2014. évi LXXXVIII. törvény

a biztosítási tevékenységről[1]

Az Országgyűlés a biztosítottak érdekeinek védelme, az öngondoskodás ösztönzése, a biztosítás és a biztosítók iránti bizalom növelése, a biztosítás és a biztosítók nemzetgazdaságban betöltött szerepének erősítése, a biztosítási piac működőképességének, megbízhatóságának, a biztosítási tevékenység garanciáinak erősítése, a biztosítási tevékenység egységes, a vállalkozás szabadságát, a piaci szereplők versenyképességét és versenyegyenlőségét garantáló szabályozása, a biztosítási rendszer megbízható működését szolgáló felügyeleti rendszer továbbfejlesztése, a biztosítók kármegelőzésben vállalt szerepének elősegítése érdekében, figyelembe véve az Európai Unió jogszabályainak való megfeleltetés követelményét, illetve azt, hogy a biztosítási piac szabályozása elveiben, színvonalában és a piaci résztvevőknek nyújtott biztonságában érje el azt a szintet, amelyet az Európai Unió a tagállamok szabályozásától megkövetel, a következő törvényt alkotja:

ELSŐ KÖNYV

BEVEZETŐ RENDELKEZÉSEK

1. A törvény hatálya

1. § (1) E törvény hatálya kiterjed:

a) a Magyarország területén székhellyel rendelkező biztosító és viszontbiztosító által végzett biztosítási és viszontbiztosítási tevékenységre, továbbá e biztosítónak és viszontbiztosítónak a biztosítási és viszontbiztosítási tevékenységgel közvetlenül összefüggő tevékenységére, továbbá a tevékenységi engedély visszavonása után a biztosító és viszontbiztosító biztosítási és viszontbiztosítási szerződésekből eredő kötelezettségeinek teljesítésével kapcsolatos tevékenységére;

b) Magyarország területén kívül székhellyel rendelkező biztosító és viszontbiztosító Magyarország területén végzett – e törvényben meghatározott – biztosítási és viszontbiztosítási tevékenységre, továbbá a biztosítási és viszontbiztosítási tevékenységgel közvetlenül összefüggő tevékenységre;

c) az *a)* és a *b)* pontba nem tartozó, Magyarország területén végzett biztosítási tevékenységre;

d)[2] a Magyarország területén székhellyel vagy lakcímmel rendelkező biztosításközvetítő, viszontbiztosítás-közvetítő vagy kiegészítő biztosításközvetítői tevékenységet végző személy biztosításközvetítői, viszontbiztosítás-közvetítői vagy kiegészítő biztosításközvetítői tevékenységére, továbbá a Magyarország területén kívül székhellyel vagy lakcímmel rendelkező biztosításközvetítő, viszontbiztosítás-közvetítő vagy kiegészítő biztosításközvetítői tevékenységet végző személy Magyarország területén végzett – e törvényben meghatározott – biztosításközvetítői, viszontbiztosítás-közvetítői vagy kiegészítő biztosításközvetítői tevékenységére;

e) a biztosító által kiszervezett tevékenységet végző kizárólag – az e törvény hatálya alá tartozó – kiszervezett tevékenységére;

---

1 Kihirdetve: 2014. XII. 22. A veszélyhelyzet ideje alatt eltérő rendelkezéseket kell alkalmazni. Lásd: 532/2020. (XI. 28.) Korm. rendelet 1. § (2) d), 1. melléklet 4. 3.

2 Megállapította: 2017. évi CXLV. törvény 140. § (1). Hatályos: 2018. II. 23-tól.

f) a pénzügyi közvetítőrendszer felügyeletével kapcsolatos feladatkörében eljáró Magyar Nemzeti Bank (a továbbiakban: Felügyelet) e törvényben meghatározott tevékenységére;

g) azon vállalkozások – e törvényben meghatározott – kötelezettségeire, amelyekre a csoportfelügyelet, illetőleg a kiegészítő felügyelet kiterjed;

h) a különleges célú gazdasági egységekre és azok működésére;

i) a biztosító és a viszontbiztosító könyvvizsgálójára.

(2)[1] E törvény rendelkezéseit a Magyarország területén székhellyel vagy lakcímmel rendelkező biztosító, viszontbiztosító, biztosításközvetítő, viszontbiztosítás-közvetítő és kiegészítő biztosításközvetítői tevékenységet végző személy Európai Unióban végzett biztosítási, viszontbiztosítási, biztosításközvetítői, viszontbiztosítás-közvetítői és kiegészítő biztosításközvetítői tevékenységére kell alkalmazni, kivéve, ha e törvény, nemzetközi szerződés, illetve az Európai Unió általános hatályú, közvetlenül alkalmazandó jogi aktusa eltérően rendelkezik.

(3)[2] E törvény rendelkezéseit a Magyarország területén székhellyel vagy lakcímmel rendelkező biztosító, viszontbiztosító, biztosításközvetítő, viszontbiztosítás-közvetítő és kiegészítő biztosításközvetítői tevékenységet végző személy azon biztosítási, viszontbiztosítási, biztosításközvetítői, viszontbiztosítás-közvetítői és kiegészítő biztosításközvetítői tevékenységére,

a) amelyet az Európai Unión kívül végez, illetve

b) amely az Európai Unión kívüli kockázatokra és kötelezettségvállalásokra vonatkozik, kizárólag abban az esetben kell alkalmazni, ha nemzetközi szerződés így rendelkezik.

2. § (1) E törvény hatálya nem terjed ki:

a) a társadalombiztosítási tevékenységre;

b) azon ellátási, támogatási és segélyezési célokat szolgáló szervezet tevékenységére, amely a rendelkezésre álló eszközök mértékétől függően nyújt szolgáltatást, és amelynél a tagok által fizetendő tagsági hozzájárulást átalányként határozzák meg;

c) a biztosítás ezen törvény által nem szabályozott azon módszerére, amelyben a veszélyközösség tagjai arra vállalnak kötelezettséget, hogy ha a veszélyközösség tagjának meghatározott káresemény folytán anyagi szükséglete keletkezik, azt egymás között utólag felosztják, és a tagokra kiróják a rájuk eső részt (felosztó-kirovó rendszer);

d) az állami források terhére vagy állami garanciával végzett exporthitel-biztosítási tevékenységre;

e) az önkéntes kölcsönös biztosító pénztárak, a magánnyugdíjpénztárak és a foglalkoztatói nyugdíjpénztárak tevékenységére;

f) azon szervezetek tevékenységére, amelyek kizárólag halál esetére vállalják szolgáltatás nyújtását, ha a szolgáltatás összege nem haladja meg az egy halálesetre jutó, helyben szokásos temetési költséget vagy a szolgáltatásokat természetben nyújtják;

g) a jogi személyiséggel nem rendelkező azon szervezetek tevékenységére, amelyek célja az, hogy tagjaik számára bárminemű díj fizetése vagy biztosítástechnikai tartalékok képzése nélkül kölcsönös védelmet nyújtsanak;

h)[3] a kötelező gépjármű-felelősségbiztosításról szóló 2009. évi LXII. törvény (a továbbiakban: Gfbt.) 42. §-a szerinti határbiztosítással kapcsolatos feladatai ellátásával összefüggésben a Nemzeti Irodára, valamint annak megbízottjaira;

---

1 Megállapította: 2017. évi CXLV. törvény 140. § (2). Hatályos: 2018. II. 23-tól.
2 Beiktatta: 2017. évi CXLV. törvény 140. § (3). Hatályos: 2018. II. 23-tól.
3 Megállapította: 2017. évi CXLV. törvény 141. §. Hatályos: 2018. II. 23-tól.

i) olyan szervezetek által nyújtott szolgáltatásokra, amelyek célja, hogy szolgáltatásokat nyújtsanak – gazdálkodó szervezethez, gazdálkodó szervezetek csoportjához, továbbá szakmához vagy szakmák csoportjához tartozó – alkalmazottaknak vagy önálló vállalkozó személyeknek elhalálozás, túlélés vagy a tevékenységgel való felhagyás vagy annak korlátozása esetén, függetlenül attól, hogy az ilyen tevékenységből származó kötelezettségvállalásokra a biztosítástechnikai tartalékok mindenkor teljes fedezetet biztosítanak-e;

j) az állami többségi részesedésű gazdasági társaság által folytatott vagy az állam által teljes egészében garantált viszontbiztosítási tevékenységre, ha az állam nyomós közérdek miatt folytat – jogszabályban meghatározott feltételekkel – nem piaci alapú, a tiltott állami támogatás szabályaival összeegyeztethető viszontbiztosítási tevékenységet, ideértve azt az esetet is, amikor e tevékenységét olyan piaci helyzet indokolja, amelyben nem lehetséges megfelelő piaci fedezetet találni.

(2) Az (1) bekezdés *a)* és *e)* pontjában foglaltak nem érintik a biztosító arra vonatkozó jogosultságát, hogy – e törvény rendelkezéseivel összhangban – külön törvényben meghatározott szolgáltatásokat teljesítsen a társadalombiztosítás, önkéntes kölcsönös biztosító pénztár, magánnyugdíjpénztár és foglalkoztatói nyugdíjpénztár számára.

3. § (1) Nem terjed ki e törvény hatálya az alábbi feltételeket teljesítő – egyébként biztosítási tevékenységnek minősülő és az 1. melléklet *A)* rész 18. pontjában meghatározott ágazatba sorolandó – segítségnyújtási tevékenységre:

a) a segítségnyújtás gépjárművet érintő baleset vagy meghibásodás esetén történik, és a baleset vagy a meghibásodás a kötelezettségvállalás tagállamának a területén következik be,

b) a segítségnyújtási kötelezettség a következőkre korlátozódik:

ba) helyszíni hibaelhárító szolgáltatáshoz, amelyhez a biztosító fedezetet nyújt, a szolgáltató rendszerint saját személyzetét és berendezéseit veszi igénybe,

bb) a gépjármű elszállítása a legközelebbi vagy a legmegfelelőbb helyre, ahol a javítást elvégezhetik, és vonatkozó kötelezettség esetén ugyanannak a segítségnyújtásnak a keretében, a gépjármű vezetőjének és utasainak az eljuttatása a legközelebbi helyre, ahonnan útjukat más módon folytathatják, és

bc) a járműnek – lehetőleg a jármű vezetőjével és utasaival együtt – haza, a kiindulási pontra vagy az eredeti úticélnak megfelelő helyre történő szállítása ugyanazon az államon belül, és

c) a segítségnyújtást nem az e törvény hatálya alá tartozó vállalkozás végzi.

(2) Az (1) bekezdés *b)* pont *ba)* és *bb)* alpontjában meghatározott esetben az a feltétel, mely szerint a balesetnek vagy a meghibásodásnak a kötelezettségvállalás tagállamában kell bekövetkeznie, nem alkalmazandó, ha a kedvezményezett a szolgáltatást nyújtó szervezet tagja, és a javító szolgáltatást, illetve a jármű elszállítását tagsági kártya bemutatását követően az érintett országban egy hasonló szervezet végzi el minden további díj megfizetése nélkül, viszonossági szerződés alapján.

2. Fogalmak

4. § (1) E törvény alkalmazásában:

1. *ABA:* a kollektív befektetési formákról és kezelőikről, valamint egyes pénzügyi tárgyú törvények módosításáról szóló 2014. évi XVI. törvényben (a továbbiakban: Kbftv.) meghatározott fogalom;

2. *ÁÉKBV:* a Kbftv.-ben meghatározott fogalom;

3. *alárendelt kölcsöntőke:* minden, ténylegesen a biztosító rendelkezésére bocsátott kölcsön, ha a kölcsönszerződés tartalmazza, hogy a kölcsön a biztosító adósságának rendezésébe bevonható; a kölcsönt nyújtó követelése a törlesztések sorrendjében a tulajdonosok előtti legutolsó helyen áll és a kölcsön eredeti futamideje az öt évet meghaladja;

4. *anyavállalat:* minden olyan vállalkozás, amely egy másik vállalkozás működésére ellenőrző befolyást gyakorol;

5. *azonosító adatok:*

a) természetes személy személyazonosító és lakcímadatai: a természetes személyazonosító adatok, állampolgárság, lakcím, postacím,

b) szervezetet azonosító adatok: név, rövidített név, székhely, telephely és fióktelep címe, adószám, a képviseletre jogosultak neve és beosztása;

6. *befektetési egységekhez kötött életbiztosítás (unit-linked):* olyan életbiztosítási termék, amelynél a biztosító a biztosítási szerződés alapján képzett biztosítástechnikai tartalékot az általa létrehozott, önálló befektetési politikával rendelkező, elkülönítetten kezelt – azonos értékű, elméleti elszámolási részekből (befektetési egységekből) álló – eszközállományokba (eszközalapokba) vagy más, befektetési alapkezelésre jogosult társaság által kezelt befektetési alapokba helyezi befektetés céljából, a szerződő választásától függően, a szerződésben előre meghatározott szabályok szerint;

7. *biztosítási ág:* a biztosítások kockázati ismérvek alapján elhatárolt két fő csoportja, amelyek lehetnek nem-életbiztosítási (1. melléklet) vagy az életbiztosítási (2. melléklet) ágak;

8. *biztosítási ágazat:* a biztosítások biztosítási ágon belüli azonos vagy hasonló kockázatok alapján elhatárolt csoportja;

9. *biztosítási alágazat:* meghatározott biztosítások biztosítási ágazaton belüli csoportja;

10. *biztosítási termék:* meghatározott biztosítási kockázatokra vagy kockázatcsoportokra kidolgozott feltétel- és teljesítési rendszer;

11. *biztosítási tevékenység:* biztosítási szerződésen alapuló kötelezettségvállalás, amely során a tevékenységet végző megszervezi az azonos vagy hasonló kockázatoknak kitett személyek közösségét (veszélyközösség), matematikai és statisztikai eszközökkel felméri a biztosítható kockázatokat, megállapítja és beszedi a kötelezettségvállalás ellenértékét (díját), meghatározott tartalékokat képez, a létrejött jogviszony alapján a kockázatot átvállalja és teljesíti a szolgáltatásokat, ideértve az üzletszerűen végzett járadékszolgáltatás nyújtására irányuló tevékenységet is, függetlenül attól, hogy a kötelezettségvállalás ellenértéke meghatározott pénz fizetése (díj) vagy egyéb ellenszolgáltatás formájában valósul meg;

12. *biztosítási titok:* minden olyan – minősített adatot nem tartalmazó –, a biztosító, a viszontbiztosító, a biztosításközvetítő rendelkezésére álló adat, amely a biztosító, a viszontbiztosító, a biztosításközvetítő ügyfeleinek – ideértve a károsultat is – személyi körülményeire, vagyoni helyzetére, illetve gazdálkodására vagy a biztosítóval, illetve a viszontbiztosítóval kötött szerződéseire vonatkozik;

13. *biztosítási üzletág:* a biztosítástechnikai tartalékok képzésének, illetve a tőkeszükséglet számításának céljából, a kockázatok természete alapján történő minimálisan elvárt elkülönített kezelése szerinti, a biztosítási és viszontbiztosítási kockázatoknak a homogén csoportja, az Európai Bizottságnak (a továbbiakban: Bizottság) a biztosítási és viszontbiztosítási üzleti tevékenység megkezdéséről és gyakorlásáról (Szolvencia II) szóló 2009. november 25-i 2009/138/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (a továbbiakban: Szolvencia 2 irányelv) 86. cikk (1) bekezdés *e)* pontjában meghatározott tárgykörben kiadott rendeletének I. melléklete szerint;

14.[1] *biztosításközvetítői tevékenység:* a biztosításközvetítő által végzett azon üzletszerű tevékenység, amely a biztosítási értékesítést, annak szervezését, valamint a független biztosításközvetítői szaktanácsadást foglalja magában, azzal, hogy nem minősülnek biztosításközvetítői tevékenységnek a 123. pont *a)–d)* alpontjai szerinti tevékenységek;

1 Megállapította: 2017. évi CXLV. törvény 142. § (1). Hatályos: 2018. II. 23-tól.

15.[1] *biztosításközvetítő:* az a természetes vagy jogi személy, aki javadalmazás ellenében biztosításközvetítői tevékenységet végez, ide nem értve

a) a saját kockázatvállalásával összefüggő, saját jogú értékesítési tevékenységet végző biztosítót és a vele jogviszonyban álló, részére közvetlenül értékesítési tevékenységet végző, biztosításközvetítőnek nem minősülő természetes személyeket (a továbbiakban: biztosító közreműködői),

b) a saját kockázatvállalásával összefüggő, saját jogú viszontbiztosítási értékesítési tevékenységet végző viszontbiztosítót és a vele jogviszonyban álló, részére közvetlenül értékesítési tevékenységet végző, viszontbiztosítás-közvetítőnek nem minősülő természetes személyeket (a továbbiakban: viszontbiztosító közreműködői),

c) a kiegészítő biztosításközvetítői tevékenységet végző személyt (beleértve a 368. § (1) bekezdése szerinti személyt is);

16. *biztosítástechnikai kockázat:* a veszteség vagy a biztosítási kötelezettség értékében bekövetkező kedvezőtlen változás kockázata, amely a nem megfelelő árazási, illetve tartalékolási feltevésekből ered;

17. *biztosítástechnikai tartalék:* a biztosító – ide nem értve a hatodik rész hatálya alá tartozó biztosítót – és a viszontbiztosító esetében a biztosítástechnikai tartalékok értéke annak az aktuális összegnek felel meg, amelyet a biztosító vagy a viszontbiztosító fizetne, ha a biztosítási és viszontbiztosítási kötelezettségeit azonnal egy másik biztosítóra vagy viszontbiztosítóra ruházná át;

18. *biztosító:* az a szervezet, amely a hatályos magyar jogi szabályozás vagy valamely hatályos tagállami szabályozás szerint biztosítási tevékenység végzésére jogosult;

19. *biztosítói holdingtársaság:* olyan – vegyes pénzügyi holdingtársaságnak nem minősülő – anyavállalat, amelynek fő üzleti tevékenysége részesedés megszerzése és birtoklása olyan leányvállalatokban, amelyek főleg biztosítók, viszontbiztosítók, harmadik országbeli biztosítók vagy harmadik országbeli viszontbiztosítók, és közülük legalább egy leányvállalat biztosító vagy viszontbiztosító;

20. *bruttó biztosítástechnikai tartalék:* a számviteli biztosítástechnikai tartalékok összege a viszontbiztosítás figyelembevétele nélkül, azaz a biztosító által megképzett számviteli biztosítástechnikai tartalékok és a viszontbiztosításba adott kockázatokra jutó számviteli biztosítástechnikai tartalékok összege;

21.[2] *büntetlen előélet:*

a) a 2013. június 30-ig hatályban volt, a Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény (a továbbiakban: 1978. évi IV. törvény) XV. fejezet III. címében meghatározott bűncselekmények, a hamis vád (1978. évi IV. törvény 233. §), a hatóság félrevezetése (1978. évi IV. törvény 237. §), a hamis tanúzás (1978. évi IV. törvény 238. §), a hamis tanúzásra felhívás (1978. évi IV. törvény 242. §), a mentő körülmény elhallgatása (1978. évi IV. törvény 243. §), a bűnpártolás (1978. évi IV. törvény 244. §), az 1978. évi IV. törvény XV. fejezet VII. címében és VIII. címében meghatározott bűncselekmények, a terrorcselekmény (1978. évi IV. törvény 261. §), a nemzetközi gazdasági tilalom megszegése (1978. évi IV. törvény 261/A. §), a légi jármű, vasúti, vízi, közúti tömegközlekedési vagy tömeges áruszállításra alkalmas jármű hatalomba kerítése (1978. évi IV. törvény 262. §), a visszaélés robbanóanyaggal vagy robbantószerrel (1978. évi IV. törvény 263. §), a visszaélés lőfegyverrel vagy lőszerrel (1978. évi IV. törvény 263/A. §), a visszaélés haditechnikai termékkel és szolgáltatással, illetőleg kettős felhasználású termékkel (1978. évi IV. törvény 263/B. §), a bűnszervezetben részvétel (1978. évi IV. törvény 263/C. §), a visszaélés atomenergia alkalmazásával (1978. évi IV. törvény 264/B. §), a visszaélés nemzetközi szerződés által tiltott fegyverrel (1978. évi IV. törvény 264/C. §), az önbíráskodás (1978. évi IV. törvény 273. §), az 1978. évi IV. törvény XVI. fejezet III. címében, továbbá XVII. és XVIII. fejezetében meghatározott bűncselekmények,

---

1 Megállapította: 2017. évi CXLV. törvény 142. § (1). Hatályos: 2018. II. 23-tól.
2 Megállapította: 2017. évi CXLV. törvény 142. § (2). Hatályos: 2018. I. 1-től.

b) a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) szerinti atomenergia alkalmazásával visszaélés (Btk. 252. §), a minősített adattal visszaélés (Btk. 265. §), a hamis vád [Btk. 268. § (1)–(4) bekezdés], a hatóság félrevezetése [Btk. 271. § (1) bekezdés], a hamis tanúzás (Btk. 272. §), a hamis tanúzásra felhívás (Btk. 276. §), a mentő körülmény elhallgatása [Btk. 281. § (1)–(2) bekezdés], a bűnpártolás (Btk. 282. §), a Btk. XXVII. Fejezetében meghatározott bűncselekmények, a terrorcselekmény (Btk. 314–316/A. §), a terrorcselekmény feljelentésének elmulasztása (Btk. 317. §), terrorizmus finanszírozása (Btk. 318–318/A. §), a jármű hatalomba kerítése (Btk. 320. §), a bűnszervezetben részvétel (Btk. 321. §), a robbanóanyaggal vagy robbantószerrel visszaélés (Btk. 324. §), a lőfegyverrel vagy lőszerrel visszaélés (Btk. 325. §), a nemzetközi szerződés által tiltott fegyverrel visszaélés (Btk. 326. §), a nemzetközi gazdasági tilalom megszegése (Btk. 327. §), a nemzetközi gazdasági tilalom megszegése feljelentésének elmulasztása (Btk. 328. §), a haditechnikai termékkel vagy szolgáltatással visszaélés (Btk. 329. §), a kettős felhasználású termékkel visszaélés (Btk. 330. §), vagy háborús uszítás (Btk. 331. §), illetve a Btk. XXXIII. és XXXV–XLIII. Fejezetében meghatározott bűncselekmények
kapcsán megvalósuló büntetlen előélet;

22. *csoport:* a pénzügyi konglomerátumok kiegészítő felügyeletéről szóló törvényben meghatározott fogalom;

23. *EGT-állam:* az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodásban részes állam;

24. *egyszeri díjas életbiztosítás:* minden olyan életbiztosítás, amelynél a biztosítási díj a biztosítás tartamának elején egy összegben esedékes;

25. *együttbiztosítás:* biztosítási díj ellenében szerződésben előre meghatározott biztosítási kockázatokkal összefüggő biztosítási esemény bekövetkezése vagy megadott feltétel elérése esetére több biztosító által közösen, írásban előre rögzített arányok mellett teljesítendő szolgáltatások nyújtása és a kötelezettségvállalás mértékének megfelelő tartalékok biztosítónként elkülönített képzése és kezelése;

26. *ellenőrző befolyás:* a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 2013. évi CCXXXVII. törvényben (a továbbiakban: Hpt.) meghatározott fogalom;

27. *értékkövetés:* a biztosítási díjnak és a biztosítási összegnek – a kárgyakoriságtól függetlenül – az árszínvonal változásához évente egy alkalommal történő hozzáigazítása;

28. *értékpapír-kölcsönzés:* a tőkepiacról szóló 2001. évi CXX. törvényben (a továbbiakban: Tpt.) meghatározott fogalom;

29. *eszközalap:* a befektetési egységekhez kötött életbiztosítások – a biztosítási szerződésben meghatározott levonásokkal csökkentett – díjából tőkebefektetés céljából létrehozott eszközállomány;

30. *felügyeleti hatóság:* a biztosító, a viszontbiztosító, a biztosításközvetítő pénzügyi felügyeletét jogszabályi felhatalmazás alapján ellátó szervezet;

31. *felügyeleti jelentés:* a biztosítók – ide nem értve a hatodik rész hatálya alá tartozó biztosítókat –, a viszontbiztosító és a különleges célú gazdasági egység által a Felügyelet részére évente, és negyedévente teljesítendő rendszeres számszaki és szöveges információnyújtási kötelezettség;

32. *finanszírozási viszontbiztosítás:* olyan viszontbiztosítás, amely esetében a meghatározható legnagyobb lehetséges veszteség – amely a maximális áthárított gazdasági kockázatban kifejezve a jelentős biztosítási kockázatból és az időzített kockázatáthárításból ered – korlátozott, de jelentős összeggel meghaladja a szerződés időtartamára számított díjat, a következő két jellemző közül legalább az egyikkel rendelkezik:

a) a pénz időértékének megfelelő explicit és anyagi ellenszolgáltatás,

b) szerződéses rendelkezések azzal a céllal, hogy a felek gazdasági eredményei a szerződés teljes időtartama alatt egyensúlyban legyenek, és ezáltal megvalósuljon a célzott kockázatáthárítás;

33. *fogyasztó:* a fogyasztókkal szembeni tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmáról szóló törvényben meghatározott fogalom;

34.[1] *függő biztosításközvetítő:* az a biztosításközvetítő, aki biztosítóval fennálló jogviszony alapján

a) egy biztosító biztosítási termékeit vagy több biztosító egymással nem versengő biztosítási termékeit közvetíti (a továbbiakban: ügynök),

b) egyidejűleg több biztosító egymással versengő biztosítási termékeit közvetíti (a továbbiakban: többes ügynök);

35. *független biztosításközvetítő:* az ügyfél megbízásából eljáró biztosításközvetítő;

36.[2] *gazdálkodó szervezet:* a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvényben meghatározott fogalom;

37. *harmadik ország:* az az ország, amely nem tagja az Európai Uniónak;

38. *harmadik országbeli biztosító:* az a harmadik országbeli szervezet, amely a székhely szerinti ország jogszabályai alapján biztosítási tevékenységre jogosult, és ezen tevékenysége e törvény szerint engedélyköteles lenne, ha a székhelye Magyarország területén lenne;

39. *harmadik országbeli viszontbiztosító:* az a harmadik országbeli biztosítónak nem minősülő harmadik országbeli szervezet, amely a székhely szerinti ország jogszabályai alapján viszontbiztosítási tevékenységre jogosult és ezen tevékenysége e törvény szerint engedélyköteles lenne, ha a székhelye Magyarország területén lenne;

40.[3] *határon átnyúló szolgáltatás:* az a szolgáltatás, amely esetében a biztosító vagy a viszontbiztosító tevékenységéhez kapcsolódó kötelezettségvállalás tagállama nem azonos azzal a tagállammal, ahol a biztosító vagy a viszontbiztosító székhelye, központi irodája található, biztosításközvetítő, viszontbiztosítás-közvetítő és kiegészítő biztosításközvetítői tevékenységet végző személy esetén pedig az a szolgáltatás, amelyet a biztosításközvetítő, a viszontbiztosítás-közvetítő és a kiegészítő biztosításközvetítői tevékenységet végző személy fogadó tagállamban nyújt;

41. *illikvid eszköz:* eszközalap olyan eszköze, amelynek értéke nem állapítható meg, ideértve különösen, ha az értékelésre alkalmas piaci árfolyam-információk az eszköz forgalmazásának, kereskedésének vagy nyilvános árjegyzésének felfüggesztése miatt nem állnak maradéktalanul rendelkezésre;

42. *illeszkedési kiigazítás:* a vonatkozó kockázatmentes hozamgörbére vonatkozó kiigazítás, amely azon alapszik, hogy a lejáratig tartott kötvényekkel vagy más, hasonló pénzáramlási jellemzőkkel bíró eszközökkel rendelkező biztosítók vagy viszontbiztosítók nincsenek kitéve az ezen eszközök kamatrésének megváltozásából eredő kockázatnak;

43. *indulótőke:* a kölcsönös biztosító egyesület alapításkori jegyzett tőkéje;

44.[4] *Információs Központ:* a Gfbt.-ben meghatározott fogalom;

45. *járadékszolgáltatás:* a jogosult részére szerződés alapján meghatározott pénzösszeg időszakonként visszatérő szolgáltatása;

46. *jegyzett tőke és saját tőke:* a számvitelről szóló törvényben (a továbbiakban: Szmt.) meghatározottak szerinti jegyzett tőke és saját tőke;

47. *jellemző kockázat:* több biztosítási ágazatba vagy ugyanazon biztosítási ágazat több alágazatába tartozó kockázatot is fedező biztosítási termék ágazati, illetve alágazati besorolását meghatározó kockázat. A több biztosítási ágazatba vagy ugyanazon biztosítási ágazat több alágazatába tartozó kockázatot is fedező biztosítási termék abba az egy biztosítási ágazatba, illetve biztosítási alágazatba tartozik, amely megfelel az adott termék díjkalkulációja szerint a legnagyobb arányú díjrésszel fedezett kockázat ágazati, illetve alágazati besorolásának;

---

1 Megállapította: 2017. évi CXLV. törvény 142. § (3). Hatályos: 2018. II. 23-tól.
2 Módosította: 2017. évi L. törvény 484. § 1.
3 Megállapította: 2017. évi CXLV. törvény 142. § (4). Hatályos: 2018. II. 23-tól.
4 Módosította: 2017. évi CXLV. törvény 213. § a).

48. *jogvédelmi biztosítás:* a jogi eljárási költségek viselésére és a biztosítási fedezetből fakadó más szolgáltatások nyújtására vonatkozó kötelezettség díj ellenében történő elvállalása, így különösen

a) a biztosított által elszenvedett kár és a részére járó sérelemdíj peren kívüli egyezséggel vagy polgári, illetve büntetőeljárás során történő megtérülésének biztosítása,

b) a biztosított polgári, büntető-, közigazgatási hatósági vagy egyéb eljárásban, illetve a biztosítottal szemben támasztott kártérítési és sérelemdíj iránti igény esetében való védelme vagy képviselete;

49.[1] *jutalék:* a biztosítási díj meghatározott részét képező minden olyan javadalmazási forma, amelyben a függő biztosításközvetítő az általa közvetített biztosítási szerződés létrejöttéért, illetve az általa közvetített vagy fenntartott biztosítási szerződés teljesítéséért, meghatározott ideig való fenntartásáért az elvégzett biztosításközvetítői tevékenység díjazásaként a kockázatot elvállaló biztosítótól közvetlenül részesül;

50.[2] *jutalékjogosultság:* a függő biztosításközvetítő által közvetített vagy fenntartott biztosítási szerződés tekintetében a biztosításközvetítői jogviszony alapján a közvetítőt megillető jogosultság a biztosítás tartama alatt a biztosításközvetítői tevékenység által érintett időszakra járó jutalék vonatkozásában, meghatározott esetekben és mértékben a biztosítási szerződés folyamatos fennállása esetén a közvetítői jogviszony megszűnését követő időszakot is beleértve;

51.[3] *jutalék-visszatérítés:* a függő biztosításközvetítőt a biztosításközvetítői jogviszonya alapján terhelő jutalék-visszatérítési kötelezettség, amely szerint a részére fizetett jutalékot meghatározott feltételek szerint – a jutalékfizetés alapjául szolgáló tényezők változásával arányosan – részben vagy egészben köteles visszafizetni, amennyiben a közvetített biztosítási szerződés idő előtt (biztosítási eseményhez nem köthetően) megszűnik vagy a biztosítási díj olyan mértékű változása következik be, amely nem fedezi a kifizetett jutalék összegét;

52. *kapcsolt vállalkozás:* a leányvállalat vagy az a vállalkozás, amelyben egy másik vállalkozás részesedési viszonnyal rendelkezik, illetve az a vállalkozás, amelyet az alábbi kapcsolatok valamelyike fűz egy másik vállalkozáshoz, de nem jön létre ellenőrző befolyás közöttük

a) az adott vállalkozás és egy vagy több egyéb vállalkozás szerződés vagy alapító (létesítő) okirat alapján egységes alapú vezetés alá tartozik vagy

b) az adott vállalkozásnak és egy vagy több egyéb vállalkozásnak az ügyviteli, ügyvezető vagy felügyelő testülete többségében azonos személyekből áll;

53. *kárképviselő:* a Gfbt.-ben meghatározott fogalom;

54. *kárrendezési megbízott:* a Gfbt.-ben meghatározott fogalom;

55. *Kártalanítási Alap:* a Gfbt.-ben meghatározott fogalom;

56. *Kártalanítási Számla:* a Gfbt.-ben meghatározott fogalom;

57. *Kártalanítási Szervezet:* a Gfbt.-ben meghatározott biztosítók által kártalanítási szervezetként működtetett szervezet;

58. *kézbesítési megbízott:* Magyarország területén bejegyzett ügyvéd, ügyvédi iroda vagy a kérelmező Magyarország területén bejegyzett biztosítója, viszontbiztosítója vagy biztosításközvetítője, és ezek munkavállalója;

59. *kockázatcsökkentési technikák:* a biztosító azon tevékenysége, amelyek révén a biztosító vagy viszontbiztosító kockázatait részben vagy egészben egy másik félre képes átruházni;

60. *kockázati mérték:* matematikai függvény, amely egy adott valószínűségeloszlási előrejelzéshez pénzügyi értéket rendel, és amely a valószínűségeloszlási előrejelzés alapjául szolgáló kockázati kitettség szintjével monoton nő;

---

1 Megállapította: 2017. évi CXLV. törvény 142. § (5). Hatályos: 2018. II. 23-tól.
2 Megállapította: 2017. évi CXLV. törvény 142. § (5). Hatályos: 2018. II. 23-tól.
3 Megállapította: 2017. évi CXLV. törvény 142. § (5). Hatályos: 2018. II. 23-tól.

61. *koncentrációs kockázat:* minden kockázati kitettség, amelynek veszteségpotenciálja elég nagy ahhoz, hogy veszélyeztesse a biztosító vagy viszontbiztosító fizetőképességét és pénzügyi helyzetét;

62. *kötelezettségvállalás tagállama:* az a tagállam, ahol

a) az életbiztosításiághoz tartozó biztosítási ágazatok esetén:

aa) a természetes személy szerződő állandó lakóhelye van, vagy

ab) a gazdálkodó szervezet szerződő esetén a szerződésben meghatározott székhelye található;

b) a nem-életbiztosítási ághoz tartozó biztosítási ágazatok esetén:

ba) ingatlan és az ott található ingóságok biztosítása esetén, ha ezeket ugyanaz a biztosítási kötvény fedezi, az a tagállam, ahol az ingatlan található,

bb) bármely fajta jármű biztosítása esetén azon tagállam, amely a Gfbt.-ben meghatározott kötelezettségvállalás országának minősül,

bc) legfeljebb 4 hónapos tartamú, utazási és szabadság alatti kockázatok biztosítására szóló szerződés esetén – tekintet nélkül az érintett biztosítási ágazatra – az a tagállam, amelyben a szerződő fél a szerződést megkötötte,

bd) minden egyéb olyan esetben, amely nem tartozik kifejezetten a *ba)–bc)* alpontok által megjelölt körbe, az a tagállam, amelyben a szerződő állandó tartózkodási helye van, vagy ha a szerződő jogi személy, az a tagállam, amelyben ezen jogi személynek az a telephelye található, amelyre a szerződés vonatkozik;

63. *kötvénykölcsön:* az életbiztosítási szerződés alapján a biztosító által legfeljebb a visszavásárlási összeg erejéig a szerződőnek nyújtható – pénzügyi szolgáltatásnak nem minősülő – kölcsön, amelyet a biztosító és a szerződő legkésőbb a biztosítási esemény bekövetkeztekor vagy a szerződés megszűntekor számol el;

64. *közeli hozzátartozó:* a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvényben (a továbbiakban: Ptk.) meghatározott fogalom és az élettárs;

65.[1] *közérdeklődésre számot tartó biztosító és viszontbiztosító:* az e törvény szerinti biztosító és viszontbiztosító, kivéve a hatodik rész hatálya alá tartozó kisbiztosító és a kölcsönös biztosító egyesület;

66. *közvetett tulajdon:* egy vállalkozás (a továbbiakban: eredeti vállalkozás) tulajdoni hányadainak, illetve szavazatainak a vállalkozásban tulajdoni részesedéssel, illetve szavazati joggal rendelkező más vállalkozás (a továbbiakban: köztes vállalkozás) tulajdoni hányadain, illetve szavazati jogán keresztül történő – az 5. melléklet szerint figyelembe vett – birtoklása vagy gyakorlása;

67. *különleges célú gazdasági egység:* olyan, tagállamban engedélyezett – biztosítónak vagy viszontbiztosítónak nem minősülő – vállalkozás, amely jogosult átvállalni a kockázatot a biztosítóktól és viszontbiztosítóktól, és amely teljes mértékben viseli a kockázat költségterheit egy hitelviszonyt megtestesítő értékpapír-kibocsátásból származó bevételből vagy valamilyen más finanszírozási mechanizmus által;

68.[2] *különleges célú gazdasági eszköz:* a különleges célú gazdasági egység által kibocsátott eszköz, amely esetében a kibocsátó – hitelviszonyt megtestesítő értékpapírból vagy más finanszírozási mechanizmusból eredő – kötelezettségei alárendeltek az ilyen eszközzel kapcsolatos biztosítási vagy viszontbiztosítási kötelezettségeknek;

69. *leányvállalat:* minden olyan vállalkozás, amelynek működésére egy másik vállalkozás ellenőrző befolyást gyakorol. A leányvállalat valamennyi leányvállalatát az anyavállalat leányvállalatának kell tekinteni;

70. *levelező:* a Gfbt.-ben meghatározott fogalom;

71. *likviditási kockázat:* annak a kockázata, hogy a biztosító vagy viszontbiztosító a pénzügyi kötelezettségek rendezése érdekében, azok esedékességekor, nem képes befektetéseit és más eszközeit értékesíteni;

---

1 Megállapította: 2015. évi LXXXV. törvény 282. §. Hatályos: 2016. I. 2-től.

2 Módosította: 2016. évi LIII. törvény 175. § (1) 1.

72. *maradékjog:* az életbiztosítási szerződés feltételeiben meghatározott azon jogok, amelyek a díjfizetés elmaradása, illetve a szerződésnek a biztosítási összeg kifizetése nélküli megszűnése esetében fennmaradnak;

73. *megfelelőségi politika:* a megfelelőségi feladatkör felelősségi köreinek, hatásköreinek és beszámolási kötelezettségeinek meghatározása;

74. *megfelelőségi terv:* a megfelelőségi feladatkör azon tervezett tevékenységeinek meghatározása, amelyek figyelembe veszik a biztosító tevékenységének valamennyi lényeges területét és azok megfelelőségi kockázatnak való kitettségét;

75. *megtakarítási jellegű életbiztosítás:* a tisztán kockázati (haláleseti) életbiztosítások körén kívül eső olyan életbiztosítások, amelyek lejárati szolgáltatással vagy visszavásárlási lehetőséggel (visszavásárlási értékkel) – egyes esetekben ezek mindegyikével – rendelkeznek;

76. *minimális biztonsági tőkerész:* a tevékenység megkezdésekor felvállalt kockázatokból adódó kötelezettségek teljesítésére szolgáló tőkerész;

77. *minősített befolyás:* egy vállalkozással létrejött olyan közvetett és közvetlen kapcsolat, amely alapján a befolyással rendelkező

a) vállalkozásban fennálló tulajdoni hányadának (részesedésének) mértéke vagy az általa gyakorolható szavazati jog aránya legalább tíz százalék,

b) a vállalkozás döntéshozó, ügyvezető vagy felügyelő szervei testületi tagjainak legalább húsz százalékát kinevezheti vagy felmentheti, vagy

c) a létesítő okirat, a megállapodás alapján döntő befolyást gyakorolhat a vállalkozás működésére. A minősített befolyás nagyságának megállapításakor a közvetlen és a közvetett tulajdont együttesen, valamint a befektetési vállalkozásokról és az árutőzsdei szolgáltatókról, valamint az általuk végezhető tevékenységek szabályairól szóló 2007. évi CXXXVIII. törvény 37/A. § (2)–(6) bekezdésében foglaltakat kell megfelelően figyelembe venni;

78. *működési kockázat:* várható veszteség, amely nem megfelelő vagy meghiúsult belső folyamatokból, az alkalmazott emberi erőforrásból vagy rendszerekből, vagy külső eseményekből ered;

79. *nagykockázat:*

a)[1] az 1. melléklet *A)* rész 4–7., valamint 11. és 12. pontjában meghatározott ágazatba besorolt kockázatok, amennyiben a biztosítási összeg meghaladja az 500 millió forintot;

b)[2] az 1. melléklet *A)* rész 14. és 15. pontjában meghatározott ágazatba besorolt kockázatok, ha a szerződő szakmája szerint ipari vagy kereskedelmi tevékenységet végez vagy szellemi szabadfoglalkozású és a kockázatok ehhez a tevékenységhez kapcsolódnak, valamint amennyiben a biztosítási összeg meghaladja az 200 millió forintot;

c) az 1. melléklet *A)* rész 3., 8–10., 13. és 16. pontjában meghatározott ágazatba besorolt kockázatok, ha a szerződő a következő feltételek határértékei közül legalább kettőt túllép:

ca) a 6,2 millió euró összegű mérlegfőösszeg,

cb) a 12,8 millió euró összegű nettó árbevétel,

cc) a pénzügyi év során az átlagos alkalmazotti létszáma eléri vagy meghaladja a 250 főt;

80. *Nemzeti Iroda:* a Gfbt.-ben meghatározott fogalom;

81. *passzív viszontbiztosítás:* viszontbiztosítási szerződés alapján a biztosító egyes kockázatainak egy viszontbiztosítónak vagy biztosítónak történő átadása;

82. *pénzügyi szervezet:* a Magyar Nemzeti Bankról szóló 2013. évi CXXXIX. törvény 39. § (1) bekezdés *a), c), f), h),* valamint *k)–m)* pontjában meghatározott törvények hatálya alá tartozó szervezet;

83. *rendszeres vagy folyamatos díjas életbiztosítás:* minden olyan életbiztosítás, amelynek biztosítási díja a biztosítás tartama során meghatározott időszakonként válik esedékessé;

---

1 A 2015. évi CLXII. törvény 22. § (1) szerinti szöveggel lép hatályba.

2 A 2015. évi CLXII. törvény 22. § (1) szerinti szöveggel lép hatályba.

84. *reorganizációs eljárás:* a felügyeleti hatóságok bármilyen beavatkozását magában foglaló eljárása, amelynek célja, hogy a biztosító pénzügyi helyzetét megőrizze vagy helyreállítsa, és amelyek a biztosítón kívüli felek korábban meglévő jogait érintik, ideértve különösen azokat az intézkedéseket, amelyek a kifizetések, illetve a végrehajtási intézkedések felfüggesztésének vagy a kárigények csökkentésének lehetőségét is magukban foglalják;

85. *részesedési viszony:* egy személy (szervezet) és egy vállalkozás között létrejött olyan kapcsolat, amely alapján a személy – közvetlenül vagy közvetett módon – a szavazati jogok vagy a tulajdoni hányad legalább húsz százalékát, de legfeljebb ötven százalékát birtokolja a vállalkozásban. A szavazati jogok figyelembevételénél az Szmt. vonatkozó előírásai szerint kell eljárni, függetlenül attól, hogy a személy (szervezet) az Szmt. hatálya alá tartozik-e vagy sem;

86. *részesedő vállalkozás:* az anyavállalat vagy az a vállalkozás, amely egy másik vállalkozásban (kapcsolt vállalkozásban) részesedési viszonnyal rendelkezik;

87. *segítségnyújtási tevékenység:* az a biztosítási tevékenység, amelynek keretében – biztosítási díj előzetes megfizetése ellenében – a tevékenységet végző a szerződésben meghatározott esetekben és feltételekkel azonnal hozzáférhető – pénzbeli vagy természetbeni teljesítésből (ideértve a szolgáltató saját személyzetének vagy felszerelésének igénybevételét is) álló – segítséget nyújt a szerződésben meghatározott olyan személy javára, aki utazás közben véletlenszerű eseményt követően bajba kerül, illetve segítségre szorul, ide nem értve a szerviz- vagy karbantartó szolgáltatást, a vevőszolgálati tevékenységet, vagy kizárólag közvetítőként történő segítség nyújtást, illetve segítség jelzést;

88. *szabályozott piac:* a Tpt.-ben meghatározott fogalom;

89. *szabályozott vállalkozás:* a pénzügyi konglomerátumok kiegészítő felügyeletéről szóló törvényben meghatározott fogalom;

90. *szakmai alkalmasság és üzleti megbízhatóság:* a vezetőnek és a tulajdonosnak az e törvény hatálya alá tartozó egyes vállalkozás irányítására vagy tulajdonlására való alkalmasságát igazoló feltételek összessége;

91. *származtatott (derivatív) ügylet:* a Tpt.-ben meghatározott fogalom;

92. *szavatolótőke:* a biztosító vagy viszontbiztosító rendelkezésére álló tőkeösszeg, amely a biztosítóval vagy viszontbiztosítóval szemben fennálló követelések kielégítésébe tőkeként azonnal, harmadik fél hozzájárulása nélkül bevonható, és amely arra szolgál, hogy a biztosító vagy viszontbiztosító akkor is teljesíteni tudja kötelezettségeit, ha erre a beszedett díjak, és a biztosítástechnikai tartalékok nem nyújtanak fedezetet;

93. *számviteli biztosítástechnikai tartalék:* a biztosítási vagy viszontbiztosítási szerződésekkel kapcsolatos kötelezettségek teljesítésére, a károk ingadozására és a várható veszteségekre az alkalmazott számviteli szabályoknak megfelelő módon és bontásban képzett tartalék;

94. *szoros kapcsolat:* a Hpt.-ben meghatározott fogalom;

95. *tagállam:* olyan ország, amely tagja az Európai Uniónak;

96. *technikai kamatláb:* az a kamatláb, amellyel a biztosító az élet- és betegségbiztosítási díj és díjtartalék, és a balesetbiztosítási és felelősségbiztosítási járadéktartalék megállapításakor kalkulál, amelynek maximális mértékét jogszabály állapítja meg;

97. *teljes költségmutató (TKM):* a megtakarítási életbiztosítási termékekre számolt olyan mutató, amely egy értékben összegzi a szerződéssel kapcsolatban felmerült valamennyi költséget;

98. *termékterv:* meghatározott veszélyközösségre kialakított, a biztosító által terjeszteni kívánt biztosítási termék alkalmazhatóságáról kidolgozott terv, amelynek tartalmi követelményeit a 3. melléklet tartalmazza;

99. *továbbengedményezés:* a viszontbiztosítási kockázat egy részének vagy egészének viszontbiztosításba adása;

100.[1] *többlethozam:* a számviteli biztosítástechnikai tartalékok körébe tartozó matematikai tartalék befektetési hozamának és a technikai kamatláb felhasználásával számított hozamnak a különbsége;

101.[2] *ügyfél:* a szerződő, a biztosított, a kedvezményezett, a károsult, a biztosító számára szerződéses ajánlatot tett és a biztosító szolgáltatására jogosult más személy, továbbá a független biztosításközvetítő esetében az a személy is, aki a független biztosításközvetítővel alkuszi megbízási szerződést kötött;

102. *ügyféli érdek védelme:* a biztosítási szolgáltatások anyagi biztonságának védelme, valamint a biztosítottak jogi biztonságának megóvása;

103. *ügymenet kiszervezése:* a biztosító a biztosítási vagy azzal közvetlenül összefüggő tevékenysége valamely részének végzésére mást bíz meg;

104. *üzletszerű tevékenység:* ellenérték fejében nyereség, illetve vagyonszerzés végett – előre egyedileg meg nem határozott ügyletek megkötésére irányuló – rendszeresen folytatott gazdasági tevékenység;

105. *vagyoni biztosíték:* hitelintézetnél lekötött és elkülönítetten kezelt pénzösszeg (pénzbeli letét, és az állam vagy hitelintézet által kibocsátott vagy garantált, a letétbe helyezéstől számított száznyolcvan napnál hosszabb hátralévő futamidejű, azonnal beváltható vagy értékesíthető, hitelviszonyt megtestesítő értékpapír) vagy hitelintézet által vállalt garancia;

106. *vagyoni eszközök elhelyezése:* ingó vagy ingatlan vagyoni eszközök megléte a tagállamon belül anélkül, hogy az ingóság letétként, vagy az ingatlan – így különösen zálogjog bejegyzése útján – korlátozás alá esik. Egy adóssal szemben fennálló követelésben megjelenő vagyon azon tagállam területén lévőnek tekintendő, ahol a követelés érvényesíthető;

107.[3] *vállalkozás:* az üzletszerű gazdasági tevékenységet folytató gazdálkodó szervezet;

108. *valószínűségeloszlási előrejelzés:* matematikai függvény, amely egymást kölcsönösen kizáró jövőbeli események teljes eseményrendszeréhez valószínűségi értékeket rendel;

109. *vegyes pénzügyi holdingtársaság:* a pénzügyi konglomerátumok kiegészítő felügyeletéről szóló törvényben meghatározott fogalom;

110. *vegyes tevékenységű biztosítói holdingtársaság:* olyan anyavállalat, amely nem biztosító, harmadik országbeli biztosító, viszontbiztosító, harmadik országbeli viszontbiztosító, biztosítói holdingtársaság vagy vegyes pénzügyi holdingtársaság, és amelynek a leányvállalatai között legalább egy tagállami biztosító vagy viszontbiztosító van;

111. *versengő termékek:* azok a biztosítási termékek – ide nem értve azon biztosítók termékeit, amelyeknek a tulajdonosa azonos vagy az egyik biztosító a másik biztosító tulajdonosa, vagy azonos tulajdonosi csoportba tartoznak –, amelyek a felhasználási célra, a fedezett kockázatok körére és az ehhez kapcsolódó biztosítási szolgáltatásokra tekintettel alkalmasak az ügyfél számára helyettesíteni egymást és az 1. és 2. mellékletek szerint azonos ágazatba vagy azonos ágazat azonos alágazatába tartoznak. Azonos ágazatba vagy azonos alágazatba tartozó biztosítási terméknek minősülnek:

a) azok a biztosítási termékek, amelyek ugyanazon biztosítási ágazatba vagy ugyanazon biztosítási ágazat azonos alágazatába tartózó kockázatokat fedeznek;

b) azok a biztosítási termékek, amelyek egy szerződés keretén belül több biztosítási ágazatba vagy ugyanazon biztosítási ágazat több alágazatába tartozó kockázatot is fedeznek, ha a jellemző kockázat szerinti ágazati vagy alágazati besorolásuk azonos; vagy

---

1 A 2015. évi CLXII. törvény 22. § (2) szerinti szöveggel lép hatályba.
2 A 2015. évi CLXII. törvény 22. § (3) szerinti szöveggel lép hatályba.
3 Módosította: 2017. évi CXXX. törvény 124. §.

c) az ugyanazon biztosítási ágazatba vagy ugyanazon biztosítási ágazat valamely alágazatába tartozó biztosítási termék és az egy szerződés keretén belül több biztosítási ágazatba vagy ugyanazon biztosítási ágazat több alágazatába tartozó kockázatot is fedező biztosítási termék, ha ez utóbbi termék jellemző kockázat szerinti ágazati vagy alágazati besorolása megegyezik az előbbi termék ágazati vagy alágazati besorolásával;

112. *viszontbiztosítási tevékenység:* a biztosító vagy viszontbiztosító, továbbá harmadik országbeli biztosító vagy viszontbiztosító által vállalt kockázat egy részének vagy egészének szerződésben meghatározott feltételek alapján, díjfizetés ellenében történő átvállalása;

113.[1] *viszontbiztosítás-közvetítői tevékenység:* a viszontbiztosító által végzett azon üzletszerű tevékenység, amely a viszontbiztosítási értékesítést és annak szervezését foglalja magában, azzal, hogy nem minősülnek viszontbiztosítás-közvetítői tevékenységnek a 124. pont *a)–d)* alpontjai szerinti tevékenységek;

114.[2] *viszontbiztosítás-közvetítő:* az a természetes vagy jogi személy, aki javadalmazás ellenében viszontbiztosítás-közvetítői tevékenységet végez, ide nem értve a saját kockázatvállalásával összefüggő, saját jogú viszontbiztosítási értékesítési tevékenységet végző viszontbiztosítót és közreműködőit;

115. *viszontbiztosító:* az a vállalkozás, amely a székhelye szerinti tagállamban kizárólag viszontbiztosítási és azzal közvetlenül összefüggő tevékenység végzésére kapott engedélyt;

116. *viszontbiztosítói holdingtársaság:* olyan – vegyes pénzügyi holdingtársaságnak nem minősülő – anyavállalat, amelynek alapvető tevékenysége részesedés megszerzése és birtoklása olyan leányvállalatban, amely viszontbiztosító vagy harmadik országbeli biztosító, és közülük legalább egy leányvállalat tagállami viszontbiztosító;

117. *volatilitási kiigazítás:* a vonatkozó kockázatmentes hozamgörbére vonatkozó kiigazítás, amely a hozamfelárak változékonyságának szavatoló tőkére gyakorolt hatását tompítja;

118. *zárt biztosító:* olyan biztosító, amelynek célja biztosítási fedezet biztosítása kizárólag azon vállalkozás vagy vállalkozások kockázatai tekintetében, amelyeknek a zárt biztosító tulajdonát képezi, vagy azon csoport vállalkozása vagy vállalkozásainak kockázatai tekintetében, amelynek a zárt biztosító a tagja;

119. *zárt viszontbiztosító:* olyan viszontbiztosító, amelynek célja viszontbiztosítási fedezet biztosítása kizárólag azon vállalkozás vagy vállalkozások kockázatai tekintetében, amelyeknek a zárt viszontbiztosító tulajdonát képezi, vagy azon csoport vállalkozása vagy vállalkozásainak kockázatai tekintetében, amelynek a zárt viszontbiztosító a tagja;

120.[3] *külső hitelminősítő intézet:* a Hpt.-ben meghatározott fogalom;

121.[4] *tartós adathordozó:* a távértékesítés keretében kötött pénzügyi ágazati szolgáltatási szerződésekről szóló 2005. évi XXV. törvény 2. § (1) bekezdés *e)* pontjában meghatározott fogalom, azzal, hogy a tárolt adatoknak változatlan formában többszörözhetőknek is kell lenniük;

122.[5] *alapvető kamatkülönbözet:* az eszközök nemteljesítési valószínűségének megfelelő hitelkockázati kamatkülönbözet és az eszközök leminősítéséből eredő várható veszteségeknek megfelelő hitelkockázati kamatkülönbözet összege;

---

1 Megállapította: 2017. évi CXLV. törvény 142. § (6). Hatályos: 2018. II. 23-tól.
2 Megállapította: 2017. évi CXLV. törvény 142. § (6). Hatályos: 2018. II. 23-tól.
3 A 2015. évi CLXII. törvény 22. § (4) szerinti szöveggel lép hatályba.
4 Megállapította: 2017. évi CXLV. törvény 142. § (7). Hatályos: 2018. II. 23-tól.
5 A 2015. évi CLXII. törvény 22. § (4) szerinti szöveggel lép hatályba.

123.[1] *biztosítási értékesítés:* azon – a biztosítási szerződés létrehozására irányuló – üzletszerű értékesítési tevékenység, amely kiterjed a biztosítási szerződések megkötésének előkészítésére, illetve elősegítésére, az azokkal kapcsolatos tanácsadásra, ajánlattételre, az ilyen szerződések lebonyolításában és teljesítésében való közreműködésre (ideértve a kárigény érvényesítése kapcsán történő közreműködést is), valamint azon esetekben, amikor az ügyfélnek lehetősége van honlapon vagy más tájékoztatási eszközön keresztül közvetve vagy közvetlenül biztosítási szerződés megkötésére ajánlatot tenni és ennek alapján szerződést kötni, a biztosítási termékek, valamint azok árai (ideértve a nyújtott árkedvezményt is) különböző kritériumok alapján történő összehasonlítására és az azokról történő tájékoztatásra is, azzal, hogy nem minősül biztosítási értékesítésnek:

a) a más szakmai tevékenység keretében esetileg nyújtott tájékoztatás, amennyiben a tájékoztatást nyújtó nem tesz további – a biztosítási szerződés megkötését vagy teljesítését elősegítő – lépést,

b) a biztosítási károk szakmai alapon végzett kárügyintézése, valamint a kárrendezési és szakértői kárbecslési – szakmai alapon végzett – tevékenység,

c) adat- és információszolgáltatás a lehetséges szerződőkről biztosításközvetítők vagy biztosítók számára, amennyiben az információt nyújtó nem tesz további – a biztosítási szerződés megkötését elősegítő – lépést,

d) tájékoztatás nyújtása biztosítási termékekről, illetve biztosításközvetítőkről vagy biztosítókról a lehetséges szerződők számára, amennyiben a tájékoztatást nyújtó nem tesz további – a biztosítási szerződés megkötését elősegítő – lépést;

124.[2] *viszontbiztosítási értékesítés:* azon – a viszontbiztosítási szerződés létrehozására irányuló – üzletszerű értékesítési tevékenység, amely kiterjed a viszontbiztosítási szerződések megkötésének előkészítésére, illetve elősegítésére, az azokkal kapcsolatos tanácsadásra, ajánlattételre, az ilyen szerződések lebonyolításában és teljesítésében való közreműködésre (ideértve a kárigény érvényesítése kapcsán történő közreműködést is), azzal, hogy nem minősül viszontbiztosítási értékesítésnek:

a) a más szakmai tevékenység keretében esetileg nyújtott tájékoztatás, amennyiben a tevékenység célja nem az, hogy az ügyfélnek segítséget nyújtson viszontbiztosítási szerződés megkötésében vagy teljesítésében,

b) a viszontbiztosítási károk szakmai alapon végzett kárügyintézése, valamint a kárrendezési és szakértői kárbecslési tevékenység,

c) adat- és információszolgáltatás a lehetséges szerződőkről viszontbiztosítás-közvetítők vagy viszontbiztosítók számára, amennyiben az információt nyújtó nem tesz további – a viszontbiztosítási szerződés megkötését elősegítő – lépést,

d) tájékoztatás nyújtása viszontbiztosítási termékekről, illetve viszontbiztosítás-közvetítőkről vagy viszontbiztosítókról a lehetséges szerződők számára, amennyiben a tájékoztatást nyújtó nem tesz további – a viszontbiztosítási szerződés megkötését elősegítő – lépést;

125.[3] *kiegészítő biztosításközvetítői tevékenységet végző személy:* azon – az 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet 4. cikk (1) bekezdés 1. és 2. pontjában meghatározott hitelintézettől vagy befektetési vállalkozástól eltérő – természetes vagy jogi személy, aki – az őt megbízó biztosító, többes ügynök vagy alkusz felelősségvállalása mellett – javadalmazás ellenében a főtevékenységéhez kapcsolódóan kiegészítő jelleggel végez kiegészítő biztosításközvetítői tevékenységet, amennyiben az alábbi feltételek mindegyike teljesül:

a) a személy fő szakmai tevékenysége nem a biztosítási értékesítés,

b) a közvetített biztosítási szerződés kiegészítője valamely szolgáltató által kínált terméknek vagy nyújtott szolgáltatásnak,

---

1 Beiktatta: 2017. évi CXLV. törvény 142. § (8). Hatályos: 2018. II. 23-tól.
2 Beiktatta: 2017. évi CXLV. törvény 142. § (8). Hatályos: 2018. II. 23-tól.
3 Beiktatta: 2017. évi CXLV. törvény 142. § (8). Hatályos: 2018. II. 23-tól.

c) a közvetített biztosítási szerződés nem-életbiztosítási szerződés és nem tartalmaz felelősségi kockázatot, kivéve, ha az ilyen fedezet kiegészíti a személy által fő szakmai tevékenységeként kínált terméket vagy nyújtott szolgáltatást,

d) a biztosítótól az ügyfélnek járó összeget előzetesen nem vesz át;

126.[1] *biztosításértékesítő:* bármely biztosításközvetítő, kiegészítő biztosításközvetítői tevékenységet végző személy vagy biztosító;

127.[2] *javadalmazás:* bármely jutalék, közvetítői díj, egyéb díj vagy más kifizetés, ideértve bármilyen jellegű gazdasági előnyt, vagy bármely egyéb pénzbeli vagy nem pénzbeli előnyt vagy ösztönzőt, amelyet a biztosítási értékesítési tevékenységre tekintettel kínálnak fel vagy nyújtanak;

128.[3] *a biztosítás-, viszontbiztosítás-közvetítő és a kiegészítő biztosításközvetítői tevékenységet végző személy székhely szerinti tagállama:* természetes személy esetén a lakóhelye szerinti tagállam, jogi személy esetén a székhelye szerinti tagállam, vagy amennyiben a nemzeti joga szerint nincs székhelye, akkor a központi irodája szerinti tagállam;

129.[4] *a biztosításközvetítő, a viszontbiztosítás-közvetítő és a kiegészítő biztosításközvetítői tevékenységet végző személy fogadó tagállama:* – a székhely szerinti tagállamtól eltérő – azon tagállam, ahol a biztosításközvetítő, a viszontbiztosítás-közvetítő vagy a kiegészítő biztosításközvetítői tevékenységet végző személy fióktelep formájában vagy határon átnyúló szolgáltatásként tevékenységet végez;

130.[5] *tagállami fióktelep:* a biztosító, a viszontbiztosító, a biztosításközvetítő, a viszontbiztosítás-közvetítő és a kiegészítő biztosításközvetítői tevékenységet végző személy – a székhelye szerinti tagállamon kívüli – tagállamban található képviselete vagy fióktelepe;

131.[6] *központi iroda:* az a hely, ahonnan a biztosító, viszontbiztosító, biztosításközvetítő, viszontbiztosítás-közvetítő és kiegészítő biztosításközvetítői tevékenységet végző személy fő tevékenységének irányítása történik;

132.[7] *tanácsadás:* a biztosításértékesítő – saját kezdeményezésére vagy az ügyfél kérésére megvalósuló – személyes ajánlása egy vagy több biztosítási termékre vonatkozóan;

133.[8] *biztosítási alapú befektetési termék:* olyan biztosítási termék, amely lejárati értékkel vagy visszavásárlási értékkel rendelkezik, és amelynek lejárati vagy visszavásárlási értéke részben vagy egészben, közvetlenül vagy közvetve ki van téve a piaci ingadozásoknak, azzal, hogy nem minősülnek biztosítási alapú befektetési terméknek

a) az 1. melléklet szerinti nem-életbiztosítási ágazatokhoz kapcsolódó biztosítási termékek,

b) azon életbiztosítási szerződések, amelyek tisztán kockázatiak (halálesetiek), illetve amelyek esetén biztosítási szolgáltatás kizárólag sérülésből, betegségből vagy fogyatékosságból eredő rokkantsággal összefüggésben nyújtható,

c) olyan nyugdíj-előtakarékossági (nem biztosítási alapú) befektetési termékek, amelyek elsődleges céljukat tekintve a befektető számára nyugdíjjövedelmet biztosító és a befektetőt bizonyos szolgáltatásokra feljogosító termékként elismert termékek,

d) a foglalkoztatói nyugdíjpénztári nyugdíjkonstrukciók,

e) olyan egyéni nyugdíj-előtakarékossági termékek, amelyeknél a munkáltató pénzügyi hozzájárulásra kötelezett, és amelyek esetében a munkáltatónak vagy a munkavállalónak nincs választási lehetősége a nyugdíj-előtakarékossági termék vagy szolgáltatója tekintetében.

---

1 Beiktatta: 2017. évi CXLV. törvény 142. § (8). Hatályos: 2018. II. 23-tól.
2 Beiktatta: 2017. évi CXLV. törvény 142. § (8). Hatályos: 2018. II. 23-tól.
3 Beiktatta: 2017. évi CXLV. törvény 142. § (8). Hatályos: 2018. II. 23-tól.
4 Beiktatta: 2017. évi CXLV. törvény 142. § (8). Hatályos: 2018. II. 23-tól.
5 Beiktatta: 2017. évi CXLV. törvény 142. § (8). Hatályos: 2018. II. 23-tól.
6 Beiktatta: 2017. évi CXLV. törvény 142. § (8). Hatályos: 2018. II. 23-tól.
7 Beiktatta: 2017. évi CXLV. törvény 142. § (8). Hatályos: 2018. II. 23-tól.
8 Beiktatta: 2017. évi CXLV. törvény 142. § (8). Hatályos: 2018. II. 23-tól.

(2) Az Európai Unió és az Európai Unió tagállama kifejezésen az Európai Gazdasági Térséget (a továbbiakban: EGT) és az EGT-államot is érteni kell, azzal, hogy a nem-életbiztosítási ág tekintetében a Svájci Államszövetségre az EGT-államra vonatkozó rendelkezéseket kell alkalmazni.

(3)[1] Akinek e törvényben külön nevesített tevékenység végzéséhez, engedély megszerzéséhez, illetve vezető állás betöltéséhez feltétel a büntetlen előélet, annak az (1) bekezdés 21. pontja szerinti bűncselekmények vonatkozásában kell büntetlen előéletűnek lennie, amely tényt

a) magyar állampolgár esetén a Felügyelet által beszerzett – a bűnügyi nyilvántartási rendszerről, az Európai Unió tagállamainak bíróságai által magyar állampolgárokkal szemben hozott ítéletek nyilvántartásáról, valamint a bűnügyi és rendészeti biometrikus adatok nyilvántartásáról szóló 2009. évi XLVII. törvény 71. § (1) bekezdése alapján kibocsátott hatósági bizonyítvány szerinti tartalmú – adatok igazolják,

b) nem magyar állampolgár esetén az általa beszerzett és a Felügyelet számára a kérelemmel együtt megküldött, a nem magyar állampolgár személyes joga szerinti, az *a)* pontban foglalt hatósági bizonyítványnak megfelelő okirat igazolja.

3. Euróban megadott összegek forintban történő meghatározása

5. § (1) Ahol e törvény euróban meghatározott összegről rendelkezik, azon a tárgyév január 1-jétől december 31-ig tartó időszakára (a továbbiakban: alkalmazási időszak) vonatkozó, forintban meghatározott összegét kell érteni.

(2) Az adott alkalmazási időszakra vonatkozó forintban meghatározott összeget az alkalmazási időszakot megelőző naptári év első tíz hónapjára és az euró forintra való átszámítására vonatkozó – Magyar Nemzeti Bank által közzétett – hivatalos napi árfolyamok átlagának alkalmazásával, a következő milliós forintértékre felkerekítve kell kiszámítani.

MÁSODIK KÖNYV

A BIZTOSÍTÓKRA ÉS A VISZONTBIZTOSÍTÓKRA VONATKOZÓ SZABÁLYOK

ELSŐ RÉSZ

A BIZTOSÍTÓK ÉS A VISZONTBIZTOSÍTÓK MŰKÖDÉSÉRE VONATKOZÓ ÁLTALÁNOS SZABÁLYOK

I. FEJEZET

A BIZTOSÍTÓK ÉS A VISZONTBIZTOSÍTÓK

4. A biztosítókra és a viszontbiztosítókra vonatkozó általános szabályok

6. § (1) Magyarország területén biztosító részvénytársaság, európai részvénytársaság, szövetkezet, egyesület, másik tagállamban székhellyel rendelkező biztosító magyarországi fióktelepe vagy harmadik országbeli biztosító magyarországi fióktelepe formájában létesíthető.

1 Beiktatta: 2017. évi L. törvény 483. § (1). Hatályos: 2018. I. 1-től.

(2) Magyarország területén viszontbiztosító részvénytársaság, európai részvénytársaság, szövetkezet, másik tagállamban székhellyel rendelkező viszontbiztosító magyarországi fióktelepe vagy harmadik országbeli viszontbiztosító magyarországi fióktelepe formájában létesíthető.

(3) Az egyes szervezeti formákra

a) részvénytársaság formájában működő biztosító és viszontbiztosító esetén a Ptk.,

b) európai részvénytársaság formájában működő biztosító és viszontbiztosító esetén az európai részvénytársaságról szóló törvény (a továbbiakban: SEtv.),

c) szövetkezeti formában működő biztosító és viszontbiztosító esetén a Ptk. szövetkezetekre vonatkozó,

d) kölcsönös biztosító egyesület esetén a Ptk. és az egyesülési jogról, a közhasznú jogállásról, valamint a civil szervezetek működéséről és támogatásáról szóló 2011. évi CLXXV. törvény (a továbbiakban: Civil tv.),

e) fióktelep esetén a külföldi székhelyű vállalkozások magyarországi fióktelepeiről és kereskedelmi képviseleteiről szóló törvény (a továbbiakban: Fkt.) fióktelepre vonatkozó előírásait az e törvényben foglalt eltérésekkel kell alkalmazni.

5. A biztosító és a viszontbiztosító részvénytársaság

7. § (1) A biztosító részvénytársaság az engedélyezett biztosítási ágon és ágazaton belül a biztosítási tevékenységet teljeskörűen végezheti, továbbá az engedélyezett biztosítási ágazatokban viszontbiztosítási tevékenységet is végezhet az erre vonatkozó külön engedély nélkül.

(2) A viszontbiztosító részvénytársaság élet-viszontbiztosítási, nem-életviszontbiztosítási vagy mindkét viszontbiztosítási tevékenységet az erre vonatkozó engedély birtokában teljeskörűen végezheti.

(3) A biztosító és a viszontbiztosító részvénytársaság esetében a 93. § (2) bekezdés *a)* pontjában meghatározott jegyzett tőkéjén belül a pénzbeli vagyoni hozzájárulás legkisebb mértéke hetven százalék, továbbá a jegyzett tőkéjén belül a nem pénzbeli vagyoni hozzájárulásban nem szerepelhetnek az Szmt. szerinti immateriális javak.

(4) A biztosító és a viszontbiztosító részvénytársaság cégbejegyzésére csak azután kerülhet sor, ha a bejegyzési kérelem benyújtásáig a pénzbeli vagyoni hozzájárulás teljes egészében befizetésre került.

(5) A biztosító és a viszontbiztosító részvénytársaságra vonatkozó szabályokat megfelelően alkalmazni kell az európai részvénytársaság formájában működő biztosítóra és viszontbiztosítóra.

8. § (1) A biztosító vagy viszontbiztosító részvénytársaság ügyvezetését az igazgatóság látja el. Az alapszabály nem rendelkezhet arról, hogy az igazgatóság jogait vezető tisztségviselőként a vezérigazgató gyakorolja.

(2) A biztosító vagy viszontbiztosító részvénytársaságnál egységes irányítási rendszert megvalósító igazgatótanács nem működhet.

(3) A biztosító vagy viszontbiztosító részvénytársaságnál felügyelőbizottságot kell létrehozni.

6. A biztosító és a viszontbiztosító szövetkezet

9. § (1) A biztosító szövetkezet az engedélyezett biztosítási ágon és ágazaton belül a biztosítási tevékenységet teljeskörűen végezheti, továbbá az engedélyezett biztosítási ágazatokban viszontbiztosítási tevékenységet is végezhet az erre vonatkozó külön engedély nélkül.

(2) A viszontbiztosító szövetkezet életviszontbiztosítási, nem-életviszontbiztosítási vagy mindkét viszontbiztosítási tevékenységet az erre vonatkozó engedély birtokában teljeskörűen végezheti.

10. § (1) Biztosító szövetkezetet és viszontbiztosító szövetkezetet legalább tíz tag alapíthat.

(2) A szövetkezet tagjai által jegyzett, az alapításhoz minimálisan szükséges, a 93. § (2) bekezdés *b)* pontjában meghatározott tőkén belül a pénzbeli vagyoni hozzájárulásnak legalább hetven százalékot kell elérnie.

(3) A 93. § (2) bekezdés *b)* pontjában meghatározott tőkén belüli nem pénzbeli vagyoni hozzájárulásban nem szerepelhetnek az Szmt. szerinti immateriális javak.

(4) A szövetkezet a szövetkezeti vagyont vagy annak részét nem minősítheti közösségi alappá.

11. § A biztosító és a viszontbiztosító szövetkezetnek a cégjegyzékbe történő bejegyzésére kizárólag akkor kerülhet sor, ha a bejegyzési kérelem benyújtásáig a pénzbeli vagyoni hozzájárulás teljes egészében befizetésre került.

12. § (1) A biztosító és a viszontbiztosító szövetkezet alapszabályában – a Ptk.-ban foglaltakon túl – rendelkezni kell:

a) a biztosító szövetkezet vagy a viszontbiztosító szövetkezet tevékenységi köréről biztosítási ág, ágazat szerint,

b) a biztosító szövetkezet vagy a viszontbiztosító szövetkezet adózott eredményének felhasználási elveiről.

(2) Biztosító szövetkezet vagy viszontbiztosító szövetkezet esetében a pótbefizetés mértéke – az alapszabály erre vonatkozó rendelkezése szerint – a tag vagyoni hozzájárulásának száz százalékáig terjedhet.

13. § Igazgatósági tagnak választható az is, aki nem tagja a szövetkezetnek, vagy nem áll azzal munkaviszonyban.

14. § (1) A felügyelőbizottság tagja a szövetkezettel munkaviszonyban nem állhat.

(2) A felügyelőbizottság tagja lehet az is, aki nem tagja a szövetkezetnek.

15. § (1) [1] A biztosító szövetkezet vagy a viszontbiztosító szövetkezet volt tagja vagy jogutódja részére az elszámolás alapján kifizetést nem lehet teljesíteni, ha ennek következtében

a) a biztosító nem rendelkezik a szavatolótőke-szükségletet fedező figyelembe vehető szavatoló tőkével,

b) a hatodik rész hatálya alá tartozó biztosító nem rendelkezik a minimális szavatolótőke-szükségletnek megfelelő szavatoló tőkével, vagy

c) biztosítási szükséghelyzet következne be.

(2) Az (1) bekezdés alapján a kifizetés legfeljebb négy évig halasztható.

(3) A volt tag vagy jogutódja a vele való elszámolásig részesedik a szövetkezet eredményéből.

16. § Biztosító szövetkezet vagy viszontbiztosító szövetkezet csak biztosító részvénytársasággá vagy viszontbiztosító részvénytársasággá alakulhat át.

7. A kölcsönös biztosító egyesület

17. § (1) A kölcsönös biztosító egyesület olyan kölcsönösségi alapon működő egyesület, amely kizárólag tagjával kötött – ide nem értve a passzív viszontbiztosításra irányuló szerződést – biztosítási szerződés alapján, biztosítási díj ellenében, a biztosítási feltételekben meghatározott biztosítási események bekövetkezése esetében, biztosítástechnikai elvek alapján, előre meghatározott szolgáltatást nyújt.

(2) A kölcsönös biztosító egyesületbe történő belépés feltétele a biztosítási szerződés létrejötte.

(3) A biztosítási szerződés megszűnésével – ha az egyesület alapszabálya másként nem rendelkezik – a tagsági jogviszony nem szűnik meg, feltéve, ha

a) a tag eleget tesz a tagdíjfizetési kötelezettségének, vagy

b) a tagdíjfizetésre nem kötelezett tag eleget tesz a tagsági jogviszonyából eredő egyéb kötelezettségének és egy éven belül új biztosítást köt.

---

1 Megállapította: 2016. évi LIII. törvény 153. §. Hatályos: 2016. VII. 1-től.

18. § A Ptk. biztosítási szerződési szabályok hatályának kiterjesztésére vonatkozó rendelkezését (Ptk. 6:457. §) a kölcsönös biztosító egyesületi tagsági jogviszony keretében létrejött biztosítási szerződéseken alapuló biztosítási jogviszonyokra kell alkalmazni.

19. § (1) A kölcsönös biztosító egyesület esetében a 93. § (2) bekezdés *c)* pontjában meghatározott indulótőkén belül a pénzbeli vagyoni hozzájárulásnak legalább hetven százalékot kell elérnie.

(2) A kölcsönös biztosító egyesület a tevékenységi engedélyét kizárólag akkor kaphatja meg, ha az indulótőke pénzbeli vagyoni hozzájárulási részét teljes egészében befizették.

(3) A kölcsönös biztosító egyesület elnevezésében köteles egyértelműen utalni arra, hogy kölcsönös biztosító egyesületi formában tevékenykedik.

20. § A kölcsönös biztosító egyesület az engedélyezett biztosítási ágon és ágazaton belül a biztosítási tevékenységet teljeskörűen végezheti, továbbá az engedélyezett biztosítási ágazatokban viszontbiztosítási tevékenységet is végezhet az erre vonatkozó külön engedély nélkül.

21. § (1) A kölcsönös biztosító egyesület alapszabályában – a Ptk.-ban foglaltakon túl – rendelkezni kell:

a) a kölcsönös biztosító egyesület tevékenységi köréről,

b) indulótőkéjéről és annak befizetési módjáról,

c) a tagdíj kialakításának elveiről, mértékéről, fizetésének módjáról,

d) az eredmény felhasználási elveiről,

e) a veszteség rendezésének módjáról,

f) a tagok által teljesítendő kötelező pótlólagos befizetésről, továbbá – a (2) bekezdésben meghatározott esetet kivéve – a szolgáltatás csökkentéséről arra az esetre, ha más források nem elégségesek az egyesület tárgyévi kötelezettségeinek teljesítésére,

g) megszűnés esetén az egyesületi vagyon felhasználásáról, a fennálló kötelezettségek, ezen belül a biztosítási kötelezettségek elkülönített rendezéséről,

h) a kölcsönös biztosító egyesület átalakulására, egyesülésére, szétválására – beleértve a 27. § (1) bekezdésben foglalt esetet is –, feloszlására vonatkozó – legfőbb szervhez intézett – indítvány előterjesztésének szabályairól.

(2) A kölcsönös biztosító egyesület által kötött felelősségbiztosítási szerződés esetén az (1) bekezdés *f)* pontjában foglaltak szerinti szolgáltatáscsökkentésre nincs lehetőség.

(3) A kölcsönös biztosító egyesület megszűnése esetén a Ptk. 3:85. §-ának a vagyon átadására vonatkozó rendelkezéseit kizárólag az (1) bekezdés *g)* pontja szerinti alapszabályi vagyon-felhasználási rendelkezések hiánya, vagy azok végrehajtásának lehetetlenné válása esetén kell alkalmazni.

22. § (1) A százfős taglétszámot három egymást követő naptári évben átlagosan meghaladó kölcsönös biztosító egyesület legfőbb szerve a következő évi rendes ülésén köteles páratlan számú, de legalább három, legfeljebb tizenegy tagú igazgatóságot választani.

(2) Az alapszabályban foglalt elnevezéstől függetlenül

a) az egyesület ügyintéző és képviseleti szerve alatt igazgatótanács,

b) az egyesület ügyintéző és képviseleti szervének ellenőrzését ellátó testület alatt felügyelőbizottság

értendő.

(3) Az igazgatóság és a felügyelőbizottság tagjait – az alapszabály eltérő rendelkezése hiányában – a legfőbb szerv titkos szavazással, az alapszabályban meghatározott időtartamra választja meg. Az igazgatóság és a felügyelőbizottság tagjainak a megbízatása az érintett személy elfogadó nyilatkozatával jön létre.

(4) A legfőbb szervet az alapszabályban meghatározott módon, a tagoknak küldött meghívó útján kell összehívni. Az alapszabály rendelkezhet úgy is, hogy azoknak a tagoknak, akik ezt kívánják, a legfőbb szerv üléséről szóló meghívót elektronikus úton kell megküldeni.

23. § (1) Az ezerfős taglétszámot három egymást követő évben átlagosan meghaladó kölcsönös biztosító egyesület esetében a legfőbb szerv a legfeljebb ötventagú küldöttgyűlés. A küldötteket a tagok, a tagok köréből – az alapszabályban meghatározottak szerint – taglétszámhoz viszonyított arányban öt évre választják. A küldöttek választásának és visszahívásának eljárási szabályait a kölcsönös biztosító egyesület alapszabálya tartalmazza. Az alapszabályban rendelkezni kell az újonnan belépő tagok képviseletéről.

(2) A küldöttválasztó közgyűlést az alapszabályban meghatározott módon, de legalább a kölcsönös biztosító egyesület honlapján és két országos napilapban közzétett hirdetmény útján kell összehívni. Az alapszabály előírhatja, hogy azokat a tagokat, akik ezt kívánják, küldöttválasztó közgyűlés összehívásáról a nyomtatott sajtóban és honlapon történt közlés mellett elektronikus úton is értesíteni kell. A hirdetmény és a tag részére elektronikus úton küldött értesítés közötti eltérés esetén a hirdetményben foglaltak az irányadók.

24. § (1) A kölcsönös biztosító egyesület igazgatósága állapítja meg a 21. § (1) bekezdés *f)* pontjában meghatározott – alapszabályban kötelezően előírandó – szolgáltatáscsökkentést és a pótlólagos befizetési kötelezettséget, beleértve azok mértékét.

(2) Ha a kölcsönös biztosító egyesület az e törvényben meghatározottak szerinti szükséghelyzetbe került, a Felügyelet jogosult – a 320. § (2) bekezdésében foglaltak mellett – a pótlólagos befizetési kötelezettség megállapítására, feltéve, ha a Felügyelet erre irányuló felhívásának a kölcsönös biztosító egyesület igazgatósága nem tett eleget.

(3) A pótlólagos befizetési kötelezettség alapján a kölcsönös biztosító egyesület tagja által teljesítendő befizetés nem haladhatja meg a kölcsönös biztosító egyesület tagja által a pótlólagos befizetési kötelezettség teljesítése nélkül a kölcsönös biztosító egyesület részére bármilyen jogcímen évente teljesített befizetések száz százalékát.

(4) A kölcsönös biztosító egyesület igazgatósága pótlólagos befizetési kötelezettséget az egyesület korábbi tagjára is előírhat, feltéve, hogy a korábbi tag tagsági jogviszonya a pótlólagos befizetési kötelezettség megállapítását megelőző egy éven belül szűnt meg.

(5) Az igazgatóság a pótlólagos befizetési kötelezettséget, valamint a szolgáltatások csökkentését a kölcsönös biztosító egyesület minden tagjára, vagy a tagok – biztosítási ágak, ágazatok szerint – elkülönült csoportjára állapíthat meg.

25. § (1) A tagdíjakat, a pótlólagos befizetések és a szolgáltatások csökkentésének lehetőségét, valamint esetköreit az alapszabályban kell meghatározni, azonos feltételek esetén azonos alapelvek szerint.

(2) Az évközben belépő vagy kiváló tag részére időarányos tagdíjat vagy pótlólagos befizetést lehet előírni.

(3) Pótlólagos befizetést olyan mértékben lehet előírni, amilyen mértékben az év folyamán a tagdíjak növelésére vagy a szolgáltatások leszállítására került sor.

26. § (1) A Felügyelet a kölcsönös biztosító egyesület biztonságos működése érdekében vagy annak helyreállítása céljából, a biztosítási kötelezettségeknek való megfelelés szempontjaival összhangban legfeljebb kilencven százalékos viszontbiztosításba-adási kötelezettséget írhat elő.

(2) A kölcsönös biztosító egyesület az általa vállalt kockázatot nem adhatja teljes egészében viszontbiztosításba.

27. § (1) A kölcsönös biztosító egyesület – a Ptk.-ban foglaltakon túl – jogutódlással megszűnik, ha a kölcsönös biztosító egyesület biztosító részvénytársasággá átalakul.

(2) A kölcsönös biztosító egyesület átalakulásához – beleértve az (1) bekezdésben foglalt esetet is –, megszűnéséhez a legfőbb szerv tagjai legalább háromnegyedének hozzájárulása szükséges.

28. § (1) Kölcsönös biztosító egyesület biztosító részvénytársasággá alakulhat át. Az átalakulásra a Ptk., az egyes jogi személyek átalakulásáról, egyesüléséről, szétválásáról szóló 2013. évi CLXXVI. törvény (a továbbiakban: Átaltv.), valamint a számvitelről szóló törvény előírásait kell alkalmazni az e §-ban, továbbá a 29–30. §-ban foglalt eltérésekkel.

(2) A kölcsönös biztosító egyesület átalakulásával létrejövő részvénytársaság csak zártkörűen alapítható.

(3) A részvénytársasággá történő átalakulással megszűnő kölcsönös biztosító egyesület azon tagjai, akik – az átalakulást előkészítő, első ülést megelőző harmincadik napig – úgy nyilatkoznak, hogy nem kívánnak a létrejövő részvénytársaság tagjaivá válni, tagsági jogviszonya az egyesület megszűnésével egyidejűleg megszűnik, őket a saját tőke felosztásakor figyelembe venni nem kell. Az egyesületi tagsági jogviszonyuk megszűnése a biztosítási szerződéses jogviszonyukat nem érinti.

(4) Az átalakulásra vonatkozóan nem alkalmazhatók a Ptk. 3:135. §-ában, valamint a Átaltv. 2. § (2) és (3) bekezdésében, 4. § (2) bekezdésében, valamint a 10. § (3) és (5) bekezdésében foglalt rendelkezések.

29. § (1) Az igazgatóság köteles a legfőbb szerv előkészítő ülése elé olyan indítványt terjeszteni, amely

a) tájékoztatást ad az átalakulással elérni kívánt gazdasági célról, az ahhoz szükséges eszközökről, az egyesületi tagok és a munkavállalók jövőbeni helyzetéről,

b) ismerteti az indítványozók és az igazgatóság álláspontját.

(2) Az igazgatóság köteles a legfőbb szerv átalakulást előkészítő ülését megelőzően az alapszabályban meghatározott módon, de legalább a kölcsönös biztosító egyesület honlapján és két országos napilapban közzétett hirdetmény útján az (1) bekezdés *a)* és *b)* pontjában foglaltakról a tagokat tájékoztatni. Az alapszabály előírhatja, hogy azokat a tagokat, akik ezt kívánják, a nyomtatott sajtóban és honlapon történt közlés mellett elektronikus úton is tájékoztatni kell. A hirdetmény és a tag részére elektronikus úton küldött tájékoztatás közötti eltérés esetén a hirdetményben foglaltak az irányadók. Az igazgatóság a tájékoztatási kötelezettségének úgy tesz eleget, hogy a kölcsönös biztosító egyesület tagjainak legalább tizenöt nap álljon rendelkezésére a 28. § (3) bekezdésében meghatározott nyilatkozat megtételére.

(3) Az előkészítő ülésen hozott, átalakulásról szóló első döntésnek tartalmaznia kell:

a) az átalakulás szándékát,

b) az átalakulást kezdeményező kölcsönös biztosító egyesület és a létrejövő részvénytársaság nevét, székhelyét,

c) a létrejövő részvénytársaságban részt vevő egyesületi tagok adatait,

d) az átalakuló kölcsönös biztosító egyesület és a létrejövő részvénytársaság vagyonmérleg-tervezetének fordulónapját,

e) az átalakulásban érintett könyvvizsgáló adatait.

(4) Az átalakulásról szóló második döntésnek tartalmaznia kell:

a) az átalakuló kölcsönös biztosító egyesület és a létrejövő részvénytársaság vagyonmérleg-tervezet elfogadásáról szóló döntést,

b) a létrejövő részvénytársaság alapszabályának tervezetét,

c) az átalakulás időpontját,

d) a létrejövő részvénytársaság vezető tisztségviselőinek, a felügyelőbizottság tagjainak nevét és lakóhelyét,

e) a megszűnő kölcsönös biztosító egyesület vagyonmérleg-tervezete alapján a részvénytársaság egyes tagjainak vagyoni részesedésére jutó saját tőke értékét, és az annak megfelelő részvény névértéket,

f) a részvények darabszámát, névértékét, az egyes részvényfajták ismertetését.

(5) A jogutód szervezet cégbejegyzésével egyidejűleg a jogelőd kölcsönös biztosító egyesületet törölni kell a nyilvántartásból a jogutód feltüntetésével.

(6) Az átalakulással létrejövő jogi személy cégbejegyzését követő harmadik hónap utolsó napjáig mind a jogelődre, mind a jogutódra vonatkozóan a cégbejegyzés napjával végleges vagyonmérleget kell készíteni. E vagyonmérleg és az átalakulási vagyonmérleg-tervezet szerint megállapított saját tőke közötti pozitív különbözetet a jegyzett tőkén felüli vagyonként kell figyelembe venni, negatív különbözet esetén pedig – ha arra a jegyzett tőkén felüli vagyon nem nyújt fedezetet, és a fedezetről a tagok a Ptk.-ban, valamint a Átaltv.-ben meghatározottak szerint nem gondoskodtak – a jegyzett tőkét le kell szállítani.

30. § (1) Az átalakulás során az egyesületi tagok vagyoni részesedésére jutó saját tőke értékének meghatározásakor a jogutód szervezet végleges vagyonmérlege szerinti adatokat kell figyelembe venni. Az érték meghatározásakor a biztosítási állományhoz kapcsolódó biztosítástechnikai tartalékok és azok fedezete nem vehetők figyelembe.

(2) Az egyes egyesületi tagoknak a jogutód részvénytársaság saját tőkéből történő vagyoni részesedését a legfőbb szerv határozza meg.

(3) A (2) bekezdés szerinti részesedés arányának meghatározása a tagsági viszonnyal rendelkező tagok között a következő formában történhet:

a) a kölcsönös biztosító egyesületi vagyonból minden tag egyenlő mértékben részesül, vagy

b) a kölcsönös biztosító egyesületi vagyonból minden tag egyenlő mértékben részesül, azon tag kivételével, aki az egyesület saját tőkéjéhez közvetlenül – a tagdíjon kívül – vagyoni hozzájárulást teljesített. Ez utóbbi tag részesedésének aránya az alapszabályban rögzített módon, a vagyoni hozzájárulással arányosan határozható meg.

(4) A 445. § (2) bekezdésében meghatározott kölcsönös biztosító egyesület esetében, amennyiben az egyes tagok által a maradékjoggal rendelkező biztosításokra befizetett biztosítási díjak aránya az életbiztosítási ág biztosítástechnikai tartalékának hozamában, és ennek megfelelően közvetetten a tőkeszerkezetben is nyomon követhető, úgy ezen hozzájárulást az azon elért időarányos hozammal és az esetleges szolgáltatási kifizetésekkel együtt kell figyelembe venni.

(5) Az egyesület legfőbb szerve a (3) bekezdés *b)* pontja és a (4) bekezdés alapján történő részesedésmeghatározási mód esetén nem határozhatja el az egyesületi tagok részesedése meghatározásának olyan formáját, amely a döntésben kisebbségben lévő tagok jogos érdekeinek lényeges sérelmével jár.

8. A harmadik országbeli biztosító és viszontbiztosító magyarországi fióktelepe

31. § (1) Harmadik országbeli biztosító Magyarországon biztosítási tevékenységet folytató fióktelepe a Felügyelet által engedélyezett biztosítási ágon és ágazaton belül a biztosítási tevékenységet teljeskörűen végezheti.

(2) Harmadik országbeli viszontbiztosító Magyarországon viszontbiztosítási tevékenységet folytató fióktelepe élet-, nem-élet- vagy mindkét viszontbiztosítási tevékenységet a Felügyelet erre vonatkozó engedélye birtokában teljeskörűen végezheti.

(3)[1] A harmadik országbeli biztosító fióktelepe és a harmadik országbeli viszontbiztosító fióktelepe olyan biztosítási ág végzésére vagy viszontbiztosítási tevékenység végzésére kérhet engedélyt, amelyre az alapító biztosító vagy az alapító viszontbiztosító a székhely szerinti országban engedéllyel rendelkezik, figyelemmel a 43. § (1) bekezdésében foglaltakra.

1 Módosította: 2016. évi LIII. törvény 175. § (1) 2.

32. § (1) A harmadik országbeli biztosító fióktelepének és a harmadik országbeli viszontbiztosító fióktelepének rendelkeznie kell – elfogadását követő harminc napon belül – az alapító harmadik országbeli biztosítónak vagy viszontbiztosítónak a székhely szerinti országban nyilvánosságra hozott éves beszámolójával és üzleti jelentésével mind a székhely szerinti ország nyelvén, mind pedig annak hiteles magyar fordításában.

(2) A harmadik országbeli biztosító fióktelepe az ügyfél kérésére a székhely szerinti országban nyilvánosságra hozott harmadik országbeli biztosító éves beszámolóját és üzleti jelentését helyszíni betekintésre köteles átadni.

(3) A harmadik országbeli viszontbiztosító fióktelepe esetében az (1) bekezdésben meghatározott rendelkezéseket nem kell alkalmazni.

(4) A harmadik országbeli biztosító fióktelepének és a harmadik országbeli viszontbiztosító fióktelepének szavatolótőke-szükségletete fedezetére szolgáló eszközöket a minimális tőkeszükséglet összegéig Magyarország területén kell tartania, az ezen felül a szavatolótőke-szükséglete fedezetére szolgáló eszközöket az Európai Unió területén belül.

(5) A (4) bekezdésben meghatározott rendelkezéseket a 255. §-ban meghatározott kedvezmények fennállásának esetén nem kell alkalmazni.

(6) A hatodik rész hatálya alá tartozó biztosító

a) köteles a minimális biztonsági tőke összegével azonos értékű vagyoni eszközök egynegyedét biztosítékként letétbe helyezni,

b) köteles a biztonsági tőke fedezetét képező vagyoni eszközeit Magyarország területén elhelyezni,

c) jogosult a minimális szavatolótőke további fennmaradó részét fedező eszközöket bármely tagállamban elhelyezni.

33. § (1) A harmadik országbeli biztosító fióktelepének a biztosítási szerződés megkötését, illetve fennállását tanúsító okiratokat – ideértve az általános szerződési feltételeket is – magyar nyelven kell kiállítania.

(2) A harmadik országbeli viszontbiztosító fióktelepe esetében az (1) bekezdésben meghatározott rendelkezéseket nem kell alkalmazni.

34. §[1] (1) Ha a Bizottság egy harmadik ország szavatolótőke-megfelelési rendszerét egyenértékűnek tekinti a Szolvencia 2 irányelvben meghatározott rendszerrel, akkor az adott harmadik országban központi irodával rendelkező viszontbiztosítóval kötött viszontbiztosítási szerződéseket ugyanúgy kell kezelni, mint az Európai Unióban székhellyel rendelkező, engedélyezett viszontbiztosítóval kötött viszontbiztosítási szerződéseket.

(2) Az (1) bekezdésben foglalttal azonos elbánásban részesülnek az olyan harmadik országbeli viszontbiztosítóval kötött viszontbiztosítási szerződések, amelyek központi irodája olyan harmadik országban található, amelynek szavatolótőke-megfelelési rendszerét a Bizottság ideiglenesen egyenértékűnek minősítette.

9. A másik tagállamban székhellyel rendelkező biztosító és viszontbiztosító magyarországi fióktelepe

35. § (1) A másik tagállamban székhellyel rendelkező biztosító Magyarország területén biztosítási tevékenységet folytató fióktelepe a székhely tagállam felügyeleti hatósága által engedélyezett biztosítási ágon és ágazaton belül a biztosítási tevékenységet teljeskörűen végezheti.

(2) A másik tagállamban székhellyel rendelkező viszontbiztosító Magyarország területén viszontbiztosítási tevékenységet folytató fióktelepe a székhely tagállam felügyeleti hatósága által kiadott engedély alapján a viszontbiztosítási tevékenységet teljeskörűen végezheti.

36. § (1) A másik tagállamban székhellyel rendelkező biztosító magyarországi fióktelepének a biztosítási szerződés megkötését vagy fennállását tanúsító okiratokat – ideértve az általános szerződési feltételeket is – magyar nyelven kell kiállítania.

1 A 2015. évi CLXII. törvény 23. § szerinti szöveggel lép hatályba.

(2)[1] Az (1) bekezdésben meghatározott okirat
a) az ügyfél kérésére a székhely szerinti tagállam hivatalos nyelvén, vagy
b) az ügyfél és a biztosító megállapodása esetén egyéb nyelven
is kiállítható.

(3) A másik tagállamban székhellyel rendelkező viszontbiztosító magyarországi fióktelepe esetében az (1) bekezdésben meghatározott rendelkezéseket nem kell alkalmazni.

37. § A másik tagállamban székhellyel rendelkező biztosító és viszontbiztosító magyarországi fióktelepe működése során a főbb adataiban bekövetkező változásról legkésőbb a változást megelőző harminc napon belül köteles a Felügyeletet írásban értesíteni.

10. A másik tagállamban székhellyel rendelkező biztosító és viszontbiztosító Magyarországon határon átnyúló szolgáltatás keretében végzett tevékenysége

38. § (1) A másik tagállamban székhellyel rendelkező biztosító vagy viszontbiztosító Magyarország területén határon átnyúló szolgáltatás keretében biztosítási vagy viszontbiztosítási tevékenységet folytathat.

(2) A másik tagállamban székhellyel rendelkező biztosító a biztosítási tevékenységét a székhely tagállam felügyeleti hatósága által engedélyezett biztosítási ágon és ágazaton belül teljeskörűen végezheti.

(3) A másik tagállamban székhellyel rendelkező viszontbiztosító a viszontbiztosítási tevékenységét a székhely tagállam felügyeleti hatósága által kiadott engedély alapján teljeskörűen végezheti.

39. § (1) A határon átnyúló szolgáltatás keretében Magyarországon végzett biztosítási tevékenység végzése esetén a biztosítási szerződés megkötését, illetve fennállását tanúsító okiratokat – ideértve az általános szerződési feltételeket is – magyar nyelven kell kiállítani.

(2)[2] Az (1) bekezdésben meghatározott okirat
a) az ügyfél kérésére a székhely szerinti tagállam hivatalos nyelvén, vagy
b) az ügyfél és a biztosító megállapodása esetén egyéb nyelven
is kiállítható.

(3) A határon átnyúló szolgáltatás keretében végzett viszontbiztosítási tevékenység esetén az (1) bekezdésben meghatározott rendelkezéseket nem kell alkalmazni.

II. FEJEZET

A BIZTOSÍTÁSI ÉS VISZONTBIZTOSÍTÁSI TEVÉKENYSÉG VÉGZÉSÉNEK ALAPVETŐ FELTÉTELEI

11. A biztosítási és viszontbiztosítási tevékenység zártságának elve

40. § (1) Biztosító a biztosítási és viszontbiztosítási tevékenységen és azzal közvetlenül összefüggő tevékenységen kívül más üzletszerű tevékenységet nem folytathat, továbbá biztosítási tevékenységet kizárólag biztosító végezhet.

(2) Viszontbiztosító a viszontbiztosítási tevékenységen és azzal közvetlenül összefüggő tevékenységen kívül más üzletszerű tevékenységet nem folytathat; továbbá viszontbiztosítási tevékenységet kizárólag biztosító és viszontbiztosító végezhet.

(3) Biztosítási tevékenységgel közvetlenül összefüggő tevékenységnek minősül:

1 Megállapította: 2017. évi CXLV. törvény 143. §. Hatályos: 2017. XI. 21-től.
2 Megállapította: 2017. évi CXLV. törvény 144. §. Hatályos: 2017. XI. 21-től.

a) a biztosító eszközeinek a biztosító által történő kezelése és befektetése ideértve a – biztosítástechnikai tartalékok esetében fedezeti céllal, a hatékony portfólió kialakításának, valamint az arbitrázs céljával kötött – származtatott ügyleteket, [1]

b) a Hpt.-ben meghatározott pénzügyi szolgáltatás közvetítése,

c) a befektetési vállalkozásokról és az árutőzsdei szolgáltatókról, valamint az általuk végezhető tevékenységek szabályairól szóló 2007. évi CXXXVIII. törvényben (a továbbiakban: Bszt.) meghatározott pénzügyi eszközre vonatkozóan végzett megbízás felvétele és továbbítása,

d) az értékpapír-kölcsönzés,

e) a biztosító által a biztosító anyavállalata, leányvállalata vagy részesedési viszonya alatt álló vállalkozása részére a biztosítási üzem működése és fenntartása körébe eső szolgáltatások nyújtása, [2]

f) [3]

g) az önkéntes kölcsönös biztosító pénztárakról szóló törvényben meghatározott tagszervezési tevékenység.

(4) Viszontbiztosítási tevékenységgel közvetlenül összefüggő tevékenységnek minősül:

a) a pénzügyi konglomerátumok kiegészítő felügyeletéről szóló törvényben szabályozott holdingtársasági feladatok és tevékenységek ellátása, azzal az eltéréssel, hogy a biztosítóra vonatkozó előírásokat a viszontbiztosítóra kell alkalmazni;

b) a biztosítással, viszontbiztosítással kapcsolatos statisztikai, biztosításmatematikai tanácsadói, kockázatelemzői, kutatási tevékenység.

(5) A (3) és a (4) bekezdésben meghatározott tevékenység végzéséhez nem kell a Felügyelet engedélye, azonban ezen tevékenységen túl egyéb biztosítási vagy viszontbiztosítási tevékenységgel közvetlenül összefüggő tevékenység folytatását is engedélyezheti a Felügyelet.

12. A biztosítási és viszontbiztosítási tevékenység engedélyezésének elve

41. § (1) Biztosítási, viszontbiztosítási tevékenység és a biztosítási, viszontbiztosítási tevékenységgel közvetlenül összefüggő tevékenység Magyarország területén a Felügyelet, vagy – határon átnyúló szolgáltatás keretében vagy fióktelep útján végzett tevékenység esetében – a székhely szerinti tagállam felügyeleti hatósága által kiadott engedéllyel végezhető.

(2) Harmadik országbeli biztosító a tevékenységét Magyarország területén – a (3) bekezdésben meghatározott kivétellel – magyarországi fióktelepen keresztül a Felügyelet engedélyével végezheti.

(3) Harmadik országbeli biztosító – nemzetközi szerződés alapján – fióktelep közbeiktatása nélkül

a) viszontbiztosítási tevékenységet végezhet,

b) a nemzetközi kereskedelemben részt vevő áruban, szállítóeszközben és járműben bekövetkezett kárra, vagy az ezzel kapcsolatos felelősségre vonatkozó biztosítási szerződést köthet.

(4) Harmadik országbeli viszontbiztosító Magyarország területén viszontbiztosítási tevékenységet végezhet

a) magyarországi fióktelepen keresztül, vagy

b) nemzetközi szerződés alapján, fióktelep közbeiktatása nélkül is.

13. Az engedély hatálya

---

1 A veszélyhelyzet ideje alatt eltérő rendelkezéseket kell alkalmazni. Lásd: 532/2020. (XI. 28.) Korm. rendelet 1. § (2) d), 1. melléklet 4. 3.

2 A veszélyhelyzet ideje alatt eltérő rendelkezéseket kell alkalmazni. Lásd: 532/2020. (XI. 28.) Korm. rendelet 1. § (2) d), 1. melléklet 4. 3.

3 Hatályon kívül helyezte: 2016. évi LXVII. törvény 145. § (1) 2. Hatálytalan: 2017. I. 1-től. Lásd: 2016. évi LXVII. törvény 144. §.

42. § (1) A Felügyelet által kiadott tevékenységi engedély területi hatálya valamennyi tagállamra kiterjed, és lehetővé teszi a biztosító vagy viszontbiztosító számára, hogy – határon átnyúló szolgáltatás keretében vagy fióktelep útján – bármely tagállam területén folytassa tevékenységét.

(2) A harmadik országbeli biztosító vagy viszontbiztosító magyarországi fióktelepe esetén a Felügyelet által kiadott tevékenységi engedély területi hatálya Magyarország területére terjed ki, a tevékenység csak Magyarország területén folytatható.

43. § (1) Biztosító, valamint a harmadik országbeli biztosító magyarországi fióktelepe élet- és nem-életbiztosítási ág együttes művelésére – a (2) és a (3) bekezdésben foglaltak kivételével – tevékenységi engedélyt nem kaphat.

(2) Az életbiztosítási tevékenység művelésére engedéllyel rendelkező biztosító számára a Felügyelet engedélyezheti az 1. melléklet *A)* rész 1. és 2. pontjában meghatározott ágazat művelését azzal, hogy más nem-életbiztosítási ágazat művelésére a biztosító nem jogosult.

(3) A kizárólag az 1. melléklet *A)* rész 1. és 2. pontjában meghatározott ágazat művelésére tevékenységi engedéllyel rendelkező biztosító számára a Felügyelet engedélyezheti életbiztosítási tevékenység művelését.

(4) A (2)–(3) bekezdésekben foglalt esetekben az életbiztosítási ágra irányadó számviteli és felszámolási szabályok alkalmazandók a biztosító egész tevékenységére.

(5)[1] Ha egy nem-életbiztosítási ágazat művelésére engedéllyel rendelkező biztosítónak pénzügyi, kereskedelmi vagy igazgatási kapcsolatai vannak egy életbiztosítási tevékenység művelésére engedéllyel rendelkező biztosítóval, akkor az érintett biztosítók elszámolásait nem torzíthatják a biztosítók közötti megállapodások, vagy bármilyen olyan megállapodás, ami a ráfordítások és a bevételek arányosítását érintheti.

44. § (1) A Felügyelet a tevékenységi engedélyt biztosítási áganként és azon belül a biztosító által művelhető ágazatonként adja ki.

(2) A tevékenységi engedély az ágazat egészére kiterjed, kivéve, ha a biztosító az üzleti tervében foglaltaknak megfelelően kizárólag egyes kockázatokat vagy kockázatcsoportokat kíván biztosítani az ágazaton belül.

(3) A tevékenységi engedély az 1. melléklet *B)* részében meghatározott besorolás szerint is megadható.

(4) Viszontbiztosító részére a Felügyelet a tevékenységi engedélyt nem-élet viszontbiztosításra, élet-viszontbiztosításra vagy teljes körű viszontbiztosítási tevékenységre adja ki.

45. § (1) A biztosító már engedélyezett biztosítási ágazaton, kockázaton vagy kockázatcsoporton túl a Felügyelet engedélyével tevékenységét más ágazatra, kockázatra vagy kockázatcsoportra kiterjesztheti, feltéve, ha rendelkezik a módosított tevékenység folytatásához szükséges

a) szavatolótőke-szükséglet fedezetét biztosító figyelembe vehető szavatoló tőkével,

b) minimális tőkeszükséglet fedezetét biztosító figyelembe vehető alapvető szavatoló tőkével,

c) megfelelő irányítási rendszerrel, a szükséges személyi és tárgyi feltételekkel.

(2) Az életbiztosítási tevékenység művelésére engedéllyel rendelkező biztosító – a 43. § (2) bekezdése szerint – az 1. melléklet *A)* rész 1. és 2. pontjában meghatározott ágazat művelésére kiterjesztheti a tevékenységét, ha rendelkezik

a) az életbiztosítókra és nem-életbiztosítókra vonatkozó minimális tőkeszükséglet abszolút alsó korlátjának fedezetét biztosító figyelembe vehető alapvető szavatoló tőkével,

b) az életbiztosítókra és nem-életbiztosítókra vonatkozó minimális tőkeszükséglet fedezetét biztosító figyelembe vehető alapvető szavatoló tőkével,

c) megfelelő irányítási rendszerrel és a szükséges tárgyi feltételekkel.

---

1 A 2015. évi CLXII. törvény 24. § szerinti szöveggel lép hatályba.

(3) A kizárólag az 1. melléklet *A)* rész 1. és 2. pontjában meghatározott ágazat művelésére tevékenységi engedéllyel rendelkező biztosító – a 43. § (2) bekezdése szerint – életbiztosítási tevékenység művelésére kiterjesztheti a tevékenységét, ha rendelkezik

a) az életbiztosítókra és nem-életbiztosítókra vonatkozó a minimális tőkeszükséglet abszolút alsó korlátjának fedezetét biztosító figyelembe vehető alapvető szavatoló tőkével,

b) az életbiztosítókra és nem-életbiztosítókra vonatkozó minimális tőkeszükséglet fedezetét biztosító figyelembe vehető alapvető szavatoló tőkével,

c) megfelelő irányítási rendszerrel és a szükséges tárgyi feltételekkel.

(4) A hatodik rész hatálya alá tartozó kisbiztosító esetén a biztosítási tevékenység kiterjesztésének a feltétele, hogy a biztosító rendelkezik a módosított tevékenység folytatásához szükséges szavatoló tőkével.

46. § (1) A biztosító vagy a viszontbiztosító a biztosítási tevékenységét részben vagy egészben – saját elhatározásból – a Felügyelet engedélyével megszüntetheti, ha a kérelemmel érintett ág, ágazat vagy viszontbiztosítási tevékenység vonatkozásában a biztosítási vagy viszontbiztosítási tevékenységből eredő minden kötelezettségét teljesítette.

(2) A tevékenység részben történő megszűntetése esetén a biztosítónak vagy viszontbiztosítónak rendelkeznie kell a módosított tevékenység folytatásához szükséges 45. §-ban meghatározott feltételekkel.

(3)[1] Ha a Felügyelet a tevékenység megszüntetéséhez hozzájárult, a biztosító vagy a viszontbiztosító a döntés véglegessé válását követően – az érintett biztosítási ág, ágazat, vagy az élet-viszontbiztosítás, nem-életviszontbiztosítás vonatkozásában – biztosítási, viszontbiztosítási és azzal közvetlenül összefüggő, e törvény szerint engedélyköteles tevékenység végzésére nem jogosult.

(4) Ha a biztosító és a viszontbiztosító a biztosítási vagy a viszontbiztosítási tevékenységét teljes egészében megszünteti, köteles az elnevezéséből a biztosítóra vagy a viszontbiztosítóra utaló megnevezést törölni.

47. § (1) Egy ágazatba vagy ágazati csoportba tartozó alapkockázatra engedélyt kapott biztosító – a (2) bekezdésben meghatározott kivétellel – egy másik ágazatba tartozó kockázatokat (a továbbiakban: kiegészítő kockázat) is biztosíthat az ezekre vonatkozó engedély nélkül, ha

a) ezek a kockázatok összefüggnek az alapkockázattal,

b) az alapkockázat ellen biztosított vagyontárgyra vonatkoznak,

c) az alapkockázatot fedező biztosítási szerződés által biztosítottak.

(2) Az 1. melléklet *A)* rész 14., 15. és 17. pontjában meghatározott ágazatba tartozó kockázatokat – a (3) bekezdésben foglaltak kivételével – nem lehet más ágazatok kiegészítő kockázatainak tekinteni.

(3) Az 1. melléklet *A)* rész 17. pontjában meghatározott ágazatba tartozó kockázatot a 18. ágazat kiegészítő kockázatának lehet tekinteni, ha az (1) bekezdésben meghatározott feltételek teljesülnek és

a) az alapkockázat kizárólag az utazás vagy az állandó lakóhelyétől, illetve a szokásos tartózkodási helyétől való távollét során bajba jutott személynek nyújtott segítségre vonatkozik, vagy

b) a biztosítás a tengeri hajók használatából eredő vagy e használattal kapcsolatban lévő peres ügyekre vagy kockázatokra vonatkozik.

14. A biztosító vagy a viszontbiztosító székhelye

48. § Magyarországi székhelyű biztosító vagy viszontbiztosító és a harmadik országbeli biztosító vagy viszontbiztosító magyarországi fióktelepe esetén a központi iroda is csak Magyarország területén lehet.

1 Módosította: 2017. évi L. törvény 484. § 2.

14/A.[1] *A biztosító vagy a viszontbiztosító közreműködőiről és értékesítési tevékenységért felelős vezetőjéről vezetett nyilvántartása*

48/A. §[2] (1) A biztosító vagy a viszontbiztosító a közreműködőiről, valamint a biztosítási vagy viszontbiztosítási értékesítési tevékenységért felelős vezetőjéről – a biztosítási vagy viszontbiztosítási értékesítési tevékenységért felelős vezetőkkel, valamint a biztosítói és viszontbiztosítói közreműködőkkel kapcsolatos nyilvántartási és felügyeleti feladatok elősegítése céljából – köteles belső nyilvántartást vezetni.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott belső nyilvántartás a biztosítási vagy viszontbiztosítási értékesítési tevékenységért felelős vezető belső nyilvántartásából, valamint a biztosítói vagy a viszontbiztosítói közreműködők belső nyilvántartásából áll.

(3) A biztosítási vagy viszontbiztosítási értékesítési tevékenységért felelős vezetőről vezetett belső nyilvántartás – a vezető adataiban bekövetkezett változások nyomon követésével és dokumentálásával – a biztosítási vagy viszontbiztosítási értékesítési tevékenységért felelős vezető

a) nevét,

b) a 75/A. § (1) bekezdésében és a 134/A. §-ban meghatározott követelményeknek történő megfelelésének igazolását

tartalmazza.

(4) A biztosító vagy viszontbiztosító közreműködőiről vezetett belső nyilvántartás – a közreműködők adataiban bekövetkezett változások nyomon követésével és dokumentálásával – a közreműködők

a) nevét,

b) a 75/A. § (1) bekezdésében és a 134/A. §-ban meghatározott követelményeknek történő megfelelésének igazolását

tartalmazza.

(5) Az (1) bekezdésben meghatározott nyilvántartással érintett személyes adatok tekintetében az adatkezelő az adott belső nyilvántartást vezető biztosító vagy viszontbiztosító, amely az adatokat az adott személlyel fennálló jogviszonya megszűnését követő öt évig kezelheti.

MÁSODIK RÉSZ

A BIZTOSÍTÓK ÉS A VISZONTBIZTOSÍTÓK MŰKÖDÉSÉRE VONATKOZÓ KÜLÖNÖS SZABÁLYOK

III. FEJEZET

A VEZETŐKRE ÉS ALKALMAZOTTAKRA VONATKOZÓ SZABÁLYOK

15. A vezető állású személy

49. § (1) Biztosítónál vagy viszontbiztosítónál vezető állású személy

a) a biztosító vagy viszontbiztosító részvénytársaság, biztosító vagy viszontbiztosító szövetkezet és a kölcsönös biztosító egyesület esetén az igazgatóság tagjai és a felügyelőbizottság tagjai,

1 Beiktatta: 2017. évi CXLV. törvény 145. §. Hatályos: 2018. II. 23-tól.
2 Beiktatta: 2017. évi CXLV. törvény 145. §. Hatályos: 2018. II. 23-tól.

b)[1] harmadik országbeli biztosító vagy viszontbiztosító magyarországi fióktelepe formájában működő biztosító vagy viszontbiztosító esetén a cégjegyzékbe bejegyzett képviselő.

(2) A százfős taglétszámot egy naptári éven keresztül átlagosan meg nem haladó kölcsönös biztosító egyesület esetén vezető állású személy az alapszabályban meghatározott elnevezéstől függetlenül

a) az ügyintéző és képviseleti szerv feladatainak ellátása céljából választott testület elnöke vagy az ilyen célból választott személy,

b) az ügyintéző és képviseleti szervének ellenőrzése céljából választott testület elnöke vagy az ilyen célból választott személy.

(3) Az (1) és (2) bekezdésben meghatározottakon túl vezető állású személy az első számú vezető és annak helyettesei.

16. Az első számú vezető és a képviseleti jog

50. § A biztosító vagy viszontbiztosító első számú vezetője a biztosító munkaszervezetének irányítására kijelölt, képviseleti joggal rendelkező, a biztosítóval vagy viszontbiztosítóval munkaviszonyban álló vezető.

51. § (1) A biztosító vagy viszontbiztosító részvénytársaság, a biztosító vagy viszontbiztosító szövetkezet és a kölcsönös biztosító egyesület képviseletére – ideértve a cégjegyzést, a pénzforgalmi számla feletti rendelkezést is – az igazgatóság tagjai és az első számú vezető vagy annak helyettesei közül kettő személy együttesen jogosult.

(2) Fióktelep formájában működő biztosító vagy viszontbiztosító esetében a biztosító képviseletére a képviselő önállóan jogosult.

(3) Az (1) bekezdés szerinti együttes képviseleti jog a biztosító vagy viszontbiztosító igazgatósága által jóváhagyott belső szabályzatban rögzített eljárási rend szerint az (1) bekezdésben foglaltaknak megfelelően együttes aláírási jogként átruházható.

(4) A biztosító ügyfelének kérésére a biztosító nevében kötelezettséget vállaló személy aláírási jogát meghatározó belső szabályzatot be kell mutatni.

52. § (1) Az első számú vezető köteles a 71. § (1) bekezdésében meghatározottakról a Felügyeletet – a könyvvizsgáló általi tájékoztatást követően – írásban tájékoztatni.

(2)[2] A biztosító első számú vezetője – a számviteli rendért felelős vezető 62. § (2) bekezdésében meghatározott értesítését követően – köteles haladéktalanul értesíteni a Felügyeletet arról, hogy a biztosító vagy viszontbiztosító eszköznyilvántartásában feltüntetett eszközeinek értéke annak megállapításakor alacsonyabb a számviteli biztosítástechnikai tartalékok előírt mértékénél.

17. A vezető állású személyre vonatkozó feltételek

53. § (1) Biztosítónál vagy viszontbiztosítónál vezető állású személynek az nevezhető ki vagy választható meg, akinek személyét a megválasztás vagy a kinevezés tervezett időpontját harminc nappal megelőzően a biztosító vagy a viszontbiztosító a Felügyeletnek bejelentette, és a Felügyelet a kinevezést vagy megválasztást engedélyezte.

(2)[3]

(3)[4] Ha a vezető állású személy kinevezésére vagy megválasztására az engedély megszerzésétől számított három hónapon belül nem kerül sor, a vezető állású személy csak ismételt engedélyezést követően nevezhető ki vagy választható meg.

(4) A már kinevezett vagy megválasztott vezető állású személy esetén, ha

a) a 2013. június 30-ig hatályban volt 1978. évi IV. törvény XV. fejezetének VII. és VIII. címében, XVII. és XVIII. fejezetében, vagy

---

1 Módosította: 2016. évi LIII. törvény 175. § (1) 3.
2 Módosította: 2016. évi LIII. törvény 175. § (1) 4.
3 Hatályon kívül helyezte: 2017. évi CXCI. törvény 10. § (2) a). Hatálytalan: 2018. I. 1-től.
4 Módosította: 2017. évi CXCI. törvény 10. § (2) b).

b) a Btk. XXVII. vagy XXXV–XLIII. Fejezetében meghatározott bűncselekmény miatt vádemelésre került sor, vagy külföldön az illetékes hatóság részéről vádemelésre került sor olyan bűncselekmény miatt, amely az 1978. évi IV. törvény XVII. vagy XVIII. fejezete szerint 2013. június 30-ig büntetendő volt, vagy a Btk. XXXV–XLIII. Fejezetében foglaltak szerint büntetendő a büntetőeljárás jogerős befejezéséig vezető állású tisztségéhez kapcsolódó feladatai általa történő ellátását fel kell függeszteni.

(5) Az a személy, akivel szemben a (4) bekezdésben meghatározott bűncselekmény miatt vádemelésre került sor, a büntetőeljárás jogerős befejezéséig vezető állású személynek nem nevezhető ki és nem választható meg.

(6) Ha a vezető állású személy megsérti a működésére vonatkozó jogszabályok előírásait, a Felügyelet a kötelezettségszegés súlyának figyelembevételével kezdeményezheti a vezető állású személy felmentését. A biztosító és a viszontbiztosító a kezdeményezés alapján köteles megtenni a felmentéshez szükséges intézkedéseket.

54. § (1) Biztosítónál vagy viszontbiztosítónál vezető állású személy kizárólag olyan személy lehet, aki

a) büntetlen előéletű,

b) szakmai alkalmassággal és üzleti megbízhatósággal rendelkezik,

c) vezetői gyakorlattal rendelkezik,

d) felsőfokú végzettséggel rendelkezik,

e) biztosítónál vagy viszontbiztosítónál nem tevékenykedik könyvvizsgálóként.

(2) Az (1) bekezdés *c)* pontja szerinti vezetői gyakorlatnak minősül

a) a biztosításszakmai vezetői gyakorlat,

b) a legalább húsz főt foglalkoztató vállalkozásnál szerzett gazdálkodási vezetői gyakorlat, továbbá

c) az államigazgatás pénzügyi vagy gazdasági területén szerzett vezetői gyakorlat

feltéve, ha e vezetői gyakorlat ideje hosszabb, mint öt év, és az előírt vezetői gyakorlat befejezése nem esik az engedély iránti kérelem benyújtását tíz évvel megelőző időpontnál korábbi időpontra.

(3) A biztosító vagy viszontbiztosító felügyelőbizottságának tagjai közül az (1) bekezdés *c)* és *d)* pontjában foglaltak kizárólag a felügyelőbizottság elnökére nézve kötelezőek.

(4) A biztosítói vagy viszontbiztosítói holdingtársaság és a vegyes pénzügyi holdingtársaság tevékenységét ténylegesen irányító vezető állású személynek az választható meg, aki megfelel az (1)–(3) bekezdésben meghatározott feltételeknek.

18. Az egyéb vezetők

55. § (1) A biztosító és a viszontbiztosító a biztosítási tevékenység folytatásához

a) vezető aktuáriust,

b)[1] vezető jogászt,

c) számviteli rendért felelős vezetőt,

d) belső ellenőrzési vezetőt (belső ellenőrt),

e) vezető kockázatkezelőt, és

f) a jogszabályoknak és a szabályzatoknak történő megfelelésért felelős vezetőt (a továbbiakban: megfelelőségi vezetőt)

(a továbbiakban együtt: egyéb vezető) köteles foglalkoztatni.

(2) Egyéb vezetőt a fióktelep formában működő biztosítónál nem kell alkalmazni, ide nem értve a harmadik országbeli biztosító magyarországi fióktelepét.

(3) A harmadik országbeli biztosító magyarországi fióktelepének az (1) bekezdés *d)* pontjában meghatározott belső ellenőrt nem kell alkalmazni.

1 Módosította: 2017. évi CXXXVI. törvény 89. § (2) a).

56. § (1)[1] Biztosítónál vagy viszontbiztosítónál egyéb vezetőként az a személy foglalkoztatható, akinek személyét a foglalkoztatás kezdetének tervezett időpontját harminc nappal megelőzően a biztosító vagy a viszontbiztosító a Felügyeletnek bejelentette, és a Felügyelet a foglalkoztatást engedélyezte. Az egyéb vezető engedélyezésére és foglalkoztatására az 53. § (3)–(6) bekezdésében meghatározott szabályokat is alkalmazni kell.

(2) Az egyéb vezetők legfeljebb két biztosítónál tölthetnek be egyéb vezetői pozíciót.

(3) Az 55. § (1) bekezdés *a)–c)* pontja szerinti egyéb vezetők jogviszonyának megszüntetéséhez a felügyelőbizottság előzetes tájékoztatása szükséges.

(4) Az 55. § (1) bekezdés *a)–f)* pontja szerinti egyéb vezetőket – tanácskozási joggal – a biztosító vagy a viszontbiztosító közgyűlésének felelősségi területüket érintő napirendi pontjai tárgyalására meg kell hívni.

(5) Az 55. § (1) bekezdés *d)* pontja szerinti belső ellenőr jogviszonyának megszüntetéséhez a felügyelőbizottság előzetes egyetértése szükséges.

19. A vezető aktuárius

57. § (1) A biztosító vagy a viszontbiztosító vezető aktuáriusa az lehet, aki

a) az alábbi szakmai követelmények valamelyikének megfelel:

aa) biztosításmatematikai (aktuáriusi) végzettséggel rendelkezik vagy

ab) szakirányú felsőfokú – így különösen természettudományi, informatikai, gazdaságtudományi, műszaki képzési területen szerzett egyetemi vagy mesterfokozatú – végzettséggel és legalább ötéves vezető aktuáriusi vagy tízéves aktuáriusi munkakörben szerzett szakmai gyakorlattal rendelkezik;

b) legalább ötéves, biztosítónál vagy viszontbiztosítónál, pénzügyi felügyeletet ellátó szervezetnél, a biztosítók, az aktuáriusok vagy biztosításközvetítők szakmai érdekvédelmi szervénél, biztosításközvetítői tevékenységet folytató gazdálkodó szervezetnél vagy biztosító könyvvizsgálójánál szerzett aktuáriusi szakmai gyakorlattal rendelkezik;

c) büntetlen előéletű;

d) szakmai alkalmassággal és üzleti megbízhatósággal rendelkezik; és

e) a biztosítóval vagy a viszontbiztosítóval munkaviszonyban áll.

(2) Biztosításmatematikai (aktuáriusi) végzettség e törvény szerint különösen:

a) közgazdasági vagy pénzügyi szak aktuárius főszakirányán,

b) matematikus vagy alkalmazott matematikus szak aktuárius és pénzügyi matematika szakirányán,

c) biztosítási és pénzügyi matematika mesterszak aktuárius szakirányán, vagy

d) posztgraduális aktuárius szakon szerzett végzettség.

(3) Az (1) bekezdés *a)* pont *ab)* alpontjában és *b)* pontjában előírt szakmai gyakorlat befejezése nem eshet a vezető aktuárius foglalkoztatásának kezdetét tíz évvel megelőző időpontnál korábbi időpontra.

58. § (1) A biztosító vagy a viszontbiztosító vezető aktuáriusa aláírásával igazolja:

a) a felügyeleti jelentésben szereplő tartalékok képzésének és mértékének helyességét;

b) a díjkalkulációk szakmai helyességét.

(2) Az (1) bekezdésben foglaltakkal kapcsolatban a biztosító vagy a viszontbiztosító vezető aktuáriusa azt is igazolja, hogy a rendelkezésre álló adatok elégségesek, teljesek és összehangoltak voltak és az alkalmazott módszerek a kockázatok természetének megfeleltek.

(3) A biztosító vagy a viszontbiztosító vezető aktuáriusa – az (1) és (2) bekezdésben foglaltakon túl – aláírásával igazolja az aktuáriusi feladatkört ellátó személy által készített számításokat, értékeléseket és jelentéseket.

(4) A vezető aktuárius ellátja, illetve irányítja az aktuáriusi feladatkörhöz tartozó feladatok teljesítését.

1 Módosította: 2017. évi CXCI. törvény 10. § (1) a).

20. A vezető jogász [1]

59. § (1) [2] A biztosító vagy a viszontbiztosító vezető jogásza az lehet, aki
a) állam- és jogtudományi egyetemi végzettséggel rendelkezik,
b) jogi szakvizsgát és biztosítási szakjogászi vizsgát tett,
c) legalább ötéves, biztosítónál vagy viszontbiztosítónál, pénzügyi felügyeletet ellátó szervezetnél, az államigazgatás pénzügyi, illetve gazdasági területén, a biztosítók vagy biztosításközvetítők szakmai érdekvédelmi szervénél vagy biztosításközvetítői tevékenységet folytató gazdálkodó szervezetnél szerzett biztosításszakmai gyakorlattal rendelkezik,
d) büntetlen előéletű,
e) szakmai alkalmassággal és üzleti megbízhatósággal rendelkezik, és
f) a biztosítóval vagy a viszontbiztosítóval munkaviszonyban áll.
(2) [3] Az (1) bekezdés *c)* pontjában előírt szakmai gyakorlat befejezése nem eshet a vezető jogász foglalkoztatásának kezdetét tíz évvel megelőző időpontnál korábbi időpontra.
60. § [4] A vezető jogász ellenőrzi és aláírásával igazolja, hogy a Felügyelethez engedélyezésre benyújtott okiratok és bejelentések a jogszabályoknak megfelelnek.

21. A számviteli rendért felelős vezető

61. § (1) A biztosító vagy a viszontbiztosító számviteli rendért felelős vezetője kizárólag az lehet, aki
a) szakirányú felsőfokú végzettséggel,
b) mérlegképes könyvelői szakképesítéssel,
c) [5] legalább ötéves, biztosítónál vagy viszontbiztosítónál, pénzügyi felügyeletet ellátó szervezetnél, az államigazgatás pénzügyi, illetve gazdasági területén, a biztosítók, biztosításközvetítők szakmai érdekvédelmi szervénél, biztosításközvetítői tevékenységet folytató gazdálkodó szervezetnél vagy biztosító könyvvizsgáló cégénél szerzett számviteli gyakorlattal rendelkezik,
d) büntetlen előéletű,
e) szakmai alkalmassággal és üzleti megbízhatósággal rendelkezik, és
f) a biztosítóval vagy a viszontbiztosítóval munkaviszonyban áll.
(2) Az (1) bekezdés *c)* pontjában előírt szakmai gyakorlat befejezése nem eshet a számviteli rendért felelős vezető foglalkoztatásának kezdetét tíz évvel megelőző időpontnál korábbi időpontra.
62. § (1) A számviteli rendért felelős vezető ellenőrzi és az első számú vezető mellett aláírásával igazolja a Felügyeletnek beküldött éves beszámoló és a 109. §-ban meghatározott eszköznyilvántartás helytállóságát.
(2) [6] A számviteli rendért felelős vezető köteles haladéktalanul értesíteni az első számú vezetőt és a felügyelőbizottságot, ha az eszköznyilvántartásában feltüntetett eszközök értéke annak megállapításakor alacsonyabb a számviteli biztosítástechnikai tartalékok előírt mértékénél.

22. A belső ellenőrzés vezetője (belső ellenőr)

63. § (1) A biztosító vagy viszontbiztosító részvénytársaság, a biztosító vagy viszontbiztosító szövetkezet és a kölcsönös biztosító egyesület köteles belső ellenőrt alkalmazni.

---

1 Módosította: 2017. évi CXXXVI. törvény 89. § (2) b).
2 Módosította: 2017. évi CXXXVI. törvény 89. § (2) c).
3 Módosította: 2017. évi CXXXVI. törvény 89. § (2) d).
4 Megállapította: 2017. évi CXXXVI. törvény 89. § (1). Hatályos: 2018. I. 1-től.
5 A 2015. évi CLXII. törvény 67. § 1. szerint módosított szöveggel lép hatályba.
6 Módosította: 2016. évi LIII. törvény 175. § (1) 5.

(2) A biztosító vagy a viszontbiztosító belső ellenőre az lehet, aki

a) szakirányú felsőfokú – így különösen közgazdasági, pénzügyi vagy jogi – végzettséggel rendelkezik,

b) legalább ötéves,

ba) biztosítónál vagy viszontbiztosítónál, pénzügyi felügyeletet ellátó szervezetnél, az államigazgatás pénzügyi, illetve gazdasági területén, a biztosítók, biztosításközvetítők szakmai érdekvédelmi szervénél, biztosításközvetítői tevékenységet folytató gazdálkodó szervezetnél vagy biztosító könyvvizsgáló cégénél szerzett szakmai gyakorlattal, vagy

bb) szabályozott vállalkozásnál, illetve azok könyvvizsgáló cégénél szerzett belső ellenőrzési vagy megfelelőségi feladatok ellátása során szerzett szakmai gyakorlattal rendelkezik,

c) büntetlen előéletű,

d) szakmai alkalmassággal és üzleti megbízhatósággal rendelkezik, és

e) a biztosítóval vagy a viszontbiztosítóval munkaviszonyban áll.

(3) A belső ellenőr felett a munkáltatói jogokat közvetlenül az első számú vezető gyakorolja, a belső ellenőr irányítását a felügyelőbizottság látja el.

(4) A (2) bekezdés *b)* pontjában előírt szakmai gyakorlat befejezése nem eshet a belső ellenőr foglalkoztatásának kezdetét tíz évvel megelőző időpontnál korábbi időpontra.

(5) Ha két, akár biztosító, akár viszontbiztosító ugyanazon személyt foglalkoztatja belső ellenőrként, kötelesek írásban megállapodni arról, hogy a belső ellenőr kölcsönös alkalmazása ellen nem emelnek kifogást. A megállapodást annak megkötésétől számított harminc napon belül meg kell küldeni a Felügyeletnek.

64. § A belső ellenőr ellátja, illetve irányítja a belső ellenőrzési feladatkörhöz tartozó feladatok teljesítését.

23. A vezető kockázatkezelő

65. § (1) Biztosítónál vagy viszontbiztosítónál vezető kockázatkezelő az lehet, aki

a) szakirányú felsőfokú – így különösen közgazdasági, aktuárius szakértő, matematikusi, mérnöki, jogi vagy pénzügyi – végzettséggel,

b) legalább kétéves,

ba) biztosítónál vagy viszontbiztosítónál, pénzügyi felügyeletet ellátó szervezetnél, kockázatkezelők vagy biztosításközvetítők szakmai érdekvédelmi szervénél, biztosításközvetítői tevékenységet folytató gazdálkodó szervezetnél, biztosító könyvvizsgáló cégénél szerzett kockázatkezelői szakmai gyakorlattal, vagy

bb) szabályozott vállalkozásnál szerzett kockázatkezelési szakmai gyakorlattal rendelkezik,

c) büntetlen előéletű,

d) szakmai alkalmassággal és üzleti megbízhatósággal rendelkezik, és

e) a biztosítóval vagy a viszontbiztosítóval munkaviszonyban áll.

(2) Az (1) bekezdés *b)* pontjában előírt szakmai gyakorlat befejezése nem eshet a vezető kockázatkezelő foglalkoztatásának kezdetét tíz évvel megelőző időpontnál korábbi időpontra.

66. § A vezető kockázatkezelő

a) ellátja, illetve irányítja a kockázatkezelési feladatkörhöz tartozó feladatok ellátását,

b) felelős a kockázatkezelési rendszer működtetéséért,

c) aláírásával igazolja a kockázatkezelési feladatkör ellátása során készített számításokat, értékeléseket és jelentéseket.

24. A megfelelőségi vezető

67. § (1) Biztosítónál vagy viszontbiztosítónál megfelelőségi vezető az lehet, aki

a) szakirányú felsőfokú – így különösen közgazdasági, biztosítási, pénzügyi vagy jogi – végzettséggel rendelkezik,

b) legalább kétéves,

ba) biztosítónál vagy viszontbiztosítónál, pénzügyi felügyeletet ellátó szervezetnél, az államigazgatás pénzügyi, illetve gazdasági területén, a biztosítók vagy biztosításközvetítők szakmai érdekvédelmi szervénél, biztosításközvetítői tevékenységet folytató gazdálkodó szervezetnél, biztosító könyvvizsgáló cégénél szerzett biztosításszakmai jogi vagy közgazdasági gyakorlattal rendelkezik, vagy

bb) szabályozott vállalkozásnál, illetve azok könyvvizsgáló cégénél szerzett megfelelőségi vagy belső ellenőrzési szakmai gyakorlattal rendelkezik,

c) büntetlen előéletű,

d) szakmai alkalmassággal és üzleti megbízhatósággal rendelkezik, és

e) a biztosítóval vagy a viszontbiztosítóval munkaviszonyban áll.

(2) Az (1) bekezdés *b)* pontjában előírt szakmai gyakorlat befejezése nem eshet a megfelelőségi vezető foglalkoztatásának kezdetét tíz évvel megelőző időpontnál korábbi időpontra.

68. § A megfelelőségi vezető ellátja, illetve irányítja a megfelelőségi feladatkörhöz tartozó feladatok teljesítését.

25. Szakmai alkalmasság és üzleti megbízhatóság

69. § Nem lehet szakmailag alkalmasnak és üzletileg megbízhatónak minősíteni azt a személyt, aki

a)[1] minősített befolyással rendelkezik vagy rendelkezett olyan biztosítónál, viszontbiztosítónál, biztosításközvetítőnél vagy pénzügyi szervezetnél, amely esetében a fizetőképtelenséget kizárólag az illetékes felügyeleti hatóság által alkalmazott intézkedéssel lehetett elkerülni, vagy amelyet felszámoltak, vagy felszámolás alatt áll, és akinek személyes felelősségét e helyzet kialakulásáért öt évnél nem régebbi, jogerős bírósági vagy végleges hatósági határozat megállapította,

b)[2] vezető állású személy vagy vezető állású személy volt olyan biztosítónál, viszontbiztosítónál vagy pénzügyi szervezetnél, illetve vezető tisztségviselő vagy vezető tisztségviselő volt olyan gazdasági társaságnál, amely esetében a fizetőképtelenséget kizárólag az illetékes felügyeleti hatóság által alkalmazott intézkedéssel lehetett elkerülni, vagy amelyet felszámoltak, vagy felszámolási eljárás alatt áll, vagy amelyet kényszertörlési eljárásban töröltek vagy kényszertörlési eljárás alatt áll és akinek személyes felelősségét e helyzet kialakulásáért öt évnél nem régebbi, jogerős bírósági vagy végleges hatósági határozat megállapította,

c) súlyosan vagy ismételten megsértette

ca)[3] a Felügyelet feladatkörébe tartozó törvények vagy e törvények felhatalmazása alapján kiadott jogszabályok előírásait, és emiatt vele szemben a Felügyelet öt évnél nem régebbi jogerős vagy végleges határozatában a legmagasabb összegű bírságot szabta ki vagy a felmentését kezdeményezte, vagy a bíróság öt évnél nem régebbi jogerős határozatában felelősségét e jogszabályok megsértése miatt megállapította,

cb)[4] a tevékenységére vonatkozó külföldi jogszabályban meghatározott rendelkezéseket és emiatt az felügyelet öt évnél nem régebbi jogerős vagy végleges döntésében a legmagasabb összegű bírságot szabta ki vele szemben vagy a felmentését kezdeményezte, vagy a külföldi bíróság öt évnél nem régebbi jogerős döntésében felelősségét e jogszabályok megsértése miatt megállapította.

---

1 Módosította: 2017. évi L. törvény 484. § 3.

2 A 2015. évi CLXII. törvény 25. § szerinti szöveggel lép hatályba. Módosította: 2017. évi L. törvény 484. § 3.

3 Módosította: 2017. évi L. törvény 484. § 4.

4 Módosította: 2017. évi L. törvény 484. § 5.

25/A.[1] *Jó hírnév*

69/A. §[2] Nem lehet jó hírnévvel rendelkezőnek minősíteni azt a személyt, aki
a) nem büntetlen előéletű, vagy
b) vezető állású személy vagy vezető tisztségviselő volt olyan biztosítónál, viszontbiztosítónál vagy pénzügyi szervezetnél, illetve vezető állású személy vagy vezető tisztségviselő volt olyan gazdasági társaságnál, amely esetében a fizetőképtelenséget kizárólag az illetékes felügyeleti hatóság által alkalmazott intézkedéssel lehetett elkerülni, vagy amelyet felszámoltak vagy felszámolási eljárás alatt áll, vagy amelyet kényszertörlési eljárásban töröltek vagy kényszertörlési eljárás alatt áll, és akinek személyes felelősségét e helyzet kialakulásáért öt évnél nem régebbi, jogerős bírósági vagy végleges hatósági határozat megállapította.

26. A könyvvizsgáló

70. § (1)[3] A biztosítónak vagy a viszontbiztosítónak – a legfőbb szerv döntése alapján – könyvvizsgálót kell megbíznia.
(2)[4] A biztosító vagy a viszontbiztosító könyvvizsgálói feladatok ellátására kizárólag olyan bejegyzett könyvvizsgálót bízhat meg, aki
a) biztosítási vagy viszontbiztosítási és az 57. § (1) bekezdés *a)* és *b)* pontjában meghatározott feltételeknek megfelelő aktuáriusi szakértelemmel és gyakorlattal rendelkezik, ez utóbbi hiánya esetén az e feltételnek megfelelő aktuáriust köteles foglalkoztatni;
b) nem áll a biztosító vagy a viszontbiztosító minősített befolyással rendelkező tulajdonosával munkaviszonyban, munkavégzésre irányuló egyéb jogviszonyban, vagy olyan könyvvizsgálói társasággal munkaviszonyban, munkavégzésre irányuló egyéb jogviszonyban, amelynek a tulajdonosa a biztosító vagy a viszontbiztosító minősített befolyással rendelkező tulajdonosa;
c) nem rendelkezik a biztosítóban vagy a viszontbiztosítóban sem közvetlen, sem közvetett tulajdonnal;
d) biztosítói minősítéssel rendelkezik.
(3)–(4)[5]
(5) A biztosító vagy a viszontbiztosító által megbízott természetes személy könyvvizsgáló egyidejűleg legfeljebb hat biztosítónál és viszontbiztosítónál láthatja el a könyvvizsgálói feladatokat, és a biztosítótól vagy a viszontbiztosítótól származó jövedelme (bevétele) nem haladhatja meg éves jövedelmének (bevételének) harminc százalékát. Az egy tulajdonosi csoportba tartozó hitelintézetektől, pénzügyi vállalkozásoktól, befektetési vállalkozásoktól, befektetési alapkezelőtől, a tulajdonosi csoportba tartozó befektetési alapkezelő által kezelt befektetési alaptól, valamint biztosítótól vagy a viszontbiztosítótól származó összesített jövedelme (bevétele) nem haladhatja meg éves jövedelmének (bevételének) hatvan százalékát.
(6) A biztosító vagy a viszontbiztosító által megbízott könyvvizsgáló társaságon belül a könyvvizsgáló egyidejűleg legfeljebb hat biztosítónál és viszontbiztosítónál láthatja el a könyvvizsgálói feladatokat, és a könyvvizsgáló társaság biztosítótól vagy a viszontbiztosítótól származó bevétele nem haladhatja meg éves nettó árbevételének harminc százalékát. A könyvvizsgáló társaságnak az egy tulajdonosi csoportba tartozó hitelintézetektől, pénzügyi vállalkozásoktól, befektetési vállalkozásoktól, befektetési alapkezelőtől, a tulajdonosi csoportba tartozó befektetési alapkezelő által kezelt befektetési alaptól, valamint biztosítótól vagy a viszontbiztosítótól származó összesített bevétele nem haladhatja meg éves nettó bevételének ötven százalékát.

1 Beiktatta: 2017. évi CXLV. törvény 146. §. Hatályos: 2018. II. 23-tól.
2 Beiktatta: 2017. évi CXLV. törvény 146. §. Hatályos: 2018. II. 23-tól.
3 Megállapította: 2016. évi XLIV. törvény 68. §. Hatályos: 2016. VI. 4-től.
4 Módosította: 2016. évi XLIV. törvény 74. §.
5 Hatályon kívül helyezte: 2016. évi XLIV. törvény 75. §. Hatálytalan: 2016. VI. 4-től.

(7)[1] A biztosító vagy a viszontbiztosító köteles könyvvizsgálójának megbízatása megszűnésétől számított két hónapon belül – a legfőbb szerv döntése alapján – új könyvvizsgálót megbízni.

71. § (1)[2] A könyvvizsgáló köteles a biztosító vagy a viszontbiztosító első számú vezetőjét haladéktalanul tájékoztatni, ha e törvény vagy a biztosítási tevékenységre vonatkozó jogszabályok megsértését észleli, így különösen, ha a biztosítástechnikai tartalékok mértéke vagy vizsgálatkor a számviteli biztosítástechnikai tartalékok eszközfedezete nem kielégítő.

(2) A könyvvizsgáló köteles vizsgálatának eredményéről a biztosítóval vagy a viszontbiztosítóval egyidejűleg a Felügyeletet haladéktalanul írásban tájékoztatni, ha olyan tényeket állapított meg, amelyek alapján

a) a korlátozott vagy elutasító könyvvizsgálói záradék, vagy záradék megadásának elutasítása válhat szükségessé,

b) bűncselekmény elkövetésére, a biztosító vagy a viszontbiztosító belső szabályzatának súlyos megsértésére, vagy az előzőekben említettek súlyos veszélyére utaló körülményeket észlel,

c) a tevékenység engedélyezésére vagy a működésre vonatkozó jogszabályi előírások súlyos megsértésére utaló körülményeket észlel,

d) a biztosító vagy a viszontbiztosító kötelezettségeinek folyamatos teljesítését, a rábízott vagyoni értékek megőrzését nem látja biztosítottnak,

e) a belső ellenőrzési rendszerek súlyos hiányosságát vagy elégtelenségét állapítja meg,

f) jelentős véleménykülönbség alakul ki közte és az első számú vezető között a biztosító vagy a viszontbiztosító fizetőképességét, jövedelmét, adatszolgáltatását vagy könyvvezetését érintő, a működést lényegesen érintő kérdésekben.

(3) Az (1)–(2) bekezdésben foglaltakon túl a könyvvizsgáló

a) a Felügyelet kérésére köteles tájékoztatást adni a feladatkörében tudomására jutott tényekről,

b) kérésére a Felügyelet köteles konzultációt tartani.

(4) A könyvvizsgálónak a biztosító vagy viszontbiztosító éves beszámolójának vizsgálata mellett az alábbiakat is vizsgálnia kell:

a)[3] a 269. § (2) bekezdés *a)* pontja szerinti éves felügyeleti jelentés helyességét;

b) az eredményes, megbízható és független tulajdonlásra, és a prudens működésre vonatkozó jogszabályok és felügyeleti határozatok betartását;

c) a 94. § (1) bekezdés *b)* pontjában előírt folyamatos nyilvántartási, adatfeldolgozási és adatszolgáltatási rendszer megfelelőségét;

d) az ellenőrzési rendszerek megfelelő működését.

(5)[4] A könyvvizsgáló a (4) és a (6) bekezdésben foglaltakra vonatkozó megállapításait külön kiegészítő jelentésben rögzíti, és ezt az igazgatóságnak, az első számú vezetőnek, a felügyelőbizottság elnökének, valamint a Felügyeletnek a tárgyévet követő év május 31-ig a felügyeleti jelentéssel együtt megküldi.

(6)[5] A könyvvizsgáló az (5) bekezdésben előírt kiegészítő jelentésében köteles arra is kitérni, hogy a 269. § (2) bekezdés *a)* pontja szerinti éves felügyeleti jelentésben szereplő biztosítástechnikai tartalékok és az éves beszámolóban szereplő számviteli biztosítástechnikai tartalékok mértéke elégséges-e, és eszközfedezete megfelel-e az e törvényben foglaltaknak.

(7) A könyvvizsgáló köteles az (5) bekezdésben előírt kiegészítő jelentésében a biztosító számviteli biztosítástechnikai tartalékait tartalékfajtánként és ágazatonként elkülönítetten írásban értékelni, és a részletes értékelést a biztosítónak átadni.

---

1 Megállapította: 2016. évi XLIV. törvény 69. §. Hatályos: 2016. VI. 4-től.
2 Módosította: 2016. évi LIII. törvény 175. § (1) 6.
3 A 2015. évi CLXII. törvény 26. § (1) szerinti szöveggel lép hatályba.
4 A 2015. évi CLXII. törvény 67. § 2. szerint módosított szöveggel lép hatályba.
5 A 2015. évi CLXII. törvény 26. § (2) szerinti szöveggel lép hatályba.

27. A vezetők, alkalmazottak és megbízottak tevékenységére vonatkozó szabályok

72. § (1) A biztosító vagy a viszontbiztosító vezető állású személyei, egyéb vezetői, megbízottai valamint alkalmazottai munkaviszonyuk vagy megbízatásuk fennállása alatt és annak megszűnése után kötelesek a biztosítási titkot megtartani.

(2) A biztosító vagy a viszontbiztosító vezető állású személyei, egyéb vezetői, megbízottai valamint alkalmazottai a tevékenységükkel összefüggésben birtokukba jutott – a biztosító vagy a viszontbiztosító működésével és a biztosító, viszontbiztosító ügyfeleivel kapcsolatos – információt vagy adatot kizárólag tevékenységi körükben eljárva, a biztosítási vagy viszontbiztosítási jogviszonnyal kapcsolatban, annak céljaira használhatják fel.

(3) A biztosító vagy a viszontbiztosító vezető állású személyei, egyéb vezetői, megbízottai valamint alkalmazottai tevékenységükkel összefüggésben birtokukba jutott – a biztosító vagy a viszontbiztosító működésével és a biztosító ügyfeleivel kapcsolatos – információkat, adatokat nem használhatják fel arra, hogy maguk vagy más személy részére közvetlen vagy közvetett módon előnyt szerezzenek, vagy, hogy a biztosítónak, viszontbiztosítónak vagy az ügyfélnek hátrányt okozzanak.

73. § A biztosító vagy a viszontbiztosító vezető állású személyei, egyéb vezetői mindenkor a beosztásukkal járó fokozott szakmai követelményeknek megfelelően, elvárható gondossággal és szakértelemmel, a biztosító vagy a viszontbiztosító és az ügyfelek érdekeinek figyelembevételével, a jogszabályok szerint járnak el.

74. § (1) A biztosító vagy a viszontbiztosító vezető állású személye, egyéb vezetője, továbbá a biztosítási és a viszontbiztosítási tevékenységgel kapcsolatos feladatot ellátó alkalmazottja vagy megbízottja köteles a biztosítónak vagy a viszontbiztosítónak bejelenteni, ha

a) maga vagy közeli hozzátartozója a biztosítóval vagy a viszontbiztosítóval szerződéses kapcsolatba lépni kívánó félnél minősített befolyással rendelkezik,

b) a megkötendő szerződéssel kapcsolatban más érdekeltséggel rendelkezik, továbbá

c) a biztosítóval vagy a viszontbiztosítóval szerződéses kapcsolatba lépni kívánó félnél igazgatósági, vagy felügyelőbizottsági tisztséget visel.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott esetben az összeférhetetlenséggel érintett személy a döntés előkészítésében és meghozatalában nem vehet részt.

75. § (1) A biztosító vagy a viszontbiztosító vezető állású személye, egyéb vezetője, valamint a biztosítási tevékenységgel kapcsolatos feladatot ellátó alkalmazottja a munkaviszony vagy megbízatás létrejötte előtt köteles írásbeli nyilatkozatot tenni a biztosító vagy a viszontbiztosító részére arról, hogy maga vagy közeli hozzátartozója a biztosítónál vagy a viszontbiztosítónál, más biztosítónál vagy viszontbiztosítónál, biztosításközvetítői tevékenységet végző gazdálkodó szervezetnél rendelkezik-e közvetlen vagy közvetett tulajdonosi részesedéssel.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott tulajdonosi részesedés fennállása esetén a nyilatkozatnak ki kell terjednie a tulajdonosi részesedés mértékére.

(3) A biztosító vagy a viszontbiztosító vezető állású személye, egyéb vezetője, továbbá a biztosítási tevékenységgel kapcsolatos feladatot ellátó alkalmazottja vagy megbízottja a munkaviszony vagy megbízatás fennállása alatt az (1) és (2) bekezdésben meghatározott tények keletkezésével vagy fennállásával kapcsolatos változásról két munkanapon belül írásbeli nyilatkozatot köteles tenni.

(4) Az (1)–(3) bekezdés alapján tett bejelentésekről és nyilatkozatokról a biztosító vagy a viszontbiztosító köteles nyilvántartást vezetni.

75/A. §[1] (1) A biztosító vagy a viszontbiztosító értékesítési tevékenységért felelős vezetőjének, valamint a biztosító vagy a viszontbiztosító közreműködőinek a 69/A. § szerinti jó hírnévvel kell rendelkezniük,

1 Beiktatta: 2017. évi CXLV. törvény 147. §. Hatályos: 2018. II. 23-tól.

(2) A 69/A. § szerinti jó hírnév követelményének történő megfelelést a – velük jogviszonyban álló – személyek vonatkozásában, azok nyilvántartásba vételekor a biztosító vagy a viszontbiztosító köteles, míg a későbbiekben – a jogviszonyuk fennállása alatt – jogosult ellenőrizni.

(3) Biztosító vagy viszontbiztosító közreműködőjeként csak olyan személy végezhet biztosítási vagy viszontbiztosítási értékesítési tevékenységet, aki a 48/A. § (4) bekezdése szerinti belső nyilvántartásban szerepel.

IV. FEJEZET

A BIZTOSÍTÓK ÉS VISZONTBIZTOSÍTÓK IRÁNYÍTÁSI RENDSZERE

28. Az irányítási rendszerre vonatkozó általános követelmények

76. § (1) A biztosító vagy a viszontbiztosító köteles a méretével, az általa végzett biztosítási vagy viszontbiztosítási tevékenysége jellegével, nagyságrendjével és összetettségével arányban álló, hatékony, az üzleti tevékenység körültekintő és megbízható irányítását biztosító irányítási rendszert működtetni (a továbbiakban: arányosság elve).

(2) Az arányosság elvét a biztosító vagy a viszontbiztosító irányítási rendszerére vonatkozó valamennyi előírás tekintetében alkalmazni kell.

77. § (1) A biztosító vagy a viszontbiztosító igazgatósága vállal végső felelősséget az e törvényben és az e törvény felhatalmazása alapján kiadott jogszabályokban meghatározott kötelezettségek teljesítéséért, ideértve a kiszervezett tevékenység körébe tartozókat is.

(2) A biztosító vagy a viszontbiztosító az irányítási rendszer keretén belül köteles

a) a szervezeti felépítését, valamint a kiemelten fontos feladatköreit belső szabályzatban áttekinthetően rögzíteni;

b) a felelősségi köröket egyértelműen meghatározni és egymástól megfelelően elhatárolni;

c) hatékony információáramlást biztosító rendszert működtetni; és

d) tevékenységei folyamatos és szabályszerű ellátása érdekében megfelelő és arányos rendszereket, erőforrásokat és eljárásokat – ideértve a készenléti tervet is – alkalmazni.

(3) A belső szabályzatokban egyértelműen meg kell állapítani a vonatkozó feladatokat, célkitűzéseket, folyamatokat és az alkalmazandó beszámolási eljárásokat, amelyek mindegyikének összhangban kell lennie a biztosító általános üzleti stratégiájával.

(4) A szabályzatokat az irányítási rendszer vagy az érintett terület bármely jelentős változása esetén, de évente legalább egyszer felül kell vizsgálni.

78. § (1) A biztosító vagy viszontbiztosító igazgatóságának és felügyelőbizottságának üléseiről jegyzőkönyvet kell vezetni. A jegyzőkönyv tartalmazza:

a) az ülés helyét és idejét,

b) a jelen lévő tagok nevét,

c) az elhangzott indítványokat,

d) a meghozott döntéseket, illetve e döntések elleni tiltakozásokat.

(2) Az igazgatóság vagy a felügyelőbizottság tagja kérheti véleményének szó szerinti felvételét a jegyzőkönyvbe.

(3) A jegyzőkönyvet az ülés elnöke és két jelen lévő további testületi tag írja alá. A jegyzőkönyvet valamennyi testületi tagnak, valamint az igazgatósági ülés jegyzőkönyvét a felügyelőbizottság elnökének az ülést követő tizenöt napon belül meg kell küldeni függetlenül attól, hogy az ülésen részt vett-e.

79. §[1] A belső ellenőrzési rendszer legalább az igazgatási és számviteli eljárásokra, belső ellenőrzési keretrendszerre, a vállalkozás minden szintjére kiterjedő megfelelő jelentési és adatszolgáltatási rendszerre, továbbá a megfelelőségi feladatkörre terjed ki.

80. § A belső ellenőrzési feladatkör kivételével minden feladatkör az igazgatóság irányítása alatt működik, és a feladatkört ellátó személy – a szervezeti felépítés sajátosságainak figyelembevételével – az igazgatóságnak számol be, szükség esetén együttműködik a többi feladatkört ellátó személlyel feladatai ellátása érdekében.

29. Kiemelten fontos feladatkörök

81. § A biztosító vagy a viszontbiztosító legalább az alábbi kiemelten fontos feladatköröket működteti:

a) aktuáriusi feladatkör,

b) kockázatkezelési feladatkör,

c) megfelelőségi feladatkör, és

d) belső ellenőrzési feladatkör.

82. § (1) Az aktuáriusi feladatkör a következő feladatok ellátására terjed ki:

a) a biztosítástechnikai tartalékok számításának összehangolása;

b) az alkalmazott módszertan és az alapul szolgáló modellek, valamint a biztosítástechnikai tartalékok számításánál figyelembe vett feltevések megfelelőségének biztosítása;

c) a biztosítástechnikai tartalék számításához használt adatok elégségességének és minőségének értékelése;

d) a legjobb becslés és a tapasztalati adatok összevetése;

e) az életbiztosítási ág befektetési hozamának felosztása;

f) az igazgatóság tájékoztatása a biztosítástechnikai tartalék számításának megbízhatóságáról és megfelelőségéről;

g) az általános biztosítási kockázatvállalási politikáról való véleménynyilvánítás;

h) a viszontbiztosítási megállapodások megfelelőségéről való véleménynyilvánítás; és

i) a kockázatkezelési rendszer hatékony működtetéséhez való hozzájárulás, különös tekintettel

ia) a szavatolótőke-szükséglet és a minimális tőkeszükséglet számításának alapjául szolgáló kockázatmodellezésre, és

ib) a saját kockázat- és szolvenciaértékelési rendszerre.

(2) Biztosítói csoport esetében a csoportszintű aktuáriusi feladatkört ellátó személy véleményt nyilvánít a viszontbiztosítási megállapodások és politikák csoportszintű megfelelőségéről.

(3) Aktuáriusi feladatkört olyan személy láthat el, aki

a) a biztosító üzleti tevékenységében rejlő kockázatok jellegével, nagyságrendjével és összetettségével arányos aktuáriusi és pénzügyi matematikai szakmai tudással rendelkezik, és

b) az alkalmazandó szakmai követelményekkel kapcsolatos tapasztalatait bizonyítani képes.

83. § A kockázatkezelési feladatkör a kockázatkezelési rendszer működtetésével kapcsolatos feladatok ellátására terjed ki.

84. § (1) A megfelelőségi feladatkör a következő feladatok ellátására terjed ki különösen

a) annak biztosítása, hogy a biztosító vagy a viszontbiztosító mindenkor megfeleljen a tevékenységére és működésére vonatkozó jogszabályokban foglaltaknak és a szabályzatok összhangban legyenek a jogszabályi rendelkezésekkel;

1 Módosította: 2017. évi CXLV. törvény 214. § a).

b) azon intézkedések és eljárások megfelelő érvényesülésének folyamatos nyomon követésére és rendszeres ellenőrzésére, amelyek célja, hogy a biztosító vagy a viszontbiztosító e törvényben és az e törvény felhatalmazása alapján kiadott jogszabályban foglaltaknak történő megfelelésben tapasztalható esetleges hiányosságait feltárja;

c) a megfelelésbeli hiányosságok feltárása érdekében tett intézkedések folyamatos nyomon követése és rendszeres ellenőrzése;

d) a biztosító vagy a viszontbiztosító igazgatóságának, alkalmazottainak és megbízottainak segítése annak érdekében, hogy a biztosító vagy a viszontbiztosító teljesítse a tevékenységére és működésére vonatkozó jogszabályokban foglalt kötelezettségeit;

e) a (2) bekezdésben foglaltak szerinti jelentés elkészítésére; és

f) megfelelőségi politika és megfelelőségi terv készítésére.

(2) A megfelelőségi feladatkört ellátó személy a jogszabályokban és a szabályzatokban foglaltaknak történő megfelelésről évente legalább egyszer jelentést készít az igazgatóság és a felügyelőbizottság részére, amely tartalmazza

a) a vizsgálat időpontját, témáját, a vizsgálatban részt vevő alkalmazottak nevét, a vizsgálat tárgyát képező időszakot;

b) a vizsgálat során tett megállapításokat, a vizsgálat eredményét és az intézkedés szükségességére, tárgyára és irányára vonatkozóan tett javaslatokat, ideértve azok határidejének megjelölését is;

c) a vizsgálat során tett javaslatokban foglaltak alapján a jelentés készítésének időpontjáig tett intézkedések összefoglalását és azok eredményét; és

d) a jelentés készítésének időpontjában folyamatban lévő intézkedések összefoglalását, határidejét és a várható eredményt.

85. § (1) A belső ellenőrzési feladatkör a következő feladatok kizárólagos ellátására terjed ki:

a) a biztosító vagy a viszontbiztosító belső szabályzatai megfelelő működésének és hatékonyságának, és

b) a biztosítási vagy viszontbiztosítási tevékenységnek a törvényesség, a biztonság, az áttekinthetőség és a célszerűség szempontjából történő
vizsgálata.

(2) A belső ellenőrzési feladatkört ellátó személy – a (1) bekezdésben foglaltakon túlmenően – a biztosító vagy a viszontbiztosító által a Felügyelet részére adott jelentések és adatszolgáltatások tartalmi helyességét és teljességét is legalább negyedévente ellenőrzi.

(3) A belső ellenőrzési feladatkört ellátó személy legalább a jelentéseiről készített összefoglalót mind a felügyelőbizottság, mind az igazgatóság részére megküldi. Az összefoglalót köteles magyar nyelven is elkészíteni és a felügyeleti ellenőrzés alkalmával az ellenőrzést végzők rendelkezésére bocsátani.

(4) A biztosító vagy a viszontbiztosító működésének ellenőrzésével kapcsolatban a felügyelőbizottság különösen az alábbi feladatokat látja el:

a) gondoskodik arról, hogy a biztosító vagy a viszontbiztosító rendelkezzen átfogó és eredményes működésre alkalmas ellenőrzési rendszerrel;

b) irányítja a belső ellenőrzési feladatkört ellátó személy tevékenységét, amelynek keretében

ba) elfogadja az éves ellenőrzési tervet,

bb)[1] legalább naptári negyedévente megtárgyalja a belső ellenőrzési feladatkört ellátó személy által készített jelentéseket, és ellenőrzi a szükséges intézkedések végrehajtását,

bc) szükség esetén külső szakértő felkérésével segíti a belső ellenőrzési feladatkört ellátó személy munkáját, és

bd) megállapítja a belső ellenőrzési feladatkört ellátó személyek létszámát, ha a biztosító vagy a viszontbiztosító nem szervezi ki a belső ellenőrzési feladatkört; és

1 A 2015. évi CLXII. törvény 67. § 3. szerint módosított szöveggel lép hatályba.

c) a belső ellenőrzési feladatkört ellátó személy által végzett vizsgálatok megállapításai alapján ajánlásokat, javaslatokat és intézkedéseket dolgoz ki és ellenőrzi ezen ajánlások, javaslatok, intézkedések végrehajtását.

30. Kockázatkezelési rendszer

86. § (1) A biztosító vagy a viszontbiztosító köteles olyan kockázatkezelési rendszert működtetni, amely alkalmas azon egyedi és összesített kockázatok és kockázati kölcsönhatások folyamatos azonosítására, mérésére, nyomon követésére, kezelésére és jelentésére, amelyeknek egyedi vagy összesített szinten ki van, illetve ki lehet téve. A kockázatkezelési rendszer a szükséges stratégiákból, folyamatokból és jelentési eljárásokból áll.

(2) A kockázatkezelési rendszernek hatékonynak kell lennie, és a rendszert a biztosító vagy a viszontbiztosító szervezeti felépítésébe és döntéshozatali folyamataiba kell beépíteni, kialakításakor figyelembe kell venni a vezető állású személyek, továbbá a kiemelten fontos feladatkört ellátó személyek tevékenységét.

87. § (1) A kockázatkezelési rendszer legalább a következő területekre terjed ki:

a) biztosítási vagy viszontbiztosítási kockázat vállalása és tartalékképzés;

b) eszköz-forrás gazdálkodás;

c) befektetés, különösen származtatott ügyletek;

d) likviditási és koncentrációs kockázat kezelése;

e) működési kockázat kezelése;

f) viszontbiztosítás és más kockázatcsökkentési technikák;

g) a szavatolótőke-szükséglet számítása során figyelembe veendő kockázatok, valamint a számításba nem vett vagy nem teljesen figyelembe vett kockázatok;

h) az illeszkedési kiigazítás vagy a volatilitási kiigazítás alkalmazása esetén likviditási terv készítése, amely előrejelzi az e kiigazítások hatálya alá tartozó eszközökkel és forrásokkal kapcsolatos pénzáramlásokat; és

i) biztosítástechnikai tartalékok és szavatolótőke-szükséglet számításához külső hitelminősítő intézet értékelésének alkalmazása esetén – amennyiben megvalósítható – a külső hitelminősítő intézet megfelelőségének értékelése.

(2) A részleges vagy teljes belső modellt alkalmazó biztosító vagy a viszontbiztosító esetében a kockázatkezelési feladatkör az alábbi feladatokra is kiterjed:

a) a belső modell kialakítása és bevezetése;

b) a belső modell tesztelése és érvényesítése;

c) a belső modell és módosításainak dokumentálása;

d) a belső modell teljesítményének elemzése, és az arról szóló összefoglaló jelentések elkészítése;

e) az igazgatóság tájékoztatása a belső modell teljesítményéről, a további tökéletesítésre szoruló területek megnevezése, a korábban megállapított gyengeségek kiküszöbölésére tett erőfeszítések megnevezése.

(3) Az (1) bekezdés *b)* pontjának vonatkozásában a biztosító vagy a viszontbiztosító:

a) rendszeresen értékeli a biztosítástechnikai tartalékok és a figyelembe vehető szavatoló tőkének a kockázatmentes hozamgörbe extrapolációjának alapjául szolgáló feltevésekre való érzékenységét;

b) az illeszkedési kiigazítás alkalmazása esetén rendszeresen értékeli:

ba) a biztosítástechnikai tartalékok és a figyelembe vehető szavatolótőke érzékenységét a kiigazítás számításához használt feltevésekre, beleértve az alapvető kamatkülönbözetet és eszközei kényszerértékesítésének a figyelembe vehető alapvető szavatoló tőkére gyakorolt lehetséges hatását,

bb) a biztosítástechnikai tartalékok és a figyelembe vehető szavatolótőke érzékenységét az elkülönített eszközportfolió összetételében történő változásokra,

bc) a kiigazítás nullára való csökkentésének hatását;

c) a volatilitási kiigazítás alkalmazása esetén rendszeresen értékeli:

ca) a biztosítástechnikai tartalékok és a figyelembe vehető szavatolótőke érzékenységét a kiigazítás számításához használt feltevésekre és eszközei kényszerértékesítésének a figyelembe vehető alapvető szavatoló tőkére gyakorolt lehetséges hatását;

cb) a kiigazítás nullára való csökkentésének hatását.

(4) A biztosító vagy a viszontbiztosító a 269. § (2) bekezdés *a)* pontjában meghatározott jelentés részeként benyújtja a (2) bekezdés *a)–c)* pontjában meghatározott értékeléseket a Felügyeletnek.

(5) Amennyiben az illeszkedési vagy volatilitási kiigazítás nullára való csökkentése a szavatolótőke-szükséglet nem teljesítését eredményezné, a biztosító vagy a viszontbiztosító elemzést nyújt be a Felügyeletnek azon intézkedésekről, amelyeket ilyen helyzetben alkalmazhat a szavatolótőke-szükségletet fedező, figyelembe vehető szavatolótőke szintjének helyreállítása vagy kockázati profiljának csökkentése érdekében a szavatolótőke-szükséglet újbóli teljesítése céljából.

88. § (1) A 86. §-ban meghatározott követelményekkel kapcsolatban kockázatkezelési szabályzat fogalmaz meg részletes szabályokat.

(2) A befektetési kockázattal kapcsolatban a biztosítónak vagy viszontbiztosítónak bizonyítania kell, hogy megfelel a 103–106. §-ban meghatározott szabályoknak.

31. Saját kockázat- és szavatolótőke-értékelési rendszer

89. § (1) A kockázatkezelési rendszer részeként minden biztosító és viszontbiztosító saját kockázat- és szavatolótőke-értékelési rendszert működtet.

(2) A saját kockázat- és szavatolótőke-értékelés legalább a következőket tartalmazza:

a) a biztosító vagy a viszontbiztosító egyedi kockázati profiljának leírását;

b) a biztosító vagy a viszontbiztosító vállalt kötelezettségeit és annak kockázatait is figyelembe vevő tőkehelyzet értékelését, amely figyelembe veszi a biztosító vagy a viszontbiztosító egyedi kockázati profilját, jóváhagyott kockázatvállalási határait és üzleti stratégiáját;

c) a szavatolótőke-szükséglettel és a minimális tőkeszükséglettel, valamint a biztosítástechnikai tartalékokkal kapcsolatos követelményeknek való folyamatos megfelelés bemutatását;

d) a biztosító vagy a viszontbiztosító egyedi kockázati profilja és a – standard formulával, vagy a részleges vagy teljes belső modellel számított – szavatolótőke-szükséglet alapjául szolgáló feltevések közötti eltérés mértékének a jelentőségét és

e) az illeszkedési kiigazítás, a volatilitási kiigazítás alkalmazása esetén a szavatolótőke-szükséglettel és a minimális tőkeszükséglettel kapcsolatos követelményeknek való megfelelés értékelését, a kiigazítás és átmeneti intézkedések figyelembevételével és a nélkül.

(3) A (2) bekezdés *d)* pontja tekintetében a belső modell alkalmazása esetén, az értékelést azzal az újrakalibrálással együtt kell elvégezni, amely a belső modell eredményeit a szavatolótőke-szükséglet kockázati mértékéhez és kiszámításához igazítja.

(4) A kockázat- és szavatolótőke-értékelési rendszer részeként a biztosító vagy a viszontbiztosító legalább 3 éves üzleti tervet készít, amely kiegészül a szavatolótőke-szükségletnek való megfelelés bemutatásával a terv teljes időtartamára.

(5) A (2) és (4) bekezdés alkalmazásában a biztosító vagy a viszontbiztosító olyan eljárásokat alkalmaz, amelyek arányosak az üzleti tevékenységében rejlő kockázatok jellegével, nagyságrendjével és összetettségével, és amelyek révén képes megfelelően észlelni és értékelni a számára rövid és hosszú távon felmerülő kockázatokat, illetve azon kockázatokat, amelyeknek ki van vagy ki lehet téve.

(6) A saját kockázat- és szavatolótőke-értékelési rendszer működtetése során biztosítani kell

a) a szavatoló tőkével és
b) a biztosítástechnikai tartalékokkal
kapcsolatos, a biztosítók és a viszontbiztosítók szavatolótőkéjéről és biztosítástechnikai tartalékairól szóló kormányrendeletben meghatározott követelményeknek való megfelelést.

(7) A biztosító vagy a viszontbiztosító kockázat- és szavatolótőke-értékelési rendszere az üzleti stratégia szerves része, amelyet stratégiai döntései során folyamatosan alkalmaz.

(8) A biztosító vagy a viszontbiztosító (2) bekezdés szerinti saját kockázat- és szavatolótőke-értékelését, valamint a (4) bekezdés szerinti üzleti terv készítését és minimális szavatolótőke-szükségletnek való megfelelés bemutatását évente legalább egyszer, valamint a kockázati profil jelentős változását követően haladéktalanul elvégzi.

(9) A biztosító vagy a viszontbiztosító minden év november 30-ig tájékoztatja a Felügyeletet a saját kockázat- és szavatolótőke-értékelési rendszer értékelésének eredményéről, és az értékelés során használt módszerekről.

(10) A kockázati profil jelentős változását követően elvégzett saját kockázat- és szavatolótőke-értékelési rendszer értékelés eredményéről a biztosító vagy a viszontbiztosító harminc napon belül tájékoztatja a Felügyeletet.

(11)[1] A kockázat- és szavatolótőke-értékelési rendszer nem a biztosítóval vagy a viszontbiztosítóval szemben támasztott hatósági tőkekövetelmény kiszámítására szolgál. A szavatolótőke-szükséglet számítására kizárólag a biztosítók és a viszontbiztosítók szavatolótőkéjéről és biztosítástechnikai tartalékairól szóló kormányrendeletben meghatározott követelményeknek megfelelően kerülhet sor.

32. Az ügymenet kiszervezésének feltételei

90. § (1) A biztosító vagy a viszontbiztosító – az adatvédelmi előírások betartása mellett – tevékenységének bármely elemét kiszervezheti.

(2) A biztosító vagy a viszontbiztosító ügymenetének kiszervezése esetén a (3)–(7) bekezdés és a 91–92. § alkalmazandó. A termékértékesítés más általi üzletszerű végzése nem minősül az ügymenet kiszervezésének.

(3) A kiszervezés
a) nem eredményezheti a vezető állású személyek hatáskörének, továbbá az egyéb vezetők hatáskörének átadását, e hatáskörök gyakorlása a biztosítónál vagy a viszontbiztosítónál marad,
b) nem eredményezhet érdeksérelmet az ügyfél számára az ügyféllel fennálló szerződéses viszonyban és nem befolyásolhatja az ügyfél felé fennálló, e törvényben foglalt kötelezettségek teljesítését, és
c) nem eredményezhet olyan változást, amely alapján a biztosító vagy a viszontbiztosító az e törvény szerinti tevékenység végzésére jogosító engedély megszerzéséhez szükséges feltételeket nem teljesíti.

(4) Az ügymenet kiszervezésének feltétele, hogy az irányítási, ellenőrzési jog, valamint a biztosítási kockázatokért való helytállási kötelezettség megmaradjon a biztosítónál vagy a viszontbiztosítónál.

(5) Nem szervezhetőek ki a kiemelten fontos feladatkörök vagy tevékenységek, amennyiben a kiszervezés
a) a biztosítási szerződésekből eredő kötelezettségek teljesítésére való képességét érintő módon
aa) veszélyezteti az irányítási rendszer minőségét,
ab) növeli a működési kockázatot,
b) akadályozza a Felügyeletet feladatai teljesítésében, vagy
c) veszélyezteti az ügyfelek érdekeit.

1 Módosította: 2016. évi LIII. törvény 176. § a).

(6) A biztosító vagy a viszontbiztosító a kiemelten fontos feladatkörök vagy tevékenységek kiszervezését, valamint a kiszervezés tartalmában bekövetkezett változást köteles a Felügyeletnél öt nappal a kiszervezést vagy a változást megelőzően bejelenteni. A bejelentésnek tartalmaznia kell a kiszervezés tényét, a kiszervezett tevékenységet végző nevét és címét, valamint a kiszervezés időtartamát.

91. § (1) A kiszervezett tevékenységgel harmadik személynek okozott kárért a biztosító vagy a viszontbiztosító felelős és a biztosító vagy a viszontbiztosító köteles a felmerült sérelemdíjat megfizetni.

(2) A biztosító vagy a viszontbiztosító felelős azért, hogy a kiszervezett tevékenységet végző a tevékenységet a jogszabályi előírások betartásával és a tőle elvárható gondossággal végezze. Amennyiben a biztosító vagy a viszontbiztosító észleli, hogy a kiszervezett tevékenység végzése jogszabályba vagy a szerződésbe ütközik, haladéktalanul köteles felszólítani a kiszervezett tevékenységet végzőt, hogy tevékenységét a jogszabálynak, illetve a szerződésnek megfelelően végezze. Ha a kiszervezett tevékenységet végző a kiszervezett tevékenységet súlyosan szerződésszegő módon vagy a felszólítás ellenére továbbra is jogszabálysértő vagy szerződésszegő módon végzi, a biztosító vagy a viszontbiztosító köteles a szerződést azonnali hatállyal felmondani.

(3) Aki egyidejűleg végez kiszervezett tevékenységet egy vagy több biztosító vagy a viszontbiztosító, illetve legalább egy biztosító és legalább egy viszontbiztosító részére, az köteles a biztosítók vagy viszontbiztosítók által átadott adatot, információt elkülönítetten, az adatvédelmi előírások betartásával kezelni.

(4) A biztosító vagy a viszontbiztosító nem szervezheti ki a tevékenységet olyan szervezethez,

a) amelyben a vezető tisztségviselőjének vagy a vezető tisztségviselő közeli hozzátartozójának tulajdonosi részesedése van, vagy

b) amelynek a vezető tisztségviselője vagy a vezető tisztségviselő közeli hozzátartozója vezető tisztségviselője.

(5) A (4) bekezdésben előírt korlátozást nem kell alkalmazni, ha a biztosító vagy a viszontbiztosító és a kiszervezett tevékenységet végző szervezet tulajdonosa azonos vagy a kiszervezett tevékenységet végző szervezet a biztosító vagy a viszontbiztosító tulajdonosa, vagy a kiszervezett tevékenységet végző szervezet a biztosító vagy a viszontbiztosító tulajdonában áll, illetve azonos tulajdonosi csoportba tartoznak.

92. § (1) Ha a kiszervezett tevékenység keretében a biztosító vagy a viszontbiztosító ügyfeleinek személyes adatát továbbítja a kiszervezett tevékenységet végzőhöz, úgy a szerződésben rögzíteni kell az adatfeldolgozás rendjét és az adatvédelem szabályait.

(2) A biztosító és a viszontbiztosító gondoskodik arról, hogy a könyvvizsgálója a feladatai ellátásához szükséges adatokhoz, dokumentumokhoz a kiszervezett tevékenységet végzőnél hozzáférjen.

V. FEJEZET

A BIZTOSÍTÁSI ÉS VISZONTBIZTOSÍTÁSI TEVÉKENYSÉG TÁRGYI FELTÉTELEI

33. A tevékenység megkezdésének és folytatásának tárgyi feltételei

93. § (1) A tevékenység megkezdésekor a biztosító vagy viszontbiztosító részvénytársaságnak legalább olyan nagyságú alaptőkével, a biztosító vagy viszontbiztosító szövetkezetnek tőkével, a kölcsönös biztosító egyesületnek indulótőkével, illetve a harmadik országbeli biztosító vagy viszontbiztosító fióktelepének dotációs tőkével kell rendelkeznie, amely elegendő

a) a működés megkezdéséhez szükséges megfelelő irányítási rendszer, a vezetőkre és alkalmazottakra vonatkozó személyi feltételek és a tevékenységhez szükséges tárgyi feltételek biztosítására, valamint

b) a minimális biztonsági tőkerész fedezésére.

(2) Az adminisztratív szolgáltatások és az üzleti tevékenység ellátását szolgáló szervezet felállításának költségeit fedező pénzeszközök minimális értéke

a) biztosító vagy viszontbiztosító részvénytársaságnál és harmadik országbeli biztosító fióktelepénél százmillió forint,

b) biztosító vagy viszontbiztosító szövetkezetnél ötvenmillió forint,

c) kölcsönös biztosító egyesületnél egymillió forint.

(3) A (2) bekezdésben meghatározott pénzeszközöket a tevékenységi engedély kiadásáig kizárólag a működés e törvényben meghatározott feltételeinek megteremtése érdekében lehet felhasználni.

(4) A minimális biztonsági tőkerész értékét biztosítási ágazatonként és szervezettípusonként kell megállapítani a minimális tőkeszükséglet meghatározására vonatkozó szabályok szerint.

94. § (1) A biztosítási és viszontbiztosítási tevékenység végzésének a feltétele

a) a jogszabályoknak megfelelő számviteli és nyilvántartási rend;

b) folyamatos feladatellátásra alkalmas nyilvántartási, adatfeldolgozási és adatszolgáltatási rendszer;

c) a tevékenység végzésére alkalmas technikai, informatikai, műszaki, biztonsági felszereltség és helyiség;

d) a megbízható és körültekintő működésnek megfelelő belső szabályzatok;

e) a működési kockázatok csökkentését szolgáló információs és ellenőrzési eljárások és rendszerek, valamint a rendkívüli helyzetek kezelésére vonatkozó terv;

f) a személyi feltételekre és – a hatodik rész hatálya alá tartozó biztosító kivételével – az irányítási rendszerre vonatkozó jogszabályi követelmények teljesítése; és

g) áttekinthető szervezeti felépítés.

(2)[1] A nyilvántartási és belső ellenőrzési rendszer akkor megfelelő, ha – a számviteli jogszabályokban foglaltakon túlmenően – lehetővé teszi a biztosító és a viszontbiztosító körültekintő vezetését, a biztosító és a viszontbiztosító vezetésének a belső ellenőrzés, valamint a Felügyelet által történő ellenőrzését és segíti a biztosítót abban, hogy eleget tegyen a jogszabályok alapján rá háruló kötelezettségeknek.

(3) A biztosítónak és a viszontbiztosítónak – az informatikai rendszer védelméről szóló jogszabályban meghatározott követelményekkel összhangban – ki kell alakítania a tevékenységének ellátásához használt informatikai rendszer biztonságával kapcsolatos szabályozási rendszerét és gondoskodnia kell az informatikai rendszer kockázatokkal arányos védelméről.

(4)[2] A biztosítónak és a viszontbiztosítónak a tevékenysége végzésére csak olyan informatikai rendszer felhasználásával kerülhet sor, amely biztosítja a rendszerelemek zártságát, és megakadályozza az informatikai rendszerhez történő jogosulatlan hozzáférést, valamint észrevétlen módosítását. Az informatikai rendszernek meg kell felelnie az általános információbiztonsági zártsági követelményeknek is. Ennek érdekében a biztosítónak és a viszontbiztosítónak adminisztratív, fizikai és logikai intézkedésekkel biztosítania kell az általános információbiztonsági zártsági követelmények teljesülését.

(5)[3] A (4) bekezdésben meghatározott követelményeknek való megfelelést külső szakértő (a továbbiakban: tanúsító szervezet) által kiadott, az informatikai rendszerre vonatkozó tanúsítással kell igazolni. A tanúsító szervezettel, a tanúsítással és a tanúsítási eljárás – általános forgalmi adó nélkül számított – maximális díjával szemben támasztott követelményeket külön jogszabály határozza meg.

---

1 Módosította: 2017. évi CXLV. törvény 214. § b).

2 Beiktatta: 2015. évi LXXXV. törvény 283. §. Hatályos: 2016. I. 2-től.

3 Megállapította: 2016. évi CLXXXII. törvény 44. § (1). Hatályos: 2016. XII. 28-tól.

(6)[1] Az (5) bekezdés szerinti tanúsító szervezet írásban haladéktalanul tájékoztatja a Felügyeletet, ha a biztosító és a viszontbiztosító informatikai rendszerével kapcsolatosan olyan tényt állapít meg, amely a biztosító és a viszontbiztosító folyamatos működését kedvezőtlenül érinti vagy bűncselekmény elkövetésére, jogszabály megsértésére vagy a biztosító és a viszontbiztosító belső szabályzatának súlyos megsértésére vagy ezek veszélyére utaló körülményeket észlel.

(7)[2] A tanúsító szervezet és alvállalkozója a vizsgált intézmény kezelésében lévő, a tanúsítás lefolytatásához szükséges adatokat – ideértve a személyes adatokat és üzleti titkokat is – a tanúsítással igazolandó követelmények teljesülésének vizsgálata céljából, a tanúsítási eljárás lefolytatásához szükséges mértékben, a tanúsítási eljárás befejezéséig jogosult kezelni, azokat harmadik személy részére nem továbbíthatja.

(8)[3] A tanúsító szervezet és alvállalkozója köteles szabályzatban rögzíteni azon munkaköröket, amelyeket betöltő személyek a tanúsítási eljárás során az üzleti titkokhoz hozzáférhetnek, annak tartalmát megismerhetik. Az eljárásban részt vevő munkatársakat a tanúsítási eljárás során tudomásukra jutott üzleti titok tekintetében titoktartási kötelezettség terheli a tanúsító szervezetnél fennálló jogviszonyuk megszűnését követően is.

34. Az üzleti terv

95. § (1) Az üzleti terv tartalmazza a biztosítási vagy viszontbiztosítási tevékenység terjedelmét, továbbá a biztosítási vagy a viszontbiztosítási szerződésben vállalt kötelezettségek teljesítése szempontjából jelentőséggel bíró tényeket és adatokat, így különösen:

a) a művelni kívánt biztosítási ág és ágazat, valamint az ágazaton belüli kockázati csoport megnevezését, továbbá a viszontbiztosítani kívánt biztosítási ág, illetve az ágon belüli kockázat megnevezését,

b) a működési terület meghatározását,

c) a minimális tőkeszükséglet abszolút alsó korlátjának fedezetét biztosító szavatolótőke összetételét,

d) az ügyvitel és az üzletmenet létrehozásának becsült költségeit és az ezek finanszírozására szolgáló pénzügyi eszközöket, a segítségnyújtási tevékenységet folytatni szándékozó biztosító esetén a tervezett segítségnyújtási szolgáltatások teljesítésére rendelkezésre álló pénzügyi és egyéb eszközöket,

e) azokat a viszontbiztosítási eljárásokat, amelyeket a viszontbiztosító a kockázat átvállalására javasol,

f) a továbbengedményezésre vonatkozó eljárásokat.

(2) Az üzleti tervnek tartalmaznia kell az (1) bekezdésben foglaltakon túlmenően a biztosító vagy a viszontbiztosító első hároméves tevékenységére vonatkozóan

a) becslést a tervezett mérlegadatokra,

b) a tervezett mérlegadatok alapján a jövőbeni szavatolótőke-szükséglet becslését, és annak számítási módszerét,

c) a tervezett mérlegadatok alapján a jövőbeni minimális tőkeszükséglet becslését, és annak számítási módszerét,

d) azoknak a pénzügyi eszközöknek a becslését, amelyeket a biztosítástechnikai tartalékok, a minimális tőkeszükséglet és a szavatolótőke-szükséglet fedezetére szánnak,

e) a nem-életbiztosítás tekintetében

ea) a működési költségekre, így különösen a szerzési, igazgatási és kárrendezési költségekre vonatkozó becslést,

eb) a tervezett díjbevétel és a kárkifizetés várható alakulására vonatkozó becslést,

---

1 Beiktatta: 2015. évi LXXXV. törvény 283. §. Hatályos: 2016. I. 2-től.
2 Beiktatta: 2016. évi CLXXXII. törvény 44. § (2). Hatályos: 2016. XII. 28-tól.
3 Beiktatta: 2016. évi CLXXXII. törvény 44. § (2). Hatályos: 2016. XII. 28-tól.

f) életbiztosítás tekintetében a díjbevétel és a biztosítási szerződésekből eredő kifizetés várható alakulására vonatkozó részletes becslést, mind az életbiztosítási tevékenység, mind a viszontbiztosításba vett és a viszontbiztosításba adott kockázatok tekintetében.

(3) Az üzleti tervnek a (2) bekezdésben foglaltakon túl tartalmaznia kell a viszontbiztosításra vonatkozó terveket, amelyekben a viszontbiztosításra vonatkozó tervezett bevételeket és kiadásokat elkülönítetten kell kimutatni.

35. Az eszközök és források értékelése

96. § (1) A biztosító vagy viszontbiztosító az eszközöket és forrásokat a (2)–(4) bekezdésben meghatározottak szerint értékeli.

(2) Az eszközöket azon az összegen kell értékelni, amelyen jól tájékozott, ügyleti szándékkal rendelkező felek között létrejött, szokásos piaci feltételek szerint lebonyolított ügylet során értékesíteni lehetne.

(3) A forrásokat azon az összegen kell értékelni, amelyen jól tájékozott, ügyleti szándékkal rendelkező felek között létrejött, szokásos piaci feltételek szerint lebonyolított ügylet során át lehetne ruházni vagy ki lehetne egyenlíteni.

(4) A források (3) bekezdésben meghatározottak szerinti értékelésekor a biztosító vagy viszontbiztosító saját hitelképessége alapján kiigazítást nem végezhet.

(5) Az e § rendelkezéseit a Bizottságnak a Szolvencia 2 irányelv 75. cikk (2) bekezdésében meghatározott tárgykörben kiadott rendeletében megállapított szabályokkal együtt kell alkalmazni.

36. A biztosítástechnikai tartalékokra vonatkozó szabályok

97. § (1) A biztosító vagy viszontbiztosító köteles a biztosítási vagy viszontbiztosítási szerződésekkel kapcsolatos kötelezettsége tekintetében biztosítástechnikai tartalékot képezni.

(2) A biztosítástechnikai tartalékok számítása során fel kell használni a pénzügyi piacokról származó információkat és a biztosítástechnikai kockázatokról általánosan hozzáférhető adatokat, továbbá a számításnak ezekkel összhangban kell lennie.

(3) A biztosítástechnikai tartalékokat prudens, megbízható és objektív módon kell számítani.

(4) A biztosító vagy viszontbiztosító a biztosítástechnikai tartalékok számítása során a biztosítási és viszontbiztosítási kötelezettségeit veszélyközösségek szerint elkülönítetten kezeli.

(5) Amennyiben a (4) bekezdés nem alkalmazható, a biztosító vagy viszontbiztosító biztosítási és viszontbiztosítási kötelezettségeinek elkülönített kezelését biztosítási üzletágak szerint is megteheti.

98. § A biztosító vagy viszontbiztosító a biztosítástechnikai tartalékai számítása során a 97. §-ban meghatározott szabályokat a biztosítók és a viszontbiztosítók szavatolótőkéjéről és biztosítástechnikai tartalékairól szóló kormányrendeletben és a Bizottságnak a Szolvencia 2 irányelv 86. cikk (1) bekezdés *a)–d)* pontjában és az *f)–i)* pontjában meghatározott tárgykörben kiadott rendeletében megállapított szabályokkal együtt kell alkalmazni.

37. Szavatoló tőkére vonatkozó szabályok

99. § A biztosítónak vagy a viszontbiztosítónak rendelkeznie kell a szavatolótőke-szükségletet fedező figyelembe vehető szavatoló tőkével.

100. § A biztosító vagy viszontbiztosító a szavatolótőke-szükséglet számítása során a 99. §-ban meghatározott szabályokat a biztosítók és a viszontbiztosítók szavatolótőkéjéről és biztosítástechnikai tartalékairól szóló kormányrendeletben és a Bizottságnak a Szolvencia 2 irányelv 99. cikkében, a 111. cikk (1) bekezdés *a)–q)* pontjában és a 127. cikkében meghatározott tárgykörben kiadott rendeletében megállapított szabályokkal együtt kell alkalmazni.

38. Minimális tőkeszükséglet

101. § (1) A biztosítónak vagy a viszontbiztosítónak rendelkeznie kell a minimális tőkeszükséglet fedezésére figyelembe vehető alapvető szavatoló tőkével.

(2) A minimális tőkeszükségletet a (3)–(4) bekezdésben, a 102. §-ban meghatározott szabályok szerint kell meghatározni, továbbá e szabályokat a biztosítók és a viszontbiztosítók szavatolótőkéjéről és biztosítástechnikai tartalékairól szóló kormányrendeletben és a Bizottságnak a Szolvencia 2 irányelv 130. cikkében meghatározott tárgykörben kiadott rendeletében megállapított szabályokkal együtt kell alkalmazni.

(3) A minimális tőkeszükséglet az a tőkeösszeg, amelynél alacsonyabb figyelembe vehető alapvető szavatolótőke esetén veszélybe kerülhet a biztosítási szerződésen alapuló kötelezettségeinek teljesítése.

(4) A minimális tőkeszükséglet számítása során olyan számítási módot kell alkalmazni, amely lehetővé teszi a számítások szakszerűségének és helyességének ellenőrzését.

102. § (1) A minimális tőkeszükséglet nem lehet kevesebb, mint a biztosító vagy a viszontbiztosító szavatolótőke-szükségletének huszonöt százaléka, és nem haladhatja meg annak negyvenöt százalékát.

(2) Ha az (1) bekezdésben meghatározott összeg alacsonyabb, mint az *a)–c)* pontban meghatározott összegek, akkor minimális tőkeszükséglet abszolút alsó korlátja:

a) nem-életbiztosítási ágat művelő biztosító esetén: 2 500 000 euró, azonban az 1. melléklet *A)* rész 10–15. pontban meghatározott ágazatok bármelyikének művelésére vonatkozó engedéllyel rendelkező biztosító esetén 3 700 000 euró,

b) életbiztosítási ágat művelő biztosító esetén 3 700 000 euró,

c) viszontbiztosítást művelő biztosító esetén 3 600 000 euró, kivéve a zárt viszontbiztosítót, amelynek minimális tőkeszükséglete nem lehet kisebb, mint 1 200 000 euró.

(3) A biztosítási áganként meghatározott minimális tőkeszükségletek – ideértve a minimális tőkeszükséglet abszolút alsó korlátjára vonatkozó összegeket is – összeadódnak, ha a biztosító az élet- és nem-életbiztosítási ág együttes művelésére vonatkozó engedéllyel rendelkezik.

39. Befektetések

103. § (1) A biztosító vagy a viszontbiztosító – a (4) bekezdésben meghatározott rendelkezés figyelembevételével – bármilyen eszközbe fektethet, megilleti őt a befektetés szabadsága.

(2) A biztosító vagy a viszontbiztosító a befektetéssel kapcsolatos döntéseit szabadon hozza meg. Ezen döntések nem kötöttek előzetes felügyeleti jóváhagyáshoz, valamint a Felügyelet rendszeres tájékoztatási kötelezettséget sem írhat elő ezen döntésekre vonatkozóan.

(3) A befektetésekkel kapcsolatos döntések során az elvárható legnagyobb körültekintéssel, prudens módon kell eljárni.

(4) A biztosító vagy a viszontbiztosító eszközeinek a befektetésére a 104–107. § rendelkezéseit a biztosítók és a viszontbiztosítók szavatolótőkéjéről és biztosítástechnikai tartalékairól szóló kormányrendeletben és a Bizottságnak a Szolvencia 2 irányelv 135. cikk (1) bekezdés *a)–b)* pontjában és a (2) bekezdés *a)–c)* pontjában meghatározott tárgykörben kiadott rendeletében megállapított szabályokkal együtt kell alkalmazni.

104. § (1) A biztosító vagy a viszontbiztosító az eszközei összességét olyan eszközökbe és pénzügyi instrumentumokba fekteti be, amelyek kockázatát képes azonosítani, felmérni, figyelemmel kísérni, kezelni, ellenőrizni és jelenteni.

(2) A biztosító vagy a viszontbiztosító az eszközei összességének befektetése során figyelembe veszi a 89. § (2) bekezdés *b)* pontja szerinti értékelését.

(3) Az eszközöket olyan módon kell befektetni, hogy az biztosítsa a befektetett eszközök egészének biztonságát, minőségét, likviditását és nyereségességét, továbbá az eszközöket úgy kell befektetni, hogy biztosítsák a biztosító számára a hozzáférhetőséget.

(4) A biztosítástechnikai tartalékok fedezete céljából tartott eszközöket oly módon kell befektetni, hogy az megfeleljen a biztosítási és viszontbiztosítási kötelezettségek jellegének és futamidejének.

(5) A biztosítástechnikai tartalékok fedezete céljából tartott eszközöket a befektetési politikákban nyilvánosságra hozott befektetési célkitűzések figyelembevételével, az ügyfelek érdekeinek figyelembevételével kell befektetni.

(6) Érdekütközés esetén a biztosító vagy a biztosító eszközeinek a kezelője gondoskodik arról, hogy a befektetés az ügyfelek érdekeinek megóvása érdekében történjen.

104/A. §[1] (1) Ha a biztosító vagy a viszontbiztosító az eszközeit – részben vagy egészben – maga kezeli, akkor e tevékenység irányítására köteles – munkaviszony keretében – olyan személyt foglalkoztatni, aki

a) büntetlen előéletű,

b) szakirányú felsőfokú végzettséggel – így különösen biztosításmatematikai (aktuáriusi) végzettséggel, természettudományi, gazdaságtudományi, jogi, műszaki képzési területen szerzett egyetemi vagy mesterfokozatú végzettséggel, könyvvizsgálói végzettséggel, felsőfokú vagy posztgraduális bankszakmai képesítéssel – rendelkezik,

c) szakmai alkalmassággal és üzleti megbízhatósággal rendelkezik és

d)[2] három év biztosítónál, viszontbiztosítónál vagy pénzügyi szervezetnél szerzett befektetési, vagyonkezelési gyakorlattal rendelkezik.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott személy alkalmazására az 53. § (4)–(6) bekezdésében meghatározott szabályokat is alkalmazni kell.

(3) Az (1) bekezdés *d)* pontjában meghatározott szakmai gyakorlat befejezése nem eshet a befektetések irányításáért felelős személy foglalkoztatásának kezdetét tíz évvel megelőző időpontnál korábbi időpontra.

(4) Az (1) bekezdésben meghatározott személy

a) irányítja a saját vagyonkezelési tevékenységhez kapcsolódó feladatokat,

b) felelős a biztosító, viszontbiztosító saját vagyonkezelési tevékenységének prudens végzéséért, a befektetéseknek a jelen törvényben foglalt előírásoknak való megfelelőségéért.

104/B. §[3] (1) A biztosító és a viszontbiztosító köteles a folyamatos működéséhez szükséges pénzeszközei pénzforgalmát hitelintézetnél vezetett pénzforgalmi számlán bonyolítani.

(2) A biztosító és a viszontbiztosító az (1) bekezdésben meghatározott pénzforgalmi számla vezetőjét és a számlájának számát a számlanyitást követő három napon belül köteles bejelenteni a Felügyeletnek.

---

1 A 2015. évi CLXII. törvény 27. § szerinti szöveggel lép hatályba.
2 Megállapította: 2017. évi CXLV. törvény 148. §. Hatályos: 2017. XI. 21-től.
3 A 2015. évi CLXII. törvény 27. § szerinti szöveggel lép hatályba.

(3) A biztosító és a viszontbiztosító a pénzforgalmi számla alszámláin bonyolíthatja le többek között a szolgáltatási tevékenységéhez, valamint a szervezete működéséhez kapcsolódó pénzforgalmat a 109. § (1) bekezdése és a 110. § (1) és (3) bekezdése figyelembevételével.

(4) A folyamatos működéshez szükséges pénzeszközökön felüli, pénzügyi eszközbe befektetésre kerülő eszközeit a biztosító és a viszontbiztosító – az e feladatok ellátására igénybe vett – letétkezelőnél vezetett befektetési számlára utalja.

(5) A befektetés kezelője a napi ügyletekről teljeskörűen tájékoztatja a letétkezelőt.

(6) A befektetés kezelője és a letétkezelő köteles nettó eszközértéket számítani, feltéve, ha az eszközalap egységnyi árfolyama a mögöttes befektetési alap árfolyamával nem egyezik meg. A számított értékeket minden értékelési napra vonatkozóan egyeztetni kell.

(7) Ha a letétkezelő a tevékenysége végzése során közreműködőt vesz igénybe, a közreműködő tevékenységéért a letétkezelő felel.

105. § (1) A 104. §-ban meghatározottakon túl, ha az életbiztosítási szerződés alapján a biztosítástechnikai tartalék fedezetéül szolgáló eszközök tekintetében a befektetési kockázatot a szerződő viseli, és a szerződésben meghatározott szolgáltatás közvetlenül kapcsolódik

a) egy ÁÉKBV vagy ABA befektetési jegyeinek értékéhez, vagy

b) a biztosító által létrehozott, elkülönítetten kezelt – azonos értékű, elméleti elszámolási részekből (befektetési egységekből) álló – eszközállományok (eszközalapok) eszközeinek értékéhez,

az e szolgáltatások tekintetében képzett biztosítástechnikai tartalékokat a lehető legnagyobb mértékig az ilyen eszközökbe kell fektetni.

(2) Ha a szerződés szerinti szolgáltatás közvetlenül valamilyen részvényindexhez, vagy valamilyen más – az (1) bekezdésben nem szereplő – referenciaértékhez kapcsolódik, az ilyen szolgáltatások tekintetében képzett biztosítástechnikai tartalékokat – a lehető legnagyobb mértékig – a referenciaértéket megjelenítő olyan biztonságú és piacképességű eszközökbe kell fektetni, amelyek a lehető legközelebb állnak azokhoz, amelyekre az adott referenciaértéket alapozzák.

(3) Ha az (1) és a (2) bekezdésben meghatározott szolgáltatások a befektetési teljesítményre vonatkozóan garanciát foglalnak magukban vagy valamilyen más garantált szolgáltatást, az ennek megfelelően képzett további biztosítástechnikai tartalékok fedezete céljából tartott eszközökre a 106. § alkalmazandó.

106. § (1) A 104. §-ban meghatározottakon túl – a (2) bekezdésben meghatározottakat ide nem értve –, a származtatott pénzügyi eszközökbe történő befektetéseket csak annyiban lehet alkalmazni, amennyiben hozzájárulnak a kockázatok csökkentéséhez, vagy elősegítik az eszközök hatékony kezelését.

(2) A szabályozott piacra nem bevezetett eszközökbe történő befektetéseket és az ilyen eszközöket prudens szintre kell korlátozni.

(3) Az eszközöket megfelelően diverzifikálni kell oly módon, hogy elkerüljék az egy adott eszközhöz, kibocsátóhoz, vállalkozások csoportjához, vagy földrajzi területhez történő túlzott kötődést és a kockázatok túlzott felhalmozódását a portfólió egészében.

(4) Ugyanazon kibocsátó vagy ugyanazon csoporthoz tartozó kibocsátók eszközeibe történő befektetések nem tehetik ki a biztosítókat túlzott kockázatkoncentrációnak.

107. § (1) A befektetési egységekhez kötött életbiztosítások tartalékainak fedezetéül szolgáló eszközök befektetése és kezelése során a következő előírásokat kell alkalmazni:

a) az egyes eszközalapok befektetési politikájának legalább a 12. mellékletben meghatározott tartalommal kell rendelkeznie,

b) a szerződőt folyamatosan tájékoztatni kell az általa választott portfólió részét képező pénzeszközök és pénzügyi eszközök piaci értékéről,

c) a portfólió hozamát a 10. mellékletben megfogalmazott elvek szerint kell bemutatni,

d) a biztosító az általa kezelt portfólió részeként nem vásárolhat

da) saját maga által kibocsátott értékpapírt,

db) kapcsolt vállalkozása által kibocsátott értékpapírt, a szabályozott piacra bevezetett vagy a nyilvános árjegyzéssel rendelkező értékpapír kivételével,

e) a biztosító az általa kezelt portfólió javára nem köthet ügyletet – a fél évnél rövidebb lejáratú állampapír és a nyilvános, nyíltvégű befektetési jegy kivételével – szabályozott piacra be nem vezetett pénzügyi eszközre olyan vállalkozással, amelyben minősített befolyással rendelkezik, vagy amely a biztosítóban minősített befolyással rendelkezik,

f)[1] a befektetés az ügyfél számára a befektetési politikával összhangban, szakszerű végrehajtás mellett, tisztességesen, átláthatóan, kellő gondossággal és az ügyfél érdekében valósuljon meg, különös tekintettel az árra, a költségre – az alapkezelés során kapott visszatérítést elvonáscsökkentésként beszámítva – és az elvárható hozamra.

(1a)[2] A biztosító köteles az általa felszámított bármely díjat, költséget vagy javadalmazást, továbbá a képzett tartalék arányában felszámított elvonást úgy megnevezni, hogy abból, illetve a kapcsolódó meghatározásból egyértelműen megállapítható legyen ezek célja és mögöttes tartalma.

(2) A biztosító szabályzatban határozza meg az (1) bekezdés *a)* pontjában meghatározott eszközök értékelésének elveire, továbbá a szerződők tájékoztatásának módjára és gyakoriságára vonatkozó szabályokat.

(3) A biztosító az eszközalapok befektetési politikáját a szerződési feltételekben foglaltak szerint és csak úgy változtathatja meg, hogy a módosítás nem befolyásolja egy adott eszközalap kockázati szintjét. A befektetési politika módosítására csak akkor kerülhet sor, ha az eredeti befektetési politika megvalósítása a befektetési környezet vagy az eszközök elérhetőségének vagy megfelelőségének megváltozása miatt nem lehetséges.

(4) A biztosító a befektetési politika módosításáról az érintett ügyfeleket annak hatályba lépését megelőzően legalább hatvan nappal – az (5) bekezdésben meghatározottak szerint – tájékoztatja, ha azonban a (3) bekezdésben meghatározott körülmények ezt nem teszik lehetővé, akkor a biztosító az értesítési kötelezettségnek legkésőbb a változás bekövetkezésétől számított öt munkanapon belül tesz eleget. A biztosító a befektetési politika módosításáról a honlapján tájékoztatót tesz közzé.

(5) Az érintett ügyfeleket a befektetési politika módosításról bizonyíthatóan, a szerződésben vagy erre vonatkozó megállapodásban rögzítettek szerint szóban, írásban vagy elektronikus úton értesíti.

(6) Az értesítést követő hatvannapos időszakban az ügyfél számára biztosítani kell más eszközalapba való díjmentes átváltás lehetőségét.

(7) E § alkalmazásában kapcsolt vállalkozás a vállalkozás anyavállalata és leányvállalata, a vállalkozás anyavállalatának leányvállalata, a vállalkozásban minősített befolyással rendelkező tulajdonos vagy olyan vállalkozás, amelyben a vállalkozás vagy a vállalkozás tulajdonosa, felügyelőbizottsági tagja, vezető tisztségviselője vagy ezek közeli hozzátartozója minősített befolyással rendelkezik.

40. A fizetőképességgel és a pénzügyi helyzettel kapcsolatos, továbbá egyéb közzétételi szabályok[3]

108. § (1) A biztosító és a viszontbiztosító köteles évente jelentést közzétenni fizetőképességéről és pénzügyi helyzetéről.

(2) A biztosító és a viszontbiztosító az (1) bekezdésben meghatározott közzétételi kötelezettség jogszabályoknak megfelelő teljesítése érdekében belső szabályzatban rögzíti:

a) a jelentés helytálló előkészítéséért felelős szervezeti egységet és

b) a jelentés előkészítésének és közzétételének szabályait.

---

1 Beiktatta: 2016. évi LIII. törvény 154. § (1). Hatályos: 2017. I. 1-től.
2 Beiktatta: 2016. évi LIII. törvény 154. § (2). Módosította: 2017. évi CXLV. törvény 213. § b).
3 Megállapította: 2015. évi LXXXV. törvény 284. §. Hatályos: 2016. I. 2-től.

(3) Az (1) bekezdésben meghatározott jelentést a biztosító vagy a viszontbiztosító igazgatósága a közzététel előtt jóváhagyja.

(4)[1] Az (1) bekezdésben meghatározott jelentéssel összefüggő részletszabályokat a Kormány a biztosítási és a viszontbiztosítási tevékenységhez kapcsolódó fizetőképességről és pénzügyi helyzetről szóló jelentéssel összefüggő részletszabályokról szóló rendeletben állapítja meg.

108/A. §[2] (1)[3] A biztosító és a viszontbiztosító köteles a Felügyelet által a vonatkozó jogszabályok megsértése miatt vele szemben hozott határozat rendelkező részét a honlapján közzétenni. Ha a biztosító vagy a viszontbiztosító nem rendelkezik honlappal, a közzétételi kötelezettségnek a székhelyén történő közzététellel is eleget tehet.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott közzétételi kötelezettség az adott határozat közlésétől számított öt évig áll fenn.

(3) A biztosító és a viszontbiztosító jogosult az (1) bekezdésben meghatározott határozat indokolását is közzétenni. Az indokolás közzététele során a személyes, biztosítási és üzleti titokvédelmi szabályok által védett adatok közzétételét mellőzni kell, a biztosító vagy a viszontbiztosító mérlegelése alapján a saját üzleti titkai körébe tartozó adatokat közzéteheti.

(4)[4] A biztosító és a viszontbiztosító – a fenti rendelkezések figyelembevételével – jogosult az (1) bekezdés szerinti határozat elleni közigazgatási per keretében hozott határozatot is közzétenni.

VI. FEJEZET

A BIZTOSÍTÓ ESZKÖZEINEK NYILVÁNTARTÁSÁRA, KÖNYVVEZETÉSÉRE ÉS BESZÁMOLÓJÁRA VONATKOZÓ SZABÁLYOK

41. Az eszközök nyilvántartása

109. §[5] (1) A biztosító és a viszontbiztosító a számviteli biztosítástechnikai tartalékainak fedezetéül szolgáló – a számviteli szabályok szerint az éves beszámolóban megjelenítendő – eszközökről a 6. mellékletben meghatározott csoportosítás szerint külön eszköznyilvántartást vezet, amelynek függelékeként – szintén a 6. mellékletben meghatározott csoportosítás szerint – külön nyilvántartásban is kimutatja a matematikai tartalékok és a befektetési egységekhez kötött életbiztosítások tartalékainak fedezetéül szolgáló eszközöket.

(2) A nyilvántartásban feltüntetett eszközök összértéke nem lehet kevesebb a számviteli biztosítástechnikai tartalékok értékénél, ezen belül a matematikai tartalékok és a befektetési egységekhez kötött életbiztosítások tartalékainak fedezetéül szolgáló eszközök összértékének mindenkor el kell érnie azon számviteli biztosítástechnikai tartalékok értékét, amelyek fedezésére ezen eszközöket hozzárendelték.

(3) Ha az eszköznyilvántartásban szereplő eszköz olyan kötelezettséggel terhelt, amely miatt az eszköz egy része nem vonható be a biztosítási vagy viszontbiztosítási szerződésekből származó kötelezettségvállalások fedezetére, ezt a tényt fel kell venni az eszköznyilvántartásba, és a nem bevonható rész értékét az eszköz értékéből le kell vonni.

---

1 A 2015. évi CLXII. törvény 28. § szerinti szöveggel lép hatályba. Módosította: 2016. évi LIII. törvény 175. § (1) 7.
2 Beiktatta: 2015. évi LXXXV. törvény 285. §. Hatályos: 2016. I. 2-től.
3 Módosította: 2016. évi LIII. törvény 175. § (1) 8., 176. § b), 2017. évi LXIX. törvény 206. § a).
4 Módosította: 2017. évi L. törvény 484. § 6.
5 A 2015. évi CLXII. törvény 29. § szerinti szöveggel lép hatályba.

(4) A biztosító és a viszontbiztosító köteles biztosításüzemi működését szolgáló ingatlanairól és gazdasági társaságban való részesedéseiről külön nyilvántartást vezetni.

110. § (1)[1] A biztosító köteles a befektetési egységekhez kötött életbiztosításaihoz kínált eszközalapokat alaponként külön-külön nyilvántartani, elkülönítve a biztosító egyéb számviteli biztosítástechnikai tartalékainak fedezetétől, valamint a biztosító saját befektetéseit képező eszközöktől.

(2) Amennyiben a biztosító az eszközöket valamely eszközalapjából más eszközalapjába áthelyezi, a harmadik személyekkel kötött ügyletekre vonatkozó nyilvántartás szabályait kell alkalmazni.

(3) Az (1) bekezdésben meghatározott elkülönített nyilvántartáson belül – az egyes eszközalapok teljesítményének megítéléséhez – a biztosító köteles az egyes eszközalapokra nevesített alszámlákat nyitni és vezetni.

(4)[2] A befektetési egységekhez kötött életbiztosítás esetében a biztosító a szerződő számláján kizárólag olyan befektetési egységet és olyan értéken tarthat nyilván, amelyet és amilyen értéken valamely eszközalapba vagy befektetési alapba ténylegesen befektetett.

(5)[3] A biztosító nyilvántartásának és az ügyfél felé való elszámolásnak egyezőséget kell mutatnia.

42. A biztosító és a viszontbiztosító könyvvezetése és éves beszámolója

111. § (1) A biztosító és a viszontbiztosító az üzleti tevékenységre vonatkozó nyilvántartásait – a számvitelre vonatkozó jogszabályok előírásai szerint – ellenőrzésre mindenkor alkalmas módon, magyar nyelven köteles vezetni.

(2) A biztosító köteles a kötelező gépjármű-felelősségbiztosítási termék eredményelszámolását és a számviteli biztosítástechnikai tartalékainak állományadatait más biztosítási terméktől számvitelileg elkülöníteni. A biztosító kötelező gépjármű-felelősségbiztosítási terméke eredményelszámolásának szabályait a pénz-, tőke- és biztosítási piac szabályozásáért felelős miniszter rendeletben állapítja meg.

112. § (1) A biztosító és a viszontbiztosító köteles a közgyűlés által elfogadott – a könyvvizsgálói záradékot tartalmazó – éves beszámolót, az üzleti jelentést, a közgyűlés jegyzőkönyvét és a hozott határozatokat a mérleg fordulónapjától számított százötven napon belül a Felügyelet részére megküldeni.

(2) Ha a biztosító és a viszontbiztosító konszolidált éves beszámoló készítésére kötelezett, úgy azt az (1) bekezdés szerinti iratokat mellékelve, a mérleg fordulónapjától számított száznyolcvan napon belül kell a Felügyelet részére megküldeni.

(3) Az (1)–(2) bekezdésekben meghatározott okiratok valódiságát köteles aláírásával igazolni

a) az első számú vezető,

b) a vezető aktuárius,

c) a számviteli rendért felelős vezető.

(4) A biztosító és a viszontbiztosító köteles évente pénzügyi összefoglalót készíteni a külföldi vállalkozásokkal kötött viszontbiztosításairól és továbbengedményezéseiről, ezeknek eredményeiről, és ezt az éves beszámolóval együtt a Felügyeletnek megküldeni.

113. § A segítségnyújtási tevékenységet folytató biztosító éves beszámolójában és negyedéves jelentésében köteles szerepeltetni az általa vállalt segítségnyújtási szolgáltatások teljesítéséhez rendelkezésére álló pénzügyi és egyéb eszközöket.

114. § A biztosító éves beszámolókészítési és könyvvezetési kötelezettségének sajátosságait a Kormány rendeletben szabályozza.

---

1 Módosította: 2016. évi LIII. törvény 175. § (1) 9.

2 A 2015. évi CLXII. törvény 30. § szerinti szöveggel lép hatályba.

3 A 2015. évi CLXII. törvény 30. § szerinti szöveggel lép hatályba.

115. § (1) A biztosító és a viszontbiztosító köteles a könyvvizsgálóval kötött azon szerződést, amely alapján a könyvvizsgáló az éves beszámoló könyvvizsgálatára köteles, és valamennyi, a könyvvizsgáló által az éves beszámolóval kapcsolatban készített jelentést a Felügyelet számára megküldeni.

(2) A Felügyelet jogosult a könyvvizsgáló jelentésének alapján a biztosító és a viszontbiztosító igazgatóságánál kezdeményezni, hogy a helytelen adatokat tartalmazó beszámolót vizsgáltassa felül, helyesbítse, gondoskodjon a helyesbített adatok könyvvizsgálóval történő hitelesítéséről.

(3) Ha az éves beszámoló jóváhagyását követően jutott a Felügyelet tudomására, hogy az éves beszámoló lényeges hibát tartalmaz, a Felügyelet kötelezheti az igazgatóságot az adatok módosítására, és a könyvvizsgálóval való felülvizsgálatára. A módosított, és a könyvvizsgáló által felülvizsgált adatot a közgyűlés elé történő beterjesztése előtt a biztosító és a viszontbiztosító köteles a Felügyeletnek bemutatni, és a közgyűlés által jóváhagyott beszámolót ismételten közzétenni.

43. Auditbizottságra vonatkozó eltérő szabályok

116. §[1] (1) A közérdeklődésre számot tartó, zártkörűen működő biztosító és viszontbiztosító részvénytársaságnál – a (7) bekezdésben meghatározott feladatok ellátására – legalább háromtagú auditbizottságot kell létrehozni, amelynek tagjait a felügyelőbizottság, illetve az igazgatóság tagjai közül választja a legfőbb szerv.

(2) Az auditbizottság elnökét a saját tagjai közül választja vagy azt a felügyelőbizottság jelöli ki az auditbizottság tagjai közül.

(3)[2] Az auditbizottság legalább egy tagjának számviteli vagy könyvvizsgálói szakképesítéssel kell rendelkeznie.

(4) Az (1) bekezdésben foglaltakat nem kell alkalmazni, ha a biztosító vagy a viszontbiztosító csoportfelügyelet alatt áll, és a magyarországi székhelyű anyavállalatának auditbizottsága a biztosító vagy a viszontbiztosító vonatkozásában is ellátja a (7) bekezdésben meghatározott feladatokat.

(5) Az (1) bekezdésben foglaltakat nem kell alkalmazni, ha a biztosító és a viszontbiztosító rendelkezik olyan testülettel, amely megfelel az (1)–(3) bekezdésben foglalt feltételeknek, és a testület ellátja a (7) bekezdésben meghatározott feladatokat.

(6) Az (5) bekezdésben meghatározott esetben a biztosító és a viszontbiztosító a saját honlapján nyilvánosságra hozza, hogy melyik testület látja el a (7) bekezdésben meghatározott feladatokat, továbbá a testület összetételét.

(7) Az auditbizottság – a Ptk. 3:291. § (1) bekezdésében meghatározott feladatokon túl –

a) figyelemmel kíséri a közérdeklődésre számot tartó biztosító, viszontbiztosító belső ellenőrzési, kockázatkezelési rendszereinek hatékonyságát, valamint a pénzügyi beszámolás folyamatát és szükség esetén ajánlásokat fogalmaz meg;

b) figyelemmel kíséri az éves és összevont (konszolidált) éves beszámoló jogszabályi kötelezettségen alapuló könyvvizsgálatát, figyelembe véve a Magyar Könyvvizsgálói Kamaráról, a könyvvizsgálói tevékenységről, valamint a könyvvizsgálói közfelügyeletről szóló 2007. évi LXXV. törvény (a továbbiakban: Kkt.) szerinti könyvvizsgálói közfelügyeleti feladatokat ellátó hatóság által lefolytatott, a Kkt. szerinti minőségellenőrzési eljárás során tett megállapításokat és következtetéseket;

c) felülvizsgálja és figyelemmel kíséri a jogszabály szerint engedélyezett könyvvizsgáló vagy a könyvvizsgáló cég függetlenségét, különös tekintettel a közérdeklődésre számot tartó gazdálkodó egységek jogszabályban előírt könyvvizsgálatára vonatkozó egyedi követelményekről és a 2005/909/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről szóló, 2014. április 16-i 537/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet 5. cikkében foglaltak teljesülését.

1 Megállapította: 2016. évi XLIV. törvény 70. §. Hatályos: 2016. VI. 4-től.
2 Módosította: 2017. évi CXLV. törvény 214. § c).

117. §[1] (1) A nyilvánosan működő biztosító és viszontbiztosító részvénytársaság által létrehozott és működtetett auditbizottságnak a Ptk. 3:291. §-ában foglaltakon túl a 116. § (2) és (7) bekezdésében foglalt feltételeknek is meg kell felelnie.

(2) A biztosítónak és a viszontbiztosítónak nem kell az (1) bekezdés szerinti auditbizottságot létrehoznia és működtetnie, ha rendelkezik olyan testülettel, amely megfelel az (1) bekezdésben foglalt feltételeknek.

(3) A (2) bekezdésben meghatározott esetben a biztosító és a viszontbiztosító a saját honlapján nyilvánosságra hozza, hogy melyik testület látja el a 116. § (7) bekezdésében meghatározott feladatokat, továbbá a testület összetételét.

VII. FEJEZET

AZ ÁLLOMÁNYÁTRUHÁZÁS

44. Biztosítási állomány átruházása

118. § (1) A biztosítási állomány a biztosítási szerződések feltételeinek változatlanul hagyása mellett, részben vagy egészben átruházható

a) Magyarország területén székhellyel rendelkező biztosítóra,

b) másik tagállamban székhellyel rendelkező biztosítóra, beleértve azt az esetet, mikor nevesítetten a biztosító fióktelepe lesz az állomány kezelője, továbbá

c) harmadik országban székhellyel rendelkező biztosító tagállamban létesített fióktelepére.

(2) Az állományátruházás történhet

a) saját elhatározás alapján,

b) a 291. §-ban meghatározott intézkedésként.

(3) Az állományátruházásra a Felügyelet engedélyével az átadó és az átvevő biztosító közötti megállapodás alapján kerül sor.

(4) Az állományátruházással – a Felügyelet engedélyének időpontjától – a biztosítási állományt átvevő biztosító válik a szerződés alanyává, továbbá az ügyfelek személyes adatai és üzleti titkai tekintetében adatkezelővé.

(5) Az átadó biztosító a biztosítási titoknak és üzleti titoknak minősülő adatok tekintetében adatkezelő maradhat

a) a számviteli bizonylatok őrzésére vonatkozó kötelezettsége teljesítése céljából, az erre vonatkozó kötelezettség időtartamáig, továbbá

b) a biztosítási tevékenységhez kapcsolódó, de nem biztosítási szerződésből eredő jogok és kötelezettségek gyakorlása céljából, az ezen jogviszonyokkal kapcsolatos elévülési idő végéig.

(6) Az állományátruházáshoz nem szükséges a biztosítottak, szerződő felek hozzájárulása.

(7) A szerződésállományt átvevő biztosító az engedélyező határozat kézhezvételétől számított harminc napon belül köteles az átadásról minden érintett szerződő felet írásban értesíteni a szerződéskötés nyelvén.

(8) A szerződő fél az értesítés kézhezvételétől számított harminc napon belül az átvevő biztosítóhoz intézett írásbeli nyilatkozatával a szerződését – harmincnapos felmondási idővel – felmondhatja.

119. § A másik tagállamban székhellyel rendelkező biztosító Magyarország területén lévő fióktelepének biztosítási állománya részben vagy egészben átruházható a másik tagállam felügyeleti hatóságának engedélyével.

45. Viszontbiztosítási állomány átruházása

1 Megállapította: 2016. évi XLIV. törvény 71. §. Hatályos: 2016. VI. 4-től.

120. § A 118–119. §-okat megfelelően alkalmazni kell viszontbiztosítási állomány átruházása esetén, azzal, hogy ahol a rendelkezés

a) biztosítót nevesít, azon viszontbiztosítót,

b) biztosítási állományt nevesít, azon viszontbiztosítási állományt

kell érteni.

HARMADIK RÉSZ

A BIZTOSÍTÁSI TERMÉKEK ÉS AZOK TERJESZTÉSE, AZ ÜGYFÉLFORGALOMMAL KAPCSOLATOS SZABÁLYOK

VIII. FEJEZET

A BIZTOSÍTÁSI SZERZŐDÉSEKKEL KAPCSOLATOS SZABÁLYOK

46. A biztosítási szerződési feltételek minimális tartalmi követelményei

121. § (1) A biztosítási szerződési feltételeknek tartalmaznia kell:

a) a biztosítási esemény meghatározását, az alkalmazott kizárásokat,

b) a biztosítási esemény bejelentésének módját, határidejét,

c) a díjfizetésre, továbbá a biztosítottnak, szerződő félnek, kedvezményezettnek a szerződésből eredő jogaira és kötelezettségeire, azok teljesítésének módjára, idejére, teljesítésük elmaradásának következményeire vonatkozó rendelkezéseket,

d) a biztosító szolgáltatásának megjelölését, a teljesítés módját, idejét, külön feltételeit, a biztosító mentesülésének vagy szolgáltatása korlátozásának feltételeit,

e) értékkövetés esetén annak részletes szabályait,

f) a szerződés megszűnése esetére a biztosított, szerződő, kedvezményezett jogainak és a biztosító kötelezettségeinek ismertetését, beleértve a szerződés felmondásával kapcsolatos, a 122. §-ban foglalt rendelkezésekről történő tájékoztatást,

g) betegség-, baleset- és felelősségbiztosítás esetén – ha járadékfizetéssel jár – a járadék tőkésítésére vonatkozó szabályokat,

h) az egyes igények elévülési idejét,

i) az életbiztosításnál, ha maradékjog, vagy életbiztosítási kötvénykölcsön nyújtásra lehetőség van, azok részletes szabályait,

j) a befektetési egységhez kötött életbiztosítások befektetéseinek elhelyezéséről és értékéről való napi tájékozódási lehetőséget,

k) a személyes adatok kezelésére vonatkozó elvi és gyakorlati tudnivalókat, amennyiben a szerződő vagy a biztosított természetes személy, illetve – részben vagy egészben – természetes személyek csoportja,

l) a biztosító címét,

m) [1] a többlethozam jóváírásának rendjét,

n) befektetési egységhez kötött életbiztosítás esetén a 127. §-ban foglaltakkal összhangban meghatározott, az eszközalap-felfüggesztéssel és -szétválasztással kapcsolatos részletes szabályokat,

o) az élet-, továbbá a baleset- és betegségbiztosítások (egészségbiztosítások) esetében a technikai kamatláb biztosítási szerződés tartama alatti megváltoztathatósága lehetőségét azzal a feltétellel, hogy a változtatásra csak akkor kerülhet sor, ha a technikai kamatlábak legnagyobb mértékéről szóló jogszabályban rögzített technikai kamatláb legnagyobb mértéke módosul.

1 A 2015. évi CLXII. törvény 72. § (1) a) szerint módosított szöveggel lép hatályba.

(2) A szerződő felek megállapodásukban a Ptk. 6:470. § (3) bekezdésétől a fogyasztói biztosítási szerződés esetén is eltérhetnek.

47. Életbiztosítási szerződés különös felmondása

122. § (1)[1] Az életbiztosítási szerződést önálló foglalkozása vagy üzleti tevékenysége körén kívül megkötő természetes személy szerződő a 157. §-ban meghatározott tájékoztatás kézhezvételétől számított harminc napon belül az életbiztosítási szerződést írásbeli nyilatkozattal – indoklás nélkül – felmondhatja.

(2) A szerződő felmondó nyilatkozatának kézhezvételét követően a biztosító köteles harminc napon belül a szerződő által a biztosítási szerződéssel kapcsolatban bármely jogcímen részére teljesített befizetésekkel elszámolni.

(3) A szerződő érvényesen nem mondhat le az őt megillető felmondási jogról.

(4) Az ügyfelet az (1) bekezdésben meghatározott felmondási jog – ha törvény eltérően nem rendelkezik – nem illeti meg:

a) olyan életbiztosítás esetén, amely egy hitel- vagy kölcsönszerződéshez kapcsolódik és a rendelkezésre bocsátott pénzösszeg – teljes vagy részleges – törlesztése a szerződés szerint életbiztosítási szerződésben meghatározott biztosítási összegből történik (hitelfedezeti életbiztosítás),

b) ha a megkötött életbiztosítási szerződés tartama a hat hónapot nem haladja meg.

47/A.[2] *A biztosítási szerződés módosulásának szabályai*

122/A. §[3] (1) Ha a szerződéskötést követően a biztosítási szerződésre tekintettel igénybe vehető adókedvezményre vagy adójóváírásra jogosító jogszabályi feltételek megváltoznak, a biztosító a jogszabályváltozás hatálybalépését követő hatvan napon belül javaslatot tehet a biztosítási szerződés vagy az ahhoz kapcsolódó általános szerződési feltételek megváltozott szabályozásra tekintettel történő módosítására annak érdekében, hogy a szerződés tartalma az adókedvezmény vagy adójóváírás igénybevételére jogosító feltételeknek megfeleljen.

(2) Ha a szerződő fél a módosító javaslatot az arról szóló tájékoztatás kézhezvételétől számított harminc napon belül nem utasítja el, a szerződés a módosító javaslatban meghatározott feltételekkel a jogszabályváltozás hatálybalépésének időpontjával módosul.

(3) A biztosító a (2) bekezdésben meghatározott tájékoztatásban a 152. § (1) bekezdésében meghatározott módon tájékoztatja a szerződő felet a szerződést vagy az általános szerződési feltételeket érintő változásokról.

(4) A módosító javaslat szerződő általi elutasítása nem adhat alapot a szerződés biztosító általi felmondására.

48. A biztosítási szerződés teljesítésével kapcsolatos különös szabályok

123. § (1) A biztosító biztosítási szerződésből eredő kötelezettségével összefüggésben, a károsító eseményt megelőző állapot visszaállításához vagy a bekövetkezett kár következményeinek megszüntetéséhez szükséges, általánosforgalmiadó-köteles szolgáltatás ellenértéke (anyag-, javítási, illetve helyreállítási költség) után az általános forgalmi adó összegének megfelelő összeg megtérítésére csak olyan számla alapján vállalhat kötelezettséget, illetve térítheti meg azt az arra jogosultnak, amelyen feltüntetik az általános forgalmi adó összegét, vagy amelyből annak összege kiszámítható.

(2) Az (1) bekezdésben foglaltakat megfelelően alkalmazni kell a Kártalanítási Számla által teljesített kárkifizetésekre.

---

1 A 2015. évi CLXII. törvény 67. § 4. szerint módosított szöveggel lép hatályba.
2 A 2015. évi CLXII. törvény 31. § szerinti szöveggel lép hatályba.
3 A 2015. évi CLXII. törvény 31. § szerinti szöveggel lép hatályba.

124. § (1) A biztosító a biztosítási szerződési feltételekben köteles meghatározni, hogy a biztosítási esemény bekövetkezése esetén milyen szolgáltatásokat és költségeket milyen okiratok bemutatása ellenében teljesít.

(2) A biztosító a szolgáltatása teljesítésének esedékességét csak olyan okirat bemutatásától teheti függővé, amely a biztosítási esemény bekövetkezésének igazolásához, illetve a teljesítendő szolgáltatás mértékének meghatározásához szükséges, a biztosítási szolgáltatás teljesítésének esedékességét a bejelentett biztosítási esemény tekintetében indult büntető- vagy szabálysértési eljárás jogerős befejezéséhez nem kötheti.

48/A.[1] *A megtakarítási jellegű életbiztosítások különös szabályai*

124/A. §[2] (1) A megtakarítási jellegű, befektetési egységhez kötött életbiztosítás esetében a biztosító köteles befektetni az esedékes és befizetett biztosítási díj kockázati díjrésszel csökkentett

a) első éves díjrészének legalább a 20%-át,

b) második éves díjrészének legalább az 50%-át,

c) harmadik és minden azt követő éves díjrészeinek legalább 80%-át,

azzal, hogy a díjrészhez kapcsolódó megképzett tartalékon arányosan felszámított elvonást a negyedik év kezdetétől a megfelelés céljából nem kell figyelembe venni.

(2) Ha a szerződő fél a maradékjogával él, akkor az elszámolás alapja legalább az (1) bekezdés szerinti minimális befektetési értékek aktuális számlaértéke. Az elszámolás során – a maradékjog érvényesítésére vonatkozó rendelkezéstől eltekintve – az ügyfél rendelkezéseinek a konkrét költségvonzata érvényesíthető.

(3) A megtakarítási jellegű, nem befektetési egységhez kötött életbiztosítás esetében – amennyiben a szerződő fél a maradékjogával él – a visszavásárlási érték a szerződés kezdetétől a maradékjog érvényesítésének időpontjáig eltelt biztosítási időszakhoz igazodó módon az esedékes és befizetett biztosítási díj kockázati díjrésszel csökkentett

a) első éves díjrészének legalább a 20%-a,

b) második éves díjrészének legalább az 50%-a,

c) harmadik és minden azt követő éves díjrészeinek legalább 80%-a.

49. A tőkegarancia és hozamgarancia

125. § (1) Az eszközalap elnevezése, befektetési politikája, kereskedelmi kommunikációja vagy a biztosítási szerződési feltételek a tőke megóvására, illetve a hozamra vonatkozó garanciára való utalást (a továbbiakban: tőke-, illetve hozamgarancia) akkor tartalmazhatnak, ha a garancia megfelelő biztosítékkal garantált.

(2) A hozamra vonatkozó garancia külön utalás nélkül is magában foglalja a tőke megóvására vonatkozó garanciát is.

(3) A biztosíték akkor tekinthető megfelelőnek, ha

a) a biztosítékot hitelintézet, biztosító vagy viszontbiztosító nyújtja,

b) a biztosíték írásba foglalt kötelezettségvállalás,

c) a biztosító a kifizetés teljesítése érdekében közvetlenül a biztosítéknyújtóhoz fordulhat, és a követelését ésszerű határidőn belül érvényesítheti,

d) a biztosíték mértéke az életbiztosítás pénznemében egyértelműen meghatározott és megfelelő számítással alátámasztott,

e) a biztosítéknyújtó a kötelezettségét a biztosíték alá eső tőke-, illetve hozamgaranciával érintett biztosítási szerződések vonatkozásában nem mondhatja fel,

f) a tőke-, illetve hozamgarancia teljes összegére kiterjed, és

g) a biztosíték valamennyi irányadó joghatóság előtt érvényes és érvényesíthető.

1 Beiktatta: 2016. évi LIII. törvény 155. §. Hatályos: 2017. I. 1-től.

2 Beiktatta: 2016. évi LIII. törvény 155. §. Hatályos: 2017. I. 1-től.

50. A tőkevédelem és hozamvédelem

126. § (1) Az eszközalap elnevezése, befektetési politikája, kereskedelmi kommunikációja vagy a biztosítási szerződési feltételek a tőke megóvására, illetve a hozamra vonatkozó ígéretre való utalást (tőke-, illetve hozamvédelem) akkor tartalmazhatnak, ha a tőke-, illetve hozamvédelem a tőke megóvását vagy a hozamot biztosító pénzügyi eszközökre vonatkozó részletes befektetési politikával alátámasztott.

(2) A hozamra vonatkozó ígéret külön utalás nélkül is magában foglalja a tőke megóvására vonatkozó ígéretet is.

51. Az eszközalap-felfüggesztés szabályai

127. § (1) A biztosító az ügyfelek érdekében a befektetési egységekhez kötött életbiztosítási szerződéshez kapcsolódó eszközalap befektetési egységeinek eladását és vételét felfüggeszti (a továbbiakban: eszközalap-felfüggesztés), amennyiben az eszközalap nettó eszközértéke, illetve ezzel együtt a befektetési egységeknek az árfolyama azért nem állapítható meg, mert az eszközalap eszközei részben vagy egészben illikvid eszközzé váltak. Az eszközalap felfüggesztését a biztosító az annak okául szolgáló körülményről való tudomásszerzését követően haladéktalanul végrehajtja arra az értékelési napra (a továbbiakban: az eszközalap-felfüggesztés kezdő időpontja) visszamenő hatállyal, amely értékelési napot megelőzően az utolsó alkalommal megállapítható volt az eszközalap nettó eszközértéke.

(2) Az eszközalap felfüggesztésének tartama alatt – a biztosítási díj felfüggesztett eszközalapról való átirányítása kivételével – a felfüggesztett eszközalapot érintő ügyfélrendelkezések – így különösen átváltás, rendszeres pénzkivonás, részleges visszavásárlás – nem teljesíthetőek. Amennyiben az eszközalap felfüggesztésének tartama a harminc napot meghaladja, akkor az eszközalap-felfüggesztés kezdő időpontját követő harmincötödik napig a biztosító igazolható módon írásbeli tájékoztatást küld a felfüggesztett eszközalappal érintett valamennyi szerződő fél részére arról, hogy az eszközalap-felfüggesztés megszüntetését követően a biztosító akkor teljesíti ezeket az ügyfélrendelkezéseket, ha azok teljesítésére vonatkozóan a szerződő fél az eszközalap-felfüggesztés megszüntetését követően ismételten rendelkezést ad. A felfüggesztés tartama alatt felfüggesztett eszközalapra vonatkozóan ügyfélrendelkezést adó szerződő felek számára a biztosító haladéktalanul tájékoztatást ad az ügyfélrendelkezéssel kapcsolatban.

(3) Amennyiben a befizetett díjat a szerződés, illetve az ügyfél rendelkezése alapján a biztosítónak a felfüggesztett eszközalapba kellene befektetnie, a biztosító – a szerződés vagy a szerződő fél eltérő rendelkezése hiányában – köteles a díjat elkülönítetten nyilvántartani. Ha a fenti esetben az eszközalap felfüggesztésének tartama a harminc napot meghaladja, akkor az eszközalap-felfüggesztés kezdő időpontját követő harmincötödik napig a biztosító igazolható módon írásbeli tájékoztatást küld az érintett szerződő fél részére arról, hogy az elkülönítetten nyilvántartott és az eszközalap-felfüggesztés időtartama alatt beérkező díjat mely másik, fel nem függesztett eszközalapba irányítja át – azzal ellentétes ügyfélrendelkezés hiányában – az eszközalap-felfüggesztés kezdő időpontját követő negyvenötödik naptól.

(4) Az eszközalap felfüggesztésének tartama alatt a szerződésben meghatározott időpont elérése (lejárat) mint biztosítási esemény bekövetkezése vagy a szerződés teljes visszavásárlása esetében a biztosító a szerződő fél számlája aktuális egyenlegének értékét a felfüggesztett eszközalap befektetési egységeinek figyelmen kívül hagyásával állapítja meg. A biztosító a fenti esetekben az eszközalap-felfüggesztés megszüntetését követő tizenöt napon belül – amennyiben a (8) bekezdésben írt feltétel nem áll fenn – köteles a szerződő fél számláján a felfüggesztett eszközalap befektetési egységeiből nyilvántartott befektetési egységeknek az eszközalap-felfüggesztés megszüntetését követő első ismert árfolyamán számított aktuális értékét vagy ugyanezen az árfolyamon a visszavásárlásra vonatkozó szerződéses rendelkezések szerinti összeget kifizetni.

(5) A biztosító haláleseti (kockázati) szolgáltatása teljesítését az eszközalap felfüggesztése annyiban érinti, hogy a biztosító a szerződő fél számlája aktuális egyenlegének értékét a felfüggesztett eszközalap befektetési egységeinek az eszközalap-felfüggesztést megelőző utolsó ismert árfolyama alapján határozza meg, és a biztosítási szerződés szerinti kifizetési kötelezettségét a biztosító az eszközalap felfüggesztésének tartama alatt is a fentiek alapján meghatározott értékben teljesíti, a felfüggesztett eszközalap befektetési egységei tekintetében teljesítendő szolgáltatásrész vonatkozásában azonban biztosítottanként legfeljebb harmincmillió forint összeghatárig. Az eszközalap-felfüggesztés megszüntetését követő tizenöt napon belül az eszközalap-felfüggesztés megszüntetését követő első ismert árfolyamon a biztosító a felfüggesztett eszközalap befektetési egységei tekintetében teljesítendő haláleseti (kockázati) szolgáltatásrészt újra megállapítja, és amennyiben ez meghaladja a korábban erre kifizetett összeget, akkor a különbözetet utólag kifizeti. Amennyiben a (8) bekezdésben írt feltétel fennáll, akkor a biztosító a fenti újbóli megállapítást és a különbözet kifizetését a (8) bekezdésben írt elszámolás keretében teljesíti.

(6) Az eszközalap-felfüggesztés végrehajtását követően az eszközalap-felfüggesztés megszüntetéséig és az eszközalap ezt követő első ismert nettó eszközértékének megállapításáig nem terjeszthető vagy értékesíthető olyan biztosítási termék vagy szerződés, amely mögött kizárólag felfüggesztett eszközalap áll.

(7)[1] Az eszközalap-felfüggesztés időtartama legfeljebb egy év, amelyet a biztosító indokolt esetben összesen további egy évvel meghosszabbíthat. A biztosító a meghosszabbításról szóló döntését az eszközalap-felfüggesztés időtartamának lejártát legalább tizenöt nappal megelőzően, figyelemfelhívásra alkalmas módon közzéteszi a honlapján, valamint az ügyfélszolgálati irodáiban, továbbá egyidejűleg megküldi a Felügyelet részére. A biztosító az eszközalap-felfüggesztést haladéktalanul megszünteti:

a) az eszközalap-felfüggesztés időtartamának lejártát követően;

b) az eszközalap-felfüggesztés okául szolgáló körülmény megszűnéséről való tudomásszerzését követően; vagy

c) amennyiben azt a Felügyelet határozatban elrendeli.

(8) Amennyiben az eszközalap-felfüggesztés (7) bekezdés szerinti megszüntetésekor az eszközalap nettó eszközértéke, illetve ezzel együtt a befektetési egységeknek az árfolyama továbbra sem állapítható meg azért, mert az eszközalap eszközei részben vagy egészben illikvid eszközök, akkor a biztosító az eszközalapot megszünteti, és az ügyfelekkel – a megszüntetéskori aktuális piaci helyzet alapulvételével – elszámol.

1 Módosította: 2017. évi LXIX. törvény 207. §.

(9) Az eszközalap-felfüggesztés kezdő időpontját követő harminc napon belül a biztosító – a szerződő felek közötti egyenlő elbánás elvének biztosítása és a biztosító eszközalappal kapcsolatos szolgáltatásainak folyamatos fenntartása érdekében – az illikviddé vált eszközöket és az eszközalap egyéb, nem illikvid eszközeit szétválasztja, azaz az eszközalapot illikvid és nem illikvid eszközöket tartalmazó utódeszközalapokra bontja (a továbbiakban: szétválasztás) akkor, ha az eszközalap utolsó ismert nettó eszközértékének legfeljebb hetvenöt százalékát képviselő eszközök váltak illikviddé. A szétválasztás végrehajtásával egyidejűleg a nem illikvid eszközöket tartalmazó utódeszközalap vonatkozásában az eszközalap-felfüggesztés megszűnik, és önálló eszközalapként működik tovább. Garantált eszközalap esetén – függetlenül az illikvid eszközök hányadától – a teljes eszközalap felfüggesztésre kerül. Ebben az esetben a garancia lejáratakor a biztosító az eredeti szerződéses feltételek szerint köteles elszámolni az ügyfelekkel.

(10) A szétválasztás esetében az illikviddé vált eszközöket elkülönítetten, ugyancsak önálló eszközalapként kell nyilvántartani, amelyre vonatkozóan az eszközalap-felfüggesztés az (1)–(8) bekezdésben írottak szerint marad érvényben azzal, hogy az eszközalap-felfüggesztés kezdő időpontjának az eredeti eszközalap-felfüggesztés kezdő időpontját kell tekinteni. A szétválasztás következtében az eredeti eszközalap megszűnik, amelynek során az eredeti eszközalap befektetési egységeit ügyfelenként olyan arányban kell az illikvid és nem illikvid eszközöket tartalmazó utódeszközalapokhoz rendelni, amilyen arányt az illikvid és nem illikvid eszközök az eredeti eszközalap utolsó ismert nettó eszközértékén belül képviseltek. Szétválasztás esetén a (2) és (3) bekezdésben szereplő tájékoztatási kötelezettség kiegészül a szétválasztásról szóló értesítéssel.

(11) Az eszközalap-felfüggesztés és szétválasztás szerződő fél díjfizetési kötelezettségét és a biztosító szolgáltatási kötelezettségét – e § rendelkezéseit figyelembe véve – nem szünteti meg.

(12) A biztosító a (13) bekezdésben írt módon tájékoztatja a szerződő felet

a) az eszközalap-felfüggesztés és a szétválasztás törvényi megalapozottságáról, végrehajtásáról, annak indokáról, a felfüggesztés kezdő időpontjáról, a biztosítási szerződést és annak teljesítését érintő következményeiről, ideértve különösen az ügyfeleket érintő befektetési kockázatok változását, valamint a költségek és díjak érvényesítésének szabályait; és

b) az eszközalap-felfüggesztés megszüntetéséről, annak indokáról, valamint a megszüntetésnek a biztosítási szerződést és annak teljesítését érintő következményeiről.

(13)[1] A biztosító a (12) bekezdés szerinti tájékoztatást az eszközalap-felfüggesztés és a szétválasztás végrehajtásával, valamint az eszközalap-felfüggesztés megszüntetésével egyidejűleg, figyelemfelhívásra alkalmas módon közzéteszi a honlapján és az ügyfélszolgálati irodáiban, továbbá a tájékoztatást folyamatosan naprakészen tartja. A biztosító a tájékoztatást egyidejűleg megküldi a Felügyelet részére.

52. Az eszközalap nettó eszközértéke számításában bekövetkezett hiba esetén alkalmazandó szabályok

128. § (1) Az eszközalap nettó eszközértéke számításában bekövetkezett hiba esetén a hibás nettó eszközértéket a hiba feltárását követő legközelebbi nettó eszközérték megállapításkor a hiba bekövetkezésének időpontjára visszamenőleges hatállyal javítani kell, amennyiben a hiba mértéke meghaladja az eszközalap nettó eszközértékének egy ezrelékét. A javítás során a megállapított hiba bekövetkezésének időpontjában érvényes mértékének megfelelően kell módosítani a nettó eszközértéket minden olyan napra vonatkozóan, amelyet a feltárt hiba a későbbiek során érintett. A javított nettó eszközértéket közzé kell tenni.

1 Módosította: 2017. évi LXIX. törvény 207. §.

(2) Nem minősül hibának az olyan hibás piaci árfolyam és adatközlés, amely nem a biztosító, a portfóliókezelő vagy a letétkezelő érdekkörében merült fel, feltéve, hogy ezen személyek a tőlük elvárható gondossággal jártak el a nettó eszközérték megállapítása során.

(3) Ha befektetési egység értékének megállapítására hibás nettó eszközértéken került sor, a hibás és a helyes nettó eszközérték szerint számított ár közötti különbséget a szerződővel a hiba feltárásától számított harminc napon belül el kell számolni, kivéve, ha

a) a hibás nettó eszközérték-számítás miatti, egy befektetési egységre jutó árkülönbség mértéke nem éri el a helyes nettó eszközértéken egy befektetési egységre számított ár egy ezrelékét, illetve – ha az eszközalap-leírás ennél kisebb értéket határoz meg – az eszközalap-leírásban megállapított értéket,

b) a hibás és a helyes nettó eszközértéken számított ár különbségéből származó elszámolási kötelezettség összegszerűen nem haladja meg szerződőnként az egyezer forintot, illetve – ha az eszközalap-leírás ennél kisebb értéket határoz meg – az eszközalap-leírásban megállapított összeget, vagy

c) a biztosító a nettó eszközérték-számításában feltárt hiba esetén, annak javítása eredményeképpen a befektetési egység árában keletkező különbségből adódó elszámolási kötelezettség kapcsán a szerződőt terhelő visszatérítési kötelezettségtől eltekint azzal, hogy ez esetben az eszközalapot ért vagyoncsökkenést a biztosító, a portfóliókezelő vagy a letétkezelő pótolja az eszközalap számára.

53. A biztosítási szerződéskötési kötelezettség

129. § (1)[1] Biztosítási szerződéskötési kötelezettség törvényben meghatározott esetekben az 1. melléklet *A)* részében meghatározott nem-életbiztosítási ágazathoz tartozó biztosítási szerződésekre vonatkozóan a törvényben meghatározott személyek – mint szerződő felek – részére írható elő.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott biztosítási szerződéskötési kötelezettség teljesítéséhez az a biztosítási szerződés fogadható el, amely megfelel a biztosítási szerződéskötési kötelezettséget előíró törvényben és az ilyen törvény felhatalmazása alapján kiadott kormányrendeletben meghatározott – kötelező biztosításra vonatkozó – feltételeknek.

(3)[2] A biztosítási szerződés megszűnése esetén a biztosító – amennyiben a (2) bekezdésben meghatározott feltételeket meghatározó törvény vagy kormányrendelet eltérően nem rendelkezik – a megszűnéstől számított tizenöt napon belül írásban köteles a szerződő fél biztosítási szerződéskötési kötelezettségének ellenőrzésére hatáskörrel és illetékességgel rendelkező hatóságot értesíteni a megszűnés tényéről és időpontjáról.

(4) A biztosítási szerződéskötési kötelezettséget előíró törvény előkészítéséért felelős miniszter a szerződéskötési kötelezettséget megállapító jogszabály tartalmáról és hatályba lépéséről értesíti a Felügyeletet.

IX. FEJEZET

BIZTOSÍTÁSI TERMÉKEK TERJESZTÉSÉVEL KAPCSOLATOS SZABÁLYOK

54. A biztosítási termékek terjesztése

130. § (1) A biztosítási termékek terjesztése nem engedélyköteles.

1 A 2015. évi CLXII. törvény 67. § 5. szerint módosított szöveggel lép hatályba.
2 Megállapította: 2017. évi CXLV. törvény 149. §. Hatályos: 2017. XI. 21-től.

(2) Ha a biztosítási termék közvetítése során a közvetítés körülményeiben a biztosító jogszabálysértést – ideértve a biztosítási termék független biztosításközvetítő igénybevételével történő terjesztése során észlelt jogszabálysértést is – észlel, haladéktalanul köteles intézkedni a jogszabálysértés megszüntetése iránt.

130/A. §[1] (1) A biztosítóknak becsületesen, tisztességesen, szakszerűen, az ügyfeleik legjobb érdeke szerint kell eljárniuk.

(2) A biztosítók nem hozhatnak olyan – különösen javadalmazással összefüggő – intézkedéseket, amelyek arra ösztönözhetik a biztosításértékesítőket, hogy bizonyos biztosítási terméket ajánljanak az ügyfélnek, amikor más, az ügyfél igényeinek jobban megfelelő biztosítási terméket is ajánlhatnának.

131. § A biztosítási termék terjesztése során tilos olyan módszert alkalmazni:

a) amellyel más személyek terhére ígérnek különleges előnyöket arra az esetre, ha a biztosított vagy a szerződő fél más személyt azonos vagy hasonló biztosítási szerződés megkötésére bír rá, vagy

b) amely a biztosítottól vagy a szerződő féltől olyan befektetést igényelne, amelyet részben vagy egészben olyan más személyekre hárít át, akiket hasonló vagy azonos biztosítási szerződésre kell rábírni,

c) amely biztosítási termék megvásárlását díjazással járó terjesztésbe való bevonás feltételéül szabja.

131/A. §[2] (1) A biztosítónak az általa kidolgozott és értékesíteni kívánt biztosítási termékek vonatkozásában a termékek előzetes belső jóváhagyására, a már értékesített biztosítási termékek vonatkozásában pedig a termékek felülvizsgálatára vonatkozó belső eljárásrendet kell fenntartania és azt rendszeresen, de legalább évente felülvizsgálnia.

(2) Az (1) bekezdés szerinti jóváhagyási folyamatnak a biztosítási termék jellegéhez mérten arányosnak és megfelelőnek kell lennie, és annak során meg kell határozni a termék értékesítési stratégiáját, valamint azonosított célpiacát, amelynek minden vonatkozó kockázatát is értékelni szükséges. Ezzel összhangban biztosítani szükséges, hogy a tervezett értékesítési stratégia az azonosított célpiacnak megfelelő legyen, és, hogy a biztosítási termék az azonosított célpiacon kerüljön értékesítésre.

(3) Az (1) bekezdés szerinti felülvizsgálatot rendszeresen, de legalább évente kell elvégezni és ennek során olyan eseményekre kell figyelemmel lenni, amelyek lényegesen befolyásolhatják az azonosított célpiac lehetséges kockázatait, így legalább annak vizsgálata szükséges, hogy a termék továbbra is megfelel-e az azonosított célpiac igényeinek, és, hogy a tervezett értékesítési stratégia továbbra is megfelelő-e.

(4) A biztosítási termékeket kidolgozó biztosítók az adott terméket értékesítő biztosításértékesítők rendelkezésére bocsátják a biztosítási termékre és a termék jóváhagyási, valamint felülvizsgálati folyamatára vonatkozó összes, a biztosítási értékesítési tevékenységhez szükséges információt, ideértve a biztosítási termék azonosított célpiacára vonatkozó információkat is.

(5) Amennyiben a biztosításértékesítő a nem saját maga által kidolgozott biztosítási termékekkel kapcsolatban nyújt tanácsot vagy azokat ajánlja, akkor ezt csak a (4) bekezdés szerinti információkkal összhangban teheti meg, amely információkat beszerzi a biztosítótól.

(6) E § a nagykockázatra létrejövő biztosítási termékekre nem alkalmazandó.

(7) Az e §-ban foglaltakat az Európai Bizottságnak a 2016/97/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv 25. cikk (2) bekezdésében meghatározott tárgykörben kiadott rendeletében foglaltakkal összhangban kell alkalmazni.

55. A termékterv

1 Beiktatta: 2017. évi CXLV. törvény 150. §. Hatályos: 2018. II. 23-tól.
2 Beiktatta: 2017. évi CXLV. törvény 151. §. Hatályos: 2018. II. 23-tól.

132. § (1) A biztosítónak valamennyi terjeszteni kívánt termék esetében a 3. mellékletben foglaltak szerint terméktervet kell készíteni.

(2)[1] A terméktervnek tartalmaznia kell az első számú vezető, a vezető jogász és a vezető aktuárius aláírását.

(3) A (2) bekezdésben meghatározottakon túl az élet- és nem-életbiztosítási ág együttes művelésére vonatkozó engedéllyel rendelkező biztosító esetén a biztosítási termékkel kapcsolatban érintett biztosítási ág vezetésére kijelölt külön felelős vezető aláírása is szükséges.

133. § (1)[2] Az életbiztosítási, baleset- és betegségbiztosítási (egészségbiztosítási) termék díjkalkulációjában, a tartalékolásnál és a járadékszámításoknál alkalmazható technikai kamatláb maximális mértékét a Magyar Nemzeti Bank elnöke rendeletben állapítja meg.

(2) A másik tagállamban székhellyel rendelkező biztosító fióktelepe útján, vagy határon átnyúló szolgáltatás keretében terjesztett, az (1) bekezdésben meghatározott termékekre a technikai kamatláb maximális mértékének tekintetében a székhely szerinti tagállam szabályozása az irányadó.

(3)[3] Életbiztosítási szerződések esetén a szerződések díjainak észszerű aktuáriusi feltételezések alapján elegendőnek kell lennie arra, hogy az életbiztosító az életbiztosítási szerződésből eredő minden – így különösen a kapcsolódó biztosítástechnikai tartalékok képzésére vonatkozó – kötelezettségének eleget tudjon tenni.

(4)[4] A (3) bekezdésben meghatározott díjmeghatározás mérlegelése során az életbiztosító pénzügyi helyzetét bármely szempontból figyelembe lehet venni úgy, hogy a díjakon és az azokon nyert jövedelmeken kívüli forrásokból származó bevételek rendszeres és állandó jellege hosszú távon nem veszélyeztetheti az életbiztosító szavatolótőke-megfelelését.

56. A nemek közötti megkülönböztetés tilalma

134. § (1) A biztosító magatartása nem sérti – az egyenlő bánásmódról és az esélyegyenlőség előmozdításáról szóló 2003. évi CXXV. törvényben (a továbbiakban: Ebktv.) meghatározott – a nemi hovatartozáson alapuló egyenlő bánásmód követelményét, ha a biztosító kizárólag

a) a tartalékképzés,

b) a biztosító pénzügyi eszközei összetételének összesített árképzési szempontú nyomon követésével összefüggő belső árazás,

c) a viszontbiztosítási szerződések árazása,

d) a gazdasági reklámtevékenység alapvető feltételeiről és egyes korlátairól szóló törvényben meghatározott gazdasági reklám, továbbá hirdetési tevékenység,

e) az élet-, baleset és betegségbiztosítási szerződésekkel összefüggésben kockázatelbírálási tevékenység végzése

céljából a nemi hovatartozásra vonatkozó, illetve azzal összefüggő adatot, információt kezel, tárol és felhasznál.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározottakon túl, a nemi hovatartozáson alapuló megkülönböztetés nem sérti az egyenlő bánásmód követelményét

a) az olyan – nemi hovatartozáshoz is kapcsolható – közvetett különbségtétel esetén, amelynek tárgyilagos mérlegelés szerint az adott jogviszonnyal közvetlenül összefüggő, önállóan értékelhető és valós különbségen alapuló ésszerű indoka van,

b) a biztosító ügyfelére, ügyfélcsoportjára nézve az Ebktv. 30/A. §-ában foglaltakhoz képest kedvezőbb elbírálás alkalmazása, ha az nem jelent meg nem engedett különbségtételt az adott ügyféllel, ügyfélcsoporttal összehasonlítható helyzetben lévő más személlyel, személyekkel szemben,

---

1 Módosította: 2017. évi CXXXVI. törvény 89. § (2) d).
2 A 2015. évi CLXII. törvény 67. § 6. szerint módosított szöveggel lép hatályba.
3 A 2015. évi CLXII. törvény 32. § szerinti szöveggel lép hatályba.
4 A 2015. évi CLXII. törvény 32. § szerinti szöveggel lép hatályba.

c) az egyik nem tagjainak meghatározott termékhez való hozzáférése megtagadása, ha a biztosító az adott terméket objektíven igazolt céllal, kizárólag vagy elsősorban az egyik nem tagjainak nyújtja, és a biztosító által alkalmazott megoldások a cél eléréséhez megfelelőek és ahhoz szükségesek.

56/A.[1] A biztosító és a viszontbiztosító értékesítési tevékenységért felelős vezetőjének, valamint közreműködőinek – az értékesített termékekhez igazodó – szakmai képzése és továbbképzése

134/A. §[2] (1) A biztosító és viszontbiztosító értékesítési tevékenységért felelős vezetője, valamint közreműködői kötelesek – az általuk végzett tevékenységhez és értékesített biztosítási termékekhez igazodó – szakmai ismeretekkel rendelkezni, a már megszerzett ismereteket naprakészen tartani, fejleszteni és a változásokból eredő követelményekkel összhangba hozni.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott követelmény teljesítése érdekében, az ott meghatározott személyek kötelesek – az általuk (az értékesítésért felelős vezető esetén a biztosító vagy a viszontbiztosító által) értékesített vagy a jövőben értékesíteni szándékozott biztosítási termékek vonatkozásában – évente összesen legalább 15 órányi szakmai képzésen, illetve továbbképzésen részt venni, amely a 7. melléklet szerinti ismeretanyagra épül.

(3) Azon személyeknek, akik az adott év második félévében lettek az (1) bekezdés szerinti közreműködők vagy vezetők, és az adott évben még nem teljesítették a (2) bekezdés szerinti követelményt, az adott évben összesen legalább 7,5 órányi szakmai képzésen, illetve továbbképzésen kell részt venniük.

(4) A (2) bekezdés szerinti szakmai képzés, illetve továbbképzés elvégzése legalább két különböző továbbképzési forma együttes elvégzésével (helyszíni jelenléttel megvalósuló továbbképzés, e-learning, mentorálás vagy teljes napnyi időtartamú szakmai konferencián történő részvétel) valósítható meg, azzal, hogy egy teljes napnyi időtartamú szakmai konferencián történő részvétel 5 órányi továbbképzésnek számítható be.

(5) A (2) bekezdés szerinti szakmai képzést, illetve továbbképzést az (1) bekezdés szerinti személyt foglalkoztató vagy megbízó biztosító vagy viszontbiztosító saját maga is végezheti, valamint a szakmai továbbképzés lebonyolítására a 9. mellékletben meghatározott szakképesítés megszerzésére irányuló képzést nyújtó szakképző intézményt, vagy a pénzügyi szolgáltatás közvetítői, a biztosításközvetítői és a tőkepiaci üzletkötői hatósági képzéssel és hatósági vizsgával összefüggő feladatokról szóló miniszteri rendeletben meghatározott, a hatósági vizsgára felkészítő hatósági képzést nyújtó képző szervet is megbízhat.

(6) A foglalkoztató vagy megbízó biztosító vagy viszontbiztosító köteles az (1) bekezdés szerinti – szakmai képzési, illetve továbbképzési kötelezettség alá eső – személyek továbbképzését oly módon megszervezni, hogy az adott személy vonatkozásában az új vagy módosult termék értékesítését szakmai képzés, illetve továbbképzés előzze meg.

(7) A szakmai képzésen, illetve továbbképzésen történő részvételt az (1) bekezdés szerinti személyt foglalkoztató vagy megbízó biztosító vagy viszontbiztosító köteles nyilvántartani, és a felügyeleti ellenőrzés során a Felügyelet részére – a nyilvántartásban szereplő dokumentumokkal – igazolni.

(8) A biztosítók és a viszontbiztosítók az e §-ban, valamint a 75/A. § (1) bekezdésében foglalt követelmények végrehajtására vonatkozó megfelelő belső eljárásrendeket és – a kapcsolódó dokumentumok nyilvántartására – nyilvántartási rendet alakítanak ki, amelyeket rendszeresen, de legalább évente felülvizsgálnak és amelyek végrehajtására vonatkozóan feladatkört hoznak létre, valamint a Felügyeletnek – kérelmére – megnevezik az ezen feladatkör ellátásáért felelős személyt.

1 Beiktatta: 2017. évi CXLV. törvény 152. §. Hatályos: 2018. II. 23-tól.
2 Beiktatta: 2017. évi CXLV. törvény 152. §. Hatályos: 2018. II. 23-tól.

X. FEJEZET

TITOKVÉDELEMMEL KAPCSOLATOS SZABÁLYOK

57. A biztosítási titok

135. § (1)[1] A biztosító vagy a viszontbiztosító jogosult kezelni ügyfeleinek azon biztosítási titoknak minősülő adatait, amelyek a biztosítási szerződéssel, annak létrejöttével, nyilvántartásával, a szolgáltatással összefüggnek. Az adatkezelés célja csak a biztosítási szerződés megkötéséhez, módosításához, állományban tartásához, a biztosítási szerződésből származó követelések megítéléséhez szükséges, vagy az e törvény által meghatározott egyéb cél lehet.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott céltól eltérő célból végzett adatkezelést biztosító vagy viszontbiztosító csak az ügyfél előzetes hozzájárulásával végezhet. A hozzájárulás megtagadása miatt az ügyfelet nem érheti hátrány, és annak megadása esetén részére nem nyújtható előny.

(3) A biztosítási titok tekintetében, időbeli korlátozás nélkül – ha törvény másként nem rendelkezik – titoktartási kötelezettség terheli a biztosító vagy viszontbiztosító tulajdonosait, vezetőit, alkalmazottait és mindazokat, akik ahhoz a biztosítóval kapcsolatos tevékenységük során bármilyen módon hozzájutottak.

136. § Az ügyfél egészségi állapotával összefüggő az egészségügyi és a hozzájuk kapcsolódó személyes adatok kezeléséről és védelméről szóló törvényben (a továbbiakban: Eüak.) meghatározott egészségügyi adatokat a biztosító a 135. § (1) bekezdésében meghatározott célokból, az Eüak. rendelkezései szerint, kizárólag az érintett írásbeli hozzájárulásával kezelheti.

137. § Biztosítási titok csak akkor adható ki harmadik személynek, ha

a) a biztosító vagy a viszontbiztosító ügyfele vagy annak képviselője a kiszolgáltatható biztosítási titokkört pontosan megjelölve, erre vonatkozóan írásban felmentést ad,

b) e törvény alapján a titoktartási kötelezettség nem áll fenn,

c)[2] a biztosító vagy a viszontbiztosító által megbízott tanúsító szervezet és alvállalkozója ezt a tanúsítási eljárás lefolytatása keretében ismeri meg.

138. § (1)[3] A biztosítási titok megtartásának kötelezettsége nem áll fenn

a) a feladatkörében eljáró Felügyelettel,

b) a nyomozás elrendelését követően a nyomozó hatósággal és az ügyészséggel,

c)[4] büntetőügyben, polgári peres vagy nemperes eljárásban, közigazgatási perben eljáró bírósággal, a bíróság által kirendelt szakértővel, továbbá a végrehajtási ügyben eljáró önálló bírósági végrehajtóval, a csődeljárásban eljáró vagyonfelügyelővel, a felszámolási eljárásban eljáró ideiglenes vagyonfelügyelővel, rendkívüli vagyonfelügyelővel, felszámolóval, a természetes személyek adósságrendezési eljárásában eljáró főhitelezővel, Családi Csődvédelmi Szolgálattal, családi vagyonfelügyelővel, bírósággal,

d) a hagyatéki ügyben eljáró közjegyzővel, továbbá az általa kirendelt szakértővel,

e) a (2) bekezdésben foglalt esetekben az adóhatósággal,

f) a feladatkörében eljáró nemzetbiztonsági szolgálattal,

g) a feladatkörében eljáró Gazdasági Versenyhivatallal,

h) a feladatkörében eljáró gyámhatósággal,

---

1 A 2015. évi CLXII. törvény 67. § 7. szerint módosított szöveggel lép hatályba.
2 Beiktatta: 2016. évi CLXXXII. törvény 45. §. Hatályos: 2016. XII. 28-tól.
3 Módosította: 2017. évi XLIX. törvény 49. § (2) a), b).
4 A 2015. évi CV. törvény 127. § szerinti szöveggel lép hatályba. Módosította: 2017. évi L. törvény 484. § 7.

i) az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény 108. § (2) bekezdésében foglalt esetben az egészségügyi államigazgatási szervvel,

j) törvényben meghatározott feltételek megléte esetén a titkosszolgálati eszközök alkalmazására, titkos információgyűjtésre felhatalmazott szervvel,

k)[1] a viszontbiztosítóval, a csoport másik vállalkozásával, valamint együttbiztosítás esetén a kockázatvállaló biztosítókkal,

l)[2] törvényben szabályozott adattovábbítások során átadott adatok tekintetében a kötvénynyilvántartást vezető kötvénynyilvántartó szervvel, a kártörténeti nyilvántartást vezető kárnyilvántartó szervvel, továbbá a járműnyilvántartásban nem szereplő gépjárművekkel kapcsolatos közúti közlekedési igazgatási feladatokkal összefüggő hatósági ügyekben a közlekedési igazgatási hatósággal, valamint a közúti közlekedési nyilvántartási szervével,

m) az állományátruházás keretében átadásra kerülő biztosítási szerződési állomány tekintetében – az erre irányuló megállapodás rendelkezései szerint – az átvevő biztosítóval,

n) a kárrendezéshez és a megtérítési igény érvényesítéséhez szükséges adatok tekintetében és az ezen adatok egymás közti átadásával kapcsolatban a Kártalanítási Számlát és a Kártalanítási Alapot kezelő szervezettel, a Nemzeti Irodával, a levelezővel, az Információs Központtal, a Kártalanítási Szervezettel, a kárrendezési megbízottal és a kárképviselővel, továbbá – a közúti közlekedési balesetével kapcsolatos kárrendezés kárfelvételi jegyzőkönyvéből a balesetben érintett másik jármű javítási adatai tekintetében az önrendelkezési joga alapján – a károkozóval,

o)[3] a kiszervezett tevékenység végzéséhez szükséges adatok tekintetében a kiszervezett tevékenységet végzővel, továbbá a könyvvizsgálói feladatok ellátásához szükséges adatok tekintetében a könyvvizsgálóval,

p) fióktelep esetében – ha a magyar jogszabályok által támasztott követelményeket kielégítő adatkezelés feltételei minden egyes adatra nézve teljesülnek, valamint a harmadik országbeli biztosító székhelye szerinti állam rendelkezik a magyar jogszabályok által támasztott követelményeket kielégítő adatvédelmi jogszabállyal – a harmadik országbeli biztosítóval, biztosításközvetítővel,

q) a feladatkörében eljáró alapvető jogok biztosával,

r) a feladatkörében eljáró Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatósággal,

s) a bonus-malus rendszer, az abba való besorolás, illetve a káresetek igazolásának részletes szabályairól szóló miniszteri rendeletben meghatározott kártörténeti adatra és bonus-malus besorolásra nézve a rendeletben szabályozott esetekben a biztosítóval,

t)[4] a mezőgazdasági biztosítási szerződés díjához nyújtott támogatást igénybe vevő biztosítottak esetében az agrárkár-megállapító szervvel, a mezőgazdasági igazgatási szervvel, az agrárkár-enyhítési szervvel, valamint az agrárpolitikáért felelős miniszter által vezetett minisztérium irányítása alatt álló, gazdasági elemzésekkel foglalkozó intézménnyel,

u)[5] a felszámoló szervezeteket nyilvántartó hatósággal,

szemben, ha az *a)–j)*, *n)*, *s)*, *t)* és *u)* pontban megjelölt szerv vagy személy írásbeli megkereséssel fordul hozzá, amely tartalmazza az ügyfél nevét vagy a biztosítási szerződés megjelölését, a kért adatok fajtáját, az adatkérés célját és jogalapját, azzal, hogy a *p)–s)* pontban megjelölt szerv vagy személy kizárólag a kért adatok fajtáját, az adatkérés célját és jogalapját köteles megjelölni. A cél és a jogalap igazolásának minősül az adat megismerésére jogosító jogszabályi rendelkezés megjelölése is.[6]

---

1 Módosította: 2016. évi LIII. törvény 175. § (1) 11.
2 Megállapította: 2016. évi LIII. törvény 156. § (1). Hatályos: 2016. VII. 1-től. Módosította: 2016. évi CIV. törvény 123. §.
3 A 2015. évi CLXII. törvény 33. § (1) szerinti szöveggel lép hatályba.
4 Beiktatta: 2016. évi LIII. törvény 156. § (2). Hatályos: 2016. VII. 1-től.
5 Beiktatta: 2017. évi XLIX. törvény 49. § (1). Hatályos: 2017. VII. 1-től.
6 Módosította: 2016. évi LIII. törvény 175. § (1) 10.

(2) Az (1) bekezdés *e)* pontja alapján a biztosítási titok megtartásának kötelezettsége abban az esetben nem áll fenn, ha adóügyben, az adóhatóság felhívására a biztosítót törvényben meghatározott körben nyilatkozattételi kötelezettség, vagy ha biztosítási szerződésből eredő adókötelezettség alá eső kifizetésről törvényben meghatározott adatszolgáltatási kötelezettség terheli.

(2a)[1] A biztosítási titok megtartásának kötelezettsége nem áll fenn a Hpt.-ben meghatározott pénzügyi intézménnyel szemben a pénzügyi szolgáltatásból eredő követeléshez kapcsolódó biztosítási szerződés vonatkozásában, ha a pénzügyi intézmény írásbeli megkereséssel fordul a biztosítóhoz, amely tartalmazza az ügyfél nevét vagy a biztosítási szerződés megjelölését, a kért adatok fajtáját és az adatkérés célját.

(3) Nem jelenti a biztosítási titok sérelmét, ha a biztosító által az adóhatóság felé történő adatszolgáltatás a Magyarország Kormánya és az Amerikai Egyesült Államok Kormánya között a nemzetközi adóügyi megfelelés előmozdításáról és a FATCA szabályozás végrehajtásáról szóló Megállapodás kihirdetéséről, valamint az ezzel összefüggő egyes törvények módosításáról szóló 2014. évi XIX. törvény (a továbbiakban: FATCA-törvény) alapján az adó- és egyéb közterhekkel kapcsolatos nemzetközi közigazgatási együttműködés egyes szabályairól szóló 2013. évi XXXVII. törvény (a továbbiakban: Aktv.) 43/B–43/C. §-ában foglalt kötelezettség teljesítésében merül ki.

(3a)[2] Nem jelenti a biztosítási titok sérelmét, ha a biztosító által az adóhatóság felé történő adatszolgáltatás az Aktv. 43/H. §-ában foglalt kötelezettség, valamint a FATCA-törvény alapján az Aktv. 43/B. és 43/C. §-ában foglalt kötelezettség teljesítésében merül ki.

(4)[3] A biztosító vagy a viszontbiztosító az (1) és (6) bekezdésekben, a 137. §-ban, a 140. §-ban és a 141. §-ban meghatározott esetekben és szervezetek felé az ügyfelek személyes adatait továbbíthatja.

(5) A biztosítási titoktartási kötelezettség az eljárás keretén kívül az (1) bekezdésben meghatározott szervek alkalmazottaira is kiterjed.

(6) A biztosító vagy a viszontbiztosító a nemzetbiztonsági szolgálat, az ügyészség, továbbá az ügyész jóváhagyásával a nyomozó hatóság írásbeli megkeresésére akkor is köteles haladéktalanul, írásban tájékoztatást adni, ha adat merül fel arra, hogy a biztosítási ügylet

a) a 2013. június 30-ig hatályban volt 1978. évi IV. törvényben foglaltak szerinti kábítószerrel visszaéléssel, új pszichoaktív anyaggal visszaéléssel, terrorcselekménnyel, robbanóanyaggal vagy robbantószerrel visszaéléssel, lőfegyverrel vagy lőszerrel visszaéléssel, pénzmosással, bűnszövetségben vagy bűnszervezetben elkövetett bűncselekménnyel,

b) a Btk. szerinti kábítószer-kereskedelemmel, kábítószer birtoklásával, kóros szenvedélykeltéssel vagy kábítószer készítésének elősegítésével, új pszichoaktív anyaggal visszaéléssel, terrorcselekménnyel, terrorcselekmény feljelentésének elmulasztásával, terrorizmus finanszírozásával, robbanóanyaggal vagy robbantószerrel visszaéléssel, lőfegyverrel vagy lőszerrel visszaéléssel, pénzmosással, bűnszövetségben vagy bűnszervezetben elkövetett bűncselekménnyel van összefüggésben.

(7)[4] A biztosítási titok megtartásának kötelezettsége nem áll fenn abban az esetben, ha a biztosító vagy a viszontbiztosító az Európai Unió és az ENSZ Biztonsági Tanácsa által elrendelt pénzügyi és vagyoni korlátozó intézkedések végrehajtásáról szóló törvény meghatározott bejelentési kötelezettségének tesz eleget.

---

1 A 2015. évi CLXII. törvény 33. § (2) szerinti szöveggel lép hatályba. Módosította: 2016. évi LIII. törvény 175. § (1) 12.

2 Beiktatta: 2015. évi CXCII. törvény 20. §. Hatályos: 2016. I. 2-től.

3 Módosította: 2016. évi LIII. törvény 175. § (1) 13.

4 Módosítva: 2017. évi LII. törvény 22. § (9) alapján.

(8) Nem jelenti a biztosítási titok és az üzleti titok sérelmét a felügyeleti ellenőrzési eljárás során a csoportfelügyelet esetében a csoportvizsgálati jelentésnek a pénzügyi csoport irányító tagja részére történő átadása.

(9)[1] Nem jelenti a biztosítási titok sérelmét a Hpt. 164/B. § szerinti adattovábbítás.

139. § A biztosítási titok megtartásának kötelezettsége nem áll fenn abban az esetben, ha

a) a magyar bűnüldöző szerv – nemzetközi kötelezettségvállalás alapján külföldi bűnüldöző szerv írásbeli megkeresésének teljesítése céljából – írásban kér biztosítási titoknak minősülő adatot,

b) a pénzügyi információs egységként működő hatóság a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása megelőzéséről és megakadályozásáról szóló törvényben meghatározott feladatkörében eljárva vagy külföldi pénzügyi információs egység írásbeli megkeresésének teljesítése céljából írásban kér biztosítási titoknak minősülő adatot.

140. § (1) Nem jelenti a biztosítási titok sérelmét a biztosító és a viszontbiztosító által a harmadik országbeli biztosítóhoz, viszontbiztosítóhoz vagy harmadik országbeli adatfeldolgozó szervezethez történő adattovábbítás abban az esetben:

a) ha a biztosító ügyfele (a továbbiakban: adatalany) ahhoz írásban hozzájárult, vagy

b) ha – az adatalany hozzájárulásának hiányában – az adattovábbításnak törvényben meghatározott adatköre, célja és jogalapja van, és a harmadik országban a személyes adatok védelmének megfelelő szintje az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény (a továbbiakban: Infotv.) 8. § (2) bekezdésében meghatározott bármely módon biztosított.

(2) A biztosítási titoknak minősülő adatoknak másik tagállamba történő továbbítása esetén a belföldre történő adattovábbításra vonatkozó rendelkezéseket kell alkalmazni.

141. § (1) Nem jelenti a biztosítási titok sérelmét

a) az olyan összesített adatok szolgáltatása, amelyből az egyes ügyfelek személye vagy üzleti adata nem állapítható meg,

b) fióktelep esetében a külföldi székhelyű vállalkozás székhelye (főirodája) szerinti felügyeleti hatóság számára a felügyeleti tevékenységhez szükséges adattovábbítás, ha az megfelel a külföldi és a magyar felügyeleti hatóság közötti megállapodásban foglaltaknak,

c) a jogalkotás megalapozása és a hatásvizsgálatok elvégzése céljából a miniszter részére személyes adatnak nem minősülő adatok átadása,

d) a pénzügyi konglomerátumok kiegészítő felügyeletéről szóló törvényben foglalt rendelkezések teljesítése érdekében történő adatátadás.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott adatok átadását a biztosító és a viszontbiztosító a biztosítási titok védelmére hivatkozva nem tagadhatja meg.

142. § (1) Az adattovábbítási nyilvántartásban szereplő személyes adatokat az adattovábbítástól számított öt év elteltével, a 136. § alá eső adatok vagy az Infotv. szerint különleges adatnak minősülő adatok továbbítása esetén húsz év elteltével törölni kell.

(2) A biztosító és a viszontbiztosító az érintett személyt nem tájékoztathatja a 138. § (1) bekezdés *b), f)* és *j)* pontjai, illetve a 138. § (6) bekezdése alapján végzett adattovábbításokról.

(3) A biztosító és a viszontbiztosító a személyes adatokat a biztosítási, viszontbiztosítási, illetve a megbízási jogviszony fennállásának idején, valamint azon időtartam alatt kezelheti, ameddig a biztosítási, viszontbiztosítási, illetve a megbízási jogviszonnyal kapcsolatban igény érvényesíthető.

143. § (1) A biztosító és a viszontbiztosító a létre nem jött biztosítási szerződéssel kapcsolatos személyes adatokat kezelhet, ameddig a szerződés létrejöttének meghiúsulásával kapcsolatban igény érvényesíthető.

---

1 Beiktatta: 2017. évi CXLV. törvény 153. §. Hatályos: 2017. XI. 21-től.

(2) A biztosító és a viszontbiztosító köteles törölni minden olyan, ügyfeleivel, volt ügyfeleivel vagy létre nem jött szerződéssel kapcsolatos személyes adatot, amelynek kezelése esetében az adatkezelési cél megszűnt, vagy amelynek kezeléséhez az érintett hozzájárulása nem áll rendelkezésre, illetve amelynek kezeléséhez nincs törvényi jogalap.

(3) E törvény alkalmazásában az elhunyt személyhez kapcsolódó adatok kezelésére a személyes adatok kezelésére vonatkozó jogszabályi rendelkezések az irányadók.

(4) Az elhunyt személlyel kapcsolatba hozható adatok tekintetében az érintett jogait az elhunyt örököse, illetve a biztosítási szerződésben nevesített jogosult is gyakorolhatja.

58. A biztosító és a viszontbiztosító üzleti titka

144. § A biztosító, a viszontbiztosító, valamint ezek tulajdonosa, a biztosítóban, a viszontbiztosítóban részesedést szerezni kívánó személy, a vezető állású személy, egyéb vezető, valamint a biztosító és a viszontbiztosító alkalmazottja, megbízottja köteles a biztosító és a viszontbiztosító működésével kapcsolatban tudomására jutott üzleti titkot – időbeli korlátozás nélkül – megőrizni.

145. § (1) A 144. §-ban előírt titoktartási kötelezettség nem áll fenn a feladatkörében eljáró

a) Felügyelettel,

b) nemzetbiztonsági szolgálattal,

c) Állami Számvevőszékkel,

d) Gazdasági Versenyhivatallal,

e) a központi költségvetési pénzeszközök felhasználásának szabályszerűségét és célszerűségét ellenőrző Kormány által kijelölt belső ellenőrzési szervvel,

f) vagyonellenőrrel,

g) Információs Központtal,

h) – a mezőgazdasági biztosítási szerződés díjához nyújtott támogatást igénybe vevő biztosítottak esetében – az agrárkár-megállapító szervvel, agrárkár-enyhítési szervvel, mezőgazdasági igazgatási szervvel, valamint az agrárpolitikáért felelős miniszter által vezetett minisztérium irányítása alatt álló, gazdasági elemzésekkel foglalkozó intézménnyel

szemben.

(2) Nem jelenti az üzleti titok sérelmét a biztosító által az adóhatóság felé történő adatszolgáltatás a FATCA-törvény alapján az Aktv. 43/B–43/C. §-ában foglalt kötelezettség teljesítéséhez.

(3) Nem jelenti az üzleti titok sérelmét a Felügyelet által az Európai Biztosítás- és Foglalkoztatóinyugdíj-hatóság (a továbbiakban: EBFH) felé történő adatszolgáltatás, az európai felügyeleti hatóság (az Európai Biztosítás- és Foglalkoztatóinyugdíj-hatóság) létrehozásáról, valamint a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/79/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről szóló 2010. november 24-i 1094/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek (a továbbiakban: 1094/2010/EU rendelet) megfelelően.

(4) A 144. §-ban előírt titoktartási kötelezettség nem áll fenn

a) a nyomozás elrendelését követően a nyomozó hatósággal és ügyészséggel,

b)[1] büntetőügyben, polgári peres vagy nemperes eljárásban, közigazgatási perben eljáró bírósággal, a bíróság által kirendelt szakértővel, továbbá a végrehajtási ügyben eljáró önálló bírósági végrehajtóval, valamint az önkormányzati adósságrendezési eljárás keretében a bírósággal szemben.

(5) Nem jelenti az üzleti titok sérelmét a Felügyelet által a biztosítókról és a viszontbiztosítókról egyedi azonosításra alkalmas adatok szolgáltatása a jogalkotás megalapozása és hatásvizsgálatok elvégzése céljából a pénz-, tőke- és biztosítási piac szabályozásáért felelős miniszter részére.

1 Módosította: 2017. évi L. törvény 484. § 7.

(6) Nem jelenti az üzleti titok sérelmét a feladatkörében eljáró Információs Központ által végzett adattovábbítás.

146. § (1) Aki üzleti titok birtokába jut, köteles azt időbeli korlátozás nélkül megőrizni.

(2) A titoktartási kötelezettség alapján az üzleti titok körébe tartozó tény, tájékoztatás vagy adat az e törvényben meghatározott körön kívül a biztosító és a viszontbiztosító, továbbá az ügyfél felhatalmazása nélkül nem adható ki harmadik személynek és feladatkörön kívül nem használható fel.

(3) Aki üzleti titok birtokába jut, nem használhatja fel arra, hogy annak révén saját maga vagy más személy részére közvetlen vagy közvetett módon előnyt szerezzen, továbbá, hogy a biztosítónak, a viszontbiztosítónak vagy ügyfeleinek hátrányt okozzon.

59. A biztosítási titokra és az üzleti titkokra vonatkozó közös szabályok

147. § (1) Biztosító és a viszontbiztosító jogutód nélküli megszűnése esetén a biztosító és a viszontbiztosító által kezelt üzleti titkot tartalmazó irat a keletkezésétől számított hatvan év múlva a levéltári kutatások céljára felhasználható.

(2) Nem lehet üzleti titokra vagy biztosítási titokra hivatkozással visszatartani az információt a közérdekű adatok nyilvánosságára és a közérdekből nyilvános adatra vonatkozó – az Infotv.-ben meghatározott – adatszolgáltatási kötelezettség esetén.

(3) Az üzleti titokra és a biztosítási titokra egyebekben a Ptk.-ban foglaltakat kell megfelelően alkalmazni.

147/A. §[1] (1) A Hpt. 164/B. §-a alapján átvett adatokat a biztosító tevékenységi köre ellátásával összefüggésben a szolgáltatásai nyújtásához szükséges mértékben megismerheti, és az ügyfélkapcsolat létrehozásának és fennállásának időtartamában kezelheti, ha az ügyfél az adattovábbítást a (2) bekezdés szerint nem korlátozta vagy tiltotta meg.

(2) A hitelintézet Hpt. szerinti ellenőrző befolyása alatt működő biztosító ügyfele kifejezett nyilatkozatával jogosult korlátozni vagy megtiltani a Hpt. 164/B. § (2) bekezdése szerinti adattovábbítást.

(3) A hitelintézet Hpt. szerinti ellenőrző befolyása alatt működő biztosító az ügyféllel kötendő szerződést megelőzően köteles az ügyfél részére a Hpt. 164/B. §-ában foglalt kölcsönös adatátadás lehetőségéről igazolható módon tájékoztatást adni. Az írásbeli tájékoztatásban egyértelműen fel kell hívni az ügyfél figyelmét arra, hogy a személyes adatai e §-ban foglalt kezelésének lehetőségét bármikor korlátozhatja vagy megtilthatja.

60. A FATCA-törvény alapján fennálló kötelezettségek

148. § (1)[2] A FATCA-törvény szerinti, e törvény hatálya alá tartozó Jelentő Magyar Pénzügyi Intézmény (a továbbiakban ezen alcím tekintetében: intézmény) az általa kezelt, FATCA-törvény szerinti Pénzügyi Számla vonatkozásában elvégzi a FATCA-törvény szerinti Számlatulajdonos és Jogalany (a továbbiakban ezen alcím tekintetében együtt: Számlatulajdonos) FATCA-törvényben foglalt Megállapodás 1. Melléklete szerinti illetőségének megállapítására irányuló vizsgálatot (a továbbiakban ezen alcím tekintetében: illetőségvizsgálat).

(2) Az intézmény a számlatulajdonost az illetőségvizsgálat elvégzésével egyidejűleg írásban tájékoztatja

a) az illetőségvizsgálat elvégzéséről,

b) az Aktv. 43/B–43/C. §-a alapján az adóhatóság felé fennálló adatszolgáltatási kötelezettségéről,

c) a FATCA-törvény szerinti jelentéstételi kötelezettségéről.

---

1 Beiktatta: 2017. évi CXLV. törvény 154. §. Hatályos: 2017. XI. 21-től.

2 Megállapította: 2015. évi CXCII. törvény 21. §. Hatályos: 2016. I. 2-től.

(3) Az Aktv. 43/B–43/C. §-a szerinti adatszolgáltatás esetén az adatszolgáltatás tényéről az intézmény a számlatulajdonost az adatszolgáltatás teljesítésétől számított harminc napon belül írásban tájékoztatja.

60/A.[1] *A Pénzügyi Számlákkal kapcsolatos adatszolgáltatás és átvilágítás alapján fennálló kötelezettségek*

148/A. §[2] (1) Az Aktv. szerinti, e törvény hatálya alá tartozó Jelentő Magyar Pénzügyi Intézmény (ezen alcím alkalmazásában a továbbiakban: intézmény) az általa kezelt, az Aktv. 1. melléklet VIII/C. pontja szerinti Pénzügyi Számla vonatkozásában elvégzi az Aktv. szerinti Számlatulajdonos és Jogalany (ezen alcím alkalmazásában a továbbiakban együtt: Számlatulajdonos) illetőségének az Aktv. 1. melléklet II–VII. pontja szerinti megállapítására irányuló vizsgálatot (ezen alcím alkalmazásában a továbbiakban: illetőségvizsgálat).

(2)[3] Az intézmény a Számlatulajdonost az illetőségvizsgálat elvégzésével egyidejűleg az ügyfélfogadásra nyitva álló helyiségeiben közzétett hirdetmény útján vagy – ha az lehetséges – elektronikus úton tájékoztatja

a) az illetőségvizsgálat elvégzéséről,

b) az Aktv. 43/H. §-a alapján az adóhatóság felé fennálló adatszolgáltatási kötelezettségéről.

(3) Az Aktv. 43/H. §-a szerinti adatszolgáltatásról az intézmény a Számlatulajdonost az adatszolgáltatás teljesítésétől számított harminc napon belül írásban – ha az lehetséges elektronikus úton – tájékoztatja.

61. A veszélyközösség védelme céljából történő adatátadás

149. § (1) A biztosító (e § alkalmazásában: megkereső biztosító) – a veszélyközösség érdekeinek a megóvása érdekében – a jogszabályokban foglalt vagy a szerződésben vállalt kötelezettségének teljesítése során a szolgáltatások jogszabályoknak és szerződésnek megfelelő teljesítése, a biztosítási szerződésekkel kapcsolatos visszaélések megakadályozása céljából megkereséssel fordulhat más biztosítóhoz (e § alkalmazásában: megkeresett biztosító) az e biztosító által – a 135. § (1) bekezdésében meghatározottak szerint, a biztosítási termék sajátosságainak a figyelembevételével – kezelt és a (3)–(6) bekezdésben meghatározott adatok vonatkozásában, feltéve, ha a megkereső biztosító erre vonatkozó jogosultsága a biztosítási szerződésben rögzítésre került.

(2) A megkeresett biztosító a jogszabályoknak megfelelő megkeresés szerinti adatokat a megkeresésben meghatározott megfelelő határidőben, ennek hiányában a megkeresés kézhezvételétől számított tizenöt napon belül köteles átadni a megkereső biztosítónak.

(3) A megkereső biztosító az 1. melléklet *A)* rész 1. és 2. pontjában, továbbá a 2. mellékletben meghatározott ágazatokhoz tartozó szerződés teljesítésével kapcsolatban az alábbi adatokat kérheti:

a) a szerződő, a biztosított, a kedvezményezett személy azonosító adatait;

b) a biztosított személy adatfelvételkori, a szerződéses kockázattal kapcsolatos egészségi állapotára vonatkozó adatokat;

c) az *a)* pontban meghatározott személyt érintő korábbi – az e bekezdésben meghatározott ágazathoz tartozó szerződéssel kapcsolatos – biztosítási eseményekre vonatkozó adatokat;

d) a megkeresett biztosítónál megkötött szerződés megkötésével kapcsolatban felmerült kockázat felméréséhez szükséges adatokat; és

e) a megkeresett biztosítónál megkötött szerződés alapján teljesítendő szolgáltatások jogalapjának vizsgálatához szükséges adatokat.

---

1 Beiktatta: 2015. évi CXCII. törvény 22. §. Hatályos: 2016. I. 2-től.
2 Beiktatta: 2015. évi CXCII. törvény 22. §. Hatályos: 2016. I. 2-től.
3 Módosította: 2017. évi LXIX. törvény 206. § b).

(4) A megkereső biztosító az 1. melléklet *A)* rész 3–9. és 14–18. pontjában meghatározott ágazatokhoz tartozó szerződés teljesítésével kapcsolatban az alábbi adatokat kérheti:

a) a szerződő, a biztosított, a kedvezményezett és a károsult személy azonosító adatait;

b) a biztosított vagyontárgyak, követelések vagy vagyoni jogok beazonosításához szükséges adatokat;

c) a *b)* pontban meghatározott vagyontárgyakat, követeléseket vagy vagyoni jogokat érintően bekövetkezett biztosítási eseményekre vonatkozó adatokat;

d) a megkeresett biztosítónál megkötött szerződés megkötésével kapcsolatban felmerült kockázat felméréséhez szükséges adatokat; és

e) a megkeresett biztosítónál megkötött szerződés alapján teljesítendő szolgáltatások jogalapjának vizsgálatához szükséges adatokat.

(5)[1] A megkereső biztosító az 1. melléklet *A)* rész 10–13. pontjában meghatározott ágazatokhoz tartozó szerződés teljesítésével kapcsolatban az alábbi adatokat kérheti:

a) a károsult személy előzetes hozzájárulása esetén a károsult személy azonosító adatait;

b) a szerződő, a biztosított és a kedvezményezett azonosító adatait, továbbá a (4) bekezdés *b)–e)* pontjában meghatározott adatokat;

c) a károsult személy előzetes hozzájárulása esetén a személyi sérülés miatt kárigényt vagy személyiségi jogsérelem miatt sérelemdíj iránti igényt érvényesítő személy adatfelvételkori, a szerződéses kockázattal kapcsolatos egészségi állapotára vonatkozó adatokat;

d) a károsodott vagyontárgy miatt kárigényt, érvényesítő személyt érintő korábbi – az e bekezdésben meghatározott ágazathoz tartozó szerződéssel kapcsolatos – biztosítási eseményekre vonatkozó személyes adatot nem tartalmazó adatokat;

e) a károsult személy előzetes hozzájárulása esetén a személyi sérülés vagy személyiségi jogsérelem miatt sérelemdíj iránti igényt érvényesítő személyt érintő korábbi – az e bekezdésben meghatározott ágazathoz tartozó szerződéssel kapcsolatos – biztosítási eseményekre vonatkozó adatokat.

(6) A megkereső biztosító az 1. melléklet *A)* rész 3. és 10. pontjában meghatározott ágazatokhoz tartozó szerződés teljesítésével kapcsolatosan a jármű járműazonosító adatai (rendszáma, alvázszáma) alapján – az 1. melléklet *A)* rész 10. pontjában meghatározott ágazathoz tartozó károk esetén a károsult előzetes hozzájárulása nélkül is – jogosult az alábbi adatokat kérni:

a) az adott járművet érintően bekövetkezett biztosítási eseményekre vonatkozó adatokat, így különösen a káresemény időpontjára, jogalapjára, a jármű sérüléseire és az azokkal kapcsolatos károk megtérítésére vonatkozó adatokat, ideértve a megkereső biztosító által megjelölt gépjárműben bekövetkezett, de nem gépjármű által okozott károk adatait is,

b) az adott járművet érintően a biztosító által elvégzett kárfelvétel tényeire, a kár összegére vonatkozó információkat.

(7) Az (1) bekezdésben meghatározott megkeresésnek tartalmaznia kell az ott meghatározott személy, vagyontárgy vagy vagyoni jog azonosításához szükséges adatokat, a kért adatok fajtáját, valamint az adatkérés céljának megjelölését. A megkeresés és annak teljesítése nem minősül a biztosítási titok megsértésének. A megkereső biztosító felelős az (1) bekezdésben meghatározott megkeresési jogosultság tényének fennállásáért.

(8) A megkereső biztosító a megkeresés eredményeként tudomására jutott adatot a kézhezvételt követő kilencven napig kezelheti.

(9) Ha a megkeresés eredményeként a megkereső biztosító tudomására jutott adat e biztosító jogos érdekeinek az érvényesítéséhez szükséges, az adatkezelés (8) bekezdésben meghatározott időtartama meghosszabbodik az igény érvényesítésével kapcsolatban indult eljárás befejezéséig.

---

1 A 2015. évi CLXII. törvény 34. § szerinti szöveggel lép hatályba.

(10) Ha a megkeresés eredményeként a megkereső biztosító tudomására jutott adat e biztosító jogos érdekeinek az érvényesítéséhez szükséges, és az igény érvényesítésével kapcsolatban az eljárás megindítására az adat megismerését követő egy évig nem kerül sor, az adat a megismerést követő egy évig kezelhető.

(11) A megkereső biztosító az (1) bekezdésben meghatározott megkeresés és a megkeresés teljesítésének tényéről, továbbá az abban szereplő adatok köréről a megkereséssel érintett ügyfelet a biztosítási időszak alatt legalább egyszer értesíti.

(12) Ha az ügyfél az Infotv.-ben szabályozott módon az adatairól tájékoztatást kér és a megkereső biztosító – a (8)–(10) bekezdésben meghatározottakra tekintettel – már nem kezeli a kérelemmel érintett adatokat, akkor ennek a tényéről kell tájékoztatni a kérelmezőt.

(13) A megkereső biztosító a megkeresés eredményeként kapott adatokat biztosított érdekre nem vonatkozó, tudomására jutott, illetve általa kezelt egyéb adatokkal az (1) bekezdésben meghatározottól eltérő célból nem kapcsolhatja össze.

(14) A megkeresésben megjelölt adatok teljesítésének a helyességéért és pontosságáért a megkeresett biztosító a felelős.

150. § (1) A biztosítók – az 1. melléklet *A)* rész 3–6. pontjában meghatározott ágazatokhoz tartozó szerződésekkel kapcsolatban – a biztosítási szerződés vonatkozásában – a veszélyközösség érdekeinek a megóvása érdekében – a szolgáltatások jogszabályoknak és szerződésnek megfelelő teljesítése, a biztosítási szerződésekkel kapcsolatos visszaélések kiszűrése céljából közös adatbázist (a továbbiakban: Adatbázis) hozhatnak létre, amely tartalmazza

a) a szerződő személy azonosító adatait;

b) a biztosított vagyontárgy azonosító adatait;

c) az *a)* és *b)* pontokban meghatározott szerződőt vagy vagyontárgyat érintő korábbi biztosítási eseményekre vonatkozó adatokat; és

d) a biztosító megnevezését és a biztosítást igazoló okirat számát.

(2) A biztosító az (1) bekezdésben meghatározott adatokat az adat keletkezését követő harminc napon belül továbbítja az Adatbázisba.

(3) A biztosító – a veszélyközösség érdekeinek a megóvása érdekében – a jogszabályokban foglalt vagy a szerződésben vállalt kötelezettségének teljesítése során a szolgáltatások jogszabályoknak és szerződésnek megfelelő teljesítése és a visszaélések megakadályozása céljából az Adatbázisból adatot igényelhet.

(4) Az Adatbázis kezelője a jogszabályoknak megfelelő igénylés szerinti adatokat nyolc napon belül köteles átadni az igénylő biztosítónak.

(5) Nem áll fenn a biztosító titoktartási kötelezettsége az Adatbázis irányában, az Adatbázisba való adatátadás vonatkozásában, továbbá az Adatbázis kezelőjét terhelő biztosítási titok megtartására vonatkozó kötelezettsége a biztosító vonatkozásában, amely a jogszabálynak megfelelő igényléssel fordul hozzá.

(6) Az Adatbázis kezelőjének az Adatbázisban kezelt adatokra vonatkozó titoktartási kötelezettségére, továbbá a kezelt adatokra vonatkozó igénylések teljesítésére nézve a biztosítási titokra vonatkozó szabályok megfelelően alkalmazandóak.

(7) Az Adatbázis kezelője – amennyiben a megkeresés érdemi megválaszolása a kért adatok hiányában nem lehetséges – a hozzá intézett, a 138. § (1) bekezdés *b), f), q)* és *r)* pontjában, illetve a (3) bekezdésben foglaltaknak megfelelő igényléseket köteles továbbítani a megkereséssel érintett biztosítási ágazatok művelésére tevékenységi engedéllyel rendelkező biztosítók számára. Az Adatbázis kezelője az igénylés továbbításáról az igénylőt egyidejűleg köteles tájékoztatni.

(8) Az igénylő biztosító az igénylés eredményeként kapott adatokat a biztosítandó vagy biztosított érdekre nem vonatkozó, tudomására jutott, illetve általa kezelt egyéb adatokkal a (3) bekezdésben meghatározottól eltérő célból nem kapcsolhatja össze.

(9) Az Adatbázisban továbbított adatok helyességéért és pontosságáért az azt továbbító biztosító felelős.

(10) Az (1) bekezdésben meghatározott adatok a (11) bekezdésben meghatározott kivétellel a nyilvántartásba vételt követő öt évig kezelhetők.

(11) Biztosítási szerződés létrejötte esetén az (1) bekezdésben meghatározott adatok a szerződés fennállása alatt, a szerződésből származó igények elévüléséig kezelhetők az (1) bekezdésben meghatározott nyilvántartásban. A szerződés megszűnésének és a szerződésből származó igények elévülésének tényéről a biztosító tájékoztatja az Adatbázis kezelőjét.

(12) Az Adatbázisból adatot igénylő biztosító az adatigénylés eredményeként tudomására jutott adatot a kézhezvételt követő kilencven napig kezelheti.

(13) Ha az igénylés eredményeként az igénylő biztosító tudomására jutott adat e biztosító jogos érdekeinek az érvényesítéséhez szükséges, az adatkezelés (12) bekezdésben meghatározott időtartama meghosszabbodik az igény érvényesítésével kapcsolatban indult eljárás jogerős befejezéséig.

(14) Ha az igénylés eredményeként az igénylő biztosító tudomására jutott adat e biztosító jogos érdekeinek az érvényesítéséhez szükséges, és az igény érvényesítésével kapcsolatban az eljárás megindítására az adat megismerését követő egy évig nem kerül sor, az adat a megismerést követő egy évig kezelhető.

(15) Az Adatbázisból adatot igénylő biztosító az adatigénylés eredményeként tudomására jutott adatot csak az (1) bekezdésben meghatározott célból kezelheti.

(16) Az igénylő biztosító a (3) bekezdésben meghatározott igénylésről, az abban szereplő adatokról, továbbá az igénylés teljesítéséről az ügyfelet a biztosítási időszak alatt legalább egyszer értesíti, továbbá az ügyfél kérelmére az Infotv.-ben szabályozott módon tájékoztatja.

151. § (1) A 150. § (1) bekezdésében meghatározott Adatbázist a biztosítók abban az esetben hozhatják létre, ha a 150. § (1) bekezdésében meghatározott biztosítási ágazatokat művelő biztosítók megállapodást megelőző piaci részesedés szerint számított kétharmada megállapodik az adatbázis létrehozásáról, a működésében történő részvétel feltételeiről és az Adatbázis fenntartásával kapcsolatos költségek fedezetéről.

(2) Az adatbázis létrehozásának további feltétele, hogy az Adatbázisba adatot szolgáltató biztosítók az Adatbázisba továbbított adatok továbbításának és lekérdezésének lehetőségét az érintett szerződések feltételeiben meghatározzák.

XI. FEJEZET

ÜGYFÉLFORGALOMMAL KAPCSOLATOS SZABÁLYOK

62. Az ügyfelek tájékoztatása

152. § (1)[1] A biztosítónak a kockázat helye szerinti vagy a kötelezettségvállalás tagállamának hivatalos nyelvén – ha törvény eltérően nem rendelkezik – a biztosítási szerződés megkötése előtt kellő időben, bizonyítható és azonosítható módon, világos, pontos, közérthető, egyértelmű, nem félrevezető, tisztességes, részletes és díjmentes írásbeli tájékoztatást kell adnia a szerződést kötni kívánó ügyfél részére

a) a biztosító elnevezéséről, székhelyéről, jogi formájáról, valamint arról, hogy biztosítási tevékenységet végez,

b) fióktelep útján kötött biztosítási szerződés esetén a fióktelep székhelyéről (külföldön létesített fióktelep esetén a címéről), külföldi biztosító magyarországi fióktelepe útján kötött biztosítási szerződés esetén a külföldi biztosító székhelyéről, cégjegyzékszámáról vagy nyilvántartási számáról, valamint a nyilvántartását végző bíróság vagy hatóság nevéről,

c) a hatáskörrel rendelkező felügyeleti hatóságról,

d) a biztosítási szerződés 4. melléklet *A)* részében meghatározott jellemzőiről,

e) a 108. § (1) bekezdésében meghatározott jelentés közzétételéről,

1 Megállapította: 2017. évi CXLV. törvény 155. § (1). Hatályos: 2018. II. 23-tól.

f) arról, hogy nyújt-e tanácsadást az értékesített biztosítási termékre vonatkozóan, és

g) a biztosítási szerződéssel összefüggésben a közreműködő részére nyújtott javadalmazás jellegéről.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott tájékoztatónak figyelemfelhívásra alkalmas módon kell tartalmaznia:

a) a biztosító mentesülésének a szabályait,

b) a biztosító szolgáltatása korlátozásának a feltételeit,

c) a biztosítási szerződésben alkalmazott kizárásokat, valamint

d) minden, a szokásos szerződési gyakorlattól, a szerződésre vonatkozó rendelkezésektől lényegesen vagy valamely korábban a felek között alkalmazott kikötéstől eltérő feltételt, így különösen azt a körülményt, hogy a magyartól eltérő jog alkalmazása vagy a magyartól eltérő bíróság kizárólagos illetékessége került kikötésre.

(3)[1] Az (1) bekezdésben meghatározott tájékoztatás az ügyféllel történő megállapodásban kikötött más nyelven és – az adott esettől függően a (3a) vagy a (3b) bekezdésben meghatározott feltételek teljesülése esetén – tartós adathordozón vagy honlapon keresztül is történhet, azzal, hogy az ügyfél ez irányú kérésére a tájékoztatást díjmentesen, írásban is rendelkezésére kell bocsátani.

(3a)[2] A (3) bekezdés szerinti tartós adathordozón akkor történhet a tájékoztatás, ha az ügyfél kifejezetten ezt a tájékoztatási módot választotta, és a tájékoztatás, valamint a kapcsolattartás szempontjából ez a mód megfelelő a számára; ennek kell tekinteni különösen, ha rendszeres internet-hozzáféréssel rendelkezik, így különösen, ha a biztosító számára megadta az e-mail-címét.

(3b)[3] A (3) bekezdés szerinti honlapon keresztül történő tájékoztatás feltétele, hogy

a) azt személyesen az ügyfélnek címezzék, vagy

b) az ügyfelet elektronikus úton értesítsék a honlap címéről és a tájékoztatásnak a honlapon belüli elérhetőségéről; a tájékoztatás a honlapon az igényérvényesítési határidő lejártáig elérhető maradjon, valamint a (3a) bekezdés szerinti feltételek is fennálljanak.

(3c)[4] Telefonon történő értékesítés esetében az (1) bekezdés szerinti tájékoztatásnak (a biztosítási termékismertetőt is beleértve) összhangban kell lennie a távértékesítés keretében kötött pénzügyi ágazati szolgáltatási szerződésekről szóló 2005. évi XXV. törvénnyel és a vonatkozó uniós szabályokkal. Mindezeken túlmenően az e § szerinti tájékoztatást a biztosítási szerződés megkötése után haladéktalanul meg kell adni az ügyfél részére, az ügyfél által választott módon, amely független az előzetes tájékoztatás választott módjától.

(4) A (2) bekezdésben meghatározott kötelezettség megsértése az e törvényben meghatározott jogkövetkezményeket vonja maga után, és nem érinti az általános szerződési feltételek vagy azok egyes kikötései – a Ptk.-ban meghatározottak szerinti – szerződéses tartalommá válását.

(5)[5] A biztosító – az (1) bekezdés *g)* pontjában, valamint a 4. melléklet *A)* pont 17. alpontjában foglaltakat kivéve – az (1) bekezdésben foglalt adatok változása esetén a szerződés módosításakor és megújításakor köteles a szerződéskötést megelőző tájékoztatás megadásával egyező módon a szerződő fél részére a változásokról tájékoztatást nyújtani.

---

1 Megállapította: 2017. évi CXLV. törvény 155. § (2). Hatályos: 2018. II. 23-tól.
2 Beiktatta: 2017. évi CXLV. törvény 155. § (3). Hatályos: 2018. II. 23-tól.
3 Beiktatta: 2017. évi CXLV. törvény 155. § (3). Hatályos: 2018. II. 23-tól.
4 Beiktatta: 2017. évi CXLV. törvény 155. § (3). Hatályos: 2018. II. 23-tól.
5 Megállapította: 2017. évi CXLV. törvény 155. § (4). Hatályos: 2018. II. 23-tól.

(6)[1] Amennyiben az ügyfél a biztosítási szerződéssel összefüggésben annak megkötése után teljesít fizetést – a folyamatos biztosítási díjak és az ütemezett fizetések kivételével –, a biztosító minden ilyen fizetésre vonatkozóan megadja az (1) bekezdés *g)* pontja szerinti tájékoztatást.

(7)[2] Amennyiben a biztosító – a letelepedés és a szolgáltatásnyújtás szabadsága alapján – olyan ügyfél számára értékesít biztosítási terméket, amely ügyfél szokásos tartózkodási helye vagy székhelye szerinti tagállam az e törvényben foglaltaknál szigorúbb szabályokat alkalmaz a biztosítási termékek értékesítésével összefüggő követelmények vonatkozásában, akkor e szigorúbb szabályok az irányadók.

152/A. §[3] A 368. § (1) bekezdése szerinti személynek – az őt megbízó biztosító felelősségvállalása mellett – a 152. § szerinti módon – tájékoztatást kell adnia a szerződést kötni kívánó ügyfél részére az őt megbízó biztosító nevéről és címéről, valamint a 4. melléklet *A)* pont 11. alpontja szerinti információkról, továbbá biztosítania kell a 130/A. §-ban, a 158/A. §-ban, valamint a 158/C. § (3)–(5) bekezdésében foglaltak megfelelő érvényesülését, az ügyfél igényeinek és szükségleteinek – a szerződés megkötését megelőzően történő – megfelelő figyelembevételét, valamint a 158/B. § (5) bekezdése szerinti biztosítási termékismertető – szerződés megkötését megelőzően történő – ügyfél számára történő rendelkezésre bocsátását.

153. § (1)[4] Életbiztosítási szerződés megkötése előtt – az olyan megtakarítási elemet nem tartalmazó, tisztán kockázati életbiztosítások kivételével, amelyeket pénzügyi intézmény az általa nyújtott pénzügyi szolgáltatással összefüggésben javasolt, vagy amelyeknek a biztosítási összege nem haladja meg az egymillió forintot – a biztosító köteles felmérni, illetve legalább az ügyfél által megadott információk alapján pontosítani az ügyfél igényeit.

(2) Azon életbiztosítási szerződések esetében, amelyek megkötése előtt az (1) bekezdés alapján igényfelmérést kell készíteni, a biztosító köteles – a 152. §-ban meghatározott tájékoztatáson túl – az (1) bekezdésben meghatározott igényfelmérés, illetve igénypontosítás alapján a 4. melléklet *B)* pontja szerinti termékismertetőt is a 152. § (1) bekezdésében meghatározott módon átadni.

(2a)[5] A 4. melléklet *B)* pontja szerinti termékismertető 4. alpontja szerinti tájékoztatást minden életbiztosítási szerződés esetén (ide nem értve a határozott idejű kockázati életbiztosítási szerződéseket) meg kell adni az ügyfél számára.

(3) A biztosítót a 152. §-ban, az (1)–(2) és (5) bekezdésben és a 155. § (1) bekezdésben meghatározott kötelezettség

a) nem terheli, ha a szerződés viszontbiztosítási szerződés, valamint a szerződés nagykockázatra létrejövő biztosítási szerződés,

b)[6] nem terheli, ha a biztosítási szerződés megkötésében biztosításközvetítő működik közre.

(4)[7]

(5) A rendszeres vagy folyamatos és egyszeri díjas megtakarítási jellegű életbiztosítás esetén a biztosító a (2) bekezdésben meghatározott termékismertető átadásakor köteles tájékoztatni az ügyfelet az adott biztosítás teljes költségmutatójáról és annak internetes elérhetőségéről.

(6) A biztosító köteles a teljes költségmutatót az internetes honlapján közzétenni.

154. § (1) A biztosító a tájékoztatást elektronikus kereskedelmi szolgáltatás nyújtása esetén az ügyfél számára folyamatosan és könnyen elérhető módon elektronikus úton is köteles elérhetővé tenni.

---

1 Beiktatta: 2017. évi CXLV. törvény 155. § (5). Hatályos: 2018. II. 23-tól.
2 Beiktatta: 2017. évi CXLV. törvény 155. § (5). Hatályos: 2018. II. 23-tól.
3 Beiktatta: 2017. évi CXLV. törvény 156. §. Hatályos: 2018. II. 23-tól.
4 Megállapította: 2017. évi CXLV. törvény 157. § (1). Hatályos: 2018. II. 23-tól.
5 Beiktatta: 2017. évi CXLV. törvény 157. § (2). Hatályos: 2017. XI. 21-től.
6 Módosította: 2017. évi CXLV. törvény 213. § c).
7 Hatályon kívül helyezte: 2017. évi CXLV. törvény 215. § a). Hatálytalan: 2018. II. 23-tól.

(2)[1] Ha a biztosító elfogadó nyilatkozatát fokozott biztonságú elektronikus aláírást tartalmazó elektronikus dokumentum igazolja, a biztosító köteles a 152. § (2) bekezdésében meghatározott tájékoztatót az ügyfél számára folyamatosan és könnyen elérhető módon elektronikus úton hozzáférhetővé tenni.

155. § (1)[2] A biztosító – ha törvény eltérően nem rendelkezik – bizonyítható módon köteles beszerezni ügyfele arra vonatkozó külön nyilatkozatát, hogy a 152. § (1) bekezdésében és a 153. § (2) bekezdésében meghatározott tájékoztatást megkapta.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott nyilatkozatnak tartalmaznia kell azt is, hogy az ügyfél a szerződés megkötése előtt milyen más, a megkötendő biztosítási szerződéssel összefüggő tájékoztatást kapott meg.

156. § (1) Az életbiztosítási szerződés – kivéve a maradékjoggal nem rendelkező, kockázati életbiztosításokat és az életbiztosítási ágba tartozó baleseti és betegségi kiegészítő biztosításokat – megkötését követően a biztosító évente legalább egyszer köteles írásban tájékoztatni ügyfelét az életbiztosítási szerződése szolgáltatási értékéről, aktuális visszavásárlási értékéről és a visszajáró többlethozam jóváírásának mértékéről.

(2) A biztosítási szerződésben rögzített értékkövetés érvényesítése során az ügyfélnek egyértelmű tájékoztatást kell adni az értékkövetéssel érintett és nem érintett elemek vonatkozásában. A biztosító köteles felhívni a figyelmet a biztosítási szerződés értékkövetéssel kapcsolatos rendelkezéseire, külön is kitérve az ügyfelet az értékkövetéssel kapcsolatban megillető jogokra.

(3) A befektetési egységhez kötött életbiztosítások esetében a biztosító köteles lehetővé tenni, hogy a szerződő tájékozódhasson a befektetés elhelyezéséről, azaz a befektetéseinek fedezetéül szolgáló befektetési formák egymáshoz viszonyított arányáról, az egyes befektetési formák típusáról, valamint a befektetéseinek aktuális értékéről. A befektetési egységhez kötött életbiztosítások esetén az ügyfeleknek szóló adatszolgáltatás formáját és tartalmát a pénz-, tőke- és biztosítási piac szabályozásáért felelős miniszter rendeletben állapítja meg.

(4) Amennyiben a biztosítási szerződés feltétele – élet- és nem-életbiztosítások esetében egyaránt – a leendő ügyfél orvosi vizsgálata, akkor a biztosító köteles arról is tájékoztatást adni, hogy az ügyfél az elvégzett vizsgálatok eredményeit az egészségügyről szóló törvény alapján az egészségügyi szolgáltatónál megismerheti.

157. § (1) Az életbiztosítási szerződés megkötését követően a biztosító a szerződés létrejöttétől számított harminc napon belül – a kötelezettségvállalás tagállamának hivatalos nyelvén, vagy ez irányú megegyezés esetén, a szerződő kifejezett kérésére más nyelven – köteles a szerződőt bizonyítható és azonosítható módon, egyértelműen tájékoztatni a biztosítási szerződés létrejöttéről.

(2) Fogyasztó szerződő esetén a biztosító az (1) bekezdésben meghatározott tájékoztatásban köteles felhívni figyelmet a 122. §-ban foglaltakra.

158. §[3] Amennyiben egy biztosító a kötelező foglalkoztatói nyugdíjrendszer szolgáltatásáért is felelős, és valamely munkavállaló anélkül válik egy ilyen rendszer tagjává, hogy a csatlakozásról egyéni döntést hozott volna, akkor a biztosítónak a 152. § szerinti tájékoztatást az adott nyugdíjrendszerhez való csatlakozást követően haladéktalanul biztosítania kell a munkavállaló számára.

158/A. §[4] A biztosítási termékekkel kapcsolatos marketingközleményeknek világosnak, pontosnak, közérthetőnek, egyértelműnek, nem félrevezetőnek és tisztességesnek kell lenniük, valamint a marketingközlemények marketingjellegének egyértelműen felismerhetőnek kell lennie.

---

1 Módosította: 2016. évi CXXI. törvény 90. §.
2 Módosította: 2016. évi LIII. törvény 176. § c).
3 Megállapította: 2017. évi CXLV. törvény 158. §. Hatályos: 2018. II. 23-tól.
4 Beiktatta: 2017. évi CXLV. törvény 159. §. Hatályos: 2018. II. 23-tól.

62/A.[1] *A tanácsadással és a tanácsadás nélkül történő biztosítási értékesítésre vonatkozó előírások*

158/B. §[2] (1) Az e törvényben foglalt tájékoztatási követelményeken túl, a biztosítási szerződés megkötése előtt – függetlenül attól, hogy a 158/C. § szerinti keresztértékesítés történik-e vagy sem – a biztosítónak meg kell határoznia az ügyféltől kapott tájékoztatás alapján az adott ügyfél konkrét igényeit és szükségleteit, és közérthető formában tárgyilagos tájékoztatást kell nyújtania az ügyfélnek a biztosítási termékekkel összefüggésben, annak érdekében, hogy az ügyfél megalapozott döntést hozhasson.

(2) Az (1) bekezdés alapján bármely – a biztosító által az ügyfélnek javasolt – biztosítási terméknek összhangban kell állnia az ügyfélnek a tájékoztatása alapján megállapítható biztosítási igényeivel és szükségleteivel.

(3) Amennyiben a biztosítási szerződés megkötése előtt tanácsadásra is sor kerül, az (1) és (2) bekezdésben foglaltakon túlmenően, a biztosító személyre szabott – bizonyos biztosítási termék vagy termékek választására irányuló – konkrét ajánlást is ad az ügyfél részére, ismertetve, hogy az adott termék miért felel meg leginkább az ügyfél igényeinek és szükségleteinek.

(4) Az (1)–(3) bekezdés szerinti tájékoztatás és ajánlás az ajánlott biztosítási termék összetettségétől és az ügyfél típusától függően értelemszerűen módosulhat.

(5) Az e § szerinti tájékoztatásokat az 1. melléklet szerinti nem-életbiztosítási termékek értékesítése esetén egy egységesített biztosítási termékismertető útján, papíron vagy tartós adathordozón kell nyújtani, amely biztosítási termékismertetőt a nem-életbiztosítási termék kidolgozója állítja össze.

(6) Az (5) bekezdés szerinti biztosítási termékismertetőnek a következőknek kell megfelelnie:

a) rövid és önálló dokumentumnak kell lennie,

b) könnyen olvasható, egyértelmű megjelenítéssel és elrendezéssel, továbbá olvasható méretű betűkkel és egyéb karakterekkel kell készülnie,

c) ha eredetileg színesben készült, olvashatónak kell maradnia fekete-fehérben nyomtatott vagy fénymásolt formában is,

d) a biztosítási termék felkínálásának helye szerint használt hivatalos nyelveken vagy azok egyikén, vagy pedig a biztosításértékesítő és a fogyasztó megállapodása szerinti egyéb nyelven kell megfogalmazni,

e) pontosnak kell lennie, és nem lehet félrevezető,

f) az első oldal tetején tartalmaznia kell a „biztosítási termékismertető” címet,

g) tartalmaznia kell azt a nyilatkozatot, hogy a termékre vonatkozó teljes körű, szerződéskötés előtti és szerződéses tájékoztatás más dokumentumokban érhető el és meg kell neveznie ezen dokumentumokat.

(7) Az (5) bekezdés szerinti biztosítási termékismertetőnek a következő információkat kell tartalmaznia:

a) tájékoztatás a biztosítási termék típusáról,

b) összefoglaló a biztosítási fedezetről, ideértve a fő biztosított kockázatokat, a biztosítási összeget és adott esetben a földrajzi hatályt és a kizárt kockázatok összefoglalását,

c) a biztosítási díj fizetésének módja és a fizetések ütemezése,

d) a fő kizárások, ahol kárigény bejelentésének nincs helye,

e) a szerződés kezdetekor jelentkező kötelezettségek,

f) a szerződés időtartama alatt fennálló kötelezettségek,

g) a kárigény bejelentése esetén jelentkező kötelezettségek,

h) a szerződés időtartama, beleértve a szerződés kezdetének és végének időpontját,

i) a szerződés megszűnésének esetei.

---

1 Beiktatta: 2017. évi CXLV. törvény 160. §. Hatályos: 2018. II. 23-tól.
2 Beiktatta: 2017. évi CXLV. törvény 160. §. Hatályos: 2018. II. 23-tól.

(8) Az (5) bekezdés szerinti biztosítási termékismertetőt a 152. § (1) bekezdésében foglalt tájékoztatással egyidejűleg kell megadni, a (6) bekezdés szerinti követelmények érvényesülése mellett.
(9) Az e §-ban foglaltakat a biztosítási termékismertető egységesített mintadokumentumának meghatározásáról szóló, 2017. augusztus 11-i 2017/1469 bizottsági (EU) végrehajtási rendeletben foglaltakkal összhangban kell alkalmazni.
(10) E § a nagykockázatra létrejövő biztosítási termékekre nem alkalmazandó.

62/B.[1] *A keresztértékesítés és az azzal kapcsolatos ügyfél-tájékoztatás szabályai*

158/C. §[2] (1) Amennyiben valamely biztosítási terméket – csomagban vagy ugyanazon megállapodás részeként – olyan kiegészítő termékkel vagy szolgáltatással együtt kínálnak, amely nem biztosítás, a biztosító tájékoztatja az ügyfelet arról, hogy van-e lehetőség a csomag vagy megállapodás különböző elemeinek külön történő megvásárlására, és amennyiben igen, megfelelő tájékoztatást ad a megállapodás vagy csomag különböző elemeiről, valamint az egyes elemek költségeiről és díjairól.
(2) Az (1) bekezdés szerinti esetben, ha a megállapodásból vagy csomagból származó kockázat vagy biztosítási fedezet eltér az egyes elemekhez külön-külön kapcsolódó kockázatoktól vagy biztosítási fedezettől, a biztosító megfelelő tájékoztatást ad arról is, hogy az egyes elemek kölcsönhatása hogyan módosítja a kockázatot, illetve a biztosítási fedezetet.
(3) Amennyiben a biztosítási termék egy csomag vagy ugyanazon megállapodás részeként olyan áru vagy szolgáltatás kiegészítője, amely nem biztosítás, a biztosító köteles tájékoztatni az ügyfelet az áru vagy szolgáltatás külön történő megvásárlásának lehetőségéről, kivéve, ha a biztosítási termék befektetési szolgáltatási tevékenységhez, lakáscélú hitel- vagy kölcsönszerződéshez vagy fizetési számlához kapcsolódó kiegészítő termék.
(4) Az (1) és (3) bekezdésben említett esetekben a biztosító meghatározza az ügyfélnek a csomag vagy a megállapodás részét képező biztosítási termékkel összefüggő igényeit és szükségleteit.
(5) Az e §-ban foglaltak nem érintik azon biztosítási termékek értékesítését, amelyek különböző típusú kockázatokra nyújtanak fedezetet.

63. Panaszkezelés

159. §[3] (1)[4] A biztosító biztosítja, hogy az ügyfél és a fogyasztói érdekképviseleti szervek (a továbbiakban együtt e § alkalmazásában: ügyfél) a biztosító, az általa alkalmazott vagy megbízott ügynök vagy – adott termék kapcsán – általa megbízott kiegészítő biztosításközvetítői tevékenységet végző személy magatartására, tevékenységére vagy mulasztására vonatkozó panaszát szóban (személyesen, telefonon) vagy írásban (személyesen vagy más által átadott irat útján, postai úton, telefaxon, elektronikus levélben) közölhesse.
(2)[5] Telefonon történő panaszkezelés esetén a biztosító és az ügyfél közötti telefonos kommunikációt a biztosító hangfelvétellel rögzíti, és a hangfelvételt öt évig megőrzi. Erről az ügyfelet a telefonos ügyintézés kezdetekor tájékoztatni kell. Az ügyfél kérésére biztosítani kell a hangfelvétel visszahallgatását, továbbá térítésmentesen – kérésének megfelelően – huszonöt napon belül rendelkezésére kell bocsátani a hangfelvételről készített hitelesített jegyzőkönyvet vagy a hangfelvétel másolatát.
(3) A biztosító a panaszt és az arra adott választ öt évig őrzi meg, és azt a Felügyeletnek kérésére bemutatja.

1 Beiktatta: 2017. évi CXLV. törvény 161. §. Hatályos: 2018. II. 23-tól.
2 Beiktatta: 2017. évi CXLV. törvény 161. §. Hatályos: 2018. II. 23-tól.
3 Megállapította: 2016. évi LXVII. törvény 228. §. Hatályos: 2017. I. 1-től.
4 Megállapította: 2017. évi CXLV. törvény 162. §. Hatályos: 2018. II. 23-tól.
5 Módosította: 2017. évi LXIX. törvény 206. § c).

(4) A biztosító a panasz kivizsgálásáért a fogyasztóval szemben külön díjat nem számíthat fel. A telefonon történő panaszkezelés emelt díjas szolgáltatással nem működtethető.
(5) A biztosító köteles fogyasztóvédelmi ügyekben fogyasztóvédelmi ügyekért felelős kapcsolattartót kijelölni, és a Felügyeletnek tizenöt napon belül a felelős személyét, illetve annak változását írásban bejelenteni.
(6) Viszontbiztosítás megkötése és nagykockázatra létrejövő biztosítási szerződés esetén a biztosítót az e §-ban meghatározott kötelezettség nem terheli.
(7) A biztosító panaszkezelésének eljárására, valamint panaszkezelési szabályzatára vonatkozó részletes szabályokat a Kormány rendeletben állapítja meg.

XII. FEJEZET

A JOGVÉDELMI BIZTOSÍTÁSRA VONATKOZÓ KÜLÖNÖS RENDELKEZÉSEK

64. A fejezet alkalmazási köre

160. § (1) E fejezet szabályait – a (2) bekezdésben meghatározott kivétellel – a biztosító jogvédelmi biztosítással kapcsolatos tevékenységére kell alkalmazni.
(2) E fejezet szabályai nem alkalmazandók
a) a tengeri hajók használatából eredő vagy az e használattal kapcsolatos peres ügyekre vagy kockázatokra vonatkozó jogvédelmi biztosításra,
b) a felelősségbiztosítást művelő biztosító azon tevékenységére, amelyet biztosítottja védelme vagy képviselete érdekében a felelősségbiztosítási szerződés alapján folytat, amennyiben ezt a tevékenységet a biztosító egyidejűleg saját érdekében is végzi,
c) a segítségnyújtási tevékenységet folytató biztosító által kifejtett jogvédelmi tevékenységre, amennyiben ezt a tevékenységet nem a biztosított lakóhelyén vagy szokásos tartózkodási helye szerinti országban, hanem más országban gyakorolják, és ez egy olyan szerződés részét képezi, amely csak az utazás, vagy a lakóhelyétől vagy szokásos tartózkodási helyétől való távollét során bajba jutott személyeknek nyújtott segítségre vonatkozik.
(3) A (2) bekezdés *c)* pontjában meghatározott esetben a biztosítónak a szerződésben fel kell tüntetni, hogy a jogvédelmi szolgáltatás csak a (2) bekezdés *c)* pontjában meghatározott körre korlátozódik és a segítségnyújtási szolgáltatáshoz kapcsolódik.
(4) A 161–163. § csak arra a biztosítóra alkalmazandó, amely a jogvédelmi biztosítási ágazat mellett más nem-életbiztosítási ágazatban is tevékenykedik.

65. A jogvédelmi biztosítás elkülönítése

161. § A jogvédelmi biztosítási tevékenység végzése során
a) a biztosító a jogvédelmi ágazat károrainak rendezésével, továbbá az ezzel kapcsolatos jogi tanácsadással foglalkozó alkalmazottai ugyanilyen vagy hasonló tevékenységet nem folytatnak a biztosító által művelt másik ágazat részére vagy más, az 1. melléklet *A)* részében meghatározott bármely ágazatot művelő más biztosító számára, és a biztosítóban az ezen alkalmazottak felett utasítási joggal rendelkező vezető állású személy nem rendelkezhet utasítási joggal más biztosítási ágazatba tartozó károk rendezésével kapcsolatban,
b) a biztosító a jogvédelmi biztosítási szerződésben név és székhely szerint megjelölt más vállalkozást bíz meg a jogvédelmi ágazat károrainak rendezésével, továbbá az ezzel kapcsolatos jogi tanácsadással, vagy

c) a jogvédelmi biztosítási szerződés tartalmazza a biztosított azon jogát, hogy a biztosítási esemény bekövetkezését követően egy általa választott jogi képviselőt bízhat meg érdekei védelmével.

162. § (1) A 161. § *b)* pontja esetén a károk rendezésével csak részvénytársaság, korlátolt felelősségű társaság vagy egy külföldi székhelyű, jogvédelmi biztosítási károk rendezésével foglalkozó vállalkozás fióktelepe bízható meg, feltéve, hogy a biztosítóval nem áll semmilyen pénzügyi, kereskedelmi vagy adminisztratív kapcsolatban, vagy egyéb olyan közvetlen vagy közvetett kapcsolatban, amely a kárrendezés pártatlanságát befolyásolhatja, és egyéb tevékenysége nem veszélyezteti a kárrendezési pártatlanságát.

(2) Ha az (1) bekezdésben meghatározott jogilag elkülönült szervezet más biztosítóval pénzügyi, kereskedelmi vagy adminisztratív kapcsolatban áll, akkor e vállalkozásnak a vezető tisztségviselői és a jogvédelmi károk rendezésével, az ezzel kapcsolatos jogi tanácsadással foglalkozó alkalmazottai ugyanilyen vagy hasonló tevékenységet más, az 1. melléklet *A)* részében meghatározott bármely ágazatot művelő biztosító részére nem végezhetnek. A jogvédelmi ágazat kárainak rendezésével, és az ezzel kapcsolatos jogi tanácsadással nem bízható meg egy olyan másik biztosító, amely nemcsak jogvédelmi biztosítással foglalkozik.

(3) A jogvédelmi biztosító és a kárrendezéssel megbízott más vállalkozás közötti információátadásnak olyan módon, olyan adatokra kiterjedően kell történnie, amely nem ad lehetőséget arra, hogy a jogvédelmi biztosító az így rendelkezésre álló adatokat más biztosítási szerződésekkel kapcsolatos károk rendezése során felhasználhassa.

(4) A 161. § *b)* pontja esetén a biztosító csak a biztosított kifejezett, írásban vagy más bizonyítható módon tett kérésére ajánlhat jogi képviselőt, azt követően, hogy a biztosított nem kívánt élni a jogi képviselő szabad megválasztásának jogával.

(5) A biztosító a (4) bekezdésben meghatározott esetben legalább három jogi képviselőt köteles ajánlani a biztosított részére.

(6) A jogvédelmi biztosító és a jogi képviselő közötti információátadásnak olyan módon, olyan adatokra kiterjedően kell történnie, amely nem ad lehetőséget arra, hogy a jogvédelmi biztosító az így rendelkezésre álló adatokat más biztosítási szerződésekkel kapcsolatos károk rendezése során felhasználhassa.

163. § A biztosító a 161. §-ban meghatározott megoldások közül egyszerre kettőt vagy hármat is követhet azzal, hogy egy biztosítási jogviszony esetében csak egy megoldás alkalmazása lehetséges.

66. Képviselet

164. § Külön meghatalmazás alapján

a) a biztosítónak a jogvédelmi ágazat kárainak rendezésével, továbbá az ezzel kapcsolatos jogi tanácsadással foglalkozó alkalmazottai,

b) a biztosító által a jogvédelmi ágazat kárainak rendezésével, továbbá az ezzel kapcsolatos jogi tanácsadással megbízott vállalkozás képviseletére jogosult személyek

– amennyiben törvény másként nem rendelkezik – bármely közigazgatási hatósági vagy bírósági eljárásban elláthatják a biztosított képviseletét.

67. A jogvédelmi biztosítási szerződés tartalmi elemei

165. § (1) Jogvédelmi biztosítás esetén a biztosítási szerződési feltételeknek a 121. §-ban foglaltakon túlmenően tartalmazniuk kell

a) a biztosított jogát arra, hogy bármely bírósági vagy közigazgatási hatósági eljárásban, vagy az ilyen eljárás megkezdését megelőzően, az eljárás elkerülését elősegítő eljárás során szabadon megválaszthatja jogi képviselőjét, amennyiben az érdekeinek védelme, illetve képviselete céljából szükséges,

b) egy pártatlanságot biztosító egyeztető eljárás meghatározását, amelyet a biztosító és a biztosított között a biztosító szolgáltatásával kapcsolatban keletkezett véleményeltérés esetén a feleknek követniük kell,

c) a biztosított jogát arra, hogy amennyiben a *b)* pontban jelzett eljárás nem vezet eredményre, akkor a biztosítási szerződéssel kapcsolatos érdekei védelmében szabadon megválaszthatja jogi képviselőjét,

d) a biztosított írásban vagy más bizonyítható módon történő tájékoztatását arról, hogy a biztosítóval keletkezett véleményeltérés esetén megilletik a *b)* és *c)* pontban meghatározott jogok,

e) azon eljárás szabályait, amelyet abban az esetben követnek a felek, ha a biztosító szolgáltatási kötelezettsége beálltának alapjául szolgáló esemény során két vagy több ellenérdekű fél ugyanannál a biztosítónál rendelkezik jogvédelmi, vagy felelősségbiztosítási szerződéssel,

f) az arról való tájékoztatást, hogy az *a)–c)* pont közül a jogvédelmi biztosítási tevékenység során mely feltétel áll fenn.

(2) Ha az (1) bekezdés *b)* pontjában meghatározott egyeztető eljárás eredménye a biztosítottra kedvező, az eljárás költségét a biztosító viseli, ellenkező esetben a biztosított és a biztosító a saját költségét viseli. A biztosítási szerződés eltérő rendelkezése hiányában véleményeltérés esetén a biztosított egy általa választott ügyvédhez fordulhat. Ha az ügyvéd a biztosított álláspontját fogadja el, a biztosító köteles ennek megfelelően eljárni.

(3) Ha a biztosító és a biztosított között a biztosító szolgáltatásával kapcsolatban véleményeltérés keletkezik, a biztosító köteles írásban tájékoztatni a biztosítottat a (1) bekezdés *a)–c)* pontjában foglaltakról.

166. § (1) Ha a jogvédelmi biztosítás más kockázatokat is fedező biztosítási szerződés részét képezi, akkor a jogvédelmi biztosításnak külön, az ügyfelek számára felismerhetően elkülönülő részt kell képeznie a biztosítási szerződésen belül.

(2) A biztosító az ügyfeleinek átadásra kerülő valamennyi dokumentumon köteles felhívni a figyelmet a jogvédelmi biztosítási fedezet létére, továbbá a biztosító a biztosítási díj meghatározása során külön is köteles feltüntetni a jogvédelmi biztosítási fedezet díját, abban a pénznemben, amelyben a szerződő fél a biztosítási díj megfizetésére köteles.

XII/A. FEJEZET [1]

A BIZTOSÍTÁSI ALAPÚ BEFEKTETÉSI TERMÉKEK ÉRTÉKESÍTÉSÉVEL ÖSSZEFÜGGŐ KÜLÖNÖS RENDELKEZÉSEK [2]

67/A. [3] *A fejezet alkalmazási köre*

166/A. § [4] Az e fejezet szerinti többletkövetelményeket a biztosítók biztosítási alapú befektetési termékek értékesítésével összefüggő tevékenységére kell alkalmazni, a Bizottságnak a 2016/97/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv 28. cikk (4) bekezdésében, 29. cikk (4) bekezdésében és 30. cikk (6) bekezdésében meghatározott tárgykörben kiadott rendeleteiben foglaltakkal összhangban.

67/B. [5] *A biztosítási alapú befektetési termékek értékesítésével összefüggő többletkövetelmények*

1 Beiktatta: 2017. évi CXLV. törvény 163. §. Hatályos: 2018. II. 23-tól.
2 Beiktatta: 2017. évi CXLV. törvény 163. §. Hatályos: 2018. II. 23-tól.
3 Beiktatta: 2017. évi CXLV. törvény 163. §. Hatályos: 2018. II. 23-tól.
4 Beiktatta: 2017. évi CXLV. törvény 163. §. Hatályos: 2018. II. 23-tól.
5 Beiktatta: 2017. évi CXLV. törvény 163. §. Hatályos: 2018. II. 23-tól.

166/B. §[1] Biztosítási alapú befektetési termék kizárólag tanácsadással értékesíthető.

166/C. §[2] (1) A biztosító – tevékenységéhez és az általa értékesített biztosítási alapú befektetési termékek jellegéhez igazodó, arányos – intézkedéseket tart fenn az ügyfelei érdekeit esetlegesen sértő azon összeférhetetlenség megelőzése és megállapítása érdekében, amely közötte – ideértve a vezetőit és közreműködőit vagy bármely, hozzá ellenőrzés révén közvetlenül vagy közvetetten kapcsolódó személyt – és ügyfelei között, vagy valamely ügyfele és egy másik ügyfele között a biztosítási értékesítési tevékenység folytatása során keletkezik.

(2) Amennyiben az (1) bekezdés szerinti intézkedések nem elegendőek ahhoz, hogy biztosítsák az ügyfelek érdekeit sértő kockázatok megelőzését, akkor a biztosítónak a biztosítási szerződés megkötése előtt kellő időben egyértelműen tájékoztatnia kell az ügyfelet az összeférhetetlenség általános jellegéről vagy forrásairól.

(3) A (2) bekezdés szerinti tájékoztatást

a) tartós adathordozón kell nyújtani, és

b) annak kellően részletesnek kell lennie ahhoz, hogy – figyelembe véve az ügyfél típusát – az ügyfél megalapozott döntést hozhasson azon biztosítási értékesítési tevékenységekkel kapcsolatban, amelyekre vonatkozóan az összeférhetetlenség fennáll.

166/D. §[3] (1) Az e törvényben meghatározott tájékoztatási kötelezettségeken túl a szerződés megkötését megelőzően a biztosítónak kellő időben, közérthetően tájékoztatnia kell az ügyfelet vagy a leendő ügyfelet a biztosítási alapú befektetési termék értékesítésével, valamint a kapcsolódó költségekkel és díjakkal összefüggésben is. A tájékoztatásnak legalább az alábbi információkat kell tartalmaznia:

a) a biztosító biztosítja-e az ügyfél számára a 166/E. § (7) bekezdése szerinti rendszeres értékelést a számára ajánlott biztosítási alapú befektetési termék alkalmasságáról;

b) a biztosítási alapú befektetési termékekről és ajánlott befektetési stratégiákról nyújtott tájékoztatás tekintetében megfelelő iránymutatásokat és figyelmeztetéseket a biztosítási alapú befektetési termékekkel kapcsolatos kockázatok, illetve a javasolt befektetési stratégiák kapcsán, a megalapozott befektetési döntés meghozatala érdekében;

c) a kapcsolódó költségekkel és díjakkal összefüggésben közlendő információk tekintetében a biztosítási alapú befektetési termék értékesítésére vonatkozó információkat, beleértve a tanácsadás költségét, az érintett biztosítási alapú befektetési termék vagy termékek költségét, valamint az ügyfél általi fizetés módját, beleértve az esetlegesen harmadik féltől származó fizetéseket is.

(2) A kapcsolódó költségekről és díjakról szóló (1) bekezdés *c)* pontja szerinti tájékoztatást – a biztosítási alapú befektetési termék értékesítéséhez kapcsolódó azon költségeket és díjakat is beleértve, amelyeket nem az alapul szolgáló eszközök piacának kockázata okoz – összesített formában kell nyújtani annak érdekében, hogy az ügyfél megérthesse a teljes költséget és annak a befektetés hozamára gyakorolt összesített hatását. Amennyiben az ügyfél azt kéri, a költségeket és a díjakat tételes bontásban is be kell mutatni.

(3) A (2) bekezdés szerinti tájékoztatást – amennyiben az abban foglalt adatok rendelkezésre állnak – a befektetés élettartama alatt rendszeresen, de legalább évente biztosítani kell az ügyfél számára, amely tájékoztatás a 166/E. § (4) bekezdése szerinti tájékoztatással összhangban is megtehető.

(4) Az (1)–(3) bekezdés szerinti tájékoztatás egységesített formátumban is nyújtható.

---

1 Beiktatta: 2017. évi CXLV. törvény 163. §. Hatályos: 2018. II. 23-tól.
2 Beiktatta: 2017. évi CXLV. törvény 163. §. Hatályos: 2018. II. 23-tól.
3 Beiktatta: 2017. évi CXLV. törvény 163. §. Hatályos: 2018. II. 23-tól.

(5) Az e törvény szerinti – a biztosításértékesítők javadalmazásával összefüggő – rendelkezésekben foglaltakon túlmenően és a 130/A. § (1) bekezdésében, valamint a 166/C. §-ban foglaltak teljesítésének feltételeként a biztosítónak teljesítenie kell azon követelményt is, miszerint amennyiben az ügyfél vagy az ügyfél nevében eljáró személy kivételével bármely fél számára közvetítői díjat vagy jutalékot fizet, illetve nem pénzbeli előnyt nyújt, vagy az ügyfél vagy az ügyfél nevében eljáró személy kivételével bármely féltől közvetítői díjban, jutalékban vagy nem pénzbeli előnyben részesül a biztosítási alapú befektetési termék vagy az azt kiegészítő szolgáltatás értékesítésével kapcsolatban, akkor a kifizetés vagy az előny

a) nem gyakorolhat káros hatást az ügyfélnek nyújtott szolgáltatás minőségére, és

b) nem akadályozhatja a biztosítót abban, hogy teljesítse a 130/A. § (1) bekezdése szerinti kötelezettségét.

(6) Amennyiben a biztosító – a letelepedés és a szolgáltatásnyújtás szabadsága alapján – olyan ügyfél számára értékesít biztosítási alapú befektetési terméket, amely ügyfél szokásos tartózkodási helye vagy székhelye szerinti tagállam az e törvényben foglaltaknál szigorúbb szabályokat alkalmaz a biztosítási alapú befektetési termékek értékesítésére vonatkozóan, akkor e szigorúbb szabályok az irányadóak.

166/E. §[1] (1) A 158/B. § (1)–(3) bekezdésében foglalt követelményeken túlmenően a biztosító köteles beszerezni a szükséges információkat az ügyfélnek vagy a leendő ügyfélnek az adott biztosítási termék típusának megfelelő befektetési területtel összefüggő ismereteiről, pénzügyi helyzetéről, veszteségviselési képességéről, befektetési céljairól és kockázattűréséről, annak érdekében, hogy számára alkalmas biztosítási alapú befektetési termékeket ajánlhasson.

(2) A 158/C. §-ban foglalt – biztosítási alapú befektetési termékeket tartalmazó – keresztértékesítés esetén a csomagnak vagy a megállapodásnak összességében kell alkalmasnak lennie az ügyfél vagy a leendő ügyfél számára.

(3) A biztosító belső nyilvántartást vezet, amely tartalmazza a biztosítási alapú befektetési termékek értékesítésével kapcsolatban a közte és az ügyfél között létrejött megállapodásokat, valamint az átadott termékismertetőket, tájékoztatókat. Ezen dokumentumokban meghatározott jogokat és kötelezettségeket más dokumentumokra vagy jogszabályhelyre történő hivatkozással is meg lehet határozni.

(4) A biztosító tartós adathordozón rendszeresen, de legalább évente tájékoztatja az ügyfeleket az általa nyújtott szolgáltatásokról, az ügyfél nevében végrehajtott ügyletek és szolgáltatások költségeiről, figyelembe véve az érintett biztosítási alapú befektetési termékek típusát és összetettségét, valamint az ügyfélnek nyújtott szolgáltatás jellegét.

(5) Biztosítási alapú befektetési termékkel kapcsolatos értékesítés esetében a biztosító a szerződés megkötése előtt – a 152. § (1) bekezdése szerinti módon, a 152. § (3a) bekezdésében foglaltak figyelembevételével – tartós adathordozón alkalmasságra vonatkozó nyilatkozatot bocsát az ügyfél rendelkezésére, amelyben részletezi a tanácsadás tartalmát és azt, hogy a tanácsadás milyen módon felel meg az ügyfél igényeinek és szükségleteinek.

(6) Amennyiben a szerződést olyan távközlő eszköz igénybevételével kötik meg, amely nem teszi lehetővé az alkalmasságra vonatkozó nyilatkozat előzetes átadását, a biztosító az alkalmasságra vonatkozó nyilatkozatot tartós adathordozón közvetlenül a szerződés megkötését követően is átadhatja az ügyfél részére, feltéve, hogy az alábbi feltételek mindegyike teljesül:

a) az ügyfél beleegyezett, hogy az alkalmasságra vonatkozó nyilatkozatot közvetlenül a szerződés megkötése után vegye át, és

b) a biztosító biztosította az ügyfél számára annak lehetőségét, hogy a szerződés megkötését elhalassza az alkalmasságra vonatkozó nyilatkozat szerződés megkötése előtti kézhezvétele érdekében.

1 Beiktatta: 2017. évi CXLV. törvény 163. §. Hatályos: 2018. II. 23-tól.

(7) Amennyiben a biztosító tájékoztatta az ügyfelet arról, hogy rendszeres értékelést végez majd az alkalmasság tekintetében, úgy a (4) bekezdés szerinti rendszeres tájékoztatásnak tartalmaznia kell egy frissített nyilatkozatot arról, hogy a biztosítási alapú befektetési termék milyen módon felel meg az ügyfél igényeinek és szükségleteinek.

166/F. §[1] A 166/B., 166/D. és 166/E. §-okban foglaltak nem kell alkalmazni, amennyiben az ügyfél a Bszt. szerinti szakmai ügyfélnek minősül.

NEGYEDIK RÉSZ

A BIZTOSÍTÓK REORGANIZÁCIÓJA ÉS FELSZÁMOLÁSA

XIII. FEJEZET

A BIZTOSÍTÓKKAL KAPCSOLATOS REORGANIZÁCIÓS ELJÁRÁSOK

68. A biztosítási állomány átruházása a biztosítottak érdekében

167. § (1) A tevékenységi engedély visszavonásával egyidejűleg – a 304. § (4) bekezdésében meghatározottakon túl – a Felügyelet a biztosítottak érdekeinek a védelme érdekében intézkedhet a biztosító tevékenységi engedély visszavonásával érintett állományának részben vagy egészben történő átruházása érdekében szükséges intézkedések megtételére.

(2) A Felügyelet az (1) bekezdésben meghatározott esetben az állományátruházás sikeres lebonyolítása céljából felügyeleti biztost rendel ki, vagy a már kijelölésre került felügyeleti biztos megbízólevelét haladéktalanul módosítja.

(3)[2] A felügyeleti biztos – a biztosító képviseletében – az állományátruházás lebonyolítása érdekében a kijelölését, vagy a megbízólevél módosítását követő harminc napon belül, állományátruházásra irányuló megállapodás megkötése céljából, ajánlattételre hívja fel az átruházandó szerződéses állomány vagy állományok művelésére jogosító tevékenységi engedéllyel rendelkező, Magyarország területén székhellyel rendelkező biztosítókat, tagállami és harmadik országbeli biztosítók magyarországi fióktelepeit.

(4) A (3) bekezdésben meghatározott felhívásnak tartalmaznia kell:

a) az átruházandó állomány pontos meghatározását, az átruházásra kerülő állomány szerződési feltételeit,

b) az átruházandó állományhoz kapcsolódó biztosítástechnikai tartalékok és az azokhoz kapcsolódó átadni tervezett eszközök megjelölését.

(5) Az átruházandó szerződéses állomány művelésére feljogosító tevékenységi engedéllyel rendelkező biztosító az ajánlattételi felhívásban meghatározott időpontig – amely nem lehet hosszabb, mint az ajánlati felhívás közzétételétől számított két hónap – tehet ajánlatot az állomány átvételére, amely ajánlatához a felügyeleti biztos (6) bekezdésben meghatározott döntésének a meghozataláig kötve van.

1 Beiktatta: 2017. évi CXLV. törvény 163. §. Hatályos: 2018. II. 23-tól.
2 Módosította: 2016. évi LIII. törvény 175. § (1) 16.

(6) A felügyeleti biztos a felhívásban megjelölt határidőt követő tizenöt napon belül dönt, hogy melyik biztosítóval állapodik meg az állományátruházásról. Több ajánlat esetén versenytárgyalás is tartható. A felügyeleti biztos a (9) bekezdésben foglaltakkal összhangban azon ajánlatot fogadhatja el, amely – a biztosítottak érdekeinek védelmére és az átadó biztosító pénzügyi helyzetére is tekintettel – az ajánlatban foglalt összes feltételek figyelembevételével a legkedvezőbb. Ugyanazon kötelezettségekből álló állomány esetében az alacsonyabb értéken megvalósítható átruházás tekintendő kedvezőbbnek.

(6a)[1] Ha a (3)–(6) bekezdésben meghatározott intézkedések nem vezettek eredményre, akkor a Felügyelet az intézkedés megtételének sikertelenségéről a honlapján tájékoztatót tesz közzé, amelyben tájékoztatja az állománnyal kapcsolatban érintett szerződéssel rendelkező szerződőket a 188. § (2) és (3) bekezdésében meghatározott rendelkezések gyakorlati következményeiről.

(7) A (6) bekezdésben meghatározott döntés meghozatalát követően a felügyeleti biztos és az átvevő biztosító haladéktalanul köteles a 256. § (1) bekezdésében meghatározott kérelmet a Felügyelethez benyújtani. A kérelemről a Felügyelet soron kívül, de legkésőbb a kérelem beérkezését követően tizenöt munkanapon belül határoz, kivéve, ha az átvevő biztosító székhelye Magyarország területén kívül van.

(8) Ha az átvevő biztosító székhelye Magyarország területén kívül van, akkor a Felügyelet ügyintézési határidejére az eljárására vonatkozó általános szabályok az irányadók.

(9) Ha a biztosító állománya csak egy részének átruházására kerül sor, akkor a biztosító azon hitelezője, amelynek biztosítási szerződésből eredő követelése van a biztosítóval szemben, nem kerülhet hátrányosabb helyzetbe ahhoz képest, mintha a biztosító az állományátruházás nélkül felszámolásra kerülne. Ennek való megfelelés érdekében úgy kell eljárni, hogy az átruházásra kerülő állományra jutó, (4) bekezdés *b)* pontja szerinti tartalékok és eszközök mértéke ne haladja meg a biztosító teljes állományára jutó tartalékok és eszközök mértékét.

(10)[2] Az e § szerinti intézkedés eredményeként bekövetkezett vagyonátadás adó- és illetékmentes.

168. § (1) Ha a tevékenységi engedély visszavonása a biztosító Gfbt.-ben meghatározott tevékenységére vonatkozik és a Felügyelet a 167. §-ban meghatározott intézkedés meghozataláról dönt, a felügyeleti biztos haladéktalanul köteles egyeztetni a Kártalanítási Alap kezelőjével a kötelező gépjármű-felelősségbiztosítási állománnyal kapcsolatos tartalékok fedezetének tisztázása érdekében.

(2) Ha az (1) bekezdésben meghatározott egyeztetés eredményeként megállapításra kerül, hogy a tevékenységi engedély visszavonásával érintett biztosító kötelező gépjármű-felelősségbiztosítási állományával kapcsolatban nem állnak rendelkezésre a biztosítástechnikai tartalékok fedezetére szolgáló eszközök és a 167. § (3)–(6) bekezdésében meghatározott intézkedések nem vezettek eredményre, akkor a felügyeleti biztos és a Kártalanítási Alap kezelője harminc napon belül tervet készít a hiányzó eszközök – Kártalanítási Alap terhére történő – pótlása, és a kötelező gépjármű-felelősségbiztosítási állomány átruházásának újbóli előkészítése érdekében.

(3) A (2) bekezdésben meghatározott terv elkészítését követően a felügyeleti biztos ismételten felhívja a 167. § (3) bekezdésében meghatározott ajánlattételre az érintett biztosítókat, azzal, hogy a 167. § (4) bekezdésében foglaltakon túl a felhívásnak tartalmaznia kell a (2) bekezdésben meghatározott tervet.

168/A. §[3] (1) A 167. és 168. §-ban meghatározott intézkedés megindításáról és annak joghatásairól a Felügyelet haladéktalanul tájékoztatja az Európai Unió tagállamainak felügyeleti hatóságait.

---

1 Beiktatta: 2016. évi LIII. törvény 157. § (1). Hatályos: 2016. VII. 1-től.
2 Beiktatta: 2016. évi LIII. törvény 157. § (2). Hatályos: 2016. VII. 1-től.
3 A 2015. évi CLXII. törvény 36. § szerinti szöveggel lép hatályba.

(2) A 167. és 168. §-ban meghatározott intézkedésről szóló döntés honlapon történő közzétételét követően a Felügyelet soron kívül közzéteszi annak tartalmát az Európai Unió Hivatalos Lapjában, angol és magyar nyelven a 11. melléklet *C)* részében meghatározott nyomtatványon.

69. Másik tagállamban elrendelt reorganizációs eljárással kapcsolatos szabályok

169. § (1) A másik tagállamban székhellyel rendelkező biztosítóval szemben hozott reorganizációs eljárásban hozott döntés joghatásai tekintetében a biztosító székhelye szerinti jog az irányadó.

(2) Az ilyen eljárásokban hozott döntéseket minden további eljárás nélkül el kell ismerni.

170. §[1] Ha másik tagállam érintett felügyeleti hatósága arról tájékoztatja a Felügyeletet, hogy a területén székhellyel rendelkező biztosító ellen reorganizációs vagy azzal egy tekintet alá eső eljárás indult, a Felügyelet – mérlegelve a tájékoztatás szükségességét a magyarországi esetleges hitelezők tekintetében – honlapján tájékoztatót tehet közzé az eljárás megindításáról és annak gyakorlati következményeiről.

XIV. FEJEZET

A BIZTOSÍTÓK FELSZÁMOLÁSA

70. Általános szabályok

171. § (1) E fejezet szabályait magyarországi székhelyű biztosító részvénytársaság, az európai részvénytársasági formában működő biztosító, a biztosító szövetkezet, a kölcsönös biztosító egyesület és a harmadik országbeli biztosító magyarországi fióktelepe elleni felszámolási eljárásra kell alkalmazni.

(2)[2] Ahol ez a fejezet biztosítót említ, ott e fejezet alkalmazásában a felszámolás alatt álló – tevékenységi engedéllyel már nem rendelkező – volt biztosítót is érteni kell.

172. § (1) Az Európai Unió tagállamaiban székhellyel rendelkező biztosítóval szemben lefolytatott felszámolási vagy azzal egyenértékű eljárás joghatásai tekintetében a biztosító székhelye szerinti jog az irányadó.

(2) Az ilyen eljárásokban hozott határozatokat minden további eljárás nélkül el kell ismerni.

173. § (1) A biztosító részvénytársaság, az európai részvénytársasági formában működő biztosító és a biztosító szövetkezet elleni felszámolási eljárásra – az e fejezetben foglalt eltérésekkel – a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény (a továbbiakban: Cstv.) rendelkezéseit, a kölcsönös biztosító egyesület elleni felszámolási eljárásra – az e fejezetben foglalt eltérésekkel – a Civil tv. rendelkezéseit kell alkalmazni.

(2) A harmadik országbeli biztosító magyarországi fióktelepe elleni felszámolási eljárásra az Fkt.-ban foglaltakat kell az e fejezetben foglalt eltérésekkel alkalmazni.

(3) A biztosító részvénytársaság, az európai részvénytársasági formában működő biztosító, a harmadik országbeli biztosító magyarországi fióktelepe, a biztosító szövetkezet, továbbá a kölcsönös biztosító egyesület ellen csődeljárásnak nincs helye.

(4) Az Európai Unió másik tagállamában székhellyel rendelkező biztosító magyarországi fióktelepével szemben felszámolási eljárást a Felügyelet nem kezdeményezhet.

---

1 A 2015. évi CLXII. törvény 37. § szerinti szöveggel lép hatályba.

2 Módosította: 2016. évi LIII. törvény 175. § (1) 17.

174. § A biztosító – ide nem értve a kisbiztosító-egyesületet – felszámolásával kapcsolatos eljárás lefolytatására a Fővárosi Törvényszék kizárólagos illetékességgel rendelkezik.

175. § (1)[1] Biztosító felszámolójának kizárólag a Magyar Nemzeti Bankról szóló 2013. évi CXXXIX. törvény (a továbbiakban: MNBtv.) 39. §-ában meghatározott jogszabályok hatálya alá tartozó szervezetek felszámolását végző, nonprofit gazdasági társaság rendelhető ki vagy választható meg.

(2) A felszámolót a 135–147. §-ban előírt titoktartási kötelezettség terheli.

(3) A felszámoló jogosult valamennyi tagállamban e törvény, a Cstv., a Civil tv., és az Fkt. rendelkezései által meghatározott jogkörök ellátására, de ennek során köteles betartani azon tagállam jogszabályait, amelynek területén eljárását foganatosítja.

176. § (1) A biztosítóval szembeni – biztosítási szerződésen alapuló – hitelezői igények rendezése érdekében a felszámoló jogosult az adott biztosítási szerződésekkel érintett biztosítási ágazat művelésére tevékenységi engedéllyel rendelkező biztosítóval vagy a biztosítók érdekvédelmi szervezetével (a továbbiakban együtt: Szerződő) szerződést kötni.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott szerződés megkötéséhez nem szükséges a hitelezői igény jogosultjának hozzájárulása.

(3) A szerződés megkötésével a Szerződő – a biztosító nevében – gyakorolja a hitelezői igény vonatkozásában a biztosítót a biztosítási szerződés alapján, a felszámolás elrendelését megelőzően megillető jogokat és kötelezettségeket, továbbá a Szerződő a kártérítési igény jogosultjának személyes adatai és üzleti titkai tekintetében adatkezelővé válik.

177. § (1) A felszámolói díj összege nem haladhatja meg a felszámolás során eladott vagyontárgyak árbevételének és a befolyt követelések együttes összegének 1,25 százalékát. Egyezség esetén a felszámoló díja nem lehet több a vagyontárgyak nettó értékének 1,25 százalékánál.

(2) A felszámolóra a Cstv. 59. §-a és 60. § (4)–(6) bekezdése nem alkalmazható.

178. § (1) A felszámoló – munkájának hatékonyabb elvégzése érdekében – az érintett tagállamok területén képviselőt bízhat meg, aki segítséget nyújt az eljárást érintően a helyi hitelezőknek.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott képviselőnek csak olyan személy jelölhető ki, akivel szemben a Cstv. 27/A. § (4) bekezdésében meghatározott kizáró ok nem áll fenn.

(3) A felszámoló az (1) bekezdésben meghatározott képviselője nevét, elérhetőségét és a képviseleti jogosultságának tartalmára vonatkozó adatokat a saját honlapján közzéteszi.

(4) A (3) bekezdés szerinti adatokat a Felügyelet a honlapján közzéteszi.

(5) Az (1) bekezdésben meghatározott képviselő megbízásával járó indokolt költségek Cstv. 57. § (1) bekezdés *a)* pontjában meghatározott felszámolási költségnek minősülnek.

179. § (1) A kölcsönös biztosító egyesület felszámolása esetén a Civil tv. 10. § (3), (5) és (6) bekezdése nem alkalmazható.

(2) A felszámolás során a biztosítási szerződésből származó kötelezettségek tekintetében a Cstv. 46. § (7) bekezdése nem alkalmazható.

(3)[2] Biztosító felszámolása esetén egyesítésnek, szünetelésnek és felfüggesztésnek nincs helye.

180. § (1) A Cstv. 40. §-ának vonatkozó rendelkezései nem alkalmazhatók abban az esetben, ha a szerződéssel jogot szerzett fél igazolja, hogy az adott szerződésre más tagállam joga az irányadó és ezen alkalmazandó jog szerint a szerződés megtámadhatósága kizárt.

---

1 Módosította: 2016. évi LXVII. törvény 232. §.

2 Megállapította: 2017. évi CXLV. törvény 164. §. Hatályos: 2017. XI. 21-től.

(2) A 196. §-ban meghatározott jog fennállását annak jogosultjával szemben a felszámoló a felszámolási eljárásban köteles tiszteletben tartani, ugyanakkor ez – az (1) bekezdésben meghatározott esetet kivéve – nem zárja ki a Cstv. 40. §-ában meghatározott rendelkezések alkalmazását.

71. A felszámolási eljárás megindítása

181. § (1) A biztosító elleni felszámolási eljárás bíróság általi megindítását kizárólag a Felügyelet kezdeményezheti.

(2) A Felügyelet a felszámolási eljárás megindításának kezdeményezéséről abban az esetben hozhat döntést, ha a biztosító tevékenységi engedélyének visszavonására sor került.

(3) A bíróság a felszámolás elrendeléséről a kezdeményezés beérkezésétől számított harminc napon belül határoz.

(4) A bíróság a felszámolást a Felügyelet kezdeményezésére a biztosító fizetésképtelenségének a vizsgálata nélkül köteles elrendelni.

(5) Ha a biztosító elleni felszámolási eljárás megindítására irányuló kérelmet nem a Felügyelet terjesztette elő, a bíróság a kérelem elutasítását követően soron kívül értesíti a Felügyeletet. Az értesítés kézhezvételét követően a Felügyelet haladéktalanul megvizsgálja a felszámolási eljárás megindítása kezdeményezésének szükségességét.

(6)[1] A felszámolás megindításának kezdeményezéséről szóló, a (2) bekezdésben meghatározott döntést közigazgatási perben megtámadhatja

a) a biztosító alapítói vagy tagsági jogait gyakorló legfőbb szerv képviselője, és

b) bármely olyan személy is, aki a 183. § (2) bekezdésében meghatározott biztosítási szerződésből eredő követelés jogosultja.

(7)[2] A (6) bekezdésben meghatározott perindítási jogosultság a (2) bekezdésben meghatározott döntés megtámadásán túl kiterjed a biztosító tevékenységi engedélyének visszavonásáról szóló döntés megtámadására is, kivéve, ha a biztosító tevékenységi engedély visszavonásáról szóló döntés tárgyában bíróság már jogerős ítélet született.

(8)[3] A közigazgatási pert fel kell függeszteni, ha a tevékenységi engedély visszavonásáról szóló döntés tárgyában már közigazgatási per van folyamatban.

(9)[4] A keresetlevél benyújtására nyitva álló határidő kezdőnapja a hitelezők esetén a felszámolás megindításának a kezdeményezéséről szóló döntés esetén a közzététel napja.

72. A hitelezői igények bejelentése

182. § (1)[5] Biztosító felszámolása során a hitelezők – a 188. § (3) bekezdésében meghatározott kivétellel – a felszámolást elrendelő jogerős bírósági végzés közzétételétől számított hatvan napon belül kötelesek követeléseiket bejelenteni.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott határidő elmulasztása jogvesztéssel jár.

73. A hitelezői igények kielégítése

1 Megállapította: 2017. évi L. törvény 483. § (2). Hatályos: 2018. I. 1-től.
2 Megállapította: 2017. évi L. törvény 483. § (2). Hatályos: 2018. I. 1-től.
3 Megállapította: 2017. évi L. törvény 483. § (2). Hatályos: 2018. I. 1-től.
4 Megállapította: 2017. évi L. törvény 483. § (2). Hatályos: 2018. I. 1-től.
5 Módosította: 2016. évi LIII. törvény 175. § (1) 18.

183. § (1)[1] A felszámolás során a felszámoló a biztosítónak a biztosítási szerződésből származó kötelezettségeit a Cstv. 57. § (1) bekezdés *a)* és *b)* pontjában meghatározott követelések kielégítése után a Cstv. 57. § (1) bekezdés *c)–h)* pontjában meghatározott követelések kielégítése előtt köteles kielégíteni, ide nem értve a 185/A. §-ban foglalt esetet.

(2) A biztosító biztosítási szerződésből eredő kötelezettségeit az alábbi sorrendben teljesíti:

a) személyi sérüléshez, balesethez, betegséghez kapcsolódó szerződéses kötelezettségek vonatkozásában

aa) a betegségbiztosítási szerződésből vagy a biztosítási szerződés betegségbiztosítási kockázatainak fedezetéből eredő kötelezettségek,

ab) a balesetbiztosítási szerződésből vagy a biztosítási szerződés balesetbiztosítási kockázatainak fedezetéből eredő kötelezettségek, és

ac) a felelősségbiztosítási szerződésből vagy a biztosítási szerződés felelősségbiztosítási kockázatainak fedezetéből eredő, személyi sérüléssel összefüggésben felmerült, a felszámolás kezdő időpontjáig bekövetkezett biztosítási események alapján elismert szolgáltatások, ideértve a károsultat vagy a károsulttal szemben tartásra jogosult hozzátartozót illető járadékfizetési szolgáltatásokat (e alpont tekintetében a Kártalanítási Alapot, a Kártalanítási Számlát és a Nemzeti Irodát megillető követelések kivételével);

b)[2] az életbiztosítási szerződésből eredő kötelezettségek, továbbá a felelősségbiztosításból eredő kötelezettségek (e pont tekintetében az *a)* pontban meghatározott kötelezettségek kivételével és a Kártalanítási Alapot, a Kártalanítási Számlát és a Nemzeti Irodát megillető követelések kivételével);

c) a felszámolás kezdő időpontjáig bekövetkezett biztosítási események alapján elismert szolgáltatások, ide nem értve az *a)* és *b)* pontban meghatározott szolgáltatásokat (e pont tekintetében a Kártalanítási Alapot, a Kártalanítási Számlát és a Nemzeti Irodát megillető követelések kivételével);

d) a Nemzeti Irodát, a Kártalanítási Alapot, a Kártalanítási Számlát az általa teljesített szolgáltatások alapján megillető követelések;

e) az előre fizetett, de kockázatviseléssel meg nem szolgált díjakból származó visszafizetési kötelezettségek.

184. § (1) A biztosító biztosítási szerződésből eredő követelései a közbenső felszámolási mérleg (a továbbiakban: közbenső mérleg) alapján is kielégíthetők.

(2) Ha a biztosító közbenső mérleg szerinti vagyoni helyzete fedezetet nyújt a 183. § (2) bekezdés *a)* pontjában meghatározott kötelezettségek kielégítésére, azokat a biztosító teljes egészében kielégíti.

(3) Ha a biztosító közbenső mérleg szerinti vagyoni helyzete nem nyújt fedezetet a 183. § (2) bekezdés *a)* pontjában meghatározott kötelezettségek kielégítésére, a biztosító a rendelkezésre álló vagyont a 183. § (2) bekezdés *a)* pont *aa)–ac)* alpontjában meghatározott követelések azonos arányában osztja fel e hitelezők között.

(4) Ha a biztosító közbenső mérleg szerinti vagyoni helyzete – a 183. § (2) bekezdés *a)* pontjában meghatározott kötelezettségek kielégítése után – fedezetet nyújt 183. § (2) bekezdés *b)* pontjában meghatározott kötelezettségek kielégítésére, azokat a biztosító részben kielégíti, oly módon, hogy

a) egy életbiztosítási szerződésből eredő kötelezettség – e kötelezettség tekintetében ide nem értve a 183. § (2) bekezdés *a)* pont *aa)* és *ab)* alpontjában meghatározott kötelezettséget – kielégítése a harmincmillió forintot nem haladhatja meg,

1 Módosította: 2017. évi CXLV. törvény 213. § d).
2 Módosította: 2016. évi LIII. törvény 175. § (1) 19.

b) egy felelősségbiztosítási szerződésből vagy egy biztosítási szerződés felelősségbiztosítási kockázatainak fedezetéből eredő kötelezettség – e kötelezettség tekintetében ide nem értve a 183. § (2) bekezdés *a)* pont *ac)* alpontjában meghatározott kötelezettséget – kielégítése a követelés hetvenöt százalékát nem haladhatja meg.

(5) Ha a biztosító közbenső mérleg szerinti vagyoni helyzete – a 183. § (2) bekezdés *a)* pontjában meghatározott kötelezettségek kielégítése után – nem nyújt fedezetet 183. § (2) bekezdés *b)* pontjában meghatározott kötelezettségek (4) bekezdésben meghatározottak szerinti kielégítésére, a biztosító a rendelkezésre álló vagyont a 183. § (2) bekezdés *b)* pontjában meghatározott követelések azonos arányában osztja fel e hitelezők között.

(6) Ha a biztosító közbenső mérleg szerinti vagyoni helyzete – a 183. § (2) bekezdés *a)* pontjában meghatározott kötelezettségek és a 183. § (2) bekezdés *b)* pontjában meghatározott kötelezettségek (4) bekezdés szerinti kielégítése után – fedezetet nyújt 183. § (2) bekezdés *c)* pontjában meghatározott kötelezettségek kielégítésére, azokat a biztosító részben kielégíti oly módon, hogy egy biztosítási szerződésből eredő kötelezettség kielégítése a követelés hetvenöt százalékát nem haladhatja meg.

(7) Ha a biztosító közbenső mérleg szerinti vagyoni helyzete – a 183. § (2) bekezdés *a)* pontjában meghatározott kötelezettségek és a 183. § (2) bekezdés *b)* pontjában meghatározott kötelezettségek (4) bekezdés szerinti kielégítése után – nem nyújt fedezetet 183. § (2) bekezdés *c)* pontjában meghatározott kötelezettségek (6) bekezdés szerinti kielégítésére, a biztosító a rendelkezésre álló vagyont a 183. § (2) bekezdés *c)* pontjában meghatározott követelések azonos arányában osztja fel e hitelezők között.

(8)[1] Ha a biztosító közbenső mérleg szerinti vagyoni helyzete – a 183. § (2) bekezdés *a)* pontjában meghatározott kötelezettségek kielégítése és a 183. § (2) bekezdés *b)* pontjában meghatározott kötelezettségek (4) bekezdés szerinti kielégítése, továbbá a 183. § (2) bekezdés *c)* pontjában meghatározott kötelezettségek (6) bekezdés szerinti kielégítése után – fedezetet nyújt

a) a (4) és (6) bekezdésben meghatározott követelések (4) bekezdés *a)* és *b)* pontjában, valamint a (6) bekezdésben meghatározott értékhatár feletti részére, és

b) a 183. § (2) bekezdés *d)* pontjában meghatározott kötelezettségek kielégítésére, azokat a biztosító teljes egészében kielégíti.

(9) Ha a biztosító – fenti eljárást követően – megmaradt vagyona nem nyújt fedezetet a követelések (8) bekezdés szerinti kielégítésére, a megmaradt vagyont elsősorban a (4) és (6) bekezdésben meghatározott követelések (4) bekezdés *a)* és *b)* pontjában, valamint a (6) bekezdésben meghatározott értékhatár feletti részének kifizetésére kell fordítani oly módon, ha a megmaradt vagyon nem elegendő a követelések teljes körű kifizetésére, akkor e követeléseket azonos arányában osztja fel e hitelezők között.

(10) Ha a biztosítónak a (9) bekezdésben meghatározott követelések kielégítését követően maradt vagyona, azt

a) elsősorban a Nemzeti Irodát, a Kártalanítási Alapot, a Kártalanítási Számlát az általa teljesített szolgáltatások alapján megillető követelések kielégítésére,

b) másodsorban a 183. § (2) bekezdés *e)* pontjában meghatározott követelések kielégítésére kell fordítani.

185. § (1) Járadékfizetési kötelezettségből adódó követelések esetében a biztosító egyösszegű – biztosításmatematikai eszközökkel meghatározott – fizetést (a továbbiakban: megváltás) teljesít vagy járadéktartalékok – vagy e tartalékok fedezetét képező eszközök – felhasználásával járadékbiztosítási szerződést köthet más biztosítóval a járadékfizetési kötelezettségből adódó követelések teljesítésére.

(2) A 184. §-ban meghatározott rendelkezések teljesítése során a járadékfizetési kötelezettségből adódó követelések vonatkozásában ezen megváltás összege alapján kell eljárni a biztosítónak.

---

1 Módosította: 2016. évi LIII. törvény 175. § (1) 20.

185/A. §[1] (1) Ha a biztosító természetes személyekkel biztosítási alapú befektetési termékekhez tartozó biztosítási szerződéseket kötött, akkor a felszámolás során az e szerződései alapján képzett számviteli biztosítástechnikai tartalékainak fedezetéül szolgáló eszközök a felszámoló által külön kezelendők és az azokhoz kapcsolódó vagyon – a Cstv. 57. § (1) bekezdés *a)* pontjában meghatározott követelések kielégítése után – kizárólag az e biztosítási szerződésekből eredő kötelezettségek teljesítésére használható fel.

(2) Az (1) bekezdés szerinti vagyon az (1) bekezdés szerinti kötelezettségek teljesítése után használható fel az egyéb kötelezettségek teljesítésére a 183–185. §-ban foglalt szabályok értelemszerű alkalmazásával, az egyéb kötelezettségek fedezetére rendelkezésre álló vagyonhoz hozzáadva.

186. § (1) A biztosító felszámolása esetén azok a hitelezők, amelyeknek a biztosítási szerződésből eredő követelését a biztosító viszontbiztosította, az adott viszontbiztosítási szerződés vagy szerződések vonatkozásában megszerzik a felszámolás alatt álló biztosító viszontbiztosítóval szembeni jogait a felszámoló által elismert hitelezői igényük erejéig.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott hitelező jogszerzése a hitelezői igénye elismert követelésként történő visszaigazolásával következik be, ezt követően a viszontbiztosítóval szembeni jogok az (1) bekezdésben meghatározott hitelezőt és a biztosítót egyetemlegesen illetik meg.

(3) Az (1) bekezdésben meghatározott hitelező a felszámoló által elismert hitelezői igénye erejéig – a viszontbiztosítási szerződés erre vonatkozó kikötésétől függetlenül – saját lakóhelye (székhelye) szerinti tagállamban is pert indíthat a viszontbiztosítóval szemben.

(4) Ha a felszámolás alatt álló biztosító felszámolója kéri, az (1) bekezdésben meghatározott hitelező a biztosító igényét is köteles érvényesíteni a viszontbiztosítóval szemben, az igény érvényesítését azonban az ezzel kapcsolatos költségek felszámoló általi megelőlegezésétől teheti függővé.

(5) A per eredményeként befolyt összegből először az (1) bekezdésben meghatározott – a viszontbiztosítóval szemben az adott pert indító – hitelező igényét kell kielégíteni.

(6) Ha a viszontbiztosítási szerződés alapján a viszontbiztosító teljesít, a felszámolás alatt álló biztosítóhoz befolyó összegek külön kezelendők, és azok kizárólag az adott viszontbiztosítással fedezett biztosítási szerződések alapján fennálló kötelezettségek teljesítésére használhatók fel.

74. A felszámolás elrendelésének hatása a biztosítási szerződésekre

187. § (1) A felszámolás kezdő időpontjában a biztosítási szerződések – a folyamatban lévő állományátruházás esetét, és a 188. §-ban meghatározott esetet kivéve – megszűnnek.

(2) A megszűnt biztosítási szerződések esetében a megszűnés napjáig járó biztosítási díjak szedhetők be.

(3) Folyamatban lévőnek minősül az állományátruházás, ha az állományátruházás engedélyezésére vonatkozó engedélykérelem a Felügyelethez benyújtásra került.

188. § (1) A Felügyelet a 167–168. §-ban meghatározott intézkedés esetén, az állományátruházás sikeres lebonyolítása érdekében határozatában meghatározza azokat az állományokat, amelyekhez tartozó biztosítási szerződéseket úgy kell tekinteni, hogy a felszámolás kezdő időpontjában nem szűnnek meg.

(2)[2] Ha a 167. és 168. §-ban meghatározott állományátruházás sikertelen volt, az (1) bekezdésben meghatározott állományokhoz tartozó biztosítási szerződések a 167. § (6a) bekezdésében meghatározott tájékoztató közzétételének napját követő ötödik munkanapon szűnnek meg.

1 Beiktatta: 2017. évi CXLV. törvény 165. §. Hatályos: 2018. II. 23-tól.
2 Megállapította: 2016. évi LIII. törvény 158. § (1). Hatályos: 2016. VII. 1-től.

(3)[1] Ha az (1) bekezdésben meghatározott állományokhoz tartozó szerződésekkel kapcsolatban biztosítási esemény következett be, a 182. § (1) bekezdésében meghatározott határidőt a 167. § (6a) bekezdésében meghatározott közzétételtől kell számítani.

75. Tájékoztatási szabályok

189. § (1) A felszámolási eljárás megindításáról és annak joghatásairól a Felügyelet haladéktalanul tájékoztatja az Európai Unió tagállamainak felügyeleti hatóságait.

(2)[2] A felszámolást elrendelő jogerős bírósági végzés cégközlönyben történő közzétételét követően a Felügyelet soron kívül közzéteszi annak tartalmát az Európai Unió Hivatalos Lapjában, angol és magyar nyelven a 11. melléklet *A)* részében meghatározott nyomtatványon.

(3) Minden olyan hitelező esetében, akinek állandó lakóhelye, székhelye vagy fióktelepe az Európai Unió másik tagállamában található, a (2) bekezdés szerinti közzétételhez fűződnek a Cstv. 28. §-a szerinti közzétételhez kapcsolódó joghatások.

190. § Ha másik tagállam érintett felügyeleti hatósága arról tájékoztatja a Felügyeletet, hogy a területén székhellyel rendelkező biztosító ellen felszámolási vagy azzal egy tekintet alá eső eljárás indult, a Felügyelet honlapján tájékoztatót tesz közzé az eljárás megindításáról és annak gyakorlati következményeiről.

191. § (1) A felszámoló a felszámolást elrendelő jogerős bírósági végzés közzétételét követő öt napon belül köteles a saját, a biztosító és a Felügyelet honlapján tájékoztatót közzétenni

a) a felszámolás elindításának tényéről;

b) a biztosítási szerződések megszűnésének tényéről, annak időpontjáról és joghatásairól;

c) a felszámolásról szóló végzés tartalmáról;

d) az egyes felszámolással kapcsolatos határidőkhöz fűződő jogkövetkezményekről;

e)[3] a 183–184. §-ban, valamint a 185/A. §-ban foglaltak szerint a kielégítés sorrendjéről;

f) a 193. § (3) bekezdésében meghatározott tájékoztató elektronikus elérésének módjáról.

(2) A felszámoló az (1) bekezdésben meghatározott tájékoztatót köteles két országos napilapban is megjelentetni.

(3) A felszámoló a felszámolást elrendelő jogerős bírósági végzés közzétételét követő harminc napon belül köteles az (1) bekezdésben meghatározott tartalommal egyenként írásbeli tájékoztatást küldeni azon szerződőknek, biztosítottaknak, továbbá egyéb ismert hitelezőknek, akiknek állandó lakóhelye, székhelye vagy fióktelepe az Európai Unió másik tagállamában található.

(4) A (3) bekezdés szerinti tájékoztatást magyar nyelven kell elkészíteni és a 11. melléklet *B)* részében meghatározott címekkel ellátni.

(5) A (3) bekezdés szerinti tájékoztatást annak a tagállamnak a hivatalos nyelvén is meg kell adni, amelyben annak a személynek az állandó lakóhelye, székhelye vagy fióktelepe található, akinek ismert, a felszámolás elrendelését megelőzően bejelentett kárigénye, sérelemdíj iránti igénye van.

192. § Minden olyan hitelező, akinek állandó lakóhelye, székhelye vagy fióktelepe az Európai Unió másik tagállamában található, követelését magyar nyelven vagy saját tagállamának hivatalos nyelvén nyújthatja be. Amennyiben követelését saját tagállamának hivatalos nyelvén nyújtja be, úgy a beadványán a „Követelés benyújtása” címet magyar nyelven is fel kell tüntetni.

193. § (1) A felszámoló a Felügyeletet – a Felügyelet által meghatározott rendszerességgel – tájékoztatja a felszámolás helyzetéről.

---

1 Beiktatta: 2016. évi LIII. törvény 158. § (2). Hatályos: 2016. VII. 1-től.
2 A 2015. évi CLXII. törvény 67. § 9. szerint módosított szöveggel lép hatályba.
3 Módosította: 2017. évi CXLV. törvény 213. § e).

(2) A Felügyelet az Európai Unió más tagállamai felügyeleti hatóságainak megkeresésére tájékoztatást ad a felszámolás helyzetéről.

(3) A felszámoló rendszeresen, de legalább félévente a szerződőknek, biztosítottaknak, továbbá az egyéb hitelezőknek szóló tájékoztatót tesz közzé a saját, a biztosító és a Felügyelet honlapján.

194. §[1] (1)[2] A biztosító első számú vezetője a számviteli biztosítástechnikai tartalékok közül a matematikai tartalékok és a befektetési egységekhez kötött életbiztosítások tartalékainak fedezetét képező eszközök – 109. § (1) bekezdésében és a 212. § (1) bekezdésében meghatározott eszköznyilvántartás szerinti – listáját a felszámolás kezdő időpontjának napjával lezárja és azt a Cstv.-ben meghatározott tevékenységet lezáró mérleg átadásával egyidejűleg a felszámolónak átadja.

(2) A felszámolási eljárás megindítása után az (1) bekezdésben meghatározott nyilvántartásban szereplő eszközök összetétele – az elírásból származó hibák javítása kivételével – csak a Felügyelet hozzájárulásával változtatható meg.

(3) Ha az (1) bekezdésben meghatározott nyilvántartásban szereplő eszközök értékesítésének eredménye kevesebb, mint a nyilvántartásban meghatározott értékük, a felszámolónak meg kell indokolnia az eltérés okát a Felügyeletnek.

(4) A felszámoló az (1) bekezdésben meghatározott nyilvántartásban szereplő eszközökhöz hozzáadja az ezen eszközökből származó hozamot, valamint a felszámolási eljárás megindítása és az esetleges állományátruházás időpontja között az érintett biztosítási állomány tekintetében beérkezett díjbevétel összegét.

XV. FEJEZET

A REORGANIZÁCIÓS ÉS FELSZÁMOLÁSI ELJÁRÁSRA VONATKOZÓ KÖZÖS SZABÁLYOK

76. Bizonyos szerződésekre alkalmazandó jog

195. § (1)[3] A reorganizációs eljárás és a felszámolási eljárás ingatlan használatára vagy megszerzésére vonatkozó szerződéssel kapcsolatos joghatásai tekintetében az ingatlan fekvési helyének a joga az irányadó.

(2)[4] A reorganizációs eljárásnak és a felszámolási eljárásnak a biztosító nyilvántartásba-vételi kötelezettség alá tartozó ingatlanra, hajóra vagy légijárműre vonatkozó joga tekintetében a nyilvántartást vezető tagállam joga az irányadó.

(3) A reorganizációs eljárás és a felszámolási eljárás munkaszerződéssel kapcsolatos joghatásai tekintetében az adott munkaszerződésre alkalmazandó jog az irányadó.

77. Dologi jogok

196. § (1) Más tagállamban megindított reorganizációs eljárás vagy felszámolási eljárás során hozott intézkedés nem érinti a hitelező vagy harmadik fél olyan dolgon fennálló jogát, amely az ilyen intézkedések foganatosítása vagy az eljárás megindítása időpontjában Magyarország területén található, és a biztosító tulajdonát képező tárgyi eszközökre vagy immateriális javakra, ingó vagy ingatlan eszközökre vonatkoznak.

(2) Az (1) bekezdésben említett jognak tekintendők különösen a következők:

a) az eszközök közvetlen vagy közvetett elidegenítésének joga és az ilyen eszközökből származó bevételből vagy jövedelemből a kielégítés joga;

---

1 A 2015. évi CLXII. törvény 38. § szerinti szöveggel lép hatályba.
2 Megállapította: 2016. évi LIII. törvény 159. §. Hatályos: 2016. VII. 1-től.
3 Módosította: 2016. évi LIII. törvény 175. § (1) 21.
4 Megállapította: 2016. évi LIII. törvény 160. §. Hatályos: 2016. VII. 1-től.

b) a kizárólagos jog valamely követelés teljesítésére, különösen a követelés tekintetében a zálogjoggal biztosított jog, vagy a követelés garancia útján történő engedményezése;

c) az eszközök visszakövetelésére vagy helyreállítására irányuló jog bárkivel szemben, aki az erre jogosult fél szándékával ellentétes módon az eszközöket birtokolja, vagy használja;

d) a haszonélvezeti jog;

e) olyan jog, amelynek létrejöttének feltétele a jogosultság nyilvántartásba történő bejegyzése.

197. § Azon értékpapírokkal kapcsolatos jogok érvényesítésére, amelyek létrejöttéhez vagy átruházásához nyilvántartásba történő bejegyzés vagy számlán történő nyilvántartás szükséges, annak a tagállamnak a joga az irányadó, ahol a nyilvántartást vagy a számlát vezetik.

ÖTÖDIK RÉSZ

A VISZONTBIZTOSÍTÁSRA, A KÜLÖNLEGES CÉLÚ GAZDASÁGI EGYSÉGRE ÉS AZ EGYÜTTBIZTOSÍTÁSRA VONATKOZÓ SZABÁLYOK

XVI. FEJEZET

A VISZONTBIZTOSÍTÁSRA ÉS A KÜLÖNLEGES CÉLÚ GAZDASÁGI EGYSÉGRE VONATKOZÓ KIEGÉSZÍTŐ SZABÁLYOK

78. A finanszírozási viszontbiztosítás

198. § (1) A finanszírozási viszontbiztosítási szerződéseket kötő vagy finanszírozási viszontbiztosítást végző biztosítónak és viszontbiztosítónak képesnek kell lennie az ezen szerződésekből vagy ezen tevékenységekből eredő kockázatok megfelelő azonosítására, mérésére, figyelemmel kísérésére, kezelésére, ellenőrzésére és jelentésére.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott szabályokat a Bizottságnak a Szolvencia 2 irányelv 210. cikk (2) bekezdésében meghatározott tárgykörben kiadott rendeletében megállapított szabályokkal együtt kell alkalmazni.

79. Különleges célú gazdasági egység

199. §[1] (1) Magyarország területén – a biztosítótól vagy a viszontbiztosítótól kockázatot átvállalni jogosult – különleges célú gazdasági egység a Felügyelet engedélyével akkor alapítható, ha az megfelel a Bizottságnak a Szolvencia 2 irányelv 211. cikk (2) bekezdés *a)–g)* pontjában meghatározott tárgykörben kiadott rendeletében meghatározott követelményeknek.

(2) A különleges célú gazdasági egység elleni felszámolási eljárás bíróság általi megindítását kizárólag a Felügyelet kezdeményezheti.

XVII. FEJEZET

A HATÁRON ÁTNYÚLÓ EGYÜTTBIZTOSÍTÁSRA VONATKOZÓ SZABÁLYOK

1 Megállapította: 2016. évi LIII. törvény 161. §. Hatályos: 2016. VII. 1-től.

80. E fejezet alkalmazási köre

200. § A 201–203. § azon együttbiztosításra alkalmazandó, amely az 1. melléklet *A)* rész 3–16. pontban meghatározott ágazatába tartozó egy vagy több kockázathoz kapcsolódik, és amely megfelel a következő feltételek mindegyikének:

a) a kockázat nagykockázat;

b) a kockázat helye az Európai Unió területén található;

c) a szerződésben meghatározásra kerül a vezető biztosító;

d) az együttbiztosítási szerződésben részes biztosítók egyike a vezető biztosítóétól eltérő tagállamban

da) rendelkezik székhellyel vagy

db) létesített fióktelep.

81. Az együttbiztosításra vonatkozó eltérő szabályok

201. § (1) A 284–285. §-ban meghatározott szabályok az együttbiztosítási szerződés vezető biztosítójára alkalmazandók.

(2) Ha az együttbiztosítás kötelező gépjármű-felelősségbiztosításhoz kapcsolódik, a kárrendezési megbízott megbízásának a kötelezettsége a vezető biztosítót terheli az együttbiztosítási szerződés vonatkozásában.

202. § (1) Együttbiztosítás esetén a biztosítástechnikai tartalékokat az együttbiztosításban részt vevő biztosítók kockázatvállalásukból eredő kötelezettségeiknek megfelelő mértékben képzik.

(2) Az (1) bekezdés szerint az együttbiztosításban részt vevő biztosítók által megképzett biztosítástechnikai tartalékok összegének akkorának kell lennie, mint a vezető biztosító által a székhelye szerinti tagállamnak a szabályai alapján meghatározott összeg.

203. § Az együttbiztosításban részt vevő biztosító köteles nyilvántartást vezetni az együttbiztosítással érintett tevékenysége terjedelméről, és az ezen tevékenységgel érintett tagállamokról.

HATODIK RÉSZ[1]

KISBIZTOSÍTÓKRA VONATKOZÓ SZABÁLYOK

82. A rész hatálya és alkalmazása

204. § (1) E részben meghatározott szabályok arra a biztosítóra terjednek ki, amely megfelel a következő feltételek mindegyikének:

a) a biztosító éves bruttó díjbevétele nem haladja meg az ötmillió eurót;

b) a biztosítónak a viszontbiztosítási szerződésekből és a különleges célú gazdasági egységektől megtérülő összegekkel együtt számított bruttó biztosítástechnikai tartalékai nem haladják meg a huszonöt millió eurót, továbbá csoporthoz tartozó biztosító esetén a csoport viszontbiztosítási szerződésekből és a különleges célú gazdasági egységektől megtérülő összegekkel együtt számított bruttó biztosítástechnikai tartalékai nem haladják meg a huszonöt millió eurót;

c) a biztosító nem folytat felelősség-, hitel- és kezesi biztosítási kockázatokat fedező biztosítási tevékenységet, kivéve, ha azok a 47. §-ban meghatározottak szerint kiegészítő kockázatnak minősülnek;

d) a biztosító üzleti tevékenysége nem terjed ki

da) a félmillió eurós éves bruttó díjbevételt meghaladó,

1 Lásd: 40/2019. (XI. 21.) MNB rendelet 4. §.

db) a viszontbiztosítási szerződések alapján és a különleges célú gazdasági egységektől megtérülő összegekkel együtt számított két és fél millió euró bruttó biztosítástechnikai tartalékot meghaladó,

dc) az éves bruttó díjbevételük vagy a viszontbiztosítási szerződésekből és a különleges célú gazdasági egységektől megtérülő összegekkel együtt számított bruttó biztosítástechnikai tartalékuk tíz százalékát meghaladó viszontbiztosítási ügyletekre.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározottak mellett az ebben a részben meghatározott szabályok alkalmazandók minden olyan biztosítási tevékenység folytatására engedélyt kérő vállalkozásra, amelynek a Felügyelet részére benyújtott öt évre szóló üzleti tervében foglaltak alapján megállapítható, hogy az éves bruttó díjbevétele, vagy a – viszontbiztosítási szerződések alapján és a különleges célú gazdasági egységektől megtérülő összegekkel együtt számított – bruttó biztosítástechnikai tartalékai várhatóan öt éven belül nem haladják meg az (1) bekezdésben meghatározott valamely küszöbértéket.

205. § (1) Az elsőtől a negyedik részben meghatározott szabályokat az e részben foglalt eltérésekkel kell alkalmazni a 204. §-ban meghatározott kisbiztosítók esetében.

(2) Az elsőtől a negyedik részben meghatározott szabályokat kell alkalmazni minden olyan biztosítási tevékenység folytatására engedélyt kérő vállalkozásra, amelynek a Felügyelet részére benyújtott öt évre szóló üzleti tervében foglaltak alapján megállapítható, hogy az éves bruttó díjbevétele, vagy a – viszontbiztosítási szerződések alapján és a különleges célú gazdasági egységektől megtérülő összegekkel együtt számított – bruttó biztosítástechnikai tartalékai várhatóan öt éven belül meghaladják az 204. § (1) bekezdésében meghatározott valamely küszöbértéket.

206. § (1) Ha a 204. § (1) bekezdésében meghatározott összegek bármelyikét a biztosító kettő egymást követő évben túllépi, akkor a harmadik évtől a Felügyelet eseti adatszolgáltatásra kötelezi a biztosítót.

(2) Ha az eseti adatszolgáltatás alapján megállapításra kerül, hogy a biztosító három egymást követő évben túllépi a 204. § (1) bekezdésében meghatározott összegeket, akkor a negyedik évtől az elsőtől a negyedik részben meghatározott szabályok az e részben meghatározott eltérések nélkül alkalmazandók a biztosítóra.

207. § Az elsőtől a negyedik részben meghatározott szabályokat az e részben meghatározott eltérésekkel kell alkalmazni arra a biztosítóra, amely esetében a Felügyelet megállapította az összes alábbi feltétel teljesülését:

a) a biztosító a 204. § (1) bekezdésében meghatározott küszöbértékek egyikét sem haladta meg az elmúlt három egymást követő évben;

b) a biztosító a 204. § (1) bekezdésében meghatározott küszöbértékek közül az elkövetkező öt év alatt – üzleti tervében foglaltak alapján – várhatóan egyiket sem lépi túl.

208. § (1) A 204–207. §-ban foglalt szabályok nem gátolják a biztosítót, hogy az elsőtől a negyedik részben meghatározott szabályok alapján kérje engedélyezését vagy hogy továbbra is az elsőtől a negyedik részben meghatározott szabályok szerint folytassa tevékenységét.

(2) Ha Magyarország területén székhellyel rendelkező biztosító másik tagállamban határon átnyúló szolgáltatás keretében, vagy fióktelep útján

a) kívánja folytatni a jövőben

b) folytatja

a biztosítási tevékenységet, az e részben meghatározott eltérő szabályok nem alkalmazhatók.

XVIII. FEJEZET

A KISBIZTOSÍTÓKRA VONATKOZÓ ELTÉRŐ SZABÁLYOK

83. Szervezeti és tevékenységbeli eltérések

209. § (1) A biztosító részvénytársaság esetén a 8. §-ban meghatározott rendelkezéseket nem kell alkalmazni.

(2)[1] A kisbiztosítók esetén az 55. § (1) bekezdés *e)–f)* pontjában, a 65–68. §-ban, a 76–84. §-ban, a 86–90. §-ban és a 94. § (4)–(6) bekezdésében foglalt rendelkezéseket nem kell alkalmazni.

(3) A 93. § (1) bekezdés *b)* pontjában meghatározott minimális biztonsági tőkerész értékét biztosítási ágazatonként és szervezettípusonként kell megállapítani a biztosítók és a viszontbiztosítók szavatolótőkéjéről és biztosítástechnikai tartalékairól szóló Kormány rendelet biztonsági tőkére meghatározott előírásai szerint.

(4) A kisbiztosító számviteli rendjéért felelős vezetője – a 62. § (1) bekezdésétől eltérően – ellenőrzi és az első számú vezető mellett aláírásával igazolja a Felügyeletnek beküldött éves beszámoló, a 109. §-ban meghatározott eszköznyilvántartás és éves adatszolgáltatás helytállóságát.

210. § (1) A könyvvizsgáló a 71. § (4) bekezdésében foglaltaktól eltérően az éves beszámoló vizsgálata mellett vizsgálja:

a) hogy az éves beszámolóban szereplő számviteli biztosítástechnikai tartalékok mértéke elégséges-e, és eszközfedezete megfelel-e a jogszabályokban foglaltaknak,

b) az éves beszámoló készítésére, a szavatoló tőkére, a tőkeszükségletre, számviteli biztosítástechnikai tartalékokra vonatkozó szabályok betartását, a szavatolótőke és a számviteli biztosítástechnikai tartalékok számításának helyességét,

c) a 71. § (4) bekezdés *b)–d)* pontjában meghatározottakat.

(2) A könyvvizsgáló az (1) és a (3) bekezdésekben foglaltakra vonatkozó megállapításait külön kiegészítő jelentésben rögzíti, és ezt az igazgatóságnak, az első számú vezetőnek, a felügyelőbizottság elnökének, valamint a Felügyeletnek a tárgyévet követő évben az éves adatszolgáltatással együtt megküldi.

(3) A könyvvizsgáló a (2) bekezdésben előírt kiegészítő jelentésében köteles arra is kitérni, hogy az éves beszámolóban szereplő számviteli biztosítástechnikai tartalékok mértéke elégséges-e, és eszközfedezete megfelel-e az e törvényben foglaltaknak.

(4) A könyvvizsgáló köteles a biztosító számviteli biztosítástechnikai tartalékait tartalékfajtánként és ágazatonként elkülönítetten írásban értékelni, és a részletes értékelést a biztosítónak átadni.

211. § (1) A kisbiztosító vezető aktuáriusa – az 58. § (1) bekezdésétől eltérően – aláírásával igazolja

a) az éves beszámolóban szereplő számviteli biztosítástechnikai tartalékok képzésének és mértékének helyességét;

b) a szavatolótőke-szükséglet számításának helyességét;

c) az életbiztosítási ág befektetési hozamának felosztását;

d) a díjkalkulációk szakmai helyességét; és

e) az *a)–d)* pontra vonatkozó adatok, valamint a tartalékok helytállóságát.

(2) Az (1) bekezdésben foglaltakkal kapcsolatban a kisbiztosító vezető aktuáriusa azt is igazolja, hogy a rendelkezésre álló adatok elégségesek, teljesek és összehangoltak voltak és az alkalmazott módszerek a kockázatok természetének megfeleltek.

(3) A kisbiztosító vezető aktuáriusa az éves beszámolóval együtt, ahhoz kapcsolódóan – a felügyeleti ellenőrzés elősegítése céljából – benyújtja a Felügyeletnek a biztosító éves külön aktuáriusi jelentését.

(4) A kisbiztosító vezető aktuáriusa esetén az 58. § (3) bekezdésében meghatározott rendelkezést nem kell alkalmazni.

(5) Az aktuáriusi jelentés tartalmi követelményeit a Magyar Nemzeti Bank elnöke rendeletben állapítja meg.

---

1 Megállapította: 2015. évi LXXXV. törvény 287. §. Hatályos: 2016. I. 2-től.

84. Eszközök nyilvántartása

212. § (1)[1] A számviteli biztosítástechnikai tartalékok közül a matematikai tartalékok és a befektetési egységekhez kötött életbiztosítások tartalékainak fedezetéül szolgáló eszközökről a biztosító a 6. mellékletben meghatározott csoportosítás szerint külön eszköznyilvántartást vezet.

(2)[2] A biztosító eszköznyilvántartásban feltüntetett eszközei összértékének mindenkor el kell érnie az (1) bekezdés szerinti tartalékok előírt nagyságát.

(3) A biztosító köteles biztosításüzemi működését szolgáló ingatlanairól és gazdasági társaságban való részesedéseiről külön nyilvántartást vezetni.

85. Üzleti terv

213. § (1) Az üzleti terv tartalmazza a biztosítási tevékenység terjedelmét, továbbá a biztosítási szerződésben vállalt kötelezettségek teljesítése szempontjából jelentőséggel bíró tényeket és adatokat, így különösen:

a) 95. § (1) bekezdés *a), b)* és *d)* pontjában meghatározottakat és

b) a tevékenység megkezdéséhez szükséges tőke nagyságát és összetételét.

(2) Az üzleti tervnek tartalmaznia kell az (1) bekezdésben foglaltakon túlmenően a biztosító első 3 éves tevékenységére vonatkozó becslést

a) a működési költségekre, különös tekintettel a szerzési, igazgatási és kárrendezési költségekre,

b) a tervezett állomány darabszámára és állománydíjára termékenként,

c) a díjbevétel és a kárkifizetés termékenkénti várható alakulására,

d) a likviditási helyzet várható alakulására,

e) a biztosítási szerződésből eredő kötelezettségek és a minimális szavatolótőke-szükséglet, és a biztonsági tőke fedezetéhez szükséges pénzügyi eszközökre,

f) a tervezett mérlegadatokra.

(3) Az üzleti tervnek a (2) bekezdésben foglaltakon túl tartalmaznia kell a viszontbiztosításra vonatkozó terveket, amelyekben a viszontbiztosításra vonatkozó tervezett bevételeket és kiadásokat elkülönítetten kell kimutatni.

86. A kisbiztosítói ügymenet-kiszervezés feltételei

214. § (1) A biztosító ügymenetének kiszervezése nem terjedhet ki

a) a biztosító szervezeti kialakításával kapcsolatos feladatok,

b) a kockázat elvállalásának,

c) a belső ellenőrzési tevékenység,

d) a mérlegelemzés és a szavatolótőke-számítás,

e) a személyzeti ügyekben való döntés,

f) a viszontbiztosítási szerződés megkötésének

kiszervezésére.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott tilalom nem terjed ki a ki nem szervezhető feladatok teljesítéséhez szükséges szakértői szolgáltatások igénybevételére.

(3) A biztosító köteles a Felügyeletnek az éves adatszolgáltatás keretében bejelenteni

a) az aktuáriusi feladatok,

b) az elektronikus adatfeldolgozás,

c) a kárrendezés,

d) a vagyonkezelési tevékenység

kiszervezését.

---

1 A 2015. évi CLXII. törvény 40. § szerinti szöveggel lép hatályba.

2 A 2015. évi CLXII. törvény 40. § szerinti szöveggel lép hatályba.

(4) A (3) bekezdésben meghatározott bejelentésnek tartalmaznia kell a kiszervezés tényét, a kiszervezett tevékenységet végző nevét és címét, valamint a kiszervezés időtartamát.

(5) A kiszervezésre vonatkozó szerződésnek tartalmaznia kell:

a) a kiszervezett tevékenység végzése során a tevékenységet végző tudomására jutott biztosítási titok megőrzésére vonatkozó kötelezettséget, felelősséget és a titok megtartása érdekében teendő intézkedéseket;

b) a kiszervezett tevékenységet végző hozzájárulását a kiszervezett tevékenységnek a biztosító belső ellenőre, könyvvizsgálója és a Felügyelet által történő ellenőrzéséhez;

c) a kiszervezett tevékenységet végző felelősségét a tevékenység megfelelő színvonalon történő végzéséért;

d) az elvárt, a tevékenység végzésének minőségére vonatkozó részletes követelményeket;

e) a biztosító részéről történő azonnali hatályú felmondás lehetőségét a kiszervezett tevékenységet végző által történő jogszabálysértő tevékenység, illetve ismételt vagy súlyos szerződésszegés esetén.

(6) Az ügymenet-kiszervezési szerződésben a biztosító köteles előírni, hogy bármely típusú felügyeleti ellenőrzés esetén a vele szerződő fél köteles a felügyeleti ellenőrzést végzőnek az ügymenet-kiszervezéssel kapcsolatos valamennyi adatot, dokumentumot, információt megadni. Amennyiben a kiszervezett tevékenység keretében a biztosító ügyfeleinek személyes adatát továbbítja a kiszervezett tevékenységet végzőhöz, úgy a szerződésben rögzíteni kell az adatfeldolgozás rendjét és az adatvédelem szabályait.

(7) Amennyiben a kiszervezett tevékenység keretében a biztosító az ügyfeleinek személyes adatát továbbítja a kiszervezett tevékenységet végzőhöz, úgy a kiszervezett tevékenységet végző a biztosító adatfeldolgozójának minősül.

(8) Az ügymenet kiszervezésének feltétele, hogy az irányítási és ellenőrzési jog megmaradjon a biztosítónál.

87. A biztosítástechnikai tartalékra, a szavatoló tőkére és a biztonsági tőkére vonatkozó szabályok

215. § (1) A biztonságos üzletmenet érdekében a biztosítónak a mérleg fordulónapján fennálló, várható kötelezettségei teljesítésére, a károk ingadozására, valamint a várható biztosítási veszteségekre számviteli biztosítástechnikai tartalékokat kell képeznie.

(2) A biztosítónak a számviteli biztosítástechnikai tartalékokat a biztosítók és a viszontbiztosítók szavatolótőkéjéről és biztosítástechnikai tartalékairól szóló kormányrendeletben meghatározott szabályok szerint kell képezni.

216. § (1) A biztosítónak a biztosítási szerződésből eredő kötelezettségei mindenkori teljesíthetősége érdekében biztosítási áganként folyamatosan legalább annyi szavatoló tőkével kell rendelkeznie, mint az általa folytatott biztosítási tevékenység terjedelmének megfelelő minimális szavatolótőke-szükséglet.

(2) A biztosítónak a szavatoló tőkét a biztosítók és a viszontbiztosítók szavatolótőkéjéről és biztosítástechnikai tartalékairól szóló kormányrendeletben meghatározott szabályok szerint kell megképezni.

217. § (1) A biztosítónak mindenkor rendelkeznie kell biztonsági tőkével.

(2) A minimális szavatolótőke-szükséglet egyharmada képezi a biztosító biztonsági tőkéjét akkor, ha ez nagyobb, mint a 218. §-ban meghatározott minimális biztonsági tőke értéke, egyébként a biztosító biztonsági tőkéje megegyezik a 218. § szerinti minimális biztonsági tőkével.

218. § (1) A részvénytársaság és a szövetkezet minimális biztonsági tőkéje:

a) az életbiztosítási ág esetén egymilliárd forint,

b) a nem-életbiztosítási ág esetén hatszázötven millió forint, azonban az 1. melléklet *A)* rész 10–15. pontjában meghatározott ágazat bármelyikének művelésére vonatkozó engedéllyel rendelkező biztosító esetén egymilliárd forint,

c) viszontbiztosítási tevékenységet végző nem-életbiztosító esetén nyolcszázötven millió, de az 1. melléklet *A)* rész 10–15. pontjában meghatározott ágazat bármelyikének művelésére vonatkozó engedéllyel rendelkező viszontbiztosítási tevékenységet végző nem életbiztosító esetén egymilliárd forint, amennyiben e biztosítók esetében:

ca) a beszedett viszontbiztosítási díjak összege meghaladja az összes díj tíz százalékát; vagy

cb) a viszontbiztosításba vételek eredményeként számított számviteli biztosítástechnikai tartalék összege meghaladja az összes számviteli biztosítástechnikai tartalék tíz százalékát.

(2) Kölcsönös biztosító egyesületnél – a (3)–(4) bekezdésben foglalt kivételekkel – a minimális biztonsági tőke az (1) bekezdésben meghatározott értékek hetvenöt százaléka.

(3) A (2) bekezdésben meghatározott összeg helyett a minimális biztonsági tőke összege

a) a (2) bekezdésben meghatározott kölcsönös biztosító egyesületnél, ha az egyesület éves díjbevételének és tagdíjbevételének együttes összege az utolsó három üzleti évben

aa) legalább egy alkalommal elérte az egymilliárd-egyszázmillió forintot, akkor a (2) bekezdésben meghatározott összeg hatvan százaléka,

ab) egy alkalommal sem érte el az egymilliárd-egyszázmillió forintot, de legalább egy alkalommal elérte a kilencszázmillió forintot, akkor a (2) bekezdésben meghatározott összeg negyven százaléka,

ac) egy alkalommal sem érte el a kilencszázmillió forintot, de legalább egy alkalommal elérte a hatszázmillió forintot, akkor a (2) bekezdésben meghatározott összeg húsz százaléka,

ad) egy alkalommal sem érte el a hatszázmillió forintot, de legalább egy alkalommal elérte a háromszázmillió forintot, akkor a (2) bekezdésben meghatározott összeg tíz százaléka,

ae) egy alkalommal sem érte el a háromszázmillió forintot, de legalább egy alkalommal elérte a százötvenmillió forintot, akkor a (2) bekezdésben meghatározott összeg öt százaléka,

af) egy alkalommal sem érte el a százötvenmillió forintot, akkor a (2) bekezdésben meghatározott összeg két és fél százaléka;

b) kizárólag az 1. melléklet *A)* rész 8., 9., 18. pontjában meghatározott ágazatokat művelő egyesületeknél, ha

ba) legalább egy alkalommal elérte az egymilliárd forintot, akkor hetvenötmillió forint,

bb) egy alkalommal sem érte el az egymilliárd forintot, de legalább egy alkalommal elérte a hétszázötvenmillió forintot, akkor ötvenmillió forint,

bc) egy alkalommal sem érte el az hétszázötvenmillió forintot, de legalább egy alkalommal elérte az ötszázmillió forintot, akkor huszonötmillió forint,

bd) egy alkalommal sem érte el az ötszázmillió forintot, de legalább egy alkalommal elérte a kétszázötvenmillió forintot, akkor tizenkétmillió forint,

be) egy alkalommal sem érte el a kétszázötvenmillió forintot, de legalább egy alkalommal elérte a százhuszonötmillió forintot, akkor hatmillió forint,

bf) egy alkalommal sem érte el a százhuszonötmillió forintot, akkor hárommillió forint.

(4) A (3) bekezdés *b)* pontja szerinti egyesület esetén – az egyesület kérelmére – a Felügyelet a mindenkori biztonsági tőke nyolcvan százalékos mértékéig engedélyezheti a viszontbiztosítás beszámítását.

(5) A biztosítási áganként meghatározott minimális biztonságitőke-szükségletek összeadódnak, ha a biztosító az élet- és nem-életbiztosítási ág együttes művelésére vonatkozó engedéllyel rendelkezik.

219. § A kisbiztosítók esetén a 96–106. §-ban és a 108. §-ban meghatározott szabályokat nem kell alkalmazni.

88. A befektetésekre vonatkozó eltérő szabályok

220. § (1) A biztosító szavatolótőkéjét és számviteli biztosítástechnikai tartalékai fedezetét képező eszközöket – a céljuk, a művelt biztosítási ágnak és a kötelezettségek lejárati szerkezetének figyelembevételével – úgy kell befektetni, hogy a befektetések a biztosító mindenkori likviditásának megőrzése mellett egyidejűleg a lehető legnagyobb biztonságot és jövedelmezőséget teljesítsék.

(2) A számviteli biztosítástechnikai tartalékok fedezetét képező eszközök esetében a biztonságos befektetés érdekében a biztosítónak egyidejűleg több befektetési formát kell választania, és az adott befektetési formán belül is törekednie kell a befektetési kockázat mérséklésére a befektetési kockázatok megosztásával.

(3) A biztosítónak a számviteli biztosítástechnikai tartalékainak befektetése során be kell tartania a 8. mellékletben foglaltakat is, kivéve a befektetési egységekhez kötött életbiztosítások tartalékait.

(4) A biztosító számviteli biztosítástechnikai tartalékai a 6. mellékletben meghatározott eszközökben tarthatók.

221. § (1) A biztosító részesedése más részvénytársaságban nem érheti el a részvénytársaság jegyzett tőkéjének hetvenöt százalékát, kivéve a más biztosítóban, hitelintézetben, pénzügyi vállalkozásban, befektetési vállalkozásban vagy befektetési alapkezelőben való részesedést.

(2) A számviteli biztosítástechnikai tartalékok befektetésénél a biztosító részesedése más vállalkozásban nem haladhatja meg az adott vállalkozás jegyzett tőkéjének huszonöt százalékát.

(3) A biztosító a matematikai tartalékok fedezetéül szolgáló eszközeit nem fektetheti be a minősített befolyással rendelkező tulajdonos biztosítási tevékenységet nem folytató vállalkozásába, kivéve, ha azok tevékenysége túlnyomórészt közvetlenül összefüggésben van a biztosító tevékenységével.

(4) Az (1)–(2) bekezdésben előírt befektetési korlátozások nem vonatkoznak a biztosító saját tevékenysége kiszervezésére, továbbá a biztosítási üzemét szolgáló vállalkozásokra, ha a vállalkozás éves árbevételének legalább hetvenöt százaléka a biztosító számára nyújtott tevékenységből származik.

(5) A matematikai tartalékon és a befektetési egységekhez kötött életbiztosítások tartalékán kívüli számviteli biztosítástechnikai tartalékok pénzeszközeinek befektetéseinél elsődlegesen a likviditás szempontját kell szem előtt tartani.

222. § (1) A számviteli biztosítástechnikai tartalékok fedezetére bevonható eszközök esetében a következő elvekre kell figyelemmel lenni:

a) a számviteli biztosítástechnikai tartalékok fedezetét képező eszközöket nettó módon kell értékelni, levonva minden felmerült költséget, amely ezen eszközök megvételével, megszerzésével merült fel,

b) a gazdálkodó szervezetnek, az államnak, a nemzetközi szervezetnek, a helyi és regionális önkormányzatnak vagy a természetes személynek nyújtott kölcsönök kizárólag akkor képezhetik a számviteli biztosítástechnikai tartalékok fedezetét, ha a kölcsönvevő megfelelő biztosítékot – ingatlanzálogjog, hitelintézet által vállalt garancia, biztosítás, vagy egyéb biztosítékok – tud felmutatni, kivételt képeznek ez alól a 223. § (2) bekezdés *f)* pontjában meghatározott kölcsönök,

c) a harmadik féllel szembeni követeléseket a viszontkövetelések levonása után lehet a számviteli biztosítástechnikai tartalékok fedezetére bevonni.

(2) A biztosító számviteli biztosítástechnikai tartalékának fedezetét nem képezheti jelzáloggal terhelt, továbbá olyan eszköz, amely felett a rendelkezési jog korlátozott.

(3) A biztosító számviteli biztosítástechnikai tartalékának fedezetét nem képezheti a kollektív befektetési formák befektetési és hitelfelvételi szabályairól szóló kormányrendelet szerinti származtatott ügyletekbe befektető befektetési alap által kibocsátott befektetési jegy.

223. § (1) A számviteli biztosítástechnikai tartalékok fedezetének a tagállamok területén kell elhelyezkednie, illetve

a) a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet (a továbbiakban: OECD) tagállama,

b) OECD-tagállam helyi vagy regionális önkormányzata,

c) OECD-tagállamban székhellyel rendelkező gazdálkodó szervezet,

d) legalább egy tagállam tagságával működő nemzetközi szervezet

által kibocsátott eszközben kell lennie.

(2) A befektetési egységekhez kötött életbiztosítások tartalékát kivéve, a számviteli biztosítástechnikai tartalékok fedezetére bevonható eszközök esetében a következő korlátok állnak fenn:

a) a 6. melléklet *a)* pontjában felsoroltak közül az állam által nem garantált és egyéb biztosítékkal nem rendelkező eszközök a számviteli biztosítástechnikai tartalékok fedezetének legfeljebb huszonöt százalékát tehetik ki,

b) a 6. melléklet *c)* pontjában felsorolt eszközök a számviteli biztosítástechnikai tartalékok fedezetének legfeljebb harmincöt százalékát tehetik ki,

c) a 6. melléklet *d)* pontjában felsorolt eszközök a számviteli biztosítástechnikai tartalékok harmincöt százalék erejéig vehetők figyelembe,

d) a biztosító egy adott ingatlanának (telek, épület) értékét kizárólag az összes bruttó biztosítástechnikai tartalék tíz százalékáig veheti figyelembe fedezetként. E szabályt kell alkalmazni több egymáshoz közel eső olyan ingatlanra is, amelyek egy befektetésnek minősülnek,

e) a biztosító az összes bruttó biztosítástechnikai tartaléka öt százalékáig fektethet be ugyanazon vállalkozás által kibocsátott részvénybe, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírba vagy egyéb pénz- és tőkepiaci eszközébe, ugyanazon vállalkozásnak nyújtott kölcsönbe, kivéve a valamely tagállamnak, valamely tagállam helyi vagy regionális önkormányzatának, nemzetközi szervezetnek – amelynek egy vagy több tagállam tagja – nyújtott kölcsönt. E mérték legfeljebb az összes bruttó biztosítástechnikai tartalék tíz százalékáig növelhető, ha az értékpapírok és a kölcsönök együttes összege sem haladja meg a bruttó biztosítástechnikai tartalék negyven százalékát,

f) a biztosító az összes bruttó biztosítástechnikai tartalék öt százalékáig számíthat be fedezetként biztosítékkal nem fedezett kölcsönt, kivéve ha azt tagállami székhelyű hitelintézetnek, biztosítónak vagy befektetési vállalkozásnak nyújtja. Ez a mérték kölcsönügyletenként az összes bruttó biztosítástechnikai tartalék egy százaléka,

g) a bruttó biztosítástechnikai tartalékok három százalékáig vonható fedezetbe a pénztári készpénzállomány,

h) a bruttó biztosítástechnikai tartalékok tíz százalékáig vehetők figyelembe azok a részvények, részesedések és kötvények, amelyek a szabályozott piacon nem kerültek bevezetésre,

i) a biztosító bruttó biztosítástechnikai tartalékainak tíz százalékáig fektethet be adott befektetési alap által kibocsátott befektetési jegyekbe vagy adott kollektív befektetési forma által kibocsátott kollektív befektetési értékpapírokba,

j) a biztosító bruttó biztosítástechnikai tartalékainak öt százalékáig fektethet be különleges célú gazdasági eszközbe.

(3) A 6. melléklet *h)* pontjában meghatározott eszközök kategóriáiban felsorolt eszközök együttesen a bruttó biztosítástechnikai tartalékok fedezetének legfeljebb öt százalékát tehetik ki.

(4) A származtatott ügyletek nem nettósított, összesített, az eszközértékelési szabályzat szerint számított piaci értéke nem haladhatja meg a biztosító bruttó biztosítástechnikai tartalékainak fedezetét képező értékpapírok piaci értékének a tizenöt százalékát.

(5) A (2) bekezdésben meghatározott korlátozások nem vonatkoznak a legalább egy tagállam részvételével működő nemzetközi pénzügyi intézmény által kibocsátott eszközökre.

224. § (1) A zártvégű ingatlanalap által kibocsátott befektetési jegy és ingatlanbefektetéseket megtestesítő zártvégű kollektív befektetési értékpapír, valamint a nyíltvégű ingatlanalap által kibocsátott befektetési jegy és ingatlanbefektetéseket megtestesítő nyíltvégű kollektív befektetési értékpapír és ingatlan együttesen a matematikai tartalékok fedezetéül szolgáló pénzeszközök legfeljebb húsz százalékát tehetik ki.

(2) Az értékpapír-befektetési alap által kibocsátott befektetési jegy a matematikai tartalékok fedezetéül szolgáló pénzeszközök legfeljebb harmincöt százalékát teheti ki.

(3) Hitelintézet által vállalt garanciával, biztosítással, jelzáloggal vagy egyéb biztosítékkal nem fedezett kötvény, vagy más hitelviszonyt megtestesítő értékpapír és kölcsön, valamint szabályozott piacra be nem vezetett részvény és kötvény együttesen a matematikai tartalékok fedezetéül szolgáló pénzeszközök legfeljebb tizenöt százalékát tehetik ki.

(4) A hitelintézeti betétek, illetve betételfogadásra jogosult intézménynél lévő betét a matematikai tartalékok fedezetéül szolgáló pénzeszközök legfeljebb huszonöt százalékát tehetik ki.

(5) A matematikai tartalék fedezetét képező eszközök piaci értékének legfeljebb öt százalékát teheti ki a származtatott ügyletek nem nettósított, összesített, az eszközértékelési szabályzat szerint számított piaci értéke.

(6) Az (5) bekezdés és a 223. § (4) bekezdése szerinti korlátba nem számítandó bele:

a) az árfolyam- és kamatkockázat csökkentésére kötött származtatott ügylet;

b) a hitelintézettel állampapírra kötött repóügylet.

225. § (1) A derivatív eszközök értékelésénél az óvatosság elve szerint kell eljárni és ezen eszközök figyelembe veendők az alaptermék értékelésekor.

(2) A származtatott ügyletekre vonatkozóan a kollektív befektetési formák befektetési és hitelfelvételi szabályairól szóló kormányrendelet származtatott ügyletekre vonatkozó általános szabályokkal kapcsolatos rendelkezéseit kell alkalmazni úgy, hogy a befektetési alap alatt a biztosítót, a befektetési alap nettó eszközértéke helyett a számviteli biztosítástechnikai tartalékok fedezetét képező eszközöket, a kezelési szabályzat alatt a biztosító eszközértékelési szabályzatát kell érteni.

(3) A biztosító nem köthet olyan ügyletet, amely a kollektív befektetési formák befektetési és hitelfelvételi szabályairól szóló kormányrendelet származtatott ügyletekre vonatkozó általános szabályokkal kapcsolatban előírt nettósítási szabályainak alkalmazásával rövid nettó pozíciót eredményezne, kivéve az indexre szóló származtatott ügylet esetét, amely nettósítható az indexkosárban szereplő értékpapírokkal, feltéve ha az értékpapírok összetétele legalább nyolcvan százalékban fedi az indexkosár összetételét.

(4) A biztosítónak folyamatosan rendelkeznie kell a származtatott hosszú pozíciói összesített kötési árfolyama és a már befizetett változóletét különbsége száz százalékának megfelelő beszámítási értékű likvid eszközzel, a rendes üzletmenethez vagy működéshez szükséges likvid eszközökön felül. A beszámítási érték a látra szóló vagy legfeljebb harminc napra lekötött bankbetét esetén megegyezik a betét összegével; egyéb likvid eszköz esetén pedig a likvid eszköz piaci értéke nyolcvanöt százalékával.

226. § (1) A követelések értékelésekor az óvatosság elve szerint kell eljárni, figyelemmel a nem-fizetés kockázatára. Különösen, az ingatlanokon kívüli tárgyi eszközök esetében csak az óvatosság elve alapján számított értékcsökkenéssel csökkentett érték fogadható el a számviteli biztosítástechnikai tartalékok fedezeteként.

(2) A számviteli biztosítástechnikai tartalékok fedezetére bevont valamennyi eszköz értékelésekor az óvatosság elvét alkalmazva kell eljárni, különös figyelemmel a nem realizálható bevételek kockázatára. A biztosítottakkal és a biztosításközvetítőkkel szembeni három hónapnál régebbi követelések nem vehetők figyelembe.

(3) Az elhatárolt szerzési költségek csak akkor vonhatók be a matematikai tartalékok fedezetére, ha azok a díj átvitel (meg nem szolgált díjak tartaléka) számításával összhangban vannak.

227. § (1) Azon eszközök esetében, amelyekre a 223. § (2)–(3) bekezdése és a 224. § (1)–(6) bekezdése nem állított fel korlátokat, a következő alapelvek érvényesek:

a) a 220. § (2) bekezdésének megfelelően a befektetési portfólió kialakítása során minél több befektetési formát kell választani és a kockázatokat meg kell osztani, egyetlen befektetési kategória értéke sem lehet olyan mértékű, hogy az a biztosító függőségéhez vezetne,

b) azon befektetési kategóriáknál, ahol maga az eszköz vagy a kibocsátó kockázata magas, óvatos, alacsony mértékben kell megállapítani a fedezetre figyelembe vehető mértéket,

c) a 6. melléklet *f)* pontja szerinti esetben a viszontbiztosítóval szembeni követelések meghatározása során figyelembe kell venni a viszontbiztosítás minősítését,

d) ha a biztosító egy leányvállalata a biztosító befektetéseit részben vagy egészben vagyonkezeli, akkor az e §-ban foglaltakat kell alkalmazni a leányvállalat eszközeinek, valamint a más leányvállalatokban való részesedések megítélésekor is,

e) az óvatosság elvére figyelemmel kell eljárni a nem likvid befektetési eszközök arányának meghatározásakor,

f) azok a hitelintézet által nyújtott kölcsönök, illetve e hitelintézetek által kibocsátott értékpapírok a számviteli biztosítástechnikai tartalékok befektetései fedezeteként beszámíthatók, amely hitelintézetek székhelye valamely tagállamban van, kizárólag e tagállam vagy helyi önkormányzata tulajdonában van, valamint tevékenysége a tagállam, a helyi önkormányzat és a velük kapcsolatban álló közüzemek, hivatalok kölcsönügyleteire terjed ki.

(2) A 223. § (2) bekezdés *e)* pontjában meghatározott negyven százalékos határt a Felügyelet engedélyével meg lehet emelni a jelzáloglevelek esetében, valamint abban az esetben, ha az adott értékpapírt kibocsátó hitelintézet székhelye valamely tagállamban van és törvény által garantált olyan állami felügyelet alatt áll, amelyet ezen értékpapírok tulajdonosainak védelme érdekében hoznak létre. Ezen értékpapírok kibocsátásából befolyt összegeket a törvény szerint kell befektetni úgy, hogy az értékpapírok teljes futamideje alatt az értékpapírban foglalt kötelezettségek teljesíthetőek legyenek, úgy, hogy ezen eszközök elsődlegesen a tőkerész, és annak kamatai kifizetését szolgálják.

(3) A 6. mellékletben meghatározott befektetési eszközök közül a biztosító szabadon választhat a befektetési korlátok figyelembevételével.

(4) A Felügyelet a biztosító kérelmére – kivételes körülmények fennállása esetén – ideiglenes jelleggel, meghatározott mértékben engedélyezheti a 6. mellékletben rögzített eszközkategóriáktól, valamint a 222–223. §-ban szabályozott korlátoktól való eltérést.

(5) Abban a kérdésben, hogy adott eszköz a törvényben megjelölt eszközkategóriák közül melyikbe tartozik, vitás esetben a Felügyelet határoz.

228. § (1) A befektetési egységekhez kötött életbiztosítások tartalékainak befektetésére nem vonatkoznak a 223. § (2)–(4) bekezdésben és a 224. §-ában, valamint a 227. § (1) bekezdés *a), b), d), e)* és *f)* pontjában és a 227. § (2) és (3) bekezdésében foglalt előírások. A befektetési egységekhez kötött életbiztosítások tartalékait a biztosító fennálló kötelezettségeinek megfelelő szerkezetben köteles befektetni.

(2) Ha a befektetési egységekhez kötött életbiztosításokra vonatkozóan a biztosító tőke- vagy hozamgaranciát nyújt, úgy a garancia teljesítéséhez képzett további tartalékok esetében be kell tartani a 223. § (2)–(3) bekezdésében, a 224. § (1)–(6) bekezdésében, a 227. § (1) bekezdés *a), b), d), e), f)* pontjában és a 227. § (2)–(3) bekezdésében foglalt előírásokat is.

229. § A biztosító köteles a matematikai tartalékoknak, a függőkártartalékoknak és a befektetési egységekhez kötött életbiztosítások tartalékának nagyságáról, és azoknak befektetéséről év közben negyedévenként jelentést készíteni, és azt a tárgynegyedévet követő hónap 15. munkanapjáig, a 4. negyedévre vonatkozó jelentést pedig a tárgyévet követő év január 31-éig a Felügyelet részére megküldeni.

XIX. FEJEZET

A KÖLCSÖNÖS BIZTOSÍTÓ EGYESÜLETI FORMÁBAN MŰKÖDŐ KISBIZTOSÍTÓKRA VONATKOZÓ ELTÉRŐ SZABÁLYOK

89. E fejezet alkalmazási köre

230. § (1) Azon kölcsönös biztosító egyesület esetén, amelynek az éves biztosítási díjbevétele és tagdíjbevétele három egymást követő évben nem éri el a háromszázmillió forintot (a továbbiakban e feltételnek eleget tevő kölcsönös biztosító egyesület: kisbiztosító-egyesület) az elsőtől a negyedik részben meghatározott, e részben foglalt eltérő szabályokat az e fejezetben foglalt eltérésekkel kell alkalmazni.

(2) Ha az (1) bekezdésben meghatározott összeget a kölcsönös biztosító egyesület három egymást követő évben túllépi, akkor a negyedik évtől az e fejezetben foglalt eltérések nem alkalmazhatók.

90. Szervezeti és tevékenységbeli eltérések

231. § (1) A kisbiztosító-egyesület legalább első számú vezetőt köteles foglalkoztatni, más vezető állású személy foglalkoztatása nem kötelező.

(2) Az első számú vezető megbízási jogviszony keretében is foglalkoztatható.

232. § A kisbiztosító-egyesület képviseletére – ideértve a pénzforgalmi számla feletti rendelkezést is – az ügyintéző és képviseleti szerv tagjai és az első számú vezető, vagy annak helyettesei önállóan vagy együttesen jogosultak.

233. § (1) A kisbiztosító-egyesület az 55. § (1) bekezdés *a)–c)* pontjában meghatározott egyéb vezetőket megbízási jogviszony keretében is foglalkoztathatja, vagy e tevékenység ellátásával más – az adott tevékenység ellátására a 55. § (1) bekezdés *a)–d)* pontjában, a 59. § (1) bekezdés *a)–d)* pontjában és a 61. § (1) bekezdés *a)–e)* pontjában előírtaknak megfelelő személlyel rendelkező – szervezetet is megbízhat.

(2) A kisbiztosító-egyesület esetén az 55. § (1) bekezdés *a)–c)* pontjában meghatározott egyéb vezetőként a Felügyelet az egyesület viszontbiztosítását ellátó biztosító egyéb vezetőinek igénybevételét is elfogadhatja.

(3) A kisbiztosító-egyesület az 55. § (1) bekezdés *d)–f)* pontjában meghatározott egyéb vezetőket nem köteles alkalmazni.

(3a)[1] A kizárólag az 1. melléklet *A)* rész 8. és 9. pontja szerinti ágazatokat művelő kisbiztosító-egyesület egyéb vezetőt nem köteles alkalmazni.

(4) A kisbiztosító-egyesületnek nem kell könyvvizsgálót választani.

234. § (1) Kisbiztosító-egyesület esetén, ha a vezető állású személy megbízatásának megszűnésével ismételten ugyanaz a személy kerül kinevezésre vagy megválasztásra vezető állású személyként, a kisbiztosító egyesület köteles ennek tényét a Felügyeletnek bejelenteni.

1 Beiktatta: 2017. évi CXLV. törvény 166. §. Hatályos: 2018. II. 23-tól.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott esetben az 53. §-ban meghatározott engedélyezési eljárást nem kell lefolytatni, az erre irányuló kérelem az (1) bekezdésben meghatározott bejelentésnek tekintendő.

235. § (1) Kisbiztosító-egyesület esetében – az alapszabály erre vonatkozó rendelkezése esetén – a 17. § (2) bekezdésében foglaltak nem zárják ki különleges jogállású tag egyesületbe történő belépését biztosítási szerződés létrejötte hiányában.

(2) A kisbiztosító-egyesület alapszabályában nem kell rendelkezni a 21. § (1) bekezdés *h)* pontjában meghatározottakról.

(3) A kisbiztosító-egyesület esetén a 26–30. § rendelkezései nem alkalmazhatók.

(4)[1] Kisbiztosító-egyesület nem köteles terméktervet készíteni és esetében a 131/A. § rendelkezéseit nem kell alkalmazni.

236. § (1) Kisbiztosító-egyesület esetén a Felügyelet részére teljesítendő adatszolgáltatási kötelezettségének teljesítése a kisbiztosító-egyesületek érdekvédelmi szervezetének közreműködésével is történhet.

(2)[2] Kisbiztosító-egyesület esetében a 94. § (1) bekezdés *e)* pontját és a (3)–(6) bekezdését nem kell alkalmazni.

(3) Kisbiztosító-egyesület esetében a 159. § rendelkezéseit nem kell alkalmazni.

(4)[3] A kizárólag az 1. melléklet *A)* rész 8. és 9. pontja szerinti ágazatokat művelő kisbiztosító-egyesület esetében a 134/A. § rendelkezéseit nem kell alkalmazni.

HETEDIK RÉSZ

A BIZTOSÍTÓK ÉS VISZONTBIZTOSÍTÓK FELÜGYELETE

XX. FEJEZET

ENGEDÉLYEZÉSI SZABÁLYOK

237. § (1) A Felügyelet engedélye szükséges:

a) a biztosító vagy viszontbiztosító alapításához,

b) a biztosítási vagy viszontbiztosítási tevékenység, a biztosítási vagy viszontbiztosítási tevékenységgel közvetlenül összefüggő tevékenység megkezdéséhez,

c) harmadik országban székhellyel rendelkező biztosító vagy viszontbiztosító által létesíteni kívánt fióktelep biztosítási vagy viszontbiztosítási tevékenységének, továbbá a biztosítási vagy viszontbiztosítási tevékenységgel közvetlenül összefüggő tevékenységének megkezdéséhez,

d) harmadik országbeli biztosító vagy viszontbiztosító több tagállamban engedélyezett fióktelepeinek nyújtott kedvezmények alkalmazásához,

e) a biztosítási vagy viszontbiztosítási tevékenység módosításához és megszüntetéséhez,

f) teljes vagy részleges belső modell alkalmazásához, a belső modell jelentős módosításához, a belső modell módosítására vonatkozó szabályzat módosításához, a standard modellhez való visszatéréshez, biztosítóspecifikus elemek alkalmazásához a standard modellen belül,

g) a kiegészítő szavatolótőke meghatározásához, a Bizottságnak a Szolvencia 2 irányelv 97. cikk (1) bekezdésében meghatározott tárgykörben kiadott rendeletében a szavatolótőke-elemek szintekre való besorolása céljából meghatározott felsorolásban nem szereplő szavatolótőke-elem értékeléséhez és besorolásához,

h) a biztosítási, viszontbiztosítási állomány átruházásához,

---

1 Megállapította: 2017. évi CXLV. törvény 167. §. Hatályos: 2018. II. 23-tól.
2 Megállapította: 2015. évi LXXXV. törvény 288. §. Hatályos: 2016. I. 2-től.
3 Beiktatta: 2017. évi CXLV. törvény 168. §. Hatályos: 2018. II. 23-tól.

i) a biztosító vagy a viszontbiztosító átalakulásához, egyesüléséhez, szétválásához,

j) a belföldi biztosító vagy viszontbiztosító által harmadik országban működő biztosító alapításához, vagy harmadik országban székhellyel rendelkező biztosítóban vagy viszontbiztosítóban részesedés megszerzéséhez, harmadik országban fióktelep létesítéséhez,

k) a biztosító vagy viszontbiztosító részvénytársaságban vagy biztosító szövetkezetben történő minősített befolyás megszerzéséhez,

l) az élet- és nem-életbiztosítási ág együttes művelésére jogosult biztosító esetében valamely biztosítási ágban adódó szavatolótőke-hiány másik biztosítási ágból történő pótlásához,

m) a vezető állású személy és egyéb vezető foglalkoztatásához, megbízásához, illetve kinevezéséhez, választásához,

n) a vezérügynök foglalkoztatásához vagy megbízásához,

o)[1] a biztosítási és a viszontbiztosítási tevékenységhez kapcsolódó fizetőképességről és pénzügyi helyzetről szóló jelentéssel összefüggő részletszabályokról szóló rendeletben meghatározott információk közzétételének mellőzéséhez, más közzététel alkalmazásához vagy az arra történő hivatkozáshoz.

(2) A hatodik rész hatálya alá tartozó biztosító esetén a Felügyelet engedélye szükséges

a) az (1) bekezdés *a)–e)* és *h)–n)* pontjában meghatározottakhoz,

b) a biztosító számviteli biztosítástechnikai tartalékainak e törvényben meghatározott mértéket meghaladó befektetéséhez, továbbá az eszközkategóriáktól való eltéréshez,

c) a viszontbiztosítás 218. § (4) bekezdésében meghatározott mértékű beszámításához.

(3) A Felügyelet engedélye szükséges különleges célú gazdasági egység létrehozásához.

(4) A Felügyelet az engedélyezés tárgyában e törvény rendelkezései, a biztosításra vonatkozó jogszabályok alapján, továbbá az ügyfelek érdekeire és a biztosító kötelezettségei teljesítésére tekintettel dönt.

(5) A teljes vagy részleges belső modell alkalmazására vonatkozó kérelem elbírálására az ügyintézési határidő hat hónap.

91. Biztosító vagy viszontbiztosító alapításának engedélyezése

238. § Az alapítási engedély iránti kérelemhez mellékelni kell:

a) az alapítani tervezett biztosító vagy viszontbiztosító – formájának, tevékenységi körének egyértelmű meghatározását tartalmazó – alapszabály-tervezetét,

b) az adminisztratív szolgáltatások és az üzleti tevékenység ellátását szolgáló szervezet felállításának költségeire vonatkozó előzetes számításokat és az ezeket a költségeket fedező pénzeszközök meglétének hitelintézeti igazolását,

c) az alapítani tervezett biztosító vagy viszontbiztosító alapítás során cégjegyzékbe bejegyzésre kerülő vezető állású személyeinek természetes személyazonosító adatait, továbbá az 54. § (1) bekezdésében meghatározott tények fennállását igazoló dokumentumokat,

d) külföldi természetes személy – amennyiben nem rendelkezik magyarországi lakóhellyel –, vagy külföldi nem természetes személy alapító esetén kézbesítési megbízottjáról szóló nyilatkozatot,

e) az alapítani tervezett biztosító vagy viszontbiztosító részvénytársaság esetén tájékoztatást a részvényesek azonosító adatairól és a részesedésük mértékéről, továbbá a minősített befolyással rendelkező tulajdonosokról és a minősített befolyás mértékéről,

f) az alapítani tervezett biztosítóval vagy viszontbiztosítóval szoros kapcsolatban álló – az *e)* pontba nem tartozó – személyek adatait,

---

1 A 2015. évi CLXII. törvény 41. § szerinti szöveggel lép hatályba.

g) a csoport, illetve a kiegészítő felügyelet alá tartozó biztosító vagy viszontbiztosító alapítása esetében a csoport, illetve a kiegészítő felügyelethez kapcsolódó információátadás rendjének bemutatását és a biztosítóval, viszontbiztosítóval szoros kapcsolatban álló személyek nyilatkozatát arról, hogy a biztosító vagy a viszontbiztosító a csoport, illetve kiegészítő felügyelete érdekében szükséges adatot, tényt és információt a Felügyelet rendelkezésére bocsátja,

h) a csoport, illetve a kiegészítő felügyelet alá tartozó biztosító vagy viszontbiztosító alapítása esetében a biztosítóval vagy viszontbiztosítóval szoros kapcsolatban álló természetes személy nyilatkozatát arról, hogy hozzájárul a biztosító vagy a viszontbiztosító részére átadott személyes adatainak a csoport, illetve a kiegészítő felügyelet ellátása céljából történő kezeléséhez, illetve továbbításához.

239. § (1) Ha a biztosító vagy a viszontbiztosító részvénytársaság vagy a biztosító vagy a viszontbiztosító szövetkezet alapítói között olyan személy szerepel, aki az alapítás alatt álló biztosítóban vagy viszontbiztosítóban minősített befolyást kíván szerezni, a 238. §-ban foglaltakon kívül az alapítási engedély iránti kérelemhez – a (2) bekezdésben foglalt eltéréssel – mellékelnie kell

a) a 258. § (3) bekezdés *b)–g)* és *i)–k)* pontja szerinti feltételek,

b) a 258. § (5) bekezdésében foglalt feltételek, és

c) a szakmai alkalmasság és üzleti megbízhatóság fennállásának

igazolását.

(2)[1] Ha a kérelmező magyar állampolgár vagy magyar székhelyű nem természetes személy, a 258. § (3) bekezdés *d), e)* és *i)* pontjában foglalt adatok igazolását tartalmazó okiratokat a Felügyelet szerzi be.

240. § (1) A Felügyelet a biztosító vagy a viszontbiztosító alapítási engedélyének megadásához előzetesen kikéri az Európai Unió másik tagállama érintett felügyeleti hatóságának véleményét, ha az alapítani kívánt biztosító

a) a másik tagállamban székhellyel rendelkező befektetési vállalkozás, hitelintézet, biztosító vagy viszontbiztosító leányvállalata,

b) a másik tagállamban székhellyel rendelkező befektetési vállalkozás, hitelintézet, biztosító vagy viszontbiztosító anyavállalatának leányvállalata,

c) ellenőrző befolyással rendelkező természetes vagy jogi személy tulajdonosa a másik tagállamban székhellyel rendelkező befektetési vállalkozásban, hitelintézetben, biztosítóban vagy viszontbiztosítóban ellenőrző befolyással rendelkezik.

(2) A Felügyelet a másik tagállam érintett felügyeleti hatóságával konzultációt folytat az ugyanazon csoporthoz tartozó másik vállalkozás részvényeseinek megfelelésére, valamint a vezető állású személyekre és egyéb vezetőkre vonatkozó követelmények értékelésére vonatkozó döntés előtt.

(3) A Felügyelet a másik tagállam érintett felügyeleti hatóságának megkeresésére rendelkezésére bocsátja azokat a részvényesek megfelelésére, valamint a vezető állású személyekre és egyéb vezetőkre vonatkozó követelményekre vonatkozó információkat, amelyek az érintett felügyeleti hatóság megkeresésében foglaltak alapján valószínűsíthetően fontosak lehetnek a másik érintett felügyeleti hatóság számára egy engedély kiállításához, továbbá a működési feltételeknek való megfelelés folyamatos értékeléséhez.

241. § (1) A Felügyelet az alapítási engedély iránti kérelmet elutasítja, ha

a) a kérelmező az engedélyezési eljárásban megtévesztő vagy valótlan adatot közöl,

b) a kérelem nem felel meg az 238–239. §-ban foglalt követelményeknek vagy a hiánypótlás eredménytelen volt,

c) az alapítani tervezett biztosító szervezeti formája nem felel meg az e törvényben foglalt követelményeknek,

d) a központi iroda és a székhelye nem azonos országban van.

(2) Az alapítási engedély iránti kérelmet a Felügyelet – az (1) bekezdésben meghatározottakon túl – elutasíthatja, ha olyan tények, adatok, körülmények jutnak tudomására, amelyek alapján megalapozottan feltehető, hogy a biztosító vagy a viszontbiztosító hatékony felügyelete nem biztosítható, különösen, ha

1 Megállapította: 2017. évi L. törvény 483. § (3). Hatályos: 2018. I. 1-től.

a) a biztosító vagy a viszontbiztosító közvetlen, illetve közvetett tulajdonosának tevékenysége, a biztosítóra vagy a viszontbiztosítóra gyakorolt befolyása veszélyeztetheti a független, megbízható és körültekintő tulajdonosi irányítást,

b) a biztosító vagy a viszontbiztosító közvetlen, illetve közvetett tulajdonosának – a felügyeleti tevékenység szempontjából nem kellően átlátható – üzleti tevékenysége, kapcsolatainak jellege vagy más vállalkozásokkal fennálló közvetlen és közvetett tulajdoni részesedésének szerkezete olyan, hogy a felügyeleti tevékenységet akadályozza,

c) a biztosító vagy a viszontbiztosító harmadik országban székhellyel rendelkező közvetlen, illetve közvetett tulajdonosára vonatkozó, harmadik országban alkalmazott szabályozás a felügyeleti tevékenységet akadályozza.

(3) Az alapítási engedély iránti kérelmet a Felügyelet – az (1) és (2) bekezdésben meghatározottakon túl – elutasítja, ha a vezető állású személyeivel szemben nem teljesülnek az e törvényben meghatározott feltételek.

(4) Ha a biztosító vagy viszontbiztosító részvénytársaság, továbbá a biztosító vagy viszontbiztosító szövetkezet alapítói között olyan személy szerepel, aki az alapítás alatt álló biztosítóban minősített befolyást kíván szerezni, a Felügyelet az alapítási engedély iránti kérelmet – az (1) bekezdésben meghatározottakon túl – akkor is elutasítja, ha a kérelmező esetében fennállnak a 261. § (1) bekezdésében foglalt körülmények.

242. § Az alapítási engedély birtokában az alapító a biztosító vagy a viszontbiztosító megalapításához, és a biztosítási, valamint az azzal közvetlenül összefüggő tevékenységének előkészítéséhez szükséges tevékenységet végezhet.

92. Biztosító vagy a viszontbiztosító tevékenységének engedélyezése

243. § (1) A biztosító vagy a viszontbiztosító a Felügyelet alapítást engedélyező határozatának kézhezvételétől számított kilencven napon belül köteles a biztosítási vagy a viszontbiztosítási tevékenység megkezdésére vonatkozó engedély iránti kérelmet a Felügyelethez benyújtani.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott kérelem határidőben történő benyújtásának elmulasztása esetén a Felügyelet az alapítási engedélyt visszavonja.

244. § (1) A biztosítási vagy a viszontbiztosítási tevékenység megkezdésére vonatkozó engedély iránti kérelemhez mellékelni kell

a) a 95. §-ban meghatározottaknak megfelelő üzleti tervet;

b) annak igazolását, hogy a biztosító vagy a viszontbiztosító rendelkezik a minimális tőkeszükséglet abszolút alsó korlátjának fedezetét biztosító, figyelembe vehető alapvető szavatolótőkével;

c) annak igazolását, hogy a biztosító vagy a viszontbiztosító képes lesz – az üzleti terve alapján – a szavatolótőke-szükséglet fedezetét biztosító, figyelembe vehető szavatolótőke fenntartására;

d) annak igazolását, hogy a biztosító vagy a viszontbiztosító képes lesz – az üzleti terve alapján – a minimális tőkeszükséglet fedezetét biztosító, figyelembe vehető alapvető szavatolótőke fenntartására;

e) annak igazolását, hogy a biztosító vagy a viszontbiztosító megfelel – a 49–75. §-ban meghatározottak szerint – a vezetőkre és alkalmazottakra vonatkozó követelményeknek és az azzal kapcsolatos szabályoknak történő megfelelésre felkészült, továbbá a 76–92. §-ban meghatározottaknak megfelelő irányítási rendszerrel rendelkezik, ennek keretében mellékelni kell

ea) a szervezeti és működési szabályzatot,

eb) a vezető állású személyek és egyéb vezetők természetes személyazonosító adatait, és az 54. § (1) bekezdésében, az 57. § (1) bekezdésében, az 59. § (1) bekezdésében, a 61. § (1) bekezdésében, a 63. § (2) bekezdésében, a 65. § (1) bekezdésében és a 67. § (1) bekezdésében meghatározott követelmények fennállását igazoló dokumentumokat, ide nem értve a 238. § *c)* pontjában meghatározott személyeket, ha az alapítási engedélyhez képest e vezető állású személyeket illetően változás nem következett be,

ec)[1] a kockázatkezelési rendszer, a belső ellenőrzési feladatkör és a belső ellenőrzési rendszer működésére vonatkozó dokumentumokat, továbbá – ha ügymenet kiszervezésre kerül sor – az ügymenet-kiszervezésre vonatkozó dokumentumokat;

f) a biztosítási vagy a viszontbiztosítási tevékenység végzéséhez szükséges 93–94. §-ban meghatározott tárgyi feltételek meglétének igazolását, amelynek keretében mellékelni kell legalább

fa)[2] a nyilatkozatot arról, hogy biztosítási tevékenységhez igazodó, folyamatos nyilvántartási, adatfeldolgozási és adatszolgáltatási rendszer fenntartására felkészült, valamint a nyilvántartáshoz, adatfeldolgozáshoz és adatszolgáltatáshoz használt számítógépes programok tesztfutási eredményeit, továbbá a rendkívüli helyzetek kezelésére szolgáló tervet,

fb) a tevékenység végzésére alkalmas technikai, informatikai, műszaki, biztonsági felszereltség és helyiség meglétének igazolását,

fc) számviteli politikájának, részletes számviteli rendszerének tervezetét,

fd) nyilatkozatot arról, hogy az adatvédelmet szolgáló (kézi és gépi) irattározásra felkészült,

fe) a megbízható és körültekintő működésnek megfelelő belső szabályozás rendjének leírását, a belső szabályozások felsorolását,

ff)[3]

g) a nyilatkozatot arra vonatkozóan, hogy tevékenységét mikor kívánja megkezdeni;

h) a kötelező gépjármű-felelősségbiztosításra is kiterjedő engedélykérelem esetén valamennyi tagállamban működő kárrendezési megbízott megbízásának igazolását, a kárrendezési megbízott nevét és címét.

(1a)[4] Az (1) bekezdésben foglaltakon túl az életbiztosítási ágba tartozó tevékenység megkezdésére vonatkozó engedély iránti kérelemhez – tárgyi feltételként – mellékelni kell a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása megelőzéséről és megakadályozásáról szóló törvény, valamint az Európai Unió és az ENSZ Biztonsági Tanácsa által elrendelt pénzügyi és vagyoni korlátozó intézkedések végrehajtásáról szóló törvény szerinti belső szabályzatot is.

(2) A hatodik rész hatálya alá tartozó kisbiztosító esetén biztosítási tevékenység megkezdésére vonatkozó engedély iránti kérelemhez mellékelni kell:

a) az (1) bekezdés *a), f)–h)* pontjában meghatározott dokumentumokat, azzal, hogy az üzleti tervre a 213. § szabályait kell alkalmazni,

b) a 218. §-ban meghatározott minimális biztonsági tőkefedezet meglétének igazolását,

c) annak igazolását, hogy a biztosító megfelel – a 49–75. §-ban meghatározottak szerint – a vezetőkre és alkalmazottakra vonatkozó követelményeknek és az azzal kapcsolatos szabályoknak történő megfelelésre felkészült,

d) a biztosító likviditását, fizetőképességét súlyosan veszélyeztető állapot esetén alkalmazandó eljárási rendet.

(3) A XVIII. Fejezetben meghatározott kisbiztosító-egyesület esetében a (2) bekezdésben meghatározott szabályok a 231–236. §-ban meghatározott eltérések figyelembevételével alkalmazandók.

---

1 Módosította: 2017. évi CXLV. törvény 214. § d).
2 A 2015. évi CLXII. törvény 67. § 10. szerint módosított szöveggel lép hatályba.
3 Hatályon kívül helyezte: 2017. évi LIII. törvény 92. § (4). Hatálytalan: 2017. VI. 26-tól.
4 Beiktatta: 2017. évi LIII. törvény 92. § (1). Hatályos: 2017. VI. 26-tól.

(4) Ha a biztosító jogvédelmi biztosítási tevékenységet kíván folytatni, akkor a tevékenységi engedély megadása iránti kérelemben nyilatkoznia kell, hogy a jogvédelmi biztosítási tevékenység végzése során a 161. § *a)–c)* pontjában meghatározottak közül mely megoldást választja.

245. § (1) A tevékenységi engedély iránti kérelmet a Felügyelet elutasítja, ha a kérelmező

a) nem rendelkezik a minimális tőkeszükséglet abszolút alsó korlátjának fedezetét biztosító figyelembe vehető alapvető szavatoló tőkével,

b) az üzleti terve alapján nem lesz képes szavatolótőke-szükséglet fedezetét biztosító, figyelembe vehető szavatolótőke fenntartására,

c) az üzleti terve alapján nem lesz képes a minimális tőkeszükséglet fedezetét biztosító, figyelembe vehető alapvető szavatolótőke fenntartására,

d) nem rendelkezik megfelelő irányítási rendszerrel,

e) vezetőkre és alkalmazottakra vonatkozó követelményeknek nem felel meg,

f) a szükséges tárgyi feltételekkel nem rendelkezik,

g) üzleti terve, az engedély iránti kérelemhez mellékelt egyéb irat, továbbá a Felügyelet rendelkezésére álló okirat, adat vagy információ alapján megállapítható, hogy a kérelmező nem lesz képes megfelelni a tevékenységére vonatkozó jogszabályi előírásoknak, illetve tevékenysége a biztosítottak érdekét sértené vagy veszélyeztetné.

(2) A hatodik rész hatálya alá tartozó kisbiztosító esetén a tevékenységi engedély iránti kérelmet a Felügyelet elutasítja, ha a kérelmező

a) az (1) bekezdés *e)–g)* pontban meghatározottaknak nem felel meg,

b)[1] nem rendelkezik a 218. §-ban foglalt minimális biztonsági tőkével, illetve az üzleti tervében foglaltak szerinti tevékenység folytatásához a minimális tőke szükségletnek megfelelő szavatoló tőkével,

(3) A XVIII. Fejezetben meghatározott kisbiztosító-egyesület esetében a (2) bekezdésben meghatározott szabályok a 231–236. §-ban meghatározott eltérések figyelembevételével alkalmazandók.

246. § Ha a biztosító vagy a viszontbiztosító a szavatolótőke-szükséglet fedezetét biztosító, figyelembe vehető szavatoló tőkét belső modell alkalmazásával számítja ki, a tevékenységi engedély megadására az ügyintézési határidő hat hónap.

93. A harmadik országban székhellyel rendelkező biztosító vagy viszontbiztosító által létesíteni kívánt fióktelep tevékenységének engedélyezése

247. § (1) Harmadik országbeli biztosító vagy viszontbiztosító fióktelepe esetén a tevékenység megkezdésére vonatkozó engedély iránti kérelemnek – a 244. § (1) és (4) bekezdésében foglaltak igazolásán túl – tartalmaznia kell:

a) a harmadik országban székhellyel rendelkező vállalkozás alapító okiratát, tevékenységi engedélyének másolatát, az előző három év auditált mérlegét;

b) a székhely szerinti állam felügyeleti hatóságának nyilatkozatát arról, hogy Magyarország területén történő fióktelep-alapítás nem ütközik a székhely szerinti állam jogszabályaiba, illetve nem veszélyezteti a kérelmező működését;

c)[2] – az életbiztosítási ágba tartozó tevékenység megkezdésére vonatkozó engedély iránti kérelemhez kapcsolódóan – a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása megelőzéséről és megakadályozásáról szóló törvény, valamint az Európai Unió és az ENSZ Biztonsági Tanácsa által elrendelt pénzügyi és vagyoni korlátozó intézkedések végrehajtásáról szóló törvény szerinti belső szabályzatot.

(2) A harmadik országbeli biztosító vagy viszontbiztosító esetén a tevékenységi engedélyt az (1) bekezdésben foglalt feltételek fennállása és a 245. § (1) bekezdésében meghatározott elutasítási ok hiányában a Felügyelet abban az esetben adja meg, ha

---

1 Módosította: 2016. évi LIII. törvény 175. § (1) 22.

2 Beiktatta: 2017. évi LIII. törvény 92. § (2). Hatályos: 2017. VI. 26-tól.

a) a felügyeleti hatóságok kölcsönös elismerésén alapuló – fióktelepekkel összefüggő kérdésekre is kiterjedő – nemzetközi együttműködési megállapodás van hatályban a Felügyelet és a kérelmező székhelye szerinti államban a felügyeleti hatóság között;

b)[1] a kérelmező székhelye szerinti állam rendelkezik a magyar jogszabályok által támasztott követelményeket kielégítő pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása elleni, valamint az Európai Unió és az ENSZ Biztonsági Tanácsa által elrendelt pénzügyi és vagyoni korlátozó intézkedések végrehajtására vonatkozó jogszabályi előírásokkal;

c) a kérelmező székhelye szerinti állam rendelkezik a magyar jogszabályok által támasztott követelményeket kielégítő adatvédelmi előírásokkal;

d) a kérelmező rendelkezik a magyar jogszabályok által támasztott követelményeket kielégítő adatkezelési szabályzattal;

e) a kérelmező nyilatkozik arról, hogy helytáll a fióktelep útján keletkezett kötelezettségeiért;

f) a kérelmező nyilatkozatban kötelezi magát arra, hogy Magyarország területén folytatott tevékenységre vonatkozó pénzforgalmi számláját magyarországi pénzforgalmi szolgáltatónál vezeti;

g) a kérelmező nyilatkozatban kötelezi magát arra, hogy Magyarország területén folytatott tevékenységére vonatkozó nyilvántartásokat Magyarország területén vezeti;

h) a kérelmező a fióktelepének tőkeszükséglete abszolút alsó korlátjának fedezetét biztosító figyelembe vehető alapvető szavatolótőke

ha) fedezésére szolgáló eszközeinek legalább fele Magyarország területén található,

hb) egynegyedének megfelelő pénzeszköz biztosítékként magyarországi hitelintézetnél letétbe helyezésre került;

i) a kérelmező benyújtja az általa alkalmazni kívánt általános szerződési feltételeket;

j) a Felügyelet által engedélyezésre kerülő általános képviselőt jelöl ki;

k) a kérelmező székhelye és főirodája azonos országban van.

(3) A (2) bekezdés *a)* pontja szerinti megállapodások megkötéséről szóló tájékoztatót a Felügyelet internetes honlapján közzéteszi és gondoskodik arról, hogy ezen információk a honlapon folyamatosan elérhetőek legyenek.

(4) A hatodik rész hatálya alá tartozó kisbiztosító esetén

a) az (1) bekezdésben meghatározott szabályok alkalmazása során a 244. § (2) és (4) bekezdésben foglaltakat kell igazolni,

b) a (2) bekezdésben meghatározott szabályok alkalmazása során a 245. § (2) bekezdésben foglalt elutasítási okokat kell figyelembe venni és a (2) bekezdés *h)* pontjában meghatározott szabályokat a kisbiztosító minimális biztonsági tőkéjére vonatkozóan kell alkalmazni.

(5) A XVIII. Fejezetben meghatározott kisbiztosító-egyesület esetében a (4) bekezdésben meghatározott szabályok a 231–236. §-ban meghatározott eltérések figyelembevételével alkalmazandók.

94. A biztosítási vagy a viszontbiztosítási tevékenység módosításának és megszüntetésének engedélyezése

248. § (1) Ha a biztosító már engedélyezett biztosítási ágazaton, kockázaton vagy kockázatcsoporton túl tevékenységét más ágazatra, kockázatra vagy kockázatcsoportra kívánja kiterjeszteni (biztosítási tevékenység kiterjesztése), az erre irányuló kérelemnek tartalmaznia kell:

a) a módosított alapszabályt,

b) a módosított üzleti tervet,

c) a módosított tevékenységhez szükséges irányítási rendszer és a szükséges tárgyi feltételek meglétének igazolását,

1 Módosította: 2017. évi LII. törvény 22. § (10).

d) annak igazolását, hogy rendelkezik a szavatolótőke-szükséglet fedezetét biztosító, figyelembe vehető szavatoló tőkével,

e) annak igazolását, hogy rendelkezik a minimális tőkeszükséglet fedezetét biztosító, figyelembe vehető alapvető szavatoló tőkével.

(2) A hatodik rész hatálya alá tartozó kisbiztosító esetén az (1) bekezdés szerinti kérelemnek tartalmaznia kell:

a) az (1) bekezdés *a)–b)* pontjában meghatározottakat,

b) a módosított tevékenységhez szükséges feltételek meglétének igazolását,

c) annak igazolását, hogy a tevékenység módosítása után a szükséges szavatoló tőkével rendelkezik.

(3) Ha a biztosító jogvédelmi biztosítási tevékenységet kíván folytatni, akkor a biztosítási tevékenység módosításának engedélyezése iránt benyújtott kérelemben nyilatkoznia kell, hogy a jogvédelmi biztosítási tevékenység végzése során a 161. § *a)–c)* pontjában meghatározottak közül mely megoldást választja.

(4) Az (1) bekezdésben meghatározottaknak megfelelő kérelmet kell benyújtani abban az esetben, ha a viszontbiztosító a tevékenységét a már engedélyezett viszontbiztosítási tevékenységen túl kívánja kiterjeszteni.

249. § A tevékenység kiterjesztésére vonatkozó engedély kiadását a Felügyelet elutasítja a 245. §-ban meghatározott esetekben, továbbá ha a biztosító nem felel meg a 45. §-ban foglalt feltételeknek.

250. § (1) Ha a biztosító a biztosítási tevékenységét részben vagy egészben meg kívánja szüntetni, a Felügyelet a tevékenység megszüntetését akkor engedélyezi, ha a biztosító a kérelemmel érintett ág vagy ágazat vonatkozásában a biztosítási tevékenységből eredő minden kötelezettségét teljesítette.

(2) A kötelezettségek teljesítésének lehetséges módjai különösen:

a) az állomány átruházása; vagy

b) az ügyfelekkel történő megállapodás.

(3) Az (1) bekezdésben foglalt körülmények bizonyítására alkalmas okiratokat a biztosító köteles a Felügyeletnek benyújtani.

(4) A Felügyelet – a tevékenység megszüntetésére vonatkozó engedély megadását megelőzően – a biztosítottak érdekeinek megóvása céljából meghatározhatja azokat az e törvény rendelkezéseivel összefüggésben indokolható részletes feltételeket és előírásokat, amelyek teljesítéséig a biztosító a működését – az arra vonatkozó szabályok szerint – köteles folytatni.

(5) Ha a Felügyelet a biztosítási tevékenység megszüntetését engedélyezi, egyidejűleg dönt a tevékenységi engedély részben vagy egészben történő visszavonásáról.

(6) A biztosító jogutód nélküli megszűnésének elhatározásáról és a végelszámolás elrendeléséről szóló döntés meghozatalára, továbbá a végelszámolás megindításáról szóló változásbejegyzési kérelem bírósághoz történő benyújtására a Felügyelet a tevékenység megszüntetését teljes egészében engedélyező határozatát követően kerülhet sor.

251. §[1] A 250. §-ban meghatározott rendelkezéseket a viszontbiztosítási tevékenység teljes vagy részleges megszüntetése esetén megfelelően alkalmazni kell.

95. Vezető állású személyek és egyéb vezetők engedélyezése

252. § (1) A vezető állású személy és egyéb vezető engedélyezésére irányuló kérelemhez mellékelni kell:

a) az 54. § (1) bekezdésében, az 57. § (1) bekezdésében, az 59. § (1) bekezdésében, a 61. § (1) bekezdésében, a 63. § (2) bekezdésében, a 65. § (1) bekezdésében és a 67. § (1) bekezdésében meghatározott követelmények fennállását igazoló dokumentumokat,

b) az 53. § (4)–(5) bekezdésében és az 56. § (2) bekezdésében meghatározott követelmények fennállását igazoló dokumentumokat, továbbá

1 A 2015. évi CLXII. törvény 67. § 11. szerint módosított szöveggel lép hatályba.

c) a szakmai alkalmasságot és üzleti megbízhatóságot alátámasztó tények fennállását igazoló dokumentumokat a 69. §-ban meghatározott követelmények figyelembevételével.

(2) A Felügyelet az (1) bekezdésben meghatározott kérelmet elutasítja, ha a vezető állású személy és egyéb vezető nem felel meg az (1) bekezdésben meghatározott követelményeknek.

253. § (1) A szakmai alkalmasságot és az üzleti megbízhatóságot alátámasztó tényeket a kérelmezőnek kell bizonyítania.

(2) A szakmai alkalmasság és üzleti megbízhatóság igazolását alátámasztó dokumentumokat a kérelmező megválaszthatja, azonban a Felügyelet egyéb, pontosan meghatározott, a szakmai alkalmasság és üzleti megbízhatóság fennállását tanúsító iratok benyújtását írhatja elő.

(3) A (2) bekezdésben meghatározott dokumentumok akkor fogadhatók el, ha a kiállításuktól számítva három hónap nem telt el.

(4) A szakmai alkalmasság és üzleti megbízhatóság bizonyításának sikertelenségét a Felügyeletnek határozattal kell megállapítania.

(5) A Felügyelet a szakmai alkalmasság és üzleti megbízhatóság fennállásának megállapítása érdekében az illetékes külföldi hatóságot közvetlenül megkeresheti.

254. § (1) Másik tagállami állampolgár esetén a Felügyelet a 253. § (2) bekezdésében meghatározott okiratok tekintetében elfogadja a másik tagállam bírósági vagy egyéb hatósági nyilvántartásában szereplő adatok kivonatát, vagy ennek hiányában a székhely szerinti állam, illetve a külföldi állampolgár lakóhelye szerinti tagállam illetékes bírósága vagy közigazgatási hatóságai által kibocsátott, ezzel egyenértékű okiratot.

(2) Ha a székhely szerinti tagállam vagy a külföldi állampolgár lakóhelye szerinti tagállam nem bocsátja ki az (1) bekezdésben említett dokumentumot, az helyettesíthető esküvel, vagy azokban a tagállamokban, ahol esküre vonatkozó rendelkezések nem léteznek, ünnepélyes nyilatkozattal, amelyet az érintett külföldi állampolgár az illetékes bíróság vagy közigazgatási hatóság, vagy adott esetben közjegyző előtt tesz meg a székhely szerinti tagállamban vagy a külföldi állampolgár lakóhelye szerinti tagállamban.

254/A. §[1] A Felügyelet tájékoztatást nyújt a másik tagállam illetékes felügyeleti hatóságainak, továbbá az Európai Bizottságnak – a magyar állampolgárok és magyarországi székhelyű jogi személyek vonatkozásában – a 252. § (1) bekezdésében meghatározott dokumentumok kiállítására jogosult hatáskörrel és illetékességgel rendelkező magyar hatóságokról.

96. A harmadik országbeli biztosító több tagállamban engedélyezett fióktelepeinek nyújtott kedvezmények engedélyezése

255. § (1) Ha a harmadik országbeli biztosító vagy viszontbiztosító fióktelepe Magyarország mellett más tagállamban is kért vagy kapott engedélyt biztosítási tevékenység folytatására, kérelmezheti

a) a 244. § (1) bekezdés *c)* pontjában meghatározott szavatolótőke-szükséglet az Európai Unión belül folytatott összes tevékenységére tekintettel történő kiszámítását,

b) a 247. § (2) bekezdés *h)* pontjában megkövetelt letétnek csak a (3) bekezdésben meghatározott, kérelmezett felügyeleti hatóság tagállamában történő elhelyezését,

c) a minimális tőkeszükségletet alkotó eszközök olyan tagállamban történő elhelyezését, amelyben üzleti tevékenységet folytat.

(2) A Felügyelet az (1) bekezdésben meghatározott kedvezményeket együttesen engedélyezheti.

1 A 2015. évi CLXII. törvény 42. § szerinti szöveggel lép hatályba.

(3) A harmadik országbeli biztosító vagy viszontbiztosító fióktelepe az (1) bekezdésben meghatározott kérelmében megjelöli annak a tagállamnak a felügyeleti hatóságát, amely a jövőben a Európai Unión belül létrehozott fióktelepek teljes üzleti tevékenységének a szavatolótőke-megfelelését felügyeli, egyúttal megindokolja a kérelmezett hatóság megválasztását.

(4) Az (1) bekezdésben meghatározott kedvezmények abban az esetben engedélyezhetők, ha azokhoz mindegyik olyan tagállam felügyeleti hatósága hozzájárul, ahol ugyanerre vonatkozóan kérelmet nyújtottak be.

(5) Az (1) bekezdésben meghatározott kedvezmények a Magyarország területén folytatott tevékenységgel kapcsolatban akkor alkalmazhatók, ha a (3) bekezdésben meghatározott, kérelmezett felügyeleti hatóság tájékoztatja a Felügyeletet arról, hogy a harmadik országbeli biztosító Európai Unión belüli fióktelepei teljes üzleti tevékenységének szavatolótőke-megfelelését felügyeli.

(6) A (3) bekezdésben meghatározott, kérelmezett felügyeleti hatóság megkeresésére a Felügyelet megküldi a Magyarország területén működő fióktelep teljes szavatolótőke-megfelelésének ellenőrzéséhez szükséges adatokat.

(7) Ha a Felügyelet a (3) bekezdésben meghatározott kérelmezett felügyeleti hatóság és határozatában visszavonja az (1) bekezdésben meghatározott kedvezményeket, értesíti a többi – a harmadik országbeli biztosító fióktelepei által érintett – tagállam felügyeleti hatóságát e kedvezmények visszavonásához szükséges intézkedések megtétele céljából.

(8) Ha a más tagállam felügyeleti hatósága arról értesíti a Felügyeletet, hogy az (1) bekezdésben meghatározott kedvezmények visszavonásra kerültek, a Felügyelet határozatában visszavonja az általa engedélyezett kedvezményeket.

(9) Az (1) bekezdés *a)* pontjában meghatározott esetben a számítás során csak az Európai Unión belül létesített fióktelepek által végzett tevékenységet kell figyelembe venni.

(10) Az (1) bekezdésben meghatározott kedvezmények nem alkalmazhatók a hatodik rész hatálya alá tartozó biztosító esetén.

(11)[1] Ha a Felügyelet a (3) bekezdésben meghatározott, kérelmezett felügyeleti hatóság, akkor a Felügyelet jogosult a 307. § (1) bekezdésében, a 309. és 310. §-ban, továbbá a 312. § (1)–(3) bekezdésében meghatározott intézkedések megtételére az Európai Unión belül létrehozott fióktelepek teljes üzleti tevékenységének szavatolótőke-megfelelése tekintetében.

97. Állományátruházás engedélyezése

256. § (1) A 118. § (3) bekezdésében meghatározott állományátruházás engedélyezése iránti kérelemnek tartalmaznia kell

a) az átruházandó állomány pontos meghatározását, az átruházásra kerülő állomány szerződési feltételeit,

b) az átruházó és az átvevő állományátadásra és -átvételre irányuló jognyilatkozatát,

c) az átruházandó állományhoz kapcsolódó biztosítástechnikai tartalékok és azok fedezetének megjelölését,

d) az állományátruházás időpontját, ellenértékét,

e) a magyarországi székhelyű átvevő biztosító esetén, annak bemutatását, hogy az átvevő biztosító rendelkezik a saját állományához kapcsolódó szavatoló tőkén túl

ea) az átvett állomány szavatolótőke-szükséglet fedezetéhez szükséges figyelembe vehető szavatoló tőkével, vagy

eb)[2] a hatodik rész hatálya alá tartozó biztosító esetén az átvett állományhoz szükséges minimális tőke szükségletnek megfelelő szavatoló tőkével.

---

1 A 2015. évi CLXII. törvény 43. § szerinti szöveggel lép hatályba.

2 Módosította: 2016. évi LIII. törvény 175. § (1) 22.

(2) Másik tagállamban létesített biztosító vagy viszontbiztosító részére történő állományátruházás esetén az (1) bekezdés *e)* pontja szerinti igazolást nem kell csatolni.

(3) Ha az átvevő biztosító vagy viszontbiztosító székhelye másik tagállamban van, a Felügyelet megkeresi az átvevő biztosító vagy viszontbiztosító felügyeleti hatóságát, kérve annak igazolását, hogy az átvevő biztosító szavatolótőkéje az állomány átvétele után is eléri a szükséges szintet.

(4) A Felügyelet az állományátruházásra vonatkozó engedélyt a kötelezettségvállalás tagállama felügyeleti hatóságainak beleegyezését követően adhatja meg.

(5) A (4) bekezdésben meghatározott beleegyezés beszerzése érdekében a Felügyelet megkeresi a kötelezettségvállalás tagállama felügyeleti hatóságát.

(6) Ha az átvevő biztosító vagy viszontbiztosító felügyeleti hatósága a (3) bekezdésben meghatározott igazolást, vagy a kötelezettségvállalás tagállama felügyeleti hatósága az (5) bekezdésben meghatározott beleegyezést a jogsegélykérelem kézhezvételétől számított három hónapon belül nem küldi meg, az igazolás megadottnak tekintendő.

(7) Az állományátruházási engedély iránti kérelmet a Felügyelet elutasítja, ha

a) az (1) bekezdésben meghatározottak nem teljesülnek, vagy

b) egyébként valószínűsíthető, hogy az állományátruházás következtében a biztosítottak érdeke sérülne.

(8) A Felügyelet az állományátruházás engedélyezéséről szóló határozatát a honlapján közzéteszi.

257. § Más tagállamból érkező állományátruházással kapcsolatos jogsegélykérelem esetén a Felügyelet három hónapon belül tájékoztatja a tagállam felügyeleti hatóságát arról, hogy

a) az átruházáshoz hozzájárul-e,

b) az átvevő rendelkezik-e az állomány átvétele után is az előírt szavatoló tőkével.

97/A.[1] *A biztosító vagy a viszontbiztosító átalakulásának, egyesülésének, szétválásának engedélyezése*

257/A. §[2] (1) A biztosító vagy viszontbiztosító átalakulásának, egyesülésének, szétválásának engedélyezése iránti kérelemhez mellékelni kell:

a) az átalakulási, egyesülési vagy szétválási tervet és

b) magyarországi székhelyű jogutód biztosító vagy viszontbiztosító esetén a jogutód biztosító vagy viszontbiztosító tervezett tevékenységéhez igazodóan a 244. §-ban meghatározott követelmények teljesítésének igazolását.

(2) Az átalakulási, egyesülési vagy szétválási tervnek – a Ptk., továbbá az Átaltv. átalakulásra, egyesülésre vagy szétválásra vonatkozó szabályaiban meghatározottakon túl – tartalmaznia kell:

a) az átalakulás, egyesülés, szétválás tervezett időpontját,

b) a jogutód biztosítóhoz vagy viszontbiztosítóhoz kerülő állomány pontos meghatározását és annak szerződési feltételeit,

c) a jogutód biztosítóhoz vagy viszontbiztosítóhoz kerülő állományhoz kapcsolódó biztosítástechnikai tartalékok és azok fedezetének megjelölését,

d) magyarországi székhelyű jogutód biztosító vagy viszontbiztosító esetén annak bemutatását, hogy a jogutód biztosító vagy viszontbiztosító az átvételt követően rendelkezik a saját állományához kapcsolódó szavatolótőkén túl

da) a jogelődtől átvett állomány szavatolótőke-szükséglet fedezetéhez szükséges figyelembe vehető szavatolótőkével, vagy

db) a hatodik rész hatálya alá tartozó biztosító esetén a jogelődtől átvett állományhoz szükséges minimális tőke szükségletnek megfelelő szavatolótőkével,

---

1 Beiktatta: 2017. évi CXLV. törvény 169. §. Hatályos: 2018. I. 1-től.

2 Beiktatta: 2017. évi CXLV. törvény 169. §. Hatályos: 2018. I. 1-től.

e) kölcsönös biztosító egyesület részvénytársasággá történő átalakulása esetén az egyes egyesületi tagoknak a részvénytársaság saját tőkéből történő vagyoni részesedését és a vagyoni részesedés meghatározásának elveit, illetve a 28–30. §-ban meghatározott feltételek igazolását.

(3) Ha a jogutód biztosító vagy viszontbiztosító székhelye másik tagállamban van, a (2) bekezdés *d)* pontja szerinti igazolást nem kell csatolni.

(4) Ha a jogutód biztosító vagy viszontbiztosító székhelye másik tagállamban van, a Felügyelet megkeresi a jogutód biztosító vagy viszontbiztosító felügyeleti hatóságát, kérve annak igazolását, hogy a jogutód biztosító szavatolótőkéje az átalakulást, egyesülést vagy szétválást követően is eléri a szükséges szintet.

(5) A Felügyelet az átalakulásra, egyesülésre vagy szétválásra vonatkozó engedélyt a kötelezettségvállalás tagállama felügyeleti hatóságainak beleegyezését követően adhatja meg. A beleegyezés beszerzése érdekében a Felügyelet megkeresi a kötelezettségvállalás tagállama felügyeleti hatóságát.

(6) Ha a jogutód biztosító vagy viszontbiztosító felügyeleti hatósága a (4) bekezdésben meghatározott igazolást, vagy a kötelezettségvállalás tagállama felügyeleti hatósága az (5) bekezdésben meghatározott beleegyezést a jogsegélykérelem kézhezvételétől számított három hónapon belül nem küldi meg, az igazolás megadottnak tekintendő.

(7) A biztosító vagy a viszontbiztosító átalakulásának, egyesülésének vagy szétválásának engedélyezése iránti kérelmet a Felügyelet elutasítja, ha

a) az (1) és (2) bekezdésben meghatározott feltételek nem teljesülnek,

b) magyarországi székhelyű jogutód biztosító vagy viszontbiztosító esetén a 245. §-ban meghatározott valamely feltétel fennáll,

c) a (4) bekezdésben meghatározott igazolás vagy az (5) bekezdésben meghatározott beleegyezés nem áll rendelkezésre, figyelemmel a (6) bekezdésben foglaltakra is,

d) egyébként valószínűsíthető, hogy az átalakulás, egyesülés, szétválás következtében a biztosítottak – kölcsönös biztosító egyesület részvénytársasággá történő átalakulása esetén a tagok – érdeke sérülne.

(8) Az átalakulás, egyesülés vagy szétválás időpontja legfeljebb hat hónappal lehet későbbi, mint az engedély megadásának időpontja.

(9) A jogutód biztosító vagy viszontbiztosító a cégbírósági vagy törvényszéki nyilvántartásba való bejegyzéstől számított harminc napon belül köteles minden érintett szerződő felet – a szerződéskötés nyelvén – az átalakulás, egyesülés vagy szétválás tényéről írásban értesíteni.

(10) A szerződő fél az értesítés kézhezvételétől számított harminc napon belül a jogutód biztosítóhoz intézett írásbeli nyilatkozatával a szerződését – harmincnapos felmondási idővel – felmondhatja.

257/B. §[1] Más tagállamból érkező, átalakulással, egyesüléssel, szétválással kapcsolatos jogsegélykérelem esetén a Felügyelet három hónapon belül tájékoztatja a tagállam felügyeleti hatóságát arról, hogy

a) az átalakuláshoz, egyesüléshez, szétváláshoz hozzájárul-e,

b) a magyarországi székhelyű jogutód biztosító vagy viszontbiztosító rendelkezik-e az állomány átvétele után is az előírt szavatolótőkével.

98. Minősített befolyás megszerzésének engedélyezése

1 Beiktatta: 2017. évi CXLV. törvény 169. §. Hatályos: 2018. I. 1-től.

258. § (1) Aki biztosító vagy viszontbiztosító részvénytársaságban olyan mértékű részesedést kíván szerezni, amellyel eléri a minősített befolyás minimális mértékét, vagy minősített befolyását úgy kívánja módosítani, hogy tulajdoni részesedése vagy szavazati joga elérje vagy meghaladja a 20, 33 vagy 50 százalékos határértéket, vagy aki valamely biztosító vagy viszontbiztosító működése felett ellenőrző befolyást kíván gyakorolni, köteles a szerződés megkötéséhez a Felügyelet előzetes engedélyét beszerezni. A tulajdonjoghoz, illetve a szavazati joghoz kapcsolódó, annak arányát meghaladó előnyöket biztosító megállapodás kizárólag a Felügyelet engedélyével köthető.

(2) A kérelemnek tartalmaznia kell a biztosító vagy viszontbiztosító megnevezését, az ellenőrző befolyás mibenlétét, a meglévő és a megszerezni kívánt részesedés nagyságát.

(3) A részesedésszerzés vagy ellenőrző befolyás létrejötte engedélyezése iránti kérelemhez a (2) bekezdésben foglaltakon túl – a (6) bekezdésben foglalt eltéréssel – mellékelni kell [1]

a) a kérelmező, illetve a kérelmező vállalkozásban minősített vagy ellenőrző befolyással rendelkező azonosító adatait;

b) [2] természetes személy kérelmező esetén – a 4. § (3) bekezdésében foglaltak figyelembevételével – a büntetlen előéletet igazoló dokumentumot;

c) természetes személy kérelmező, a kérelmező vállalkozásban minősített vagy ellenőrző befolyással rendelkező természetes személy esetén arról szóló nyilatkozatát, hogy személyével kapcsolatban a (7) bekezdésben meghatározott kizáró ok nem áll fenn;

d) nem természetes személy kérelmező esetén a kérelem benyújtásakor hatályos létesítő okiratát, harminc napnál nem régebbi okirati igazolást arról, hogy a személyes joga szerinti bejegyzése, nyilvántartásba vétele megtörtént, nem áll csőd-, felszámolási vagy végelszámolási eljárás alatt, továbbá nyilatkozatot arról, hogy vezető állású személyével szemben e törvényben meghatározott kizáró ok nem áll fenn;

e) harminc napnál nem régebbi okirati igazolást arról, hogy a kérelmező személyes joga szerinti hatáskörrel rendelkező adóhatósággal, vámhatósággal, társadalombiztosítási szervvel szemben nincs tartozása, vagy hogy a kérelmező szerepel a köztartozásmentes adózói adatbázisban;

f) a minősített vagy ellenőrző befolyás megszerzéséhez szükséges pénzügyi forrás törvényes eredetének igazolását;

g) nyilatkozatot arról, hogy a kérelmező egyéb tulajdonosi érdekeltsége és tevékenysége nem veszélyezteti a pénzügyi intézmény működését, továbbá hogy milyen – az Szmt. szerinti – függő és jövőbeni kötelezettségei vannak;

h) az ellenőrző befolyás megszerzésére, a tulajdonszerzésre, illetve a szavazati joghoz kapcsolódó jelentős előnyöket biztosító megállapodásra tett szerződéses ajánlatot;

i) [3] nem természetes személy kérelmező esetén a kérelmező tulajdonosi szerkezetének okiratokkal alátámasztott részletes leírását, ideértve – amennyiben ez lehetséges – a tényleges tulajdonosok bemutatását is;

j) a 238. § *g)* és *h)* pontjában meghatározott nyilatkozatokat;

k) a kérelmező teljes bizonyító erejű magánokiratban foglalt nyilatkozatát arra vonatkozóan, hogy hozzájárul az engedély iránti kérelemhez mellékelt iratban foglaltak valódiságának a Felügyelet által megkeresett szervek útján történő ellenőrzéséhez.

(4) A részesedésszerzés feltétele, hogy a kérelmező – közvetlen részesedésszerzés esetén – a részesedésszerzéshez szükséges tőke pénzbeli részét valamely tagállamban bejegyzett hitelintézetnél helyezze el.

---

1 Módosította: 2017. évi L. törvény 484. § 8.
2 Megállapította: 2017. évi L. törvény 483. § (4). Hatályos: 2018. I. 1-től.
3 Megállapította: 2017. évi LXIX. törvény 203. §. Hatályos: 2017. VII. 1-től.

(5) Ha a kérelmező harmadik országbeli biztosító, viszontbiztosító, hitelintézet vagy befektetési vállalkozás, a (3)–(4) bekezdésekben foglaltakon kívül a kérelemhez mellékelni kell a székhely szerinti állam érintett felügyeleti hatóságának arra vonatkozó igazolását, illetve nyilatkozatát, hogy a vállalkozás a tevékenység végzésére vonatkozó szabályok betartásával működik.

(6)[1] Ha a kérelmező magyar állampolgár vagy magyar székhelyű nem természetes személy, a (3) bekezdés *d), e)* és *i)* pontjában foglalt adatok igazolását tartalmazó okiratokat a Felügyelet szerzi be.

(7) A biztosítóban vagy viszontbiztosítóban minősített befolyással az rendelkezhet,

a) akinek tevékenysége vagy a biztosítóra vagy viszontbiztosítóra gyakorolt befolyása nem veszélyezteti a független, megbízható és körültekintő tulajdonosi irányítást,

b) akinek üzleti tevékenysége, kapcsolatainak jellege vagy más vállalkozásokkal fennálló közvetlen és közvetett tulajdoni részesedésének szerkezete a felügyeleti tevékenységet nem akadályozza.

(8) A kérelmező tevékenysége, továbbá a biztosítóra vagy viszontbiztosítóra gyakorolt befolyása különösen akkor veszélyezteti a biztosító vagy viszontbiztosító független, megbízható és körültekintő tulajdonosi irányítását, ha szavazati jogának gyakorlását a hatáskörrel rendelkező felügyeleti hatóság – a kérelem benyújtását megelőző öt éven belül – felfüggesztette.

259. § (1) Ha a kérelmező

a) a másik tagállamban tevékenység végzésére jogosító engedéllyel rendelkező befektetési vállalkozás, hitelintézet, biztosító, viszontbiztosító, ABA-t vagy ÁÉKBV-t kezelő vállalkozás,

b) anyavállalata az *a)* pontban foglalt vállalkozásnak, vagy

c) ellenőrzött vállalkozása az *a)* pontban foglalt vállalkozás,

akkor a Felügyelet kikéri a befektetési vállalkozás, a hitelintézet, a biztosító, a viszontbiztosító, az ABA-t vagy ÁÉKBV-t kezelő vállalkozás székhelye szerint érintett felügyeleti hatóságának véleményét.

(2) A Felügyelet az engedélyezéshez szükséges feltételek igazolása vagy ellenőrzése céljából a kérelmező székhelye vagy lakóhelye szerinti érintett hatósághoz fordulhat.

260. § (1) A Felügyelet a kérelem, az ahhoz mellékelt iratok átvételét legkésőbb két munkanapon belül írásban igazolja a kérelmező személy felé. A Felügyelet az igazolásban tájékoztatja a kérelmezőt az ügyintézési határidő lejártának időpontjáról.

(2)[2] A Felügyeletnek az (1) bekezdésben meghatározott átvételi igazolás kiállításának napjától számított legfeljebb ötven munkanap áll rendelkezésére a kérelemmel összefüggő és rendelkezésre álló okiratok és információk értékelésére (a továbbiakban: ügyintézési határidő), és a 258. § (1) bekezdésében előírt engedély megadására.

(3)[3] A Felügyelet a kérelem beérkezésének napjától számított negyvenöt munkanapon belül, a döntés meghozatalához szükséges információk pótlására hívhatja fel a kérelmezőt.

(4) A kérelmezőnek az információk pótlására húsz munkanap áll a rendelkezésére, az információk pótlásáig az ügyintézési határidő nyugszik. A (3) bekezdésben meghatározott információk pótlásának átvételét a Felügyelet legkésőbb két munkanapon belül írásban igazolja a kérelmező személy felé.

(5) A hiánypótlás kérelmező általi teljesítését követően a Felügyelet a kérelmezőtől jogosult egyéb tájékoztatást is kérni. Ezen tájékoztatás teljesítésére biztosított határidőt azonban az ügyintézési határidő számításánál figyelembe kell venni.

(6) A kérelmezőnek az információk pótlására harminc munkanap áll a rendelkezésére, ha:

a) székhelye harmadik országban található, vagy

---

1 Megállapította: 2017. évi L. törvény 483. § (5). Hatályos: 2018. I. 1-től.

2 A 2015. évi CLXXXVI. törvény 198. § a) szerint módosított szöveggel lép hatályba.

3 A 2015. évi CLXXXVI. törvény 198. § b) szerint módosított szöveggel lép hatályba.

b) nem tartozik a 2004/39/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvet, a 2006/48/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvet, a 2009/65/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvet, a 2009/138/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvet, a 2011/61/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvet vagy a 2013/36/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvet átültető tagállami jogszabályok szerinti felügyelet hatálya alá.

261. § (1) A 258. § (1) bekezdésében meghatározott engedély megadását a Felügyelet elutasítja, ha a kérelmező

a) természetes személy nem büntetlen előéletű;

b) jogállása, tulajdonosi háttere nem tisztázott, vagy nem állapítható meg;

c) vagyoni, üzleti helyzete nem szilárd;

d)[1] súlyosan vagy ismételten megsértette e törvény vagy más, a biztosítási tevékenységre vonatkozó jogszabály előírásait és emiatt vele szemben a Felügyelet öt évnél nem régebben kelt jogerős vagy végleges határozatában a kiszabható legmagasabb összegű bírságot alkalmazta, illetve a bíróság öt évnél nem régebben kelt jogerős határozatában felelősségét megállapította;

e) nem rendelkezik szakmai alkalmassággal és üzleti megbízhatósággal;

f) pénzügyi, gazdasági helyzete az ajánlat tárgyát képező részesedésszerzés nagyságához viszonyítva nem minősíthető megfelelőnek, vagy a kérelem benyújtását megelőző három év során megfelelő gazdasági eredménnyel nem rendelkezik;

g) részesedés- vagy ellenőrző befolyásszerzésével kapcsolatosan feltételezhető, hogy az erre vonatkozó jogszabályok alapján pénzmosást vagy terrorizmusfinanszírozást követnek vagy követtek el, vagy kísérelnek vagy kíséreltek meg elkövetni, vagy hogy a szándékolt részesedés- vagy ellenőrző befolyásszerzés növelheti ennek kockázatát;

h) kézbesítési megbízottal nem rendelkezik (külföldi kérelmező esetén).

(1a)[2] Az (1) bekezdés szerinti elutasításról szóló határozatát a Felügyelet az ügyintézési határidő lejárta előtt köteles meghozni azzal, hogy a határozatot a meghozatalát követő legkésőbb két munkanapon belül, de még az ügyintézési határidő lejárta előtt írásban közölni is köteles a kérelmezővel.

(2) Az engedély iránti kérelem benyújtásának elmulasztása, a kérelem elutasítása, a bejelentési kötelezettség elmulasztása, illetve az adatszolgáltatás megtagadása esetén a részesedésszerzésre, ellenőrző befolyásszerzésre vagy az előny biztosítására irányuló szerződésből, vagy az előnyt biztosító egyéb bekövetkezett jogi tényből származó szavazati jogok gyakorlását a Felügyelet a megfelelő törvényes feltételek biztosításáig megtilthatja.

(3) Ha a Felügyelet az érdemi döntését határidőben nem hozza meg, a kérelmező engedély hiányában is részesedést vagy ellenőrző befolyást szerez, kivéve, ha a Felügyelet a (2) bekezdésben foglalt jogával él.

(4) A kérelmezőnek az engedélyezett részesedés vagy ellenőrző befolyás megszerzésére legfeljebb hat hónap áll rendelkezésre.

(5) Amennyiben ugyanazon biztosító tekintetében kettő vagy több, minősített befolyás szerzésére vagy növelésére vonatkozó ajánlat kapcsán nyújtanak be kérelmet a Felügyelethez, úgy a kérelmezőket megkülönböztetéstől mentes módon kell kezelni.

262. § Az ezen alcímben foglalt rendelkezéseket megfelelően alkalmazni kell a biztosító és a viszontbiztosító szövetkezetekre.

99. A belföldi biztosító által harmadik országban működő biztosító alapításának, vagy harmadik országban székhellyel rendelkező biztosítóban részesedés megszerzésének, harmadik országban fióktelep létesítésének engedélyezése

1 Módosította: 2017. évi L. törvény 484. § 9.

2 Beiktatta: 2016. évi LIII. törvény 162. §. Hatályos: 2016. VII. 1-től.

263. § (1) A belföldi biztosító vagy viszontbiztosító által harmadik országban működő biztosító vagy viszontbiztosító alapításának engedélyezése iránti kérelemnek tartalmaznia kell:

a) az alapítás helye szerinti harmadik ország megnevezését, továbbá az alapítani kívánt biztosító vagy viszontbiztosító tervezett székhelyének megjelölését,

b) a kérelmező

ba) 95. §-ban meghatározottaknak megfelelő,

bb) 213. §-ban meghatározottaknak megfelelő

a harmadik országban történő biztosító alapítással kapcsolatos adatokkal kiegészített üzleti tervét,

c) igazolást arról, hogy az alapításhoz szükséges tőke fedezete a kérelmező rendelkezésére áll,

d) az alapítani kívánt biztosító üzleti tervét,

e) az alapítani kívánt biztosító létesítő okiratának tervezetét,

f) az alapítani kívánt biztosító szervezeti felépítésére vonatkozó tervet,

g) a kérelmező irányítási rendszerében a tulajdonosi jogok gyakorlásával kapcsolatos feladatok bemutatását.

(2) A belföldi biztosító vagy viszontbiztosító által harmadik országban történő fióktelep létesítésének engedélyezése iránti kérelemnek megfelelően tartalmaznia kell az (1) bekezdésben meghatározott adatokat, iratokat, azzal, hogy az alapítani kívánt biztosító vagy viszontbiztosító alatt a létesíteni kívánt fióktelepet kell érteni.

(3) A belföldi biztosító vagy viszontbiztosító által harmadik országban működő biztosítóban történő részesedésszerzés engedélyezése iránti kérelemnek tartalmaznia kell:

a) a részesedésszerzés helye szerinti harmadik ország megnevezését, a biztosító vagy viszontbiztosító elnevezésének és székhelyének megjelölését, amelyben a kérelmező részesedést kíván szerezni, a biztosítási tevékenység bemutatását,

b) a kérelmező 95. §-ban vagy 213. §-ban meghatározottaknak megfelelő üzleti tervét,

c) igazolást arról, hogy a részesedésszerzéshez szükséges tőke fedezete a kérelmező biztosító rendelkezésére áll,

d) a kérelmező biztosító vállalatirányítási rendszerében a tulajdonosi jogok gyakorlásával kapcsolatos feladatok bemutatását.

(4) Az (1)–(3) bekezdés szerinti engedély iránti kérelmet a Felügyelet elutasítja, ha

a) az (1)–(3) bekezdésekben meghatározottak nem teljesülnek, vagy

b) az alapítás, fióktelep létesítés, részesedésszerzés veszélyeztetné a kérelmező biztosító kötelezettségeinek teljesítését.

100. Az élet- és nem-életbiztosítási ág együttes művelésére jogosult biztosító esetében valamely biztosítási ágban adódó szavatolótőke-hiány másik biztosítási ágból történő pótlásának engedélyezése

264. § (1) Az élet- és nem-életbiztosítási ág együttes művelésére jogosult biztosító egyik biztosítási ágban felmerülő 446. § (6) bekezdésében meghatározott minimális tőkeszükséglet hiányának a másik ágban rendelkezésre álló alapvető szavatolótőke-elemmel történő pótlásának engedélyezése iránti kérelemnek tartalmaznia kell:

a) a pótlandó minimális tőkeszükségletnek az alapvető szavatolótőke-elemekkel történő fedezettsége hiányának mértékére vonatkozó számítást,

b) a másik biztosítási ágban rendelkezésre álló, áthelyezni kívánt figyelembe vehető szavatolótőke-elem bemutatását, továbbá e tőkeelem meglétének igazolását,

c) annak igazolását, hogy a minimális tőkeszükségletet fedező alapvető szavatolótőke-elemek a másik ágba történő pótlást követően is megfelelő szinten maradnak.

(2) A hatodik rész hatálya alá tartozó olyan biztosító esetén, amely az élet- és nem-életbiztosítási ág együttes művelésére jogosult, az egyik biztosítási ágban felmerülő szavatolótőke-hiány másik biztosítási ágból történő pótlásának engedélyezése iránti kérelemnek – az (1) bekezdésben meghatározottaktól eltérően – tartalmaznia kell:

a) a pótlandó szavatolótőke-hiány mértékére vonatkozó számítást,

b) a másik biztosítási ágban rendelkezésre álló szavatolótőke bemutatását,

c) annak igazolását, hogy a szavatolótőke szintje a másik ágba történő pótlást követően is megfelelő szinten marad.

(3) Az engedély iránti kérelmet a Felügyelet elutasítja, ha

a) az (1) bekezdésben meghatározott kérelemben a biztosító nem igazolja, hogy a kérelmezett pótlást követően a szavatolótőke-elemek, vagy

b) a (2) bekezdésben meghatározott kérelemben a biztosító nem igazolja, hogy a kérelmezett pótlást követően a szavatolótőke

szintje meg fog felelni mindkét biztosítási ágban az e törvényben meghatározott előírásoknak.

101. A viszontbiztosítás beszámításának engedélyezése

265. § (1) A biztosító a 218. § (4) bekezdésében meghatározott, viszontbiztosítás biztonsági tőkébe történő beszámításának engedélyezése iránti kérelmének tartalmaznia kell:

a) a beszámítás kérelmezett mértékének megjelölését,

b) a beszámítani kért viszontbiztosítási fedezetre vonatkozó szerződést.

(2) Az (1) bekezdés szerinti engedély iránti kérelmet a Felügyelet elutasítja, ha a beszámítani kért viszontbiztosítás nem fedezi megfelelően a biztosító által vállalt kockázatokat.

102. A vezérügynök foglalkoztatásának vagy megbízásának engedélyezése

266. § (1) A vezérügynök foglalkoztatása vagy megbízása engedélyezése iránti kérelemnek tartalmaznia kell

a) a vezérügynöki tevékenységre irányuló megbízási szerződés vagy munkaszerződés tervezetét,

b) vezérügynöki tevékenységet végző vállalkozás esetén

ba) a vezérügynöki tevékenység irányításáért felelős természetes személy – vezérügynöki tevékenységet végző vállalkozás által történő – alkalmazása tényét alátámasztó dokumentumot,

bb) a 395. § (2)–(3) bekezdésében meghatározott tényeket alátámasztó dokumentumokat,

c) a vezérügynöki tevékenységet végző természetes személy esetén a 395. § (2)–(3) bekezdésben meghatározott követelmények fennállását igazoló okiratokat.

(2) A Felügyelet a vezérügynök foglalkoztatása vagy megbízása engedélyezése iránti kérelmet elutasítja, ha az (1) bekezdésben meghatározott követelményeknek a kérelem nem felel meg.

XXI. FEJEZET

A FELÜGYELETTEL KAPCSOLATOS ELLENŐRZÉSI, BEJELENTÉSI ÉS TÁJÉKOZTATÁSI SZABÁLYOK

103. A biztosító általános bejelentési kötelezettségei

267. § (1) A biztosító vagy a viszontbiztosító köteles a Felügyeletnek két munkanapon belül bejelenteni, ha

a) fizetési kötelezettségét pénzügyi fedezet hiányában nem képes teljesíteni,

b)[1] biztosítástechnikai tartalékai – ideértve a számviteli biztosítástechnikai tartalékokat is – annak megállapításakor nem érik el a szükséges mértéket, vagy a számviteli biztosítástechnikai tartalékok fedezete nem kielégítő, továbbá az illeszkedési kiigazítást alkalmazó biztosító vagy viszontbiztosító már nem tudja teljesíteni az illeszkedési kiigazításra vonatkozó feltételeket,

c) nem teljesíti – a e törvényben meghatározottak szerint – a szavatolótőke-szükségletet, vagy ha ennek kockázata a következő három hónapban fennáll,

d) nem teljesíti a minimális tőkeszükségletet, vagy ha ennek kockázata a következő három hónapban fennáll,

e) más vállalkozásban saját jegyzett tőkéjének tíz százalékát meghaladó részesedést szerez,

f) a vezető állású személyek, valamint az egyéb vezetők kinevezésére, foglalkoztatására vagy megbízatására került sor, továbbá kinevezés, foglalkoztatás vagy megbízatás megszűnésére került sor,

g) a székhelye megváltozott,

h) könyvvizsgálót bízott meg vagy – a (2) bekezdésben meghatározott esetet ide nem értve – könyvvizsgáló megbízása megszűnt,

i) hitelviszonyból származó kötelezettségeinek értéke meghaladja a jegyzett tőkéjének öt százalékát,

j) a biztosításközvetítői belső nyilvántartásában a 412. § (3) bekezdés *f)* pont *fa)* alpontjában meghatározott adatokban változás következett be,

k) a 446. § (7) bekezdésében meghatározottak szerint annak tényét, hogy az egyik biztosítási ágból a szavatolótőke-szükséglete fedezésére más ágban rendelkezésre álló, figyelembe vehető szavatolótőke-elemet felhasznált.

(2) A könyvvizsgáló megbízásának előreláthető lejártáról a Felügyeletet a lejárat napját megelőzően legalább két hónappal kell írásban tájékoztatni.

268. § (1) A biztosító vagy a viszontbiztosító köteles a Felügyeletnek harminc napon belül bejelenteni:

a) a jegyzett tőkéjének felemelését vagy leszállítását,

b) a biztosítóban öt százalékot meghaladó, de a 258. § (1) bekezdése szerint engedélykötelesnek nem minősülő részesedés megszerzését,

c) a belső ellenőr személyére vonatkozó 63. § (5) bekezdésében meghatározott megállapodást,

d) az alapszabály módosítását,

e) a kötelező gépjármű-felelősségbiztosítást művelő biztosító esetén a tagállamokban megbízott kárrendezési megbízottjait, ezeknek a feladataik ellátásával összefüggő adatait, illetve az ezekben az adatokban bekövetkezett változásokat,

f) a biztosításközvetítői belső nyilvántartásában a 412. § (3) és (4) bekezdésében – ide nem értve a 412. § (3) bekezdés *b)* és *f)* pontjában, valamint a 412. § (4) bekezdés *b)* pontjában – meghatározott adatokban bekövetkezett változásokat,

g) hitelintézetben, pénzügyi vállalkozásban, befektetési vállalkozásban vagy befektetési alapkezelőben szerzett, a minősített befolyás minimális szintjénél kisebb részesedését,

h) a szavatolótőke-szükséglet újraszámításának eredményét, ha a biztosító vagy a viszontbiztosító kockázati profilja eltért az utoljára bejelentett szavatolótőke-szükséglet alapjául szolgáló feltevésektől,

i) annak okát, ha a 102. § (1) bekezdésében meghatározott határérték határozza meg a minimális tőkeszükségletet,

j) a többes ügynökkel és az alkusszal kötött felelősségbiztosítási szerződés megszűnésének tényét és időpontját.

---

1 Módosította: 2016. évi LIII. törvény 175. § (1) 23.

(2) A hatodik rész hatálya alá tartozó kisbiztosító esetén az (1) bekezdés *e), h)–i)* pontjában meghatározott kötelezettség nem áll fenn.

269. §[1] (1) A biztosítók és a viszontbiztosítók az MNBtv.-ben meghatározottak szerint adatszolgáltatást teljesítenek a Felügyeletnek, amely adatszolgáltatás teljesítésére vonatkozó belső eljárásrendjüket belső szabályzatban rögzítik.

(2) A biztosító és a viszontbiztosító köteles a Felügyelet részére

a) az éves beszámolón kívül évente egy alkalommal a felügyeleti jelentést,

b) negyedévenként a biztosító vagy a viszontbiztosító tevékenységének legfontosabb jellemzőire vonatkozó – a nagykockázatokat, valamint a szavatolótőke, a saját tőke és a biztosítástechnikai tartalékok becsült értékének bemutatását is felölelő – jelentést,

c) évente egy alkalommal a szavatolótőke-szükséglet számítás eredményét,

d) negyedévenként a minimális tőkeszükséglet-számítás eredményét megküldeni.

(3) A (2) bekezdés *b)* pontja szerinti jelentés vonatkozásában a Felügyelet – a biztosító vagy a viszontbiztosító kérelmére – könnyíthet a jelentéstétel követelményein, amennyiben úgy ítéli meg, hogy annak benyújtása túlzott terhet jelentene a biztosító vagy a viszontbiztosító számára, az üzleti tevékenységében rejlő kockázatok jellegéhez, nagyságához és összetettségéhez képest, azzal, hogy évente legalább egy alkalommal a jelentést – teljes tartalmában – meg kell küldeni a Felügyelet részére.

(4) A Felügyelet nem engedélyezheti a (3) bekezdés szerinti könnyítést valamely csoport részeként működő biztosító vagy viszontbiztosító esetében, kivéve, ha a biztosító vagy a viszontbiztosító igazolja, hogy az évenkéntinél gyakoribb rendszeres felügyeleti jelentéstétel túlzott terhet jelent számára, a csoport üzleti tevékenységében rejlő kockázatok jellegére, nagyságára és összetettségére tekintettel.

(5) A (3) bekezdés szerinti könnyítés csak azon biztosító vagy viszontbiztosító számára engedélyezhető, amely nem képviseli Magyarország életbiztosítási és nem-életbiztosítási, illetve viszontbiztosítási piacának több mint 20%-át, amely piaci részesedés számítása során a nem-életbiztosítási piaci részesedés megállapítása bruttó díjelőíráson, az életbiztosítási piaci részesedés megállapítása pedig bruttó biztosítástechnikai tartalékokon alapul. A Felügyelet a könnyítés engedélyezése során előnyben részesíti a legkisebb piaci részesedésű biztosítókat és viszontbiztosítókat.

(6) A (2) bekezdés szerinti adat-, illetve információ-szolgáltatások vonatkozásában a Felügyelet – a biztosító vagy a viszontbiztosító kérelmére – könnyíthet a kötelezettségen, vagy az alól mentesítést is adhat, amennyiben

a) ezen adatok, illetve információk benyújtása túlzott terhet jelentene a biztosító vagy a viszontbiztosító számára, az üzleti tevékenységében rejlő kockázatok jellegéhez, nagyságához és összetettségéhez képest,

b) e tájékoztatás benyújtása nem szükséges a biztosító vagy a viszontbiztosító felügyeletéhez,

c) a mentesítés nem gyengíti az érintett pénzügyi rendszerek stabilitását az Európai Unióban, és

d) a biztosító vagy a viszontbiztosító képes az eseti alapú tájékoztatási kötelezettsége teljesítésére.

(7) A (6) bekezdés szerinti könnyítés, illetve mentesítés felügyeleti engedélyezése vonatkozásában a (4) és (5) bekezdésben foglaltak megfelelően irányadóak, azzal, hogy – a (4) bekezdés vonatkozásában – valamely csoport részeként működő biztosító vagy viszontbiztosító esetében tekintettel kell lenni a pénzügyi stabilitása megőrzésének szükségességére is.

(8) A (6) és (7) bekezdés alkalmazásában a felügyeleti felülvizsgálati folyamat részeként a Felügyelet értékeli, hogy az adat-, illetve információszolgáltatás nem jelent-e túlzott terhet a biztosító vagy a viszontbiztosító számára, a biztosító vagy a viszontbiztosító kockázatainak jellege, nagysága és összetettsége vonatkozásában, figyelembe véve legalább a következőket:

1 Megállapította: 2017. évi CXLV. törvény 170. §. Hatályos: 2017. XI. 21-től.

a) a biztosítási díjak összegét, a biztosítástechnikai tartalékokat és a biztosító vagy a viszontbiztosító eszközeit,

b) a biztosítóval vagy a viszontbiztosítóval szemben támasztott követelések és az általa biztosított kedvezmények volatilitásának a fedezetét,

c) a biztosító vagy a viszontbiztosító befektetéseiből eredő piaci kockázatokat,

d) a kockázatkoncentrációk szintjét,

e) az engedélyezett életbiztosítási és nem-életbiztosítási ágazatok teljes számát,

f) az eszközök kezelésének a pénzügyi stabilitásra gyakorolt lehetséges hatásait,

g) a biztosító vagy a viszontbiztosító felügyeleti célból történő adat-, illetve információ szolgáltatására irányuló rendszereit és struktúráit, valamint az (1) bekezdés szerinti belső szabályzatát,

h) a biztosító vagy a viszontbiztosító irányítási rendszerének megfelelőségét,

i) a szavatolótőke-szükségletet és a minimális tőkeszükségletet fedező szavatolótőke szintjét,

j) azt, hogy a vállalkozás olyan zárt biztosító vagy viszontbiztosító-e, amely csak azon ipari vagy kereskedelmi csoporthoz kapcsolódó kockázatokat fedezi, amelynek tagja.

(9) A hatodik rész hatálya alá tartozó kisbiztosító – a (2) bekezdéstől eltérően – köteles a Felügyelet részére

a) az éves beszámolón kívül évente egy alkalommal a biztosító tevékenységét értékelő belső, nyilvánosságra nem kerülő jelentést,

b) évente egy alkalommal az aktuáriusi jelentést, és

c) a (2) bekezdés *b)* pontjában meghatározott jelentést

megküldeni.

(10) A XVIII. Fejezetben meghatározott kisbiztosító-egyesület esetében a (2) bekezdésben, valamint a (9) bekezdés *b)* és *c)* pontjában meghatározott kötelezettség nem áll fenn.

(11) A biztosítók és a viszontbiztosítók (2) bekezdés *a)* pontjában meghatározott felügyeleti jelentéstételi kötelezettség rendjét és tartalmát – a Szolvencia 2 irányelv felügyelet céljára nyújtandó tájékoztatásra vonatkozó szabályaival (35. cikk) összhangban – a Magyar Nemzeti Bank elnöke rendeletben állapítja meg.

(12) A kisbiztosítók (9) bekezdés *a)* pontjában meghatározott belső adatszolgáltatásának rendjét és tartalmát a Magyar Nemzeti Bank elnöke rendeletben állapítja meg.

(13) A kötelező gépjármű-felelősségbiztosítást művelő biztosító köteles a kötelező gépjármű-felelősségbiztosítási termékével kapcsolatban – a Magyar Nemzeti Bank elnöke rendeletében meghatározott szabályok szerint – adatszolgáltatást teljesíteni a Felügyelet részére.[1]

104. A befektetési egységekhez kötött életbiztosítások eszközalapjaival kapcsolatos bejelentés

270. § (1) A biztosító, ha befektetési egységekhez kötött életbiztosítási szerződéseket köt, köteles az ilyen életbiztosításai mellé kínált eszközalapjait – azok bevezetését követő tizenöt munkanapon belül – a Felügyeletnek bejelenteni. A bejelentésnek tartalmaznia kell az indított eszközalap elnevezését és befektetési politikáját.

(2) Ha a biztosító valamely eszközalapjának megszüntetéséről határoz, akkor ezt a megszűnést követő tizenöt munkanapon belül köteles a Felügyeletnek bejelenteni. A bejelentésnek tartalmaznia kell

a) az eszközalap elnevezését,

b) a megszüntetés okát,

c) az eszközök más alapokba való rendelésének módját, valamint

d) az ügyfeleknek kiküldött tájékoztatót.

1 Lásd: 42/2019. (XII. 3.) MNB rendelet 1. §.

(3) Ha a biztosító valamely eszközalapjának befektetési politikáját módosítja, akkor ezt a módosítást követő tizenöt munkanapon belül köteles a Felügyeletnek bejelenteni. A bejelentésnek tartalmaznia kell az érintett eszközalap megnevezését, a módosítás okát, valamint az ügyfeleknek kiküldött tájékoztatót.

105. A kiszervezett tevékenységgel kapcsolatos bejelentési kötelezettség

271. § A biztosító és a viszontbiztosító köteles haladéktalanul bejelenteni a Felügyeletnek, ha észleli, hogy a kiszervezett tevékenység végzése jogszabályba vagy a biztosítottak érdekeit veszélyeztető módon a kiszervezési szerződésbe ütközik.

106. A felügyelőbizottság elnökének bejelentési kötelezettsége

272. § A biztosító és a viszontbiztosító felügyelőbizottságának elnöke – a bizottsági ülést követő tíz munkanapon belül – a Felügyeletnek megküldi azon jegyzőkönyveket, előterjesztéseket, illetve jelentéseket, amelyek a felügyelőbizottság által tárgyalt olyan napirendi pontokra vonatkoznak, amelynek tárgya a biztosító belső szabályzatainak súlyos megsértése vagy az irányításban, vezetésben észlelt súlyos szabálytalanság.

107. Minősített befolyással kapcsolatos bejelentés

273. § (1) A biztosító vagy viszontbiztosító részvénytársaságban minősített befolyással rendelkező személy, ha

a) minősített befolyását teljes egészében meg kívánja szüntetni, vagy

b) tulajdoni részesedését, szavazati jogát, vagy az előnyt biztosító szerződését úgy kívánja módosítani, hogy tulajdoni részesedése vagy szavazati joga a 20, 33 vagy 50 százalékos határérték alá csökkenjen,

köteles azt a Felügyeletnek bejelenteni a befolyása elvesztését megelőző tizenöt munkanappal.

(2) A befolyás megszüntetését megelőző tizenöt munkanappal felügyeleti bejelentést köteles tenni az a személy is, aki a biztosító vagy viszontbiztosító feletti ellenőrző befolyását meg kívánja szüntetni.

(3) A bejelentésnek az (1) bekezdés *b)* pontja esetén tartalmaznia kell a fennmaradó tulajdoni részesedést, a szavazati jog mértékét vagy a jelentős előnyt biztosító szerződés módosítását is.

274. § (1) Aki biztosító vagy viszontbiztosító részvénytársaságban

a) minősített befolyást szerzett,

b) minősített befolyását megszüntette,

c) minősített befolyását úgy módosította, hogy

ca) a tulajdoni részesedése vagy szavazati joga eléri a 20, 33 vagy 50 százalékos határértéket, vagy

cb) tulajdoni részesedése vagy szavazati joga már nem éri el a 20, 33 vagy 50 százalékos határértéket, vagy

d) a tulajdoni részesedéshez, illetve a szavazati joghoz kapcsolódó, előnyöket biztosító megállapodást kötött vagy az ilyen megállapodást módosította,

köteles arról harminc napon belül írásban tájékoztatni a Felügyeletet.

(2) A Felügyeletet – az ellenőrző befolyás megszűntétől számított harminc napon belül – az a személy is köteles tájékoztatni, akinek megszűnt az ellenőrző befolyása valamely biztosító vagy viszontbiztosító működése felett.

(3) A biztosító vagy viszontbiztosító részvénytársaság tizenöt munkanapon belül köteles a Felügyeletet írásban tájékoztatni, ha tudomást szerez a 258. § (1) bekezdésében meghatározott arányú részesedés, szavazati jog megszerzéséről, elidegenítéséről, vagy módosulásáról.

(4) A biztosító vagy viszontbiztosító részvénytársaság – éves belső adatszolgáltatása keretében – köteles a Felügyeletnek megküldeni a 258. § (1) bekezdésében meghatározott arányú részesedéssel rendelkező részvényesei nevét, valamint a tőkerész nagyságát.

275. § Az ezen alcímben foglalt rendelkezéseket megfelelően alkalmazni kell a biztosító és a viszontbiztosító szövetkezetekre.

108. Felügyeleti felülvizsgálat és az ezzel kapcsolatos ellenőrzési jogosultságok

276. § (1) A Felügyelet az ellenőrzési eljárása keretében vizsgálja és értékeli azokat a stratégiákat, folyamatokat és jelentéstételi eljárásokat, amelyeket a biztosító vagy a viszontbiztosító az e törvény, vagy a biztosítási tevékenységre vonatkozó más jogszabályban, továbbá a felügyeleti határozatokban meghatározott feltételeknek való megfelelés teljesítése érdekében dolgoztak ki.

(2) A vizsgálat és értékelés tartalma az irányítási rendszerrel kapcsolatos minőségi követelmények értékelése, azon kockázatok értékelése, amelyeket a biztosítók vállalnak vagy vállalhatnak, valamint a biztosítók vagy a viszontbiztosítók arra irányuló képességének értékelése, hogy működési környezetüket figyelembe véve mennyire képesek felmérni a tevékenységükhöz kapcsolódó kockázatokat.

(3) A Felügyelet különösen a következőkkel kapcsolatos megfelelőséget vizsgálja és értékeli:

a) a 76–92. §-ban meghatározott irányítási rendszer, beleértve a saját kockázat- és szavatolótőke-megfelelés értékelését;

b) a biztosítók és a viszontbiztosítók szavatolótőkéjéről és biztosítástechnikai tartalékairól szóló kormányrendeletben meghatározott biztosítástechnikai tartalékokra, szavatolótőke minőségére és mennyiségére, szavatolótőke-követelményekre, a teljes és részleges belső modellekre vonatkozó követelményeknek való folyamatos megfelelés és

c) a 103–108. §-ban meghatározott befektetési szabályokra vonatkozó követelményeknek való folyamatos megfelelés.

(4) A Felügyelet értékeli a biztosítók által kidolgozott azon módszerek és eljárások megfelelőségét, amelyek célja azoknak a lehetséges eseményeknek vagy a gazdasági körülmények olyan jövőbeni változásainak azonosítása, amelyek kedvezőtlen hatással járhatnak általános pénzügyi helyzetükre.

(5) A Felügyelet értékeli a biztosítónak a (4) bekezdésben meghatározott eseményekkel vagy a gazdasági körülmények jövőbeni változásaival szembeni ellenálló képességét.

(6) A Felügyelet a biztosítókkal kapcsolatos ellenőrzési tevékenység gyakoriságának és alkalmazási körének tervezése során figyelembe veszi a biztosítók tevékenységeinek jellegét, nagyságrendjét és összetettségét.

(7) Az e §-ban meghatározott vizsgálatokkal és értékelésekkel kapcsolatos felügyeleti kritériumokat és módszereket, továbbá a (3) bekezdésben meghatározott szabályok alkalmazásának főbb területeire vonatkozó statisztikai szektorszintű összesített adatokat a Felügyelet honlapján folyamatosan közzéteszi.

(8) E § rendelkezéseit nem kell alkalmazni a hatodik rész hatálya alá tartozó biztosítók esetében.

109. A kiszervezett tevékenység felügyeleti ellenőrzése

277. § (1) A kiszervezett tevékenységet a Felügyelet a tevékenységet végzőnél ugyanazon módon és eszközökkel vizsgálhatja, mintha a tevékenységet a biztosító vagy a viszontbiztosító végezné.

(2) A másik tagállamban székhellyel rendelkező, tevékenységét kiszervező biztosító vagy viszontbiztosító felügyeleti hatósága vagy az erre általa felhatalmazott személy jogosult arra, hogy a Felügyelet előzetes értesítését követően, közvetlenül vagy a Felügyelet közreműködésével Magyarország területén a kiszervezett tevékenységet végzőt ellenőrizze.

(3) A (2) bekezdés szerinti ellenőrzés során – ha nem a másik tagállam felügyeleti hatósága vagy megbízottja jár el – a Felügyelet jár el a másik tagállamban székhellyel rendelkező, tevékenységét kiszervező biztosító vagy viszontbiztosító felügyeleti hatósága ellenőrzési tevékenysége ellátása érdekében.

(4) Az érintett felügyeleti hatóság kérelmére a Felügyelet jogosult a másik tagállamban székhellyel rendelkező biztosító vagy viszontbiztosító megbízásából Magyarország területén a kiszervezett tevékenységet végzőt a helyszínen ellenőrizni, valamint a kiszervezett tevékenységet végzőtől adatszolgáltatást kérni.

(5) Másik tagállam érintett felügyeleti hatóságának a Felügyelet közreműködésével történő (2) bekezdésben meghatározott ellenőrzése esetén az EBFH az 1094/2010/EU rendelet 21. cikkével összhangban a helyszíni ellenőrzésben részt vehet.

278. § (1) A Felügyelet vagy az erre általa felhatalmazott személy jogosult a biztosító vagy viszontbiztosító által kiszervezett tevékenységet másik tagállamban végzőt az érintett felügyeleti hatóság előzetes értesítését követően közvetlenül vagy az érintett felügyeleti hatóság közreműködésével ellenőrizni.

(2) Ha a Felügyelet az (1) bekezdésben meghatározott helyszíni ellenőrzéshez való joga gyakorlásában akadályoztatva van, a Felügyelet az EBFH-hoz utalhatja az ügyet és az 1094/2010/EU rendelet 19. cikkével összhangban a segítségét kérheti.

(3) Másik tagállam érintett felügyeleti hatóságának az (1) bekezdésben meghatározott ellenőrzésben történő közreműködése esetén a Felügyelet biztosítja, hogy az EBFH az 1094/2010/EU rendelet 21. cikkével összhangban a helyszíni ellenőrzésben részt vehessen.

109/A.[1] *A helyszíni vizsgáló*

278/A. §[2] (1) A Felügyelet az e törvényben foglalt, továbbá a biztosítási vagy viszontbiztosítási tevékenységre vonatkozó előírások felügyeleti ellenőrzésével kapcsolatos hatáskörének gyakorlása érdekében, a biztosító vagy a viszontbiztosító működésének szükségtelen zavarása nélkül, indokolt gyakorisággal, ideiglenes jelleggel, meghatározott időtartamra – egy vagy több – helyszíni vizsgálót rendelhet ki.

(2) A Felügyelet a helyszíni vizsgálatot végző alkalmazottját megbízólevéllel látja el.

(3) A kirendelt helyszíni vizsgáló jogosult

a) bármely ellenőrzési tevékenység ellátására;

b) megfigyelőként részt venni és felszólalni, az igazgatóság, bármely más döntést hozó testület vagy bizottság, valamint a felügyelőbizottság ülésén, a közgyűlésen (küldöttgyűlésen);

c) konzultálni a biztosító és viszontbiztosító könyvvizsgálójával.

(4) A helyszíni vizsgáló kirendelésének időtartama harminc napra szól, amely indokolt esetben harminc nappal meghosszabbítható.

(5) Ha az e §-ban meghatározott helyszíni vizsgáló a működése során jogszabálysértést tapasztal – a vizsgáló kezdeményezésére – a Felügyelet a jogsértés súlyának figyelembevételével köteles célvizsgálatot vagy rendkívüli célvizsgálatot indítani.

(6) A helyszíni vizsgáló kirendelése a határozott időtartam lejártával vagy a Felügyelet végzésével zárul.

---

1 Beiktatta: 2015. évi LXXXV. törvény 289. §. Hatályos: 2016. I. 2-től.

2 Beiktatta: 2015. évi LXXXV. törvény 289. §. Hatályos: 2016. I. 2-től.

110.[1] *A másik tagállamban történő biztosítói fióktelep-létesítés bejelentése és szabályai*

279. § (1)[2] Magyarország területén székhellyel rendelkező biztosító köteles bejelenteni a Felügyeletnek, ha másik tagállamban fióktelepet kíván létesíteni.

(2) Az (1) bekezdés szerinti bejelentésnek tartalmaznia kell:

a)[3] annak a tagállamnak a megnevezését, ahol a biztosító a fióktelepet kívánja létesíteni,

b)[4] a biztosító irányítási rendszerében a fióktelep szervezeti felépítésére, irányítására, ellenőrzési rendjére vonatkozó szabályokat tartalmazó dokumentumokat,

c) a végezni kívánt tevékenységek megnevezését,

d) az üzleti tervet,

e) a fióktelep irányítását ellátó felelős személyek, meghatalmazott képviselők megnevezését, a szakmai alkalmasságukat és üzleti megbízhatóságukat alátámasztó dokumentumokat,

f) a fióktelep nevét és címét,

g) a kötelező gépjármű-felelősségbiztosítási tevékenységet folyatni kívánó fióktelep esetén az arról szóló nyilatkozatot, hogy a Gfbt.-ben meghatározott Nemzeti Iroda és Kártalanítási Számla feladatait – a fogadó államban a vonatkozó szabályok alapján – ellátó szervezet felé fennálló kötelezettségének eleget tesz.

(3)[5] A Felügyelet az (1) bekezdésben meghatározott bejelentésről – annak kézhezvételétől számított három hónapon belül – írásban tájékoztatja a fogadó tagállam felügyeleti hatóságát, ha a bejelentő biztosító

a) irányítási rendszere és pénzügyi helyzete megfelel a jogszabályi előírásoknak és

b) fióktelep irányítását ellátó felelős személyek vagy meghatalmazott képviselők szakmai alkalmassággal és üzleti megbízhatósággal rendelkeznek.

(4)[6] A (3) bekezdésben meghatározott tájékoztatásban a Felügyelet igazolja, hogy a fióktelepet létesítő biztosító rendelkezik a szavatolótőke-szükséglet és minimális tőkeszükséglet megfelelő fedezetével.

(5) A Felügyelet a (3) bekezdésében meghatározott tájékoztatást megtagadja, ha

a)[7] a biztosító a (2) bekezdésében felsorolt adatokat nem közli,

b) a bejelentő biztosító nem felel meg a (3) bekezdésében meghatározott követelményeknek.

(6)[8] A tájékoztatás (5) bekezdésben meghatározott megtagadásáról a Felügyelet határozatban dönt, amelyet az (1) bekezdésben meghatározott bejelentés kézhezvételétől számított három hónapon belül közöl a bejelentő biztosítóval.

(7)[9] A fogadó tagállam felügyeleti hatóságának tájékoztatásával egyidejűleg a Felügyelet a biztosítóval közli azt is, hogy a fióktelep a tevékenységét a másik tagállamban a 280. § (2) bekezdése szerint mikor kezdheti meg.

280. § (1)[10] A Felügyelet – a másik tagállam felügyeleti hatóságának a 279. § (3) bekezdésében foglalt tájékoztatás kézhezvételétől számított két hónapon belüli tájékoztatását követően – tájékoztatja a bejelentő biztosítót azon feltételekről, amelyek keretében a fióktelep tevékenységét a másik tagállamban végezheti.

---

1 A 2015. évi CLXII. törvény 72. § (1) c) szerint módosított szöveggel lép hatályba.
2 A 2015. évi CLXII. törvény 72. § (1) b) szerint módosított szöveggel lép hatályba.
3 A 2015. évi CLXII. törvény 72. § (1) b) szerint módosított szöveggel lép hatályba.
4 A 2015. évi CLXII. törvény 72. § (1) b) szerint módosított szöveggel lép hatályba.
5 A 2015. évi CLXII. törvény 72. § (1) b) szerint módosított szöveggel lép hatályba.
6 A 2015. évi CLXII. törvény 72. § (1) b) szerint módosított szöveggel lép hatályba.
7 A 2015. évi CLXII. törvény 72. § (1) b) szerint módosított szöveggel lép hatályba.
8 A 2015. évi CLXII. törvény 44. § szerinti szöveggel lép hatályba.
9 A 2015. évi CLXII. törvény 44. § szerinti szöveggel lép hatályba.
10 A 2015. évi CLXII. törvény 72. § (1) d) szerint módosított szöveggel lép hatályba.

(2) A fióktelep az (1) bekezdés szerinti tájékoztatás kézhezvételét követően, vagy a tájékoztatásra rendelkezésre álló kéthónapos időtartam lejártát követően hozható létre és kezdheti meg működését.

281. §[1] Ha a 279. § (2) bekezdés *b)–g)* pontjában meghatározott adatokban változás következik be, a biztosító, valamint annak fióktelepe a változásokról – legkésőbb a változást megelőzően egy hónappal – írásban tájékoztatja a Felügyeletet és a fogadó tagállam felügyeleti hatóságát a 279. § (3)–(6) bekezdésében, a 280. §-ban és a 283. §-ban meghatározott eljárások lefolytatása érdekében.

282. §[2] (1) A 279–281. § alkalmazásában másik tagállamban történő fióktelep-létesítésnek minősül a biztosító más tagállamban történő állandó jelenléte, ha az állandó jelenlét nem fióktelep formájában valósul meg, hanem a vállalkozás saját alkalmazottai vagy egy olyan személy által működtetett iroda formájában, aki független, de állandó felhatalmazással rendelkezik arra, hogy a vállalkozás érdekében úgy léphessen fel, ahogy azt egy fióktelep tenné.

(2) A Gfbt. szerinti kárképviselő kijelölése önmagában nem alapozza meg a fióktelep létesítésének e § szerinti vélelmét.

111.[3] *Másik tagállamban székhellyel rendelkező biztosító fióktelepe létesítésével kapcsolatos tagállami értesítés kezelésének szabályai*

283. § (1)[4] Ha a Felügyeletet másik tagállam felügyeleti hatósága tájékoztatja arról, hogy a tagállamban székhellyel rendelkező biztosító fióktelepet kíván létesíteni Magyarország területén, akkor a Felügyelet a tájékoztatás kézhezvételétől számított két hónapon belül tájékoztatja a biztosító székhelye szerinti tagállam felügyeleti hatóságát a biztosítási tevékenység magyarországi végzésének feltételeiről.

(2)[5] A másik tagállamban székhellyel rendelkező biztosító magyarországi fióktelepe tevékenységét a Felügyelet (1) bekezdésben meghatározott – felügyeleti hatóságnak küldött – tájékoztatásának kézhezvételét követően, vagy a tájékoztatásra rendelkezésre álló kéthónapos időtartam lejártát követően kezdheti meg.

(3)[6] A másik tagállamban székhellyel rendelkező biztosító magyarországi fióktelepe köteles a 279. § (2) bekezdés *b)–g)* pontjában meghatározott, vagy az adott tagállamban ennek minősülő adatokban bekövetkező változásról legkésőbb a változást megelőző egy hónapon belül a Felügyeletet írásban értesíteni.

112. A határon átnyúló szolgáltatás végzésének bejelentése és szabályai

284. § (1)[7] Ha a magyarországi székhelyű biztosító határon átnyúló szolgáltatásként első alkalommal kíván biztosítási tevékenységet végezni másik tagállam területén, köteles ezt a Felügyeletnek előzetesen bejelenteni és meghatározni a másik tagállamban vállalni tervezett kockázatokat.

(2) A Felügyelet az (1) bekezdés szerinti bejelentés kézhezvételétől számított egy hónapon belül írásban tájékoztatja a másik tagállam felügyeleti hatóságát arról, hogy

a)[8] a biztosító mely ágazatokra tevékenységre rendelkezik tevékenységi engedéllyel,

b)[9] milyen ágazatokban kíván tevékenykedni a másik tagállam területén,

---

1 A 2015. évi CLXII. törvény 72. § (1) b) szerint módosított szöveggel lép hatályba.
2 A 2015. évi CLXII. törvény 72. § (1) b) szerint módosított szöveggel lép hatályba.
3 A 2015. évi CLXII. törvény 72. § (1) b) szerint módosított szöveggel lép hatályba.
4 A 2015. évi CLXII. törvény 72. § (1) e), f) szerint módosított szöveggel lép hatályba.
5 A 2015. évi CLXII. törvény 72. § (1) b) szerint módosított szöveggel lép hatályba.
6 A 2015. évi CLXII. törvény 72. § (1) b) szerint módosított szöveggel lép hatályba.
7 A 2015. évi CLXII. törvény 72. § (1) b), f) szerint módosított szöveggel lép hatályba.
8 A 2015. évi CLXII. törvény 72. § (1) b), f) szerint módosított szöveggel lép hatályba.
9 A 2015. évi CLXII. törvény 72. § (1) g) szerint módosított szöveggel lép hatályba.

c)[1] a biztosító rendelkezik-e a biztosítók és a viszontbiztosítók szavatolótőkéjéről és biztosítástechnikai tartalékairól szóló kormányrendeletben meghatározott szabályok szerinti szavatolótőke-szükséglet és minimális tőkeszükséglet megfelelő fedezetével,

d) a kötelező gépjármű-felelősségbiztosítási tevékenységet határon átnyúló szolgáltatásként folyatni kívánó biztosító esetén

da) valamennyi tagállamban működő kárrendezési megbízott nevét és címét,

db) az arról szóló nyilatkozatot, hogy a Gfbt.-ben meghatározott Nemzeti Iroda és Kártalanítási Számla feladatait – a fogadó államban a vonatkozó szabályok alapján – ellátó szervezet felé fennálló kötelezettségének eleget tesz.

(3) A Felügyelet a (2) bekezdésben foglalt tájékoztatást megtagadja, ha a biztosító[2]

a) az (1) bekezdésben meghatározott bejelentési kötelezettségét hiányosan teljesítette,

b)[3] a bejelentő biztosító irányítási rendszere és pénzügyi helyzete – ideértve különösen a biztosítók és a viszontbiztosítók szavatolótőkéjéről és biztosítástechnikai tartalékairól szóló kormányrendeletben meghatározott szabályok szerinti szavatolótőke-szükséglet és minimális tőkeszükséglet megfelelő fedezetét – nem felel meg a jogszabályi előírásoknak.

(4)[4] A tájékoztatás (3) bekezdésben meghatározott megtagadásáról a Felügyelet határozatban dönt, amelyet az (1) bekezdésben meghatározott bejelentés kézhezvételétől számított egy hónapon belül közöl a bejelentő biztosítóval.

(5)[5] A fogadó tagállam felügyeleti hatóságának tájékoztatásával egyidejűleg a Felügyelet a biztosítóval közli azt is, hogy a határon átnyúló tevékenységét a másik tagállamban a 285. § (1) bekezdése szerint mikor kezdheti meg.

285. § (1)[6] A biztosító a tevékenységét a Felügyelet 284. § (2) bekezdésében meghatározott tájékoztatást követő napon kezdheti meg a másik tagállamban.

(2)[7] Ha a 284. § (1) és (2) bekezdésében meghatározott adatokban változás következik be, a biztosító a 284. § (1) bekezdésében előírtak szerint a változás bekövetkeztétől számított tizenöt napon belül köteles bejelenteni a Felügyeletnek, amelynek eljárására a 284. § (2)–(3) bekezdésekben foglaltak az irányadók.

113. Másik tagállamban székhellyel rendelkező biztosító határon átnyúló szolgáltatásával kapcsolatos tagállami értesítés kezelésének szabályai

286. §[8] Ha a másik tagállam felügyeleti hatósága arról tájékoztatja a Felügyeletet, hogy a székhelyén bejegyzett biztosító első alkalommal kíván biztosítási tevékenységet végezni határon átnyúló szolgáltatás keretében, a Felügyelet tájékoztatja a biztosító székhelye szerinti tagállam felügyeleti hatóságát a biztosítási tevékenységre vonatkozó magyar szabályozásról.

114. A határon átnyúló tevékenységekre vonatkozó statisztikai tájékoztatás

1 A 2015. évi CLXII. törvény 72. § (1) b) szerint módosított szöveggel lép hatályba.
2 A 2015. évi CLXII. törvény 72. § (1) b) szerint módosított szöveggel lép hatályba.
3 A 2015. évi CLXII. törvény 72. § (1) b) szerint módosított szöveggel lép hatályba.
4 A 2015. évi CLXII. törvény 45. § szerinti szöveggel lép hatályba.
5 A 2015. évi CLXII. törvény 45. § szerinti szöveggel lép hatályba.
6 A 2015. évi CLXII. törvény 72. § (1) b) szerint módosított szöveggel lép hatályba. Módosította: 2016. évi LIII. törvény 175. § (1) 24.
7 A 2015. évi CLXII. törvény 72. § (1) b) szerint módosított szöveggel lép hatályba.
8 A 2015. évi CLXII. törvény 72. § (1) b) szerint módosított szöveggel lép hatályba. Módosította: 2017. évi CXLV. törvény 214. § e).

287. § (1)[1] Magyarország területén székhellyel rendelkező biztosítónak évente egyszer – a Magyar Nemzeti Bank elnökének rendeletében meghatározottak szerint – tájékoztatni kell a Felügyeletet a más tagállamban létesített fióktelepe által, vagy határon átnyúló szolgáltatás keretében végzett tevékenységével kapcsolatban tagállamonként – a viszontbiztosítás levonása nélkül – a biztosítási díjbevételről, a kárkifizetések és a kifizetett javadalmazások összegéről biztosítási üzletáganként, a nem-életbiztosítás és az életbiztosítás vonatkozásában elkülönítetten.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározottakon túl a kötelező gépjármű-felelősségbiztosítási tevékenység végzése esetén a biztosító a kárgyakoriságról és az egy káresetre jutó átlagos kárfelhasználásról is tájékoztatja a Felügyeletet.

(3) Az (1) és (2) bekezdésben meghatározott adatokat – összesített formában – a Felügyelet továbbítja a fogadó tagállam felügyeleti hatósága számára, az erre irányuló felkérés kézhezvételét követő harminc napon belül.

115. A másik tagállamban székhellyel rendelkező biztosító magyarországi fióktelepének, vagy Magyarországon határon átnyúló szolgáltatás keretében végzett tevékenységének felügyeletével kapcsolatos szabályok

288. § A Felügyelet nem rendszeres tájékoztatást kérhet a másik tagállamban székhellyel rendelkező biztosító magyarországi fióktelepétől vagy a Magyarországon határon átnyúló szolgáltatás keretében végzett tevékenységével összefüggésben a másik tagállamban székhellyel rendelkező biztosítótól a terjesztett biztosítási szerződési feltételekről és az ezzel összefüggő dokumentumokról annak igazolására, hogy azok megfelelnek a biztosítási szerződésekre vonatkozó jogszabályoknak.

289. § (1) Ha a Magyarország területén fióktelep útján vagy határon átnyúló szolgáltatás keretében tevékenységet végző, másik tagállamban székhellyel rendelkező biztosító megsérti a Magyarország területén hatályos – a fióktelepre vagy a határon átnyúló szolgáltatás keretében végzett tevékenységre vonatkozó – előírásokat, vagy működésében a Felügyelet hiányosságokat észlel, a Felügyelet kötelezi a fióktelepet vagy a biztosítót a szabályellenes helyzet megszüntetésére.

(2) Ha a fióktelep vagy a biztosító a Felügyelet határozatában foglalt kötelezésnek határidőben nem tesz eleget, a Felügyelet értesíti a székhely szerinti tagállam felügyeleti hatóságát és kezdeményezi a szükséges intézkedések megtételét.

(3)[2] Ha a székhely szerinti tagállam felügyeleti hatósága által tett intézkedések ellenére a jogszabálysértés továbbra is fennáll, a Felügyelet – a székhely szerinti tagállam előzetes értesítését követően – a 291. § (1) bekezdés *a)–g), i)* és *q)* pontjában foglalt intézkedéseket alkalmazhatja, vagy az EBFH-hoz utalhatja az ügyet és az 1094/2010/EU rendelet 19. cikkével összhangban a segítségét kérheti.

(4) A Felügyelet az új biztosítási szerződések létrejöttének megakadályozása érdekében a magyar jogszabályok megsértése esetén – az (1)–(3) bekezdések mellőzésével – közvetlenül is intézkedhet, ha a jogszabálysértő helyzet fennállása súlyosan veszélyezteti a biztosítási piac biztonságát vagy az ügyfelek érdekeit.

(5) Ha a Felügyelet a rendelkezésére álló információk alapján úgy ítéli meg, hogy a másik tagállamban székhellyel rendelkező biztosító Magyarország területén fióktelepe útján vagy határon átnyúló szolgáltatás keretében végzett tevékenysége veszélyezteti a biztosító pénzügyi biztonságát, értesíti a biztosító székhelye szerinti tagállam felügyeleti hatóságát.

(6) Ha a másik tagállamban székhellyel rendelkező biztosító fióktelepének székhely szerinti felügyeleti hatósága a biztosító tevékenységi engedélyét visszavonta és erről a Felügyeletet értesítette, a Felügyelet köteles megtenni a szükséges intézkedéseket, hogy megakadályozza az érintett biztosítót a további biztosítási tevékenység folytatásában.

---

1 A 2015. évi CLXII. törvény 46. § szerinti szöveggel lép hatályba. Módosította: 2017. évi CXLV. törvény 213. § f).

2 A 2015. évi CLXII. törvény 47. § szerinti szöveggel lép hatályba.

(6a)[1] Ha másik tagállamban székhellyel rendelkező biztosító Magyarország területén határon átnyúló szolgáltatás vagy magyarországi fióktelepe útján végzi a tevékenységét és a tevékenységi engedélyét a székhely szerinti tagállam felügyeleti hatósága – részben vagy egészben – visszavonta, a Felügyelet – a tudomásszerzését követően – a honlapján tájékoztatót tesz közzé a tevékenységi engedélyt visszavonó döntésről.

(7) A Magyarország területén fióktelep útján, illetve határon átnyúló szolgáltatás keretében tevékenységet végző, másik tagállamban székhellyel rendelkező viszontbiztosító esetében az (1), a (3)–(6) bekezdésben meghatározott szabályok alkalmazandók azzal, hogy az (1) bekezdésben meghatározott intézkedés meghozataláról és az intézkedés alapjául szolgáló felügyeleti eljárás megállapításairól a Felügyelet értesíti a székhely szerinti tagállam felügyeleti hatóságát.

(8)[2] Ha a másik tagállamban székhellyel rendelkező biztosító vagy viszontbiztosító

a) magyarországi fióktelepe vagy a Magyarországon határon átnyúló szolgáltatás keretében végzett tevékenysége teljes egészében vagy elsődlegesen Magyarország területére irányul,

b) másik tagállamban történő székhely létesítésének kizárólagos célja, hogy mentesüljön a magyarországi jogszabályok betartása alól, és

c) magyarországi fióktelepe vagy a Magyarországon határon átnyúló szolgáltatás keretében végzett tevékenysége súlyosan veszélyezteti a biztosítottak érdekeit,

a Felügyelet – a másik tagállam illetékes hatóságának tájékoztatását követően – a 291. § (1) bekezdés *a)–g), i)* és *q)* pontjában foglalt intézkedéseket alkalmazhatja, vagy az EBFH-hoz utalhatja az ügyet, és az 1094/2010/EU rendelet 19. cikkével összhangban a segítségét kérheti.

290. § (1) Magyarország területén fióktelep útján, illetve határon átnyúló szolgáltatás keretében biztosítási vagy viszontbiztosítási tevékenységet végző, másik tagállamban székhellyel rendelkező biztosító felügyeleti hatósága vagy az erre általa felhatalmazott személy jogosult, hogy – a Felügyelet előzetes értesítését követően – Magyarország területén a határon átnyúló szolgáltatást, a fióktelepet ellenőrizze.

(2) Az (1) bekezdés szerinti ellenőrzésben a Felügyelet is részt vehet.

(3) Az illetékes felügyeleti hatóság kérelmére a Felügyelet jogosult a másik tagállamban székhellyel rendelkező biztosítónak vagy viszontbiztosítónak Magyarország területén fióktelep útján, illetve határon átnyúló szolgáltatás keretében végzett tevékenységét a helyszínen ellenőrizni, valamint a biztosítótól adatszolgáltatást kérni.

XXII. FEJEZET

A FELÜGYELET INTÉZKEDÉSEI

116. A Felügyelet intézkedéseinek általános szabályai

291. § (1) A Felügyelet a biztosító vagy a viszontbiztosító kötelezettségének teljesítése, az ügyfelek érdekeinek megóvása, valamint annak érdekében, hogy a biztosítási vagy a viszontbiztosítási tevékenység e törvényben meghatározott szabályoknak, továbbá ezen tevékenységekre vonatkozó más jogszabályoknak és a Felügyelet határozatainak megfeleljen, a következő intézkedéseket hozhatja:

a) figyelmeztetheti a biztosítót, a viszontbiztosítót és vezető állású személyét e törvény és a biztosítási vagy viszontbiztosítási tevékenység folytatására vonatkozó jogszabályok előírásainak betartására;

b) elrendelheti a jogsértő állapot megszüntetését, vagy megtilthatja a jogszabályba ütköző magatartás további folytatását;

1 A 2015. évi CXLVII. törvény 10. § szerinti szöveggel lép hatályba.
2 Beiktatta: 2017. évi CXLV. törvény 171. §. Hatályos: 2018. II. 23-tól.

c) határidő tűzésével kötelezheti a biztosítót vagy a viszontbiztosítót, hogy tegye meg a szükséges intézkedéseket e törvény és a biztosítási vagy a viszontbiztosítási tevékenység folytatására vonatkozó jogszabályok előírásainak betartására, a feltárt hiányosságok megszüntetésére;

d) felfüggesztheti vagy megtilthatja egyes biztosítási termékek terjesztését;

e) a biztosítóval, viszontbiztosítóval, továbbá annak vezető állású személyével és egyéb vezetőjével szemben bírságot szabhat ki;

f) előírhatja rendkívüli adatszolgáltatási kötelezettség teljesítését;

g) határidő tűzésével kötelezheti a biztosítót vagy a viszontbiztosítót

ga) belső szabályzat kidolgozására vagy meghatározott szempontok szerinti átdolgozására vagy alkalmazására,

gb) az alkalmazottak (vezetők) szakmai továbbképzésére vagy megfelelő szakmai ismeretekkel rendelkező alkalmazottak (vezetők) felvételére,

gc) az okozott kárért való felelősség megállapítása érdekében vizsgálat lefolytatására, és a felelőssel szembeni eljárás kezdeményezésére;

h) az általa meghatározott napirenddel az igazgatóság, felügyelőbizottság vagy legfőbb szerv összehívására kötelezhet, továbbá meghatározott döntések meghozatalának szükségességére hívhatja fel e testületek figyelmét;

i) visszavonhatja a vezető állású személy vagy az egyéb vezető kinevezésére adott engedélyt, kezdeményezheti az alkalmazott felelősségre vonását, a könyvvizsgálója megbízásának megszüntetését;

j) a tevékenység kiszervezését megtilthatja vagy feltételhez kötheti;

k) kötelezheti a biztosítót vagy a viszontbiztosítót az irányítási rendszerére, vállalatirányítási rendszerére és kockázatkezelési rendszerére, valamint a saját kockázat és szolvenciaértékelés folyamatára vonatkozó szabályzatok, eljárások, stratégiák és módszerek megerősítésére;

l) felszólíthatja a biztosítót vagy a viszontbiztosítót

la) a működési költségek csökkentésére,

lb) megfelelő nagyságú biztosítástechnikai tartalék vagy számviteli biztosítástechnikai tartalék képzésére,

lc) a szavatolótőke újraszámolására, megfelelő nagyságú szavatolótőke képzésére,

ld) pénzügyi helyzetének megőrzésére vagy javítására;

m) előírhatja a hatodik rész hatálya alá

ma)[1] nem tartozó biztosító vagy viszontbiztosító részére pénzügyi terv vagy helyreállítási terv, vagy

mb)[2] tartozó kisbiztosító részére feltőkésítési terv, pénzügyi terv, pénzügyi helyreállítási terv benyújtását;

n) kötelezheti a biztosítót vagy viszontbiztosítót – átvételre vállalkozó másik biztosító vagy viszontbiztosító esetén – állományának átruházására;

o) a biztosító vagy a viszontbiztosító számára többlettőke-követelményt írhat elő;

p) a biztosítót vagy a viszontbiztosítót intézkedési terv készítésére és annak végrehajtására kötelezheti;

q) megtilthatja, korlátozhatja vagy feltételhez kötheti

qa) az osztalék kifizetését,

qb) a vezető állású személyek és az egyéb vezetők díjainak kifizetését,

qc) a tulajdonosok vagy a vezető állású személyek, illetve az érdekeltségi körükbe tartozó vállalkozások és a biztosító közötti ügyleteket,

qd) új biztosítási szerződések megkötését, a már megkötött szerződések meghosszabbítását,

qe) a biztosító vagy a viszontbiztosító eszközei feletti rendelkezési jog gyakorlását,

qf) meghatározott biztosítási ágazatok, kockázatcsoportok vagy kockázatok művelését, illetve a biztosítási tevékenységgel közvetlenül összefüggő tevékenység végzését,

---

1 Módosította: 2016. évi LIII. törvény 175. § (1) 25.

2 Módosította: 2017. évi CXLV. törvény 214. § f).

qg)[1] a biztosítási szerződések teljesítését, részleges vagy teljes visszavásárlását, továbbá kötvénykölcsön nyújtását;

r) felügyeleti biztost rendelhet ki;

s) a kiadott tevékenységi engedélyt részben vagy egészben felfüggesztheti;

t) a kiadott alapítási vagy tevékenységi engedélyt visszavonhatja;

u)[2] előírhatja a biztosító és a viszontbiztosító számára a biztosítási és a viszontbiztosítási tevékenységhez kapcsolódó fizetőképességről és pénzügyi helyzetről szóló jelentéssel összefüggő részletszabályokról szóló rendeletben meghatározott információk közzétételét;

v)[3] a biztosítási alapú befektetési termékek értékesítésére vonatkozó üzletviteli jogszabályi követelmények megsértése esetén – a felügyelőbizottság tagjait ide nem értve – a vezető állású személyt határozott időre eltilthatja e feladatköre ellátásától;

w)[4] kötelezheti a biztosítót, hogy a közreműködőjét, illetve az általa megbízott kiegészítő biztosításközvetítői tevékenységet végző személyt (ide értve a 368. § (1) bekezdése szerinti személyt is) törölje a belső nyilvántartásából.

(2) Az (1) bekezdés *q)* pont *qd)–qf)* alpontjában meghatározott intézkedéseket a Felügyelet határozott időtartamra, de legfeljebb egy évre hozhatja meg. Ezt a határidőt a Felügyelet egy alkalommal, legfeljebb hat hónappal meghosszabbíthatja.

(3) Az (1) bekezdés *q)* pont *qg)* alpontjában meghatározott intézkedést a Felügyelet legfeljebb kilencven napra rendelheti el.

(4) Nyilvánosan működő részvénytársaság esetében az (1) bekezdés *h)* pontjának alkalmazásakor a Ptk.-tól eltérően a közgyűlést annak kezdőnapját huszonegy nappal megelőzően kell összehívni.

(5) Az (1) bekezdés *o)* pontjában meghatározott intézkedésekre a biztosítók és a viszontbiztosítók szavatolótőkéjéről és biztosítástechnikai tartalékairól szóló kormányrendeletben meghatározott rendelkezéseket kell alkalmazni.

(6) Az (1) bekezdésben meghatározott intézkedések alkalmazása során a Felügyelet a biztosító és a viszontbiztosító biztonságos, illetve jogszabályoknak megfelelő működésének a biztosítása vagy helyreállítása érdekében jár el.

(7) A meghozott intézkedésnek szükségesnek és alkalmasnak kell lenni a (6) bekezdésben meghatározott érdekek megvalósítására, továbbá az intézkedés meghozatalának az okszerűségét az intézkedésről szóló határozat indokolásában teljeskörűen meg kell határozni.

(8)[5] Az (1) bekezdés *p)* pontjában meghatározott intézkedés alkalmazására akkor is sor kerülhet, ha a biztosító vagy a viszontbiztosító működésében tapasztalható tények alapján megalapozottan feltehető, hogy a tények észlelésétől számított egy éven belül a biztosító vagy a viszontbiztosító nem fog megfelelni az e törvény és a biztosítási vagy a viszontbiztosítási tevékenység folytatására vonatkozó egyéb jogszabályok előírásainak, és ez veszélyezteti a biztosítottak érdekeit.

(9)[6] A Felügyelet a különleges célú gazdasági egységek kötelezettségének teljesítése, valamint annak érdekében, hogy a különleges célú gazdasági egység tevékenysége az ezen tevékenységekre vonatkozó jogszabályoknak és a Felügyelet határozatainak megfeleljen, az (1) bekezdés *a)–e), h), r)* és *t)* pontjában meghatározott intézkedéseket alkalmazhatja azzal, hogy ahol a rendelkezés biztosítót említ, azon a különleges célú gazdasági egységet kell érteni.

292. § (1) Ha a biztosító vagy a viszontbiztosító nem tesz eleget a Felügyelet közgyűlés összehívására vonatkozó intézkedésének, a Felügyelet a cégbíróságnál kezdeményezheti a közgyűlés összehívását.

(2) A Felügyelet az (1) bekezdés szerinti kérelemben javaslatot tesz a közgyűlés összehívásának helyére, idejére, napirendi pontjaira.

---

1 A 2015. évi CLXII. törvény 48. § (1) szerinti szöveggel lép hatályba.
2 A 2015. évi CLXII. törvény 48. § (2) szerinti szöveggel lép hatályba.
3 Beiktatta: 2017. évi CXLV. törvény 172. §. Hatályos: 2018. II. 23-tól.
4 Beiktatta: 2017. évi CXLV. törvény 172. §. Hatályos: 2018. II. 23-tól.
5 Beiktatta: 2016. évi LIII. törvény 163. §. Hatályos: 2016. VII. 1-től.
6 Beiktatta: 2016. évi LIII. törvény 163. §. Hatályos: 2016. VII. 1-től.

(3) A közgyűlés összehívásáról a cégbíróság nyolc napon belül határoz.

293. § A Felügyelet a biztosító vagy a viszontbiztosító tulajdonosainak szavazati jogát meghatározott időre, de legfeljebb egy évre felfüggesztheti, ha a tag tevékenysége, illetve a biztosítóra, viszontbiztosítóra gyakorolt befolyása a rendelkezésre álló tények alapján veszélyezteti megbízható, biztonságos működést. Ilyen esetben a határozatképesség megállapításánál a korlátozással érintett szavazatokat figyelmen kívül kell hagyni.

293/A. §[1] Ha az MNB – a biztosítási vagy a viszontbiztosítási értékesítésre vonatkozó jogszabályi követelmények megsértése miatt hoz a 291. § (1) bekezdése szerinti intézkedést, akkor az adott intézkedés alkalmazásánál – amennyiben az adott körülmény értékelhető – az MNBtv. 75. § (4) bekezdés *a), e)–g)* és *i)* pontjában foglaltakra és az alábbiakra van tekintettel:

a) az intézkedéssel érintett személy felelősségének mértékére,

b) az intézkedéssel érintett természetes személy éves jövedelmében, nem természetes személy esetén a teljes árbevételében kifejezett pénzügyi erejére,

c) a szabályok megsértésének időtartamára, valamint az intézkedéssel érintett személy által a jogsértés megismétlődésének elkerülése érdekében tett intézkedésekre,

d) az intézkedéssel érintett személy által korábban elkövetett bármely jogsértésre.

117. A felügyeleti bírság

294. § A Felügyelet a biztosítót, a viszontbiztosítót, az első számú vezetőjét és egyéb vezetőjét felügyeleti bírság megfizetésére kötelezheti, ha

a) az megsérti e törvény vagy egyéb, a biztosítási és az azzal közvetlenül összefüggő tevékenységre vonatkozó jogszabály előírásait,

b) a felügyeleti határozatban előírtakat nem vagy nem határidőben teljesíti, vagy

c) a Felügyelet által elrendelt adatszolgáltatási kötelezettségének határidőre nem tesz eleget.

118. A felügyeleti biztos

295. § (1) A Felügyelet a 320. § szerinti biztosítási szükséghelyzetben felügyeleti biztost rendelhet ki.

(2) A felügyeleti biztos feladata az e törvényben foglalt szabályok betartása és betartatása.

(3) A felügyeleti biztos legfeljebb száznyolcvan napra rendelhető ki.

(4) Felszámolási eljárás esetén a felügyeleti biztos megbízatása a felszámoló kijelöléséig tart, a (3) bekezdésben meghatározott időtartam a felszámoló kijelöléséig hosszabbítható meg.

296. § A kirendelésről a minősített befolyással rendelkező tulajdonosokat vagy tagokat értesíteni kell.

297. § (1) A kirendelés tartama alatt a felügyeleti biztos gyakorolja az igazgatóság tagjának törvényben és alapszabályban megállapított jogait és kötelezettségeit. A felügyeleti biztos megbízólevelében meg kell határozni feladatait.

(2) Az igazgatóság tagja a részvénytársaságra, a szövetkezetre, egyesületre vonatkozó jogszabályi rendelkezésekben és az alapszabályban rögzített feladatát, cégjegyzési jogát nem gyakorolhatja a felügyeleti biztos kirendelésének ideje alatt.

(3)[2] A (2) bekezdéstől eltérően az igazgatóság és a felügyelőbizottság tagja a felügyeleti biztos kirendelésének ideje alatt is jogosult arra, hogy a felügyeleti biztost kirendelő határozatot, a felszámolási eljárás megindításának kezdeményezéséről szóló – a 181. § (2) bekezdésében meghatározott – döntést és a Felügyelet által a biztosítóval vagy a viszontbiztosítóval szemben hozott, jogot vagy kötelezettséget tartalmazó határozatot megtámadja.

---

1 Beiktatta: 2017. évi CXLV. törvény 173. §. Hatályos: 2018. II. 23-tól.

2 Megállapította: 2017. évi L. törvény 483. § (6). Hatályos: 2018. I. 1-től.

(4)[1] Az igazgatóság és a felügyelőbizottság tagja a (3) bekezdésben meghatározott perindítás tekintetében – a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény 17. § *a)* pontja szerinti – per megindítására jogosult személynek tekintendő, a közigazgatási per során képviselheti a biztosítót vagy a viszontbiztosítót, továbbá a képviselet ellátására megbízást adhat.

298. § A felügyeleti biztos az általa megtett intézkedésekről a tulajdonosokat (tagokat) – írásbeli kérésükre – három napon belül írásban köteles tájékoztatni.

299. §[2] Kölcsönös biztosító egyesület esetében, amennyiben a civil szervezetek bírósági nyilvántartásáról és az ezzel összefüggő eljárási szabályokról szóló 2011. évi CLXXXI. törvény 71/G. § (2) bekezdésében foglalt körülmények valamelyike áll elő, a bíróság haladéktalanul értesíti a Felügyeletet.

119. A biztosítási termék terjesztésének felfüggesztése, megtiltása

300. § (1) Ha a Felügyelet a termék terjesztésének megkezdését követően megállapítja, hogy

a) a termék vagy a terjesztés körülményei jogszabálysértőek, illetve nyilvánvalóan sértik az ügyfelek érdekeit,

b) a díjkalkuláció nem tesz eleget a biztosításmatematikai elveknek, vagy

c) a biztosító nem, vagy nem a 3. mellékletnek megfelelően készítette el a terméktervet,

a jogszabálysértés, az érdeksérelem, a hiba, illetve a hiányosság megszüntetésére kötelezi a biztosítót határidő tűzésével.

(2) Ha az (1) bekezdésben meghatározott jogszabálysértés, érdeksérelem, hiba, illetve hiányosság az ügyfelek számára súlyos érdeksérelmet okoz, a Felügyelet a termék terjesztését – a jogszabálysértés, az érdeksérelem, a hiba, illetve a hiányosság megszüntetésének időtartamára – felfüggesztheti.

(3) Ha a Felügyelet a biztosítási termék terjesztését felfüggeszti, az érintett biztosító a döntés tényét és az érintett termék megjelölését köteles a felfüggesztő határozat kézhezvételét követő két munkanapon belül a honlapján közzétenni.

301. § (1) A termék terjesztését a Felügyelet megtiltja, ha a biztosító a 300. § (1) bekezdésében foglalt kötelezésnek nem tesz eleget.

(2) Ha a Felügyelet a biztosítási termék terjesztését megtiltja, az érintett biztosító a döntés tényét és az érintett termék megjelölését köteles a tiltó határozat kézhezvételét követő két munkanapon belül a honlapján közzétenni.

120. A tevékenységi engedély felfüggesztése

302. § (1) A Felügyelet a biztosító vagy a viszontbiztosító tevékenységi engedélyét – részben vagy egészben – felfüggesztheti, ha a biztosító vagy a viszontbiztosító a tevékenység végzésére vonatkozó jogszabályi előírásokat súlyosan megsérti, de megalapozottan várható, hogy a felfüggesztés időtartama alatt a jogsértő helyzet megszüntethető.

(2) A felfüggesztés időtartama a hat hónapot nem haladhatja meg.

121. Az alapítási engedély visszavonása

303. § A biztosító vagy a viszontbiztosító alapítási engedélyének visszavonására kizárólag akkor kerülhet sor, ha a biztosító

a) az alapítási engedélyt a Felügyelet megtévesztésével vagy jogszabálysértő módon szerezte meg,

b) az alapítási engedély közlésétől számított kilencven napon belül a tevékenységi engedély iránti kérelmet nem nyújtja be, vagy

---

1 Megállapította: 2017. évi L. törvény 483. § (6). Hatályos: 2018. I. 1-től.

2 Módosította: 2017. évi CXLV. törvény 214. § g).

c) az alapítási engedély megszerzéséhez előírt feltételeknek a *b)* pontban meghatározott időtartam alatt már nem felel meg.

122. A tevékenységi engedély visszavonása

304. § (1) A biztosítási vagy a viszontbiztosító tevékenység folytatására adott engedély egészben vagy részben való visszavonására kizárólag akkor kerülhet sor, ha a biztosító vagy a viszontbiztosító

a) a tevékenységi engedély megadásától számított egy éven belül a biztosítási vagy viszontbiztosítási tevékenységét nem kezdte meg,

b) tevékenységi engedélyét a Felügyelet megtévesztésével vagy más, jogszabályt sértő módon szerezte meg,

c) több mint hat hónapon át szünetelteti a tevékenységét,

d) a felfüggesztés időtartamának lejártát követő harminc napon belül a tevékenységét nem kezdi meg,

e) tevékenysége felfüggesztésének időtartama alatt a jogsértő helyzet megszüntetése érdekében tett intézkedések nem vezettek eredményre,

f) a tevékenységre vonatkozó jogszabályokat ismételten és súlyosan megsérti, és a 291. §-ban meghatározott intézkedések nem vezettek eredményre,

g) a biztosítási tevékenységi engedély megszerzéséhez előírt feltételeknek a Felügyelet felszólításában foglalt határidő lejártát követően sem felel meg,

h) esetén a biztosítási szükséghelyzet megszüntetése érdekében tett felügyeleti intézkedések nem vezettek eredményre, és további intézkedések meghozatalától sem várható a jogsértő helyzet megszűnése, vagy

i) a felügyeleti intézkedés ellenére az esedékes és nem vitatott fizetési kötelezettségeinek pénzügyi fedezet hiánya miatt tizenöt munkanapon belül nem tesz eleget, vagy tartozásai saját tőkéjét tartósan meghaladják (túladósodás),

j) nem teljesíti a minimális tőkeszükségletre vonatkozó szabályokat és a Felügyelethez benyújtott pénzügyi terv nyilvánvalóan nem megfelelő, vagy a minimális tőkeszükséglet nemteljesítésének észlelésétől számított három hónapon belül nem hajtja végre a jóváhagyott tervet.

(2) A harmadik országbeli biztosító fióktelepe esetén – az (1) bekezdésben foglaltakon túlmenően – a tevékenységi engedély akkor is visszavonásra kerül, ha a harmadik országbeli biztosító tevékenységi engedélyét a székhely szerinti felügyeleti hatóság visszavonta.

(3)[1] Az engedély visszavonása után új biztosítási szerződés nem köthető, a már létező biztosítási szerződések feltételeiben a biztosító által vállalt kötelezettségek nem növelhetők, és a biztosítási szerződések nem hosszabbíthatók meg. A biztosítási szerződésből eredő kötelezettségeket a tevékenységi engedély visszavonása után is teljesíteni kell.

(4) Az engedély visszavonásával egyidejűleg a Felügyelet köteles minden olyan intézkedés megtételére, amely a biztosítottak érdekének védelmét szolgálja. Ennek keretében korlátozhatja vagy megtilthatja a biztosító eszközei feletti szabad rendelkezést.

(5)[2] Az engedély visszavonásáról a Felügyelet köteles valamennyi tagállam felügyeleti hatóságát értesíteni, és az engedély visszavonását az Európai Unió Hivatalos Lapjában közzétenni.

(6) A tevékenységi engedély visszavonását követően a biztosítási szerződésekből eredő kötelezettségek megszűnéséig vagy a biztosítási állomány átruházásáig a Felügyelet – a biztosítási szerződésekből eredő kötelezettségek teljesítésével kapcsolatban – az e törvényben vagy más biztosítási tevékenységre vonatkozó jogszabályban meghatározott rendelkezések és a (4) bekezdés alapján meghozott intézkedések betartását ellenőrzi.

---

1 Megállapította: 2016. évi LIII. törvény 164. §. Hatályos: 2016. VII. 1-től.

2 A 2015. évi CLXII. törvény 67. § 9. szerint módosított szöveggel lép hatályba.

123. A könyvvizsgáló megbízásának megszűntetése

305. § (1) Ha a könyvvizsgáló a 71. §-ban meghatározott kötelezettségének nem tesz eleget, a Felügyelet jogosult arra, hogy kötelezze a biztosítót vagy a viszontbiztosítót a könyvvizsgáló megbízatásának a megszüntetésére és egyidejűleg más, a 70. § (2) bekezdésében meghatározott követelményeknek megfelelő könyvvizsgáló választására.

(2) A Felügyelet az (1) bekezdésben meghatározott intézkedés alkalmazásakor jogosult a könyvvizsgáló biztosítói minősítésének visszavonását kezdeményezni.

124. Tevékenység kiszervezésének megtiltása, feltételhez kötése

306. § (1) Ha a Felügyelet észleli, hogy a biztosító vagy a viszontbiztosító a 91. § (2) bekezdésében foglalt kötelezettségének nem tesz eleget, a kiszervezés szabályszerűségének a helyreállítása érdekében a tevékenység kiszervezését – a helyreállítás időszakára – felfüggesztheti.

(2) Ha az (1) bekezdésben meghatározott intézkedés a Felügyelet által megjelölt határidőben nem vezetett eredményre, a Felügyelet a tevékenység kiszervezését megtilthatja.

125. A biztosítástechnikai tartalékok nem megfelelősége

307. § (1) Ha a biztosító vagy a viszontbiztosító nem felel meg a biztosítók és a viszontbiztosítók szavatolótőkéjéről és biztosítástechnikai tartalékairól szóló kormányrendeletben meghatározott biztosítástechnikai tartalékokra vonatkozó követelményeknek, a Felügyelet – az intézkedés hatálya alá tartozó eszközök megjelölésével – határozatában megtilthatja a biztosító eszközei feletti szabad rendelkezési jogot.

(2) Másik tagállamban fiókteleppel rendelkező biztosító vagy másik tagállamban – határon átnyúló szolgáltatásként – biztosítási tevékenységet folytató biztosító esetén a Felügyelet az (1) bekezdésben meghatározott intézkedésről szóló határozat meghozatala előtt értesíti a fogadó tagállam felügyeleti hatóságát.

308. § Más tagállami székhelyű, Magyarország területén fiókteleppel rendelkező biztosító vagy Magyarországon – határon átnyúló szolgáltatásként – biztosítási tevékenységet folytató biztosító esetén a 303. §-ban meghatározott, vagy azzal egy tekintet alá eső intézkedés kezdeményezésének kézhezvételét követően a Felügyelet – a tagállam felügyeleti hatósága által meghatározott eszközök tekintetében – határozatában korlátozza vagy megtiltja a biztosító Magyarország területén található eszközei feletti szabad rendelkezési jogot.

126. A szavatolótőke-szükséglet nemteljesítése

309. § (1) A biztosító vagy a viszontbiztosító a 267. § (1) bekezdés *c)* pontjában meghatározott bejelentéstől számított két hónapon belül jóváhagyás céljából helyreállítási tervet nyújt be a Felügyeletnek.

(2) A Felügyelet az (1) bekezdésben meghatározott tervet akkor hagyja jóvá, ha az alkalmas arra, hogy a biztosító vagy a viszontbiztosító a 267. § (1) bekezdés *c)* pontjában meghatározott bejelentéstől számított hat hónapon belül

a) helyreállítsa a szavatolótőke-szükségletet fedező figyelembe vehető szavatolótőke szintjét, vagy

b) a szavatolótőke-szükséglet teljesítése céljából csökkentse kockázati profilját.

310. § (1) A szavatolótőke-szükséglet szintjének helyreállítása érdekében az intézkedések megtételére jóváhagyott helyreállítási terv hat hónapos időszaka a biztosító vagy a viszontbiztosító kérelmére három hónappal meghosszabbítható.

(2) Kivételesen kedvezőtlen helyzetekben, amikor jelentős piaci részesedéssel vagy az érintett biztosítási üzletágban szerzett jelentős részesedéssel rendelkező biztosító vagy a viszontbiztosító pénzügyi helyzetét súlyosan vagy kedvezőtlenül befolyásolja

a) a pénzügyi piacok előre nem látható jelentős és mélyreható visszaesése, vagy

b) huzamosan alacsony kamatkörnyezet, vagy

c) súlyos hatással járó katasztrófahelyzet,

az (1) bekezdésben kapott jóváhagyást a Felügyelet szükség esetén a biztosító vagy viszontbiztosító kérelmére legfeljebb hét évvel meghosszabbíthatja.

(3) A (2) bekezdés szerinti kivételesen kedvezőtlen helyzet fennállása esetén a Felügyelet a jóváhagyást az összes vonatkozó szempont – többek között a biztosítástechnikai tartalékok átlagos hátralévő tartamának – figyelembevételével adja meg.

(4) Kivételesen kedvezőtlen helyzet megállapítása a felügyeleti hatóság kérésére az EBFH bevonásával – az 1094/2010/EU rendelet 18. cikke alapján fennálló hatásköreinek sérelme nélkül –, adott esetben az Európai Rendszerkockázati Testülettel történt konzultációt követően történik.

(5) A kivételesen kedvezőtlen helyzet fennállásának (2) bekezdés szerinti feltételeit az EBFH-val együttműködve rendszeresen felül kell vizsgálni és amennyiben azok már nem állnak fenn, megszűnését be kell jelenteni.

(6) Az érintett biztosító vagy a viszontbiztosító háromhavonta eredményjelentést nyújt be a Felügyeletnek, amelyben közli a szavatolótőke-szükséglet fedezése érdekében a figyelembe vehető szavatolótőke szintjének visszaállítása vagy a kockázati profil csökkentése révén a szavatolótőke-szükségletnek való megfelelés érdekében tett intézkedéseket és az elért eredményeket.

(7) A (2) bekezdésben említett hosszabbítást vissza kell vonni abban az esetben, ha az eredményjelentés tanúsága szerint a nemteljesítés megállapítása és a jelentés benyújtása között nem történt lényeges előrelépés a szavatolótőke-szükséglet fedezése érdekében a figyelembe vehető szavatolótőke visszaállítása vagy a kockázati profil csökkentése révén.

(8) Különleges körülmények között, a szavatolótőke-szükséglet szintjének visszaállítása vagy a kockázati profil csökkentése érdekében tett intézkedések és az elért eredmények ellenére, a Felügyelet véleménye szerint az érintett biztosító pénzügyi helyzete várhatóan tovább romlik, a Felügyelet korlátozhatja vagy megtilthatja az adott biztosító eszközei feletti szabad rendelkezés jogát.

311. § Más tagállami székhelyű, Magyarország területén fiókteleppel rendelkező biztosító vagy viszontbiztosító, továbbá Magyarországon – határon átnyúló szolgáltatásként – biztosítási vagy viszontbiztosítási tevékenységet folytató biztosító vagy viszontbiztosító esetén a 310. § (8) bekezdésében meghatározott, vagy azzal egy tekintet alá eső intézkedés kezdeményezésének kézhezvételét követően a Felügyelet – a tagállam felügyeleti hatósága által meghatározott eszközök tekintetében – határozatában korlátozza vagy megtiltja a biztosító vagy a viszontbiztosító Magyarország területén található eszközei feletti szabad rendelkezési jogot.

127. A minimális tőkeszükséglet nemteljesítése

312. § (1) A biztosító vagy a viszontbiztosító a 267. § (1) bekezdés *d)* pontjában meghatározott bejelentéstől számított egy hónapon belül jóváhagyás céljából pénzügyi tervet nyújt be a Felügyeletnek.

(2) A Felügyelet az (1) bekezdésben meghatározott tervet akkor hagyja jóvá, ha az alkalmas arra, hogy a biztosító vagy a viszontbiztosító a 267. § (1) bekezdés *d)* pontjában meghatározott bejelentéstől számított három hónapon belül

a) visszaállítsa legalább a minimális tőkeszükséglet szintjére a figyelembe vehető alapvető szavatoló tőkét, vagy

b) a minimális tőkeszükséglet teljesítése céljából csökkentse kockázati profilját.

(3) A pénzügyi terv nemteljesítése esetén a Felügyelet – az intézkedés hatálya alá tartozó eszközök megjelölésével – határozatában korlátozhatja vagy megtilthatja a biztosító vagy a viszontbiztosító eszközei feletti szabad rendelkezési jogot.

(4) Másik tagállamban fiókteleppel rendelkező biztosító vagy viszontbiztosító, továbbá másik tagállamban – határon átnyúló szolgáltatásként – biztosítási vagy viszontbiztosítási tevékenységet folytató biztosító vagy a viszontbiztosító esetén a Felügyelet a (3) bekezdésben meghatározott intézkedésről értesíti a fogadó tagállam felügyeleti hatóságát.

313. § Más tagállami székhelyű, Magyarország területén fiókteleppel rendelkező biztosító vagy viszontbiztosító, továbbá Magyarországon – határon átnyúló szolgáltatásként – biztosítási vagy viszontbiztosítási tevékenységet folytató biztosító vagy viszontbiztosító esetén a 312. § (3) bekezdésében meghatározott, vagy azzal egy tekintet alá eső intézkedés kezdeményezésének kézhezvételét követően a Felügyelet – a tagállam felügyeleti hatósága által meghatározott eszközök tekintetében – határozatában korlátozza vagy megtiltja a biztosító vagy a viszontbiztosító Magyarország területén található eszközei feletti szabad rendelkezési jogot.

128. A pénzügyi és a helyreállítási tervre vonatkozó közös rendelkezések

314. § (1) A pénzügyi tervnek és a helyreállítási tervnek – a 309. § (2) bekezdésében és a 312. § (2) bekezdésében meghatározott követelményeken felül – a következőket kell tartalmaznia:

a) az igazgatási költségek várható alakulását,

b) a biztosítási tevékenység – ideértve az aktív és passzív viszontbiztosítást – várható bevételeinek és kiadásainak alakulására vonatkozó részletes tervet,

c) az előzetes mérlegtervet,

d)[1] a biztosítási és viszontbiztosítási szerződésből eredő kötelezettségek, a minimális tőkeszükséglet és a szavatolótőke-szükséglet fedezetéhez szükséges pénzügyi eszközök várható alakulását,

e) a viszontbiztosításra vonatkozó átfogó terveket.

(2) A Felügyelet – a pénzügyi terv és a helyreállítási terv megvalósulásának nyomon követése érdekében – kötelezheti a biztosítót a pénzügyi terv és a helyreállítási terv olyan kiegészítésére, amely az (1) bekezdésben meghatározottakat legfeljebb hároméves időtartamra vonatkozóan tartalmazza.

(3) Ha a biztosító a pénzügyi tervet és a helyreállítási tervet hiányosan nyújtotta be, vagy a terv nem felel meg a jogszabályban foglalt feltételeknek, célszerűtlen vagy szakszerűtlen előírást tartalmaz, a Felügyelet a biztosítót legfeljebb egy alkalommal pénzügyi terv esetében tizenöt, a helyreállítási terv esetében pedig huszonkét munkanapon belül a terv kiegészítésére vagy módosítására hívja fel.

(4) A Felügyelet a terv kiegészítésének vagy módosításának elrendelése során figyelmezteti a biztosítót arra, hogy annak elmulasztása vagy nem megfelelő teljesítése esetén a rendelkezésre álló adatok alapján fog dönteni.

315. § Ha a Felügyelet jóváhagyta a helyreállítási tervet vagy pénzügyi tervet, mindaddig visszautasíthatja a 256. § (3) bekezdésben meghatározott igazolás kiadását, ameddig a szerződők jogai vagy a viszontbiztosító szerződéses kötelezettségei veszélyeztetve vannak.

129. A kisbiztosítók pénzügyi terve, feltőkésítési terve és pénzügyi helyreállítási terve[2]

316. § (1) A Felügyelet a hatodik rész hatálya alá tartozó kisbiztosítót pénzügyi terv készítésére kötelezi, ha

a) a biztosító szavatolótőkéje nem éri el a biztonsági tőke előírt nagyságát,

---

1 Módosította: 2016. évi LIII. törvény 175. § (1) 26.

2 Módosította: 2017. évi CXLV. törvény 214. § f).

b) a biztosító számviteli biztosítástechnikai tartalékai nem érik el a szükséges mértéket, illetve, ha a számviteli biztosítástechnikai tartalékok fedezete nem kielégítő, vagy

c) a biztosítónak a kötvénykibocsátásból, hitelekből és egyéb, nem biztosítási szerződésből adódó kötelezettségei – a kölcsöntőkét kivéve – együttesen meghaladják saját tőkéjének huszonöt százalékát.

(2) A pénzügyi terv az (1) bekezdésben foglaltak megszüntetésére a Felügyelet által meghatározott, de legfeljebb féléves időszakra terjedő intézkedéseket tartalmaz. A pénzügyi tervet a Felügyelet határozatának közlésétől számított harminc napon belül kell a biztosítónak a Felügyelethez jóváhagyásra benyújtania.

(3) A Felügyelet a pénzügyi terv megérkezését követő naptól számított harminc napon belül köteles elbírálni, hogy a pénzügyi terv alkalmas-e az (1) bekezdésben foglaltak megszüntetésére.

(4) A pénzügyi terv készítésére kötelezéssel egyidejűleg, továbbá a pénzügyi terv elutasítása, vagy megvalósulásának meghiúsulása esetén a Felügyelet a 287. §-ban foglalt intézkedések megtételére jogosult.

317. § (1)[1] Ha a hatodik rész hatálya alá tartozó kisbiztosító szavatolótőkéje kevesebb, mint a biztosítók és a viszontbiztosítók szavatolótőkéjéről és biztosítástechnikai tartalékairól szóló kormányrendeletben meghatározott minimális szavatolótőke-szükséglet, és a közgyűlés nem döntött a feltöltés egy évet meg nem haladó ütemezéséről, akkor a Felügyelet a biztosítót a szükséges minimális szavatolótőke fedezetének pótlására vonatkozó feltőkésítési terv készítésére kötelezi.

(2)[2] A legfeljebb egyéves időtartamra terjedő feltőkésítési tervnek tartalmaznia kell a hiány megszüntetésének módját és ütemét. A feltőkésítési tervet a Felügyelet határozatának közlésétől számított kilencven napon belül a biztosítónak a Felügyelethez jóváhagyásra be kell nyújtania. Ez a határidő különösen indokolt esetben harminc nappal meghosszabbítható.

(3)[3] A Felügyelet a feltőkésítési terv megérkezését követő naptól számított két hónapon belül köteles elbírálni, hogy a feltőkésítési terv alkalmas-e a biztosító szavatolótőke-hiányának megszüntetésére.

(4)[4] A feltőkésítési terv készítésére kötelezéssel egyidejűleg, továbbá a feltőkésítési terv elutasítása vagy megvalósulásának meghiúsulása esetén a Felügyelet a 291. §-ban foglalt intézkedések megtételére jogosult.

318. § (1) Ha a hatodik rész hatálya alá tartozó kisbiztosító működése a biztosítottak érdekeit veszélyezteti, akkor a Felügyelet e biztosítót hároméves időtartamra terjedő pénzügyi helyreállítási terv készítésére kötelezi.

(2) A pénzügyi helyreállítási tervet a Felügyelet határozatának közlésétől számított kilencven napon belül a biztosítónak a Felügyelethez jóváhagyásra be kell nyújtania. Ez a határidő különösen indokolt esetben harminc nappal meghosszabbítható.

(3) A Felügyelet a pénzügyi helyreállítási terv megérkezését követő naptól számított két hónapon belül köteles elbírálni, hogy a pénzügyi helyreállítási terv alkalmas-e a biztosító biztonságos működésének helyreállítására.

(4) Ha a biztosító romló pénzügyi helyzete a biztosítottak érdekeit veszélyezteti, akkor a biztosító rövid távú fizetőképességének biztosítása érdekében – a pénzügyi helyreállítási terv alapján – a Felügyelet a biztosító számára a biztosítók és a viszontbiztosítók szavatolótőkéjéről és biztosítástechnikai tartalékairól szóló kormányrendeletben meghatározottak szerint számított minimális szavatolótőke-szükségletnél magasabb szavatolótőke-szükségletet is előírhat.

(5) A Felügyelet előírhatja a biztosítók és a viszontbiztosítók szavatolótőkéjéről és biztosítástechnikai tartalékairól szóló kormányrendeletben meghatározottak szerinti minimális szavatolótőke-szükséglete számításánál a viszontbiztosítás beszámításának csökkentését, ha

---

1 Módosította: 2017. évi CXLV. törvény 214. § f).
2 Módosította: 2017. évi CXLV. törvény 214. § f).
3 Módosította: 2017. évi CXLV. törvény 214. § f).
4 Módosította: 2017. évi CXLV. törvény 214. § f).

a) a viszontbiztosítási fedezet minősége az előző üzleti évhez viszonyítva lényegesen romlott, vagy

b) a biztosító viszontbiztosítási szerződései tényleges kockázatmegosztást nem, vagy nem elégséges mértékben biztosítanak.

(6) A pénzügyi helyreállítási terv készítésére kötelezéssel egyidejűleg, továbbá a pénzügyi helyreállítási terv elutasítása vagy megvalósulásának meghiúsulása esetén a Felügyelet a 291. §-ban foglalt intézkedések megtételére jogosult.

319. § (1) A 316. §-ban meghatározott pénzügyi tervnek, a 317. §-ban meghatározott feltőkésítési tervnek és a 318. §-ban meghatározott pénzügyi helyreállítási tervnek – a 316. § (2) bekezdésében és a 317. § (2) bekezdésében meghatározott követelményeken felül – a következőket kell tartalmaznia: [1]

a) az igazgatási költségek várható alakulását,

b) a biztosítási tevékenység – ideértve az aktív és passzív viszontbiztosítást – várható bevételeinek és kiadásainak alakulására vonatkozó részletes tervet,

c) az előzetes mérlegtervet,

d) a biztosítási szerződésből eredő kötelezettségek és a minimális szavatolótőke-szükséglet fedezetéhez szükséges pénzügyi eszközök várható alakulását,

e) a viszontbiztosításra vonatkozó átfogó terveket.

(2) [2] A Felügyelet – a pénzügyi terv és a feltőkésítési terv megvalósulásának a 316. § (2) bekezdésében és a 317. § (2) bekezdésében meghatározott időtartamot követő nyomon követése érdekében – kötelezheti a biztosítót a pénzügyi terv és a feltőkésítési terv olyan kiegészítésére, amely az (1) bekezdésben meghatározottakat legfeljebb hároméves időtartamra vonatkozóan tartalmazza.

(3) [3] Ha a biztosító a pénzügyi tervet, a feltőkésítési tervet és a pénzügyi helyreállítási tervet hiányosan nyújtotta be, vagy a terv nem felel meg a jogszabályban foglalt feltételeknek, célszerűtlen vagy szakszerűtlen előírást tartalmaz, a Felügyelet a biztosítót legfeljebb egy alkalommal pénzügyi terv esetében tizenöt, feltőkésítési terv és a pénzügyi helyreállítási terv esetében pedig huszonkét munkanapon belül a terv kiegészítésére, illetve módosítására hívja fel.

(4) A Felügyelet a terv kiegészítésének vagy módosításának elrendelése során figyelmezteti a biztosítót arra, hogy annak elmulasztása vagy nem megfelelő teljesítése esetén a rendelkezésre álló adatok alapján fog dönteni.

130. A biztosítási szükséghelyzet

320. § (1) A biztosító és a viszontbiztosító szükséghelyzetbe kerül, ha

a) az esedékes és nem vitatott fizetési kötelezettségeinek pénzügyi fedezet hiánya miatt öt munkanapon belül nem tesz eleget;

b) a biztosítástechnikai tartalékai – ide értve a számviteli biztosítástechnikai tartalékokat is – nem érik el a szükséges mértéket, illetve e tartalékainak fedezete nem kielégítő;

c) a biztosítónak és a viszontbiztosítónak

ca) a minimális tőkeszükséglet fedezésére figyelembe vehető alapvető szavatolótőke, vagy

cb) a biztonsági tőke

fedezete nem elegendő, vagy az előírt mérték alá csökkent;

d) a 309. § (1) bekezdésében, a 312. § (1) bekezdésében, a 316. § (1) bekezdésében és a 317. § (1) bekezdésében meghatározott tervet a Felügyelet által meghatározott időn belül nem tudja végrehajtani;

e) tevékenysége körében más olyan különösen súlyos veszélyhelyzet alakult ki, amely a biztosítási szolgáltatások biztonságát fenyegeti; vagy

---

1 Módosította: 2017. évi CXLV. törvény 214. § f).
2 Módosította: 2017. évi CXLV. törvény 214. § f).
3 Módosította: 2017. évi CXLV. törvény 214. § f).

f) a cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló 2006. évi V. törvény (a továbbiakban: Ctv.) 116. § (1) bekezdés *a)* pontjában meghatározott kényszertörlési eljárásnak lenne helye.

(2) A Felügyelet a felszámolás elkerülése, a jogsértő helyzet megszűnése, valamint a biztosítottak érdekében az (1) bekezdésben meghatározott szükséghelyzetben a 291. §-ban meghatározott intézkedéseket teheti.

(3) Biztosító esetében a Ctv. 84. §-ában meghatározott megszűntnek nyilvánításáról a Felügyelet előzetes értesítését követően dönthet a bíróság.

XXIII. FEJEZET

A FELÜGYELET ADATKEZELÉSE

321. § (1) A Felügyelet a pénzügyi közvetítő rendszer felügyeletével kapcsolatos feladatai ellátása céljából szükséges mértékben adatot kezelhet, ideértve az e törvényben meghatározott körben kezelt személyes adatot is.

(2) A Felügyelet nyilvántartásba veszi a biztosító és a viszontbiztosító következő adatait: [1]

a) név, székhely,

b) tevékenységi kör (engedélyezett biztosítási ágazatok, biztosítási tevékenységgel közvetlenül összefüggő tevékenység),

c) az alapítás pontos időpontja,

d) a jegyzett tőke, indulótőke,

e) minősített befolyással rendelkező tulajdonos azonosító adatai,

f) a vezető állású személy és az egyéb vezető azonosító adatai,

g) a biztosítási tevékenység megkezdésének időpontja,

h) a biztosító, viszontbiztosító leányvállalata és külföldi fióktelepe létesítésének időpontja és helye,

i) a *h)* pontban felsoroltak vezetésével megbízott személyek azonosító adatai, és

j) az *a)–i)* pontban felsorolt adatokban történt változások.

(3) A Felügyelet nyilvántartásba veszi [2]

a) a csoport- vagy a kiegészítő felügyelet alá tartozó biztosítóval vagy viszontbiztosítóval szoros kapcsolatban álló személy adatait,

b) a csoport- vagy a kiegészítő felügyelet alá tartozó biztosító vagy viszontbiztosító anyavállalatával szoros kapcsolatban álló személy adatait, és

c) a biztosító vagy viszontbiztosító anyavállalatának – ha az vegyes tevékenységű biztosítói vagy viszontbiztosítói holdingtársaság, vagy vegyes pénzügyi holdingtársaság – azon adatait, amelyek a biztosító felügyelete érdekében szükségesek.

322. § (1) A Felügyelet a pénzügyi közvetítő rendszer felügyeletével kapcsolatos feladatai ellátása céljából biztosítási titkot, üzleti titkot és egyéb adatot vagy információt kizárólag a 138. § (1)–(2) bekezdésében megjelölt szerveknek, törvényben meghatározott feladataik ellátásához szükséges mértékben, valamint nemzetközi együttműködési megállapodásban foglaltak szerint szolgáltathat.

(2) A külföldi felügyeleti hatóságtól származó biztosítási titoknak vagy üzleti titoknak minősülő adatot és információt a Felügyelet nem közölheti harmadik féllel. Az ilyen adatot kizárólag a külföldi felügyeleti hatósággal kötött együttműködési megállapodásban foglaltak szerint kezelheti és az érintett külföldi felügyelet hozzájárulásával továbbíthatja. Nem jelenti a biztosítási titok és üzleti titok sérelmét az MNBtv. szerinti ellenőrzési eljárás során a csoportfelügyelet esetében a csoportvizsgálati jelentésnek a biztosítói csoport irányító tagja részére történő átadása.

---

1 Módosította: 2016. évi LIII. törvény 176. § e).

2 Módosította: 2016. évi LIII. törvény 176. § e).

323. § (1) A Felügyelet a pénzügyi közvetítő rendszer felügyeletével kapcsolatos feladatai ellátása céljából az e törvényben meghatározott bejelentések, engedélyezések, valamint az általa elrendelt adatszolgáltatások alapján nyilvántartja

a) a biztosítói, viszontbiztosítói, biztosításközvetítői, viszontbiztosítás-közvetítői fióktelepeket,

b) a különleges célú gazdasági egységeket,

c) a biztosító, viszontbiztosító tulajdonosait,

d) a biztosító, viszontbiztosító könyvvizsgálóit, és

e) a kérelmezőket.

(2) A nyilvántartás az azonosító adatokon túl a következőket tartalmazza:

a) a minősített befolyással összefüggésben a minősített befolyás arányát, valamint a minősített befolyás gyakorlását biztosító szerződést,

b) a 321. § (3) bekezdése szerinti szoros kapcsolattal összefüggésben a szoros kapcsolat mértékét, valamint a szoros kapcsolat gyakorlását biztosító szerződést,

c) a vezető állású személy tisztségét, a betöltött munkakört, a megbízás tárgyát, a jogviszony jellegét, továbbá a Felügyelet által a nyilvántartott személlyel szemben alkalmazott intézkedéseket,

d) az engedély kiadásával vagy visszavonásával kapcsolatos kérelem tartalmát, továbbá a kérelem elbírálásához csatolt dokumentum adatait,

e) a biztosító, viszontbiztosító belső szabályzatait, így különösen az alapszabályt,

f) a biztosító, viszontbiztosító, független biztosításközvetítő éves beszámolóját, valamint az eredmény felhasználására vonatkozó határozatot,

g) a biztosító, viszontbiztosító közgyűléséről, az igazgatóság és a felügyelőbizottsági üléséről készült jegyzőkönyveket,

h) a panasz vagy közérdekű bejelentés esetén a panasztevő által megjelölt személyes adatokat és a panaszra okot adó eseményt és az érintett intézményt,

i) a szavatolótőke és a tőkemegfelelés kiszámításának dokumentálását,

j) az adatszolgáltatás során beérkező adatokat,

k) a saját kockázat- és szolvenciaértékelés adatait, valamint

l) a fogyasztóvédelmi ügyekért felelős kapcsolattartó nevét.

(3) A (2) bekezdésben megjelölt adatokhoz kapcsolódóan a pénzügyi közvetítő rendszer felügyeletével kapcsolatos feladatai ellátása céljából szükséges mértékben az azonosító adatokon kívül a Felügyelet a biztosító, független biztosításközvetítő ügyfelének biztosítási titkot képező adatait is kezelheti.

(4) A Felügyelet engedélye egyúttal a nyilvántartásba vételt is igazolja.

XXIV. FEJEZET

A FELÜGYELETI DÍJ

324. § (1) A biztosító és a viszontbiztosító a Felügyelet részére felügyeleti díjat fizet.

(2) A felügyeleti díj – a (3) bekezdésben meghatározott kivétellel – az alapdíj és a változó díj összege.

(3) A XVIII. Fejezetben meghatározott kisbiztosító-egyesület esetén a felügyeleti díj összege megegyezik az alapdíjjal.

131. Az alapdíj

325. § (1) Az alapdíj az alapdíjegység és a (3) bekezdés szerinti szorzószámok szorzata.

(2) Az alapdíjegység ötvenezer forint.

(3) A szorzószám

a) biztosító és viszontbiztosító részvénytársaság, az Európai Unió másik tagállamában székhellyel rendelkező biztosító vagy viszontbiztosító fióktelepe és harmadik országbeli biztosító és viszontbiztosító magyarországi fióktelepe esetén: negyven,
b) biztosító és viszontbiztosító szövetkezet esetén: négy,
c) kölcsönös biztosító egyesület esetén: kettő,
d) a XVIII. Fejezetben meghatározott kisbiztosító-egyesület esetén: fél.

132. A változó díj

326. § (1) A biztosító által fizetendő változó díj éves mértéke
a)[1] a szavatolótőke-szükséglet 1,8 ezrelékének, a hatodik rész hatálya alá tartozó biztosító esetében a minimális szavatolótőke-szükséglet 3,8 ezrelékének, és
b) a számviteli biztosítástechnikai tartalékok könyv szerinti értéke 0,25 ezrelékének összege.
(2) Ha az Európai Unió másik tagállamában székhellyel rendelkező biztosító magyarországi fióktelepe által végez tevékenységet, az általa fizetendő változó díj éves mértéke a biztosító magyarországi fióktelepének éves beszámolója szerinti mérlegfőösszeg 0,1 ezreléke.

XXV. FEJEZET

A CSOPORTFELÜGYELET

133. A csoportfelügyelet terjedelme

327. §[2] A csoportfelügyelet hatálya alá tartozó biztosítóra és viszontbiztosítóra, továbbá azon vállalkozásokra, amelyekre a csoportfelügyelet kiterjed, valamint a Felügyelet csoportfelügyelettel összefüggő tevékenységére vonatkozó részletes szabályokat a Kormány rendeletben állapítja meg.
328–330. §[3]

134–165.[4]

331–367. §[5]

HARMADIK KÖNYV

A BIZTOSÍTÁSKÖZVETÍTŐK ÉS A KIEGÉSZÍTŐ BIZTOSÍTÁSKÖZVETÍTŐI TEVÉKENYSÉGET VÉGZŐ SZEMÉLYEK[6]

166. E könyv alkalmazási köre

1 Megállapította: 2016. évi LIII. törvény 165. §. Hatályos: 2016. VII. 1-től.
2 Megállapította: 2016. évi LXVII. törvény 229. §. Hatályos: 2017. I. 1-től.
3 Hatályon kívül helyezte: 2016. évi LXVII. törvény 233. § 1. Hatálytalan: 2017. I. 1-től.
4 Hatályon kívül helyezte: 2016. évi LXVII. törvény 233. § 2. Hatálytalan: 2017. I. 1-től.
5 Hatályon kívül helyezte: 2016. évi LXVII. törvény 233. § 2. Hatálytalan: 2017. I. 1-től.
6 Módosította: 2017. évi CXLV. törvény 213. § g).

368. § (1)[1] Amennyiben e törvény eltérően nem rendelkezik, e könyv rendelkezéseit nem kell alkalmazni arra a kiegészítő biztosításközvetítői tevékenységet végző személyre, akinek tevékenysége kizárólag olyan biztosítási szerződések közvetítésére terjed ki, amelyek az alábbi feltételeknek együttesen megfelelnek:

a) a biztosítási szerződés kiegészítője valamely szolgáltató által kínált terméknek vagy nyújtott szolgáltatásnak és a következőkre nyújt fedezetet:

aa) ezen szolgáltató által kínált termék meghibásodásának, törésének, elvesztésének vagy károsodásának kockázatára, vagy az e szolgáltató által kínált szolgáltatás igénybevétele elmaradásának kockázatára, vagy

ab) ezen szolgáltatónál megrendelt utazáshoz kapcsolódva a poggyász elvesztésére vagy sérülésére és egyéb kapcsolódó kockázatokra, és

b) nem haladja meg

ba) a biztosítási szerződés arányos éves biztosítási díja személyenként a hatszáz eurót, vagy

bb) a személyenként fizetett biztosítási díj a kettőszáz eurót, és az *a)* pont szerinti szolgáltatás nyújtásának időtartama legfeljebb három hónap.

(2)[2] E könyv rendelkezéseit megfelelően alkalmazni kell a viszontbiztosítás-közvetítőkre is, ennek kapcsán, ahol e könyv biztosítót említ, ott a viszontbiztosítóra is megfelelően alkalmazni kell.

(3) Ha a biztosításközvetítői tevékenységet végző természetes személy munkaerőkölcsönzés alapján végzi a tevékenységét az őt kölcsönbe vevő biztosításközvetítő részére, akkor e könyv rendelkezései szempontjából úgy kell tekinteni, mintha a kölcsönbe vevő biztosításközvetítővel állna biztosításközvetítői tevékenységre végzésére irányuló munkaviszonyban.

NYOLCADIK RÉSZ

A BIZTOSÍTÁSKÖZVETÍTŐK ÉS A KIEGÉSZÍTŐ BIZTOSÍTÁSKÖZVETÍTŐI TEVÉKENYSÉGET VÉGZŐ SZEMÉLYEK MŰKÖDÉSÉRE VONATKOZÓ SZABÁLYOK[3]

XXVI. FEJEZET

A BIZTOSÍTÁSKÖZVETÍTŐK ÉS A KIEGÉSZÍTŐ BIZTOSÍTÁSKÖZVETÍTŐI TEVÉKENYSÉGET VÉGZŐ SZEMÉLYEK MŰKÖDÉSÉRE VONATKOZÓ KÖZÖS SZABÁLYOK[4]

167. A biztosításközvetítői és a kiegészítő biztosításközvetítői tevékenység alapvető feltételei[5]

369. § (1) Biztosításközvetítői tevékenységet függő biztosításközvetítő vagy független biztosításközvetítő végezhet.

(2)[6] Biztosításközvetítői tevékenységet biztosító vagy biztosításközvetítő részére Magyarország területén olyan biztosításközvetítő végezhet, aki – a 370–371. §-ban foglalt kivételekkel – aktív státuszban szerepel a Felügyelet által vezetett nyilvántartásban.

---

1 Megállapította: 2017. évi CXLV. törvény 174. §. Hatályos: 2018. II. 23-tól.
2 Megállapította: 2017. évi CXLV. törvény 174. §. Hatályos: 2018. II. 23-tól.
3 Módosította: 2017. évi CXLV. törvény 213. § g).
4 Módosította: 2017. évi CXLV. törvény 213. § g).
5 Módosította: 2017. évi CXLV. törvény 213. § h).
6 Módosította: 2017. évi CXLV. törvény 213. § i).

(2a)[1] Kiegészítő biztosításközvetítői tevékenységet végző személyként [ide értve a 368. § (1) bekezdése szerinti személyt is] csak olyan személy végezhet biztosítási értékesítési tevékenységet a biztosítók, az alkuszok, a többes ügynökök és a kiegészítő biztosításközvetítői tevékenységet végző személyek részére, aki – a személytől függően – a 407. § (6) bekezdése, a 412. § (5) bekezdése, illetve a 412. § (6) bekezdése szerinti nyilvántartásban szerepel.

(3)[2] Biztosításközvetítői tevékenységet csak olyan természetes személy kezdhet, illetve végezhet – beleértve a biztosításközvetítői tevékenységet végző gazdálkodó szervezet, vagy e szervezettel megbízási jogviszonyban álló, biztosításközvetítői tevékenységet végző szervezet keretein belül végzett tevékenységet is –, aki

a) felsőfokú végzettséggel vagy a 9. mellékletben meghatározott szakképesítéssel vagy a pénzügyi szolgáltatás közvetítői, a biztosításközvetítői és a tőkepiaci üzletkötői hatósági képzéssel és hatósági vizsgával összefüggő feladatokról szóló miniszteri rendeletben meghatározott hatósági vizsgával rendelkezik,

b) a 376. §-ban meghatározott szakmai továbbképzési kötelezettségnek eleget tesz, és

c) a 69/A. § szerinti jó hírnévvel rendelkezik.

(4) A biztosító, többes ügynök és az alkusz köteles meggyőződni arról, hogy az általa alkalmazott vagy megbízott biztosításközvetítést végző természetes személy, vagy ha a közvetítői tevékenységgel gazdálkodó szervezetet bízott meg, ennél a szervezetnél közvetítői tevékenységet végző természetes személy aktív státuszúként szerepel-e a felügyeleti nyilvántartásban.

(5) A (4) bekezdésben meghatározott kötelezettség a biztosítót nem terheli az általa megbízott többes ügynök által alkalmazott vagy megbízott biztosításközvetítést végző természetes személy, vagy ha a többes ügynök a közvetítői tevékenységgel gazdálkodó szervezetet bízott meg, ennél a szervezetnél közvetítői tevékenységet végző természetes személy vonatkozásában.

(6) A (3) bekezdés *a)* pontjában meghatározott hatósági vizsga tekintetében[3]

a) az ügynöki tevékenységet végző természetes személy függő vagy független biztosításközvetítői hatósági vizsga,

b) az alkuszi és többes ügynöki tevékenységet végző természetes személy független biztosításközvetítői hatósági vizsga

birtokában végezheti a biztosításközvetítői tevékenységét.

(6a)[4] A Felügyelet érvényteleníti annak a vizsgázónak a hatósági vizsgáját, aki a vizsgát a Felügyelet félrevezetésével, hamis adatok közlésével, jogszabályban meghatározott feltételek hiányában vagy a vizsgáztatás szabályainak megsértésével tette le. Ha a hatósági vizsga letételét igazoló tanúsítványt a Felügyelet már kiadta, úgy intézkedik annak visszavonásáról.

(7)[5] Az a természetes személy, aki a pénzügyi szolgáltatás közvetítői, a biztosításközvetítői és a tőkepiaci üzletkötői hatósági képzéssel és hatósági vizsgával összefüggő feladatokról szóló miniszteri rendeletben meghatározott hatósági vizsga birtokában biztosításközvetítői tevékenység végzésére jogosult lenne, de a felügyeleti nyilvántartásból történő törléstől vagy – nyilvántartásba vétel hiányában – a hatósági vizsga letételétől számított öt év már eltelt, abban az esetben vehető fel a felügyeleti nyilvántartásba, ha újból hatósági vizsgát tesz.

(8)[6] A (3) bekezdés *c)* pontja szerinti feltételnek a biztosításközvetítői és a kiegészítő biztosításközvetítői tevékenységet végző személy értékesítési tevékenységért felelős vezetőjének is meg kell felelnie.

---

1 Beiktatta: 2017. évi CXLV. törvény 175. § (1). Hatályos: 2018. II. 23-tól.
2 Megállapította: 2017. évi CXLV. törvény 175. § (2). Hatályos: 2018. II. 23-tól.
3 Módosította: 2017. évi CXLV. törvény 213. § j).
4 Beiktatta: 2017. évi LXIX. törvény 204. §. Hatályos: 2017. VII. 1-től.
5 Módosította: 2016. évi LIII. törvény 175. § (1) 28.
6 Beiktatta: 2017. évi CXLV. törvény 175. § (3). Hatályos: 2018. II. 23-tól.

(9)[1] A 75/A. § (2) bekezdésében foglalt, a jó hírnév fennállásának ellenőrzésére vonatkozó rendelkezéseket az alkuszoknak és a többes ügynököknek is megfelelően alkalmazniuk kell azon – velük jogviszonyban álló – személyek vonatkozásában, akikre vonatkozóan a 69/A. § szerinti jó hírnév követelménye fennáll.

370. §[2] (1) A biztosításközvetítői tevékenység végzéséhez nem szükséges a Felügyelet által történő nyilvántartásba vétel, ha a biztosításközvetítői tevékenységet a Hpt.-ben meghatározott hitelintézettel vagy a postai szolgáltatásokról szóló törvényben meghatározott egyetemes postai szolgáltatóval és az egyetemes postai szolgáltató által megbízott közreműködővel munkaviszonyban álló természetes személy a munkáltatója utasításainak megfelelően, a munkáltató ügyfélfogadásra szolgáló helyiségében vagy mobilposta útján végzi.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott személy nem köteles eleget tenni a 369. § (3) bekezdés *a)* pontjában foglalt követelményeknek, amennyiben pénzügyi szolgáltatás közvetítői vagy tőkepiaci üzletkötői tevékenység végzéséhez szükséges képzettséggel vagy a pénzügyi szolgáltatás közvetítői, a biztosításközvetítői és a tőkepiaci üzletkötői hatósági képzéssel és hatósági vizsgával összefüggő feladatokról szóló miniszteri rendelet szerinti függő biztosításközvetítői hatósági vizsga 1. vizsgatárgya szerinti ismeretekre épülő, a munkáltatója vagy az általa értékesített termék biztosítója által szervezett belső vizsgával rendelkezik.

(3) Az (1) és (2) bekezdésben meghatározott feltételeknek megfelelő természetes személyt a munkáltatója köteles belső nyilvántartásba venni, amely nyilvántartásban fel kell tüntetni, hogy az adott személy a (2) bekezdésben meghatározott követelmények közül melyikkel rendelkezik.

(4) A munkáltató a (3) bekezdés szerinti nyilvántartást és az ahhoz kapcsolódó dokumentumokat köteles a (2) bekezdés szerinti biztosító rendelkezésére bocsátani, aki azt felügyeleti ellenőrzés során köteles a Felügyelet részére átadni.

371. § (1) A másik tagállamban lakóhellyel vagy székhellyel rendelkező biztosításközvetítő tevékenységét Magyarország területén határon átnyúló szolgáltatásként vagy magyarországi fióktelepe útján akkor végezheti, ha a saját tagállamában nyilvántartásba vételre került.

(2) A másik tagállamban nyilvántartásba vett biztosításközvetítő esetében a Felügyelet által történő nyilvántartásba vétel nem szükséges a biztosításközvetítői tevékenység folytatásához.

372. § (1) A harmadik országban székhellyel rendelkező biztosításközvetítő vállalkozás tevékenységét Magyarország területén kizárólag magyarországi fióktelepen keresztül végezheti.

(2) A harmadik országban székhellyel rendelkező biztosításközvetítő vállalkozás fióktelepe esetén az Fkt. fióktelepre vonatkozó rendelkezéseit az e törvényben foglalt eltérésekkel kell alkalmazni.

(3) A harmadik országban székhellyel rendelkező biztosításközvetítő által létesített fióktelep általános képviselője kizárólag az a természetes személy lehet, aki megfelel az alábbi feltételeknek:

a) büntetlen előéletű,

b) szakmai alkalmassággal és üzleti megbízhatósággal rendelkezik,

c) legalább ötéves biztosítási, állami gazdálkodási, vagy az államigazgatás pénzügyi és gazdasági területén szerzett vezetői gyakorlattal rendelkezik, és

d) felsőfokú végzettséggel rendelkezik.

373. § (1)[3] A biztosításközvetítővel jogviszonyban álló, biztosításközvetítői tevékenységet végző személy biztosításközvetítői tevékenység végzésére irányuló további jogviszonyt másik biztosítóval vagy biztosításközvetítővel nem létesíthet.

---

1 Beiktatta: 2017. évi CXLV. törvény 175. § (3). Hatályos: 2018. II. 23-tól.
2 Megállapította: 2017. évi CXLV. törvény 176. §. Hatályos: 2018. II. 23-tól.
3 Megállapította: 2017. évi CXLV. törvény 177. §. Hatályos: 2018. II. 23-tól.

(2) A biztosításközvetítővel munkaviszonyban, megbízási vagy munkavégzésre irányuló egyéb jogviszonyban álló, biztosításközvetítői tevékenységet végző személy biztosításközvetítői tevékenységének végzésére mással további megbízási vagy munkavégzésre irányuló – munkaviszonynak nem minősülő – egyéb jogviszonyt nem létesíthet.

374. § (1) A felügyeleti nyilvántartásban szereplő természetes személy biztosításközvetítő a biztosításközvetítői tevékenységet a biztosító, a többes ügynök vagy a független biztosításközvetítő által kiállított arcképes igazolvány birtokában folytathatja.

(2) Az igazolványnak tartalmaznia kell a természetes személy

a) nevét,

b) címét, és

c) a Felügyelet által megállapított nyilvántartási számát.

(3) Abban az esetben, ha a nyilvántartásban szereplő természetes személy a biztosításközvetítői tevékenységét gazdálkodó szervezettel fennálló munkaviszony, megbízási vagy munkavégzésre irányuló egyéb jogviszony keretében végzi, az igazolvány tartalmazza – az (1) bekezdésben meghatározottakon túl – a gazdálkodó szervezet

a) nevét,

b) székhelyét és

c) cégjegyzékszámát (nyilvántartási számát).

(4) Ha a Felügyelet a biztosításközvetítői tevékenységet végző természetes személy felügyeleti nyilvántartásban szereplő státusza inaktív szerepeltetéséről döntött, a közvetítő köteles az arcképes igazolványt a kibocsátónak visszaadni.

375. §[1] (1) A 131. §-ban meghatározott rendelkezéseket alkalmazni kell a biztosításközvetítő által történő termékterjesztésre is.

(2)[2] A független biztosításközvetítő és a többes ügynök esetében megfelelően alkalmazni kell a 108/A. §-ban meghatározott rendelkezéseket, azzal, hogy ahol a rendelkezés biztosítót említ, azon a független biztosításközvetítőt és a többes ügynököt kell érteni. Ha a független biztosításközvetítő vagy a többes ügynök nem rendelkezik honlappal, a közzétételi kötelezettségnek a székhelyén történő közzététellel is eleget tehet.

375/A. §[3] A 131/A. §-ban foglaltak a biztosításközvetítőkre mint biztosítási terméket kidolgozókra is megfelelően alkalmazandóak.

167/A.[4] *A biztosításközvetítők és a kiegészítő biztosításközvetítői tevékenységet végző személyek javadalmazásával összefüggő szabályok*

375/B. §[5] (1) A függő biztosításközvetítőt az e törvény szerinti jutalékjogosultság megilleti.

(2) A független biztosításközvetítő a közvetítői tevékenységéért a megbízótól az erre irányuló megállapodás alapján közvetlenül részesül díjazásban, különösen abban az esetben, ha megbízása kizárólag szaktanácsadásra vagy olyan biztosítási szerződés közvetítésére vonatkozik, amelynek díja a biztosítótól származó közvetett díjazást nem vagy csak részben tartalmaz.

(3) Ha a független biztosításközvetítő – az általa nyújtott tájékoztatással összhangban – a megbízóval úgy állapodott meg, hogy a (2) bekezdésben meghatározott közvetlen díjazásban a független közvetítő nem vagy csak részben részesül, a biztosítási díj meghatározott részét képező közvetett díjazásban részesülhet attól a biztosítótól, amely a közvetítésével létrejött szerződésben a biztosítási kockázatot elvállalja.

---

1 Megállapította: 2015. évi LXXXV. törvény 290. §. Hatályos: 2016. I. 2-től.
2 Módosította: 2017. évi LXIX. törvény 206. § a).
3 Beiktatta: 2017. évi CXLV. törvény 178. §. Hatályos: 2018. II. 23-tól.
4 Beiktatta: 2017. évi CXLV. törvény 179. §. Hatályos: 2018. II. 23-tól.
5 Beiktatta: 2017. évi CXLV. törvény 179. §. Hatályos: 2018. II. 23-tól.

(4) A független biztosításközvetítőnek szabályzatában foglalt eljárásrend szerint gondoskodnia kell arról, hogy a díjazás módja ne vezessen érdekkonfliktus kialakulásához és ne veszélyeztesse a 398. § (5) és (6) bekezdésében foglaltak szerinti kötelezettségét.
(5) A kiegészítő biztosításközvetítői tevékenységet végző személy (ideértve a 368. § (1) bekezdése szerinti személyt is) a megbízójától javadalmazásra jogosult.

168.[1] *A biztosításközvetítést és a kiegészítő biztosításközvetítői tevékenységet illetően – az értékesített termékekhez igazodó – szakmai képzés és továbbképzés*

376. §[2] (1) A biztosításközvetítői tevékenységet végző természetes személy, valamint a biztosításközvetítői tevékenységet végző személy értékesítési tevékenységért felelős vezetője köteles – az általa végzett tevékenységhez és értékesített biztosítási termékekhez igazodó – szakmai ismeretekkel rendelkezni, a már megszerzett ismereteket naprakészen tartani, fejleszteni és a változásokból eredő követelményekkel összhangba hozni.
(2) Az (1) bekezdésben meghatározott követelmény teljesítése érdekében az ott meghatározott személy köteles az általa (értékesítésért felelős vezető esetén a biztosításközvetítő által) értékesített vagy a jövőben értékesíteni szándékozott biztosítási termékek vonatkozásában évente összesen legalább 15 órányi szakmai képzésen, illetve továbbképzésen részt venni, amely a 7. melléklet szerinti ismeretanyagra épül.
(3) Azon személyeknek, akik az adott év második félévében lettek az (1) bekezdés szerinti biztosításközvetítők vagy vezetők, és az adott évben még nem teljesítették a (2) bekezdés szerinti követelményt, az adott évben összesen legalább 7,5 órányi szakmai képzésen, illetve továbbképzésen kell részt venniük.
(4) A szakmai képzés, illetve továbbképzés elvégzése legalább két különböző képzési forma együttes elvégzésével (helyszíni jelenléttel megvalósuló továbbképzés, e-learning, mentorálás vagy teljes napnyi időtartamú szakmai konferencián történő részvétel) valósítható meg, azzal, hogy egy teljes napnyi időtartamú szakmai konferencián történő részvétel 5 órányi továbbképzésnek számítható be.
(5) A foglalkoztató vagy megbízó biztosító, többes ügynök vagy független biztosításközvetítő köteles az (1) bekezdés szerinti – szakmai képzési, illetve továbbképzési kötelezettség alá eső – személyek továbbképzését oly módon megszervezni, hogy az adott személy vonatkozásában az új vagy módosult termék értékesítését szakmai képzés, illetve továbbképzés előzze meg.
(6) Amennyiben
a) a függő biztosításközvetítői tevékenységet végző természetes személy által értékesített biztosítási termék feltétel- és teljesítési rendszerében,
b) a biztosításközvetítői tevékenységet végző természetes személy által értékesített termékek körében
változás következett be, akkor a (2) bekezdés szerinti szakmai képzés, illetve továbbképzés elvégzését követően, a biztosításközvetítői tevékenységet folytató természetes személyt foglalkoztató vagy megbízó biztosító, többes ügynök vagy független biztosításközvetítő köteles meggyőződni arról, hogy a közvetítő a szükséges termékismerettel rendelkezik, és ennek tényét a (9) bekezdésben szereplő nyilvántartásba bejegyezni.

1 Megállapította: 2017. évi CXLV. törvény 180. §. Hatályos: 2018. II. 23-tól.
2 Megállapította: 2017. évi CXLV. törvény 180. §. Hatályos: 2018. II. 23-tól.

(7) Ha a független biztosításközvetítői tevékenységet végző természetes személy a megbízás teljesítése által érintett biztosítási terméket illetően a (2) bekezdés szerinti szakmai képzésen, illetve továbbképzésen korábban nem vett részt, akkor a foglalkoztató vagy megbízó független biztosításközvetítő az elegendő számú, a piacon hozzáférhető biztosítási termék elemezéséhez kapcsolódóan – a megbízás teljesítését megelőzően – köteles meggyőződni arról, hogy a közvetítő az elemzés elvégzéséhez szükséges termékismerettel rendelkezik, és ennek tényét a (9) bekezdésben szereplő nyilvántartásba bejegyezni.

(8) A (2) bekezdésben meghatározott szakmai képzést, illetve továbbképzést az (1) bekezdés szerinti személyt foglalkoztató vagy megbízó biztosító, többes ügynök vagy független biztosításközvetítő saját maga is végezheti, valamint a szakmai továbbképzés lebonyolítására a 9. mellékletben meghatározott szakképesítés megszerzésére irányuló képzést nyújtó szakképző intézményt, vagy a pénzügyi szolgáltatás közvetítői, a biztosításközvetítői és a tőkepiaci üzletkötői hatósági képzéssel és hatósági vizsgával összefüggő feladatokról szóló miniszteri rendeletben meghatározott, a hatósági vizsgára felkészítő hatósági képzést nyújtó képző szervet is megbízhat.

(9) A (2) bekezdésben meghatározott szakmai képzésen, illetve továbbképzésen történő részvételt az (1) bekezdés szerinti személyt foglalkoztató vagy megbízó biztosító, többes ügynök vagy független biztosításközvetítő köteles nyilvántartani, és a felügyeleti ellenőrzés során a Felügyelet részére – a nyilvántartásban szereplő dokumentumokkal – igazolni.

(10) A 370. § (1) bekezdése szerinti természetes személy e § szerinti szakmai továbbképzését a munkáltatója is elvégezheti, az általa értékesített termék biztosítója által rendelkezésre bocsátott ismeretanyag alapján, e biztosító és a munkáltató együttes szakmai felelőssége mellett.

(11) A (10) bekezdés alkalmazása esetén a (9) bekezdés szerinti nyilvántartást a munkáltató köteles vezetni, azzal, hogy a nyilvántartást és az ahhoz kapcsolódó dokumentumokat köteles a (10) bekezdés szerinti biztosító rendelkezésére bocsátani, aki azt felügyeleti ellenőrzés során köteles a Felügyelet részére átadni.

(12) A kiegészítő biztosításközvetítői tevékenységet végző természetes személy és a kiegészítő biztosításközvetítői tevékenységet végző gazdálkodó szervezet – értékesítési helyszínenként kijelölendő – értékesítési tevékenységért felelős vezetői kötelesek – az általuk végzett tevékenységhez és értékesített biztosítási termékekhez igazodó – szakmai ismeretekkel rendelkezni és ismereteiket a változásokból eredő követelményekkel összhangba hozni.

(13) A (12) bekezdésben meghatározott követelmény teljesítése érdekében az ott meghatározott személyek kötelesek az általuk (értékesítésért felelős vezető esetén a kiegészítő biztosításközvetítői tevékenységet végző személy által) értékesített vagy a jövőben értékesíteni szándékozott biztosítási termékek vonatkozásában szakmai képzésen, illetve továbbképzésen részt venni, amely a 7. melléklet szerinti ismeretanyagra épül.

(14) Az (5), (8) és (9) bekezdésben foglaltak a (12) bekezdés szerinti személyek szakmai továbbképzése kapcsán is megfelelően alkalmazandóak, azzal, hogy a szakmai képzést, illetve továbbképzést az adott személyek munkáltatója vagy megbízója is elvégezheti, a megbízó biztosító, többes ügynök vagy független biztosításközvetítő által rendelkezésre bocsátott ismeretanyag alapján, a megbízó biztosító, többes ügynök vagy független biztosításközvetítő és adott személy munkáltatója vagy megbízója együttes szakmai felelőssége mellett.

(15) A (14) bekezdés szerinti – munkáltató vagy megbízó által végzett – képzés, illetve továbbképzés esetén a (9) bekezdés szerinti nyilvántartást az adott személy munkáltatója vagy megbízója köteles vezetni, azzal, hogy a nyilvántartást és az ahhoz kapcsolódó dokumentumokat köteles a megbízó biztosító, többes ügynök vagy független biztosításközvetítő rendelkezésére bocsátani, aki azt felügyeleti ellenőrzés során köteles a Felügyelet részére átadni.

169. A megtakarítási jellegű életbiztosítások jutalékfizetési szabályai

377. § (1) A megtakarítási jellegű életbiztosítási szerződés vonatkozásában a kifizetett jutalék összege nem haladhatja meg a jutalékfizetés időpontjáig a biztosítóhoz beérkezett biztosítási díj összegét.

(2)[1] Az (1) bekezdéstől eltérően rendszeres díjas megtakarítási jellegű életbiztosítási szerződés vonatkozásában jutalék a szerződés létrejöttétől számított első év terhére – legalább a díjelőírásnak megfelelő első díjrészlet biztosítóhoz történő beérkezését követően – legfeljebb tizenhárom havi díjelőírásnak megfelelő összegben fizethető.

(2a)[2] A szerződés teljes tartamának terhére összességében kifizetett jutalék összege nem haladhatja meg a biztosítóhoz a szerződés teljes tartamára vonatkozóan beérkezett biztosítási díj összegét.

(3) A biztosító és a biztosításközvetítő közötti, írásban létrejött megállapodásnak tartalmaznia kell legalább az alábbiakat:

a) a jutalékfizetés esedékességének időpontját, amely – az első jutalékfizetés esetén – nem lehet korábbi, mint a szerződés első díjrészlete biztosítóhoz történő beérkezésének időpontja,

b) a jutalék mértékét,

c) a jutalék kifizetésének feltételeit,

d) a jutalékfizetés ütemezését,

e) a jutalék-visszatérítési kötelezettség feltételeit, az ezen kötelezettség alóli mentesítés feltételeit,

f) a jutalék-visszatérítési kötelezettség megszűnésének időpontját,

g) a jutalékjogosultságot és a jogosultság megvonásának feltételeit.

(4) A biztosító előre egységesen meghatározott feltételek alapján – a biztosításközvetítői tevékenység, és annak résztevékenységei teljesítésének mértékéhez arányosan igazodó – eltérő jutalékszintet állapíthat meg az egyes közvetítők vonatkozásában.

(5) A biztosításközvetítő részére jutalékelőleg nem fizethető.

(6) A biztosításközvetítőt a biztosításközvetítői tevékenységéért a kapott jutalékon kívül más juttatás nem illeti meg a biztosítótól. A biztosító a biztosításközvetítőt a jutalékon kívül, a biztosításközvetítői tevékenységtől eltérő szolgáltatás ellentételezéseként egyéb díjazásban, juttatásban részesítheti, a jogosultság pontos jogcímének feltüntetésével, ellenőrizhető és átlátható módon, dokumentált formában.

(7)[3] Az (1)–(6) bekezdésben foglaltak a független biztosításközvetítők esetében is megfelelően alkalmazandóak azzal, hogy esetükben jutalékon a biztosítótól származó, a biztosítási díj meghatározott részét képező közvetett díjazást kell érteni.

170. A biztosításközvetítő és a kiegészítő biztosításközvetítői tevékenységet végző személy tájékoztatási kötelezettsége[4]

378. §[5] (1) A biztosításközvetítőnek a kockázat helye szerinti vagy a kötelezettségvállalás tagállamának hivatalos nyelvén – ha törvény eltérően nem rendelkezik – a biztosítási szerződés megkötése előtt kellő időben, bizonyítható és azonosítható módon, világos, pontos, közérthető, egyértelmű, nem félrevezető, tisztességes, részletes és díjmentes írásbeli tájékoztatást kell adnia

1 A 2015. évi CLXII. törvény 52. § (1) szerinti szöveggel lép hatályba. Módosította: 2016. évi LIII. törvény 175. § (2).
2 A 2015. évi CLXII. törvény 52. § (2) szerinti szöveggel lép hatályba.
3 Beiktatta: 2017. évi CXLV. törvény 181. §. Hatályos: 2018. II. 23-tól.
4 Módosította: 2017. évi CXLV. törvény 213. § k).
5 Megállapította: 2017. évi CXLV. törvény 183. §. Hatályos: 2018. II. 23-tól.

a) arról, hogy biztosításközvetítői tevékenységet végez, valamint a biztosításközvetítést végző természetes személy nevéről, továbbá azon gazdálkodó szervezet cégnevéről, székhelyéről, amelynek keretében vagy megbízásából a biztosításközvetítést végzi és felügyeleti hatóságának megjelöléséről;
b) a felügyeleti nyilvántartásról, amelyben szerepel, és annak módjáról, ahogyan nyilvántartását ellenőrizni lehet;
c) arról, hogy rendelkezik-e minősített befolyással az adott biztosítóban;
d) arról, hogy az adott biztosító vagy az adott biztosító anyavállalata rendelkezik-e minősített befolyással a biztosításközvetítőben;
e) ügynök esetén a 159. § (1) bekezdésében, többes ügynök és alkusz esetén pedig a 382. § (1) bekezdésében foglaltakról, továbbá a tevékenységével kapcsolatos panasz – annak jellege szerint – a Felügyelethez vagy a békéltető testületekhez való előterjesztésének lehetőségéről (a székhely, telefonos és internetes elérhetőség, valamint a levelezési cím feltüntetésével), illetve a bírói út igénybevételének lehetőségéről;
f) arról, hogy a szakmai tevékenysége során okozott kár vagy felmerült sérelemdíj megfizetéséért ki áll helyt;
g) arról, hogy függő vagy független biztosításközvetítőként jár-e el;
h) függő biztosításközvetítő esetén arról, hogy mely biztosítók nevében jár vagy járhat el;
i) arról, hogy milyen biztosítási termék terjesztésére van jogosultsága;
j) arról, hogy nyújt-e tanácsadást az értékesített biztosítási termékekre vonatkozóan;
k) arról, hogy a biztosítási termék közvetítése során az ügyféltől díjat vagy díjelőleget átvehet-e;
l) független biztosításközvetítő esetén arról, hogy a biztosítótól az ügyfélnek járó összeget átvehet-e, és ha igen, annak esetleges összegszerűségi korlátairól;
m) függő biztosításközvetítő esetén arról, hogy a biztosítótól az ügyfélnek járó összeget előzetesen nem vehet át;
n) függő biztosításközvetítő esetén arról, hogy a biztosítóval kötött megállapodása alapján milyen képviseleti jogosultsággal rendelkezik, különös tekintettel arra vonatkozóan, hogy a biztosító nevében megkötheti-e a biztosítási szerződést;
o) független biztosításközvetítő esetén, azzal a biztosítási termékkel összefüggésben, amelyet ajánl vagy amellyel kapcsolatban tanácsot ad, arról, hogy alapos és személyre szabott elemzés alapján ad-e tanácsot;
p) független biztosításközvetítő esetén, amennyiben nem alapos és személyre szabott elemzés alapján nyújt tanácsot, azon biztosítókról, amelyek termékeit értékesítheti;
q) a biztosítási szerződéssel összefüggésben kapott javadalmazás jellegéről, így, hogy
qa) közvetítői díj alapján dolgozik-e, vagyis a javadalmazást közvetlenül az ügyféltől kapja-e, ebben az esetben a tájékoztatásnak a közvetítői díj összegére, vagy, ha az nem határozható meg, akkor a közvetítői díj kiszámításának módjára is ki kell térnie,
qb) bármely, biztosítótól kapott díjazás alapján dolgozik-e, vagyis a biztosítási díj magában foglalja-e a javadalmazást,
qc) valamely más típusú javadalmazás alapján dolgozik-e, ideértve a biztosítási szerződéssel összefüggésben kínált vagy nyújtott bármilyen jellegű gazdasági előnyt is, vagy
qd) a *qa)–qc)* alpontok szerinti javadalmazási formák kombinációja alapján dolgozik-e.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározottakon túl a biztosításközvetítőnek a 152. § (1) és (2) bekezdésében foglaltakról – ide nem értve a 152. § (1) bekezdés *e)–g)* pontjában foglaltakat –, valamint a 153. § (1)–(2a) bekezdésében és a 155. §-ban meghatározottakról is tájékoztatást kell nyújtania.

(3) A biztosításközvetítő

a) az (1) bekezdés *a)* pontja szerinti adatok változása esetén a változástól számított tizenöt napon belül,

b) az (1) bekezdés *b)–p)* pontjában foglalt adatok változása esetén a szerződés módosításakor és megújításakor

köteles az (1) bekezdésben meghatározott módon az ügyfél részére a változásokról tájékoztatást nyújtani.

(4) Amennyiben az ügyfél a biztosítási szerződéssel összefüggésben annak megkötése után teljesít fizetést – a folyamatos biztosítási díjak és az ütemezett fizetések kivételével –, a biztosításközvetítő minden ilyen kifizetésre vonatkozóan megadja az (1) bekezdés *c), d), g), h), o), p)* és *q)* pontja szerinti tájékoztatást.

(5) A kiegészítő biztosításközvetítői tevékenységet végző személy – az (1) bekezdésben meghatározottak szerint – az ügyfél részére köteles tájékoztatást adni:

a) arról, hogy főtevékenységéhez kapcsolódóan kiegészítő jelleggel végez biztosításközvetítői tevékenységet, valamint a kiegészítő biztosításközvetítést végző természetes személy nevéről, továbbá azon gazdálkodó szervezet cégnevéről, székhelyéről, amelynek keretében vagy megbízásából a kiegészítő biztosításközvetítést végzi, és a gazdálkodó szervezet felügyeleti hatóságának megjelöléséről,

b) a felügyeleti nyilvántartásról, amelyben a gazdálkodó szervezet szerepel, és annak módjáról, ahogyan nyilvántartását ellenőrizni lehet,

c) attól függően, hogy biztosító, alkusz vagy többes ügynök megbízásából jár-e el, a 159. § (1) bekezdésére vagy a 382. § (1) bekezdésére vonatkozó tájékoztatást (az adott biztosító, alkusz vagy többes ügynök nevével és címével együtt), továbbá a tevékenységével kapcsolatos panasz – annak jellege szerint – a Felügyelethez vagy a békéltető testületekhez való előterjesztésének lehetőségét (a székhely, telefonos és internetes elérhetőség, valamint a levelezési cím feltüntetésével), illetve tájékoztatást a bírói út igénybevételének lehetőségéről,

d) a biztosítási szerződéssel összefüggésben kapott javadalmazás jellegéről.

(6) A 130/A. §-ban, a 152. § (3)–(3c) és (7) bekezdésében, valamint a 158–158/C. §-ban foglaltak a biztosításközvetítőkre és a kiegészítő biztosításközvetítői tevékenységet végző személyre is megfelelően alkalmazandóak.

(7) A 166/A–166/F. §-ban foglaltak a biztosításközvetítőkre is megfelelően alkalmazandóak.

(8) A biztosításközvetítőt és a kiegészítő biztosításközvetítői tevékenységet végző személyt az e §-ban meghatározott kötelezettség nem terheli, ha a szerződés nagykockázatra létrejövő biztosítási szerződés.

378/A. §[1] A 368. § (1) bekezdése szerinti személynek – az őt megbízó alkusz vagy többes ügynök felelősségvállalása mellett – a 152/A. §-ban meghatározottakról, az ott meghatározottak szerint kell tájékoztatást adnia az ügyfél számára, a megbízó biztosításközvetítőre vonatkoztatva.

171. A biztosításközvetítőkkel és a kiegészítő biztosításközvetítői tevékenységet végző személyekkel kapcsolatos titokvédelmi szabályok[2]

379. § (1) A biztosításközvetítő az ügyfelek azon biztosítási titkait jogosult kezelni, amelyek a biztosítási szerződéssel, annak létrejöttével, nyilvántartásával, a szolgáltatással összefüggnek. Az adatkezelés célja csak a biztosítási szerződés megkötéséhez, módosításához, a biztosítás fenntartásához, a biztosítási szerződésből származó követelések megítéléséhez szükséges, vagy az e törvény által meghatározott egyéb cél lehet.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott céltól eltérő célból végzett adatkezelést a biztosításközvetítő csak az ügyfél előzetes hozzájárulásával végezhet. A hozzájárulás megtagadása miatt az ügyfelet nem érheti hátrány és annak megadása esetén részére nem nyújtható előny.

---

1 Beiktatta: 2017. évi CXLV. törvény 184. §. Hatályos: 2018. II. 23-tól.

2 Módosította: 2017. évi CXLV. törvény 213. § l).

(3) A biztosítási titok tekintetében, időbeli korlátozás nélkül – ha törvény másként nem rendelkezik – titoktartási kötelezettség terheli a biztosításközvetítő tulajdonosait, vezetőit, alkalmazottait és mindazokat, akik ahhoz a biztosításközvetítővel kapcsolatos tevékenységük során bármilyen módon hozzájutottak.

380. § A biztosításközvetítő, valamint annak tulajdonosa, a biztosításközvetítői vállalkozásban részesedést szerezni kívánó személy, a vezető állású személy, valamint a biztosításközvetítő alkalmazottja, megbízottja vagy a biztosításközvetítővel munkavégzésre irányuló egyéb jogviszonyban álló személy köteles a biztosító és a biztosításközvetítő működésével kapcsolatban tudomására jutott üzleti titkot – időbeli korlátozás nélkül – megőrizni.

381. § A 137–143. §-ban, és a 145–147. §-ban meghatározott rendelkezéseket alkalmazni kell a biztosításközvetítők esetében is azzal, hogy ahol az adott rendelkezés biztosítót nevesít, azon a biztosításközvetítőt kell érteni.

381/A. §[1] A 379–381. § rendelkezéseit a kiegészítő biztosításközvetítői tevékenységet végző személyek esetében is megfelelően alkalmazni kell.

17/2. A biztosításközvetítő és a kiegészítő biztosításközvetítői tevékenységet végző személy panaszkezelése[2]

382. §[3] (1)[4] A többes ügynök és az alkusz biztosítja, hogy az ügyfél és a fogyasztói érdekképviseleti szervek (a továbbiakban együtt e § alkalmazásában: ügyfél) a többes ügynök, az alkusz és – adott termék kapcsán – az általuk megbízott kiegészítő biztosításközvetítői tevékenységet végző személy magatartására, tevékenységére vagy mulasztására vonatkozó panaszát szóban (személyesen, telefonon) vagy írásban (személyesen vagy más által átadott irat útján, postai úton, telefaxon, elektronikus levélben) közölhesse.

(2) A többes ügynök és az alkusz panaszkezelési eljárására egyebekben a 159. § (2)–(5) bekezdése rendelkezéseit kell alkalmazni azzal, hogy ahol a rendelkezés biztosítót nevesít, azon a többes ügynököt és az alkuszt kell érteni.

(3) A 159. § (2) bekezdése első mondatában foglaltakat, valamint a biztosítók, a többes ügynökök és az alkuszok panaszkezelésének eljárásával, valamint panaszkezelési szabályzatával kapcsolatos részletes szabályokról szóló kormányrendeletnek a biztosító számára előírt – a személyes ügyintézés időpontjának előzetes lefoglalására, valamint az ésszerű várakozási időn belüli hívásfogadásra és ügyintézésre vonatkozó – követelményeit azzal az eltéréssel kell alkalmazni, hogy a panasz azonnali kivizsgálása követelményének a többes ügynök és az alkusz úgy is eleget tehet, hogy a hívás fogadása hangfelvétel rögzítésével történik és az ügyfelet legkésőbb a következő munkanapon érdemi panaszkezelés céljából a többes ügynök és az alkusz rögzített hangfelvétel alkalmazásával visszahívja. A visszahívásról készült hangfelvételt egy évig meg kell őrizni.

(4) Ha a többes ügynök vagy az alkusz a panaszkezelési eljárást részben vagy egészében mással végezteti, úgy köteles a titokvédelmi szabályok 379. § (3) bekezdésének megfelelő betartásáról gondoskodni.

(5) Ha a többes ügynök vagy az alkusz a kis- és középvállalkozásokról, fejlődésük támogatásáról szóló 2004. évi XXXIV. törvény 3. § (3) bekezdésében meghatározott mikrovállalkozásnak minősül, nem köteles fogyasztóvédelmi ügyekért felelős kapcsolattartót kijelölni.

(6) A többes ügynök és az alkusz panaszkezelésének eljárására, valamint panaszkezelési szabályzatára vonatkozó részletes szabályokat a Kormány rendeletben állapítja meg.

---

1 Beiktatta: 2017. évi CXLV. törvény 185. §. Hatályos: 2018. II. 23-tól.
2 Módosította: 2017. évi CXLV. törvény 213. § k).
3 Megállapította: 2016. évi LXVII. törvény 230. §. Hatályos: 2017. I. 1-től.
4 Megállapította: 2017. évi CXLV. törvény 186. §. Hatályos: 2018. II. 23-tól.

XXVII. FEJEZET

A FÜGGŐ BIZTOSÍTÁSKÖZVETÍTŐK MŰKÖDÉSÉRE VONATKOZÓ KÜLÖNÖS SZABÁLYOK

173. Az ügynök

383. § (1) Az ügynök előkészíti a biztosítási szerződés megkötését, tevékenysége kiterjedhet

a) a biztosító ez irányú meghatalmazása esetén a szerződés biztosító képviseletében történő megkötésére és a biztosítási díj átvételére, továbbá

b) a biztosító szerződésből eredő jogainak gyakorlásában és kötelezettségeinek teljesítésében való közreműködésre és a szerződéskötés lebonyolításában való közreműködésre.

(2) Az ügynök a biztosítási szerződést a biztosítóval fennálló munkaviszonya keretében vagy a biztosító megbízása alapján közvetíti.

384. §[1] (1) Ha a szerződő fél a díjat – díjátvételre biztosítói meghatalmazással rendelkező – ügynöknek fizette, a díjat – legkésőbb a fizetés napjától számított negyedik napon – a biztosító számlájára vagy pénztárába beérkezettnek kell tekinteni; a szerződő fél azonban bizonyíthatja, hogy a díj korábban érkezett be.

(2) Az ügynök a biztosítótól az ügyfélnek járó összeget előzetesen nem vehet át.

385. § (1) Az ügynök a tevékenysége során a biztosítási szakmai szabályokat mindenkor megtartva köteles eljárni.

(2) Az ügynök – és az általa közvetítésre igénybe vett, vele munkaviszonyban, megbízási, illetve munkavégzésre irányuló egyéb jogviszonyban álló személy – közvetítői tevékenysége során okozott kárért a biztosító felelős, és a biztosító köteles a felmerült sérelemdíjat megfizetni.

(3) Ha az ügynök több biztosító megbízása alapján végzi közvetítői tevékenységét, a közvetítői tevékenységével okozott kárért az a biztosító felelős és az a biztosító köteles a felmerült sérelemdíjat megfizetni, amely termékének közvetítése során az ügynök a kárt okozta.

386. § A Ptk. 6:298. §-ában meghatározott kártalanítás a biztosítóval fennálló jogviszony alapján biztosításközvetítői tevékenységet végző ügynököt kizárólag az erre irányuló, a biztosítóval írásban megkötött megállapodás esetében illeti meg, a megkötött megállapodás feltételei szerint.

386/A. §[2] A 383. § (1) bekezdés, a 384. § és a 385. § rendelkezéseit a kiegészítő biztosításközvetítői tevékenységet végző személyekre is megfelelően alkalmazni kell, azzal, hogy a 385. § esetében – amennyiben a megbízó biztosításközvetítő – biztosító alatt a megbízó biztosításközvetítőt kell érteni.

174. A többes ügynök

387. § (1) A többes ügynök előkészíti a biztosítási szerződés megkötését, tevékenysége kiterjedhet

a) a biztosító ez irányú meghatalmazása esetén a szerződés biztosító képviseletében történő megkötésére és a biztosítási díj átvételére, továbbá

b) a biztosító szerződésből eredő jogainak gyakorlásában és kötelezettségeinek teljesítésében való közreműködésre és a szerződéskötés lebonyolításában való közreműködésre.

(2)[3] A többes ügynök független biztosításközvetítői tevékenységet nem végezhet.

---

1 Megállapította: 2017. évi CXLV. törvény 187. §. Hatályos: 2018. II. 23-tól.
2 Beiktatta: 2017. évi CXLV. törvény 188. §. Hatályos: 2018. II. 23-tól.
3 Megállapította: 2017. évi CXLV. törvény 189. §. Hatályos: 2018. II. 23-tól.

(3)[1] A többes ügynök tanácsadás nélküli értékesítés esetén – az e törvényben foglalt, tanácsadás nélküli értékesítésre vonatkozó követelményeken túlmenően és azokkal összhangban – a biztosítási szerződés megkötésének előkészítése során köteles az ügyfél igényeihez igazodó termékcsoportban összehasonlításra alkalmas elemzést végezni, amely lehetővé teszi az ügyfél számára a legmegfelelőbb termék kiválasztását.

(4)[2] A többes ügynök tanácsadással történő értékesítés esetén – az e törvényben foglalt, tanácsadással történő értékesítésre vonatkozó követelményeken túlmenően és azokkal összhangban – a biztosítási szerződés megkötésének előkészítése során köteles az ügyfél igényeihez igazodó termékcsoportban összehasonlításra alkalmas elemzést végezni, és az ügyfél tájékoztatása alapján megállapítható igényeihez és szükségleteihez igazodó elemzési szempontok alapján és azoktól függően az ügyfél részére személyre szabott – bizonyos biztosítási termék vagy termékek választására irányuló – konkrét ajánlást is adni, ismertetve, hogy az adott termék – az adott elemzési szempontot figyelembe véve – miért felel meg leginkább az ügyfél igényeinek és szükségleteinek.

(5)[3] A (3) és (4) bekezdés szerinti tájékoztatásban ki kell térni arra is, hogy az elemzés a többes ügynök által közvetített versengő termékek teljes körére vagy azok közül elegendő számú termékre terjed-e ki, és az elemzést igazolható módon át is kell adni az ügyfél részére.

387/A. §[4] (1) Ha a szerződő fél a díjat – díjátvételre biztosítói meghatalmazással rendelkező – többes ügynöknek fizette, a díjat – legkésőbb a fizetés napjától számított negyedik napon – a biztosító számlájára vagy pénztárába beérkezettnek kell tekinteni; a szerződő fél azonban bizonyíthatja, hogy a díj korábban érkezett be.

(2) A többes ügynök a biztosítótól az ügyfélnek járó összeget előzetesen nem vehet át.

388. § (1) Többes ügynök biztosításközvetítői tevékenységet a Felügyelet engedélye alapján

a) részvénytársaság,

b) legalább ötmillió forint törzstőkével rendelkező korlátolt felelősségű társaság,

c) harmadik országban székhellyel rendelkező biztosításközvetítő vállalkozás legalább ötmillió forint tőkével rendelkező magyarországi fióktelepe

formájában végezhet.

(2) A Felügyelet az (1) bekezdésben meghatározott engedély megadását követően a többes ügynököt – aktív státusz megjelölésével – nyilvántartásba veszi.

(3) Nem szükséges a Felügyelet engedélye a másik tagállamban székhellyel rendelkező többes ügynök esetén tevékenységének fióktelep útján vagy határon átnyúló szolgáltatásként történő végzéséhez.

389. § (1) A többes ügynök – a biztosításközvetítői tevékenység folytatásához igazodóan – köteles rendelkezni

a) ügyfélfogadásra alkalmas helyiség tulajdonjogával, használati vagy bérleti jogával,

b) a végzett tevékenységhez igazodó egyedi azonosítására alkalmas folyamatos nyilvántartással,

c) a Felügyelet felé fennálló adatszolgáltatási kötelezettség teljesítéséhez szükséges tárgyi feltételekkel,

d)[5] a tevékenység végzéséhez szükséges személyi feltétellel.

(2) A többes ügynök köteles biztosításközvetítői tevékenysége irányításáért felelős természetes személyt munkaviszony keretében foglalkoztatni.

(3) A (2) bekezdésben meghatározott biztosításközvetítői tevékenység irányításáért felelős természetes személy az lehet, aki

---

1 Megállapította: 2017. évi CXLV. törvény 189. §. Hatályos: 2018. II. 23-tól.
2 Beiktatta: 2017. évi CXLV. törvény 189. §. Hatályos: 2018. II. 23-tól.
3 Beiktatta: 2017. évi CXLV. törvény 189. §. Hatályos: 2018. II. 23-tól.
4 Megállapította: 2017. évi CXLV. törvény 190. §. Hatályos: 2018. II. 23-tól.
5 Beiktatta: 2016. évi LIII. törvény 167. §. Hatályos: 2016. VII. 1-től.

a) büntetlen előéletű,

b) az alábbi szakmai követelmények valamelyikének megfelel:

ba)[1] felsőfokú végzettséggel rendelkezik és biztosítónál, biztosításközvetítői tevékenységet folytató gazdálkodó szervezetnél, az államigazgatás pénzügyi vagy gazdasági területén vagy a megfelelő szakmai érdekképviseleti szervnél legalább három évig biztosításszakmai vezető beosztást töltött be vagy biztosítónál, biztosításközvetítői tevékenységet folytató gazdálkodó szervezetnél, az államigazgatásban pénzügyi, illetve gazdasági területen vagy a megfelelő szakmai érdek-képviseleti szervnél összesen ötéves, biztosításszakmai beosztásban eltöltött munkaviszonnyal, közszolgálati, kormányzati szolgálati, állami szolgálati jogviszonnyal vagy munkavégzésre irányuló egyéb jogviszonnyal rendelkezik, vagy

bb) középfokú végzettséggel rendelkezik és biztosítónál vagy biztosításközvetítést folytató gazdálkodó szervezetnél legalább hét éven át biztosításszakmai vezetői beosztást töltött be,

c) kizárólag az adott biztosításközvetítőnél folytatja tevékenységét,

d) biztosítóval nem áll munkaviszonyban vagy munkavégzésre irányuló egyéb jogviszonyban,

e) szakmai alkalmassággal és üzleti megbízhatósággal rendelkezik.

(4) A (3) bekezdés *b)* pontjában előírt szakmai gyakorlat befejezése nem eshet az engedélyezési kérelem benyújtását tíz évvel megelőző időpontnál korábbi időpontra.

(5) A (2) bekezdésben meghatározott biztosításközvetítői tevékenység irányításáért felelős természetes személy mindenkor a tevékenységével járó fokozott szakmai követelményeknek megfelelően, elvárható gondossággal és szakértelemmel, az ügyfelek érdekeinek figyelembevételével, a jogszabályok szerint jár el.

390. § Ha a többes ügynök működése során saját tőkéje a 388. § (1) bekezdésében meghatározott, továbbá részvénytársaság esetében a Ptk. által előírt kötelező minimális alaptőke mértéke alá csökken, a többes ügynök köteles a saját tőkét az előírt minimális tőke mértékéig kiegészíteni.

391. § (1) A többes ügynök a tevékenysége során a biztosítási szakmai szabályokat mindenkor megtartva köteles eljárni.

(2) A többes ügynök – és az általa közvetítésre igénybe vett, vele munkaviszonyban, megbízási, illetve munkavégzésre irányuló egyéb jogviszonyban álló személy – közvetítői tevékenysége során okozott kárért a biztosító felelős, és a biztosító köteles a felmerült sérelemdíjat megfizetni.

(3) A közvetítői tevékenységével okozott kárért az a biztosító felelős és az a biztosító köteles a felmerült sérelemdíjat megfizetni, amely termékének közvetítése során a többes ügynök a tevékenységével vagy mulasztásával a kárt okozta.

(4) A (3) bekezdésben meghatározott biztosító megtérítést követelhet a többes ügynöktől, így különösen abban az esetben, ha a többes ügynök megszegte a 387. § (3) bekezdésében meghatározott kötelezettséget, és a kárt vagy a sérelemdíj iránti igényt ez idézte elő.

(5) Ha vitás, vagy nem állapítható meg, hogy mely biztosító termékének a közvetítése során okozta a többes ügynök a kárt vagy a sérelemdíj iránti igényt, a többes ügynök köteles a kárt megtéríteni, illetve a felmerült sérelemdíjat megfizetni.

(6)[2] A többes ügynök köteles tevékenységének felelősségbiztosítására mindenkor legalább

a) biztosítási eseményenkénti 1 250 000 euró, és évente együttesen legalább 1 850 000 euró összegű, az Európai Unió egész területére kiterjedő hatályú felelősségbiztosítással, vagy

b) 1 850 000 euró vagyoni biztosítékkal

rendelkezni.

---

1 Megállapította: 2016. évi LXIV. törvény 114. §. Hatályos: 2016. VII. 1-től.

2 Megállapította: 2017. évi CXLV. törvény 191. §. Hatályos: 2018. II. 23-tól.

(7)[1] A többes ügynök szakmai felelősségbiztosításának és vagyoni biztosítékának a többes ügynöki tevékenységgel összefüggésben okozott, de a felelősségbiztosítási szerződés vagy a vagyoni biztosítékra vonatkozó szerződés megszűnését követő öt éven belül bekövetkezett és bejelentett károkra és sérelemdíj iránti igényekre is ki kell terjednie.

(8) A felelősségbiztosítási szerződés minimális tartalmi követelményeit a Kormány rendeletben állapítja meg.

392. § (1)[2] A többes ügynök a Felügyeletnek – az alapítás vagy részesedésszerzés tervezett időpontját harminc nappal megelőzően – történő bejelentést követően alapíthat másik tagállamban vagy harmadik országban székhellyel rendelkező többes ügynöki vagy alkuszi tevékenységet folytató vállalkozást, vagy szerezhet másik többes ügynöki vagy alkuszi tevékenységet folytató vállalkozásban minősített befolyást.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott bejelentésben meg kell jelölni az alapítani tervezett, vagy a befolyásszerzéssel érintett vállalkozás azonosító adatait és az alapítás vagy részesedésszerzés tervezett időpontját.

393. § (1) A többes ügynök köteles a lebonyolított biztosítási ügyletekről a 379–381. § szabályainak betartásával egyedi azonosításra alkalmas nyilvántartást vezetni.

(2)[3] A nyilvántartás egyedi azonosításra nem alkalmas főbb adatait tartalmazó féléves jelentést a tárgyfélévet követő félév 60. napjáig, az éves jelentést a tárgyévet követő év május 31-ig a Felügyeletnek meg kell küldeni.

(3) A többes ügynök jelentésének szabályait a Magyar Nemzeti Bank elnöke rendeletében állapítja meg.

394. § A Ptk. 6:298. §-ában meghatározott kártalanítás a biztosítóval fennálló jogviszony alapján a többes ügynököt kizárólag az erre irányuló, a biztosítóval írásban megkötött megállapodás esetében illeti meg, a megkötött megállapodás feltételei szerint.

XXVIII. FEJEZET

A VEZÉRÜGYNÖK

395. § (1) A vezérügynök a biztosító azon ügynöke, akinek a biztosító teljes körű felhatalmazást adott mindannak a jogkörnek az ellátására, amely a biztosító üzletviteléhez szükséges, így különösen

a) a szerződés megkötésére,

b) a biztosítási szerződés megkötését igazoló okirat kiállítására és

c) a biztosítási díj átvételére.

(2) Vezérügynöki tevékenységet végző természetes személy és a vezérügynöki tevékenység irányítója kizárólag olyan természetes személy lehet, aki

a) büntetlen előéletű,

b) felsőfokú végzettséggel rendelkezik és

c) az alábbi szakmai gyakorlattal rendelkezik

ca) korábban biztosítónál, viszontbiztosítónál, biztosításközvetítői tevékenységet folytató gazdasági társaságnál, az államigazgatás pénzügyi-gazdasági területén vagy a megfelelő szakmai érdek-képviseleti szervnél legalább három évig biztosításszakmai vezető beosztást töltött be,

cb) öt évig biztosításközvetítőként működött, vagy

cc)[4] a *ca)–cb)* alpontban meghatározott szervnél összesen ötéves szakmai munkaviszonnyal, közszolgálati, kormányzati szolgálati, állami szolgálati jogviszonnyal vagy munkavégzésre irányuló egyéb jogviszonnyal rendelkezik.

---

1 A 2015. évi CLXII. törvény 54. § szerinti szöveggel lép hatályba. Módosította: 2016. évi LIII. törvény 175. § (1) 29.

2 A 2015. évi CLXII. törvény 67. § 17. szerint módosított szöveggel lép hatályba.

3 Módosította: 2017. évi CXLV. törvény 214. § h).

4 Megállapította: 2016. évi LXIV. törvény 115. §. Hatályos: 2016. VII. 1-től.

(3) A (2) bekezdés *b)* és *c)* pontjában meghatározott követelmény helyett vezérügynöki tevékenységet végző természetes személy és a vezérügynöki tevékenység irányítója az a természetes személy is lehet, aki

a) középfokú végzettséggel rendelkezik, és

b) korábban biztosítónál, viszontbiztosítónál vagy biztosításközvetítőnél legalább hét éven át biztosításszakmai vezetői beosztást töltött be.

(4) A (2) bekezdés *c)* pontjában és a (3) bekezdés *b)* pontjában előírt szakmai gyakorlat befejezése nem eshet a nyilvántartásba vétel iránti kérelem benyújtását tíz évvel megelőző időpontnál korábbi időpontra.

(5) Vezérügynöki tevékenységet folytató vállalkozás köteles vezérügynöki tevékenység irányításáért felelős természetes személyt alkalmazni.

(6) A vezérügynöki tevékenység irányításáért felelős természetes személy mindenkor a tevékenységével járó fokozott szakmai követelményeknek megfelelően, elvárható gondossággal és szakértelemmel, az ügyfelek érdekeinek figyelembevételével, a jogszabályok szerint jár el.

396. § (1) A vezérügynök kizárólag

a) vezérügynöki tevékenységet végezhet, és

b) egy biztosítóval vagy viszontbiztosítóval állhat vezérügynöki jogviszonyban.

(2) A vezérügynök nem szerezhet minősített befolyást biztosítóban, többes ügynöki vagy alkuszi tevékenységet folytató vállalkozásban.

397. § A vezérügynökre az e törvény ügynökre vonatkozó rendelkezéseit alkalmazni kell.

XXIX. FEJEZET

A FÜGGETLEN BIZTOSÍTÁSKÖZVETÍTŐK MŰKÖDÉSÉRE VONATKOZÓ KÜLÖNÖS SZABÁLYOK

175. Az alkusz

398. § (1)[1] A független biztosításközvetítő (a továbbiakban: alkusz) az ügyféllel kötött szerződés alapján, az ügyfél megbízásából jár el, előkészíti a biztosítási szerződés megkötését, tevékenysége kiterjedhet – az ügyfél képviseletében – a szerződés megkötésére, a megbízó igényeinek érvényesítésében történő közreműködésre.

(1a)[2] Az alkusz tevékenysége kiterjedhet az ügyfél számára annak biztosítási kockázatai felmérésével, kezelésével, illetve biztosításaival összefüggő szaktanács adására is, termékértékesítéstől függetlenül.

(2) A biztosító ez irányú hozzájárulása esetén, az ügyfél megbízásából az alkusz jogosult a biztosítási díj átvételére, valamint a biztosító hozzájárulása vagy az ügyfél felhatalmazása alapján a kockázat felmérésében, a szerződésből eredő jogok és kötelezettségek teljesítésében és lebonyolításában való közreműködésre.

(3) Az alkusz ügynöki és többes ügynöki tevékenységet nem végezhet.

(4)[3] A (3) bekezdésben meghatározott szabályoktól eltérően az alkusz – az ügyfél megbízásából – jogosult a 368. § (1) bekezdés *a)* pont *ab)* alpontjában meghatározott tevékenység végzésére, feltéve, ha az alkuszi tevékenységéhez kapcsolódóan kerül sor biztosítási termék közvetítésére.

---

1 A 2015. évi CLXII. törvény 55. § szerinti szöveggel lép hatályba.

2 Beiktatta: 2017. évi CXLV. törvény 192. § (1). Hatályos: 2018. II. 23-tól.

3 Módosította: 2017. évi CXLV. törvény 213. § m).

(5)[1] Az alkusz tanácsadás nélküli értékesítés esetén – az e törvényben foglalt, tanácsadás nélküli értékesítésre vonatkozó követelményeken túlmenően és azokkal összhangban – a biztosítási szerződés megkötésének előkészítése során köteles elegendő számú, a piacon hozzáférhető biztosítást tárgyszerűen elemezni és ezt az elemzést az ügyfél részére igazolható módon átadni.

(6)[2] Az alkusz tanácsadással történő értékesítés esetén – az e törvényben foglalt, tanácsadással történő értékesítésre vonatkozó követelményeken túlmenően és azokkal összhangban – köteles alapos és személyre szabott elemzés alapján tanácsot adni az ügyfélnek, ennek érdekében a biztosítási szerződés megkötésének előkészítése során köteles elegendő számú, a piacon hozzáférhető biztosítást tárgyszerűen elemezni, és az ügyfél tájékoztatása alapján megállapítható igényeihez és szükségleteihez igazodó elemzési szempontok alapján és azoktól függően az ügyfél részére személyre szabott – bizonyos biztosítási termék vagy termékek választására irányuló – konkrét ajánlást is adni, ismertetve, hogy az adott termék – az adott elemzési szempontot figyelembe véve – miért felel meg leginkább az ügyfél igényeinek és szükségleteinek.

(7)[3] Az alkusz köteles a (6) bekezdés szerinti elemzést az ügyfél részére igazolható módon átadni.

(8)[4] A (4) bekezdésben meghatározott esetben – az e törvényben foglalt biztosítási értékesítésre vonatkozó követelmények betartása mellett – az alkuszt nem terheli az (5) és (6) bekezdésben foglalt, a biztosítások elemzésére vonatkozó kötelezettség, ugyanakkor igazolható módon köteles tájékoztatni az ügyfelét arról, hogy

a) az adott biztosítási termék értékesítése során nem került sor elegendő számú, a piacon hozzáférhető biztosítás elemezésére, és

b) az adott biztosítási termékkel összefüggésben mely biztosítóval áll szerződéses kapcsolatban.

399. § (1) Az alkusz biztosításközvetítői tevékenységet a Felügyelet alkuszi engedélye alapján

a) részvénytársaság,

b) legalább ötmillió forint törzstőkével rendelkező korlátolt felelősségű társaság,

c) harmadik országban székhellyel rendelkező biztosításközvetítő vállalkozás legalább ötmillió forint tőkével rendelkező magyarországi fióktelepe

formájában végezhet.

(2) A Felügyelet az (1) bekezdésben meghatározott engedély megadását követően az alkuszt – aktív státusz megjelölésével – nyilvántartásba veszi.

(3) Nem szükséges a Felügyelet engedélye a másik tagállamban székhellyel rendelkező alkusz esetén fióktelepe útján vagy határon átnyúló szolgáltatásként történő tevékenység végzéshez.

400. § (1) Az alkusz – a biztosításközvetítői tevékenység folytatásához igazodóan – köteles rendelkezni

a) ügyfélfogadásra alkalmas helyiség tulajdonjogával, használati vagy bérleti jogával,

b) a végzett tevékenységhez igazodó egyedi azonosítására alkalmas folyamatos nyilvántartással,

c) a Felügyelet felé fennálló adatszolgáltatási kötelezettség teljesítéséhez szükséges tárgyi feltételekkel,

d)[5] a tevékenység végzéséhez szükséges személyi feltétellel.

(2) Az alkusz köteles biztosításközvetítői tevékenysége irányításáért felelős természetes személyt munkaviszony keretében foglalkoztatni.

(3) A (2) bekezdésben meghatározott biztosításközvetítői tevékenysége irányításáért felelős természetes személy az lehet, aki

---

1 Megállapította: 2017. évi CXLV. törvény 192. § (2). Hatályos: 2018. II. 23-tól.
2 Megállapította: 2017. évi CXLV. törvény 192. § (2). Hatályos: 2018. II. 23-tól.
3 Megállapította: 2017. évi CXLV. törvény 192. § (2). Hatályos: 2018. II. 23-tól.
4 Beiktatta: 2017. évi CXLV. törvény 192. § (2). Hatályos: 2018. II. 23-tól.
5 Beiktatta: 2016. évi LIII. törvény 168. §. Hatályos: 2016. VII. 1-től.

a) büntetlen előéletű,

b) az alábbi szakmai követelmények valamelyikének megfelel:

ba)[1] felsőfokú végzettséggel rendelkezik és biztosítónál, biztosításközvetítői tevékenységet folytató gazdálkodó szervezetnél, az államigazgatás pénzügyi vagy gazdasági területén vagy a megfelelő szakmai érdek-képviseleti szervnél legalább három évig biztosításszakmai vezető beosztást töltött be vagy biztosítónál, biztosításközvetítői tevékenységet folytató gazdálkodó szervezetnél, az államigazgatásban pénzügyi, illetve gazdasági területen vagy a megfelelő szakmai érdek-képviseleti szervnél összesen ötéves, biztosításszakmai beosztásban eltöltött munkaviszonnyal, közszolgálati, kormányzati szolgálati, állami szolgálati jogviszonnyal vagy munkavégzésre irányuló egyéb jogviszonnyal rendelkezik; vagy

bb) középfokú végzettséggel rendelkezik és biztosítónál vagy biztosításközvetítést folytató gazdálkodó szervezetnél legalább hét éven át biztosításszakmai vezetői beosztást töltött be,

c) kizárólag az adott biztosításközvetítőnél folytatja tevékenységét,

d) biztosítóval nem áll munkaviszonyban vagy munkavégzésre irányuló egyéb jogviszonyban,

e) szakmai alkalmassággal és üzleti megbízhatósággal rendelkezik.

(4)[2] A (3) bekezdés *b)* pontjában előírt szakmai gyakorlat befejezése nem eshet az engedélyezési kérelem benyújtását tíz évvel megelőző időpontnál korábbi időpontra.

(5) A (2) bekezdésben meghatározott biztosításközvetítői tevékenység irányításáért felelős természetes személy mindenkor a tevékenységével járó fokozott szakmai követelményeknek megfelelően, elvárható gondossággal és szakértelemmel, az ügyfelek érdekeinek figyelembevételével, a jogszabályok szerint jár el.

401. § Ha az alkusz működése során saját tőkéje a 399. § (1) bekezdésében írt, továbbá részvénytársaság esetében a Ptk. által előírt kötelező minimális alaptőke mértéke alá csökken, az alkusz köteles a saját tőkét az előírt minimális tőke mértékéig kiegészíteni.

402. § (1) Az alkusz a tevékenysége során a biztosítási szakmai szabályokat mindenkor megtartva köteles eljárni, az e kötelezettsége elmulasztásáért, így különösen a téves tanácsadásért, téves tájékoztatásért, a szabálytalan díjkezelésért, a nyilatkozatok hibás vagy késedelmes továbbításáért felelős.

(2) Az alkusz (1) bekezdésben meghatározott felelőssége kiterjed a nevében eljáró személyek tevékenységére is.

(3) Az alkusz mentesül az (1) bekezdésben meghatározott felelőssége alól abban az esetben, ha bizonyítja, hogy a biztosító által rendszeresített, a szerződéskötés során alkalmazott nyomtatvány vagy dokumentum hibája miatt következett be a téves tájékoztatás vagy hibás nyilatkozat megtétele.

403. § (1)[3] Az alkusz köteles tevékenységének felelősségbiztosítására mindenkor legalább

a) biztosítási eseményenkénti 1 250 000 euró, és évente együttesen legalább 1 850 000 euró összegű, az Európai Unió egész területére kiterjedő hatályú felelősségbiztosítással, vagy

b) 1 850 000 euró vagyoni biztosítékkal

rendelkezni.

(2)[4] Az alkusz szakmai felelősségbiztosításának és vagyoni biztosítékának az alkuszi tevékenységgel összefüggésben okozott, de a felelősségbiztosítási szerződés vagy a vagyoni biztosítékra vonatkozó szerződés megszűnését követő öt éven belül bekövetkezett és bejelentett károkra és sérelemdíj iránti igényekre is ki kell terjednie.

(3) A felelősségbiztosítási szerződés minimális tartalmi követelményeit a Kormány rendeletben állapítja meg.

---

1 Megállapította: 2016. évi LXIV. törvény 116. §. Hatályos: 2016. VII. 1-től.
2 A 2015. évi CLXII. törvény 72. § (1) i) szerint módosított szöveggel lép hatályba.
3 Megállapította: 2017. évi CXLV. törvény 193. §. Hatályos: 2018. II. 23-tól.
4 A 2015. évi CLXII. törvény 56. § szerinti szöveggel lép hatályba. Módosította: 2016. évi LIII. törvény 175. § (1) 29.

404. § (1) Az alkusz az ügyfél által befizetett, a biztosítót megillető, vagy a biztosító által kifizetett, az ügyfelet megillető pénzeszközzel sajátjaként nem rendelkezhet, betétként nem kezelheti, az az alkusz felszámolása esetén – a Cstv. rendelkezéseitől eltérően – nem része a felszámolás körébe tartozó vagyonnak.

(2) Ha az alkusz az (1) bekezdés szerinti pénzeszközt a befizetést vagy a kifizetést követő munkanap végéig a jogosultnak nem továbbítja, a pénzeszközt tagállamban székhellyel rendelkező hitelintézetnél vezetett letéti számlára (elkülönített ügyfélszámla) helyezi el.

(3) Az alkusz az ügyfélszámla kezelésére vonatkozó részletes szabályokat pénzkezelési szabályzatban rögzíti.

405. § (1)[1] Az alkusz a Felügyeletnek – az alapítás vagy részesedésszerzés tervezett időpontját harminc nappal megelőzően – történő bejelentést követően alapíthat másik tagállamban vagy harmadik országban székhellyel rendelkező többes ügynöki vagy alkuszi tevékenységet folytató vállalkozást, vagy szerezhet másik többes ügynöki vagy alkuszi tevékenységet folytató vállalkozásban minősített befolyást.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott bejelentésben meg kell jelölni az alapítani tervezett, vagy a befolyásszerzéssel érintett vállalkozás azonosító adatait és az alapítás vagy részesedésszerzés tervezett időpontját.

406. § (1) Az alkusz köteles a lebonyolított biztosítási ügyletekről a 379–381. § szabályainak betartásával egyedi azonosításra alkalmas nyilvántartást vezetni.

(2)[2] A nyilvántartás egyedi azonosításra nem alkalmas főbb adatait tartalmazó féléves jelentést a tárgyfélévet követő félév 60. napjáig, az éves jelentést a tárgyévet követő év május 31-ig a Felügyeletnek meg kell küldeni.

(3) Az alkusz jelentésének szabályait a Magyar Nemzeti Bank elnöke rendeletében állapítja meg.

406/A. §[3] (1) Az átruházó alkusz a biztosításközvetítésre irányuló megbízási szerződései állományát – a megbízási szerződésekhez kapcsolódó jogokkal és kötelezettségekkel együtt, a megbízási szerződésekhez kötődő biztosítási szerződések feltételeinek változatlanul hagyása mellett részben vagy egészben átruházhatja másik, tevékenységét a 399. § (1) bekezdés *a)* és *b)* pontjában meghatározottak szerint végző alkuszra vagy a 399. § (3) bekezdésében meghatározott, másik tagállamban székhellyel rendelkező alkusz fióktelepére (a továbbiakban együtt: átvevő alkusz).

(2) Az átruházási szerződésben meghatározott időponttól (az átadás-átvétel napjától) az átvevő alkuszt illetik meg és terhelik az átruházott megbízási szerződések alapján fennálló mindazon jogok és kötelezettségek, amelyek az átruházó alkuszt illették meg és terhelték, továbbá az átvevő alkusz az érintett megbízók, biztosítók és biztosítási szerződések személyes és egyéb adatai tekintetében adatkezelővé válik.

(3) A biztosítási titok megtartásának kötelezettsége nem áll fenn az átruházó alkusz részéről az átvevő alkusszal szemben az átadás-átvétel napjától a (2) bekezdés szerinti átruházáshoz kapcsolódó biztosítási titok tekintetében.

(4) Az állomány átruházásához nem szükséges az átruházással érintett megbízási szerződések szerinti ügyfelek (a továbbiakban e § alkalmazásában: megbízó) hozzájárulása.

(5) Az átvevő alkusz köteles az átadás-átvétel napjától számított harminc napon belül a megbízókat a szerződéskötés nyelvén írásban értesíteni az átruházás tényéről és a megbízót ennek kapcsán megillető jogosultságról.

(6) A megbízó jogosult az átruházott megbízási szerződést – annak eltérő rendelkezése vagy a megbízási szerződés határozott tartama esetén is – az (5) bekezdés szerinti értesítés kézhezvételének napjától számított harminc napon belül az átvevő alkuszhoz intézett írásbeli nyilatkozattal harmincnapos határidővel felmondani.

---

1 A 2015. évi CLXII. törvény 67. § 17. szerint módosított szöveggel lép hatályba.
2 Módosította: 2017. évi CXLV. törvény 214. § h).
3 Beiktatta: 2017. évi CXLV. törvény 194. §. Hatályos: 2018. I. 1-től.

(7) A (6) bekezdés szerinti felmondási jog nem illeti meg azt a megbízót, akinek megbízási szerződése olyan szerződési feltételt tartalmaz, amely szerint a megbízó a szerződésátruházáshoz előzetesen, korlátozás nélkül hozzájárult, illetve a megbízó nem tartotta fenn jogát a hozzájáruló nyilatkozat visszavonására.

(8) Az átvevő alkusz köteles legkésőbb az átadás-átvétel napján honlapján – vagy ha az átvevő alkusz nem rendelkezik honlappal, az ügyfélfogadásra nyitva álló helyiségeiben történő közzététellel – tájékoztatást megjelentetni, és azt az átadás-átvétel napjától számított kilencven napig folyamatosan elérhetővé tenni, amely tájékoztatás tartalmazza a megbízókat az átruházáshoz kapcsolódóan megillető (6) bekezdés szerinti jogosultságot is, a vonatkozó határidőkkel.

(9) Az átruházó alkusz átruházási szándékát köteles a Felügyeletnek az átadás-átvétel napját legalább hatvan nappal megelőzően bejelenteni. A bejelentés tartalmazza

a) az átadás-átvétel tervezett időpontját,

b) az átruházásra kerülő megbízási szerződések darabszámát,

c) az átruházásra kerülő megbízási szerződésekhez kötődő biztosítási szerződések darabszámát és – az utolsó éves jelentésben kimutatott – éves díját,

d) az érintett biztosítók, biztosítási ágazatok vagy termékek felsorolását, továbbá

e) az átruházó és az átvevő alkusz azonosító adatait.

(10) A bejelentéshez csatolni kell

a) az átruházási megállapodás tervezetét;

b) az átruházó alkusz és az átvevő alkusz állományátruházásra és állományátvételre irányuló jognyilatkozatát;

c) az átvevő alkusz nyilatkozatát arról, hogy

ca) rendelkezik az érintett biztosítási szerződések kezeléséhez jogszabály által előírt személyi és tárgyi feltételekkel, és

cb) nem állnak fenn a (11) bekezdés *a)–c)* pontjában meghatározott körülmények; és

d) ha az átvevő alkusz a 399. § (3) bekezdése szerinti fióktelep, a másik tagállamban székhellyel rendelkező alkusz 403. § (1) és (2) bekezdésének megfelelő felelősségbiztosítási szerződésének, illetve vagyoni biztosítékra vonatkozó szerződésének hiteles másolatát.

(11) A Felügyelet az állomány átruházását a bejelentés benyújtásának napjától számított negyvenöt napon belül megtilthatja, ha a (9) és (10) bekezdésben meghatározottak nem teljesülnek, valamint ha olyan tények, adatok, körülmények jutnak – akár helyszíni ellenőrzés útján – tudomására, amelyek alapján megalapozottan feltehető, hogy az átvevő alkusz nem képes az átvett állomány jogszabályoknak megfelelő kezelésére, így különösen, ha

a) az átvenni tervezett megbízási szerződések és az ezekhez kötődő biztosítási szerződések darabszámát, valamint az ezzel járó adminisztrációs kötelezettségek nagyságrendjét figyelembe véve az átvevő alkusz rendelkezésére álló személyi és tárgyi feltételek nem elegendőek az átvenni tervezett állomány jogszerű kezelésére;

b) az átvevő alkusz működése kapcsán a Felügyelet a (9) bekezdés szerinti értesítés benyújtását megelőző három év során ismételt vagy súlyos jogsértés miatt intézkedést alkalmazott, különös tekintettel a 415. § *a)* és *b)* pontjában meghatározottakra;

c) az átvevő alkusz a (9) bekezdés szerinti értesítés benyújtását megelőző három év során a szakmai szabályok súlyos megsértésével

ca) a 403. § (1) bekezdése szerinti felelősségbiztosítás vagy vagyoni biztosíték terhére történő kifizetéssel járó súlyos vagy ismételt káreseményt idézett elő, illetve

cb) megbízójának kárt okozott, amelynek tényét bíróság jogerős határozattal állapította meg;

d) valószínűsíthető, hogy az állományátruházás következtében az állományátruházással érintett megbízók érdeke sérülne.

(12) Az alkuszi megbízási szerződésállomány átruházására a Ptk. 6:208–6:211. §-ának szerződésátruházásra vonatkozó szabályai nem alkalmazandók.

KILENCEDIK RÉSZ

A BIZTOSÍTÁSKÖZVETÍTŐK ÉS A KIEGÉSZÍTŐ BIZTOSÍTÁSKÖZVETÍTŐI TEVÉKENYSÉGET VÉGZŐ SZEMÉLYEK FELÜGYELETE [1]

XXX. FEJEZET

A BIZTOSÍTÁSKÖZVETÍTŐK ÉS A KIEGÉSZÍTŐ BIZTOSÍTÁSKÖZVETÍTŐI TEVÉKENYSÉGET VÉGZŐ SZEMÉLYEK NYILVÁNTARTÁSA [2]

176. A biztosításközvetítők és a kiegészítő biztosításközvetítői tevékenységet végző gazdálkodó szervezetek nyilvántartása [3]

407. § [4] (1) A Felügyelet az e törvény alapján bejelentett vagy engedélyezett biztosításközvetítői tevékenységet végző személyekről, ezen személyek értékesítési tevékenységért felelős vezetőjéről, valamint a kiegészítő biztosításközvetítői tevékenységet végző gazdálkodó szervezetekről és ezen gazdálkodó szervezetek értékesítési tevékenységért felelős vezetőiről a velük kapcsolatos engedélyezési, illetve felügyeleti feladatok ellátása céljából nyilvántartást vezet.

(2) Az (1) bekezdés szerinti nyilvántartásba vételhez kapcsolódó bejelentés űrlapjának a Felügyelet honlapján közvetlenül kitölthetőnek és benyújthatónak kell lennie.

(3) Az (1) bekezdés szerinti nyilvántartás a biztosításközvetítői tevékenységet végző természetes személyek nyilvántartásából, a biztosításközvetítői tevékenységet végző gazdálkodó szervezetek nyilvántartásából, a kiegészítő biztosításközvetítői tevékenységet végző gazdálkodó szervezetek nyilvántartásából és a törölt biztosításközvetítők nyilvántartásából áll.

(4) A biztosításközvetítési tevékenységet végző természetes személyek nyilvántartása a természetes személy alábbi adatait tartalmazza:

a) neve, születési neve, születési helye, születési ideje, anyja neve, lakcíme;

b) nyilvántartási száma és annak kelte;

c) azon tagállam vagy tagállamok neve, amelyek tekintetében a biztosításközvetítői tevékenység folytatására vonatkozó szándékát a 422. § szerint a Felügyeletnek bejelentette;

d) ha a biztosításközvetítő természetes személy tevékenységét gazdálkodó szervezet keretében végzi, akkor

da) ennek a gazdálkodó szervezetnek a neve (a változások nyomon követésével),

db) a gazdálkodó szervezet nyilvántartási száma,

dc) a gazdálkodó szervezettel fennálló, biztosításközvetítésre irányuló jogviszony kezdete és vége, a jogviszony megnevezése (a változások nyomon követésével);

e) a biztosításközvetítői tevékenység jellege (független, függő);

f) a biztosító vagy biztosítók, a többes ügynök, illetve az alkusz neve, amellyel közvetítésre irányuló jogviszonyban áll (a változások nyomon követésével), valamint a biztosításközvetítésre irányuló jogviszony kezdete és vége, a jogviszony megnevezése (a változások nyomon követésével);

g) ügynök esetén a közvetített termékek 1. és 2. melléklet szerinti ágazati besorolása biztosítónként;

---

1 Módosította: 2017. évi CXLV. törvény 213. § g).
2 Módosította: 2017. évi CXLV. törvény 213. § g).
3 Megállapította: 2017. évi CXLV. törvény 195. §. Hatályos: 2018. II. 23-tól.
4 Megállapította: 2017. évi CXLV. törvény 195. §. Hatályos: 2018. II. 23-tól.

h) a végzettség típusa (felsőfokú végzettség, szakképesítés vagy hatósági vizsga);
i) státusza (aktív, inaktív);
j) a 376. § szerinti képzési, illetve továbbképzési követelmények teljesítésének ténye.
(5) A biztosításközvetítési tevékenységet végző gazdálkodó szervezetek nyilvántartása a gazdálkodó szervezet alábbi adatait tartalmazza:
a) a gazdálkodó szervezet neve, rövidített neve, székhelye, telephelye és fióktelepe címe, adószáma, az értékesítési tevékenységért felelős vezető neve;
b) nyilvántartási száma és annak kelte;
c) azon tagállam vagy tagállamok neve, amelyek tekintetében a biztosításközvetítői tevékenység folytatására vonatkozó szándékát a 422. § szerint a Felügyeletnek bejelentette (fióktelep létesítése esetén a fióktelep általános képviselőjének nevével együtt);
d) a biztosításközvetítői tevékenység jellege (független, függő);
e) a biztosító, a többes ügynök, illetve az alkusz neve, amellyel közvetítésre irányuló jogviszonyban áll (a változások nyomon követésével), valamint a biztosításközvetítésre irányuló jogviszony kezdete és vége, a jogviszony megnevezése (a változások nyomon követésével);
f) ügynök esetén a közvetített termékek 1. és 2. melléklet szerinti ágazati besorolása biztosítónként;
g) státusza (aktív, inaktív);
h) a biztosításközvetítői tevékenységet végző gazdálkodó szervezetben minősített befolyással rendelkező részvényesek vagy tagok azonosító adatai és a befolyás mértéke;
i) a biztosításközvetítői tevékenységet végző gazdálkodó szervezettel szoros kapcsolatban álló személyek azonosító adatai.
(6) A kiegészítő biztosításközvetítői tevékenységet végző gazdálkodó szervezetek nyilvántartása az alábbi adatokat tartalmazza:
a) a kiegészítő biztosításközvetítői tevékenységet végző gazdálkodó szervezet neve, rövidített neve, székhelye, telephelye és fióktelepe címe, adószáma, az értékesítési helyszínenként kijelölendő értékesítési tevékenységért felelős vezető neve;
b) nyilvántartási száma és annak kelte;
c) azon tagállam vagy tagállamok neve, amelyek tekintetében a kiegészítő biztosításközvetítői tevékenység folytatására vonatkozó szándékát a 422. § szerint a Felügyeletnek bejelentette (fióktelep létesítése esetén a fióktelep általános képviselőjének nevével együtt);
d) a biztosító, a többes ügynök, illetve az alkusz neve, amellyel közvetítésre irányuló jogviszonyban áll (a változások nyomon követésével), valamint a kiegészítő biztosításközvetítésre irányuló jogviszony kezdete és vége, a jogviszony megnevezése (a változások nyomon követésével);
e) az értékesítési helyszínenként kijelölendő értékesítési tevékenységért felelős vezetőnek a 376. §-ban meghatározott követelményeknek történő megfelelésének ténye;
f) a kiegészítő biztosításközvetítői tevékenységet végző gazdálkodó szervezetben minősített befolyással rendelkező részvényesek vagy tagok azonosító adatai és a befolyás mértéke;
g) a kiegészítő biztosításközvetítői tevékenységet végző gazdálkodó szervezettel szoros kapcsolatban álló személyek azonosító adatai.
(7) Az (5) és (6) bekezdésben meghatározott azonosító adatok
a) természetes személy esetén: neve és születési neve, születési helye, születési ideje, anyja neve, lakcíme;
b) gazdálkodó szervezet esetén: neve, rövidített neve, székhelye, adószáma, képviseletére jogosultak neve és beosztása.

(8) A Felügyelet a (4)–(6) bekezdésben meghatározott adatokat a biztosításközvetítői vagy kiegészítő biztosításközvetítői tevékenység megszűnését követő tíz évig kezelheti.

(9) Az (1) bekezdésben meghatározott nyilvántartással érintett személyes adatok tekintetében az adatkezelő a Felügyelet.

(10) A Felügyelet megtagadja az e § szerinti nyilvántartásba vételt vagy a 431. § (1) bekezdés *d)* pontja szerinti intézkedést alkalmazza, amennyiben a 412. § szerinti nyilvántartásokban feltüntetett szoros kapcsolat olyan harmadik ország természetes személyével vagy gazdálkodó szervezetével áll fenn, amelynek jogszabályai megakadályozzák a Felügyeletet felügyeleti jogköreinek tényleges gyakorlásában.

408. § (1) A Felügyelet a biztosításközvetítő természetes személy természetes személyazonosító adatait (név, születési hely, születési idő, anyja neve) és lakcímét azonosítás céljából elektronikus úton megküldi a személyiadat- és lakcímnyilvántartó szerv részére. A sikeres azonosítást követően a személyiadat- és lakcímnyilvántartó kapcsolati kódot képez, amelyet azonosítás céljából megküld a Felügyelet részére.

(2) A személyiadat- és lakcímnyilvántartó szerv az azonosított természetes személy adatainak a személyiadat- és lakcímnyilvántartásban bekövetkezett változásairól az (1) bekezdésben meghatározott kapcsolati kódon értesíti a Felügyeletet.

(3) Az (1) és (2) bekezdés szerinti adategyeztetés díjmentes.

409. §[1] A 407. § (1) bekezdésében meghatározott nyilvántartás az e törvény alapján engedélyezett vagy bejelentett biztosításközvetítési tevékenységet végző természetes vagy jogi személy, valamint kiegészítő biztosításközvetítői tevékenységet végző gazdálkodó szervezet vonatkozásában

a) a természetes személy vagy gazdálkodó szervezet neve,

b) a nyilvántartási szám és annak kelte, valamint

c) a függő, független vagy kiegészítő biztosításközvetítői tevékenység végzésére való jogosultság

tekintetében közhiteles nyilvántartásnak minősül.

410. §[2] (1) A felügyeleti nyilvántartásba vétel során a Felügyelet a biztosításközvetítő természetes személy és gazdálkodó szervezet, valamint a kiegészítő biztosításközvetítői tevékenységet végző gazdálkodó szervezet számára nyilvántartási számot állapít meg.

(2) Ugyanazon aktív státuszú biztosításközvetítő vagy kiegészítő biztosításközvetítői tevékenységet végző gazdálkodó szervezet részére újabb nyilvántartási szám nem állapítható meg, és az aktív státuszú biztosításközvetítő vagy kiegészítő biztosításközvetítői tevékenységet végző gazdálkodó szervezet nyilvántartási számát újabb biztosításközvetítő vagy kiegészítő biztosításközvetítői tevékenységet végző gazdálkodó szervezet nem kaphatja meg.

(3) A biztosításközvetítői tevékenységet végző természetes személy nevét, a biztosításközvetítői vagy kiegészítő biztosításközvetítői tevékenységet végző gazdálkodó szervezet nevét és székhelyét, valamint a 407. § (4) bekezdés *b)–g)* és *i)* pontjában, a 407. § (5) bekezdés *b–g)* pontjában és a 407. § (6) bekezdés *b)–d)* pontjában szereplő adatokat a Felügyelet a honlapján folyamatosan közzéteszi.

411. §[3] (1) A biztosításközvetítő és a kiegészítő biztosításközvetítői tevékenységet végző gazdálkodó szervezet annak a biztosítónak, többes ügynöknek vagy alkusznak a – Magyar Nemzeti Bank elnöke által kiadott rendeletben meghatározott módon történő – bejelentése alapján kerül nyilvántartásba vételre, amely részére biztosításközvetítői tevékenységet végez. Az alkusz 398. § (4) bekezdésében meghatározott tevékenysége vonatkozásában nyilvántartásba vételre nincs szükség.

(2) A biztosításközvetítő természetes személy az adott biztosításközvetítői tevékenységre vonatkozó nyilvántartásba vételekor köteles megfelelni a 369. § (3) bekezdésében meghatározott feltételeknek.

---

1 Megállapította: 2017. évi CXLV. törvény 196. §. Hatályos: 2018. II. 23-tól.
2 Megállapította: 2017. évi CXLV. törvény 196. §. Hatályos: 2018. II. 23-tól.
3 Megállapította: 2017. évi CXLV. törvény 196. §. Hatályos: 2018. II. 23-tól.

(3) A biztosításközvetítői és a kiegészítő biztosításközvetítői tevékenységet végző gazdálkodó szervezet értékesítési tevékenységért felelős vezetői – a nyilvántartásba vételkor – kötelesek megfelelni a 369. § (8) bekezdésében meghatározott feltételnek.
(4) A biztosításközvetítő természetes személy, gazdálkodó szervezet és a vele jogviszonyban álló biztosításközvetítő természetes személy, valamint a kiegészítő biztosításközvetítői tevékenységet végző gazdálkodó szervezet köteles a 412. §-ban meghatározott nyilvántartást vezető biztosítónak, többes ügynöknek vagy alkusznak a nyilvántartásba-vételi feltételek teljesítését igazolni.

177.[1] A biztosításközvetítőkről, a kiegészítő biztosításközvetítői tevékenységet végző gazdálkodó szervezetekről és a 368. § (1) bekezdése szerinti személyekről vezetett belső nyilvántartás

412. §[2] (1) A biztosító, a többes ügynök és az alkusz az általa alkalmazott vagy megbízott biztosításközvetítést végző természetes személyekről, vagy ha a közvetítői tevékenységgel gazdálkodó szervezetet bízott meg, akkor erről a gazdálkodó szervezetről és az ennél a szervezetnél közvetítői tevékenységet végző természetes személyekről, továbbá az általa megbízott kiegészítő biztosításközvetítői tevékenységet végző gazdálkodó szervezetről és az ennél a szervezetnél kiegészítő biztosításközvetítői tevékenységet végző természetes személyekről, valamint az általa megbízott 368. § (1) bekezdése szerinti személyekről – a biztosításközvetítőkkel, a kiegészítő biztosításközvetítői tevékenységet végző személyekkel és a 368. § (1) bekezdése szerinti személyekkel kapcsolatos nyilvántartási és felügyeleti feladatok elősegítése céljából – köteles belső nyilvántartást vezetni.
(2) Az (1) bekezdésben meghatározott belső nyilvántartás a biztosításközvetítést végző természetes személyek belső nyilvántartásából, a biztosításközvetítő gazdálkodó szervezetek belső nyilvántartásából, a kiegészítő biztosításközvetítői tevékenységet végző gazdálkodó szervezetek belső nyilvántartásából, valamint a 368. § (1) bekezdése szerinti személyek belső nyilvántartásából áll.
(3) A biztosításközvetítést végző természetes személyekről vezetett belső nyilvántartás – a biztosításközvetítő adataiban a közvetítői jogviszony tartama alatt bekövetkezett változások nyomon követésével és dokumentálásával – az alábbi adatokat tartalmazza:
a) a biztosításközvetítői tevékenységet végző természetes személy neve, születési helye, születési ideje, anyja neve, lakcíme;
b) nyilvántartási száma és annak kelte;
c) azon tagállam vagy tagállamok neve, amelyek tekintetében a biztosításközvetítői tevékenység folytatására vonatkozó szándékát a 422. § szerint a Felügyeletnek bejelentette;
d) ha a biztosításközvetítő természetes személy tevékenységét egy biztosításközvetítő gazdálkodó szervezet keretében végzi, akkor
da) ennek a gazdálkodó szervezetnek a neve,
db) a gazdálkodó szervezet nyilvántartási száma,
dc) a gazdálkodó szervezettel fennálló, biztosításközvetítésre irányuló jogviszony kezdete és vége, a jogviszony megnevezése;
e) a biztosításközvetítői tevékenység jellege (független, függő);
f) a biztosítóval, a többes ügynökkel vagy az alkusszal
fa) fennálló jogviszony kezdete és vége, a jogviszony megnevezése,
fb) fennálló jogviszony keretében a biztosítónak, a többes ügynöknek vagy az alkusznak végzett tevékenység részletes meghatározása,
fc) fennállott jogviszony esetleges korlátozása, a jogviszony megszüntetésének oka, körülményei;
g) ügynök esetén a közvetített termékek 1. és 2. melléklet szerinti ágazati besorolása;

1 Megállapította: 2017. évi CXLV. törvény 197. §. Hatályos: 2018. II. 23-tól.
2 Megállapította: 2017. évi CXLV. törvény 197. §. Hatályos: 2018. II. 23-tól.

h) a végzettség típusa (felsőfokú végzettség, szakképesítés vagy hatósági vizsga), az ezt igazoló dokumentum másolata;
i) a biztosítótól, többes ügynöktől vagy alkusztól kilépett biztosításközvetítő természetes személy közvetítői igazolványa bevonásának ténye;
j) a 376. § szerinti képzési, illetve továbbképzési követelmények teljesítésének igazolása;
k) a 69/A. § szerinti jó hírnév követelményének történő megfelelés igazolása.
(4) A biztosításközvetítő gazdálkodó szervezetekről vezetett belső nyilvántartás – a biztosításközvetítő adataiban a közvetítői jogviszony tartama alatt bekövetkezett változások nyomon követésével és dokumentálásával – az alábbi adatokat tartalmazza:
a) a biztosításközvetítői tevékenységet végző gazdálkodó szervezet neve, rövidített neve, székhelye, telephelye és fióktelepe címe, adószáma, az értékesítési tevékenységért felelős vezető neve;
b) nyilvántartási száma és annak kelte;
c) azon tagállam vagy tagállamok neve, amelyek tekintetében a biztosításközvetítői tevékenység folytatására vonatkozó szándékát a 422. § szerint a Felügyeletnek bejelentette (fióktelep létesítése esetén a fióktelep általános képviselőjének nevével együtt);
d) a biztosításközvetítői tevékenység jellege (független, függő);
e) biztosítóval, a többes ügynökkel vagy az alkusszal fennálló, közvetítésre irányuló jogviszony kezdete és vége;
f) ügynök esetén a közvetített termékek 1. és 2. melléklet szerinti ágazati besorolása;
g) az értékesítési tevékenységért felelős vezetőnek a 69/A. §-ban és a 376. §-ban meghatározott követelményeknek történő megfelelésének igazolása;
h) a biztosításközvetítői tevékenységet végző gazdálkodó szervezetben minősített befolyással rendelkező részvényesek vagy tagok azonosító adatai és a befolyás mértéke;
i) a biztosításközvetítői tevékenységet végző gazdálkodó szervezettel szoros kapcsolatban álló személyek azonosító adatai;
j) biztosításközvetítő gazdálkodó szervezet nyilatkozata arra vonatkozóan, hogy a *h)* és *i)* pontokban említett tulajdoni részesedés vagy szoros kapcsolat nem akadályozza meg a Felügyelet felügyeleti jogkörének tényleges gyakorlását.
(5) A kiegészítő biztosításközvetítői tevékenységet végző gazdálkodó szervezetekről vezetett belső nyilvántartás – a kiegészítő biztosításközvetítői tevékenységet végző gazdálkodó szervezet adataiban a közvetítői jogviszony tartama alatt bekövetkezett változások nyomon követésével és dokumentálásával – az alábbi adatokat tartalmazza:
a) a kiegészítő biztosításközvetítői tevékenységet végző gazdálkodó szervezet neve, rövidített neve, székhelye, telephelye és fióktelepe címe, adószáma, az értékesítési helyszínenként kijelölendő értékesítési tevékenységért felelős vezető neve;
b) értelemszerűen a (4) bekezdés *b)–c) és g)–i)* pontjában foglalt adatok;
c) az általa közvetített termékek 1. és 2. melléklet szerinti ágazati besorolása (amennyiben a kiegészítő biztosításközvetítő tevékenységet végző gazdálkodó szervezet nem alkusz vagy többes ügynök számára végez tevékenységet);
d) az általa alkalmazott vagy megbízott kiegészítő biztosításközvetítői tevékenységet végző természetes személyek neve;
e) a biztosítóval, a többes ügynökkel vagy az alkusszal fennálló, kiegészítő biztosításközvetítésre irányuló jogviszony kezdete és vége.
(6) A 368. § (1) bekezdése szerinti személyekről vezetett belső nyilvántartás – a 368. § (1) bekezdése szerinti személy adataiban a jogviszonya tartama alatt bekövetkezett változások nyomon követésével és dokumentálásával – az alábbi adatokat tartalmazza:

a) értelemszerűen a (4) bekezdés *a)* pontjában foglalt adatok, ide nem értve az értékesítési tevékenységért felelős vezető nevét;
b) az általa közvetített termékek 1. és 2. melléklet szerinti ágazati besorolása (amennyiben a kiegészítő biztosításközvetítő tevékenységet végző gazdálkodó szervezet nem alkusz vagy többes ügynök számára végez tevékenységet); valamint
c) értékesítési helyszínenként legalább egy személy neve, aki biztosítási értékesítéssel foglalkozik.
(7) A (4) és (5) bekezdésben meghatározott azonosító adatok
a) természetes személy esetén: neve és születési neve, születési helye, születési ideje, anyja neve, lakcíme;
b) gazdálkodó szervezet esetén: neve, rövidített neve, székhelye, adószáma, képviseletére jogosultak neve és beosztása.
(8) Az (1) bekezdésben meghatározott nyilvántartással érintett személyes adatok tekintetében az adatkezelő az adott belső nyilvántartást vezető biztosító, többes ügynök vagy alkusz, amely az adatokat az adott személlyel vagy szervezettel fennálló jogviszonya megszűnését követő öt évig kezelheti.
(9) A (3)–(6) bekezdésben meghatározott adatokban bekövetkezett változásokat – ide nem értve a (3) bekezdés *b)* pontjában, *d)* pont *dc)* alpontjában és *f)* pontjában, a (4) bekezdés *b)* pontjában meghatározott adatokat, valamint a kiegészítő biztosításközvetítői tevékenységet végző gazdálkodó szervezet nyilvántartási számát és annak keltét – az adott belső nyilvántartást vezető biztosító, a többes ügynök vagy alkusz köteles – a Magyar Nemzeti Bank elnöke által kiadott rendeletben meghatározott módon – a Felügyeletnek harminc napon belül bejelenteni.
(10) A biztosító, a többes ügynök és az alkusz köteles a (3) bekezdés *d)* pont *dc)* alpontjában és *f)* pont *fa)* alpontjában, a (4) bekezdés *e)* pontjában és az (5) bekezdés *e)* pontjában meghatározott adatokban bekövetkezett változást a Felügyeletnek két munkanapon belül bejelenteni.

XXXI. FEJEZET

A BIZTOSÍTÁSKÖZVETÍTŐKKEL KAPCSOLATOS ENGEDÉLYEZÉSI SZABÁLYOK

413. § A Felügyelet engedélye szükséges:
a) a többes ügynöki és az alkuszi tevékenység végzéséhez,
b) a többes ügynöki és az alkuszi tevékenység irányításáért felelős természetes személy foglalkoztatásához,
c) harmadik országban székhellyel rendelkező biztosításközvetítő által létesíteni kívánt fióktelep tevékenységének megkezdéséhez,
d) harmadik országban székhellyel rendelkező biztosításközvetítő által létesített fióktelep általános képviselőjének foglalkozatásához,
e)[1] a többes ügynöki és az alkuszi tevékenység kérelemre történő megszüntetéséhez és felfüggesztéséhez.

178. A többes ügynök és az alkusz engedélyezése

414. § (1) A többes ügynöki és az alkuszi engedély iránti kérelemhez mellékelni kell:
a) az ügyfélfogadásra alkalmas helyiség tulajdonjogának, használati vagy bérleti jogának igazolását,
b)[2] annak igazolását, hogy a végzett tevékenységhez igazodó egyedi azonosítására alkalmas folyamatos nyilvántartási feladatokra felkészült,

1 A 2015. évi CLXII. törvény 67. § 23. szerint módosított szöveggel lép hatályba.
2 A 2015. évi CLXII. törvény 67. § 24. szerint módosított szöveggel lép hatályba.

c) a Felügyelet felé fennálló adatszolgáltatási kötelezettség teljesítéséhez szükséges tárgyi feltételek meglétét igazoló dokumentumokat,

d) a biztosításközvetítői tevékenység irányításáért felelős természetes személy foglalkoztatásának igazolását,

e)[1] a tevékenységével kapcsolatban okozott károk fedezetére szolgáló felelősségbiztosítási szerződés megkötésének vagy a vagyoni biztosíték meglétének igazolását,

f)[2] – az életbiztosítási ágba tartozó szerződésekkel kapcsolatos tevékenység tekintetében – a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása megelőzéséről és megakadályozásáról szóló törvény, valamint az Európai Unió és az ENSZ Biztonsági Tanácsa által elrendelt pénzügyi és vagyoni korlátozó intézkedések végrehajtásáról szóló törvény szerinti belső szabályzatot.

(2)[3] Ha a többes ügynök vagy az alkusz a tevékenysége megszüntetésének engedélyezésével egyidejűleg

a) alkusz esetén többes ügynöki,

b) többes ügynök esetén alkuszi

tevékenység engedélyezését kérelmezi, akkor a 420. § (1) és (2) bekezdésében foglaltak nem alkalmazandóak.

(3)[4] Ha a Felügyelet a többes ügynöki és az alkuszi tevékenység irányításáért felelős természetes személy foglalkoztatásának engedélyezéséről a többes ügynöki és az alkuszi tevékenységi engedélyezés tárgyában induló eljárásban dönt, az (1) bekezdésben meghatározott kérelemhez mellékelni kell a 416. § (1) bekezdésében meghatározott dokumentumokat.

(4)[5] A (3) bekezdésben meghatározott esetben a 416. § (3) bekezdése nem alkalmazható.

415. § A Felügyelet a többes ügynöki és az alkuszi engedély iránti kérelmet elutasítja, ha

a) a kérelmező vagy a minősített befolyással rendelkező tulajdonosának a többes ügynöki és az alkuszi tevékenység végzésére jogosító engedélyét a kérelem benyújtását megelőző három év során a Felügyelet intézkedésével visszavonta,

b) a kérelmező vezető tisztségviselője, minősített befolyással rendelkező tulajdonosa, a tevékenység irányításáért felelős vezetője a kérelem benyújtását megelőző három év során vezető tisztségviselője, tulajdonosa vagy tevékenység irányításáért felelős vezetője volt olyan többes ügynöknek és alkusznak, amelynek a tevékenység végzésére jogosító engedélyét a kérelem benyújtását megelőző három év során a Felügyelet intézkedésével visszavonta, vagy

c) a kérelmező a 414. § (1) bekezdésében meghatározott feltételek fennállását az eljárás során nem igazolta.

179. A többes ügynöki és az alkuszi tevékenység irányításáért felelős természetes személy engedélyezése

416. § (1) A többes ügynöki és az alkuszi tevékenység irányításáért felelős természetes személy engedélyezése iránti kérelemhez mellékelni kell:

a)[6] – a 4. § (3) bekezdésében foglaltak figyelembevételével – a büntetlen előéletet igazoló dokumentumot,

b)[7] a 389. § (3) bekezdés *b)* és *e)* pontjában, illetve a 400. § (3) bekezdés *b)* és *e)* pontjában meghatározott követelmények igazolását,

---

1 Beiktatta: 2016. évi LIII. törvény 170. §. Hatályos: 2016. VII. 1-től.
2 Beiktatta: 2017. évi LIII. törvény 92. § (3). Hatályos: 2017. VI. 26-tól.
3 Megállapította: 2017. évi CXLV. törvény 198. §. Hatályos: 2017. XI. 21-től.
4 A 2015. évi CLXII. törvény 67. § 25. szerint módosított szöveggel lép hatályba.
5 Módosította: 2017. évi CXCI. törvény 10. § (1) b).
6 Megállapította: 2017. évi L. törvény 483. § (7). Hatályos: 2018. I. 1-től.
7 Módosította: 2016. évi LIII. törvény 175. § (1) 31.

c) a kérelmező arra vonatkozó nyilatkozatát, hogy kizárólag az adott biztosításközvetítőnél folytatja tevékenységét, és biztosítóval nem áll munkaviszonyban vagy munkavégzésre irányuló egyéb jogviszonyban.

(2) [1]

(3) [2] Ha a biztosításközvetítői tevékenység irányításáért felelős természetes személy foglalkoztatására az engedély megszerzésétől számított három hónapon belül nem kerül sor, a személy csak ismételt engedélyezést követően foglalkoztatható.

(4) A szakmai alkalmasság és üzleti megbízhatóság megállapítása során alkalmazni kell a 69. § és a 253–254. § rendelkezéseit is.

180. A harmadik országban székhellyel rendelkező biztosításközvetítő által létesíteni kívánt fióktelep tevékenységének engedélyezése

417. § (1) Harmadik országbeli biztosításközvetítő fióktelepe esetén a többes ügynöki vagy alkuszi tevékenység megkezdésére vonatkozó engedély iránti kérelemnek a 414. § (1) bekezdésében meghatározott követelményeken túl tartalmaznia kell: [3]

a) a harmadik országban székhellyel rendelkező vállalkozás alapító okiratát, tevékenységi engedélyének másolatát, az előző három év auditált mérlegét,

b) a székhely szerinti állam felügyeleti hatóságának nyilatkozatát arról, hogy Magyarország területén történő fióktelep-alapítás nem ütközik a székhely szerinti állam jogszabályaiba és nem veszélyezteti a kérelmező biztosításközvetítő működését.

(2) A tevékenységi engedélyt az (1) bekezdésben foglalt feltételeken túl a Felügyelet abban az esetben adja meg, ha

a) érvényes és hatályos, a felügyeleti hatóságok kölcsönös elismerésén alapuló – fióktelepekkel összefüggő kérdésekre is kiterjedő – nemzetközi együttműködési megállapodás van a Felügyelet és a kérelmező biztosításközvetítő székhelye szerinti államban a felügyeleti hatóság(ok) között,

b) [4] a kérelmező biztosításközvetítő székhelye szerinti állam rendelkezik a magyar jogszabályok által támasztott követelményeket kielégítő pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása elleni, valamint az Európai Unió és az ENSZ Biztonsági Tanácsa által elrendelt pénzügyi és vagyoni korlátozó intézkedések végrehajtására vonatkozó jogszabályi előírásokkal,

c) a kérelmező biztosításközvetítő székhelye szerinti állam rendelkezik a magyar jogszabályok által támasztott követelményeket kielégítő adatvédelmi előírásokkal,

d) a kérelmező biztosításközvetítő rendelkezik a magyar jogszabályok által támasztott követelményeket kielégítő adatkezelési szabályzattal,

e) a kérelmező biztosításközvetítő nyilatkozik arról, hogy helytáll a fióktelep útján keletkezett kötelezettségeiért,

f) a kérelmező biztosításközvetítő nyilatkozatban kötelezi magát arra, hogy Magyarország területén folytatott tevékenységre vonatkozó pénzforgalmi számláját magyarországi pénzforgalmi szolgáltatónál vezeti,

g) a kérelmező biztosításközvetítő nyilatkozatban kötelezi magát arra, hogy Magyarország területén folytatott tevékenységére vonatkozó nyilvántartásokat Magyarország területén vezeti,

h) a Felügyelet által engedélyezésre kerülő általános képviselőt jelöl ki,

i) a kérelmező biztosításközvetítő székhelye és főirodája azonos országban van.

(3) A (2) bekezdés *a)* pontja szerinti megállapodások megkötéséről szóló tájékoztatót a Felügyelet internetes honlapján közzéteszi és gondoskodik arról, hogy ezen információk a honlapon folyamatosan elérhetőek legyenek.

---

1 Hatályon kívül helyezte: 2017. évi CXCI. törvény 10. § (2) c). Hatálytalan: 2018. I. 1-től.
2 Módosította: 2017. évi CXCI. törvény 10. § (2) d).
3 Módosította: 2016. évi LIII. törvény 176. § g).
4 Módosította: 2017. évi LII. törvény 22. § (10).

(4) A Felügyelet a harmadik országban székhellyel rendelkező biztosításközvetítő által létesített fióktelep általános képviselője engedélyezéséről többes ügynöki és az alkuszi engedély iránti kérelem jóváhagyásával egy eljárásban dönt, az (1) bekezdésben meghatározott kérelemhez mellékelni kell a 418. § (1) bekezdésében meghatározott dokumentumokat.

(5)[1] A (2) bekezdésben meghatározott esetben a 418. § (3) bekezdése nem alkalmazható.

181. A harmadik országban székhellyel rendelkező biztosításközvetítő által létesített fióktelep általános képviselőjének engedélyezése

418. § (1) A harmadik országban székhellyel rendelkező biztosításközvetítő által létesített fióktelep általános képviselője engedélyezése iránti kérelemhez mellékelni kell

a)[2] – a 4. § (3) bekezdésében foglaltak figyelembevételével – a büntetlen előéletet igazoló dokumentumot,

b) a szakmai alkalmasság és üzleti megbízhatóság igazolását alátámasztó dokumentumokat,

c) a vezetői gyakorlat és a felsőfokú végzettség igazolására szolgáló dokumentumokat.

(2)[3]

(3)[4] Ha a képviselő foglalkoztatására az engedély megszerzésétől számított három hónapon belül nem kerül sor, a személy csak ismételt engedélyezést követően foglalkoztatható.

419. § A szakmai alkalmasság és üzleti megbízhatóság megállapítása során alkalmazni kell a 69. § és a 253–254. § rendelkezéseit is.

182. A többes ügynöki és alkuszi tevékenység kérelemre történő megszüntetése és felfüggesztése

420. § (1)[5] Ha a többes ügynök vagy az alkusz a tevékenységét megszünteti, a Felügyelet a tevékenység megszüntetését akkor engedélyezi, ha a többes ügynök vagy az alkusz a tevékenységből eredő minden, az ügyfél által befizetett, a biztosítót megillető, vagy a biztosító által kifizetett, az ügyfelet megillető pénzeszközzel kapcsolatos kötelezettségét teljesítette.

(2) A kérelmező az (1) bekezdésben foglalt körülmények bizonyítására alkalmas okiratot vagy nyilatkozatot köteles a Felügyeletnek benyújtani.

(3) A Felügyelet – a tevékenység megszüntetésére vonatkozó engedély megadását megelőzően – az ügyfelek érdekeinek megóvása céljából meghatározhatja azokat az e törvény rendelkezéseivel összefüggésben indokolható részletes feltételeket és előírásokat, amelyek teljesítéséig a többes ügynök és az alkusz a működését – az arra vonatkozó szabályok szerint – köteles folytatni.

(4) Ha a Felügyelet a tevékenység megszüntetéséhez hozzájárul, egyidejűleg dönt a többes ügynöki és alkuszi engedély visszavonásáról és a felügyeleti nyilvántartásban szereplő státusz inaktívként való szerepeltetéséről.

421. § (1) A többes ügynöki vagy az alkuszi tevékenység felfüggesztését a Felügyelet kérelemre, legfeljebb hat hónapra engedélyezheti.

(2) Az engedély megadásának feltétele, hogy a többes ügynök, illetve az alkusz igazolja, hogy rendelkezik a tevékenység végzése alatt okozott, de a felfüggesztés időtartama alatt bekövetkezett, illetve bejelentett károkra és sérelemdíj igényekre fedezetet biztosító felelősségbiztosítással, illetve a vagyoni biztosítékkal.

---

1 Módosította: 2017. évi CXCI. törvény 10. § (1) c).
2 Megállapította: 2017. évi L. törvény 483. § (8). Hatályos: 2018. I. 1-től.
3 Hatályon kívül helyezte: 2017. évi CXCI. törvény 10. § (2) e). Hatálytalan: 2018. I. 1-től.
4 Módosította: 2017. évi CXCI. törvény 10. § (2) f).
5 Megállapította: 2017. évi CXLV. törvény 199. §. Hatályos: 2017. XI. 21-től.

(3) A felfüggesztés időtartama alatt a tevékenység végzéséhez előírt egyéb feltételeket nem kell teljesíteni.

(4) A Felügyelet a felfüggesztést engedélyező határozatának kiadásával egyidejűleg a többes ügynököt, illetve az alkuszt a felügyeleti nyilvántartásban inaktív státuszba helyezi.

(5) A többes ügynöki, illetve az alkuszi tevékenység azt követően kezdhető meg újra, ha a többes ügynök, illetve az alkusz a tevékenység megkezdéséhez előírt feltételek fennállását igazolja a Felügyeletnek.

(6) A tevékenység megkezdéséhez előírt feltételek fennállásának igazolása esetén a Felügyelet határozatban állapítja meg a felfüggesztés megszűnését, és e határozat kiadásával egyidejűleg a többes ügynököt, illetve az alkuszt valamint tevékenység irányítót a felügyeleti nyilvántartásban aktív státuszba helyezi.

XXXII. FEJEZET

A BIZTOSÍTÁSKÖZVETÍTŐK ÉS A KIEGÉSZÍTŐ BIZTOSÍTÁSKÖZVETÍTŐI TEVÉKENYSÉGET VÉGZŐ SZEMÉLYEK FELÜGYELETÉVEL KAPCSOLATOS ELLENŐRZÉSI, BEJELENTÉSI ÉS TÁJÉKOZTATÁSI SZABÁLYOK [1]

183. A biztosításközvetítő vagy a kiegészítő biztosításközvetítői tevékenységet végző személy által másik tagállamban fióktelep létesítésének, valamint határon átnyúló szolgáltatás keretében végzett tevékenység megkezdésének szabályai [2]

422. § [3] (1) Ha a biztosításközvetítő vagy a kiegészítő biztosításközvetítői tevékenységet végző személy fióktelepen keresztül, illetve állandó jelenlét formájában, vagy első alkalommal határon átnyúló szolgáltatásként másik tagállamban biztosításközvetítői vagy kiegészítő biztosításközvetítői tevékenység végzését, fióktelep vagy állandó jelenlét létrehozását tervezi, köteles azt a Felügyeletnek előzetesen bejelenteni.

(2) A biztosításközvetítő vagy kiegészítő biztosításközvetítői tevékenységet végző személy más tagállamban fenntartott, fióktelepével egyenértékű állandó jelenlétére – kivéve, ha az állandó jelenlét a másik tagállam jogának megfelelő más jogi formában valósul meg – a fióktelepre vonatkozó szabályokat kell alkalmazni. Ilyen állandó jelenlétnek minősül különösen a biztosításközvetítő vagy kiegészítő biztosításközvetítői tevékenységet végző személy saját alkalmazottai vagy egy olyan személy által működtetett iroda, amely független, de állandó felhatalmazással rendelkezik arra, hogy a biztosításközvetítő vagy kiegészítő biztosításközvetítői tevékenységet végző személy érdekében úgy léphessen fel, ahogy azt egy fióktelep tenné.

(3) Határon átnyúló szolgáltatás esetén az (1) bekezdés szerinti bejelentésnek tartalmaznia kell

a) a biztosításközvetítő vagy a kiegészítő biztosításközvetítői tevékenységet végző személy neve, székhelye vagy lakcíme és adott esetben a nyilvántartási száma;

b) azon tagállam vagy tagállamok neve, ahol a biztosításközvetítő vagy a kiegészítő biztosításközvetítői tevékenységet végző személy tevékenykedni szándékozik;

c) a biztosításközvetítő vagy a kiegészítő biztosításközvetítői tevékenységet végző személy kategóriája és, adott esetben, a képviselt biztosító vagy viszontbiztosító neve;

d) adott esetben a közvetített termékek 1. és 2. melléklet szerinti ágazati besorolása.

---

1 Módosította: 2017. évi CXLV. törvény 213. § g).
2 Megállapította: 2017. évi CXLV. törvény 200. §. Hatályos: 2018. II. 23-tól.
3 Megállapította: 2017. évi CXLV. törvény 200. §. Hatályos: 2018. II. 23-tól.

(4) Fióktelep létesítése esetén az (1) bekezdés szerinti bejelentésnek tartalmaznia kell
a) a biztosításközvetítő vagy a kiegészítő biztosításközvetítői tevékenységet végző személy neve, székhelye vagy lakcíme és adott esetben a nyilvántartási száma;
b) azon tagállam neve, ahol a biztosításközvetítő vagy a kiegészítő biztosításközvetítői tevékenységet végző személy fióktelepet kíván létesíteni;
c) a biztosításközvetítő vagy a kiegészítő biztosításközvetítői tevékenységet végző személy kategóriája és, adott esetben, a képviselt biztosító vagy viszontbiztosító neve;
d) adott esetben a közvetített termékek 1. és 2. melléklet szerinti ágazati besorolása;
e) a fióktelep vagy állandó jelenlét címe, ahonnan a fogadó tagállamban az iratok beszerezhetők;
f) az általános képviselő vagy vezetésért felelős személy neve.
(5) A Felügyelet az (1) bekezdésben foglalt bejelentés kézhezvételétől számított egy hónapon belül megküldi a (3) és (4) bekezdésben foglalt adatokat a másik tagállam felügyeleti hatóságának.
(6) A Felügyelet haladéktalanul tájékoztatja az EBFH-t azon biztosításközvetítők, valamint kiegészítő biztosításközvetítői tevékenységet végző személyek (3) és (4) bekezdésben meghatározott adatairól – ideértve az adatok internetes elérhetőségére vonatkozó információt, valamint ezen adatok változásáról szóló tájékoztatást is –, amelyek bejelentették a Felügyeletnek, hogy másik tagállamban terveznek határon átnyúló szolgáltatás keretében tevékenységet végezni, illetve fióktelepet létesíteni.
(7) Ha a Felügyelet úgy ítéli meg, hogy a biztosításközvetítő vagy a kiegészítő biztosításközvetítő tevékenységet végző személy szervezeti felépítése vagy pénzügyi helyzete nem megfelelő, így különösen megalapozottan feltehető, hogy nem képes eleget tenni a jogszabályi követelményeknek, illetve a rendelkezésére álló személyi és tárgyi feltételek nem elegendőek, akkor a (4) bekezdés szerinti bejelentés beérkezését követő egy hónapon belül határozatot hoz arról, hogy megtagadja az adatok továbbítását a fogadó tagállam illetékes hatósága részére, és tájékoztatja a bejelentőt, hogy fióktelepi formában nem kezdheti meg a tevékenységet.
(8) Határon átnyúló szolgáltatás esetén a Felügyelet írásban tájékoztatja a biztosításközvetítőt vagy kiegészítő biztosításközvetítői tevékenységet végző személyt
a) a Felügyelet által továbbított bejelentés másik tagállam illetékes hatósága által történt kézhezvételnek visszaigazolásáról,
b) arról, hogy a másik tagállamban megkezdheti a tevékenységet,
c) adott esetben arról, hogy a másik tagállamban a biztosítási értékesítési tevékenységre alkalmazandó hatályos jogszabályok a másik tagállam illetékes hatóságánál, illetve az EBFH honlapján milyen módon érhetők el, valamint arról, hogy a bejelentő köteles megfelelni ezen szabályoknak.
(9) Fióktelep létesítése esetén a Felügyelet írásban tájékoztatja a bejelentő biztosításközvetítőt vagy kiegészítő biztosításközvetítői tevékenységet végző személyt a Felügyelet által továbbított bejelentés másik tagállam illetékes hatósága által történt kézhezvételnek visszaigazolásáról. Ha a másik tagállam illetékes hatósága a Felügyelet által továbbított bejelentés kézhezvételét követő egy hónapon belül tájékoztatja a Felügyeletet a biztosítási értékesítési tevékenységre a területén alkalmazandó hatályos jogszabályokról, a Felügyelet írásban tájékoztatja a biztosításközvetítőt vagy kiegészítő biztosításközvetítői tevékenységet végző személyt
a) a másik tagállam illetékes hatósága által közölt, a biztosítási értékesítési tevékenységre alkalmazandó hatályos jogszabályokról, és
b) arról, hogy megkezdheti tevékenységét a másik tagállamban azzal, hogy az *a)* pontban megjelölt rendelkezéseket betartja.
Ha a másik tagállam illetékes hatóságától a Felügyelet által továbbított bejelentés kézhezvételét követő egy hónap elteltével sem érkezik értesítés, a Felügyelet írásban tájékoztatja a bejelentő biztosításközvetítőt vagy kiegészítő biztosításközvetítői tevékenységet végző személyt arról, hogy a fióktelepet létrehozhatja és megkezdheti tevékenységét.

(10) A biztosításközvetítő vagy kiegészítő biztosításközvetítői tevékenységet végző személy a (3) és (4) bekezdésben meghatározott adatokban történő változás előtt legkésőbb egy hónappal tájékoztatja a Felügyeletet az adatokban történő változásról.
(11) A Felügyelet a (10) bekezdésben meghatározott bejelentés kézhezvételétől számított egy hónapon belül tájékoztatja a másik tagállam felügyeleti hatóságát az adatokban történő változásról.

184.[1] *Másik tagállamban székhellyel rendelkező biztosításközvetítő vagy kiegészítő biztosításközvetítői tevékenységet végző személy magyarországi fióktelep létesítésére, valamint határon átnyúló szolgáltatás keretében végzett tevékenységének megkezdésére vonatkozó szabályok*

423. §[2] (1) Ha a Felügyeletet másik tagállam felügyeleti hatósága arról tájékoztatja, hogy a tagállam területén biztosításközvetítői vagy kiegészítő biztosításközvetítői tevékenység végzésére jogosult személy Magyarországon biztosításközvetítői vagy kiegészítő biztosításközvetítői fióktelepet kíván létesíteni vagy állandó jelenlétet létrehozni, vagy első alkalommal kíván határon átnyúló szolgáltatás keretében biztosításközvetítői vagy kiegészítő biztosításközvetítői tevékenységet végezni, a Felügyelet a tájékoztatás kézhezvételét követően haladéktalanul visszaigazolja annak kézhezvételét.
(2) Ha a másik tagállam területén biztosításközvetítői vagy kiegészítő biztosításközvetítői tevékenység végzésére jogosult személy Magyarországon biztosításközvetítői vagy kiegészítő biztosításközvetítői fióktelepet kíván létesíteni, állandó jelenlétet létrehozni, a Felügyelet az (1) bekezdés szerinti tájékoztatás kézhezvételétől számított egy hónapon belül tájékoztatja a másik tagállam felügyeleti hatóságát az MNBtv. 43. § (2) bekezdés *t)* pontjában meghatározott jogszabályokról.
(3) A másik tagállamban biztosításközvetítői vagy kiegészítő biztosításközvetítői tevékenység végzésére jogosult személy fióktelepével egyenértékű magyarországi állandó jelenlétére – kivéve, ha az állandó jelenlét a hazai jognak megfelelő más jogi formában valósul meg – a fióktelepre vonatkozó szabályokat kell alkalmazni. Ilyen állandó jelenlétnek minősül különösen a biztosításközvetítő vagy kiegészítő biztosításközvetítői tevékenységet végző személy saját alkalmazottai vagy egy olyan személy által működtetett iroda, amely független, de állandó felhatalmazással rendelkezik arra, hogy a biztosításközvetítő vagy kiegészítő biztosításközvetítői tevékenységet végző személy érdekében úgy léphessen fel, ahogy azt egy fióktelep tenné.

185. A biztosításközvetítők egyéb bejelentési kötelezettsége

424. § (1) A többes ügynök és az alkusz köteles a Felügyeletnek két munkanapon belül bejelenteni
a) a biztosításközvetítői tevékenységet irányító személyében történt változást,
b) a székhely címének megváltozását,
c) saját tőkéjének a 388. § (1) és a 399. § (1) bekezdésében írt minimális tőke mértéke alá csökkenését.
(2) A többes ügynök és az alkusz köteles a Felügyeletnek harminc napon belül bejelenteni a törzstőke (alaptőke) felemelését vagy leszállítását.
(3) A többes ügynök és az alkusz köteles a cégbíróságnál letétbe helyezettel egyező éves beszámolót a Felügyeletnek a mérlegfordulónapot követő ötödik hónap utolsó napjáig megküldeni.
(4) A többes ügynök és az alkusz köteles a Felügyeletnek két munkanapon belül bejelenteni
a) a tevékenységéhez kapcsolódó felelősségbiztosítási szerződés megszűnésének tényét és időpontját,

1 Megállapította: 2017. évi CXLV. törvény 201. §. Hatályos: 2018. II. 23-tól.
2 Megállapította: 2017. évi CXLV. törvény 201. §. Hatályos: 2018. II. 23-tól.

b) a tevékenységéhez kapcsolódó új felelősségbiztosítási szerződés megkötésének tényét és időpontját, annak egyidejű igazolásával.

(5)[1] Az alkusz köteles a Felügyeletnek a biztosításközvetítésre irányuló megbízási szerződései állományának átruházását az átadás-átvétel napját legalább hatvan nappal megelőzően bejelenteni.

186.[2] *A másik tagállamban székhellyel rendelkező biztosításközvetítő vagy kiegészítő biztosításközvetítői tevékenységet végző személy magyarországi fióktelepének, illetve Magyarországon határon átnyúló szolgáltatás keretében végzett tevékenységének felügyeletével kapcsolatos szabályok*

425. §[3] A Felügyelet nem rendszeres tájékoztatást kérhet a másik tagállamban székhellyel rendelkező biztosításközvetítő vagy kiegészítő biztosításközvetítői tevékenységet végző személy magyarországi fióktelepétől vagy a Magyarországon határon átnyúló szolgáltatás keretében végzett tevékenységével összefüggésben a másik tagállamban székhellyel rendelkező biztosításközvetítőtől vagy kiegészítő biztosításközvetítői tevékenységet végző személytől a biztosításközvetítői, illetve kiegészítő biztosításközvetítői tevékenységével kapcsolatban annak igazolására, hogy a tevékenysége megfelel az MNBtv. 43. § (2) bekezdés *t)* pontjában meghatározott jogszabályoknak.

426. §[4] (1) Ha a Magyarország területén fióktelep útján, illetve határon átnyúló szolgáltatás keretében tevékenységet végző, másik tagállamban székhellyel rendelkező biztosításközvetítő vagy kiegészítő biztosításközvetítői tevékenységet végző személy megsérti a Magyarország területén hatályos, a tevékenységére vonatkozó előírásokat, vagy működésében a Felügyelet hiányosságokat észlel – ide nem értve a (6) bekezdésben meghatározott esetet –, a Felügyelet értesíti a székhely szerinti tagállam felügyeleti hatóságát és kezdeményezheti a szükséges intézkedések megtételét.

(2) Ha a székhely szerinti tagállam felügyeleti hatósága által tett intézkedések ellenére, illetve ezen intézkedések elmaradása vagy elégtelen volta miatt a jogszabálysértés továbbra is fennáll, továbbá a jogszabálysértés nagyszámú fogyasztó érdekét, vagy a biztosítási vagy viszontbiztosítási piac működését hátrányosan érinti, a Felügyelet – a székhely szerinti tagállam felügyeleti hatóságának értesítését követően – a 431. § (1) bekezdés *a)–c), k)* és *m)* pontjában foglalt intézkedéseket alkalmazhatja, vagy az EBFH-hoz utalhatja az ügyet, és az 1094/2010/EU rendelet 19. cikkével összhangban a segítségét kérheti.

(3) Ha a fogyasztók jogainak védelme érdekében haladéktalan intézkedés szükséges, a Felügyelet a jogsértés megszüntetése céljából – az (1) és (2) bekezdés mellőzésével – alkalmazhatja a 431. § (1) bekezdés *a)–c), k)* és *m)* pontjában foglalt intézkedéseket azzal, hogy fióktelep esetében ennek feltétele, hogy a székhely szerinti tagállam egyenértékű intézkedései nem megfelelőek vagy hiányoznak.

(4) Ha a Felügyelet a (2) és (3) bekezdés alapján intézkedik, a határozatról haladéktalanul értesíti a másik tagállam felügyeleti hatóságát, az EBFH-t, valamint a Bizottságot.

(5) Ha a másik tagállamban székhellyel rendelkező biztosításközvetítő vagy kiegészítő biztosításközvetítői tevékenységet végző személy székhely szerinti felügyeleti hatósága a biztosításközvetítőt vagy kiegészítő biztosításközvetítői tevékenységet végző személyt törölte a nyilvántartásából és erről a Felügyeletet értesítette, a Felügyelet köteles megtenni a szükséges intézkedéseket, hogy megakadályozza az érintett biztosításközvetítőt vagy kiegészítő biztosításközvetítői tevékenységet végző személyt a további tevékenység folytatásában.

---

1 Beiktatta: 2017. évi CXLV. törvény 202. §. Hatályos: 2018. I. 1-től.
2 Megállapította: 2017. évi CXLV. törvény 203. §. Hatályos: 2018. II. 23-tól.
3 Megállapította: 2017. évi CXLV. törvény 203. §. Hatályos: 2018. II. 23-tól.
4 Megállapította: 2017. évi CXLV. törvény 203. §. Hatályos: 2018. II. 23-tól.

(6) A 130/A. §-ban, a 131/A. §-ban, a 152. §-ban, a 153. §-ban, a 158/A–158/C. §-ban, a 166/A–166/F. §-ban, valamint a 378. §-ban foglalt jogszabályi követelmények betartása érdekében a Felügyelet jogosult a másik tagállamban székhellyel rendelkező biztosításközvetítő vagy kiegészítő biztosításközvetítői tevékenységet végző személy magyarországi fióktelepét ellenőrizni, valamint ezen rendelkezések megsértése esetén a 431. § (1) bekezdés *a–c), k)* és *m)* pontjában foglalt intézkedéseket alkalmazhatja.

427. §[1] (1) Magyarországon fióktelep útján, illetve határon átnyúló szolgáltatás keretében biztosításközvetítői vagy kiegészítő biztosításközvetítői tevékenységet végző, másik tagállamban székhellyel rendelkező biztosításközvetítő vagy kiegészítő biztosításközvetítői tevékenységet végző személy felügyeleti hatósága vagy az erre általa felhatalmazott személy jogosult, hogy – a Felügyelet előzetes értesítését követően – Magyarországon a határon átnyúló szolgáltatást, illetve a fióktelepet ellenőrizze.

(2) Az (1) bekezdés szerinti ellenőrzésben a Felügyelet is részt vehet.

(3) Az illetékes felügyeleti hatóság kérelmére a Felügyelet jogosult a másik tagállamban székhellyel rendelkező biztosításközvetítő vagy kiegészítő biztosításközvetítői tevékenységet végző személy Magyarországon fióktelep útján, illetve határon átnyúló szolgáltatás keretében végzett tevékenységét a helyszínen ellenőrizni, valamint adatszolgáltatást kérni.

(4) Ha a másik tagállamban székhellyel rendelkező biztosításközvetítő vagy kiegészítő biztosításközvetítői tevékenységet végző személy központi irodája Magyarországon van, a Felügyelet megállapodhat a székhely szerinti illetékes hatósággal abban, hogy a Felügyelet lép fel illetékes hatóságként a biztosítási értékesítésre vonatkozó szervezeti követelmények, tájékoztatási követelmények és üzletviteli szabályok – ide értve a biztosítási alapú befektetési termékekkel kapcsolatos további követelményeket is –, valamint a biztosításértékesítés kapcsán alkalmazandó szankciók és egyéb intézkedésekre vonatkozó rendelkezések tekintetében.

427/A. §[2] (1) Ha a Felügyelet azt észleli, hogy a másik tagállamban székhellyel rendelkező biztosításközvetítő vagy kiegészítő biztosításközvetítői tevékenységet végző személy magyarországi fióktelepe vagy a Magyarországon határon átnyúló szolgáltatás keretében végzett tevékenységével összefüggésben megszegi az MNBtv. 43. § (2) bekezdés *t)* pontjában meghatározott jogszabályokat, a 431. § (1) bekezdés *a)–c), k)* és *m)* pontjában foglalt intézkedéseket alkalmazhatja.

(2) Ha a másik tagállamban székhellyel rendelkező biztosításközvetítő vagy kiegészítő biztosításközvetítői tevékenységet végző személy magyarországi fióktelepe vagy a Magyarországon határon átnyúló szolgáltatás keretében végzett tevékenysége

a) teljes egészében vagy elsődlegesen Magyarország területére irányul,

b) a másik tagállamban a székhely létesítésének kizárólagos célja, hogy mentesüljön a magyarországi jogszabályok betartása alól, és

c) tevékenysége súlyosan veszélyezteti a fogyasztók érdekeit,

a Felügyelet – a másik tagállam illetékes hatóságának tájékoztatását követően – a 431. § (1) bekezdés *a)–c), k)* és *m)* pontjában foglalt intézkedéseket alkalmazhatja, vagy az EBFH-hoz utalhatja az ügyet, és az 1094/2010/EU rendelet 19. cikkével összhangban a segítségét kérheti.

186/A.[3] *A biztosításközvetítő vagy a kiegészítő biztosításközvetítői tevékenységet végző személy által másik tagállamban fióktelepen keresztül, valamint határon átnyúló szolgáltatás keretében végzett tevékenység felügyeletével kapcsolatos szabályok*

1 Megállapította: 2017. évi CXLV. törvény 203. §. Hatályos: 2018. II. 23-tól.
2 Beiktatta: 2017. évi CXLV. törvény 203. §. Hatályos: 2018. II. 23-tól.
3 Beiktatta: 2017. évi CXLV. törvény 204. §. Hatályos: 2018. II. 23-tól.

427/B. §[1] (1) Ha biztosításközvetítő vagy kiegészítő biztosításközvetítői tevékenységet végző személy másik tagállamban létesített fióktelepen keresztül vagy határon átnyúló szolgáltatás keretében végzett tevékenysége kapcsán a másik tagállam felügyeleti hatósága a tevékenység végzésére vonatkozó jogszabályok megsértéséről tájékoztatja a Felügyeletet, a Felügyelet a 431. § (1) bekezdés *a)–c), k)* és *m)* pontjában foglalt intézkedéseket alkalmazhatja a biztosításközvetítő vagy kiegészítő biztosításközvetítői tevékenységet végző személlyel szemben a jogszabálysértés megszüntetése érdekében.

(2) A Felügyelet az (1) bekezdés szerint hozott intézkedésekről – azok megtételével egyidejűleg – tájékoztatja a másik tagállam felügyeleti hatóságát.

(3) Ha a másik tagállam felügyeleti hatósága közvetlenül intézkedik vagy az (1) bekezdés alapján hozott intézkedések ellenére további intézkedéseket hoz, a Felügyelet az EBFH-hoz utalhatja az ügyet, és az 1094/2010/EU rendelet 19. cikkével összhangban a segítségét kérheti.

427/C. §[2] (1) Ha a Magyarországon székhellyel rendelkező biztosításközvetítő vagy kiegészítő biztosításközvetítői tevékenységet végző személy központi irodája másik tagállamban van, a Felügyelet a másik tagállam illetékes hatóságával megállapodhat abban, hogy a másik tagállam illetékes hatósága lép fel illetékes hatóságként a biztosítási értékesítésre vonatkozó szervezeti követelmények, tájékoztatási követelmények és üzletviteli szabályok – ide értve a biztosítási alapú befektetési termékekkel kapcsolatos további követelményeket is –, valamint a biztosításértékesítés kapcsán alkalmazandó szankciók és egyéb intézkedésekre vonatkozó rendelkezések tekintetében.

(2) A Felügyelet az (1) bekezdésben meghatározott megállapodásról haladéktalanul tájékoztatja a biztosításközvetítőt vagy kiegészítő biztosításközvetítői tevékenységet végző személyt, valamint az EBFH-t.

(3) A másik tagállamban a biztosítási értékesítésre vonatkozó tájékoztatási követelmények és üzletviteli szabályok – ide értve a biztosítási alapú befektetési termékekkel kapcsolatos további követelményeket is – betartása érdekében a másik tagállam illetékes hatósága jogosult a Magyarországon székhellyel rendelkező biztosításközvetítőnek vagy kiegészítő biztosításközvetítői tevékenységet végző személynek a másik tagállamban lévő fióktelepét ellenőrizni, valamint ezen rendelkezések megsértése esetén a megfelelő intézkedéseket alkalmazni.

187. Harmadik országban székhellyel rendelkező biztosításközvetítő magyarországi fióktelepének felügyeletével kapcsolatos szabályok

428. §[3] Magyarország területén fiókteleppel rendelkező harmadik országbeli biztosításközvetítő a saját joga alapján elkészített és könyvvizsgálóval hitelesített mérlegének és eredménykimutatásának hiteles magyar nyelvű fordítását a jóváhagyást követő harminc napon belül köteles megküldeni a Felügyelet részére.

429. § (1) A Felügyelet intézkedéseket tehet, ha a harmadik országbeli biztosításközvetítő székhelye szerinti felügyeleti hatóság az adott biztosításközvetítővel vagy annak bármely államban működő fióktelepével szemben olyan ok miatt alkalmazott intézkedést, amely a magyarországi fióktelep biztonságos működését érinti.

(2) Ha az érintett felügyeleti hatóság kéri, a Felügyelet jogosult Magyarország területén fiókteleppel rendelkező harmadik országbeli biztosításközvetítő tevékenységét a helyszínen ellenőrizni, valamint azoktól adatszolgáltatást kérni.

---

1 Beiktatta: 2017. évi CXLV. törvény 204. §. Hatályos: 2018. II. 23-tól.
2 Beiktatta: 2017. évi CXLV. törvény 204. §. Hatályos: 2018. II. 23-tól.
3 Módosította: 2017. évi L. törvény 484. § 10.

(3) Viszonosság fennállásának esetén, illetve érvényben lévő felügyeleti együttműködési megállapodás alapján a Felügyelet hozzájárulhat, hogy a harmadik országbeli biztosításközvetítő székhelye szerinti felügyeleti hatóság, illetve egy általa kijelölt könyvvizsgáló vagy egyéb szakértő Magyarország területén lévő fióktelep tevékenységét a helyszínen ellenőrizze.

188. A hatósági képzéssel és vizsgáztatással kapcsolatos nyilvántartás

430. §[1] (1) A Felügyelet a pénzügyi szolgáltatás közvetítői, a biztosításközvetítői és a tőkepiaci üzletkötői hatósági képzéssel és hatósági vizsgával összefüggő feladatokról szóló miniszteri rendeletben meghatározott hatósági képzéssel és vizsgáztatással kapcsolatban, a hatósági képzés és vizsgáztatás hatósági ellenőrzésével, továbbá a hatósági képzésre és vizsgára történő jelentkezés lebonyolításával és a sikeres vizsgákat igazoló hatósági tanúsítvány kiadásával, pótlásával kapcsolatos feladatai ellátása érdekében nyilvántartást vezet a képzést vagy képzést és vizsgáztatást végző szervekről (a továbbiakban együtt: képző szerv), a hatósági vizsgára jelentkező személyekről, a képző szerv által aláíró személyként megjelölt, a képzési igazolás kiállítására és aláírására feljogosított személyekről (a továbbiakban: aláíró személy), az oktatókról, a hatósági vizsga jogszabályban foglalt feltételeknek megfelelő lebonyolításának felügyeletére jogosult személyekről (a továbbiakban: vizsgabiztos), valamint a hatósági vizsga letételét igazoló tanúsítványokról.

(2) A közvetítői tevékenység gyakorlását lehetővé tevő közvetítői hatósági vizsgának és az ahhoz szükséges képzésnek a pénzügyi szolgáltatás közvetítői, a biztosításközvetítői és a tőkepiaci üzletkötői hatósági képzéssel és hatósági vizsgával összefüggő feladatokról szóló miniszteri rendeletben meghatározott feltételeknek megfelelő képzés és vizsga fogadható el.

(3) A képző szervekről vezetett nyilvántartás tartalmazza

a) a szerv megnevezését, székhelyét, levelezési címét,

b) a hatósági képzés helyszínének, a hatósági vizsga helyszínének címét,

c) a nyilvántartási számot,

d) az intézményi kódot,

e) a nyilvántartásba vételről szóló döntés ügyiratszámát,

f) az aláíró személy és az oktató nevét és személyi kódját és

g) a nyilvántartásba vétel időpontját.

(4) A Felügyelet a nyilvántartásba vételről szóló döntésben a képző szerv részére nyilvántartási számot és intézményi kódot állapít meg.

(5)[2] Ha a Felügyelet a képző szerv nyilvántartásból történő törléséről döntést hozott, a (3) bekezdésben foglalt adatok mellett, a törlés időpontját, a törlésről szóló döntés ügyiratszámát, a döntés tényét, okát és a döntés véglegessé válásának időpontját is nyilvántartja.

(6) Az aláíró személyekről, az oktatókról, a hatósági vizsgára jelentkező személyekről és a vizsgabiztosokról vezetett nyilvántartás tartalmazza az adott személy

a) nevét és születési nevét,

b) anyja nevét,

c) születési helyét, idejét,

d) lakcímét,

e) személyi kódját és

f) – amennyiben vizsgabiztosi tevékenységet lát el – nyilvántartási számát, valamint a nyilvántartásból való törlése esetén a törlés tényét és időpontját.

(7) A Felügyelet a nyilvántartásba vételről szóló döntésben a (6) bekezdésben meghatározott személyek számára személyi kódot állapít meg.

---

1 Megállapította: 2017. évi LXIX. törvény 205. §. Hatályos: 2017. VII. 1-től.

2 Módosította: 2017. évi LXIX. törvény 206. § d).

(8) A hatósági vizsga letételét igazoló, elveszett vagy megsemmisült tanúsítvány pótlására – erre irányuló kérelem esetén – a Felügyelet a nyilvántartása alapján másodlatot állít ki, amit a kérelmező a pénzügyi szolgáltatás közvetítői, a biztosításközvetítői és a tőkepiaci üzletkötői hatósági képzéssel és hatósági vizsgával összefüggő feladatokról szóló miniszteri rendelet szerinti hatósági vizsgára történő jelentkezési lapban meghatározott – vizsgaidőpontban érvényes – adatainak megadásával igényelhet.

(9) Az e §-ban meghatározott nyilvántartással érintett személyes adatok tekintetében az adatkezelő a Felügyelet.

(10) A Felügyelet az (1) bekezdésben meghatározott nyilvántartásban szereplő személyes adatokat az adott személy hatósági képzésben vagy vizsgáztatásban történő közreműködésétől számított tizenöt év elteltével törli a nyilvántartásból, ide nem értve azokat az adatokat, amelyek hatósági vizsga letételét igazoló tanúsítvány nyilvántartásához szükségesek.

(11) A Felügyelet jogosult vizsgáztatási tevékenységet folytatni a – vizsgáztatási tevékenységet végző szervekre és a hatósági vizsgára vonatkozó – jogszabályi követelmények betartásával.

(12) A hatósági képzés és vizsgáztatás során a Felügyelet jogosult ellenőrizni a hatósági képzést, illetve vizsgáztatást végző, a hatósági képzésben és vizsgáztatásban részt vevő szervezeteket és személyeket.

XXXIII. FEJEZET

A BIZTOSÍTÁSKÖZVETÍTŐKKEL ÉS A KIEGÉSZÍTŐ BIZTOSÍTÁSKÖZVETÍTŐI TEVÉKENYSÉGET VÉGZŐ SZEMÉLYEKKEL KAPCSOLATOS INTÉZKEDÉSEK[1]

431. § (1) A Felügyelet a biztosításközvetítő kötelezettségének teljesítése, az ügyfelek érdekeinek megóvása, valamint annak érdekében, hogy a biztosításközvetítői tevékenység e törvénynek, valamint az ezen tevékenységekre vonatkozó más jogszabályoknak és a Felügyelet határozatainak megfeleljen, a következő intézkedéseket hozhatja:

a) az e törvényben, a biztosításközvetítői tevékenységre vonatkozó más jogszabályban, továbbá a felügyeleti határozatokban meghatározott feltételeknek való megfelelésre figyelmeztethet, indokolt esetben – határidő kitűzésével – kötelezhet,

b) felügyeleti bírság megfizetésére kötelezhet,

c) megtilthatja az engedély nélküli többes ügynöki és alkuszi tevékenység, továbbá a felügyeleti nyilvántartáson kívüli biztosításközvetítői tevékenység folytatását,

d) elrendelheti a biztosításközvetítő nyilvántartásban szereplő státusza inaktív szerepeltetését,

e) előírhatja a többes ügynök és az alkusz jegyzett tőkéjének az e törvényben előírt minimumra való felemelését,

f) a harmadik országban székhellyel rendelkező biztosításközvetítő által létesített fióktelep általános képviselőjének, továbbá a biztosításközvetítői tevékenység irányítójának meghallgatását rendelheti el,

g) kezdeményezheti a biztosításközvetítői tevékenység irányítójának, vagy a harmadik országban székhellyel rendelkező biztosításközvetítő által létesített fióktelep általános képviselőjének a felmentését,

h) a kiadott alkuszi vagy többes ügynöki tevékenységi engedélyt felfüggesztheti,

i) a kiadott alkuszi vagy többes ügynöki tevékenységi engedélyt visszavonhatja,

j)[2] megtilthatja az alkusz biztosításközvetítésre irányuló megbízási szerződései állományának átruházását,

---

1 Módosította: 2017. évi CXLV. törvény 213. § l).

2 Beiktatta: 2017. évi CXLV. törvény 205. § (1). Hatályos: 2018. I. 1-től.

k)[1] elrendelheti a jogsértő állapot megszüntetését vagy megtilthatja a jogszabályba ütköző magatartás további folytatását,

l)[2] a biztosítási alapú befektetési termékek értékesítésére vonatkozó üzletviteli jogszabályi követelmények megsértése esetén a biztosításközvetítő vállalkozás ügyvezető tisztségviselőjét határozott időre eltilthatja e feladatköre ellátásától,

m)[3] felfüggesztheti vagy megtilthatja egyes biztosítási termékek vagy az összes biztosítási termék közvetítő általi értékesítését,

n)[4] kötelezheti az alkuszt vagy a többes ügynököt, hogy az általa megbízott kiegészítő biztosításközvetítői tevékenységet végző személyt [ide értve a 368. § (1) bekezdés szerinti személyt is] törölje a belső nyilvántartásából,

o)[5] megtagadhatja a 407. § szerinti nyilvántartásba vételt, amennyiben a 412. § szerinti nyilvántartásokban feltüntetett szoros kapcsolat olyan harmadik ország természetes személyével vagy gazdálkodó szervezetével áll fenn, amelynek jogszabályai megakadályozzák a Felügyeletet felügyeleti jogköreinek tényleges gyakorlásában.

(1a)[6] A Felügyelet a kiegészítő biztosításközvetítői tevékenységet végző személy kötelezettségének teljesítése, az ügyfelek érdekeinek megóvása, valamint annak érdekében, hogy a kiegészítő biztosításközvetítői tevékenység e törvénynek, valamint az ezen tevékenységekre vonatkozó más jogszabályoknak és a Felügyelet határozatainak megfeleljen, a kiegészítő biztosításközvetítői tevékenységet végző személy vonatkozásában az (1) bekezdés *a), b), c), d), k, m), n)* és *o)* pontja szerinti intézkedéseket hozhatja.

(2) A Felügyelet az e törvényben, a biztosításközvetítői tevékenységre vonatkozó más jogszabályban, továbbá a felügyeleti határozatokban meghatározott feltételeknek való megfelelés teljesítése érdekében, határozott időtartamra szóló intézkedési terv kidolgozására, valamint – jóváhagyás esetén – az abban foglaltak végrehajtására kötelezheti a biztosításközvetítőt.

(3)[7] A 293/A. §-ban foglaltak – a biztosítási értékesítésére vonatkozó jogszabályi követelmények megsértése miatt hozott – e §-ban meghatározott intézkedések alkalmazása esetén is irányadóak.

189. A felügyeleti bírság

432. § A Felügyelet a többes ügynököt, az alkuszt, a biztosításközvetítői tevékenység irányítóját, a harmadik országbeli biztosításközvetítő általános képviselőjét felügyeleti bírság megfizetésére kötelezheti, ha az

a) megsérti e törvény vagy egyéb, a biztosításközvetítői tevékenységre vonatkozó jogszabály előírásait,

b) a felügyeleti határozatban előírtakat nem vagy nem határidőben teljesíti, vagy

c) a Felügyelet által elrendelt adatszolgáltatási vagy meghallgatási kötelezettségének határidőre nem tesz eleget.

190. A biztosításközvetítő nyilvántartásból történő törlése

433. § (1) A Felügyelet dönthet a biztosításközvetítő a biztosításközvetítő nyilvántartásban szereplő státusza inaktív szerepeltetéséről, ha

a) a nyilvántartásba-vételi és működési feltételek bármelyikének – az azok teljesítésére történő kötelezésnek való megfelelés teljesítésére nyitva álló határidő eredménytelen elteltét követően – nem felel meg,

---

1 Beiktatta: 2017. évi CXLV. törvény 205. § (2). Hatályos: 2018. II. 23-tól.
2 Beiktatta: 2017. évi CXLV. törvény 205. § (2). Hatályos: 2018. II. 23-tól.
3 Beiktatta: 2017. évi CXLV. törvény 205. § (2). Hatályos: 2018. II. 23-tól.
4 Beiktatta: 2017. évi CXLV. törvény 205. § (2). Hatályos: 2018. II. 23-tól.
5 Beiktatta: 2017. évi CXLV. törvény 205. § (2). Hatályos: 2018. II. 23-tól.
6 Beiktatta: 2017. évi CXLV. törvény 205. § (3). Hatályos: 2018. II. 23-tól.
7 Beiktatta: 2017. évi CXLV. törvény 205. § (4). Hatályos: 2018. II. 23-tól.

b) ellenőrzése során bebizonyosodik, hogy működése súlyosan vagy ismétlődően sértette a biztosítottak érdekeit,

c)[1] megállapítja, hogy a biztosításközvetítő tevékenységi engedély nélkül vagy bejelentés hiányában végez pénzügyi szervezet által végezhető tevékenységet és

ca) e tevékenységével előidézett jogsértés súlya indokolja, vagy

cb) azon személyek érdekeinek a megóvása indokolja, amelyek számára e tevékenységet végezte,

d)[2] megállapítja, hogy a természetes személy biztosításközvetítő tevékenysége súlyosan vagy ismételten j ogszabály sértő.

(2) A harmadik országbeli biztosításközvetítő fióktelep biztosításközvetítő nyilvántartásban szereplő státusza inaktív szerepeltetéséről a Felügyelet – az (1) bekezdésben foglaltakon túlmenően – akkor is dönt, ha a biztosításközvetítő székhelye szerinti ország jogszabályai alapján már nem jogosult biztosításközvetítői tevékenység végzésére.

191. A többes ügynöki és alkuszi tevékenységi engedély felfüggesztése

434. § (1) A Felügyelet a többes ügynök és alkusz tevékenységét felfüggesztheti, ha a többes ügynök és alkusz tevékenysége végzésére vonatkozó jogszabályi előírásokat nem teljesíti, de megalapozottan várható, hogy a felfüggesztés időtartama alatt a jogsértő helyzet megszüntethető.

(2) A felfüggesztés időtartama a hat hónapot nem haladhatja meg.

192. A többes ügynöki és alkuszi tevékenységi engedély visszavonása

435. § (1) A többes ügynöki és az alkuszi engedélyt a Felügyelet visszavonhatja és ezzel egyidejűleg a biztosításközvetítő nyilvántartásban szereplő státusza inaktív szerepeltetéséről dönt, ha

a) az e törvényben előírt nyilvántartásba-vételi és működési feltételek bármelyikének – az azok teljesítésére történő kötelezésnek való megfelelés teljesítésére nyitva álló határidő eredménytelen elteltét követően – nem felel meg,

b) nyilvántartása vagy az éves beszámolója nem felel meg a valóságnak,

c) ellenőrzése során bebizonyosodik, hogy a működésére vonatkozó jogszabályokat ismételten vagy súlyosan megsértette, vagy működése súlyosan vagy ismétlődően sérti a biztosítottak érdekeit,

d) az engedély megadásától számított egy éven belül a többes ügynök vagy az alkusz tevékenységét nem kezdte meg, vagy a biztosításközvetítői tevékenységet engedély nélkül hat hónapon túl felfüggeszti,

e) a többes ügynök vagy az alkusz tevékenysége felfüggesztésének időtartama alatt a jogsértő helyzet megszüntetése érdekében tett felügyeleti intézkedések nem vezettek eredményre,

f)[3] megállapítja, hogy a többes ügynök vagy az alkusz tevékenységi engedély nélkül vagy bejelentés hiányában végez pénzügyi szervezet által végezhető tevékenységet és

fa) e tevékenységével előidézett jogsértés súlya indokolja, vagy

fb) azon személyek érdekeinek a megóvása indokolja, amelyek számára e tevékenységet végezte.

(2) A harmadik országbeli független biztosításközvetítő fióktelep engedélyét a Felügyelet – az (1) bekezdésben foglaltakon túlmenően – akkor is visszavonja, ha a biztosításközvetítő székhelye szerinti ország jogszabályai alapján már nem jogosult független biztosításközvetítői tevékenység végzésére.

XXXIV. FEJEZET

1 Beiktatta: 2015. évi LXXXV. törvény 291. §. Hatályos: 2016. I. 2-től.
2 Beiktatta: 2017. évi CXLV. törvény 206. §. Hatályos: 2018. II. 23-tól.
3 Beiktatta: 2015. évi LXXXV. törvény 292. §. Hatályos: 2016. I. 2-től.

A BIZTOSÍTÁSKÖZVETÍTŐK ÁLTAL FIZETENDŐ FELÜGYELETI DÍJ

436. § (1) A többes ügynök és az alkusz – ide értve a másik tagállamban székhellyel rendelkező többes ügynöki és az alkuszi tevékenységet végző biztosításközvetítő magyarországi fióktelepét is – a Felügyelet részére felügyeleti díjat fizet.

(2) A felügyeleti díj ötvenezer forint, amely összeg minden ötven – többes ügynök és az alkusz által alkalmazott vagy megbízott, továbbá a részéről megbízott gazdálkodó szervezet által alkalmazott vagy megbízott – biztosításközvetítést végző természetes személy után újabb ötvenezer forinttal nő.

NEGYEDIK KÖNYV

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

193. Felhatalmazó rendelkezések

437. § Felhatalmazást kap a Kormány, hogy

a) [1]

b) a biztosítók és a viszontbiztosítók szavatolótőkéjére és biztosítástechnikai tartalékaira,

c) [2] a biztosítók és viszontbiztosítók informatikai rendszere védelmének követelményeire és a tanúsítási eljárás – általános forgalmi adó nélkül számított – maximális díjával szemben támasztott követelményeire,

d) [3]

e) a többes ügynöki és az alkuszi felelősségbiztosítási szerződés minimális tartalmi követelményeire, [4]

f) [5] a biztosítási és a viszontbiztosítási tevékenységhez kapcsolódó fizetőképességről és pénzügyi helyzetről szóló jelentéssel összefüggő részletszabályokra [6]

g) [7] a biztosítók, valamint a többes ügynökök és az alkuszok panaszkezelésének eljárására, valamint panaszkezelési szabályzatára, [8]

h) [9] a biztosítók és a viszontbiztosítók csoportfelügyeletére [10]

vonatkozó részletes szabályokat rendeletben állapítsa meg.

438. § Felhatalmazást kap a pénz-, tőke- és biztosítási piac szabályozásáért felelős miniszter, hogy

a) a befektetési egységhez kötött életbiztosítások esetén az ügyfeleknek szóló adatszolgáltatás formájára és tartalmára, [11]

b) a biztosító kötelező gépjármű-felelősségbiztosítási terméke eredményelszámolására,

c) [12]

d) a biztosítási ágak elkülönítésének módjára, [13]

---

1 Nem lép hatályba a 2015. évi CLXII. törvény 72. § (1) j) alapján.
2 Megállapította: 2016. évi CLXXXII. törvény 46. §. Hatályos: 2016. XII. 28-tól.
3 Nem lép hatályba a 2015. évi CLXII. törvény 72. § (1) j) alapján.
4 Lásd: 44/2015. (III. 12.) Korm. rendelet.
5 A 2015. évi CLXII. törvény 58. § szerinti szöveggel lép hatályba.
6 Lásd: 314/2015. (X. 28.) Korm. rendelet.
7 Beiktatta: 2016. évi LXVII. törvény 231. §. Hatályos: 2017. I. 1-től.
8 Lásd: 437/2016. (XII. 16.) Korm. rendelet.
9 Beiktatta: 2016. évi LXVII. törvény 231. §. Hatályos: 2017. I. 1-től.
10 Lásd: 436/2016. (XII. 16.) Korm. rendelet.
11 Lásd: 2/2019. (III. 28.) PM rendelet.
12 Nem lép hatályba a 2015. évi CLXII. törvény 72. § (1) k) alapján.
13 Lásd: 28/2015. (X. 21.) NGM rendelet.

e) [1] a biztosításközvetítői hatósági képzés és vizsga szabályaira, a hatósági vizsga letételével szerzett, függő és független biztosításközvetítői tevékenység folytatására feljogosító tanúsítvány megszerzésének követelményeire, a hatósági vizsga díjának mértékére, megfizetésére és visszatérítésére [2]
vonatkozó részletes szabályokat rendeletben állapítsa meg.

439. § Felhatalmazást kap a Magyar Nemzeti Bank elnöke, hogy a pénzügyi közvetítőrendszer felügyeletével kapcsolatos feladatkörében eljárva

a) az ügyféllel kötött szerződés megkötését megelőzően, a szerződéses jogviszony fennállása alatt, valamint annak megszűnése esetén alkalmazandó tájékoztatás és ügyfélpanaszok kezelésének formájára és módjára, [3]

b) a határon átnyúló tevékenységekre vonatkozó – 287. § (1)–(2) bekezdésben meghatározott – statisztikai tájékoztatás tartalmára és módjára,

c) [4] a biztosítók 269. § (9) bekezdés *a)* pontjában meghatározott belső adatszolgáltatásának rendjére és tartalmára,

d) a többes ügynök és az alkusz jelentésének szabályaira,

e) [5] a biztosításközvetítő – biztosító, többes ügynök vagy alkusz általi – nyilvántartásba történő, a 411. § (1) bekezdésében és a 412. § (6)–(7) bekezdésében meghatározott bejelentésére, [6]

f) a gépjármű-felelősségbiztosítási termék adatszolgáltatásának szabályaira,

g) [7]

h) a teljes költségmutató számítására és közzétételére, [8]

i) a technikai kamatláb maximális mértékére, [9]

j) a 269. § (2) bekezdés *a)* pontjában meghatározott felügyeleti jelentéstételi kötelezettség rendjére és tartalmára
vonatkozó részletes szabályokat rendeletben állapítsa meg.

194. Hatálybalépés

440. § (1) Ez a törvény – a (2)–(4) bekezdésben meghatározott kivételekkel – a kihirdetését követő harmadik napon lép hatályba.

(2) A 456. § (2) bekezdése 2015. január 1-jén lép hatályba.

(3) A 456. § (1) bekezdése és a 456. § (5)–(8) bekezdése 2015. április 1-jén lép hatályba.

(4) Az 1–439. §, a 441–455. §, a 457–460. §, a 461. § (1)–(4) és (6) bekezdése, a 462–465. §, a 466. § (1)–(2) bekezdése és az 1–12. melléklet 2016. január 1-jén lép hatályba.

195. Átmeneti rendelkezések

1 Módosította: 2016. évi LIII. törvény 175. § (1) 32.
2 Lásd: 40/2015. (XII. 30.) NGM rendelet.
3 Lásd: 46/2018. (XII. 17.) MNB rendelet, 47/2018. (XII. 17.) MNB rendelet, 66/2021. (XII. 20.) MNB rendelet, 16/2026. (VI. 3.) MNB rendelet.
4 Módosította: 2017. évi CXLV. törvény 214. § i).
5 A 2015. évi CLXII. törvény 67. § 26. szerint módosított szöveggel lép hatályba.
6 Lásd: 58/2015. (XII. 22.) MNB rendelet 3. § (6), 5. § (3).
7 Hatályon kívül helyezte: 2017. évi CXLV. törvény 215. § b). Hatálytalan: 2018. II. 23-tól.
8 Lásd: 55/2015. (XII. 22.) MNB rendelet, 47/2018. (XII. 17.) MNB rendelet.
9 Lásd: 54/2015. (XII. 21.) MNB rendelet.

441. § (1)[1] 2016. január 1-jét követő négy éven keresztül a biztosító vagy viszontbiztosító Felügyelet felé fennálló, a 87. § (4) bekezdésében, valamint a 269. § (2) bekezdés *a) és c)* pontjában meghatározott adatszolgáltatási kötelezettsége, valamint a 108. §-ban meghatározott közzétételi kötelezettsége teljesítésének határideje évenként két héttel csökken. A 2016. június 30-án vagy azt követően, de legkésőbb 2016. december 31-ével lezárt pénzügyi évről legkésőbb a 2017. január 1-jétől számított 20. hét zárónapján, a 2019. június 30-án vagy azt követően, de legkésőbb 2019. december 31-ével lezárt pénzügyi évről legkésőbb a 2020. január 1-jétől számított 14. hét zárónapján kell az adatszolgáltatási és közzétételi kötelezettséget teljesíteni.

(2)[2] 2016. január 1-jét követő négy éven keresztül a biztosító vagy viszontbiztosító Felügyelet felé fennálló, a 269. § (2) bekezdés *b)* és *d)* pontjában meghatározott adatszolgáltatási kötelezettsége teljesítésének határideje évenként egy héttel csökken. A 2016. január 1-jén vagy azután, de 2017. január 1-jét megelőzően záruló negyedévet követően legfeljebb a 8. hét, a 2019. január 1-jén vagy azután, de 2020. január 1-jét megelőzően záruló negyedévet követően legfeljebb az 5. hét zárónapja az adatszolgáltatási kötelezettség határideje.

(3)[3]

442. § (1) E törvényben meghatározott szabályok helyett a biztosítókról és a biztosítási tevékenységről szóló 2003. évi LX. törvény 2015. december 31-én hatályos rendelkezései alkalmazandók azokra a biztosítókra, amelyek 2016. január 1-jét követően nem kötnek új biztosítási vagy viszontbiztosítási szerződéseket, és a meglévő szerződésállományukat kizárólag a tevékenységük megszüntetése céljából kezelik, amennyiben:

a) a biztosító 2019. január 1-jéig eleget tesz a Felügyelet határozatainak a tevékenysége megszüntetésével kapcsolatban, vagy

b) a biztosító reorganizációs intézkedés hatálya alatt áll.

(2) Azokra a biztosítókra, amelyek:

a) az (1) bekezdés *a)* pontjának hatálya alatt állnak

aa) 2019. január 1-jétől, vagy

ab) a Felügyelet által meghatározott, az *aa)* alpontban foglaltnál korábbi időponttól, ha a Felügyelet nem találja kielégítőnek a vállalkozás tevékenységének megszüntetése tekintetében elért Felügyelet által meghatározott előrehaladást,

b) az (1) bekezdés *b)* pontjának hatálya alatt állnak,

ba) 2021. január 1-jétől, vagy

bb) a Felügyelet által meghatározott, a *ba)* alpontban foglaltnál korábbi időponttól, ha a Felügyelet nem találja kielégítőnek a vállalkozás tevékenységének megszüntetése tekintetében elért Felügyelet által meghatározott előrehaladást

alkalmazandók az e törvényben meghatározott szabályok.

(3) A biztosító csak akkor tartozik az (1)–(2) bekezdésben meghatározott átmeneti intézkedések hatálya alá, ha a biztosító:

a) nem egy csoport része, vagy amennyiben az, a csoporthoz tartozó egyetlen vállalkozás sem köt új biztosítási vagy viszontbiztosítási szerződéseket, és

b) éves jelentést nyújt be a Felügyelet számára a tevékenysége megszüntetése tekintetében elért előrehaladásról, és

c) értesíti a Felügyeletet arról, hogy alkalmazza az átmeneti intézkedéseket.

(4) Az (1)–(2) bekezdésben meghatározott rendelkezések ellenére a biztosító dönthet úgy, hogy az e törvény rendelkezése szerint végzi a tevékenységét.

(5)[4] A Felügyelet összeállítja az (1) és (2) bekezdésben, továbbá a (6) bekezdésben meghatározott átmeneti intézkedésekkel érintett biztosítók listáját és azt továbbítja a többi tagállam felügyeleti hatóságának.

---

1 A 2015. évi CLXII. törvény 59. § szerinti szöveggel lép hatályba.
2 A 2015. évi CLXII. törvény 59. § szerinti szöveggel lép hatályba.
3 Hatályon kívül helyezte: 2016. évi LXVII. törvény 233. § 3. Hatálytalan: 2017. I. 1-től.
4 A 2015. évi CLXII. törvény 60. § (1) szerinti szöveggel lép hatályba.

(6)[1] Ha a biztosító vagy viszontbiztosító 2015. december 31-én – a biztosítókról és a biztosítási tevékenységről szóló 2003. évi LX. törvény vagy a viszontbiztosítókról szóló 2007. évi CLIX. törvény 2015. december 31-én hatályos rendelkezései szerint – rendelkezik a minimális szavatolótőke-szükséglet fedezésére szolgáló minimális szavatolótőkével vagy, amennyiben az nagyobb összegű, akkor a biztonsági tőkével, de 2016. december 31-ig nem teljesíti a 99. és 100. §-ban, továbbá e §-okkal összefüggésben a biztosítók és a viszontbiztosítók szavatolótőkéjéről és biztosítástechnikai tartalékairól szóló kormányrendeletben meghatározott előírásokat, a Felügyelet a biztosítónak vagy viszontbiztosítónak előírja, hogy tegye meg a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy 2017. december 31-ig teremtse meg a szavatolótőke-szükségletet fedező figyelembe vehető szavatolótőke szintjét, vagy a szavatolótőke-szükséglet teljesítése céljából csökkentse kockázati profilját.

(7)[2] A (6) bekezdésben meghatározott átmeneti intézkedéshez kapcsolódóan a biztosító vagy viszontbiztosító háromhavonta jelentést nyújt be a Felügyeletnek, amelyben közli a szavatolótőke-szükséglet fedezése érdekében a figyelembe vehető szavatolótőke létrehozása vagy a kockázati profil csökkentése révén tett intézkedéseket és elért eredményeket.

(8)[3] A (6) bekezdésben meghatározott átmeneti intézkedést vissza kell vonni abban az esetben, ha a jelentés szerint a nemteljesítés megállapítása és a jelentés benyújtása között nem történt lényeges előrelépés a szavatolótőke-szükséglet fedezése érdekében a figyelembe vehető szavatolótőke visszaállítása vagy a kockázati profil csökkentése révén. Az átmeneti intézkedés visszavonását követően a 309. § rendelkezései alkalmazandók.

(9)[4] Ha a biztosító vagy viszontbiztosító 2015. december 31-én – a biztosítókról és a biztosítási tevékenységről szóló 2003. évi LX. törvény vagy a viszontbiztosítókról szóló 2007. évi CLIX. törvény 2015. december 31-én hatályos rendelkezései szerint – rendelkezik a minimális szavatolótőke-szükséglet fedezésére szolgáló minimális szavatolótőkével, de 2016. december 31-ig nem teljesíti a 101. és 102. §-ban, továbbá e §-okkal összefüggésben a biztosítók és a viszontbiztosítók szavatolótőkéjéről és biztosítástechnikai tartalékairól szóló kormányrendeletben meghatározott – minimális tőkeszükségletre vonatkozó – előírásokat, a Felügyelet a tevékenységi engedélyét visszavonja.

(10)[5] Azon biztosítók és viszontbiztosítók tekintetében, amelyek 2011. január 1-je előtt kibocsátott, átcsomagolt hitelkonstrukciókon alapuló, forgalomképes értékpapírokba vagy más pénzügyi eszközökbe fektetnek be, a Bizottságnak a Szolvencia 2 irányelv 135. cikk (2) bekezdésében meghatározott tárgykörben kiadott rendeletében megállapított követelményeket csak a 2014. december 31-ét követő új kitettségek felmerülése esetén kell alkalmazni.

442/A. §[6] A Felügyelet a 2017. december 31-ig tartó időszakra vonatkozóan előírhatja valamely biztosító vagy viszontbiztosító számára, hogy a 102. § (1) bekezdése szerinti határértékeket kizárólag a standard formulával számított szavatolótőke-szükségletére vetítve alkalmazza.

443. § (1) A (2)–(3) bekezdésben meghatározott kivétellel az e törvény hatálybalépését megelőzően a biztosítókról és a biztosítási tevékenységről szóló 2003. évi LX. törvény – 2015. december 31-én hatályos – 1. számú melléklet *A)* része szerint egyes ágazatokra és kockázatokra megadott engedélyek ágazatok és kockázatok szerinti besorolása megfelel az 1. mellékletben meghatározott ágazatok és kockázatok szerinti besorolásnak.

---

1 A 2015. évi CLXII. törvény 60. § (2) szerinti szöveggel lép hatályba.
2 A 2015. évi CLXII. törvény 60. § (2) szerinti szöveggel lép hatályba.
3 A 2015. évi CLXII. törvény 60. § (2) szerinti szöveggel lép hatályba.
4 A 2015. évi CLXII. törvény 60. § (2) szerinti szöveggel lép hatályba.
5 A 2015. évi CLXII. törvény 60. § (2) szerinti szöveggel lép hatályba.
6 Megállapította: 2017. évi CXLV. törvény 207. §. Hatályos: 2017. XI. 21-től.

(2) E törvény hatálybalépését megelőzően a biztosítókról és a biztosítási tevékenységről szóló 2003. évi LX. törvény – 2015. december 31-én hatályos – 1. számú melléklet *A)* rész 19. pontjában meghatározott „Temetési biztosítás” ágazatra kiadott engedély az 1. melléklet *A)* rész 16. pont *k)* alpontjában meghatározott „egyéb pénzügyi veszteségek” megnevezésű kockázatra megadott engedélynek felel meg.

(3) E törvény hatálybalépését megelőzően a biztosítókról és a biztosítási tevékenységről szóló 2003. évi LX. törvény – 2015. december 31-én hatályos – 1. számú melléklet *A)* rész 6. pont *b)* alpontjában meghatározott „tengeri járművekben bekövetkezett károk” megnevezésű kockázatra megadott engedély az 1. melléklet *A)* rész 6. pont *b)* és *c)* alpontjában meghatározott „tavi hajók” és „tengeri hajók” megnevezésű kockázatra együttesen megadott engedélynek felel meg.

(4) E törvény hatálybalépését megelőzően a biztosítókról és a biztosítási tevékenységről szóló 2003. évi LX. törvény – 2015. december 31-én hatályos – 2. számú melléklet I–III. pontjaiban meghatározott életbiztosítási ágazatokra kiadott engedély a 2. melléklet 1–3. pontjaiban meghatározott életbiztosítási ágazatokra megadott engedélyeknek felelnek meg.

(5) E törvény hatálybalépését megelőzően a biztosítókról és a biztosítási tevékenységről szóló 2003. évi LX. törvény – 2015. december 31-én hatályos – 2. számú melléklet IV. pontjában meghatározott „Egyéni és csoportos nyugdíjbiztosítás” megnevezésű ágazaton belül a „nyugdíjalapok kezelése” alágazatra kiadott engedély a 2. melléklet 5. pontjában meghatározott életbiztosítási ágazatra megadott engedélynek felel meg.

(6) E törvény hatálybalépését megelőzően a biztosítókról és a biztosítási tevékenységről szóló 2003. évi LX. törvény – 2015. december 31-én hatályos – 2. számú melléklet V. pontjában meghatározott „Társadalombiztosítási nyugdíjat kiegészítő járadékbiztosítás” megnevezésű ágazatra kiadott engedély a 2. melléklet 1. pontjában meghatározott életbiztosítási ágazatra megadott engedélynek felel meg.

(7) A Felügyelet hivatalból indított eljárás keretében az (1)–(6) bekezdésben meghatározott szabályok alapján, az e törvény hatálybalépése előtt kiadott, (1)–(6) bekezdés rendelkezéseivel érintett tevékenységi engedélyek vonatkozásában – 2016. június 1-jéig – új tevékenységi engedélyt ad ki, egyidejűleg a korábban kiadott tevékenységi engedélyeket visszavonja.

(8) A (7) bekezdésben meghatározott új tevékenységi engedélyt a Felügyelet úgy bocsátja ki, hogy a korábban kiadott tevékenységi engedély (1)–(6) bekezdésben meghatározott rendelkezésekkel nem érintett részeit változatlan tartalommal fenntartja.

(9) A (7) bekezdésben meghatározott eljárást bizonyítás elrendelése nélkül folytatja le a Felügyelet.

(10) Az e §-ban meghatározott eljárás lefolytatásáért igazgatási szolgáltatási díjat nem kell fizetni.

444. § (1) A 8. § rendelkezéseit nem kell alkalmazni annál a biztosítónál részvénytársaságnál, amelynél 2015. december 31-én az igazgatóság jogait vezető tisztségviselőként vezérigazgató gyakorolja, vagy egységes irányítási rendszert megvalósító igazgatóság működik, vagy ahol a felügyelőbizottság létrehozása nem volt kötelező.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott kivétel mindaddig alkalmazható, amíg az adott biztosító részvénytársaság alapszabálya nem kerül módosításra.

445. § (1) Az 1996. január 1-je előtt biztosítási és egyéb tevékenységet egyaránt folytató kölcsönös biztosító egyesület biztosítási tevékenységet csak elkülönített számviteli nyilvántartás szerint végezhet.

(2)[1] Az Önkéntes Kölcsönös Biztosító Pénztárakról szóló 1993. évi XCVI. törvény (a továbbiakban: Öpt.) hatálybalépése előtt alakult kölcsönös biztosító egyesület életbiztosítási ágban nyújtott – az Öpt. 10. §-ának (1) bekezdés *a)* pontjában meghatározott – szolgáltatásai ellenértékeként a tag javára történt befizetések – ideértve a munkáltatói hozzájárulást, támogatói adományt is – utáni adó- és társadalombiztosítási járulék fizetésének szabályai e törvény hatálybalépését követően megegyeznek a nyugdíjpénztárakra vonatkozó szabályokkal, amennyiben a szolgáltatásaira az Öpt. – 2015. december 31. napján hatályos – 46–49. §-ában foglaltakat megfelelően alkalmazzák és ezt a Felügyelet igazolja.

(3)[2]

(4) Ha a (2) bekezdés szerinti kölcsönös biztosító egyesület e rendelkezés szerinti szolgáltatását igénybe vevő tagjai az Öpt. rendelkezései szerint önkéntes kölcsönös biztosító pénztárat alapítanak, a pénztár tevékenységi engedélyének megszerzését követően a kölcsönös biztosító egyesület legfelsőbb szerve dönt az e tagokra vonatkozó szerződésállomány átruházásáról és az ezen szolgáltatáshoz kapcsolódó tevékenység megszüntetéséről.

(5)[3] Ha a kölcsönös biztosító egyesület legfelsőbb szerve a (4) bekezdés szerint az átruházáshoz hozzájárul, az önkéntes kölcsönös biztosító pénztárat alapító tagok egyéni számláján lévő összeget a legfelsőbb szerv döntését követő harminc napon belül a tagnak az önkéntes kölcsönös biztosító pénztárnál nyitott számláján kell jóváírni, a kölcsönös biztosító egyesület matematikai és eredménytől függő díjvisszatérítési tartaléka eszközfedezetének az önkéntes kölcsönös biztosító pénztárat alapító tagokra eső részét pedig a kölcsönös biztosító egyesület a legfelsőbb szerv döntését követő harmincadik napig átadja az önkéntes kölcsönös biztosító pénztár részére.

(6)[4] Ha a kölcsönös biztosító egyesület tagja a megalapítást követően lép be a (4) bekezdés szerint alapított önkéntes biztosító pénztárba, a tag egyéni számláján lévő összeget a tag erre irányuló, a kölcsönös biztosító egyesülethez intézett kérelmét követő harminc napon belül kell jóváírni az önkéntes kölcsönös biztosító pénztárnál nyitott számláján, és ezen időpontig kell a matematikai és eredménytől függő díj visszatérítési tartalék eszközfedezetének arányos részét az (5) bekezdésben foglaltak szerint átadni.

(7) Az (5) és (6) bekezdés szerinti vagyonátadás adó- és illetékmentes.

445/A. §[5] (1) A 445. § (2) bekezdésben meghatározott kölcsönös biztosító egyesület – 445. § (2) bekezdésében meghatározott szolgáltatású biztosítással rendelkező – tagja az Öpt. 10. §-ának (1) bekezdés *a)* pontjában meghatározott nyugdíjpénztárba átléphet.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott átlépés esetén az átlépő tag biztosítási szerződése a nyugdíjpénztárba történő befogadással megszűnik.

(3) Az (1) bekezdésben meghatározott átlépés során az átlépő tag egyéni számláján lévő összeget, továbbá az eredménytől függő díjvisszatérítési tartalék rá eső részét az Öpt. 10. §-ának (1) bekezdés *a)* pontjában meghatározott nyugdíjpénztárnál nyitott számláján kell jóváírni az Öpt.-nek a pénztárba történő átlépésre vonatkozó szabályainak alkalmazásával.

(4) Az (1) bekezdésben meghatározott átlépés során az átlépő tagot úgy kell tekinteni a befogadó pénztárnál, mintha másik nyugdíjpénztártól lépett volna át.

445/B. §[6] (1) A Felügyelet a 445. § (2) bekezdésében meghatározott kölcsönös biztosító egyesület esetén a 167. §-ban meghatározott intézkedést az e §-ban és a 445/C. §-ban meghatározott eltérésekkel alkalmazhatja, azzal, hogy az intézkedés alkalmazásának nem feltétele a tevékenységi engedély visszavonása.

---

1 Módosította: 2016. évi LIII. törvény 175. § (1) 33.
2 Hatályon kívül helyezte: 2016. évi LIII. törvény 176. § h). Hatálytalan: 2016. VII. 1-től.
3 Megállapította: 2016. évi LIII. törvény 172. §. Hatályos: 2016. VII. 1-től.
4 Megállapította: 2016. évi LIII. törvény 172. §. Hatályos: 2016. VII. 1-től.
5 Beiktatta: 2016. évi LIII. törvény 173. §. Hatályos: 2016. VII. 1-től.
6 Beiktatta: 2016. évi LIII. törvény 173. §. Hatályos: 2016. VII. 1-től.

(2) Ha a Felügyelet az (1) bekezdésben meghatározott intézkedést alkalmazza, a 445. § (2) bekezdésében meghatározott szolgáltatásokkal kapcsolatos szerződésállománynak – a 167. § (3) bekezdésben meghatározott biztosítóknak történő átruházás mellett – az Öpt. 10. §-ának (1) bekezdés *a)* pontjában meghatározott nyugdíjpénztár részére történő átruházása érdekében is intézkedhet.

(3) A felügyeleti biztos a 445. § (2) bekezdésében meghatározott szolgáltatású biztosítással rendelkező tagokhoz kapcsolódó szerződésállomány átruházásra irányuló megállapodás megkötése céljából – a 167. § (3) bekezdésében meghatározottak mellett –, az állomány átvételére irányuló felhívásban megkeresi az Öpt. 10. §-ának (1) bekezdés *a)* pontjában meghatározott nyugdíjpénztárakat is.

(4) A (3) bekezdésben meghatározott felhívás tartalmazza az átruházandó állomány szerződéseinek a darabszámát, és az állománnyal kapcsolatban átadásra kerülő vagyon nagyságát.

(5) Az Öpt. 10. §-ának (1) bekezdés *a)* pontjában meghatározott nyugdíjpénztár a (3) bekezdés szerinti felhívásban meghatározott időpontig – amely nem lehet hosszabb, mint az felhívás közzétételétől számított két hónap – tehet nyilatkozatot az állomány átvételére, amelyhez a felügyeleti biztos (6) bekezdésben meghatározott döntésének a meghozataláig kötve van.

(6) A felügyeleti biztos a 167. § (6) bekezdésben meghatározottak szerint hozza meg döntését, azzal, hogy annak meghozatala során figyelembe veszi az Öpt. 10. §-ának (1) bekezdés *a)* pontjában meghatározott nyugdíjpénztártól határidőben beérkezett nyilatkozatokat is. A döntés meghozatala során a 167. § (9) bekezdésében meghatározott rendelkezéseket is alkalmazni kell.

(7) Ha a (6) bekezdésben meghatározott döntés alapján a 445. § (2) bekezdésében meghatározott szolgáltatásokkal kapcsolatos szerződésállomány az Öpt. 10. §-ának (1) bekezdés *a)* pontjában meghatározott nyugdíjpénztárnak kerül átruházásra, az állománnyal érintett tagok egyéni számláján lévő összeget, illetve az eredménytől függő díjvisszatérítési tartalék rá eső részét a felügyeleti biztos döntését követő harminc napon belül a tagnak az önkéntes kölcsönös biztosító pénztárnál nyitott számláján kell jóváírni, a kölcsönös biztosító egyesület matematikai és eredménytől függő díjvisszatérítési tartaléka eszközfedezetének az átruházással érintett tagokra eső részét pedig a kölcsönös biztosító egyesület a felügyeleti biztos döntését követő harmincadik napig átadja az Öpt. 10. §-ának (1) bekezdés *a)* pontjában meghatározott nyugdíjpénztár részére.

(8) A (7) bekezdés szerinti vagyonátadás adó- és illetékmentes.

(9) A (7) bekezdés szerinti szerződésállomány-átruházással érintett tagot úgy kell tekinteni, mintha másik pénztárból lépett volna át.

(10) A szerződésállomány-átruházással érintett tagok biztosítási szerződései és a kölcsönös biztosító egyesületbeli tagsági jogviszonya az átruházás napjával megszűnnek.

445/C. §[1] (1) Ha a 445/B. § (6) bekezdésében meghatározott döntés alapján a 445. § (2) bekezdésében meghatározott szolgáltatásokkal kapcsolatos szerződésállomány a 167. § (3) bekezdésben meghatározott biztosítónak kerül átadásra, akkor az így átadott biztosítási szerződések nyugdíjszolgáltatásai ellenértékeként a szerződő fél javára történt befizetések – ideértve az életbiztosítás díjához adott munkáltatói hozzájárulást, illetve támogatói adományt is – utáni adó- és társadalombiztosítási járulék fizetésének szabályai az állomány átadást követően megegyeznek a nyugdíjpénztárakra vonatkozó szabályokkal, amennyiben a biztosító szolgáltatásaira az Öpt. – 2015. december 31. napján hatályos – 46–49. §-ában foglaltakat megfelelően alkalmazzák és ezt a Felügyelet igazolja.

1 Beiktatta: 2016. évi LIII. törvény 173. §. Hatályos: 2016. VII. 1-től.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott állományátruházás során a biztosítási szerződési feltételek csak a technikai kamatláb, a szerződésben meghatározott garantált hozam és a többlethozam visszajuttatás tekintetében az (1) bekezdésben meghatározott állományátruházást követő harminc napon belül változtathatók meg, azzal a feltétellel, hogy a változtatásra a technikai kamatlábak esetében a technikai kamatlábak legnagyobb mértékéről szóló jogszabályban rögzített technikai kamatláb legnagyobb mértéke szerint kerülhet sor. A változtatásról a szerződésállományt átvevő biztosítónak az érintett szerződő feleket a változtatást követő tizenöt napon belül értesítenie kell.

(3) A szerződő fél az (1) bekezdésben meghatározott állományátruházásról szóló 118. § (7) bekezdésében, illetve a változtatásról szóló, a (2) bekezdésben meghatározott értesítés kézhezvételétől számított harminc napon belül az átvevő biztosítóhoz intézett írásbeli nyilatkozatával az Öpt. 10. §-ának (1) bekezdés *a)* pontjában meghatározott nyugdíjpénztárba is átléphet vagy a szerződést a 118. § (8) bekezdés szerint felmondhatja. A nyugdíjpénztárba történő átlépésre a 445/A. § szabályait kell alkalmazni.

(4) Az (1) bekezdés szerinti vagyonátadás adó- és illetékmentes.

446. § (1) 2016. január 1-jén élet- és nem-életbiztosítási ág együttes művelésére vonatkozó engedéllyel rendelkező biztosító jogosult a két ág együttes művelését folytatni.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott biztosító az élet- és nem-életbiztosítási tevékenységét elkülönített módon úgy kell megszervezni, hogy az életbiztosítási tevékenység elkülönüljön a nem-életbiztosítási tevékenységtől.

(3) Az életbiztosítási szerződések és a nem-életbiztosítási szerződések vonatkozásában nem sérülhet az ügyfelek azon érdeke, hogy az életbiztosításból származó többlethozam az életbiztosítási szerződők javát szolgálja, úgy mintha az életbiztosító kizárólag életbiztosítási tevékenységet folytatna.

(4) A biztosítási ágak (1)–(3) bekezdésben előírt elkülönítésének módját a pénz-, tőke- és biztosítási piac szabályozásáért felelős miniszter rendeletben állapítja meg.

(5)[1] Az (1) bekezdésében meghatározott biztosító köteles – a 101–102. § és a biztosítók és a viszontbiztosítók szavatolótőkéjéről és biztosítástechnikai tartalékairól szóló kormányrendelet alapján – kiszámítani:

a) a minimális tőkeszükségletet az életbiztosítási vagy viszontbiztosítási tevékenységük tekintetében, úgy mintha az érintett vállalkozás csak ezt a tevékenységet végezné, a (9) bekezdésben említett elkülönített elszámolás alapulvételével (a továbbiakban: fiktív életági minimális tőkeszükséglet);

b) a minimális tőkeszükségletet a nem-életbiztosítási vagy viszontbiztosítási tevékenységük tekintetében, úgy mintha az érintett vállalkozás csak ezt a tevékenységet végezné, a (9) bekezdésben említett elkülönített elszámolás alapulvételével (a továbbiakban: fiktív nem-életági minimális tőkeszükséglet).

(6) Az (1) bekezdésben meghatározott biztosító egyenértékű összegű figyelembe vehető alapvető szavatolótőke-elemekkel fedezi

a) a fiktív életági minimális tőkeszükségletet az életbiztosítási tevékenység tekintetében;

b) a fiktív nem-életági minimális tőkeszükségletet a nem-életbiztosítási tevékenység tekintetében

oly módon, hogy egyik tevékenység tekintetében meghatározott minimális tőkeszükséglet fedezésére szolgáló szavatolótőke-elem nem szolgálhat a másik tevékenység tekintetében meghatározott minimális tőkeszükséglet fedezésére.

(7) Mindaddig, amíg a biztosító a (6) bekezdésben meghatározott kötelezettséget teljesíti, a szavatolótőke-szükséglete fedezésére felhasználhatja azokat a figyelembe vehető szavatolótőke-elemeket, amelyek így is rendelkezésre állnak az egyik vagy a másik tevékenységre, feltéve, ha ezt a Felügyeletnek bejelenti, megjelölve egyúttal a szavatolótőke-elem áthelyezésének mértékét és indokát.

1 A 2015. évi CLXII. törvény 67. § 27. szerint módosított szöveggel lép hatályba.

(8) Ha valamelyik tevékenység tekintetében a figyelembe vehető alapvető szavatolótőke-elemek összege nem elegendő a (6) bekezdésben meghatározott minimális tőkeszükségletek fedezetére, a Felügyelet a 291. § (1) bekezdésében meghatározott intézkedéseket alkalmazhatja, továbbá engedélyezheti a 237. § (1) bekezdés *l)* pontjában meghatározottakat, függetlenül attól, hogy a másik tevékenységre vonatkozóan mulasztás áll-e fenn.

(9) A biztosító a Felügyelet számára teljesítendő adatszolgáltatási kötelezettségének úgy tesz eleget, hogy az az életbiztosításra és a nem-életbiztosításra elkülönítve mutassa be az eredmények forrásait. Minden bevételt, különösen a díjakat, a viszontbiztosítási tevékenységet végzőktől kapott összegeket és a befektetési bevételt és ráfordítást, különösen a biztosítási ügymenettel kapcsolatos ráfordításokat, a biztosítástechnikai tartalékok növelését, a viszontbiztosítási díjakat és a biztosítási tevékenység tekintetében felmerülő működési költségeket eredet szerinti bontásban kell megadni. A két tevékenység közös tételeit a Felügyelet által elfogadott felosztási módszerrel kell kimutatni az elszámolásokban.

A biztosítók elszámolásaik alapján kimutatást készítenek, amelyben világosan meghatározzák a fiktív minimális tőkeszükségleteket fedező figyelembe vehető alapvető szavatolótőke-elemeket.

(10) A hatodik rész hatálya alá tartozó biztosító esetén a biztosító szavatolótőkéje megfelel a 215–218. §-ban és a biztosítók és a viszontbiztosítók szavatoló-tőkéjére és biztosítástechnikai tartalékairól szóló kormányrendeletben meghatározott szavatolótőke-követelményeknek.

(11)[1] Az (1) bekezdésben meghatározott biztosító a 109. §-ban és a 212. §-ban meghatározott eszköznyilvántartásait biztosítási áganként elkülönítetten köteles vezetni.

447. § (1) Az e törvény 134. §-ában és – az egyes pénzügyi tárgyú törvények módosításáról szóló 2012. évi CLI. törvénnyel megállapított – az Ebktv. 30/A. §-ában foglalt rendelkezések 2007. december 21-ét követően, de 2012. december 21-ét megelőzően létrejött biztosítási szerződés vonatkozásában akkor alkalmazandók, ha a szerződés módosítása a biztosító és a szerződő olyan együttes, kifejezett hozzájárulását igényli, amely az egyének által egyedileg fizetendő biztosítási díj nagyságát vagy az őket megillető szolgáltatás összegét befolyásolja, és az adott módosításhoz szükséges utolsó nyilatkozat megtételére 2012. december 21-ét követően kerül sor.

(2) Az e törvény 134. §-ában és – az egyes pénzügyi tárgyú törvények módosításáról szóló 2012. évi CLI. törvénnyel megállapított – az Ebktv. 30/A. §-ában foglalt rendelkezéseket nem kell alkalmazni 2007. december 21-ét követően, de 2012. december 21-ét megelőzően létrejött biztosítási szerződések módosításának alábbi eseteiben:

a) a biztosítás kockázati terjedelmének megváltoztatása, így különösen a szerződés személyi vagy tárgyi hatályának újabb biztosítottra, vagy újabb biztosított vagyontárgyra való kiterjesztése, a szerződés új biztosítási kockázattal való bővítése, vagy a szerződés személyi vagy tárgyi hatályának egyes biztosítottak, biztosított vagyontárgyak, biztosítási kockázatok vonatkozásában való megszüntetése, illetve az ügyfél által kötelezően bejelentendő, bejelentett vagy közlendő, közölt változásból eredő módosítások eseteiben, ha a szerződés ilyen módosítással nem érintett része változatlan marad,

b) az életbiztosítási szerződés nemi hovatartozástól független befektetési díjrészének és szolgáltatási tartalmának módosítása az életbiztosítási szerződés kockázati biztosítási díjának és az ehhez kapcsolódó szolgáltatásnak a módosítása nélkül, így különösen a befektetési egységekhez kötött életbiztosítási szerződések befektetési díjrészének vagy szolgáltatásának módosítása,

1 A 2015. évi CLXII. törvény 62. § szerinti szöveggel lép hatályba.

c) a szerződés biztosítási díjának és szolgáltatásának a szerződésben előre lefektetett módon történő, a nemi hovatartozástól független tényezőkön alapuló módosítása.

(3) Az e törvény 134. §-ában és – az egyes pénzügyi tárgyú törvények módosításáról szóló 2012. évi CLI. törvénnyel megállapított – az Ebktv. 30/A. §-ában foglalt rendelkezéseket nem kell alkalmazni a 2007. december 21-ét megelőzően létrejött biztosítási szerződések esetében.

448. § (1) Az üzletszerűen végzett járadékszolgáltatás nyújtására irányuló tevékenység e törvény rendelkezéseivel összhangban folytatható.

(2) Az (1) bekezdésben foglaltakat nem kell alkalmazni azon szervezetek vagy személyek szolgáltatási tevékenysége keretében létrejött szerződéses állományára, amelyek 2015. január 1-jéig az üzletszerűen végzett járadékszolgáltatás nyújtására irányuló tevékenységet nem a 4. § (1) bekezdés 11. pontjában meghatározott biztosítási tevékenységként végezték.

(3)[1] Üzletszerűen végzett járadékszolgáltatás nyújtására irányuló tevékenységet folytató azon biztosítókra, amelyek kötelezettségvállalásának ellenértéke ingatlan átruházása formájában valósul meg, 2016. január 1-jét követően nem kell alkalmazni a 121. §-ban foglalt rendelkezéseket, az általuk kötött szerződésekre a Ptk. életjáradéki szerződésekre vonatkozó rendelkezései alkalmazandók.

(4) 2016. január 1-jét követően az üzletszerűen végzett járadékszolgáltatás nyújtására irányuló tevékenységet folytató azon biztosítók esetében, amelyek kötelezettségvállalásának ellenértéke ingatlan átruházása formájában valósul meg

a) az 57. § (1) bekezdésében meghatározott szabályoktól eltérően – kizárólag üzletszerűen végzett járadékszolgáltatás nyújtására irányuló tevékenységet folytató biztosító esetén – a vezető aktuárius megbízási jogviszony keretében is foglalkoztatható;

b) az üzletszerűen végzett járadékszolgáltatás nyújtására irányuló tevékenység keretében létrejött szerződéses állomány számviteli biztosítástechnikai tartalékok fedezetét képezheti jelzáloggal terhelt, továbbá olyan eszköz, amely felett a rendelkezési jog korlátozott;

c) a számviteli biztosítástechnikai tartalékok fedezetére bevonható eszközök tekintetében az üzletszerűen végzett járadékszolgáltatás nyújtására irányuló tevékenység keretében létrejött szerződéses állomány összes bruttó biztosítástechnikai tartaléka száz százalékban lefedhető ingatlanokkal.

449. § (1) E törvénynek a 149. §-át már megkötött biztosítási szerződésekre is alkalmazni kell, feltéve, ha az e szerződésekkel érintett szerződők részére a biztosító által küldött értesítés kézhezvételét követő tizenöt napon belül az ügyfél nem kifogásolja.

(2) A kifogás megküldése nem adhat alapot a szerződés felmondására.

450. § (1) A vezető kockázatkezelő és megfelelőségi vezető a 65. § (1) bekezdés *b)* pontjában, valamint a 67. § (1) bekezdés *b)* pontjában meghatározott követelményeknek első alkalommal 2018. január 1-jétől köteles megfelelni.

(2) A biztosításközvetítői tevékenységet irányító személyekre vonatkozó, az e törvényben meghatározott feltételeknek csak e törvény hatálybalépését követően foglalkoztatott biztosításközvetítői tevékenységet irányító személyek kötelesek megfelelni.

(3) E törvény hatálybalépését követő tíz évig

a) az 57. § (1) bekezdés *b)* pontjában meghatározott szakmai gyakorlatként az az aktuáriusi szakmai gyakorlat,

b) az 59. § (1) bekezdés *c)* pontjában meghatározott szakmai gyakorlatként az a biztosítási szaktanácsadói szakmai gyakorlat,

c) a 61. § (1) bekezdés *c)* pontjában meghatározott szakmai gyakorlatként az a biztosítási szaktanácsadói szakmai gyakorlat,

d) a 63. § (2) bekezdés *b)* pont *ba)* alpontjában meghatározott szakmai gyakorlatként az a biztosítási szaktanácsadói szakmai gyakorlat,

1 A 2015. évi CLXII. törvény 67. § 28. szerint módosított szöveggel lép hatályba.

e) a 65. § (1) bekezdés *b)* pont *ba)* alpontjában meghatározott szakmai gyakorlatként az a kockázatkezelői szakmai gyakorlat,

f) a 67. § (1) bekezdés *b)* pont *ba)* alpontjában meghatározott szakmai gyakorlatként az a biztosításszakmai jogi, közgazdasági gyakorlat vagy biztosítási szaktanácsadói szakmai gyakorlat

is elfogadható, amelyet szaktanácsadók szakmai érdekvédelmi szervénél, továbbá biztosítási szaktanácsadónál az érintett személy szerzett, feltéve, ha az *a)–f)* pontban meghatározott szakmai gyakorlat időtartamára és a szakmai gyakorlat befejezésére vonatkozó egyéb feltételek fennállnak.

(4) E törvény hatálybalépését követő tíz évig a 389. § (3) bekezdés *b)* pont *ba)* alpontjában és a 400. § (3) bekezdés *b)* pont *ba)* alpontjában meghatározott szakmai követelményként elfogadható, ha az érintett személy

a) legalább három évig biztosítási szaktanácsadóként működött, vagy

b) szaktanácsadók szakmai érdekvédelmi szervénél, továbbá biztosítási szaktanácsadónál legalább ötéves biztosításszakmai beosztásban eltöltött munkaviszonnyal vagy munkavégzésre irányuló egyéb jogviszonnyal rendelkezik,

feltéve, ha a szakmai gyakorlat befejezésére vonatkozó egyéb feltételek fennállnak.

(5) E törvény hatálybalépését követő tíz évig a 395. § (2) bekezdés *c)* pont *cb)* alpontjában meghatározott szakmai gyakorlatként elfogadható, ha az érintett személy

a) legalább öt évig biztosítási szaktanácsadóként működött,

b) szaktanácsadók szakmai érdekvédelmi szervénél legalább három évig biztosításszakmai vezető beosztást töltött be, vagy

c) szaktanácsadók szakmai érdekvédelmi szervénél, továbbá biztosítási szaktanácsadónál legalább ötéves biztosításszakmai beosztásban eltöltött munkaviszonnyal vagy munkavégzésre irányuló egyéb jogviszonnyal rendelkezik

feltéve, ha a szakmai gyakorlat befejezésére vonatkozó egyéb feltételek fennállnak.

(6)[1] A biztosítókról és a biztosítási tevékenységről szóló 2003. évi LX. törvény 2015. december 31-én hatályos 51. § (2) bekezdésében és az 5. számú mellékletének 1.*C)* és 1.*D)* pontjában meghatározott felügyeleti nyilvántartásban 2015. december 31-én – a szaktanácsadói tevékenységet végző természetes személy vagy gazdálkodó szervezet vonatkozásában – szereplő adatokat a Felügyelet 2026. január 1-jéig a (3)–(5) bekezdésben meghatározott rendelkezések végrehajtása és hatóságoktól vagy más szervektől érkező megkeresések teljesítése céljából kezelheti.

451. § A 129. §-ban meghatározott rendelkezéseket nem kell alkalmazni az állami, önkormányzati, önkéntes és létesítményi tűzoltóság tűzoltásban, műszaki mentésben részt vevő tagjaira vonatkozóan élet- és balesetbiztosítási szerződés kötésére vonatkozó kötelezettségre.

452. § (1) Nem sérülhet a biztosított többlethozam-visszajuttatással kapcsolatos jogosultsága a 2016. január 1-jét megelőzően kötött olyan életbiztosítási szerződések vonatkozásában, amely alapján a biztosítottat többlethozam-visszajuttatás illeti meg.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott szerződések esetén a számviteli biztosítástechnikai tartalékok körébe tartozó matematikai tartalék befektetési többlethozamának legalább nyolcvan százalékát kell visszajuttatni, amely visszajuttatás mértéke nem lehet alacsonyabb a biztosítási szerződésben foglaltaknál.

(3)[2] A biztosító az 1996. január 1. előtt megkötött életbiztosítási szerződései után, vagy addig megadott termékengedély alapján 2000. december 31-éig megkötött életbiztosítási szerződései után a (2) bekezdésében foglaltak helyett az életbiztosítási ág számviteli biztosítástechnikai tartalékai körébe tartozó matematikai tartalékai befektetési eredményének legalább ötven százalékát köteles visszajuttatni, amennyiben nem vállalt egyéb kötelezettséget. A visszajuttatás nem lehet kedvezőtlenebb a szerződésben foglaltaknál. E visszajuttatott rész magában foglalja a technikai kamatlábnak megfelelő bevételt is.

---

1 A 2015. évi CLXII. törvény 63. § szerinti szöveggel lép hatályba.
2 A 2015. évi CLXII. törvény 64. § szerinti szöveggel lép hatályba.

(4)[1] A (2) bekezdésben meghatározottak szerinti többlethozam-visszajuttatást és a (3) bekezdésben meghatározott visszajuttatást a biztosító elkülönítetten köteles kezelni és kimutatni.

452/A. §[2] (1) A 377. §-ban meghatározott rendelkezéseket 2016. január 1-jén fennálló jutalékfizetésre vonatkozó megállapodásokra is alkalmazni kell.

(2) A 104/A. § – az egyes tőkepiaci és biztosítási tárgyú törvények módosításáról szóló 2015. évi CLXII. törvénnyel megállapított – rendelkezéseinek a biztosító és a viszontbiztosító 2017. január 1-jét követően köteles megfelelni.

(3) A 122/A. § – az egyes tőkepiaci és biztosítási tárgyú törvények módosításáról szóló 2015. évi CLXII. törvénnyel megállapított – rendelkezéseit a 2016. január 1-jén fennálló biztosítási szerződésekre is alkalmazni kell.

(4) A 133. § (3) és (4) bekezdésének – az egyes tőkepiaci és biztosítási tárgyú törvények módosításáról szóló 2015. évi CLXII. törvénnyel megállapított – rendelkezéseit a 2016. január 1-jén vagy azt követően megkötött életbiztosítási szerződésekre kell alkalmazni.

(5) A 138. § (2a) bekezdésének – az egyes tőkepiaci és biztosítási tárgyú törvények módosításáról szóló 2015. évi CLXII. törvénnyel megállapított – rendelkezéseit a 2016. január 1-jén fennálló biztosítási szerződésekre is alkalmazni kell, ha a szerződő fél az adatátadást az arról szóló tájékoztatás kézhezvételétől számított tizenöt napon belül nem kifogásolja.

452/B. §[3] A 110. § (4) és (5) bekezdésének – az egyes tőkepiaci és biztosítási tárgyú törvények módosításáról szóló 2015. évi CLXII. törvénnyel megállapított – rendelkezéseit a 2017. január 1-jén vagy azt követően megkötött életbiztosítási szerződésekre kell alkalmazni.

452/C. §[4] (1) A 70. § (1), (2) és (7) bekezdésének, valamint 116. és 117. §-nak – a Magyar Könyvvizsgálói Kamaráról, a könyvvizsgálói tevékenységről, valamint a könyvvizsgálói közfelügyeletről szóló 2007. évi LXXV. törvény és egyes pénzügyi tárgyú törvények módosításáról szóló 2016. évi XLIV. törvénnyel megállapított – rendelkezéseit 2017. január 1-jétől kell alkalmazni.

(2) A 70. § (3) és (4) bekezdés – a Magyar Könyvvizsgálói Kamaráról, a könyvvizsgálói tevékenységről, valamint a könyvvizsgálói közfelügyeletről szóló 2007. évi LXXV. törvény és egyes pénzügyi tárgyú törvények módosításáról szóló 2016. évi XLIV. törvénnyel hatályon kívül helyezett – rendelkezéseit a 2016. június 17-ét megelőzően induló üzleti évre vonatkozó jogszabályi kötelezettségen alapuló könyvvizsgálói tevékenységre még alkalmazni kell.

452/D. §[5] (1) A 107. § (1) bekezdés *f)* pontjának, továbbá (1a) bekezdésének – a pénzügyi közvetítőrendszert érintő egyes törvények módosításáról szóló 2016. évi LIII. törvénnyel megállapított – rendelkezéseit a 2017. január 1-jétől megkötött biztosítási szerződések esetében kell alkalmazni.

(2) A 124/A. § – a pénzügyi közvetítőrendszert érintő egyes törvények módosításáról szóló 2016. évi LIII. törvénnyel megállapított – rendelkezéseit a 2017. január 1-jétől megkötött biztosítási szerződések esetében kell alkalmazni.

452/E. §[6] A 377. § (2) bekezdésének – a pénzügyi közvetítőrendszert érintő egyes törvények módosításáról szóló 2016. évi LIII. törvénnyel megállapított – rendelkezéseit a 2018. január 1-jétől megkötött szerződések esetében kell alkalmazni.

452/F. §[7]

---

1 A 2015. évi CLXII. törvény 64. § szerinti szöveggel lép hatályba.
2 A 2015. évi CLXII. törvény 65. § szerinti szöveggel lép hatályba.
3 A 2015. évi CLXII. törvény 65. § szerinti szöveggel lép hatályba.
4 Beiktatta: 2016. évi XLIV. törvény 72. §. Hatályos: 2016. VI. 4-től.
5 Beiktatta: 2016. évi LIII. törvény 174. § (1). Hatályos: 2017. I. 1-től.
6 Beiktatta: 2016. évi LIII. törvény 174. § (2). Hatályos: 2018. I. 1-től.
7 Hatályba lép: 2019. I. 1-jén.

452/G. §[1] A 393. § (2) bekezdése és a 406. § (2) bekezdése – az egyes törvények biztosítási, illetve pénzforgalmi tárgyú jogharmonizációjával kapcsolatos módosításáról szóló 2017. évi CXLV. törvénnyel megállapított – rendelkezései szerinti jelentéstételi kötelezettségeknek a többes ügynököknek és alkuszoknak első alkalommal a 2018-as évre vonatkozóan kell eleget tenniük.

452/H. §[2] (1) Az egyes törvények biztosítási, illetve pénzforgalmi tárgyú jogharmonizációjával kapcsolatos módosításáról szóló 2017. évi CXLV. törvénnyel megállapított 138. § (9) bekezdését és 147/A. §-t az egyes törvények biztosítási, illetve pénzforgalmi tárgyú jogharmonizációjával kapcsolatos módosításáról szóló 2017. évi CXLV. törvény hatálybalépésekor fennálló szerződésekre is alkalmazni kell.

(2) A 147/A. § (2) bekezdésében foglalt nyilatkozattételi lehetőségről a hitelintézet ellenőrző befolyása alatt működő biztosító az egyes törvények biztosítási, illetve pénzforgalmi tárgyú jogharmonizációjával kapcsolatos módosításáról szóló 2017. évi CXLV. törvény hatálybalépésekor fennálló szerződéssel rendelkező ügyfelét legkésőbb harminc nappal a Hpt. 164/B. § szerinti adattovábbítást megelőzően írásban értesíti. A fennálló szerződéssel rendelkező ügyfelek tájékoztatását követően az általa működtetett honlapon a figyelem felkeltésére alkalmas módon erre vonatkozó tájékoztatást tesz közzé. A Hpt. 164/B. § szerinti adatátadás a honlapon történő közzétételtől számított harmincadik nap után kezdődhet meg.

452/I. §[3] (1) A 2018. február 22-én felügyeleti nyilvántartásban szereplő biztosításközvetítőknek és viszontbiztosítás-közvetítőknek az e törvénynek – az egyes törvények biztosítási, illetve pénzforgalmi tárgyú jogharmonizációjával kapcsolatos módosításáról szóló 2017. évi CXLV. törvénnyel megállapított – 376. § (2) bekezdésében foglalt, 2018-as évre vonatkozó kötelezettségüknek legkésőbb 2019. február 23-áig kell megfelelniük.

(2) A 134/A. § – az egyes törvények biztosítási, illetve pénzforgalmi tárgyú jogharmonizációjával kapcsolatos módosításáról szóló 2017. évi CXLV. törvénnyel megállapított – rendelkezéseinek a biztosítók és viszontbiztosítók azon közreműködőinek, valamint azon értékesítési tevékenységért felelős vezetőjének, aki 2018. február 22-én a biztosítóval vagy a viszontbiztosítóval jogviszonyban áll, első alkalommal 2018. december 31-ig kell megfelelnie, ide nem értve a 134/A. § (6) bekezdése szerinti esetet.

(3) A 376. § – az egyes törvények biztosítási, illetve pénzforgalmi tárgyú jogharmonizációjával kapcsolatos módosításáról szóló 2017. évi CXLV. törvénnyel megállapított – rendelkezéseinek a biztosításközvetítői tevékenységet végző személy azon értékesítési tevékenységért felelős vezetőinek, akik 2018. február 22-én a biztosításközvetítői tevékenységet végző személlyel jogviszonyban állnak, első alkalommal 2018. december 31-ig kell megfelelniük, ide nem értve a 376. § (5) bekezdése szerinti esetet.

(4) A 376. § – az egyes törvények biztosítási, illetve pénzforgalmi tárgyú jogharmonizációjával kapcsolatos módosításáról szóló 2017. évi CXLV. törvénnyel megállapított – rendelkezéseinek a kiegészítő biztosításközvetítői tevékenységet végző személy azon értékesítési tevékenységért felelős vezetőinek, akik 2018. február 22-én a kiegészítő biztosításközvetítői tevékenységet végző személlyel jogviszonyban állnak, első alkalommal 2018. december 31-ig kell megfelelniük, ide nem értve a 376. § (5) bekezdése szerinti esetet.

452/J. §[4] (1) A 131/A. § (2) bekezdésének – az egyes törvények biztosítási, illetve pénzforgalmi tárgyú jogharmonizációjával kapcsolatos módosításáról szóló 2017. évi CXLV. törvénnyel megállapított – a biztosítási termékek előzetes belső jóváhagyására vonatkozó rendelkezései a 2018. február 23-át követően először értékesített biztosítási termékekre alkalmazandóak.

---

1 Beiktatta: 2017. évi CXLV. törvény 208. §. Hatályos: 2017. XI. 21-től.
2 Beiktatta: 2017. évi CXLV. törvény 208. §. Hatályos: 2017. XI. 21-től.
3 Beiktatta: 2017. évi CXLV. törvény 209. §. Hatályos: 2018. II. 23-tól.
4 Beiktatta: 2017. évi CXLV. törvény 209. §. Hatályos: 2018. II. 23-tól.

(2) A 131/A. § (3) bekezdésének – az egyes törvények biztosítási, illetve pénzforgalmi tárgyú jogharmonizációjával kapcsolatos módosításáról szóló 2017. évi CXLV. törvénnyel megállapított – a biztosítási termékek felülvizsgálatára vonatkozó rendelkezései a 2018. február 23-án már értékesített biztosítási termékekre vonatkoznak, azzal, hogy e termékek vonatkozásában 2019. február 23-ig kell a célpiacot, annak igényeit és lehetséges kockázatait azonosítani, valamint az értékesítési stratégiát meghatározni, majd ezt követően kell a rendszeres, de legalább évenkénti felülvizsgálatot elvégezni.

(3) A 131/A. § (4) és (5) bekezdésének – az egyes törvények biztosítási, illetve pénzforgalmi tárgyú jogharmonizációjával kapcsolatos módosításáról szóló 2017. évi CXLV. törvénnyel megállapított – az információk rendelkezésre bocsátására és beszerzésére vonatkozó kötelezettséget előíró rendelkezései az (1) és (2) bekezdésben foglaltak figyelembevételével alkalmazandóak.

452/K. §[1] (1) A 370. § (1) bekezdés *d)* pontja – 2018. február 22-én hatályos – rendelkezései hatálya alá tartozó természetes személyeknek a 370. § (2) bekezdése – az egyes törvények biztosítási, illetve pénzforgalmi tárgyú jogharmonizációjával kapcsolatos módosításáról szóló 2017. évi CXLV. törvénnyel megállapított – rendelkezéseinek legkésőbb 2019. február 23-áig kell megfelelniük.

(2) Nem minősül biztosításközvetítői, kiegészítő biztosításközvetítői tevékenységnek az e törvény 2018. február 22-én hatályos 4. § (1) bekezdés 34. pont *b)* alpontja szerinti személynek az általa 2018. február 22. napjáig közvetített biztosítási szerződések lebonyolításában és teljesítésében – biztosítóval közvetlenül vagy közvetve fennálló jogviszony alapján, annak fennállásáig – történő közreműködése, így különösen az érintett szerződésekkel kapcsolatos tájékoztatási, változás bejelentési és egyéb adminisztrációs feladatok elvégzése, a biztosítónak járó pénzösszegek továbbításában és a kárigények kezelésében történő közreműködés.

(3) A (2) bekezdés szerinti személy a (2) bekezdés szerinti tevékenységet az e törvény 2018. február 22-én hatályos – 4. § (1) bekezdés 34. pont *b)* alpontja szerinti személy és annak tevékenysége vonatkozásában alkalmazandó – rendelkezéseinek megfelelően végezheti.

452/L. §[2] A 375/B. §, a 377. § és a 377/A. § – az egyes törvények biztosítási, illetve pénzforgalmi tárgyú jogharmonizációjával kapcsolatos módosításáról szóló 2017. évi CXLV. törvénnyel megállapított – rendelkezéseit a 2018. december 31-én fennálló, valamint azt követően kötött jutalékfizetésre vonatkozó, valamint az alkusz és a biztosító közti megállapodásokra kell alkalmazni.

196. Az Európai Unió jogának való megfelelés

453. § Ez a törvény

1. a pénzügyi konglomerátumhoz tartozó hitelintézetek, biztosítóintézetek és befektetési vállalkozások kiegészítő felügyeletéről, valamint a 73/239/EGK, a 79/267/EGK, a 92/49/EGK, a 92/96/EGK, a 93/6/EGK és a 93/22/EGK tanácsi irányelvek, illetve a 98/78/EK és 2000/12/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvek módosításáról szóló 2002. december 16-i 2002/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek,

2. az Európai Gazdasági Közösség és a Svájci Államszövetség között az életbiztosítás körén kívüli közvetlen biztosításokra vonatkozó megállapodás végrehajtásáról szóló 1991. június 20-i 91/371/EGK tanácsi irányelvnek,

3. a biztosítási közvetítésről szóló 2002. december 9-i 2002/92/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek,

4. a nők és férfiak közötti egyenlő bánásmód elvének az árukhoz és szolgáltatásokhoz való hozzáférés, valamint azok értékesítése, illetve nyújtása tekintetében történő végrehajtásáról szóló 2004. december 13-i 2004/113/EK tanácsi irányelvnek,

---

1 Beiktatta: 2017. évi CXLV. törvény 209. §. Hatályos: 2018. II. 23-tól.
2 Beiktatta: 2017. évi CXLV. törvény 209. §. Hatályos: 2018. II. 23-tól.

5. a 98/26/EK, 2002/87/EK, 2003/6/EK, 2003/41/EK, 2003/71/EK, 2004/39/EK, 2004/109/EK, 2005/60/EK, 2006/48/EK, 2006/49/EK és 2009/65/EK irányelvnek az európai felügyeleti hatóság (Európai Bankhatóság), az európai felügyeleti hatóság (Európai Biztosítás- és Foglalkoztatóinyugdíj-hatóság) és az európai felügyeleti hatóság (Európai Értékpapír-piaci Hatóság) hatásköre tekintetében történő módosításáról szóló 2010. november 24-i 2010/78/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvnek,

6. a 98/78/EK, a 2002/87/EK, a 2006/48/EK és a 2009/138/EK irányelvnek a pénzügyi konglomerátumhoz tartozó pénzügyi vállalkozások kiegészítő felügyelete tekintetében történő módosításáról szóló 2011. november 16-i 2011/89/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvnek,

7. a biztosítási és viszontbiztosítási üzleti tevékenység megkezdéséről és gyakorlásáról (Szolvencia II) szóló 2009. november 25-i 2009/138/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek,

8. a 2003/71/EK és a 2009/138/EK irányelvnek, valamint az 1060/2009/EK, az 1094/2010/EU és az 1095/2010/EU rendeletnek az európai felügyeleti hatóság (Európai Biztosítás- és Foglalkoztatóinyugdíjhatóság) és az európai felügyeleti hatóság (Európai Értékpapír-piaci Hatóság) hatásköre tekintetében történő módosításáról szóló 2014. április 16-i 2014/51/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvnek,

9.[1] a 2011/16/EU tanácsi irányelvnek az adózás területére vonatkozó kötelező automatikus információcsere tekintetében történő módosításáról szóló 2014. december 9-i 2014/107/EU tanácsi irányelvnek,

10.[2] az éves és összevont (konszolidált) éves beszámolók jog szerinti könyvvizsgálatáról szóló 2006/43/EK irányelv módosításáról szóló, 2014. április 16-i 2014/56/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvnek,

11.[3] a biztosítási értékesítésről szóló, 2016. január 20-i 2016/97/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvnek

való megfelelést szolgálja.

197. Módosító és hatályon kívül helyező rendelkezések

454–455. §[4]
456. § (1)[5]
(2)[6]
(3)–(4)[7]
(5)–(8)[8]
457–460. §[9]
461. § (1)–(4)[10]
(5)[11]
(6)[12]
462–465. §[13]
466. § (1)–(2)[14]

1 Beiktatta: 2015. évi CXCII. törvény 23. §. Hatályos: 2016. I. 2-től.
2 Beiktatta: 2016. évi XLIV. törvény 73. §. Hatályos: 2016. VI. 4-től.
3 Beiktatta: 2017. évi CXLV. törvény 210. §. Hatályos: 2018. II. 23-tól.
4 Hatályon kívül helyezve: 2010. évi CXXX. törvény 12. § alapján. Hatálytalan: 2016. I. 2-től.
5 Hatályon kívül helyezve: 2010. évi CXXX. törvény 12. § alapján. Hatálytalan: 2015. IV. 2-től.
6 Hatályon kívül helyezve: 2010. évi CXXX. törvény 12. § alapján. Hatálytalan: 2015. I. 2-től.
7 Hatályon kívül helyezve: 2010. évi CXXX. törvény 12. § alapján. Hatálytalan: 2014. XII. 26-tól.
8 Hatályon kívül helyezve: 2010. évi CXXX. törvény 12. § alapján. Hatálytalan: 2015. IV. 2-től.
9 Hatályon kívül helyezve: 2010. évi CXXX. törvény 12. § alapján. Hatálytalan: 2016. I. 2-től.
10 Hatályon kívül helyezve: 2010. évi CXXX. törvény 12. § alapján. Hatálytalan: 2016. I. 2-től.
11 Hatályon kívül helyezve: 2010. évi CXXX. törvény 12. § alapján. Hatálytalan: 2014. XII. 26-tól.
12 Hatályon kívül helyezve: 2010. évi CXXX. törvény 12. § alapján. Hatálytalan: 2016. I. 2-től.
13 Hatályon kívül helyezve: 2010. évi CXXX. törvény 12. § alapján. Hatálytalan: 2016. I. 2-től.
14 Hatályon kívül helyezve: 2010. évi CXXX. törvény 12. § alapján. Hatálytalan: 2016. I. 2-től.

(3)[1]

467. § Nem lép hatályba az egyes biztosítási tárgyú törvények módosításáról szóló 2013. évi LXXXVI. törvény 35. §-a.

1. melléklet a 2014. évi LXXXVIII. törvényhez

A) rész

A nem-életbiztosítási ágazatok kockázat szerinti besorolása

1. Baleset (beleértve a munkahelyi balesetet és a foglalkozási megbetegedéseket):
a) meghatározott összegű szolgáltatások;
b) kártérítési jellegű szolgáltatások;
c) kombinált (meghatározott összegű és kártérítési jellegű) szolgáltatások;
d) utasok sérülése esetén nyújtott szolgáltatások.

2. Betegség
a) meghatározott összegű szolgáltatások;
b) kártérítési jellegű szolgáltatások;
c) kombinált (meghatározott összegű és kártérítési jellegű) szolgáltatások.

3. Szárazföldi járművek (sínpályához kötött járművek kivételével)
A következő járművek minden károsodása vagy vesztesége:
a) szárazföldi gépjárművek;
b) nem gépi meghajtású szárazföldi járművek.

4. Sínpályához kötött járművek
A sínpályához kötött járművek minden károsodása vagy vesztesége.

5. Légi járművek
Légi járművek minden károsodása vagy vesztesége.

6. Hajók (tengeri, tavi, folyami vagy csatornán használt járművek)
A következő járművek minden károsodása vagy vesztesége:
a) a folyami és csatornán használt hajók;
b) a tavi hajók;
c) a tengeri hajók.

7. Szállítmány (beleértve az árut, a poggyászt és minden egyéb vagyontárgyat)
A szállítmány vagy poggyászok minden károsodása vagy vesztesége, tekintet nélkül a szállítás módjára.

8. Tűz és elemi károk
A vagyontárgy – ide nem értve a 3., 4., 5., 6. és 7. ágazatokban szereplő vagyontárgyakat – minden károsodása vagy vesztesége a következők miatt:
a) tűz;
b) robbanás;
c) vihar;
d) viharon kívüli egyéb elemi kár;
e) atomenergia;
f) földcsuszamlás, talajsüllyedés és földrengés.

9. Egyéb vagyoni kár

1 Hatályon kívül helyezve: 2010. évi CXXX. törvény 12. § alapján. Hatálytalan: 2014. XII. 26-tól.

A 3., 4., 5., 6. és 7. ágazatba nem tartozó vagyontárgyakban bekövetkezett olyan kár vagy veszteség, amelyet jégeső vagy fagy, valamint bármilyen más, a 8. ágazatba nem tartozó esemény okozott (pl. lopás).

10. Szárazföldi járművekkel kapcsolatos felelősség
A szárazföldi járművek használatából származó felelősség, beleértve a fuvarozó felelősségét és a kötelező gépjármű-felelősségbiztosítást.

11. Légi járművekkel kapcsolatos felelősség
A légi járművek használatából származó felelősség, beleértve a fuvarozó felelősségét.

12. Hajókkal kapcsolatos felelősség (tengeri, tavi, folyami és csatornán használt vízi járművek)
Hajók és más vízi járművek tengeren, tavon, folyamon vagy csatornán való használatából származó felelősség, beleértve a fuvarozó felelősségét.

13. Általános felelősség
Minden egyéb felelősség a 10., 11. és 12. ágazatban említetteken kívül.

14. Hitel:
a) általános fizetésképtelenség;
b) exporthitel;
c) részletfizetési hitel;
d) jelzáloghitel;
e) mezőgazdasági hitel.

15. Kezesség és garancia:
a) közvetlen kezesség, garancia;
b) közvetett kezesség, garancia.

16. Különböző pénzügyi veszteségek:
a) foglalkoztatással összefüggő kockázatok;
b) a jövedelem elégtelensége (általános);
c) rossz időjárás;
d) nyereségkiesés;
e) folyó általános költségek;
f) előre nem látható üzleti többletköltségek;
g) piaci érték vesztesége;
h) bérleti díj- vagy bevételkiesés;
i) egyéb – eddig említettektől eltérő – közvetett üzleti veszteségek;
j) egyéb nem üzleti pénzügyi veszteségek;
k) egyéb pénzügyi veszteségek.

17. Jogvédelem
Jogi költségek és perköltségek.

18. Segítségnyújtás

B) rész

A több ágazatra is kiterjedő engedélyek megnevezése

Ha az engedély egyszerre érvényes
a) az 1. és 2. ágazatokra, akkor a „Baleset és betegség” vagy „Egészségbiztosítás”,

b) az 1. *d)*, 3., 7. és 10. ágazatokra, akkor a „Gépjármű-biztosítás”,
c) az 1. *d)*, 4., 6., 7. és 12. ágazatokra, akkor a „Tengeri-szállítmányozási biztosítás”,
d) az 1. *a)*, 5., 7. és 11. ágazatokra, akkor a „Légi biztosítás”,
e) a 8. és 9. ágazatokra, akkor a „Tűz- és egyéb vagyoni károk”,
f) a 10., 11., 12. és 13. ágazatokra, akkor a „Felelősség”,
g) a 14. és 15. ágazatokra, akkor a „Hitel és kezesség”
elnevezést kell használni.

A különböző biztosítási ágazatokba besorolt kockázatok minden egyéb kombinációjánál a Felügyelet által jóváhagyott elnevezést kell használni. A Felügyelet az általa jóváhagyott elnevezésről értesíti az Európai Bizottságot.

2. melléklet a 2014. évi LXXXVIII. törvényhez

Az életbiztosítási ágazatok kockázat szerinti besorolása

1. Az alábbi életbiztosítási tevékenységek, a 2. és 3. pontban meghatározottak kivételével:

a) életbiztosítás, azaz a meghatározott tartam elérésére szóló biztosítás, a halál esetére szóló biztosítás, a meghatározott tartam elérésére vagy az azt megelőző elhalálozás esetére szóló biztosítás, a díj-visszatérítéses életbiztosítás;
b) életjáradékok;
c) az életbiztosítással kapcsolatban kötött kiegészítő biztosítás, különösen a személyi sérülés esetére szóló, a munkaképtelenséget is magában foglaló biztosítás, a baleset miatti elhalálozás esetére szóló biztosítás, valamint a balesetből vagy betegségből származó rokkantság esetére szóló biztosítás.

2. Házassági biztosítás, születési biztosítás

3. Az 1. pont *a)* és *b)* alpontjában említett olyan biztosítás, amely befektetési egységekhez kötött.

4. Tőkésítési ügyletek (biztosítási megtakarítások), kockázati elemet nem tartalmazó ügyletek, amennyiben biztosításmatematikai számítások alapján a biztosító előre megállapodott egyszeri vagy időszakos befizetések ellenében meghatározott időpontokra és összegre szóló fizetési kötelezettségeket vállal.

5. Csoportos nyugdíjalapok kezelése:

a) Csoportos nyugdíjalapok kezelése, amibe a befektetések kezelése is beletartozik, különösen olyan szervezet tartalékokat képviselő eszközeinek kezelése, amelyek elhalálozás vagy túlélés, illetve valamely tevékenységgel való felhagyás, vagy annak korlátozása esetén teljesítenek kifizetéseket.
b) Az *a)* alpontban említett műveletek, amennyiben ezekhez a tőke értékmegőrzésére, vagy egy minimális kamat fizetésére vonatkozó biztosítás kapcsolódik.

6. Az emberi élet hosszához kapcsolódó ügyletek, amelyeket a társadalombiztosítási jogszabályok előírnak, vagy amelyekről azok rendelkeznek, amennyiben azokat saját kockázatukra életbiztosítók végzik vagy irányítják az arra vonatkozó jogszabályoknak megfelelően.

3. melléklet a 2014. évi LXXXVIII. törvényhez

A biztosítási termékterv

A biztosítási termékekhez olyan terméktervet kell készíteni, amely a következőket tartalmazza:

1. A biztosítási szerződési feltételeket

2. A díjkalkulációt

A díjkalkulációnak a következők egyértelmű és részletes leírását kell tartalmaznia:

2.1. Az életbiztosításiághoz tartozó kockázatot tartalmazó termék esetén

2.1.1. az alkalmazott halandósági táblázatokat,

2.1.2. a díj számításának módját, a díjtáblázatokat,

2.1.3. az életbiztosítási díjtartalék számítási módszerét,

2.1.4. a díjmentes leszállítás számításának módját,

2.1.5. a visszavásárlási összeg meghatározásának módját,

2.1.6. a befektetési hozam számítását, a többlethozam számítását és visszajuttatásának mértékét és módját.

2.2. A nem-életbiztosításiághoz tartozó kockázatot tartalmazó termék esetén

2.2.1. kár- és kockázateloszlásokat vagy egyéb statisztikákat,

2.2.2. a díjkalkulációs elv leírását,

2.2.3. a díjszámítás elemeinek és tervezett paramétereinek megadását, beleértve a díjtáblázatokat is.

2.3. Az esetleges értékkövetés módszerét.

A 2.2. alponthoz tartozó díjkalkulációnak tartalmaznia kell a kalkuláció utólagos ellenőrzését szolgáló adatgyűjtésbe vont adatok körét is.

3. Kiegészítő adatokat

A kiegészítő adatoknak 3 évre előre becsülve – évenkénti bontásban – a következőket kell tartalmazniuk:

3.1. a tervezett állomány darabszámot és állománydíjat,

3.2. a termék várható költségfelhasználását: a szerzési, a kárrendezési, az igazgatási költségeket,

3.3. a várható díjbevételt,

3.4. a biztosítási esemény alapján várható kifizetéseket.

4. melléklet a 2014. évi LXXXVIII. törvényhez

Az ügyfelek tájékoztatásáról

A) A biztosítási szerződésre vonatkozó írásos tájékoztatásnak legalább a következőket kell tartalmaznia:

1. a biztosítási időszakot és tartamot;

2. a kockázatviselés kezdetét;

3. a biztosítási eseményt;

4. a díjfizetés, díjmódosítás módját, idejét, lehetőségét az alapbiztosításra és a kiegészítő kockázatokra, továbbá arra vonatkozó tájékoztatást, hogy a biztosításközvetítő jogosult-e, és ha igen, akkor milyen korlátozásokkal az ügyféltől biztosítási díjat átvenni, továbbá jogosult-e a biztosítótól az ügyfélnek járó összeg kifizetésében közreműködni;

5. a biztosító szolgáltatásait, azok teljesítésének módját, idejét és a választható lehetőségeket;

6. a szerződés megszűnésének eseteit;

7. a szerződésfelmondás feltételeit;

8. a biztosító mentesülésének feltételeit, az alkalmazott kizárásokat;

9. az értékkövetés módját, mértékét;

10. a többlethozam visszajuttatásának mértékét és módját;

11.[1] a 159. § (1) bekezdésre vonatkozó tájékoztatást, továbbá a panasz – annak jellege szerint – a Felügyelethez vagy a békéltető testületekhez való előterjesztésének lehetőségét (a székhely, telefonos és internetes elérhetőség, valamint a levelezési cím feltüntetésével), illetve tájékoztatást a bírói út igénybevételének lehetőségéről;

12. harmadik országbeli biztosító fióktelepével kötött szerződés esetén azt, hogy jogvita esetén mely ország bírósága jár el, milyen anyagi és eljárási jogszabályok alkalmazásával, továbbá az eljárás nyelvének meghatározását;

13.[2] azon szervezetek felsorolását, amelyeknek a biztosító az ügyfelek adatait, a 135–142. § és a 147–151. § rendelkezései alapján továbbíthatja;

14.[3] a szerződésre irányadó jog megjelölését vagy természetes személlyel kötendő nem-életbiztosítási szerződés esetén a szerződésre irányadó jog vonatkozásában – amennyiben az a felek által választható – a jogválasztás lehetőségét és a biztosító által irányadó jogként alkalmazni javasolt jog;

15. kölcsönös biztosító egyesületeknél a szükségessé váló pótlólagos befizetési kötelezettség előírását, illetve a szolgáltatás csökkentése tekintetében a szabályzatra való hivatkozást;

16. a kötelező gépjármű-felelősségbiztosítást művelő kölcsönös biztosító egyesület esetében a szükségessé váló pótlólagos befizetési kötelezettség tekintetében a szabályzatra való hivatkozást;

17. életbiztosítás esetén a szerződésre vonatkozó adózással kapcsolatos szabályokat;

18. életbiztosítási szerződés esetén mekkora és milyen jogcímen merül fel az a költség, amit a biztosító a szerződő által befizetett első vagy egyszeri díjból a szerződés 30 napon belüli felmondása esetén visszatart;

19. életbiztosítási szerződés esetén a biztosító vállal-e tőke-, illetve hozamgaranciát;

20. befektetési egységhez kötött életbiztosítás esetén a 127. §-ban meghatározott eszközalap felfüggesztéssel és szétválasztással kapcsolatos részletes szabályokat.

B) Az életbiztosítási termékismertető minimális tartalma:

1. Annak rövid indokolása, hogy az igényfelmérés, illetve igénypontosítás alapján miért az adott

a) szolgáltatású,

b) tartamú, és

c) biztosítási összegű

biztosítás megkötésére tesznek javaslatot.

2. Annak bemutatása a 3. pontban meghatározott módon, hogy a megkötni javasolt életbiztosítás tartama alatt – 1. és 2. életbiztosítási ágazatba tartozó biztosítás esetében a tartam végéig, illetve határozatlan tartamú biztosítás esetén legalább 20 évig, 3. életbiztosítási ágazatba tartozó biztosítás esetén a tartam végéig, de legfeljebb 5 évig, feltéve, hogy a biztosítási szerződés a visszavásárlást, illetve a díjmentes leszállítást lehetővé teszi – minden évre nézve a biztosítási év első napján mekkora az adott biztosítási szerződésre:

a) a visszavásárlási érték,

b) a díjmentes leszállítás értéke.

3. A visszavásárlási, illetve a díjmentes leszállítási érték meghatározásánál az alábbiak szerint kell eljárni:

3.1. A szerződő figyelmét fel kell hívni, hogy az alábbi pontokban foglaltak szerint bemutatott adatok – figyelemmel arra, hogy részben feltételezéseken alapulnak – tájékoztató jellegűek.

---

1 Módosította: 2016. évi LIII. törvény 175. § (1) 34.

2 Módosította: 2016. évi LIII. törvény 175. § (1) 35.

3 A 2015. évi CLXII. törvény 67. § 29. szerint módosított szöveggel lép hatályba.

3.2. Befektetési egységekhez kötött életbiztosítások esetén fel kell hívni az ügyfél figyelmét, hogy a befektetett egységek értéke csökkenhet, illetve növekedhet. Ezzel összefüggésben tájékoztatni kell az ügyfelet arról is, hogy a biztosítási szerződésben rögzített tőkegarancia vagy tőke- és hozamgaranciára vonatkozó rendelkezéseknek megfelelően az egységek értékének változásából eredő kockázatot ki viseli.

3.3. Rendszeres díjas biztosítás esetén a biztosítási év elején a díjfizetés időpontja előtti állapotot kell figyelembe venni.

3.4. Azzal a feltételezéssel kell élni, hogy a biztosítás főbb jellemzői (biztosítási díj, biztosítási összeg, különböző elvonások stb.) a tartam során nem változnak, kivéve a szerződésben előre meghatározott változást.

3.5. Befektetési egységekhez kötött életbiztosítások esetén a 3.4. pontban foglaltak figyelembevételén túl azzal a feltételezéssel is élni kell, hogy a befektetett egységek értéke nem változik. Amennyiben a biztosító tőkegaranciát vagy tőke- és hozamgaranciát vállal, a visszavásárlási értéket ennek figyelembevételével kell megállapítani.

3.6. Technikai kamatlábbal nem rendelkező, az 1. és 2. életbiztosítási ágazatba tartozó biztosítások esetén – értelemszerű módosításokkal – a 3.5. pontban foglaltaknak megfelelően kell eljárni.

4.[1] A határozott idejű kockázati életbiztosítások kivételével, amennyiben a biztosító az életbiztosítási termékismertetőben számokat közöl a biztosítási szerződésben rögzített kifizetéseken túli esetleges kifizetések összegéről, akkor olyan mintaszámítást kell levezetnie, amely a potenciális kifizetést három különböző kamatlábbal számolva tünteti fel. A biztosítónak egyben világos és érthető módon tájékoztatnia kell a szerződőt arról is, hogy a mintaszámítás csupán fiktív feltételezésen alapuló számítási modell, amelynek alapján a szerződő semmiféle szerződéses igényt nem támaszthat.

5. melléklet a 2014. évi LXXXVIII. törvényhez

A közvetett tulajdon megállapítása, illetve kiszámítása

1. A közvetett tulajdon arányának megállapításához a köztes vállalkozásban fennálló tulajdoni hányadot meg kell szorozni a köztes vállalkozásnak az eredeti vállalkozásban fennálló tulajdoni vagy szavazati hányadával.

2. A köztes vállalkozáson keresztül fennálló közvetett tulajdont a számítás szempontjából nem kell figyelembe venni akkor, ha a köztes vállalkozásban a közvetlen és a köztes tulajdon együttes aránya nem éri el a minősített befolyás mértékét.

3. Természetes személyek esetében a közeli hozzátartozók által birtokolt, vagy gyakorolt tulajdoni vagy szavazati hányadokat egybe kell számítani.

4. A szavazati jogokat a tulajdoni hányadokkal azonos módon kell számításba venni.

6. melléklet a 2014. évi LXXXVIII. törvényhez

A biztosító számviteli biztosítástechnikai tartalékai eszközeinek a csoportosítása

A számviteli biztosítástechnikai tartalékok eszközei:

***A)* befektetések**

a) hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok, kötvények, és más hitelviszonyt megtestesítő pénzpiaci és befektetési eszközök,

b) kölcsönök,

1 Beiktatta: 2017. évi CXLV. törvény 211. §, 3. melléklet 1. Hatályos: 2017. XI. 21-től.

c) részvények, részesedési viszonyt megtestesítő változó hozamú egyéb értékpapírok, illetve egyéb részesedések,
d) befektetési jegyek és egyéb kollektív befektetési értékpapírok,
e) ingatlanok, ingatlanokhoz kapcsolódó vagyoni értékű jogok;

***B)* követelések**
f) követelések a viszontbiztosítótól, ideértve a viszontbiztosításba adott kockázatokra a viszontbiztosító által megképzett számviteli biztosítástechnikai tartalékokat is,
g) letéti követelések és más, a viszontbiztosításba átvett biztosítási ügyletekből származó követelések,
h) a biztosítási és a viszontbiztosítási ügyletekből származó, az ügyfelekkel és a biztosításközvetítőkkel szembeni 3 hónapnál nem régebbi követelések,
i) biztosítási kötvénykölcsön,
j) adó-visszatérítések,
k) visszkereseti követelés;

***C)* egyéb eszközök**
l) ingatlanokon kívüli tárgyi eszközök, az óvatosság elve alapján számított értékcsökkenéssel csökkentett értékben,
m) pénzforgalmi számlán és a pénztárban lévő pénzkészlet, valamint a hitelintézeti betétek, vagy betételfogadásra jogosult intézménynél lévő betét (követelés),
n) elhatárolt kamatok, bérleti díjak,
o) elhatárolt szerzési költségek;

***D)* egyéb követelések**
p) különleges célú gazdasági eszközökből származó követelések.

7. melléklet a 2014. évi LXXXVIII. törvényhez[1]

Az általános szakmai továbbképzés ismeretanyagának minimumkövetelményei

I. Az 1. melléklet *A)* része szerinti nem-életbiztosítási ágazatok szerinti biztosítási kockázatok:
a) a kínált biztosítások, ezen belül – amennyiben ezek a biztosítások ezeket lefedik – a kiegészítő kockázatok feltételeinek minimálisan szükséges ismerete;
b) a biztosítási termékek értékesítését szabályozó alkalmazandó jogszabályok, így például a fogyasztóvédelmi jog, a vonatkozó adóügyi jogszabályok és a vonatkozó szociális és munkaügyi jogszabályok minimálisan szükséges ismerete;
c) a kárigények kezelésével kapcsolatos minimálisan szükséges ismeretek;
d) a panaszok kezelésével kapcsolatos minimálisan szükséges ismeretek;
e) az ügyfelek igényeinek felmérésével kapcsolatos minimálisan szükséges ismeretek;
f) a biztosítási piac minimálisan szükséges ismerete;
g) az üzleti etikai normák minimálisan szükséges ismerete; és
h) minimálisan szükséges pénzügyi szakértelem.
II. Biztosítási alapú befektetési termékek:
a) a biztosítási alapú befektetési termékek minimálisan szükséges ismerete, beleértve azok feltételeit és nettó biztosítási díjait, valamint adott esetben a garantált és nem garantált szolgáltatásokat;
b) a szerződők rendelkezésére álló különböző befektetési lehetőségek előnyeinek és hátrányainak minimálisan szükséges ismerete;
c) a szerződők által viselt pénzügyi kockázatok minimálisan szükséges ismerete;

1 Megállapította: 2017. évi CXLV. törvény 212. §, 4. melléklet. Hatályos: 2018. II. 23-tól.

d) az életbiztosítási kockázatokra fedezetet nyújtó biztosítások és egyéb megtakarítási termékek minimálisan szükséges ismerete;
e) a nyugdíjrendszer felépítésével és az általa garantált szolgáltatásokkal kapcsolatos minimálisan szükséges ismeretek;
f) a biztosítási termékek értékesítését szabályozó alkalmazandó jogszabályok, például a fogyasztóvédelmi jog és a vonatkozó adóügyi jogszabályok minimálisan szükséges ismerete;
g) a biztosítási piaccal és a megtakarítási termékek piacával kapcsolatos minimálisan szükséges ismeretek;
h) a panaszok kezelésével kapcsolatos minimálisan szükséges ismeretek;
i) az ügyfelek igényeinek felmérésével kapcsolatos minimálisan szükséges ismeretek;
j) az összeférhetetlenségek kezelése;
k) az üzleti etikai normák minimálisan szükséges ismerete; és
l) minimálisan szükséges pénzügyi szakértelem.
III. A 2. melléklet szerinti életbiztosítási ágazatok szerinti biztosítási kockázatok:
a) a biztosítások, ezen belül feltételeik, a garantált szolgáltatások és adott esetben a kiegészítő kockázatok minimálisan szükséges ismerete;
b) Magyarország nyugdíjrendszerének felépítésével és az általa garantált szolgáltatásokkal kapcsolatos minimálisan szükséges ismeretek;
c) a biztosítási szerződésekre alkalmazandó jogszabályok, a fogyasztóvédelmi jog, az adatvédelmi jogszabályok, a pénzmosás elleni jogszabályok, továbbá adott esetben a vonatkozó adóügyi jogszabályok, valamint a vonatkozó szociális és munkaügyi jogszabályok ismerete;
d) a biztosítási piac és egyéb vonatkozó pénzügyi szolgáltatási piacok minimálisan szükséges ismerete;
e) a panaszok kezelésével kapcsolatos minimálisan szükséges ismeretek;
f) a fogyasztó igényeinek felmérésével kapcsolatos minimálisan szükséges ismeretek;
g) az összeférhetetlenségek kezelése;
h) az üzleti etikai normák minimálisan szükséges ismerete; és
i) minimálisan szükséges pénzügyi szakértelem.

8. melléklet a 2014. évi LXXXVIII. törvényhez

Megfeleltetési szabályok

Azt a pénznemet, amelyben a biztosító kötelezettségeit teljesíteni köteles, a mindenkori devizajogszabályoknak megfelelően a következő rendelkezések alapján kell meghatározni:

1. Ha a szerződésben meghatározott fedezetet egy meghatározott pénznemben fejezték ki, akkor a devizamegfeleltetési szabályok szempontjából a biztosító kötelezettségeit ebben a pénznemben fennállónak kell tekinteni.

2. A biztosító számviteli biztosítástechnikai tartalékai fedezetéül szolgáló eszközöket az 1. pontban meghatározott pénznemben fennálló követelésekbe kell fektetni.

3. Nem-életbiztosítások esetében, ha egy szerződés által nyújtott fedezet semmilyen devizában sincs kifejezve, úgy a biztosító kötelezettségei annak az országnak a hivatalos fizetőeszközében értendők, amelyben a kockázat felmerül.

4. Nem-életbiztosítások esetén a 2. pontban foglalt szabálytól eltérően, abban az esetben, ha adott szerződés esetében valószínűsíthető, hogy a kötelezettségek teljesítésének pénzneme meg fog egyezni a díjfizetés pénznemével, a biztosító választhatja azt a lehetőséget, hogy ezeket a kötelezettségeket a devizamegfeleltetési szabályok szempontjából a díjfizetés pénznemében tartja nyilván. A 2. pontban foglalt főszabálytól való eltérésről és annak indokairól a biztosítónak a Felügyeletet tájékoztatnia kell.

5. Nem-életbiztosítások esetében, ha a biztosítónak egy olyan biztosítási eseményt jelentenek be, amelyet a fenti szabályok alkalmazásától eltérő, más pénznemben kell rendezni, úgy a biztosító kötelezettségei ebben a pénznemben kifejezettnek tekintendők, mindenekelőtt abban a pénznemben, amely a biztosító által fizetendő kártérítés bírósági ítéleten vagy a biztosító és a szerződő közötti megállapodáson alapszik.

6. Nem-életbiztosítások esetében, ha a biztosító egy szerződéshez kapcsolódó jövőbeli kárkifizetésének pénznemét a biztosító meg tudja becsülni, de ez eltér attól a pénznemtől, amit a fenti eljárások szerint alkalmaznia kellene, a biztosító alkalmazhatja az általa becsült, kárkifizetésre vonatkozó pénznemet a devizamegfeleltetési szabályok szempontjából. A Felügyeletet az eltérésről és annak indoklásáról tájékoztatnia kell.

7. A biztosító mentesülhet a 2. pontban előírt kötelezettség alól, ha annak végrehajtása azt eredményezi, hogy az adott pénznemben köteles lenne a más pénznemekben lévő eszközeinek 7 százalékát meg nem haladó eszközt tartani.

9. melléklet a 2014. évi LXXXVIII. törvényhez

1. Ügynöki tevékenységet az a természetes személy végezhet, aki rendelkezik

a) biztosításközvetítő szakképesítéssel;
b) függő biztosításközvetítői szakképesítéssel;
c) független biztosításközvetítői szakképesítéssel; vagy
d) biztosítási tanácsadó szakképesítéssel.

2. Ha az ügynök kizárólag az 1. melléklet *A)* részének 17. pontjában foglalt Jogvédelem biztosítási ágazat termékeinek közvetítését végzi, akkor rendelkeznie kell

a) biztosításközvetítő szakképesítéssel;
b) jogvédelmi biztosításközvetítő szakképesítésével;
c) függő biztosításközvetítői szakképesítéssel;
d) független biztosításközvetítői szakképesítéssel; vagy
e) biztosítási tanácsadó szakképesítéssel.

3. A többes ügynöki és alkuszi tevékenységet azon természetes személy végezhet, aki rendelkezik

a) biztosításközvetítő szakképesítéssel;
b) független biztosításközvetítői szakképesítéssel; vagy
c) biztosítási tanácsadó szakképesítéssel.

10. melléklet a 2014. évi LXXXVIII. törvényhez

A portfóliókezelési tevékenységet végző által a kezelt portfólión elért teljesítmény, illetve hozam számításának, bemutatásának és közzétételének szabályai, elvei

1. Minden olyan adatot és információt, amely egy portfólión elért teljesítmény bemutatásához és az előírt számítások elvégzéséhez szükséges, össze kell gyűjteni és meg kell őrizni.
2. A portfólióértékelések forrásait és módszereit a befektető számára hozzáférhetővé kell tenni.
3. A portfóliókat legalább havonta értékelni kell.
4. A portfólió értékelését piaci értéken kell elvégezni.
5. A kamatozó kötvény típusú értékpapírok, valamint minden olyan eszköz esetén, amelyből kamatjövedelem származik, az időarányos kamatokat figyelembe kell venni az értékelésnél.
6. A pénzből és pénzjellegű eszközökből származó hozamokat bele kell foglalni a teljes hozam számításába.
7. A kereskedésnapi elszámolás elvét kell alkalmazni.
8. A portfólió hozamának számításakor – jogszabály eltérő rendelkezésének hiányában – havi tőkesúlyozott vagy napi idősúlyozott hozamszámítást kell alkalmazni.
9. A realizált és nem realizált (árfolyam) nyereséget és a bevételeket is magába foglaló teljes hozamot kell kimutatni.
10. Az időszakok hozamait mértani láncba kell állítani.
11. Egy évnél rövidebb időszakok teljesítményét nem lehet évesíteni.
12. Mindig meg kell jelölni, hogy mely időszakra vonatkozik a hozamadat.
13. A teljesítményt a kereskedési költség levonása után kell kiszámítani.
14. A hozamot az osztalékon, kamaton és árfolyamnyereségen keletkező vissza nem igényelhető forrásadó levonása után kell számítani. A visszaigényelhető forrásadót figyelembe kell venni.
15. Meg kell jelölni azt is, hogy a teljesítményeket bruttó vagy nettó módon, azaz a befektető által a portfóliókezelési tevékenységet végzőnek vagy kapcsolt vállalkozásának fizetett díjat figyelembe véve számítják-e.
16. Meg kell jelölni minden olyan tényt, kiegészítő információt, amely a teljesítmények megítéléséhez, illetve a bemutatott teljesítmény teljes értékű magyarázata szempontjából fontos lehet.
17. A teljesítményadatok bemutatásánál a tőkeáttétel és a származékos termékek használatát, mértékét is be kell mutatni oly módon, amely lehetővé teszi a kockázatok azonosítását.
18. Amennyiben a portfólióhoz, annak befektetési politikájában referenciaindexet is rendeltek, ezen referenciaindex hozamát ugyanarra (ugyanazokra) az időszakra (időszakokra) és ugyanolyan hozamszámítási módszert alkalmazva kell bemutatni, amelyekre a portfólió hozama bemutatásra kerül.
19. A befektetési alapkezelési és portfóliókezelési tevékenységet végző teljesítményeinek bemutatásakor a hozamadatokat lehetőleg öt évre visszamenően, illetve tevékenysége megkezdésétől – a naptári éveknek megfelelő bontásban – kell bemutatni.

11. melléklet a 2014. évi LXXXVIII. törvényhez

A) Rész

Winding-up proceedings
Felszámolási eljárások

Decision to open winding-up proceedings in respect of (name of the insurance undertaking) Határozat a/az (biztosító megnevezése) ellen indított felszámolási eljárás megindításáról

Publication made in accordance with Article 280 of Directive 2009/138/EC of the European Parliament and of the Council of 25 November 2009 on the taking-up and pursuit of the business of Insurance and Reinsurance (Solvency II).

A közzététel a biztosítási és viszontbiztosítási üzleti tevékenység megkezdéséről és gyakorlásáról (Szolvencia II) szóló 2009. november 25-i 2009/138/EK európai parlamenti és a tanácsi irányelvvel összhangban készült.

Insurance undertaking Biztosító	*(Angolul és magyarul: Cég elnevezése és rövidített elnevezése, székhelye)*
Date, entry into force and nature of the decision A határozathozatal és a jogerőre emelkedés dátuma, a döntés joghatása	*(Angolul és magyarul: a határozathozatal és a jogerőre emelkedés dátuma, a döntés joghatása)*
Competent authorities Illetékes hatóságok	*(Angolul és magyarul: Bíróság elnevezése és címe)*
Supervisory authority Felügyeleti hatóság	*(Angolul és magyarul: Felügyeleti hatóság elnevezése és címe)*
Liquidator appointed Kijelölt felszámoló	*(Angolul és magyarul: Felszámoló elnevezése, székhelye, elérhetőségi adatai)*
Applicable law Alkalmazandó jog	*[Angolul és magyarul: Ország megnevezése és az alkalmazandó jogszabályi rendelkezés(ek)]*

B) Rész

A 191. § (4) bekezdésében meghatározott tájékoztató esetén alkalmazandó címek az alábbiak:

(bg) «Покана за предявяванена вземане. Спазете срока»
(es) «Convocatoria para la presentación de créditos. Plazos aplicables»
(cs) «Výzva k přihlášení pohledávky. Závazné lhůty»
(da) «Opfordring til anmeldelse af fordringer. Vær opmærksom på fristerne»
(de) «Aufforderung zur Anmeldung einer Forderung. Etwaige Fristen beachten!»
(et) «Nõude esitamise kutse. Järgitavad tähtajad»
(el) «Προ'σκληση για αναγγελι'α απαιτη'σεως. Προσοχή' στις προθεσμι'ες»
(en) «Invitation to lodge a claim. Time limits to be observed»
(fr) «Invitation à produire une créance. Délais à respecter»
(it) «Invito all'insinuazione di un cedito. Termine da osservare»
(lv) «Uzaicinājums iesniegt prasïjumu. Termini, kas jāievēro»
(It) «Kvietimas pateikti reikalavimą. Privalomieji terminai»
(hu) «Felhívás követelés bejelentésére. Betartandó határidők»
(mt) «Stedina għal preżentazzjoni ta' talba. Limiti taż-żmien li għandhom jiġu osservati»
(nl) «Oproep tot indiening van schuldvorderingen. In acht te nemen termijnen»
(pl) «Wezwanie do zgłoszenia wierzytelności. Przestrzegać terminów»
(pt) «Aviso de reclamação de créditos. Prazos legais a observar»
(ro) «Invitaţie de a prezenta o creanţă; termene ce trebuie respectate»
(sk) «Výzva na prihlásenie pohľadávky. Je potrebné dodržať stanovené termíny»
(sl) «Poziv k prijavi terjatve. Roki, ki jih je treba upoštevati!»
(fi) «Kehotus saatavan ilmoittamiseen. Noudatettavat määräajat»
(sv) «Anmodan att anmäla fordran. Tidsfrister att iaktta»

C) Rész [1]

Reorganisation measures
Reorganizációs intézkedések

1 A 2015. évi CLXII. törvény 66. §, 2. melléklet szerinti szöveggel lép hatályba.

Decision on a reorganisation measure in respect of (name of the insurance undertaking)
Határozat a/az (biztosító megnevezése) ellen indított reorganizációs intézkedésről

Publication made in accordance with Article 271 of Directive 2009/138/EC of the European Parliament and of the Council of 25 November 2009 on the taking-up and pursuit of the business of Insurance and Reinsurance (Solvency II).

A közzététel a biztosítási és viszontbiztosítási üzleti tevékenység megkezdéséről és gyakorlásáról (Szolvencia II) szóló 2009. november 25-i 2009/138/EK európai parlamenti és a tanácsi irányelvvel összhangban készült.

Insurance undertaking Biztosító	*(Angolul és magyarul: Cég elnevezése és rövidített elnevezése, székhelye)*
Date, entry into force and nature of the decision A határozathozatal és a jogerőre emelkedés dátuma, a döntés joghatása	*(Angolul és magyarul: a határozathozatal és a jogerőre emelkedés dátuma, a döntés joghatása)*
Competent authorities Illetékes hatóságok	*(Angolul és magyarul: Felügyeleti hatóság elnevezése és címe)*
Supervisory authority Felügyeleti hatóság	*(Angolul és magyarul: Felügyeleti hatóság elnevezése és címe)*
Liquidator appointed Kijelölt felszámoló	*(Angolul és magyarul: Felügyeleti Biztos elnevezése, székhelye, elérhetőségi adatai)*
Applicable law Alkalmazandó jog	*[Angolul és magyarul: Ország megnevezése és az alkalmazandó jogszabályi rendelkezés(ek)]*

12. melléklet a 2014. évi LXXXVIII. törvényhez

A befektetési politika tartalmi elemei

1. Az eszközalap létrehozásának célja, azon piaci folyamatok ismertetése, melyek kihasználására létrehozták
2. [1] Az a minimális befektetési időtartam, amely alatt a piacon a hasonló összetételű portfóliók elvárt hozama – a rendelkezésre álló historikus adatok alapján – várhatóan realizálódik
3. A megcélzott ügyfélkör
4. Az eszközalap devizaneme, a befektetések földrajzi és szektoriális kitettsége
5. Azon főbb eszközcsoportok megnevezése a piacon általánosan elfogadott tartalommal, amelyekbe az eszközalap befektethet
6. Az egyes lehetséges eszközcsoportok esetében azon értékpapírtípusok köre, amelyeket az eszközalap tartalmazhat
7. A releváns alapvető kockázatok ismertetése, a piaci kockázatok közül különösen a kamat-, részvény-devizaárfolyam-, ingatlan-, árukockázat, illetve a likviditási piaci kockázat, a nem piaci kockázatok közül különösen az ország- és politikai kockázat, a hitel- és partnerkockázat és a koncentrációs kockázat
8. Az eszközalap kockázati besorolásának megjelölése a biztosító által kialakított sorrendi skálán
9. Az eszközalap stratégiai eszközallokációja (az egyes befektetési eszközök megcélzott aránya), illetve az attól való eltérés minimális és maximális megengedett aránya, továbbá azok a feltételek, melyek fennállása esetén az eltérés lehetséges
10. A megcélzott hozam mutatója (referencia index), alapvetően az eszközalap jellemző összetételét tükröző tőkepiaci index vagy több tőkepiaci index kombinációja
11. Azon kollektív befektetési forma befektetési politikája, amelybe az eszközalap az eszközeinek legalább ötven százalékát meghaladó mértékben kíván befektetni

1 A 2015. évi CLXII. törvény 67. § 30. szerint módosított szöveggel lép hatályba.

12. Abszolút hozamú (total return alapú) eszközalap esetén annak részletezése, hogy a portfóliókezelési stratégia milyen módon járul hozzá a befektetésen elért hozam növekedéséhez

13. Azon ügyletek felsorolása, amelyek megkötésére az eszközalap kezelőjének lehetősége van

14. Annak rögzítése, hogy az eszközalap portfóliójával kapcsolatban megengedett-e az értékpapír-kölcsönzés, az ehhez kapcsolódó visszavásárlási megállapodások kötése, illetve van-e lehetőség fedezeti, valamint arbitrázs célú ügyletek kötésére

TARTALOMJEGYZÉK

2014. évi LXXXVIII. törvény ---- 1
a biztosítási tevékenységről ---- 1
ELSŐ KÖNYV ---- 1
BEVEZETŐ RENDELKEZÉSEK ---- 1
1. A törvény hatálya ---- 1
2. Fogalmak ---- 3
3. Euróban megadott összegek forintban történő meghatározása ---- 16
MÁSODIK KÖNYV ---- 16
A BIZTOSÍTÓKRA ÉS A VISZONTBIZTOSÍTÓKRA VONATKOZÓ SZABÁLYOK ---- 16
ELSŐ RÉSZ ---- 16
A BIZTOSÍTÓK ÉS A VISZONTBIZTOSÍTÓK MŰKÖDÉSÉRE VONATKOZÓ ÁLTALÁNOS SZABÁLYOK ---- 16
I. FEJEZET ---- 16
A BIZTOSÍTÓK ÉS A VISZONTBIZTOSÍTÓK ---- 16
4. A biztosítókra és a viszontbiztosítókra vonatkozó általános szabályok ---- 16
5. A biztosító és a viszontbiztosító részvénytársaság ---- 17
6. A biztosító és a viszontbiztosító szövetkezet ---- 17
7. A kölcsönös biztosító egyesület ---- 18
8. A harmadik országbeli biztosító és viszontbiztosító magyarországi fióktelepe ---- 22
9. A másik tagállamban székhellyel rendelkező biztosító és viszontbiztosító magyarországi fióktelepe ---- 23
10. A másik tagállamban székhellyel rendelkező biztosító és viszontbiztosító Magyarországon határon átnyúló szolgáltatás keretében végzett tevékenysége ---- 24
II. FEJEZET ---- 24
A BIZTOSÍTÁSI ÉS VISZONTBIZTOSÍTÁSI TEVÉKENYSÉG VÉGZÉSÉNEK ALAPVETŐ FELTÉTELEI ---- 24
11. A biztosítási és viszontbiztosítási tevékenység zártságának elve ---- 24
12. A biztosítási és viszontbiztosítási tevékenység engedélyezésének elve ---- 25
13. Az engedély hatálya ---- 25
14. A biztosító vagy a viszontbiztosító székhelye ---- 27
14/A. A biztosító vagy a viszontbiztosító közreműködőiről és értékesítési tevékenységért felelős vezetőjéről vezetett nyilvántartása ---- 28

MÁSODIK RÉSZ 28
A BIZTOSÍTÓK ÉS A VISZONTBIZTOSÍTÓK MŰKÖDÉSÉRE VONATKOZÓ KÜLÖNÖS SZABÁLYOK 28
III. FEJEZET 28
A VEZETŐKRE ÉS ALKALMAZOTTAKRA VONATKOZÓ SZABÁLYOK 28
15. A vezető állású személy 28
16. Az első számú vezető és a képviseleti jog 29
17. A vezető állású személyre vonatkozó feltételek 29
18. Az egyéb vezetők 30
19. A vezető aktuárius 31
20. A vezető jogász 32
21. A számviteli rendért felelős vezető 32
22. A belső ellenőrzés vezetője (belső ellenőr) 32
23. A vezető kockázatkezelő 33
24. A megfelelőségi vezető 33
25. Szakmai alkalmasság és üzleti megbízhatóság 34
25/A. Jó hírnév 35
26. A könyvvizsgáló 35
27. A vezetők, alkalmazottak és megbízottak tevékenységére vonatkozó szabályok 37
IV. FEJEZET 38
A BIZTOSÍTÓK ÉS VISZONTBIZTOSÍTÓK IRÁNYÍTÁSI RENDSZERE 38
28. Az irányítási rendszerre vonatkozó általános követelmények 38
29. Kiemelten fontos feladatkörök 39
30. Kockázatkezelési rendszer 41
31. Saját kockázat- és szavatolótőke-értékelési rendszer 42
32. Az ügymenet kiszervezésének feltételei 43
V. FEJEZET 44
A BIZTOSÍTÁSI ÉS VISZONTBIZTOSÍTÁSI TEVÉKENYSÉG TÁRGYI FELTÉTELEI 44
33. A tevékenység megkezdésének és folytatásának tárgyi feltételei 44
34. Az üzleti terv 46
35. Az eszközök és források értékelése 47
36. A biztosítástechnikai tartalékokra vonatkozó szabályok 47
37. Szavatoló tőkére vonatkozó szabályok 47
38. Minimális tőkeszükséglet 48
39. Befektetések 48

40. A fizetőképességgel és a pénzügyi helyzettel kapcsolatos, továbbá egyéb közzétételi szabályok ---- 51
VI. FEJEZET ---- 52
A BIZTOSÍTÓ ESZKÖZEINEK NYILVÁNTARTÁSÁRA, KÖNYVVEZETÉSÉRE ÉS BESZÁMOLÓJÁRA VONATKOZÓ SZABÁLYOK ---- 52
41. Az eszközök nyilvántartása ---- 52
42. A biztosító és a viszontbiztosító könyvvezetése és éves beszámolója ---- 53
43. Auditbizottságra vonatkozó eltérő szabályok ---- 54
VII. FEJEZET ---- 55
AZ ÁLLOMÁNYÁTRUHÁZÁS ---- 55
44. Biztosítási állomány átruházása ---- 55
45. Viszontbiztosítási állomány átruházása ---- 55
HARMADIK RÉSZ ---- 56
A BIZTOSÍTÁSI TERMÉKEK ÉS AZOK TERJESZTÉSE, AZ ÜGYFÉLFORGALOMMAL KAPCSOLATOS SZABÁLYOK ---- 56
VIII. FEJEZET ---- 56
A BIZTOSÍTÁSI SZERZŐDÉSEKKEL KAPCSOLATOS SZABÁLYOK ---- 56
46. A biztosítási szerződési feltételek minimális tartalmi követelményei ---- 56
47. Életbiztosítási szerződés különös felmondása ---- 57
47/A. A biztosítási szerződés módosulásának szabályai ---- 57
48. A biztosítási szerződés teljesítésével kapcsolatos különös szabályok ---- 57
48/A. A megtakarítási jellegű életbiztosítások különös szabályai ---- 58
49. A tőkegarancia és hozamgarancia ---- 58
50. A tőkevédelem és hozamvédelem ---- 59
51. Az eszközalap-felfüggesztés szabályai ---- 59
52. Az eszközalap nettó eszközértéke számításában bekövetkezett hiba esetén alkalmazandó szabályok ---- 61
53. A biztosítási szerződéskötési kötelezettség ---- 62
IX. FEJEZET ---- 62
BIZTOSÍTÁSI TERMÉKEK TERJESZTÉSÉVEL KAPCSOLATOS SZABÁLYOK ---- 62
54. A biztosítási termékek terjesztése ---- 62
55. A termékterv ---- 63
56. A nemek közötti megkülönböztetés tilalma ---- 64

56/A. A biztosító és a viszontbiztosító értékesítési tevékenységért felelős vezetőjének, valamint közreműködőinek – az értékesített termékekhez igazodó – szakmai képzése és továbbképzése ---- 65
X. FEJEZET ---- 66
TITOKVÉDELEMMEL KAPCSOLATOS SZABÁLYOK ---- 66
57. A biztosítási titok ---- 66
58. A biztosító és a viszontbiztosító üzleti titka ---- 70
59. A biztosítási titokra és az üzleti titkokra vonatkozó közös szabályok ---- 71
60. A FATCA-törvény alapján fennálló kötelezettségek ---- 71
60/A. A Pénzügyi Számlákkal kapcsolatos adatszolgáltatás és átvilágítás alapján fennálló kötelezettségek ---- 72
61. A veszélyközösség védelme céljából történő adatátadás ---- 72
XI. FEJEZET ---- 75
ÜGYFÉLFORGALOMMAL KAPCSOLATOS SZABÁLYOK ---- 75
62. Az ügyfelek tájékoztatása ---- 75
62/A. A tanácsadással és a tanácsadás nélkül történő biztosítási értékesítésre vonatkozó előírások ---- 79
62/B. A keresztértékesítés és az azzal kapcsolatos ügyfél-tájékoztatás szabályai ---- 80
63. Panaszkezelés ---- 80
XII. FEJEZET ---- 81
A JOGVÉDELMI BIZTOSÍTÁSRA VONATKOZÓ KÜLÖNÖS RENDELKEZÉSEK ---- 81
64. A fejezet alkalmazási köre ---- 81
65. A jogvédelmi biztosítás elkülönítése ---- 81
66. Képviselet ---- 82
67. A jogvédelmi biztosítási szerződés tartalmi elemei ---- 82
XII/A. FEJEZET ---- 83
A BIZTOSÍTÁSI ALAPÚ BEFEKTETÉSI TERMÉKEK ÉRTÉKESÍTÉSÉVEL ÖSSZEFÜGGŐ KÜLÖNÖS RENDELKEZÉSEK ---- 83
67/A. A fejezet alkalmazási köre ---- 83
67/B. A biztosítási alapú befektetési termékek értékesítésével összefüggő többletkövetelmények ---- 83
NEGYEDIK RÉSZ ---- 86
A BIZTOSÍTÓK REORGANIZÁCIÓJA ÉS FELSZÁMOLÁSA ---- 86

XIII. FEJEZET 86
A BIZTOSÍTÓKKAL KAPCSOLATOS REORGANIZÁCIÓS ELJÁRÁSOK 86
68. A biztosítási állomány átruházása a biztosítottak érdekében 86
69. Másik tagállamban elrendelt reorganizációs eljárással kapcsolatos szabályok 88
XIV. FEJEZET 88
A BIZTOSÍTÓK FELSZÁMOLÁSA 88
70. Általános szabályok 88
71. A felszámolási eljárás megindítása 90
72. A hitelezői igények bejelentése 90
73. A hitelezői igények kielégítése 90
74. A felszámolás elrendelésének hatása a biztosítási szerződésekre 93
75. Tájékoztatási szabályok 94
XV. FEJEZET 95
A REORGANIZÁCIÓS ÉS FELSZÁMOLÁSI ELJÁRÁSRA VONATKOZÓ KÖZÖS SZABÁLYOK 95
76. Bizonyos szerződésekre alkalmazandó jog 95
77. Dologi jogok 95
ÖTÖDIK RÉSZ 96
A VISZONTBIZTOSÍTÁSRA, A KÜLÖNLEGES CÉLÚ GAZDASÁGI EGYSÉGRE ÉS AZ EGYÜTTBIZTOSÍTÁSRA VONATKOZÓ SZABÁLYOK 96
XVI. FEJEZET 96
A VISZONTBIZTOSÍTÁSRA ÉS A KÜLÖNLEGES CÉLÚ GAZDASÁGI EGYSÉGRE VONATKOZÓ KIEGÉSZÍTŐ SZABÁLYOK 96
78. A finanszírozási viszontbiztosítás 96
79. Különleges célú gazdasági egység 96
XVII. FEJEZET 96
A HATÁRON ÁTNYÚLÓ EGYÜTTBIZTOSÍTÁSRA VONATKOZÓ SZABÁLYOK 96
80. E fejezet alkalmazási köre 97
81. Az együttbiztosításra vonatkozó eltérő szabályok 97
HATODIK RÉSZ 97
KISBIZTOSÍTÓKRA VONATKOZÓ SZABÁLYOK 97
82. A rész hatálya és alkalmazása 97
XVIII. FEJEZET 98
A KISBIZTOSÍTÓKRA VONATKOZÓ ELTÉRŐ SZABÁLYOK 98
83. Szervezeti és tevékenységbeli eltérések 99
84. Eszközök nyilvántartása 100
85. Üzleti terv 100

86. A kisbiztosítói ügymenet-kiszervezés feltételei ... 100
87. A biztosítástechnikai tartalékra, a szavatoló tőkére és a biztonsági tőkére vonatkozó szabályok ... 101
88. A befektetésekre vonatkozó eltérő szabályok ... 103
XIX. FEJEZET ... 107
A KÖLCSÖNÖS BIZTOSÍTÓ EGYESÜLETI FORMÁBAN MŰKÖDŐ KISBIZTOSÍTÓKRA VONATKOZÓ ELTÉRŐ SZABÁLYOK ... 107
89. E fejezet alkalmazási köre ... 107
90. Szervezeti és tevékenységbeli eltérések ... 107
HETEDIK RÉSZ ... 108
A BIZTOSÍTÓK ÉS VISZONTBIZTOSÍTÓK FELÜGYELETE ... 108
XX. FEJEZET ... 108
ENGEDÉLYEZÉSI SZABÁLYOK ... 108
91. Biztosító vagy viszontbiztosító alapításának engedélyezése ... 109
92. Biztosító vagy a viszontbiztosító tevékenységének engedélyezése ... 111
93. A harmadik országban székhellyel rendelkező biztosító vagy viszontbiztosító által létesíteni kívánt fióktelep tevékenységének engedélyezése ... 113
94. A biztosítási vagy a viszontbiztosítási tevékenység módosításának és megszüntetésének engedélyezése ... 114
95. Vezető állású személyek és egyéb vezetők engedélyezése ... 115
96. A harmadik országbeli biztosító több tagállamban engedélyezett fióktelepeinek nyújtott kedvezmények engedélyezése ... 116
97. Állományátruházás engedélyezése ... 117
97/A. A biztosító vagy a viszontbiztosító átalakulásának, egyesülésének, szétválásának engedélyezése ... 118
98. Minősített befolyás megszerzésének engedélyezése ... 119
99. A belföldi biztosító által harmadik országban működő biztosító alapításának, vagy harmadik országban székhellyel rendelkező biztosítóban részesedés megszerzésének, harmadik országban fióktelep létesítésének engedélyezése ... 122
100. Az élet- és nem-életbiztosítási ág együttes művelésére jogosult biztosító esetében valamely biztosítási ágban adódó szavatolótőke-hiány másik biztosítási ágból történő pótlásának engedélyezése ... 123

101. A viszontbiztosítás beszámításának engedélyezése ---- 124
102. A vezérügynök foglalkoztatásának vagy megbízásának engedélyezése ---- 124
XXI. FEJEZET ---- 124
A FELÜGYELETTEL KAPCSOLATOS ELLENŐRZÉSI, BEJELENTÉSI ÉS TÁJÉKOZTATÁSI SZABÁLYOK ---- 124
103. A biztosító általános bejelentési kötelezettségei ---- 124
104. A befektetési egységekhez kötött életbiztosítások eszközalapjaival kapcsolatos bejelentés ---- 127
105. A kiszervezett tevékenységgel kapcsolatos bejelentési kötelezettség ---- 128
106. A felügyelőbizottság elnökének bejelentési kötelezettsége ---- 128
107. Minősített befolyással kapcsolatos bejelentés ---- 128
108. Felügyeleti felülvizsgálat és az ezzel kapcsolatos ellenőrzési jogosultságok ---- 129
109. A kiszervezett tevékenység felügyeleti ellenőrzése ---- 129
109/A. A helyszíni vizsgáló ---- 130
110. A másik tagállamban történő biztosítói fióktelep-létesítés bejelentése és szabályai ---- 131
111. Másik tagállamban székhellyel rendelkező biztosító fióktelepe létesítésével kapcsolatos tagállami értesítés kezelésének szabályai ---- 132
112. A határon átnyúló szolgáltatás végzésének bejelentése és szabályai ---- 132
113. Másik tagállamban székhellyel rendelkező biztosító határon átnyúló szolgáltatásával kapcsolatos tagállami értesítés kezelésének szabályai ---- 133
114. A határon átnyúló tevékenységekre vonatkozó statisztikai tájékoztatás ---- 133
115. A másik tagállamban székhellyel rendelkező biztosító magyarországi fióktelepének, vagy Magyarországon határon átnyúló szolgáltatás keretében végzett tevékenységének felügyeletével kapcsolatos szabályok ---- 134
XXII. FEJEZET ---- 135
A FELÜGYELET INTÉZKEDÉSEI ---- 135
116. A Felügyelet intézkedéseinek általános szabályai ---- 135
117. A felügyeleti bírság ---- 138
118. A felügyeleti biztos ---- 138

119. A biztosítási termék terjesztésének felfüggesztése, megtiltása 139
120. A tevékenységi engedély felfüggesztése 139
121. Az alapítási engedély visszavonása 139
122. A tevékenységi engedély visszavonása 140
123. A könyvvizsgáló megbízásának megszűntetése 141
124. Tevékenység kiszervezésének megtiltása, feltételhez kötése 141
125. A biztosítástechnikai tartalékok nem megfelelősége 141
126. A szavatolótőke-szükséglet nemteljesítése 141
127. A minimális tőkeszükséglet nemteljesítése 142
128. A pénzügyi és a helyreállítási tervre vonatkozó közös rendelkezések 143
129. A kisbiztosítók pénzügyi terve, feltőkésítési terve és pénzügyi helyreállítási terve 143
130. A biztosítási szükséghelyzet 145
XXIII. FEJEZET 146
A FELÜGYELET ADATKEZELÉSE 146
XXIV. FEJEZET 147
A FELÜGYELETI DÍJ 147
131. Az alapdíj 147
132. A változó díj 148
XXV. FEJEZET 148
A CSOPORTFELÜGYELET 148
133. A csoportfelügyelet terjedelme 148
134–165. 148
HARMADIK KÖNYV 148
A BIZTOSÍTÁSKÖZVETÍTŐK ÉS A KIEGÉSZÍTŐ BIZTOSÍTÁSKÖZVETÍTŐI TEVÉKENYSÉGET VÉGZŐ SZEMÉLYEK 148
166. E könyv alkalmazási köre 148
NYOLCADIK RÉSZ 149
A BIZTOSÍTÁSKÖZVETÍTŐK ÉS A KIEGÉSZÍTŐ BIZTOSÍTÁSKÖZVETÍTŐI TEVÉKENYSÉGET VÉGZŐ SZEMÉLYEK MŰKÖDÉSÉRE VONATKOZÓ SZABÁLYOK 149
XXVI. FEJEZET 149
A BIZTOSÍTÁSKÖZVETÍTŐK ÉS A KIEGÉSZÍTŐ BIZTOSÍTÁSKÖZVETÍTŐI TEVÉKENYSÉGET VÉGZŐ SZEMÉLYEK MŰKÖDÉSÉRE VONATKOZÓ KÖZÖS SZABÁLYOK 149
167. A biztosításközvetítői és a kiegészítő biztosításközvetítői tevékenység alapvető feltételei 149

167/A. A biztosításközvetítők és a kiegészítő biztosításközvetítői tevékenységet végző személyek javadalmazásával összefüggő szabályok ... 152
168. A biztosításközvetítést és a kiegészítő biztosításközvetítői tevékenységet illetően – az értékesített termékekhez igazodó – szakmai képzés és továbbképzés ... 153
169. A megtakarítási jellegű életbiztosítások jutalékfizetési szabályai ... 155
170. A biztosításközvetítő és a kiegészítő biztosításközvetítői tevékenységet végző személy tájékoztatási kötelezettsége ... 155
171. A biztosításközvetítőkkel és a kiegészítő biztosításközvetítői tevékenységet végző személyekkel kapcsolatos titokvédelmi szabályok ... 157
172. A biztosításközvetítő és a kiegészítő biztosításközvetítői tevékenységet végző személy panaszkezelése ... 158
XXVII. FEJEZET ... 159
A FÜGGŐ BIZTOSÍTÁSKÖZVETÍTŐK MŰKÖDÉSÉRE VONATKOZÓ KÜLÖNÖS SZABÁLYOK ... 159
173. Az ügynök ... 159
174. A többes ügynök ... 159
XXVIII. FEJEZET ... 162
A VEZÉRÜGYNÖK ... 162
XXIX. FEJEZET ... 163
A FÜGGETLEN BIZTOSÍTÁSKÖZVETÍTŐK MŰKÖDÉSÉRE VONATKOZÓ KÜLÖNÖS SZABÁLYOK ... 163
175. Az alkusz ... 163
KILENCEDIK RÉSZ ... 168
A BIZTOSÍTÁSKÖZVETÍTŐK ÉS A KIEGÉSZÍTŐ BIZTOSÍTÁSKÖZVETÍTŐI TEVÉKENYSÉGET VÉGZŐ SZEMÉLYEK FELÜGYELETE ... 168
XXX. FEJEZET ... 168
A BIZTOSÍTÁSKÖZVETÍTŐK ÉS A KIEGÉSZÍTŐ BIZTOSÍTÁSKÖZVETÍTŐI TEVÉKENYSÉGET VÉGZŐ SZEMÉLYEK NYILVÁNTARTÁSA ... 168
176. A biztosításközvetítők és a kiegészítő biztosításközvetítői tevékenységet végző gazdálkodó szervezetek nyilvántartása ... 168
177. A biztosításközvetítőkről, a kiegészítő biztosításközvetítői tevékenységet végző gazdálkodó szervezetekről és a 368. § (1) bekezdése szerinti személyekről vezetett belső nyilvántartás ... 171
XXXI. FEJEZET ... 173

A BIZTOSÍTÁSKÖZVETÍTŐKKEL KAPCSOLATOS ENGEDÉLYEZÉSI SZABÁLYOK ---- 173
178. A többes ügynök és az alkusz engedélyezése ---- 173
179. A többes ügynöki és az alkuszi tevékenység irányításáért felelős természetes személy engedélyezése ---- 174
180. A harmadik országban székhellyel rendelkező biztosításközvetítő által létesíteni kívánt fióktelep tevékenységének engedélyezése ---- 175
181. A harmadik országban székhellyel rendelkező biztosításközvetítő által létesített fióktelep általános képviselőjének engedélyezése ---- 176
182. A többes ügynöki és alkuszi tevékenység kérelemre történő megszüntetése és felfüggesztése ---- 176
XXXII. FEJEZET ---- 177
A BIZTOSÍTÁSKÖZVETÍTŐK ÉS A KIEGÉSZÍTŐ BIZTOSÍTÁSKÖZVETÍTŐI TEVÉKENYSÉGET VÉGZŐ SZEMÉLYEK FELÜGYELETÉVEL KAPCSOLATOS ELLENŐRZÉSI, BEJELENTÉSI ÉS TÁJÉKOZTATÁSI SZABÁLYOK ---- 177
183. A biztosításközvetítő vagy a kiegészítő biztosításközvetítői tevékenységet végző személy által másik tagállamban fióktelep létesítésének, valamint határon átnyúló szolgáltatás keretében végzett tevékenység megkezdésének szabályai ---- 177
184. Másik tagállamban székhellyel rendelkező biztosításközvetítő vagy kiegészítő biztosításközvetítői tevékenységet végző személy magyarországi fióktelep létesítésére, valamint határon átnyúló szolgáltatás keretében végzett tevékenységének megkezdésére vonatkozó szabályok ---- 179
185. A biztosításközvetítők egyéb bejelentési kötelezettsége ---- 179
186. A másik tagállamban székhellyel rendelkező biztosításközvetítő vagy kiegészítő biztosításközvetítői tevékenységet végző személy magyarországi fióktelepének, illetve Magyarországon határon átnyúló szolgáltatás keretében végzett tevékenységének felügyeletével kapcsolatos szabályok ---- 180
186/A. A biztosításközvetítő vagy a kiegészítő biztosításközvetítői tevékenységet végző személy által másik tagállamban fióktelepen keresztül, valamint határon átnyúló szolgáltatás keretében végzett tevékenység felügyeletével kapcsolatos szabályok ---- 181

187. Harmadik országban székhellyel rendelkező biztosításközvetítő magyarországi fióktelepének felügyeletével kapcsolatos szabályok ---- 182
188. A hatósági képzéssel és vizsgáztatással kapcsolatos nyilvántartás ---- 183
XXXIII. FEJEZET ---- 184
A BIZTOSÍTÁSKÖZVETÍTŐKKEL ÉS A KIEGÉSZÍTŐ BIZTOSÍTÁSKÖZVETÍTŐI TEVÉKENYSÉGET VÉGZŐ SZEMÉLYEKKEL KAPCSOLATOS INTÉZKEDÉSEK ---- 184
189. A felügyeleti bírság ---- 185
190. A biztosításközvetítő nyilvántartásból történő törlése ---- 185
191. A többes ügynöki és alkuszi tevékenységi engedély felfüggesztése ---- 186
192. A többes ügynöki és alkuszi tevékenységi engedély visszavonása ---- 186
XXXIV. FEJEZET ---- 186
A BIZTOSÍTÁSKÖZVETÍTŐK ÁLTAL FIZETENDŐ FELÜGYELETI DÍJ ---- 187
NEGYEDIK KÖNYV ---- 187
ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK ---- 187
193. Felhatalmazó rendelkezések ---- 187
194. Hatálybalépés ---- 188
195. Átmeneti rendelkezések ---- 188
196. Az Európai Unió jogának való megfelelés ---- 200
197. Módosító és hatályon kívül helyező rendelkezések ---- 201
1. melléklet a 2014. évi LXXXVIII. törvényhez ---- 202
A) rész ---- 202
A nem-életbiztosítási ágazatok kockázat szerinti besorolása ---- 202
B) rész ---- 203
A több ágazatra is kiterjedő engedélyek megnevezése ---- 203
2. melléklet a 2014. évi LXXXVIII. törvényhez ---- 204
Az életbiztosítási ágazatok kockázat szerinti besorolása ---- 204
3. melléklet a 2014. évi LXXXVIII. törvényhez ---- 204
A biztosítási termékterv ---- 204
4. melléklet a 2014. évi LXXXVIII. törvényhez ---- 205
Az ügyfelek tájékoztatásáról ---- 205
5. melléklet a 2014. évi LXXXVIII. törvényhez ---- 207
A közvetett tulajdon megállapítása, illetve kiszámítása ---- 207
6. melléklet a 2014. évi LXXXVIII. törvényhez ---- 207

A biztosító számviteli biztosítástechnikai tartalékai eszközeinek a csoportosítása ---- 207
7. melléklet a 2014. évi LXXXVIII. törvényhez ---- 208
Az általános szakmai továbbképzés ismeretanyagának minimumkövetelményei ---- 208
8. melléklet a 2014. évi LXXXVIII. törvényhez ---- 209
Megfeleltetési szabályok ---- 209
9. melléklet a 2014. évi LXXXVIII. törvényhez ---- 210
10. melléklet a 2014. évi LXXXVIII. törvényhez ---- 210
A portfóliókezelési tevékenységet végző által a kezelt portfólión elért teljesítmény, illetve hozam számításának, bemutatásának és közzétételének szabályai, elvei ---- 210
11. melléklet a 2014. évi LXXXVIII. törvényhez ---- 211
A) Rész ---- 211
Winding-up proceedings Felszámolási eljárások ---- 211
B) Rész ---- 212
C) Rész ---- 212
Reorganisation measures Reorganizációs intézkedések ---- 212
12. melléklet a 2014. évi LXXXVIII. törvényhez ---- 213
A befektetési politika tartalmi elemei ---- 213